

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

+800 ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθ. εισ. ~~444~~ 2974

ΔΩΡΕΑ - Αγορά ~~600~~

GRVER-00495

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βερόιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΛΑΤΩΝ

PLATONIS DIALOGI

SECUNDUM

THRASYLLI TETRALOGIAS DISPOSITI.

EX RECOGNITIONE

CAROLI FRIDERICI HERMANNI.

VOL. VI.

LIPSIAE

SUMPTIBUS ET TYPIS B. G. TEUBNERI.

MDCCCLXIV.

1864

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

PRAEFATIO.

Sexti voluminis, quo Platonis editio nostra completur, duae partes sunt, quarum alteram nomen quamvis eminentium, alteram res et argumentum appendicis loco haud indignam reddere visa sunt. De priore quae praemoneam pauca sunt; quae quoniam fere omnis quum aliis plurimis Platonis codicibus tum optimo Parisino continetur, ad easdem cum superioribus dialogis leges recensenda erat, neque illud excusatione egere spero, quod et singulorum libellorum ordinem ad id exemplum revocavi, quod in optimo codice exstat, et inter hos primus Aleyoni locum suum reddidi, quam etsi in Lucianeorum potius numero legere assuevimus, tamen nec majore jure illis quam Platoniceis annumerari constat nec detergiorem inter hos quam Axiochus vel Sisyphus auctoritatem habet; denique si librorum antiquitatem spectamus, multo emendatior in Platoniceis quam in Lucianeis nobis tradita esse videtur. Quo in genere quum jam Vindobonensem Σ , cujus lectiones a Schubarto Jacobitzius accepit, reliquos omnes, quibus hic usus est, longe superare vidissem, Carolum Mallerum, Historiographorum Graecorum restitutorem eruditissimum, precebus adii, ut Parisinos quoque libros a Bekkero in hoc dialogo prorsus neglectos meum in usum conferret, ejusque benevolentiae non solum optimi 1807 sed aliorum praeter hunc trium 1808, 1809, 3009 lectiones diligentissime enotatas debeo, quibus quantopere in hoc quoque dialogo cum reliquorum normis exaequando adjutus sim, res ipsa docebit. Unum praeterea mihi indulsi, ut, quum Platonis libri tredecim tantum Epistolas contineant, alias quinque adderem, quas in communi hujus generis infamia tantum aberat ut ceterarum consortio indignas existimarem, ut illis comparandis harum ipsarum originem et indolem aliquid lucis accipere posse arbitrarer. Et prima quidem harum ex ea collectione desumpta est, quam Socratis et Socraticorum nominibus illustrem princeps Leo Allatius Parisiis 1637, novissime Joannes Conradus Orellius Lipsiae 1815 edidit; duas idem Orellius ex Olearii editione Hist. phillos. Stanleji Lips. 1711, 4. p. 322 in illam collectionem transtulit; reliquas duas Boissonadius ex cod. Paris. 1700 in Anecdotorum Vol. II, p. 84 et 211 recepit, unde inter nostrates quoque ab Osanno in Allg. Schulzeitung 1832, p. 1151 et Eichstadio in progr. Jenensi 1833 repetitae sunt, easdemque tractavit Scheibius in Zeitschr. f. d. Alterth. 1845, p. 214.

De posteriore parte amplior disputandi materia est; quo tamen prinsquam transeam, per prioris partis libellos quibus in locis a superiorum editorum lectionibus discesserim, solita brevitate subijciam: Epist. I, p. 300 B *ἐγὼ οὖν* P, *ἐγὼ μὲν οὖν* VBST. — P. 300 D *τραγωδιοποιῶν* P et V, *τραγωδοποιῶν* BST; cf. Apol. p. 18 D. — Epist. II, p. 311 D *τοὺς ἐμπροσθεν* H, *τοῖς ἐμπρ.* VBST cum libris, quasi ab *ἐξείῃ* pendeat; id vero quum *αὐτοῖς* secum habeat, attractione scriptorem uti noluisse indicat. Exemplorum apud Heind. ad Gorg. p. 119 alia causa est. — P. 311 E *καὶ λόγον* post *δόξαν* inserui ex P aliisque multis, quorum ut VBST auctoritatem sperneram, haud scio an ea re induci sint, quod *τὴν ἀληθινὴν δόξαν* iungebant; at opinor *τὴν ἀληθινὴν* ut p. 322 E ad *φιλοσοφίαν* potius referendum est, quo facto *δόξαν καὶ λόγον* eo aptius iungemus, quo manifestius haec ad antecedens *βελτίω λέγεσθαι* respiciunt. Parisinum non facile otiosas voces admittere sequentis docent, ubi p. 312 A *δὴ* post *ἐνα* moxque *μὲν* post *τιμώμενος* vulgo positum omittit; ego vero ejusdem auctoritatem sequi non magis dubitavi, quam p. 312 C in *διασκοπεῖς καὶ ἄλλους* pro *ἄλλως*, quorum, modo *ὅτι* pro *ὅ* *τι* correxeris, egregia sententia existet: *id ipsum quod alios quoque dinoscere callebas, sapientiae speciem tibi offeret*. Inferius demum p. 313 D vel invito illo eorum exempla secutus, qui *οὐ* ante *ταῦτ' ἔσται* ignorant, negationem a deliberandi vi prorsus alienam circumscripsi, nec p. 314 E levi correctura abstinui, quae *ἀφείης* pro *ἀφίης* scribendo obliquitatem orationis commode restituit: *ἀφίης* enim, quod apud Stephanum est, antegresso *εἰ* non convenit. — Epist. III, p. 315 B *οὐτὶ δὴ* P et Schneiderus, *μὴ ὅτι δὴ* VBST, eodem sensu, sed ut propter id ipsum nulla causa sit optimi libri lectionem ab aliis quoque firmatam rejiciendi; cf. nos quoque ad Lucian. Hist. conser. p. 182. Ibidem *δυσμάθειαν* pro *δυσμαθίαν* constantiae dedi, de qua dictum ad Menon. p. 88 A, eademque duce p. 316 C *περὶ σέ* scripsi pro *περὶ σε*, quod Platoni non magis concedendum arbitrabar, quam Reip. V. p. 473 E *ἐπὶ σε* concessit Lelirsius Quaest. ar. p. 110; p. 317 A autem *μεταπέμψασθαι* pro *μεταπέμψεσθαι* revocari cum Stallb. et Schneid. ipsius Par. testimonium jussit, cui non intelligebam cur reliqui editores huc minus quam p. 338 Atribuendum censuissent, ubi prorsus eadem aoristi causa est. — Epist. IV solum *ἀνδρεία* pro *ἀνδρίᾳ* solito more corrigendum erat; nec Epist. V quicquam offendit praeter *ἔστιν* p. 322 A post *ἐλπείν* ex sola Cornarii conjectura interpositum, quo sublato genuinum infinitivi vim imperativam instaurasse mihi videor; Epist. VI autem p. 322 E *μὲν* ante *ἀμείβειν* Parisini certe auctoritas sustulit; ex eademque Epist. VII, p. 324 D libenter cum Schneidero recepi *χρησῶν* pro *χρησῆν*, quo solemnem proverbii formulam laedi jam Hemsterh. ad Lucian. T. III. p. 334 Bip. intellexit. — Ibid. p. 326 D *τυραννίδας* P et B, *εἰς τυραννίδας* VST, manifesta interpolatione, quam legitima verbi *μεταβάλλειν* structura lateret; cf. Schneider, ad Rempubl. T. III. p. 73 nosque Spec. Plutarch. Superst. p. 28. — P. 326 E *τὴν τότε* P, *τῶν τότε τὴν εἰς Σικελίαν ἐμήν* ἀφίξιν VBST;

at non eorum, quae tum, sed quae posterius Dio gessit, causa in primo
 Maionis itinere posita erat; nec simpliciter adveniens, sed superior ad-
 ventus spectatur. — P. 327 C αὐτοῦ pro αὐτοῦ βίον non VBS tantum,
 sed etiam codices longe plurimi prae-buerunt; p. 328 C autem quod in
 libris est λόγος non equidem cum Vulg. in λόγῳ, attamen in λόγοις
 mutandum censui, quia nimis absolum videbatur hominem ipsum λόγον
 τὴν εἰ δῖαι, neque oppositum ἔργον ἀνθέψασθαι verbis alium locum
 concedebat, quam quo homo illis uteretur vel excelleret; τις enim cum
 emphasi dici neminem fugiet, ut Leg. IV. 7: καὶ πολλοῖς τισὶν ἔδοξεν εἶ-
 ναι τις, Eurip. Ion. 596, Heraclid. 973 etc. — P. 329 A πολλοῦ καὶ
 δεήσει P, πολλοῦ γε καὶ δεήσει VBST; at ubesse quoque particulam
 posse docet Theaetet. c. 27. — P. 329 C τούτων ὡς πάντων P, ὡς
 τούτων ἐπάντων VBST. — P. 330 C λέγω δὴ τάδε ἔγω . . . πρὸς
 ἡγίαν ὅτι χρῆ H, πρὸς ὑγίαν ἄλλο τι χρῆ VBST cum libris, sed
 structura prorsus inconcinna et scabra, praesertim quum pronomen
 ἔγω ab antecedenti λέγω revulsam in novi membri principio posuerint;
 quo equidem sejuncto reliqua quantum possem minima mutatione ad eam
 sententiam redegi, quam jam Ficinus interpretando expressit: *eorum equi-*
dem, hominem consulentem aegrotu . . . imprimis hoc suadere debere, ut
vivendi modum mutet etc. — P. 331 D ἔην μὲν τὸ H, ἔην μὲντοι τὸ
 VBST; at τὸ a Par. aliisque multis abest, quo quum negre caveamus,
 satius visum est toti tollere, ut μὲν inferius respondentia sibi habeant
 πορευθεῖς δὲ ὡς λέγομεν x. t. l. — P. 332 C παρὰ τοῦ πατρὸς P
 et B, παρὰ πατρὸς VST, minus commode, quia non pater qua talis,
 sed certum hominis ingenium respicitur. — P. 333 B τὰ αὐτὴ ἐν ὁλί-
 γῳ, quia temporis notatio ad ἐκπαραινόμεν potius quam ad πράγματα
 pertinet, circumscripsi; Plato festinans gravissimas res paucis verbis
 perstringit. — P. 335 B ἡδονὴν ποιεῖν P et B, ἐκποιεῖν VST, pro-
 mulscuo usu, ut Gorg. c. 78, quem sola codd. auctoritas discernat; deinceps
 vero τοῦ ἐπιπλάσθαι H vel contra libris, quorum plurimi ipseque
 Par. μὴ ἐπιπλάσθαι habent; iidem tamen non ut VBST τῷ sed τοῦ
 μὴ ἐπιπλάσθαι offerunt alique ipsum μὴ omittunt, unde meam lectio-
 nem eo fidentius exscripsi, quo saepius ἐπιπλάσθαι vel optimis in
 medicibus exstare certum est. Libidinosus quomodo illud amplecti pos-
 set, quo cupidines suas non satiatum iri sciret, vel quae voluptas non
 explenda cupidine crearetur, numquam intellexi; nec Schneidernum pro-
 buisse jam ipsius lectio τοῦ ἐπιπλάσθαι docet; hoc enim ipsum est,
 quod voluptuosus sibi περὶ τὴν ἀνδραποδάδην ἡδονὴν ποιεῖν stu-
 det; nisi quod compositum huic sententiae pariter ac librorum vestigiis
 magis convenire arbitror. — P. 335 E ἐπὶ τὸ αὐτὸ Συρακούσας ana-
 caluthon efficere planum est; id vero non scriptori tribuo, qui quid pro-
 xime sequi vellet, probe nosset, sed librario, qui praecedentibus οὐκ
 εἶν ποτε ἐπὶ ἄλλο γε σχῆμα eandem praepositionem respondere debere
 existimaret; itaque circumscripsi. — P. 336 B πικρότατον H, πικρώ-
 τατον VBST; at cf. Leg. II extr. — P. 339 C γιγνώμενον pro γινώ-
 μενα scribendum esse Stephanus intellexit, nec Turicensibus improban-

libus, quia pluralis omnino non habet quo referatur; leni igitur mutationi locum negare amplius nolui. — P. 340 A γὰρ τοι πάλιν H, γὰρ τὸ πάλαι VBST, quod tamen *σέσωμαι* potius quam *ἐσώθη* postulare arbitror; neque omnino erat, cum Plato se *duum* ex tertio iunere reddidisse urgeret; recepi igitur quod sententiae unice convenit, nec sine omni codicum subsidio, quorum duo certe πάλιν pro πάλαι exhibent; idque Schneiderum quoque amplexam esse gaudeo. — P. 340 B ἀγεννῆς VBS, ἀγεννῆς I haud scio an typhotetae errare; hoc enim *genus* tantum *et natales* significari recte vidit Stallb. ad Philob. p. 133. — P. 340 C πᾶσιν H et Schneiderus, πᾶσι VBST; at huiusmodi excusationem non invenio. — P. 343 A ὑπ' αὐτοῦ post *νερομήνεα* BST omiserunt, quia in P et Q ad marginem amandata sunt; id vero si ab eadem manu factum est, non glossematis magis quam omissionis suspicionem movet; merito igitur Schneiderus vocabula ad sententiam aptissima revocavit. — P. 344 A εὐαθρία H, εὐαθρία VBST; cf. p. 313 C. — P. 347 D ἀντιλέγειν H, τι λέγειν VBST; at P multique alii codices ὅτι λέγειν exhibent, in quo longioris verbi vestigia agnoscere mihi videor. — P. 349 E εὐνοεῖν H et Schneiderus, εὐνοεῖν VBST, ne varietate quidem lectionis annotata; nihilo tamen magis librario quam typhotetae hunc errorem tribuam. — P. 350 C παρακαλεῖν αὐτὸν P et B, παρακαλεῖν VST; mihi tamen, etsi abesse subiectum possit, legitima structura cum optimi codicis testimonio conjuncta praevalere debere visa est. — Epistolae VIII praescriptionem cum ipso principio coniungere eu minus dubitavi, quo magis Epist. III editores in eodem structurae genere consentiunt; praeterea p. 355 A αὖ post εἶπεν cum Stallbaumio inserui et vicissim p. 356 D εἰς α τῶν ἀεὶ περυσινῶν ἀρχόντων mentione prorsus alienum circumscripsi; in reliquis autem ea tantum tenuis Turicensis reliqui, ut p. 358 E ἀπαντὰ suspicionis nota afficerem et p. 361 D cum Por. et Schneidero αὐτῶν ἐγὼ pro ἐγὼ αὐτῶν scriberem; de περὶ δὲ p. 362 E cf. ad p. 316 C. In iis denique, quas aliunde petitis primis adieci, paulo plus mihi licere ratus Epist. XIV ποιοῦντες pro ποιοῦντες et διατρίβω pro διατρίβων de conjectura scripsi, item οὕτως et τοῦτο ex Bremii sententia apud Orellium p. 249 permittavi, Cobetique auctoritatem in Ding. L. III. 30 secutus Ἐφεστιᾶδων pro Ἐφεστιᾶδων recepi, longius adeo progressurus, si vel unum codicem Ἰριστιᾶδων exhibere constet, quam formam tituli apud Russium (die Demeu van Attika) unice confirmant. Epist. XV ἡ pro καὶ ἀρχῇ et σε post παρακαλέσαι adiectum mihi debentur, ὡς νῦν οὕτως pro ὡς οὕτως Oleario; eideoque Epist. XVI ἀπερχομένον μου pro σὺν cui deinceps praecunte Bremio πειράσθε καὶ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον εἶναι τοιοῦτοι pro πειράσθαι . . . τοιοῦτους subiiciendum censui. Epist. XVII χρόνον ἤδη πολὺν pro χρόνων ὅς δὲ πολὺν Boissonadii emendatio est, Λερισὺς ipso codice duce Osanni, προσφρηται pro προσέφηται Scheibii, ejusdemque Epist. XVIII ἡμῖν pro ὑμῖν et οἷσθ' ὅτι pro οἷδ' ὅτι, quarum omnium sponte causae patent, nisi quod Cicerium Thessaliae oppidum nuper demum numerum monumentis innovit; cf.

Millingen adiecit aninus p. 47, transactions of the R. Soc. of literature 1847, T. I. n. 12, Müller kl. Schriften T. I, p. 74.

Defin. p. 411 B καὶ ἡ ἐκ P, καὶ ἐκ VBST. — P. 411 D ἔχον ante διακείμενον restitui quamvis cum cancellis librorum consensus jussit; lisdemque mox revocandis verbis ἐπιστήμη ποιητικὴ εὐδαιμονίας obtemperare tanto minus dubitavi, quanto certius illa jam Stobaeus Floril. III. 96 ante oculos habuit. Contra p. 411 E εὐταξία ψυχῆς λογιστικῇ quippe ex ἐπαικείας definitione huc translata circumscribenda erant; quae quod ita editores disposuerunt, ut λογιστικῇ ad sequentem οὐμίαν referretur, non animadvertent nullam harum definitionum ab adjectivo incipere. — P. 412 B ἀκολουθούσης et ἀνυπέρβατος P, ἀκολουθήσης et ἀνυπέρβλητος VBST; ut si maxime ἀνυπέρβλητον activam significationem recipere concedas, *nigrandi* vis multa magis quam *superandi* huius loco convenit, neque ἀκολουθούσης codicum magis numero quam ipsa sententia commendatur. Nam etiam qui rationem sequitur, ita demum ἔγκρατης est, ubi nulla res ab hoc obsequio deterretur; nec vicissim omnis doloris tolerantia ἔγκρατεια est, sed ea demum, quae ratione sit; recte igitur ita definitur, ut in ea dolore toleranda cernatur, qui non recta ratione conjunctus sit. — P. 413 A περὶ ex antecedentibus male iteratum circumscripsi; eandem autem praepositionem mox ante ἔχθρας πολεμικὰς pro ἐπὶ substitui, quod etsi sensus etiam in ἀπόμνηται concedebat, illa tamen emendatio facilius erat. — P. 413 B λόγους ἢ πράξεις P, λόγους καὶ πράξεις VBST ex correctora, quam vel cod. Ω secunda manus testatur. Difficilius sequentium causa est, ubi illud tantum certum habeo, vulg. lectionem ἀνθρώπου πρὸς ἀνθρώπον ἀσπασμός nec codicum nec sermonis commendatione uti; Parisini scripturam ἀνθρώπῳ . . . ἀσπασμῷ, quam in huius honorem recepi, non magis tueor quam max ἀπόδειξις, pro quo dudum Potterus ad Clem. Alex. Stromat. II. p. 451 legendum esse vidit, quod ipse nunc Asilo et Stallbaumio suavioribus asievi, ἀπόδειξις. — P. 413 D ἐργασία ὁμοιότητος H cum uno codice quamvis vitioso, passim tamen etiam optimis affini G, ἐργασίας ὁμοιότης VBST cum reliquis libris, ubi ἐργασίας sensum nullam deprehendo. Ibidem verba πάντων ὄντων συμμετρία πρὸς τὸ μᾶλιν ex antecedentium sequentiumque iteratione misere conflata quin merito circumscripserim, dubitari vix potest; eadem autem medicina mox νόμος egebat, quod etsi non omitti cum cod. G, tamen notari oportere et ipsa definitio, δίκη potius quam legi conveniens, et illud docuit, quod inferius demum p. 415 verus νόμος locus sequitur. — P. 414 A λεγόμενον P, λογιζόμενον VBST, cui nescio num passivam significationem tribui voluerint; quicquid tamen legimus, *πυκνόνεια* non a κρατητικῇ suspendendum erit, quam vocem manifeste ex antecedente versu repetitam circumscribi satius erat; nec melior causa in αἰσθητικῆς definitione p. 414 C est iteratae vocis ψυχῆς, quae sublata priorem certe loci partem, nisi altius ulcus lateat, integritati reddidisse mihi videor. Apud Alcinoum c. 4 ita definitur: αἰσθητικῆς ἐστὶ πάθος θυμὸς διὰ πάθος ἀποκρινόμενος παρρησιασμένως καὶ περὶ πάντων

θυίας δυνάμεις; hinc tamen illud tantum colligas, ambigi potuisse, utrum τοῦ ἀν ψυχῆς πάθος rectius diceretur; τοῦ κινήσεως sola αἰσθήσεως dici numquam poterat. De posteriore parte id modo certum est, εἰς ante ὥρας vulgo insertum plerorumque codicum silentio damnari; ipsas autem ὥρας ἀνθρώπων quomodo corrigerem nondum inveni; eodemque exemplo p. 415 A etiam plura quam correxi corrigenda restare facile largior. Quantum librorum fide assequi poteram, hoc fuit, ut τὸ κατὰ πρό solo κατὰ διάνοιαν scribendo ἐκοναίου definitionem eum contraria ἀκοναίου, quam p. 416 legimus, exaequarem, contraque ipsius P auctoritate τὸ post μέτρον tollerem; libentissime autem et hanc definitionem quippe totidem fere verbis ex antecedente repetitam totam sustulisset et sequentem ita invertissem, ut non ἀθλον ἀρετῆς per γέρας, sed hoc vicissim per ἀθλον ἀρετῆς explicaretur; quamquam reliqua τὸ ἐαυτοῦ ἕνεκα ἀρετὸν ne sic quidem malae iterationis speciem deponunt. — P. 415 E δυνάμεια pro δυναμεία restitui hic et eod. G exemplum et superius scriptum εὔμαθια permisit; mox autem νόσος pro νόσς meo periculo scripsi, quia θυμός inter animi perturbationes est, quas morbos apud veteres passim appellari constat. — P. 416 A θειλίαν πρώτην τοῦ εἶναι αἰτίαν dici non posse iam Astius vidit, eamque definitionem ad ἀρχήν potius spectare suspicatus est; equidem circumscriptis, quae ab hac notione aliena essent, reliqua ad antecedentem vocem rejicere satēgi. Mox quoque ἀλόγος post ἀκράσια λόγον suspensionem ex tautologia prodeuntem ea re auget, quod in Par. ἀλλόος scriptum legimus; certior tamen huius locum νομοθετικῆς definitionis offert, ubi quum pro εὐπαγῆς Par. aliique boni codices ἀπαθής unusque adeo ἀγαθῆς exhibeant, hoc ipsum recipi etiam sententia Plagiate visa est.

De justo p. 375 A τίς οὖν ἐν τῷ δέοντι καὶ τῷ καιρῷ H cum Boeckhio in Minoem p. 19 et ad Simon. Soer. p. XXIII; τίς οὖν ὁ ἐν τῷ δέοντι καιρῷ VBST cum libris et Stobaeo Serm. XII. 26, sed contra reliquum loci tenorem, qui καιρὸν α τῷ δέοντι distinguit, adeoque contra sermonis usum, qui οἶός τε, non adjecto ὄν, praedicative tantum poni nec cum articulo jungi patitur. — De virt. p. 377 C τί δαί pro τί δὲ τὸδε libris, p. 379 C ἐπιπνοίαι pro ἐπιπνοίαι Stobaeo debetur, cui Serm. I. 97 hanc ipsam lectionem ex optimo codice Gaisfordius reddidit. — Demod. p. 380 D τοῖς ἐπιστάμενοις utique suspectum est; neque enim οἱ ἐπιστάμενοι, sed οἱ οὐκ ἐπιστάμενοι consilio indigent; quod etsi et ita corrigi possit, ut ἐπιστάμενος, et ut τοῖς οὐκ ἐπιστάμενοις ἡμῶν scribamur, in ipsa corrigendi ambiguitate voces ceteroquin supervacaneas notare quam mutare malui. — P. 381 C γελοία P et V, γελοῖος BST ipseque Schneiderus, nescio unde. — P. 381 D τί δὲ H cum sex libris, nec optimis P et Q obstantibus, qui δὲ prorsus omittunt; δὲ καὶ VBST, quo probata ἀρχή huius interrogationi praemitti necesse fuit; haec vero quum jam πάντως continent, Basileensis primae interpunctionem revocavi. — P. 383 B ἀκροάσασθαι H cum libris Bekkeri omnibus et Schneidero; ἀκροάσασθαι

VBST; at cf. Lobeck, ad Phrynich, p. 749, Jahn Archiv XI. p. 371. — P. 383 D διδασχῆναι τὰντα P cum plurimīs, nisi quod nonnulli per dittographiam δυνατὸν inserunt; διδασχῆναι VBST cum duobus Ξ Σ, quibus non tantum equidem tribus, ut pronomen, cuius commenda vis est, pro glossemate rejiciam. — P. 384 A ἡ οὖν H pro εἰ οὖν, at Phaed. c. 42. Rep. IV. 15; iustitiae graecitatis labem ac huic quidem scriptori aspergi velim. — P. 385 D ἡπιστάτο H ex Astii conjectura, ἡπίατο libri; at de stultitia hominis, non de querela agitur. — P. 386 B εἰ μᾶλλον . . . οὐ καὶ πιστοῦς H, εἰ οὐ μᾶλλον . . . οὐκ ἀπίστοις VBST; at οὐ libros suos omnes omittere Belkernus annotavit; mendum igitur alio modo tollendum erat, qua in re meam rationem simpliciores existimo quam eam, quam Carolus Schmidius Bielefeldensis Epist. ad Tarle. p. 14 amplexus est. Mox deinde libenter hunc secutus sum, scribendo μᾶλλον αὐτῶν pro μᾶλλον αὐτῶ et πιστεύουσι pro πιστεύουσι, quoniam prius etiam Astius ita divinaverat, ut τῶν αὐτῶν scribi iuberet. Sententia enim haec est, ut, quum iidem homines aliis familiares aliis ignoti sint, fides, quae familiaritate existimatur, in iisdem et maior et minor esse debeat; non autem maior in alterum, in quo nihil absimile esset, sed si parem notis atque ignotis fidem haberi non licet, se ipsos illi fide quasi superabant. Schneiderus quoque οὐ καὶ πιστοῦς et αὐτῶν cum cancellis adscripsit. — Sisyph. p. 387 A ὥστε με pro ὥστε μὴ παραμελῆσαι Herm. idemque mox ἄλλως πως pro καλῶς πως, quorum utrumque sententia ita flagitat, ut vulgata certe lauguldisima futura sit. Quid enim est καλῶς antegresso ἐν? sive maxime dici possit ἀσχολίας παραμελῆσαι, quorsum necesse est post ἀναγκαιότερα addi, non igitur negligendam fuisse? Immo, si quid sentio, propter ἀσχολίας necessitatem τῆς ἐπιδείξεως παραμελῆσαι: nec minus se ipsum iubebit το ἄλλως πως, cuius eadem ratio est quae Phaed. c. 25: ἀνθρώπων ἢ ἑκπῶν ἢ ἑκατῶν ἢ ἄλλων ὀντινῶν τισῶν, Demosth. Mid. §. 15: ἢ τὰλλα πάντα ὅσα τοιαῦτα, aliorumque exemplorum. de quibus egi ad Lucian. Hist. conscr. p. 19. Schneideri conjectura καὶ ὅλως quamvis sententia eadem tamen sequenti πως minus convenit. — P. 388 B οὐχ αὐτῶ πως circumscripsi, quia hac interrogatione iteratur tantum antecedens ἄρα τοιόνδε τι λέγεις, quam nihil est quod pro αὐτῶ οὐ accipi cogat; facile tamen patior etiam latius suspensionem grassari neque inepte Astium τούτω pro τούτω conjectisse arbitror. — P. 388 E τί δαί pro τί δὲ cod. Par. praebuit; p. 389 C αὐτὴν ἐξιέντες pro ἐφέντες certissima Winckelmanni conjectura, quam firmat Elmsl. ad Eurip. Med. 273; nec meam spero nimiam audaciam fuisse, qua deinceps μῆτε ἐπισταμένῳ περὶ μουσικῆς μηδὲ in μῆ . . . μηδὲν mutavi, ut ὅπως a βουλευσθαι potius quam ab ἐπισταμένῳ penderet. Lenis etiam est emendatio p. 389 E ἀν pro ἀν μὴ ἐπιστήται τις, nec multo violentior p. 390 A ἐπιστάσθε pro ἐπιστάσθε, ubi ne cum Astio ἡπιστάσθε scribere mallet, praecedens μὴ impedit. Id modo ambigebam, ne cum Stallbaumio ἀν circumscribendum esset, quod nota sermo nosti ὧν vix magis cum optativo quam cum in-

dicativo jungi putitur; eodem tamen exemplo paulo ante p. 389 A ὦν ἄν θέοιτο legimus, cuius nisi quis aīam ac nostri loci causam perhibuerit, huic quoque particulam quamvis saloecam relinquere debet. Etiam p. 390 C reliqua corruptela relicta id tantum mihi indolsi, ut ἄλλο ὃν pro ἄλλοιον ponerem, in quo participium praecedenti εἶναι respondens aegre desiderabam; idem tamen mox p. 390 D ἡ οὕτω pro ἡ οὕτω ei p. 391 C εἰ μὴ καὶ pro εἰ καὶ μὴ scribere non dubitavi, quorum utriusque rationem patere arbitror. Posterior confusio eadem est quam Rep. II. p. 365 B emendando susuli.

Alexonis quatuor in meum usum cōdices collatos esse dixi, quorum quum princeps optimus noster P sit, ceteros literis QRS insigniam; horum autem lectionibus cum Vindobonensi Σ coniunctis quae aliter ne Jacobitzius (I) et Dindorfius (D) constitui, haec fere sunt: C. I γῆν πέρι pro πέρι ex anastrophe lege Aristarchea semper a me serrata; cf. Lehrs. Qu. epic. p. 81. — C. II παρὰ θεῶν cum PQRS et IΣ, ubi παρὰ τῶν θεῶν D; item νεοττία cum P et D, ubi νεοττία QRS et IΣ; moxque ἀλκυνῶν PQRS et IΣ, ubi ἀλκυνονίδας D. — C. III συχνά μὲν καὶ cum PQRS et I, ubi συχνά μὲν D; tam νεογιλλός cum PQRS et Scholiasta, nec in Vito Lobbeckio Pathol. p. 118, ubi νεογιλλός D, moxque post δυνάμεις cum iisdem et Σ ἡ τὰς τῆς ὀλῆς φύσεως, quod quamvis ab omnibus editoribus omissum rejicere tamen pro glossamate non magis audebam quam deinceps εἴρας pro εἴρανας et καὶ ἐνθυμηθέντι γὰρ τῷ pro τοι, quorum posterius etiam Dindorfius ascrivit. — C. IV μεῖζόν τε PQRS et Σ, μεῖζόν τι DI; quo opus non esse Weberus ad Demosth. Aristocr. p. 157 et 164 testatur; certius tamen mox cum iisdem libris ἀγαγεῖν pro ἀναγαγεῖν posteaque τῷ δαιμονίῳ δὲ pro δῇ et καὶ λίαν pro καὶ λίαν scripsi, nec solis PS id negavi, ut καὶ αὐδὲ pro καὶ οὐ συμβλητὴν reciperem, quo ne ipsam quidem quae praecessit comparisonem, quamvis vindicandae dei potentiae idoneam, ma-

torqueri poterit; reduxi igitur indicativum, quem ex meīs quoque PS clare exhibent.

Eryx. p. 394 D μάλλον ἂν Stallb. cum Boeckhio, μάλλον VBT cum libris, quorum tamen in hypothetica constructione anceps saepe fides apprehenditur; quocirca nec p. 394 E εἰ ante ἱατροῦς flagitanti sententiae negari ponit. Alia causa est p. 395 B, ubi quod inter ταῦτα μέντοι et ψευδῇ λέγων inserui αὐτός ipsis librorum vestigiis debetur, unde vel VBS ταῦτα τοιαῦτα ψευδῇ λέγων ediderunt; at P alii quatuor habent ταῦτα μὲν τοιαῦτα, unde postquam scite Baierus μέντοι exculpit, ego reliquum in αὐτός converti. — P. 395 D διαλέγεσθαι δέην P omnesque Bekkeri, διαλέγεσθαι δέξ VBST, quos mirum est non vidisse illum quique infinitivum, interrogatione τίς γάρ . . . πλουσιώτατοι in parenthesi posita, ad orationem obliquam ob ὡμην pandentem pertinere. Illud nunc etiam Schneiderus revocavit; idemque p. 398 A post πεποιθέν ex Fischeri Baierique conjectura ἀρα recte inseruit. Carent particula editi; at in codd. sequitur ἀρα, quod quum proximae sententiae non conveniat, exigua mutatione superioris finī aduritur, ut Soph. Oed. Tyr. 1097: τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἐταίρε τῶν μετρούωντων ἀρα; hoc est ὡς εἶπες. Varie corruptum locum mox quoque ὡςπερ . . . πεποιθέναι ostendit, quod ne quis ita defendat, ut ex antecedentibus ἀνάγκη repetat, haec ipso sententia id continet, quod antecedentis necessitatis comparatione illustratur; itaque ὡςπερ scripsi, quod passim cum ὡςπερ confundi docet Schaefer. ad Gregor. Corinth. p. 888; nec mox mihi temperavi quin verbis ὁ Προδίκος circumscriptibendis meliorem colloquiū ordinem restituerem. Prodicij verba posterius demum sequuntur, ubi cum Fischeri διαφέρειν ad οὐδὲν ὥστε relatu, ξφθ ἐνθρόνου λόγον εἶναι scripsi; συνέφη autem adolescentem spectat, qui postquam artium disciplinas cum virtute comparavit, hanc ipsam tamen comparationem neutiquam totam amplectitur, sed artium quidem effectus etiam in rebus extra hominem positis cerni concedit, virtutem autem ab externa fortuna sejungit. — P. 398 D εἴπερ γε τοῖς H et Schneiderus ex conjectura Baierī et Parisiensis vestigiis, ubi εἴπερ ἐγὼ τοῖς est; εἴπερ τοῖς VBST. — P. 399 A πρώην pro παρῇ H ex conjectura Cornarii et Boeckhii, circumscriptio simul ἂν, cui in vera narratione locus non est. — P. 399 C πολιτικὸν τε καὶ ἀνδρα VBS cum libris, πολιτικὸν τε ἀνδρα T ex Clerici emendatione verissima illa quidem, sed ut non tolli sed circumscribi particulam par fuerit; quemadmodum ipse mox οὐ post τί οὐ supervacaneum circumscripsi, quod vix arbitror fore qui talibus exemplis defendat, qualia G. Hermannus ad Soph. Antig. 6 et Lieberkühnius de negat. graec. cumul. p. 11 congressit. — P. 399 E φανίσθον H, φανῆσθον VBS, indeque φάνησθον Schneiderus, φάνησθον Turlicenses ex Bekkeri suspitione, qua meam propius et ad librorum vestigia et ad structurae rationem accedere arbitror, cf. Eurip. Troad. 700 et Herm. ad Soph. Ajac. 1222. — P. 400 E καὶ ante ὅσα restitui librorum consensus jussit; quod etsi sensum non ferre cancellis significavi, vide tamen ne καὶ in eo lateat. — P. 401

Id quod *στίων* pro *στίων* cum Boecklio ex Stob. Serm. XCVII. 33 recepi, soli constantine dedi, ut mox *τί δαὶ* pro *τί δέ* libris; sensus ueram praeferentiam emendationem flagitavit p. 404 C, ubi *ἡ* post *ἀκούειν* circumscripsi. *Ἐρεός τις* is ipse est, cuius oratione doceri hominem oportet; quam nisi exaudit, discere non potest; *ἑτερόν τι* autem praeter auditum, cuius defectu vulgaris lectio doctrinam impediri inuuit, nec facile inuenias, nec si sit, tam obscure significari possit.

Axiol. p. 361 A *μοι* importune iteratum nec codicum consensu tutum circumscripsi, moxque communem omnium ante Turicenses editionum scripturam *διήξε* revocaui, non quo a *διήκω* derivarem, sed quia *ἄττω* apud Platonem nusquam lota subscriptum habet. Semel *ἀίξε* legitur Leg. IV. 4; id vero ipsum nunc *διήξε* potius quam *διήξε* scribi iuberet. — P. 364 B *ὡρας αἰφνιδίων* explicationem commodam non inueniri constat; nec tamen placet Fischeri *συμφορὰς*, quo quemvis aliam easum potius quam morbum sermonis usus denotat; novum igitur vocabulum periclitatus sum *ὡρακίας*, quod tamen in hoc libello reconditae dictionis affectatione sentiente non magis, ut spero, offendet, quam *διαρταμή* apud Aeschyl. Sept. 909, cui verissime Godofr. Hermannus adscripsit, lexica e scriptoribus, non scriptores e lexicis colligi; certe ut illud *διαρταμειν*, ita hoc verbi quod est *ὡρακιῶν* analogia ita commendat, ut ipsam substantivi insolentiam ad fortunae ludibria referri non dubitem. *Ὠρακιῶν* est animo delinquere; planissime igitur huius radix subitam morbi vim significabit, quo quis, ut p. 365 A legimus, *τὰς ἀφάς* amisisse videntur. Nec *πράως* locum ante *ἐπιτοθαζών* retinere poterat; quod verbum quum ne suapte quidem τι antecedens *ἐπιχλευάζων* superet (Buhk. ad Tim. p. 261), eandem etiam minui omnino non passitur; ipsum tamen adverbium quum ambigerem utrum in *πάντως* mutarem an pro glossemate ad sequens *ἀστενυῖτι* referrem, cancellis notare satēgi. — P. 364 C *καὶ μοι* V cum libris, *κἄμοι* BST; praecedere tamen etiam eucliticam ostendit Republ. I. 5: *ἀλλὰ μοι ἐτι τοσούδε εἰπέ*, nec Schneiderus eam admittere dubitavit. — P. 365 A *ἄρρατον* H, *ἄρρητον* VBS cum libris, *ἄρρηκτον* T ex Stephani conjectura sensui aptissima; proliis tamen nostra et ad librorum vestigia et ad Platonis exempla accedit, cf. Cratyl. c. 23 et Republ. VII. 15. — Ibid. *ὑπολέλοιπας* P alligae non exigui, *ἀπολέλοιπας* VBST; at *ἀπολείπεσθαι* imbecillitatem potius, *ὑπολείπεσθαι* ignaviam declarat; cf. Aristoph. Ran. 1092, Demosth. Mid. §. 168. — P. 365 B *πρὸς πάντων* H, *πρὸς ἀπαντας* VBS, *πρὸς ἀπάντων* T; equidem Stobaeum Serm. CXX. 34 secutus sum, cuius in hoc libello subinde etiam maior quam librorum apud me auctoritas fuit. Mox quoque *τοῦτον* ante *ἐπισεικὸς διαγωγόντας* unus ille praebuit; qui etsi sequentia in *ἐπιδόντας* corrupti, id ipsum tamen nisi obiecto antiquitus tradito facere vix poterat; nec p. 366 A ipsi Turicenses ex eodem CXXI. 28 *πλειόσιν ὁδύναις* pro *εἰς πλείους ὁδύναις* recipere dubitarunt, quamquam hunc accusativum sero vidi fortasse sequentis glossematis *τοσούτος*

notatum tamen multo aptius ad ὁδύνας quam ad ἀλγύναις referatur. — P. 366 C δὸς τι καὶ λαβοῖς τί καὶ H, δὸς τι καὶ λαβὴ τι VBST; at hic quoque Stobaeus X. 34 optativum potius servavit, quem quum Platonis quoque libri aliqui ipseque Parisini margu exhiberent, et meumque Epicharmi et dialectus illam emendationem flagitabat, quam a me primo in Gesch. d. plat. Phil. T. I. p. 306 propositum mox etiam Ahrens Gr. I. dialect. T. II. p. 456 auctoritate sua approbavit. — P. 366 D κλεινὸν-μυριζόμενον pro κλεινὸνμαυριζόμενον scribenda hypothetarum tantum errorem correxisse mihi videor; ipsorum autem librorum deinceps insereundo ἐπύκτωσαν, quod in Platonis vulgicibus amissum princeps Boeckhius ex Stobaeo XCVIII. 76 revocavit. — P. 367 A ἐνστήσεται P, ἐνστήσονται VBST; illud tamen etiam Stobaeus tenetur, reliquis quoque ad singularem numerum adscriptis: τίνα τις τοῦ ξῆν ὁδὸν ἐνστήσεται; eodemque auctore mox ὑπὴλθε pro ὑπεσῆλθε utique παρήθεωσαν ἀλλ' οἱ πολλοὶ γῆρας ἀπαμάρτουν καὶ τῷ νῶ καὶ δις παῖδες οἱ γέροντες γίνονται κατὰ τὴν παροιμίαν scripsi, ubi Tur. παρήθεωσαν ἄλλοι πολυγῆρας ἀμαρτουν καὶ τῷ νῶ δις παῖδες οἱ γέροντες γίνονται retinuerunt. Prius etiam Parisinus confirmat, παρήθεωσαν vel Stallbaumius recepit; reliqua autem sententiae iudulsi, nec additamento illa κατὰ τὴν παροιμίαν omisso, quod nisi ascivissem, verbis οἱ γέροντες cum Matthiae et Stallbaumio circumscribendis iam exilem orationem reddere cogebat, ut ne apud hunc quidem scriptorem toleranda esset. — P. 367 C τὸ κατῆστον αὐτοῖς VB cum libris, αὐτοῖς ST ex Baiteri sententia; at est: quod ipsis optimum foret. — P. 368 B ad Stobaei auctoritatem reversus μέμφεται et χαλεπαίνει pro μέμψεται et χαλεπαίνει scripsi, item τὰς χειρωνακτικὰς, Platonis quoque plurimis libris astipulantibus, pro τοὺς χειρωνακτικούς, iuxta πορευμένων et ποριζομένων pro πορευμένους et ποριζομένους, moxque εἰαυτοὺς cum Boeckhio pro αὐτῶν, postremo φροντίδων pro δακρύων edidi, quodque vulgo ante ὡς ἀπεφῆναιτο positum erat ἤτε post βίας (transuli; quorum omnium ita rationem constare arbitror, ut multo major negligentiae in libellos quam interpolationis in Stobaeum suspicio cadat. Mito quod ποριζομένων ipsius P prima manus habet; accusativum certum est correctori debere, qui βαναύσους commune genus habere non animadvertisset; isque error ad extremum etiam χειρωνακτικὸς scribi iussit, quod miro fortunae ludibrio ex solo Ven. S omnes deinceps editiones invasit. Praesentium quoque μέμφεται et χαλεπαίνει melior causa est quam futurorum, quae id, quod revera est, expectari tantum volunt; utque inter φροντίδας et δάκρυα difficilem optionem esse concedam, multo tamen proclivior ab ὀλοφύρῳ ad lacrimas quam ad aerumnas aberratio erat. Nec rustica mala, quo p. 368 C oratio transit, minorem Stobaei fidem ostendunt; ubi quum aptissime celestium imbrum ἐπομβρίαι terrestrium aquarum ἐπὶ βλάσις comitem habeant, ἐπίκωνος, quam Platonis libri offerunt, et sermonis usu ad faciei potius oculorumque quam ad frugum adustiones refertur, et si maxime solis ardorem significat, non quum ab eo abunde nominis autem p.

etius quam *κρῶς* legi ipsa *θαλάσσης* vicinia docet, quae librariorum ad similem terminationem subiungendam induxisse videtur; quae quum ita sint, etiam p. 368 D neque *ἀλγίστην* pro *ἀλγεινὴν* neque *ποῦ δὲ πρώην* ὅς pro *ποῦ δ'* ὅς *πρώην* recipiendo vim scriptori allatam esse spero. — P. 369 A *συγκλυδός* V et Schneiderus, *συγκλυδωνός* P et B, *συγκλυδών* ST; at *συγκλυδὰ ὄχλον* novit etiam Suidas T. III. p. 789. — P. 369 D *ἀντικροτήσης* H, *ἄρτι κροτήσης* libri, ubi tamen praeteriti temporis adverbium futuri exacti significationi, quam conjunctivo aoristi fuisse constat, non convenit; quod nisi quis cum Fischero *παραναστήσας τῶν ἄρτι λόγων* scribi maluerit, necum in composito novo illo quidem sed et legitimo et apto acquiescet. — P. 369 E *ἀρεῖται* VBS, *ἀρεῖται* T ex Hemsterhusii conjectura; illud tamen jam Boeckhius comparato Her. IX. 33 tuilus est, nec Schneiderus abiecit. — P. 370 A *περιτρίβεις* H et Schneiderus cum duobus libris non optimis, sed exigua vulg. *περιτρίβης* mutatione eademque necessaria, quia *περιτρίβεις* *σεωντῶν* solo *δευματούμενος* non satis definitur, sed alterum participium flagitat, quod priori illi ita opponatur, ut hinc demum contradictio existat. — P. 370 B *φύσις οὐσα τῶνδ' ἂν ἦρατο* H, *φύσις τῶνδ' διήρατο* VBS, *φύσις τῶνδ' ἂν ἦρατο* T; at latius corruptelam patere optimorum codicum lectio *τῶνδ' οὐσας* vel *τῶνδ' οὐσας διήρατο* arguit; unde quum jam Schmidtus Epist. ad Thier. p. 23 *οὐσ' ἂν τῶνδ' ἦρατο* exsculpsisset, equidem structuram certe tolerabilem restituere mihi visum sum. Schneiderus ipsum *τῶνδ' οὐσας' ἂν ἦρατο* retinuit vertitque tam magnam subiens suscipere potuisset operum molitionem; at mihi *δύει* subeundi significationem nisi depressionis vi accedente admittere non videtur. — P. 370 C *καὶ Πλειάδων ἀνατολὰς τε καὶ δύσεις* ex conjectura post *θέρους* inserui, quum vulgo *ἀνατολὰς τε καὶ δύσεις* post *σελήνης*, *καὶ Πλειάδων* post *διττὰς* legerentur eoque facto mature vel optimis in libris *χειμῶνας* pro *χειμῶνος* scribi coeptum esset; at hiemis aestatisque mentionem ad *τροπὰς διττὰς* spectare non minus, opinor, manifestum est, quam ortus occasusque post solis et lunae cursus abundare; Vergiliarum contra ortus occasusque inde ab Hesiodo *ἔργ.* 383 his ipsis astris fere equiparabantur. Poteram utique etiam *καὶ Πλειάδων ἀνατολὰς τε καὶ δύσεις χειμῶνος καὶ θέρους ὄρους* scribere, quorum extremum Winckelmannus suavit, quia, ut Plinius ait N. Hist. XVIII. 69, Vergiliarum exortu aestas incipit, occasu hiems; at etiam miseri additamenti audacia chiasmus displicebat, quo *ἀνατολὰς* ad *θέρους*, *δύσεις* ad *χειμῶνα* referri necesse fuisset. — P. 370 E *καμπάλιν* H, *καὶ πάλαι* libri; quod tamen dicere vix poterat, qui ad hanc usque colloqui partem ab omni philosophiae solatio abhorruisset; nunc ipsa poenitentia ad meliorem frugem conversa declaratur. — P. 371 E *δίψος* P, *δίψος* VBST; cf. Schneider. ad Bempubl. T. I. p. 408.

Haec hactenus de prioris voluminis parte; altera, cujus sexuplex argumentum est, quasi totidem praefationis postulat, quae etsi pluribus inopinare et singulare Phellorum principum et scholarum commenta et

altius repeti necesse est, quo plura mihi in his vel meo iudicio vel non-
 torum codicum subsidio velut ab integro agenda fuerunt. Quae enim
 hac appendice comprehendendi studiorum cadente graecitate in Platonem
 collatorum monumenta, eorum primum modo ac plane paulo ante, ha-
 ipsa editio fere absoluta, inopinatae salutis redditum est, alterum
 nisi spes me fallit, eandem nunc demum recuperavit, nec tertium in
 in superiorum criticorum opera acquiescere passum est; quarti autem
 nunc primum maxima pars prodit, cujus deinceps amplior ratio reddetur
 ipsa denique Scholia et Timaei glossarium, quamvis saluberrimam olim
 Wabkenii, nuper Turicensium curam experta, externam certe formam
 qua hic induta prodeunt, vel explicari vel excusari volunt. Albinus
 igitur, quem et aetas et argumentum primo loco poni iussit, principem
 editorem habuit Joannem Albertum Fabricium, qui illius *εἰς τοὺς Πλά-
 τῶνος διαλόγους εἰσαγωγήν* anno 1707 ex codice Holsteniano in Biblio-
 thecae Graecae Vol. II. p. 44—50 transtulit, unde posterius a Joanne
 Fridrico Fischero cum quatuor primis Platonis dialogis Lips. 1783 et
 Christiano Daniele Beckio in fronte editionis Tauchnitzianae 1813 (p. 9—15)
 repetita plurimis tamen vel negligentiae vel corruptelae maculis sordebat
 donec eandem nuper Car. Ern. Chr. Schneiderus in Scholarum hibern-
 a 1852 indice Vratislaviensi ex elegantissimo codice Lobcovicensi ite-
 mendatam edidit, ut et eorum, quae ipse modo meorum subsidiorum
 ape constituissem, plurimam partem confirmaret et suapte acumine non
 nullis locis egregiam lucem affunderet. Id ipsum tamen quo clari-
 apparet, simulque certior singularum lectionum auctoritas fiat, in eo-
 tanta varietate, qua mea haec recensio a principe Fabriciana discrepat
 eorum quibusque codicum lectiones, quarum quidem aliquod momentum
 est, diligenter perscribam eademque opera duo illorum genera distinguam
 quorum ne Schneiderus quidem ullam notitiam habuisse videatur. Id enim
 principium, in quo et Holstenianus et Lobcovicensis consentiunt, ex mei-
 tantum servat Parisiensis 2290, quem Carolus Müllerus, cujus jam
 superius et humanitatem et diligentiam dignis laudibus prosecutus sum
 iustitiae aetatis librum cum Fabricio fere ad verbum convenire narrat
 reliqui tres ex iis, quae huius tria prima capita continent, haec tantum
 exhibent: ὁ διάλογός ἐστι λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συ-
 κειμένος τινος τῶν πολιτικῶν καὶ φιλοσόφων πραγμάτων μετὰ τῇ
 προεπούσης ἡθοποιίας τῶν παραλαμβανομένων προσώπων καὶ τῇ
 κατὰ λέξιν κατασκευῇ, post quae sic statim pergunt: δύο δὲ ὄντω
 τμήματα τοῦ διαλόγου, ὑφηγητικὸν καὶ ζητητικόν, ὃ μὲν ὑφη-
 γητικὸς ἱκνέσται κ. τ. λ., unde non mutilos sed consilio breviora
 esse liquido apparet, idque consilium etiam titulus prodit, quo du-
 eorum non εἰσαγωγή sed περὶ τῆς τάξεως βιβλίων τῶν Πλάτωνος νε-
 τῶν βιβλίων τῶν Πλατωνικῶν inscribuntur. Eorum alter est Lugdu-
 nensis Mss. Gr. Voss. Q. 13, cujus apographon Eugenio Mehlero, offi-
 ciosissimae eruditionis viro, acceptum refero, alter Basilensis, cujus
 quum in Jahrb. Archiv T. XIV. p. 104 mentionem invenissem, Gerla-
 chus, quem honoris causa nomina, promptissima comitate meus in usu

conferendum curavit; his autem tertius accessit Parisiensis 1816, et ipse Mülleri opera collatus, qui etsi Albini libellum a juniore manu quam veras codicis partes scriptum esse narrat, non tamen minus memorabilis inde lectiones enotavit; quas ipsas jam cum superioribus ita conjungam, ut, quum Schneiderus Lobcovicensem suam littera A, Holstenianum Fabricii B insigniiverit, ego Parisiensem 2290 C, alterum 1816 D, Lugdunensem E, Basiliensem F appellem. Schneideri denique emendationes littera S, meas H natem. C. I τοῦτο δύναται BC, οὗτος δύναται adscr. τοῦτο A. — εἰν ἡ βουλὴ ἡ ἢ H, εἰν ἡ βουλὴ ἡν A, εἰν βοῦν ἡ BC, quod jam Fischerus ex Platonis verbis correxit, praemissa tantum ἡ, quod communia librorum vestigia hic postponi coegerunt. — οὐδὲ δότες ABC, quo tamen recepto deinceps non solum cum BC οὐδὲ οὐ λογοῦντες, sed etiam προελθόντες δὴ scribendum foret; satius igitur visum est, servato cum A διομολογοῦνται, negationem a Platonis sententia pariter ac libris alienam circumscribere. — οὐδὲ γὰρ ἀνευ τέχνης καὶ δυνάμεως εἰσι γεγραμμένοι post διάλογος B male inter Schneiderus cum A recte omisisse videtur. — συγκαίμενος περί τινος BC, συγκαίμενός τινος AD, συγκαίμενος τίνος EF, miro in omittendo praepositione consensu, qua tamen carere structura vix potest. — ὡς εἶναι λέγεται A et Schneiderus, probabiliter, sicut etiam quae hinc conjectura post ἐρωτήσεως inseruit καὶ ἀποκρίσεως, non tamen adeo necessaria ut quod eodem duce mox ipse recepi διότι, per homoeopieon non videtur, ante διαφόρων mature amissum. — δεῖ παρῆναι καὶ A et Schneiderus, quem sequi haud dubitavi, quamquam προσάπτειν σθαι, quod cum cancellis Fabricius adjecerat, jam in Par. C inventum est, non secus ac περί, quod idem paulo ante genitivo τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς praemisit; at id ipsum correctoris manum arguit. ἔχουσαν A et Schneiderus, ἔχειν B, ἔχει C, quo librarii structura omisso παρῆναι hiantem resarcire voluisse videntur; nunc omnia saepe tecta sunt. Difficilis causa est sequentium τῶν δυνάμεων, quae quavis salva constructione abesse possint, circumscribere quam emendare magis quamquam altius corruptelam latere facile agnosco; nec tamen aut quum Schneiderus tentavit ὑπὸ τῶν μὴ δυνάμεων aut quod ipse olim hinc riolabar ὡς οὐ δυνάμενον satisfacit. Meliorum cum Atheniensibus deceptionem Thucyd. V. 85—112 respici certum est; verba autem ex extrico, nisi forte λεγόμενον ὑπὸ τινῶν δυνάμει εἰδοποιεῖν scriptum fuit, ut Alein. c. 6: ἐν τῷ Φαίδωνι οὕτως ἐρωτᾷ δυνάμει. Deinceps demum verissime Schneiderus cum A οὐ φησόμεν εἶναι διάλογον vulgo omissa restituit indidemque ἀλλήλαις ἀντιγεγραμμένας pro ἀλλήλοισι ἀναγεγραμμένας edidit. — C. III eidem debemus verba ἐν τῷ ἔξῃς — χαρακτήρων, quae in BC per homocoteleuton excederunt: ἀποδείξιν vera et Πολιτεία, quae et ipsa BC ignorant, mihi quoniam DEF sumministrarunt. — C. IV τῷ Πλάτωνος moxque οἱ μὲν ἀπο, οἱ δὲ ἀπὸ DEF, τοῦ Πλ. et οἱ μὲν γὰρ ἀπὸ . . . οἱ δὲ τινες ἀπὸ ABC, quorum minor apud me auctoritas est, praesertim quum ipsum A eum meis concinere videam, ut in ἐπειδὴ pro ἐπεὶ ἀναγκαῖον

αὐτὴ δὲ ἀρχὴν pro τὴν ἀρχὴν, quae vel in vltis Schneidero asciscere non
 magis dubitavi, quam ipse in extremis διὰ ante τοῦ λόγου cum solis
 BC retinere sustinuit. Nec c. V ulla causa erat cur cum ABC καὶ post
 ἀπασσὺν contra DEF servarem; immo hic quoque insignissimae muta-
 tiones, quibus Schneiderus Fabricii editionem emendavit, meorum au-
 thoritate confirmantur, παρηρηκώς pro παραβεβηκώς, ἥ pro καὶ ante
 ἰσορρίας et ἀμαθίης, ἥ δὲ κατὰ ante ἔξιν insertum, nisi quod DE so-
 lemni confusione (cf. Republ. VII, p. 533 E) λέξιν pro ἔξιν exhibent.
 — Longius procedi jussit hiulca sententiarum junctura ante ὥσπερ
 πρὸς παράδειγμα, quam ita tantum redintegrare poteram, ut antecede-
 ntis ποιεῖσθαι syllabas extremas particulam εἰδ' hausisse suspicarer;
 quod vero deinceps Schneiderus ante ἐπιτηδεύσις cum A inseruit ἥ,
 nostri quoque libri omnes suppeditant, eademque causa est particulae
 τὴ post ἐστὶν ἥ, quam ab ADF oblatam in γε mutare cum E, quam
 cum BC prorsus tollere malui. — Max δέισι τὴν περὶ αὐτῆς S, δέισι
 περὶ αὐτῆς ABC, δέισι τὸν πρὸ αὐτοῦ DE, δέισι τὸν πρὸς
 αὐτοῦ E, unde masculinum ad φιλύσσουσαν spectans libenter recepi, in
 reliquis Schneiderum eo facilius secutus sum, quo pronior ipse jam solo
 Lugdunensi iospecto ad δέισι in δέισι mutandum fueram. Incertius
 est quod pro δέοι ex DEF scripsi δέοι σ', in quo haud scio an δεή-
 σι potius lateat; intissimum autem γενέσας pro παιδεύσεως, quod
 et si Schneiderus ab A oblatum sprexit, jam nostris astipulantibus non mi-
 nus recipiendum erat, quam ἐπεὶ pro ἐπειδή, ἐντετυόμεθα pro ἐντεν-
 ῶμεθα, περὶ τὴν φύσιν pro περὶ φύσιν, denique ἀντοφόμεθα, quo
 Schneiderus lacunam a Par. C et Fabricio inserto ἀναμνήσομεν negre
 expletum ex A feliciter resarsit. Ἀντοφόμεθα clare etiam nisi DE ex-
 hibent ἄντοφόμεθα E, quod fortasse erit qui vel ipsum vel in αὐτ' ὁφ-
 μέθα divisum praefert; tutius tamen visum est in vocabulo insolito mayo-
 rem librorum numerum sequi, praesertim quum verbum ipsum cum pro-
 positione tantum componi possit, αὐτῆς nominale derivatum ἀντοπτήσο-
 μεν potius postulet. — C. VI ἔτι δέ τις S, εἰ δέ τις libri, ut lacunam subesse
 suspiceris; Schneideri tamen conjectura omnia expedit, nec minus recte
 mox idem, libris quoque praeter BC omnibus addicentibus, μὲν post
 πρῶτον inseruit et καὶ ante ἀναπόδραστα sustulit, quod ita deinceps
 fieri posset, si praeterea ἥ inseri liceret. Minor librorum consensus
 est, in ἐμβαλλει, quod meorum unus tantum D clare exhibet; eisdem
 tamen et E ἐμβαίνει et F ἐμβαλλει scribendo magis certe favent quam
 vulgare ἐβάλοι, quamquam elegantius futurum ἐβαλεῖ fore facile
 concedo. — Τὰ ante ἡθικά a Fischero cancellis notatum libri omnes
 videntur, δὲ post ἔνα solas C, in quo omnia Fabricii additamenta inve-
 niri vidimus; sensus tamen hoc non minus flagitat quam mox αὐτὰ δε-
 ῖσθαι pro ἐποδοθῆναι, ubi quum Menon. p. 98 A respici manifestum
 esset, ne in Schneideri quidem correctura ἐποδοθῆναι acquiescere po-

verò non solum articulum, quo aegre caremus, ante θεωρητικὸν
ἵσται, sed etiam ἐπὶ τῷ προ ἐπὶ τῷ ὁμοιωθῆναι et ἀπὸ σοφιστῶν
ἐπὶ τῶν σοφιστῶν exhibent, postremo καὶ ἀνατρεπτικοῦ post
δεικτικοῦ et αὐτοῖς post ὅπως inserunt, quibus omnibus obtemperandum esse censui. Additamenta Schneiderus et ipse recepit; τῷ et in A quoque invenisse videtur, unde τῶν tantum abesse annotavit; tamen hic locus ex eorum numero esse visus est, quibus ἀπὸ προ ὑπὸ
haesitatione concedas; cf. Klotz in N. Jahrb. 1841, T. XXXIII. p. 20.

Alcinoi διδασκαλικὸν τῶν Πλάτωνος δογμάτων princeps editi
Andreas Asulanus Venetiae in aedibus Aldi 1521. ejus lectiones a
schero enotatae vulgatae haud raro longe superant. Vulgata praecipue
auctorem habet Danielem Heinsium, qui Maximo Tyrio iteratis ipsius
ris Lugd. B. 1607 et 1614 recensito Alcinoi nulla alia de causa
reiecit, quam quia hunc illi in eodem codice velut ἐφορξίδα, ut ait,
maiori adjunctum invenisset; unde quod se quae vera viderentur, re
piasse, quae falsa, induxisse faciat, haud scin an multo saepius falsa
tulisse, vera neglexisse existimandus sit. Genuina certe scriptoris ver
qualis boni codices prodant, Heinsium non exhibuisse vel levis his
opera, quam mihi in hunc libellum impendere colligit, quemvis docet
enī etsi duorum tantum librorum Parisiensium collationem adhibere
tui, hi ipsi tamen tot locis aut veterem Aldinam inveniunt, aut insperat
novarum lectionum praestantiam aperiunt, ut qui initio Heinsianam
tum editionem recognoscere instituissem, jam nunc prorsus novam
censionem ex illis me effecisse affirmem. Atqui alter horum, N. 1902 signa
tus, quo conferendo jam tertio me Caroli Mölleri comitas devinxit. Ipse
Alcinoi cum Maximo Tyrio conjungit; quem saec. XI scriptum quum
tustatis commendationem sinceritate aequare animadvertissem, tot
recensioni pro fundamento subicere non dubitavi; nec deterior alterius
doles est, saec. XIII scripti et N. 1309 signati, ejus varietas ab erud
Græco in meum neum collata etsi majorem librarii licentiam prae se
in gravissimis tamen rebus haud spernendum subsidium praebet. Li
rum igitur prioris lectiones, quas quidem Heinsianis substitui, nolo
posterioris Q insigniri; Aldinis A, Heinsianis utpote vulgatis V as
psi; meas denique conjecturas solita litera H notavi; quibus copiis
non dubito quin et Vindobonensium et Italicorum librorum collatio
gus accessiones afferre possit, hanc tamen operam, quam non habebat
cui peregrina injungerem, majori alieni editioni reservare, quam id, qu
jam nunc praestare possem, dilutius premere malui. De titulo tantum
bri, qui vulgo erat Ἀλκινόου φιλοσόφου εἰσαγωγή τῶν δογμάτων
Πλάτωνος vel εἰς τὰ τοῦ Πλάτωνος δόγματα εἰσαγωγή, Vindobon
sis (Lambec. T. VII. p. 17) et Laurentiani (Baudin. T. III. p. 26)
auctoritatem cum Parisino priore conjungere licebat; cetera, quae
aut solo aut praecipuo duce emendavi, haec fere habeto:

C. I. I. ὁ ὀνομασμένος ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας PQ, ἀπὸ τῶν
ὀνομασμένων AV. — C. II. 1. 18 ἰδῆ καὶς διοτινόμενα
εἰδῆ καὶς διοτινόμενα Δ εἰδῆ καὶς διοτινόμενα PV. κα

διεικνύμενα εἶδῃ Q. — C. IV. 1, 2 εἴη ἄν τι καὶ PQ, εἴη ἄν καὶ AV. — L. 8 ἐπιόντων H, ἐπὶ ὄντων APQV; ut si maxime entium hic mentio fieri posset, τῶν ὄντων requireretur; unde genitivi ratio eadem est ac ἰόντων Xen. Cyr. III. 3, 54, respiciunturque homines, quibus perspicacius rem aggredientibus et philosophus et ratio κριταὶ appellarentur. — L. 19 ὑπάρχων H, ὄρχων APQV, cui ὄν certe subijci necesse foret; ipsum tamen principiorum vocabulum ab hoc loco alienum esse ratus participium ejus verbi substitui, quod posterioris aevi scriptores passim pro εἶναι usurpare constat. Vellem utique etiam περὶ τὰ βέβαια καὶ μόνιμα scribere licuisset, ut c. 6: περὶ τὸ διαλεκτικόν δὴ καὶ τοῦτο ὑπάρξει; genitivus tamen a λόγου notionē inspicendi potest. — L. 29 πρῶτον PQ, πρῶτω AV. — L. 33 συνθέντων PQ, συντιθέντων AV. — L. 39 περὶ Σωκράτους H cum A, ἀπὸ Σωκρ. PQV. — L. 45 ἔσθ' ὅτε δὲ PQ, ἔσθ' ὅτε δὴ AV. — L. 51 ἐν σώματι PQ, ἐν τῷ σώματι AV. — L. 54 ἐναποκειμένη H, ἐν ὑποκειμένη V, ἐν ἀποκειμένη APQ, unde verum facile erui, comparato illi, solert. anim. c. 3: ὥσπερ ἀμέλει καὶ τὰ περὶ τὰς νοήσεις, ἃς ἐναποκειμένας μὲν ἐννοίας καλοῦσι, κινουμένας δὲ διανοήσεις. — L. 66 νοήσις ἐστὶ PQ, νοήσις ἐστὶ AV. — C. V. 1. 5 καὶ ὑπάρχοντα PQ, καὶ τὰ ὑπάρχοντα AV. — L. 13 σημαίνοντα ὡς ὅταν H cum A, καὶ ὅταν PQV solemni confusione. — L. 32 ἀπὸ δὲ τούτου PQ, ἀπὸ τούτου δὲ AV. — L. 35 τὸ δὲ δεύτερον PQ, τὸ δεύτερον AV. Longius emendando progredi nolui, quamquam facile exspectes

dicant sed attributum cernitur. — L. 16 τὸν ὄντος ΑQ, τῶν ὄντων PV; at singulari utitur Plato Reip. VII, p. 521. — L. 23 ἡ στερεομε-
τρία H, ἥ τε γεωμετρία APQV; cf. Republ. VII, p. 528 A et Epin.,
p. 990 D, ubi haud scia an idem restitui oportebat. — L. 31 ἐπὶ τὰ
κινῆτα APQ, ἐπὶ τὰ ὅτα V, speciose, sed perperam; τὰ αὐτὰ sunt ha-
moriae leges, quae sonos aequae ac astrarum motus referri necesse est.
— L. 32 ἀναφέροντες PQ, φέροντες AV. — L. 37 κατὰ ταῦτα A,
κατὰ ταῦτα PV, κατὰ ταῦτόν Q. — L. 57 εἰδῶλόν H, εἰδῶν APQV
at significatur quae Reip. VI, p. 510 sunt πρῶτον μὲν σχιᾶ, ἐπειτα
τὰ ἐν τοῖς πόσι φαντάσματα καὶ ἐν τοῖς ὅσι πυνά τε καὶ λεία
καὶ φανὰ ξηνέσθηκε, καὶ πᾶν τὸ τοιοῦτον. — L. 59 θοιγνός P, θοιγ-
γός AQV; cf. Schneid. ad Rempubl. VII, p. 534 E. — C. VIII. 1. 2 καὶ
πάν θεολογικῶν P, καὶ θεολ. AQV. — L. 10 αὐτὴν δὲ καθ' αὐ-
τὴν APQ, αὐτὴν V. — L. 18 ἀνοσμοτάτῃ H, ἐπὶ οσμοτάτῃ APQV;
sententia nullum odorem flagitat, ut Tim. p. 50 E: ποιοῦσιν ὅτι μύ-
λιστα αἰσθῇ τὰ δεξόμενα ὄσρα τὰς ὀσφάς. — L. 21 εἰ μέλλει Q, εἰ
μέλλοι APV; at cf. Creuzer. ad Platin. de pulchr. p. 384. — C. IX. 1.
4 καὶ ante ἡ ἰδέα nupte superveniente circumscripti; ortum est ex
solemni permutatione cum articulo, quae dittographum peperit. — L. 8
ὃν ὥσπερ APQ, ὥσπερ V; at ὃν necessarium est ad παράδειγμα cum
πρὸς τι iungendum, illud tantum recipere nolui, quod iidem mox post
ὥσπερ inferiunt γάρ; nam haec quoque dittographia est ex περ et γάρ
confusis oriunda; cf. ad Enthyd. p. 282 E. — L. 9 εἴτε καὶ μὴ A, εἴτε
καὶ εἰ μὴ V, nescio an assentientibus PQ, at certe contra structuram
rationem. — L. 10 παντὶ H, πάντῃ APQV, quod ad sequentia refe-
runt; at ibi jam πάντως eadem vi legitur; quorum nisi alterutrum eji-
cere vells, vide ne nostra emendatio id ipsum exprimat, quod mente
certe suppleri antecedentia postulant, non omnium rerum exteriorum exem-
plaria exstare. — L. 28 γέγονεν omisit Q, ego circumscripsi, quia nec
γεγονέναι ideis, nec perfecto ἂν convenit; non tamen repugnem, si quis
εἶη vel simile quid excidisse censeat. — C. X. 1. 4 μετούσια H, με-
ουσία APQV, nescio qua structura; praetuli igitur adjectivum, quod
communione ουσίας significat ad similitudinem ejus, quod inter ecclesias
patres factatum est, ὁμοούσιος formatum. — L. 8 τὸ νοητὸν APQ
τι νοητὸν V. — L. 10 ἀπηλλαγμένως P, ἀπηλλαγμένοι QV, ἀπηλ-
λαγμένοι ὡς A, unde dittographia elucet; praetuli tamen ex duabus
lectionibus difficiliorem. — L. 14 ὁ πρῶτος PQ, πρῶτος AV. — L. 1
ὄρεκτόν P, ὄρεκτικόν AQV. — L. 21 αὐτοῦ κάλλιον PQ, ἐαυτοῦ κάλ-
λιον AV, absurde. — L. 28 αὐτοῦ τὸ σχῆμα φύσει τέλειον ἐστὶ H, αὐ-
τοῦ τοῦ φύσει πλείον ἐστὶ AV, unde tamen aegre sensum elicias, qui
pulchritudinis definitioni conveniat, neque antiquitas ita lectum esse ve-
PQ demonstrant, ubi αὐτοῦ της του φύσει scribitur; hinc igitur con-
iunctis syllabis αὐ- του et το- σης effici, quod et neutri generi
praedicato et ipsi pulcri notioni non ὀρίαν inapte convenit. Καλόν

quam πλέον appellari malui, excusatione vix egere arbitror. — L. 30 ὁ ἥλιος PQ, ἥλιος AV. — L. 52 παρέχων δὲ APQ, δὴ V, nescio an errore. — L. 56 τρίτη δὲ Q, τρίτη γὰρ APV, solemnī confusionē. — L. 70 τὸ σώματον APQ, τὴ σώματον V. — L. 75 σώματος PQ, σώματον AV. — L. 79 ὑπάρχοι P, ὑπάρχει AQV; ut cogitatur potius conditio quam positur. — C. XI. l. 18 ἀναγκαῖον τι εἶναι H, ἀναγκ. ἐτι εἶναι APQV; ut praecedens ἐστὶ τι παθητικὸν elimin. ποιητικὸν τι flagitat, ἐτι contra prorsus otiosum est. — L. 20 λεγόμενος PQ, καλούμενος AV. — C. XII. l. 5 ἀγένητον Q, ἀγέννητον APV; cf. sup. c. 5. l. 44. — L. 8 ἀναγκαῖον καὶ APQ, ἀναγκαῖον V. — L. 25 σωματοειδὲς δὲ τὸ γενόμενον PQ, σωματικὸν τε χρὴ καὶ γεννώμενον AV. — L. 28 συναγωγὸν ἀμφοτέρων P, συναγωγὸν ἀμφ. Q, συναμφοτέρων AV; cf. Tim. p. 31 C. — C. XIII. l. 3 καὶ ἡ σύστασις APQ, καὶ σύστασις V. — L. 4 γὰρ σώμα αὐτοῦ APQ, γὰρ αὐτοῦ V. — L. 10 μανότατον Q, μανώτατον APV. — L. 11 ἀπέλαβε P, ἔλαβε Q, ἀνέλαβε AV. — L. 20 λέγω δὲ τὸ PQ, λέγω δὴ τὸ AV. — L. 42 διὰ τοῦτο δὲ PQ, διὰ τοῦτο δὴ AV. — C. XIV principio manum esse apparet. Heinsius satis habuit interpretari: ex corporibus itaque animae vires investigari voluit; videtur tamen integer versus excidisse; quem quum ne mei quidem libri suppleant, lacunae notam posui. — L. 6 ὑποστησώμεθα PQ, ὑποστησώμεθα AV. — L. 10 μεριστῶν APQ, αἰσθητῶν V, ad sententiam verissime; sed id ipsum genus praeeunte Platone Tim. p. 35 A etiam μεριστῶν Alcinoi appellat. — L. 14 εἰπὴ PQ, λέγῃ AV. — L. 16 τῆς αὐτοῦ A, τῆς αὐτοῦ V. — L. 20 ἡ βαθέος ὕπνου PV, βαθέος ἡ ὕπνου Q, βαθέος ὕπνου A, quibus comparatis quum ἡ certa sede careat, non ipsam tantum eliminandum, sed etiam ea verba, quibus cum καρου jungendis interpositum esse apparet, pro glossemate notanda esse censui, praesertim quum ipse κάρος non Platonis sed Alcinoi vox sit, quem se ipsum interpretatum esse vix credibile est. — L. 34 ὑπὸ τῆς ἀσίστου PQ, ὑπὸ τοῦ ἀσχ. AV. — L. 38 πλανῆτις Q, πλανήτις P, πλανήτης AV. — L. 64 μετὰ γῆν H, μετ' αὐτὴν APQV, solemnī confusionē; cf. Bast. Comm. palaeogr. p. 705. — C. XV. l. 13 τεταμένον Q, τεταγμένον AV; nostrum praebet etiam Plato Tim. p. 40 B, cf. Republ. X. p. 616 B. — L. 14 θεῶν PQ, θεῶν ὑπάρχονσα AV. — C. XVI. l. 2 γένη ζώων Q, γένη ζώων P, γένη τῶν ζώων AV. — L. 6 ὡς εἰς αὐτὸ A, ὡς εἰς αὐτὰ Q, ὡσεὶ αὐτὰ PV, languide; immo siquid sentandum, vide ne ex Tim. p. 43 A εἰς ταῦτον recipi opus sit, quod Alcinoi cum ἀποδοθησόμενα continuasse videatur. — C. XVII. l. 7 ἐκτελέσαντα Q, ἐκτελέσαντα AV. — L. 15 ὥσπερ H, ὥσπερ APQ, τῆς μὲν V, nescio unde. — L. 10 πῇ μὲν — πῇ δὲ pro πῇ scripsi cum Buttmanno §. 116, Adn. 9. 21; item πελιδῶς pro πελιδῶς cum Arcadio p. 41. Penes libros parum auxilli est, quorum duo AQ glossema μελαίνης, tertius P apertam corruptelam πλειονός offert, margini tantum vera lectione ascripta, quam veteraquin firmat Alex. Aphrod. Probl. II. p. 82 — L. 24 τὰν τεύχων H, τὰν τεύχων APQV. — L. 25 ἐν ἀντι-

οἱ σαρτεες Q, ἐνδύσαντες APV; at cf. Tim. p. 43 A: πᾶς τῆς ἀθανάτου ψυχῆς περιόδους ἐνέδουν εἰς ἐπέρουτον σώμα, item Phaed. p. 81 E, 92 A etc. — L. 31 τὸ κρινόν τε καὶ θεωροῦν P, τὸ κρινόν τε καὶ τὸ θεωροῦν Q, τὸ θεωροῦν τε καὶ κρινόν AV, naturali ordine; sed τε καὶ haud raro hysteron proteron admittunt. — C. XVIII. l. 18 ἡ μή- κους, cuius vis in imaginibus e speculo reddendis nulla est, eo secu- tius circumscripti, quod μήκους certe ab A abest; originem corruptelae nondum indagavi. — L. 22 κατὰ ἴσον Q, κατὰ ἴσον P, κατὰ τὸ ἴσον AV. — C. XIX. l. 4 πληγὴ H, πληγέσης APQV; nostrum prae- bet Tim. p. 67 B. — L. 13 σημεῖον δὲ H, ἡμεῖς δὲ APQ, κυρίας V ex conjectura, ut videtur; cui nostram praestare arbitror. Σημεῖον δὲ ὅτι sequi, γὰρ nota structura est; infinitivi autem interjecti obliqua ora- tione ex Platonis sententia dicuntur. — L. 18 ποικιλοτάτων Q, ποι- κιλολογίων P, ποικιλοτάτην AV. — L. 25 περὶ τὴν γλώτταν H, πε- ρὶ γλώτταν P, περὶ γλώσσαν QV, περὶ τὴν γλώσσαν A, quod per se quidem servari poterat; neque enim constare sibi in his literis scriptio- rem v. 17 ἐπιπλασσομένης ei μαλαττόμενα liquido ostendunt. — L. 32 δ' εἶναι AP, δὲ εἶναι QV. — L. 36 μὲν δὴ φάμεν PQ, δὴ φα- μεν AV. — L. 47 τότε συνίσταται P, συνίσταται Q, συνίσταται τότε AV. — C. XXI. l. 3 πύρων καὶ τῷ APQ, πύρων τῷ V. — C. XXII. l. 6 νέας P, νέαν AQV; nostrum praebebat Tim. c. 39, unde etiam ὁρόν pro ὁρόν cum P scribendum fuisse apparebit. — L. 10 ἐν ῥύσει PQ, ἐν ῥύσει AV, quod ferri non potuisse ostendit Tim. p. 85 B: φλέγμα δ' ὅξυ καὶ ἀλμυρὸν πηρὶ πάντων νοσημάτων, ὅσα γίνονται κατὰ ῥοαί- κας: has ipsas autem ῥύσεις passim medici nuncupant. — L. 12 χολή- τε AQ, χολήν τε PV manifesto errore. — L. 15 περὶ ψυχῆς PQ, καὶ περὶ ψ. AV. — L. 16 δόξωμεν καλλιλογεῖν A, δόξωμεν καλλιλογεῖν P, δόξωμεν καλλιλογεῖν Q, δόξωμεν καλλιλογεῖν V. — C. XXIII. l. 1 παραλαβόντες PQ, παραλαμβάνοντες AV. — L. 3 ὡς δὲ PQ, ὡς αὖ- τὸ AV. — L. 12 καὶ τῶν P, καὶ τοῦ τῶν AQV; at ipsae φρένες ὅσον faciunt. — L. 15 ἔχει τι PQ, ἔχει AV. — L. 18 ὀνειρώτων PQ, ὀνειρώτων AV. — L. 22 διαφθοράς εἰς αὐτὸν P, διαφθοράς εἰς αὐ- τὸ AQ, διαφθοράς εἰς ταῦτόν AV. — C. XXIV. l. 2 κατὰ λόγον PQ, κατὰ λόγους AV. — L. 7 ὅντα τῇ φύσει PQ, ὅντα φύσει AV, male, quia nunc non ex ratio, quae ἔτερα sint, alteri opponitur, sed cum certa naturae differentia, quod altera loci jungitur. — Ibid. καὶ τὸ λογιστικὸν PQ, καὶ λογιστικὸν AQ, quod differentia minus declaratur. — L. 9 πρὸς αὐτὸ H, πρὸς αὐτὸ APQV. — L. 17 τὸ δ' ἤδη θεῖον H, τὸ δὲ θεῖον ἐν A, τὸ δὲ θεῖον PQ, τὸ θεῖον ἐστὶν V; veram lectionem neque a nostrorum librorum vestigiis nimis recedentem servarunt Plutarchus aud. poet. p. 33 E alique, de quibus cf. Valek. diatr. Eurip. p. 21 et Leutsch. Patrologiogr. T. II. p. 745. — L. 19 τὸ λογιστικὸν τοῦ καθήκοντος PQ, τὸ καθ. τοῦ λογ. AV. — L. 22 ἔθους PQ, ἔθους AV, male; ἄσκη- σις enim ad ἔθος pertinet, cf. Republ. VII. 4, Plut. Educ. p. 2 A. — C. XXV. l. 12 πρὸς τὸ δὴ PQ, πρὸς δὲ δὲ A, πρὸς τὸ δὲ V. — L. 22 φθιερὸν APQ, φθιερὸν V. — L. 27 ἐννοοῦμεν P, ἐννοοῦμεν AV.

Q totus versus abest. — Ibid. τὰ κατὰ μέρος P, κατὰ μέρος AV. — L. 28 διαδεύσαμεν A, διοδεύσαμεν PQV. — L. 30 πᾶς ἂν H, πᾶς ἄρα APQV. — Ibid. αἱ ἐννοιαὶ PQ, αὖ ἐννοιαὶ AV. — L. 31 αἰθρη- μάτων PQ, ἐνδυνήματων AV, manifesto glossemate; ipsos enim li- brarios αἰθρημα non intellexisse Paris. margo docet; λημμάτων αἰθρη- μεσθαι γὰρ τὸ λαμβάνεσθαι! Idem tamen similiter usurpat Iamblichus in Villosis. Aueodd. T. II. p. 212: ἀπὸ μυνησθαι αἰθρημάτων ὁρμησέ- σθαι; adde Philodemum in Vol. Hercul. V. 1. col. 30, Polyb. IV. 35, XX. 5, Dion. Chrysost. LXXX. 5, ubi proprie scintillam, deinde om- nino vestigium significat. — L. 38 ἡ τε τῶν P, ἡ τῶν AQV. — L. 46 καθολικαῖς PQ, καθολικαῖς A et Heinsius prior editione, addita con- jectura νοητικαῖς, cui in posteriore διανοητικαῖς substituit, ad sensum haud inscite; verbum tamen nostros codices servasse apparet. — L. 47 καὶ τῆς APQ, μήτε τῆς V ex conjectura ut videtur, ut sequenti μήτε respondent; sed hoc ad ἀνητάς τε potius refertur, genitivi autem τῆς νοη- τῆς φύσεως ab ἀνενοήτους pendent, quod absolute dici vix poterat. Quamquam non repugnet, si quis καὶ prorsus omittat, quemadmodum idem l. 56 ante τὸ ἀνοητικὸν cum PQ expulsi. — C. XXVI. l. 4 λέγει διότι PQ, λέγει ὅτι A, λέγειν ὅτι V. — L. 6 περὶ αὐτοὺς PQ, περὶ αὐτὰ AV; at nihil vetat γεννωμένους masculinè intelligi. — Ibid. ἐπεί PQ, ἐπὶ A, ἐπειτα V. — L. 7 διότι ἡτὶς PQ, διότι εἰς A, ὅτι εἰ- τις V. — L. 13 πολεμήσουσιν P, πολεμήσουσι Q, πολ. Τρώεσσι AV. — L. 21 τὸ δὲ H, τοῦ δὲ libri, cui Heinsius in altera editione δὲ δὲ substituit; mihi tamen haec tantum ὅτι relinqui videbatur, utrum τοῦ δὲ ἢ ἀνακαίμει moxque τὸ καθ' ἑξιν ... λεγόμενον scriberem, aut illic τοῦ ... λεγόμενον servato hic τὸ recipere, quorum posterius lenius fure putavi; τούτ' ἔστι enim omni modo quippe ex superioribus male repetitum tolli oportebat. — L. 25 τούτων H, τούτων libri praecedent- is ὁρῶν specie seducti; at sensus est duorum ex his. — L. 28 ἀορι- σταῖων δὲ τῷ P, ἀορισταῖων δὲ τῷ Q, ἀοριστὸν δὲ τὸ A, ἀορι- στὸν δὲ ὅν τὸ V; at non τὸ ἐφ' ἡμῖν sed τὸ δυνατόν indefinitum est, idque τῷ ἐφ' ἡμῖν in alteram partem impellitur. Ἀοριστικὸν enim quamvis rarum tamen posteriori graecitati non ignotum lexica ostendunt. — C. XXVII. l. 12 ἔχειν PQ, ἔχει AV; at oratio obliqua ad Platonis sententiam refertur. — L. 13 ἐν ἡμῖν PQ, ἐφ' ἡμῖν AV, quod ab hac sententia alienum est. — L. 15 δαιμονίως APQ, εὐδαιμονίαν V, haud scio an conjectura, quam tamen jam pōss refellit, si quidem felicitas non quodammodo tantum bonum neque inter praedicata boni habenda, sed ipsa summum bonum est; nunc δαιμονίως πᾶς καλούμενον bonum τοῖς ἑκ τῶν πολλῶν λεγόμενοις opponitur. — L. 19 ταύτης APQ, ταῦτα V, ne scilicet cum ὅλης jungatur; at genitivus recte ἀρετῆν spe- ctat. — L. 22 ἀγαθοῖς Q, τοῖς ἀγαθοῖς APV; mihi articulus vel sine codice suspectus foret; itaque circumscripti. — L. 38 αὐτῶν PQ, ἐαυτῶν AV; at αὐτοὶ opponuntur τοῖς τότε φανεῖσι. — L. 40 κατα- φρονήσει A, καταφρονήσαι PQV; futurum tamen jam Fischerus me- rito revocavit. — L. 43 διότι μὲν APQ, διότι μὴν V. — L. 50 καὶ

κατὰ Α, καὶ PQV, recte; itaque praepositionem circumscripsi. — L. 52 αὐτῷ PQ, αὐτὸ AV. — L. 58 τὸν δὲ Α, τόνδε V. — C. XXVIII l. 4 χοῇ H, χοῦμαι libri; at ipsa Platonis verba afferuntur ex Theaei. — L. 176, quapropter obliquam orationem librariis deberi arbitror. — L. 6 μόνον τὸ H, τὸ μόνον APQ, quasi iustum esse sufficit etiam sine prudentia; Alcinoi vero in Republica solam iustitiam memorari narrat. — L. 8 ὑπὸ θεῶν APQ, ἀπὸ V; verum iam Fischerus restituerat. — Ibid. ὅς ἂν προθυμῶσθαι θέλῃ P, ὅς ἂν προθέλῃ AQ, ὡς ἂν προθέλῃ V, cui tamen iam Fischerus Platonis verba Reip. X, p. 613 opposuit. Propius etiam ad Platonem accesseris scribendo ἐθέλῃ; libri tamen breviorē formam retinent. — L. 9 ἐπιτηδένων P, ἐπιτηδένων AQV. — L. 11 οὕτω πως PQ, ὡδὲ πως AV. — L. 14 ἢν δὴ PQ, ἢν καὶ AV; cf. Phaed. c. 31. — L. 15 εἴπῃ PQ, εἰποι AV. — L. 20 αὖν τὸ P, αὖν ἢ τὸ AQV, quam particulam adjecisse videntur, ut sequenti ἢ τῷ μὲν Δία responderet; id ipsum autem in μὴ potius mutandum erat. — L. 26 ἀσκήσει H, αἰσθήσει libri; cf. sup. ad c. 24 exir. — L. 30 εἰ μέλλει P, εἰ μέλλοι Q, εἰ μέλλοιμεν AV. — Ibid. εἴῃ ἂν τὰ διὰ PQ, αὖν εἴῃ διὰ Α, τὰδ' ἂν εἴῃ διὰ V. — L. 31 ἀστρονομίας Q, ἀστρονομικῆς APV. — C. XXIX. l. 1 αὐτῇ H, αὐτῇ libri; at ipsa opponitur partibus suis sive εἰδεσι. — L. 3 σύμφωνον καὶ βέλαιον P, βέλαιον καὶ σύμφωνον AQV. — L. 4 τῷ δὲ εἰδῇ αὐτῆς λογικῇ, αὖ δὲ περὶ τὸ ἄλογον ψυχῆς μέρος H, τῷ δὲ ἐν εἰδῇ αὐτῆς λογικῇ δὲ αἰ περὶ τὸ ἄλογον αὐτῆς μέρος A similiterque PQ, nisi quod P αἰ ante περὶ omittit, Q in καὶ mutat; unde quod equidem conjectando effeci, propius certe ad librorum vestigia accedit quam Helmsius αὐτῶν τῶν δὲ εἰδῶν αὐτῆς αἰ μὲν λογικῇ, αἰ δὲ ἄλλοι, quod ne sententiae quidem vim exhaurit. Αἰ μὲν ante αἰ δὲ omittere Plato quoque solet; cf. Jahn. Archiv T. XII. p. 391: si quis autem ambigat, autem λογικῇ pro λογικῇ scribi praestet, quia Plato non ut Aristoteles rationalis quoque generis plures virtutes novit, c. 30 eodem numero ἡγεμένους τὰς ἐν τῷ λογιστικῷ habemus. Max συνεστάναι — συμφροσύνης ab Heinsio et Fischerō omissa restitui non librorum magis consensus quam sententia iussit; quae autem iidem vel sine libris inseruerunt καὶ τοῦ ἐπιθυμητικοῦ, mihi certe non post λογιστικοῦ sed post θυμηκοῦ potius excidisse visa sunt. — L. 19 περὶ τοῦ sensu flagitante cum asteriscis inserui; cf. Plat. Republ. IV, p. 433 C. — L. 21 δύναμις P, δυνάμεις τις AQV. — L. 23 ἐπιβάλλοντι τε καὶ AP, ἐπιβ. τε Q, ἐπιβάλλοντι V recte; antiquae tamen corruptellae vestigia perire nului. — L. 24 τῶν τριῶν PQ, τριῶν AV; at reliquae tres hoc numero comprehenduntur. — L. 32 οὐδεις δὲ P, οὐδεις γὰρ AQV. — L. 33 ἐπισκοτούμενος P, ἐπισκοτούμενον AV, ἐπισκοπούμενον Q; at ignavo non bono tenebrae per ignaviam offunduntur. — L. 35 καθόλου ἔστι τις PQ, quo explatur lacuna in A relicta; καθόλου V, sed ut max καὶ ἐάν ante ποιῇ contra libros intruderet, quo sublato veram structuram revocari. — C. XXX. l. 1 αἰ ὅσον εὐφώνια PQ, ὅσον εὐφώνια AV. — L. 6 αἰ δὴ P, αἰ δὲ AQV. — Ibid. οὔτε — οὔτε H.

οὐδὲ — οὐδὲ libri solemnī confusione. — L. 20 λογιστικῶ APQ, λογισμῶ V. — L. 23 ὑπὸ τῆς φρονήσεως ἐνδιδόμενον PQ, ὑπὸ φρον. ἐνδεδόμενον AV. — L. 24 ἐγγινόμεναι PQ, ἐγγινώμενον AV. — L. 27 αἴτε — μήτε H, μηδὲ — μηδὲ APQV. — L. 29 ἐκάστη PQ, ἐκάστῃ AV: an scribendum ἐκάσταις? — L. 30 μὴ ὁρώμενα PQ, ἀγνωσμένα AV. — L. 31 ἐπικτεινόμενων APQ (ipsiusque Heinsii prior editio, posterior ἐκτεινόμενων, quod tamen jam Fischerus correxit. Recte contra posterior Heinsii δὲ καὶ pro τε καὶ exhibet, moxque l. 35 ὑπάρχουσιν pro ὑπάρχουσι, quarum emendationum utramque mei quoque libri confirmant. — C. XXXI. l. 3 ἢ τινος θείας PQ, ἢ θείας AV. — L. 10 πάντως ὁ τοιοῦτος ἐξηπάτηται, quia et ipsa languent et veram apodosin in καὶ ταύτῃ ἀνοσιῶς ἐλευσεται protasi sua destitutam claudicare cogunt, circumscripsi. Accedit quod de protasis quidem propiore definitione ὡς . . . ἀποικονομησόμενος μείζον ἀγαθόν carere potest, quia a priore εἰ τις ἐπὶ κακίαν ὁμοῦ distinguatur: quamquam veterem corruptelam etiam Parisiensium meorum exempla arguant, ubi ipsa haec definitio ita exhibetur: ἀποικονομησόμενος μείζον κακόν! — L. 12 ὁμαῖν τινὰ PQ, ὁμαῖν AV. — L. 18 αἶ τε γὰρ P, αὐται γὰρ AQV. — L. 20 ἀποτρέψασθαι APQ, ἀποτρέψασθαι V: cf. Sinten, ad Plur. Them. p. 147. — L. 27 ἡμαρτηκυίας PQ, ἡμαρτημένης AV. — C. XXXII. l. 6 καὶ τὰ ἡμέτερα Q, κατὰ ἡμέτερα PV, δὲ τὰ ἡμέτερα A. in qua erat quum ὁν δια latere suspicarer: probabillem tamen medellam etiam nunc desidero. — L. 8 ἐσθ' ὅτε δὲ καὶ PQ, ἐσθ' ὅτε δὲ A, ἐσθ' ὅτε V. — L. 12 ἢ καὶ ἐπὶ P, ἢ ἐπὶ AQV. — L. 13 πάθος PQ, τὸ πάθος AV. — L. 28 ἡδονή PQ, ἡ ἡδονή AV. — L. 32 ὑπάρχει P, ὑπάρχουσι AQV. — Ibid. αὐτοῖς P, αὐτῆς AQV. — L. 37 ἀσχερῶν PQ ipsiusque Heinsii posterior editio; prior eum A ἐχθρῶν male. — L. 41 ὁπωσποσούν APQ, ὁπωσποσοῦν V, cui tamen jam Fischerus verum substituit. — L. 47 οὐδέτερόν APQ, οὐδέτερόν V praeter necessitatem. — L. 48 διότι APQ, δὴ ὅτι V. — L. 53 αἰσχύτως H, ἄλλως γέ πως APQV, errore solito. — L. 56 ἀπλῶς P, ἀπλῶν AQV. — L. 59 οὐκ ἂν δὲ συνέβαινε AP, οὐκ ἂν συνέβαινε δὲ QV. — C. XXXIII. l. 3 ὑφίσταται PQ, ἐφίσταται AV. — L. 24 μάλλον φατέον P, καὶ μάλλον φατέον Q, φατέον μάλλον A, φατέον μάλλον V. — C. XXXIV. l. 1 ἀνυποθέτους H, ἐνυποθέτους APQV: ut primum hoc genus clare opponitur ταῖς ἐξ ὑποθέσεως. cf. Aristot. Politic. IV. 1 cum Götting. p. 370 nosque de vestig. insti. vet. in Plat. Legg. p. 16. — L. 5 δὲ πον H, δ' ὅπον APQV, nescio quo sensu. — L. 8 τὸ προπολεμεῖν PQ, προπολεμεῖν AV. — L. 15 ἐνανάξειν PQ, ἐπάρεξιν AV, inepte, quia optimus reipublicae status in dominatione non cernitur; nostrum, si sanum est, reditum ad meliorem frugem et validitudinem significabit. — L. 22 ὀλιγαρχικὴν καὶ μετὰ ταύτην τὴν δημοκρατικὴν H, δημοκρατικὴν καὶ μετὰ ταύτην τὴν ὀλιγαρχικὴν libri contra Platonis auctoritatem. — L. 30 μεσογεία PQ, μεσογεία AV: cf. Phaed. p. 111 A. — L. 39 ἄλλα τε μυρία PQ, ἄλλα μυρία AV. — C. XXXV. l. 3 τῷ μάλλον AQ, τὸ μάλλον P, μάλλ-

lor V. — L. 4 κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως PQ, καὶ ὡσαύτως AY. — L. 6 διαδοιόρατον P, καὶ δηδιορατον A, καὶ δυσδιορατον QV; αὐτὸς δυσδιοράτος dicitur διὰ τὸ σκοτεινόν. — L. 12 καὶ τῷ τρώπῳ V, καὶ τῷ τρώπῳ A, καὶ τῷ πρώτῳ PQ, quod ipso Heinsio suatore jam Fischerus recepit; mihi vero quam hic mendosam scripturam appellat, omnino vera videtur. Neque enim primo tantum, sed omni cui quodammodo non ens adhaeret, quoniam nullum ab altero distinguetur, nisi id alterum non esset; ideoque etiam αὐτὰ sequitur, quod si τὸ πρῶτον οὐ uniceederet, in αὐτὸ mutandum esset. — C. XXXVI. l. 1 ἀπαρκεῖ A, ἐπαρκεῖ PQV; illud tamen recte jam Fischerus reposuit.

Olympiodori vita Platonis ex Isaaci patris adversarii a Merico Casaubono edita prodit cum Diogene Laertio Londini 1664, unde et in hujus editione Melbomiana Amst. 1692 T. II. p. 582—588 repetita et Platonis dialogis tribus ab Elwallo Oxon. 1771, quatuor a Fischero Lips. 1783 editis praefixa est, eandemque Westermannus inter Vitarum scriptores graecos minores Brunsv. 1845 p. 382—388 et Parisiis apud Didotum 1850 iteratis curis edidit; ejus a recognitione quibus in locis discesserim, solito more ita subjecti, ut Casauboni archetypum littera A, Westermanni lectiones W, meas qualescunque H notarem. Praemisi autem praefationem eidem vitae in Olympiodori ad Platonis Alcibiadem primum commentarii antepositam, unde haec etiam Casaubonum sustulisse certum est; ipsam tamen praefationem primus Creuzerus cum illis commentariis publicavit Francofurti 1821, quem alioquin secutus semel l. 15 reliqui scribendo διεξιούσας pro ἡς ἐξιούσας. Ceterum de hac praefatione, quae finitur verbis φιλοσοφία προστρέχουσι, mox iterum dicendum erit: vitae loci, quos meo iudicio recensui, hi fere sunt: C. I. l. 23 πολυκαλὸς A, πολυκαλὸς W; at nulla causa est cur illam formam magis spernamus quam ὀξυκαλὸν pro ὀξυκαλὸν, quam merito Wytenb. ad Plutarch. p. 287 iutus est. — L. 29 καὶ AW; at mihi α propter ipsam rei veritatem circumscribendum visum est. — C. III. l. 2 ὀνομαζομένοις A, νομιζομένοις W cum Casaubono, commode, sed praeter necessitatem; cf. Diodor. Sic. l. 38: ὁμοίως εἰς τῶν ἐπὶ σοφῶν ὀνομαζομένων, deque εἶναι adiecta Schömann ad Isaemum p. 221. — L. 11 τοκεῦν A, τοκήες W cum Vindeto, ut haec sententia sit: patres visa sibi ad seros misere nepotes; sed scriptoris mens communitatem potius nominis inter causam et effectum postulat, quam e codicis lectione ita elicias, ut quae in liberis animadvertantur, parentibus tribui Proclus dixerit. — L. 20 οὐτι A, οὐχί W cum Bergkio Poët. Iyr. p. 495; at vide ne major illius particulae vis sit, quam Aristophanes quoque Pac. 316 in affirmatione usurpavit; adde Heindorf. ad Phaedon. p. 111 et Werfer. in Act. Mon. T. I. p. 256. — L. 29 sqq. historiolum de Anatolio ne Olympiodoro quidem dignam ratus circumscripsi; lectionem vero integram eam l. 31 servavi, ubi W αὐτὸ pro αὐτὸν scripsit, immemor exemplorum Theocr. VII. 19: καὶ μ' ἄγρεας εἶπε σεσηρῶς, Aristoph. Nubb. 1210: φήσουσι δὲ μ' οἱ φίλοι, Eurip. Iphig. Aul. 814: οὐ μ' αἰεὶ παρακαίμενοι λέγουσι, Ἀντιφ. τὸ πύρρονον insulas.

que Platonis Phaed. c. 43, nisi quod hic non vocativus sed nominativus sequitur, ut Bekk. Anecd. p. 382: *εἰπὲν μὲν ὁ κήρυξ οὗτος ἀλ-
φάνει*. — C. IV. l. 8 *μετὰ τούτων* A, *μετὰ τούτο* W praeter neces-
sitatem. — C. V. l. 29 *ἐκείνον τὸν καιρὸν* H, *ἐκείνον τὸν θεὸν* A,
ἐκείνον καιρὸν W, auctore, ut ait, Casaubono; vix tamen arbitror hunc
etiam articulum tolli voluisse. — C. VI. l. 1 *αἰτίων* A, *τρίων* W, cu-
jus emendationis causam non intelligo; quae enim modo scriptor narra-
vit, utique *αἰτία τῶν εἰς Σινελλαν ἀγίσεων* erant. — L. 17 ὁ *Συ-
μπίας* H, ὁ *Συππίας* A, ὁ *Συππίας δὲ* W, quae correctura meam le-
niorem esse existimo. — L. 19 *ὑπερᾶσαι* H, *περᾶσαι* AW, quod
nec structurae nec imagini convenit.

Prolegomenorum philosophiae Platonicae, quae Olympiodorum ex-
cipiant, prima sex capita et ipsa Westermannus inter vitas philosopho-
rum edidit, quatenus ab Heerenio in Bibl. d. alten Literatur u. Kunst
T. V. Göttingae 1789 ex codice Vindobonensi publicata fuerant; ipse
tamen Heerenius hanc vitam Platonis partem tantum majoris introduc-
tionis in universam Platonis philosophiam esse annotavit, quam etsi ille
nihil continere narravit, quod non a Diogene Laertio et aliis melius jam
et copiosius expositum esset, ego simulac propius cognovi non indignam
judicavi, quam totam cum Platonis amicis communicarem. Et ipsius
quidem Vindobonensis codicis, ubi haec Prolegomena cum Alcinoi exem-
plari vetustissimo conjuncta exstare in Lambecii Comment. T. VII. p.
125 sqq. legimus, quamvis sedulo quaerens adhuc non inveni qui apo-
graphum meos ad usus faceret; eorundem vero alterum exemplar, quod
Monachii in cod. Bav. 113 servatur, roganti mihi Leonardus Spengelius
V. Cl., cui palam hic debitas gratias ago, per adolescentem harum lite-
rarum studiosissimum Wurmium diligenter describendum curavit; isque
si maxime aliquid neglexisset, antiquius ejusdem codicis apographum
ex Ruhnkenianis copiis in bibliothecam Lugdunensem delatum a cognita
indum et probata Jacobi Geelii V. Cl. liberalitate utendum acceperam,
quo cum illo collato cum certe textus formam, quae in Monacensi ar-
chetypo exstat, satis liquido efficere poteram. Hujus igitur lectiones,
quae mihi rejiciendae visae essent, litera A, Vindobonensis V, meas
emendationes H, Westermanni W notavi; ubi tacitus a Westermanno
discessi, Monacensem me pressae sequi scito, qui omnino Vindobonensi
illius fundamentum antecellit. Omisi autem quae in utroque codice praee-
dunt *ὑπερέκτα ἀνακινῶν εἰς τὸν Πλάτωνα*, quae partim ex Dio-
gene Laertio partim ex Olympiodori in Platonis Gorgiam commentariis
excerpta esse et Lambecius animadvertit et nunc integris his com-
mentariis ab Alberto Jahnio editis (Klotz Archiv T. XIV. p. 108 sqq.;
cf. inpr. p. 395) ita intelligitur, ut illa repeti prorsus supervacaneum
sit; memorari modo vel hanc ob causam debuerunt, quia id ipsum quaeri
potest, num etiam Prolegomena nostra ad eundem Olympiodorum referri
oporteat. Suspiciatur est hoc quoque jam Lambecius p. 129, pro certo
ponit Muraltus in Bull. de la classe philol. de l'Académie de St. Pe-

tersbourg 1843, p. 251, ubi ejusdem libri apographa a Schowio facta memorat; quodque hi conjectura tantum assecuti sunt, nunc vel externam hanc commendationem accipit, quod ipsius Olympiodori praefatio vel vitae Platonis vel commentario in Alcibiadem praefixa, qualem Creuzer duce superius edidimus, cum hujus libri cap. 1 et 27 planissime concinit, neque in Gorgianis illis commentariis desunt, quae eundem cum hujus divisionis fontem prodant; cf. Jahn. p. 110 nostrique c. 17 extr. Certam tamen originis notam noster nullam praefert praeter has duas, ut scriptorem post Iamblichum vixisse et Aristotelis quoque Analytica posteriora illustrasse intelligamus; horum enim commentarius c. 5, ubi se *ἐν τῇ ἀποδεικτικῇ* de media proportionali et problemate Deliaeo egisse memorat, eo probabilis intelligemus, quo certius Aristotelis interpretes eam ipsam quaestionem ad illarum l. I. c. 7 tractasse etiamque ex Johanne Philopono cognoscimus; cf. Reimer Hist. problematis de cubi duplicatione, Gott. 1798, p. 15; quae quam ita sint, nunc quidem summam quaestionis tetigisse contenti illuc transeamus, namquam nos libelli formam exhibuimus, cum archetypo comparatam explicemus. C. I. l. 4 *γινώσκωμεν τι* HW, *γινώσκωμεν τί* A. — L. 9 *ἀντωπεῖν* HW cum Heerenio, *ἀντοπεῖν* A, *ἀντοποιεῖν* V. — L. 26 *φοιτᾶν αὐτῷ* H, *φοιτᾶν αὐτῶν* A, *φοιτῆσαι αὐτῷ* W. — L. 47 *ἐγενήθη* H, *ἐγεννήθη* AW; at nunc natalis dies, non genitilis declaratur, neque illa forma apud inferioris aevi scriptorem offendet; cf. Loebck. ad Phryn. p. 109 et Jahn Archiv. T. I. p. 208. — C. II. l. 13 *τοῦτο ὁ πατήρ* H, *τοῦτον πατήρ* A, *ὁ τοῦτον πατήρ* W. — L. 15 *παιδοποιῖαν καὶ μόνην καὶ* A, *παιδοποιῖαν καὶ μονῶν καὶ* V, unde *μοναχῇ* Heerenius, *μονοῦσθαι* Westermannus excelsit; mihi Monacensis lectio, sola particula circumscripta, sufficit. — L. 26 *ἐν τοῖς Ἐρασταῖς* HW cum Heerenio nec repugnante Roepere in Zeitschr. f. d. Alterth. 1852, p. 135; *ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς* AV. — L. 31 *ἐκ γεμύλλων τοῦ* in utroque codice manifesto corrupta, quia salva sententiae structura abesse possunt, circumscribere cum Westermannus quam tentare maluit; aliorum tentamina v. Gesch. d. platon. Philos. T. I. p. 99. — C. III. l. 6 *ἀπεμάξατο* W, *ἀνμαῖξατο* AV. — L. 18 *ἐποίησεν* in *ἐφοίτησε* mutavit Westermannus; libros tuetur Hieronymus ad Euseb. Chron. Ol. 180. 1, ubi Cicero *in exilio annum fecisse* dicitur. — L. 20. 21 *μέλλων . . εἶπε* H, *μέλλων . . εἰπεῖν* AV, *μέλλοντα εἰπεῖν* W; mihi lenius visum est infinitivum verbo finito mutare, praesertim quam etiam *εἶπεν* scribi reliqua codicis in *ν ἐφελκ.* abundantia permittat. — L. 27 *λυπηθεῖς* W, *λυθεις* AV. — L. 32 *ἐταίροις αὐτοῦ* HW, *ἐτέροις αὐτοῦ* AV. — C. IV. l. 1 *πρὸς Σωκράτη* H, *καὶ Σωκράτη* A, *εἰς Σωκράτην* W, ad sensum perinde; at quum Monacensis prima manus saepissime *καὶ* et *πρὸς* confuderit, nunc quoque, quamvis deficiente secunda, eandem corruptionem fuisse suspicor. — L. 7 *γεγραμμένοι εἰσιν* HW, *γεγραμμένοι ὀνόματα* A, margini demum adscripto *εἰσιν*, quo exemplo etiam l. 19 post *συνοσίαν* itemque a. 5. l. 42. 45 peccatum est. — I. 15 *εἰσὶν* W, *εἰσὶν* A. — C. V. l. 3 *εἰσὶν* καὶ

συγγραφῆς AV, εἰδὼς τῆς συγγραφῆς W ad sensum vere, quia dialogus respicitur, cuius c. 5 invenitur Plato praedicatur; articulo tamen non magis quam particula opus esse ratos circumscribere hanc quam corrigere maluit; neque aliter mox L. 7 me gessi, ubi quum A *δοξείεν* ἐστὶ praebeat, hoc quoque notare salius visum est quam *ἀν* cum Westermanno substituere, quod etsi structurae optime convenit, emendandi tamen etiam alias vias ut *δοξείειν* εἶναι relinquit. — L. 13 *μαγνήτιν* HW, *μαγνῆτιν* A. — L. 16 *λοιμωξάντων* H, *λοιμοξάντων* A, *λοιμοζάντων* V, *λοιμωσσόντων* W idemque mox *Ἀηλίων* pro *Ἀθηναίων*, quod etsi ad historiam verissimum est, recipere tamen non magis sustinui quam c. 4, l. 5 *Ἑρακλῶρα* pro *Ἑρακλίπῳ*, quia non constat libriorum potius quam ipsius scriptoris errorem esse. — L. 25 οὗτω *διπλασιάζει* τὴν *ἡ* H, τὸντῷ *διπλασιάζει* τὴν *ἡ* AV, τὴντῷ *διπλασιάζει* τὸντῷ W iusto violentius. — L. 26 *ἐπαύσαντο* τὰ τοῦ AV, unde jam W recte τὰ sustulit; equidem tamen circumscribere sat-egit. — L. 27 *πρώτος* HW, *πρωτόν* A. — L. 34. 35 *ἡλλάξαι* . . *ἐπιχειρεῖ* W, *ἡλλάξει* . . *ἐπιχειρεῖ* AV; secundam personam commendat Gell. N. Att. III, 17, quamquam alios etiam tertia usus ostendit Iambl. ad Nicom. Arithm. p. 148. *Ἀργυρίων* vero, quod Westerm. assentiente Roepers in *ἀργυρέων* mutari jussit, ipse Plato tuetur Legg. N. p. 742 D; nec *ὀλκιάδας*, qui idem deinceps corruptum *τηβράδας* emendat, magis placeat quam quod ipse conjecti *οικιάδας*, quibus in aedificiis et Atheniensium prytaes et Lacedaemoniorum convivii et coenantes congregari solitos esse constat; cf. Paus. III, 12, 8, Ath. IV, 19, Phot. Lex. p. 520. — L. 46 *καὶ φασιν* H, *καὶ φησιν* AW; at ubinam hoc Platonem dicere possumus? — C. VI, l. 1 *ἐναντοὺς* HW, *ἐναντὸν* AV. — L. 4 *ὑπερητίδες* εἰσὶ H, *ὑπὲρ* ἐστὶ δὲ *ἐστὶν* A, *ὑπερητίδες* W in utraque editione. — L. 12 *καθηγητήρα* W, *κατηγητήρα* A, *καθηστητήρα* V. — L. 20 οὗτος μὲν γὰρ H, αὐτὸς μὲν γὰρ A, αὐτὸς μὲν οὖν V, οὗτος μὲν οὖν W. — C. VII, l. 2 *πολλὰ* H, *πάλα* A. — L. 13 τοὺς δὲ H, τῶν δὲ A. — L. 19 *ἐνθουσιῶντι* H, *ἐνθουσιάζοντι* A. — L. 32 *ἐκκνύπειν* H, *ἐγκνύπειν* A. — L. 33 *δίλην* H, *νίκην* A. — L. 36 *προσέχουσι* H, *προσέχωσι* A. — C. IX, l. 10 γὰρ φασιν H, γὰρ φησιν A; at Epicurei intelliguntur. — L. 17. 18 ὅταν ἄλλο σῶμα ἢ H, ὅτ' *ἀν* ἄλλω σῶμα ἢ A. Sensus est: si corpus aliud sit, quod in illud sc. corpus agat; quamquam *ἀντὶ* commodius in *αὐτὰ* vel in *ἄλλω* mutari non nego. — L. 30 καὶ τῷ τοῦς H, καὶ τὸ τοῦς A. — L. 32 τὸ *ἐν* circumscripsi ut glossema, quod *τελικόν* τῶν ὄντων αἰτίον secundum Platonem τὸ *ἐν* esse docet; id vero nunc scriptori propositum non est, sed ut τὸν νοῦν id esse neget; ad quem si τοῦτον, ut par est, retuleris, ne structura quidem τὸ *ἐν* feret. — C. X, l. 2 τῷ *ἐκείνην* H, τὸ *ἐκείνην* A. Posses etiam *ἐκείνους* τὴν, sed nihil cogit. — L. 4 *συνισθῶντες* H, *ἡνωθῶντες* A, cui priora vocabuli extrema litera adjecta illud effeci, quod Platonem per vim in Academicorum consortium referri significat. — L. 5 νέους sententia flagitante addidi, praesertim quum in ipso codice quatuor vel quinque

literarum lacuna hiet. — L. 7 φασίν H, φησίν A, quod etsi alibi etiam indefinitè in hypophora usurpatur, nunc tamen inter medios plurales aegre toleratur. — L. 11 πρὸς τούτους δὲ φασιν H, καὶ τούτους δὲ φασιν A; cf. ad c. 3; erroris constantia etiam mox l. 18 apparet. — L. 20 ἐξ ὧν H, ἐξ ᾧ A. — L. 23 γραμματεῖω H, γραμματεῖω A. — L. 27 κακῶς H, κακοῦς A. — L. 28, 29 ψυχῆς ἀπο καθαρθείσης H, ψυχὴν ἀπο καθαρθείσης A, accusativo tamen a secunda manu in genitivum mutato. Ἄπο per anastrophe scripti, ut anima quasi instrumentum sit; cf. ad Lucian. p. 191; possis tamen etiam genitivos absolutos statuere, ut praepositio cum verbo coalescat. — L. 30 διττήν H, διτεῖ A. — L. 35 κακῶ H, κακῶν A. — L. 36 οὐκ ἀντιλαμβάνονται H, οὐ καταλαμβάνονται A, quocum reliqua structura non coit. — L. 39 οὐκ ἴσασι H, οὐκ ἴσα A. — L. 50 οὐδὲ H, οὔτε A. — L. 53 θεῶν H, θεῶν A; at γνώσις nunc subjectam, non objectum requirit, θεῖα autem cognoscuntur, non cognoscat. — L. 59 ὡς ἐγγράφαι H, ὠραῖναι A; idemque mox ὅτ' ἐν . . ἄγει, quod etsi facillime in ὅταν . . ἄγη mutes, sensus tamen ὡς . . ἄγων suavit. — C. XI quae correxerim, antea produnt; nec c. XII plus quam l. 2 τούτων pro τούτων, l. 5 et 7 identidem οὐδὲ pro οὐτε scripsi; c. XIII autem l. 17 οἶον ἄξει in οἶά εἰσι mutari lenissimum dixi, quamquam etiam οἶά ἐστι vel οἶον ἁρᾶξει in promptu erat. — C. XIV. l. 2 πρὶν . . μάθωμεν H, πρὴν . . μάθωμεν A. — L. 11 πολυτρήτοις H, πολυτρεῖτοις A, unde fortasse erit qui πολυτρόποις exsculpere malit; illud tamen ipsarum tibiarum epitheton est apud Maneth. Apotelesm. II. 334, sonorumque varietati, quam foraminum multitudo efficit, recte convenit. Ipsi Platoni tibia est πολυχροδῶτατον ὄργανον Republ. III, p. 399 D. — L. 17 ποικίλον H, ποικίλων A. — C. XV. l. 5 εἰσὶ φύσεις H, ἐστὶν φύσεις A. — L. 7 τὸν κόσμον H, τὴν κόμην A. — L. 9 εἰσι H, ἐστι A, quod posterius c. 20 ter ipsa manus secunda in pluralem mutavit. — L. 11 οὔτως H, οὐ A. — L. 14 ἐκδιδῶσιν A; mallem ἐνδιδῶσιν. — L. 31 ἄλλως H, ἄλλὰ A. — L. 32 σφωρρονούσις H, σφωρρονούσας A. — L. 35 ἐρωτωμένων A; immo ἐρωτώντων; id ipsum tamen utrum anteposuerem vel substituerem, ambigebam. — L. 41 τῷ H, τῷ A. — L. 47 ἡμᾶς H, ἡμᾶς A. — L. 50 οὔτως H, οὐ A. — L. 52 κορυβαντιῶντες H, non κορυβαντώντες; cf. Symp. c. 32 et Jahn Archiv T. X. p. 220. — C. XVI. l. 6 ἐνθεῖσα H, ἐνούσα A; et cf. c. 22. — L. 15 λόγον H, λόγῳ A; iunge τὸν λόγον scil. τῶν ἄνερ ὧν οὐ, conditionis sine qua non. — L. 30 πάντῃ H, παντί A. — L. 38 τότε H, τότε A. — C. XVII. l. 3 τῷ H, τῷ A. — L. 33 τῷδ' ἀγαθόν A, margini adscripto θεός τούτου; Lugdunense tamen exemplar τὸ δ' ἀγαθόν habet, ipsiusque codicis interpunctio post προσηληθέν sententia clausa ἀγαθόν sequentibus adiungit; vide igitur, ne alius uleus lateat.

euse apographum stilium, συζεύς μοναχικαί, nihil probationis vis
 illius visa est. — C. XX. l. 5 διαλεγόμενον H, διαλεγόμενα A: turba-
 tum locum etiam paulo ante omissum ἢ ostendit, moxque iterum δια-
 λεγόμενα adeoque μαθήν pro μαθόντων scriptum, cuius medela dubia
 esse non poterat. — C. XXI. l. 7 ἕκαστα H, ἕνεκα A, quod περί
 omisso ferri posset: hoc ipsum tamen aliud in illo latere arguit. — L. 18
 κατὰ τινος H, κατάνος A; verum exstat c. 22 extr. — L. 23 διά-
 λογος H, διάλος A. — L. 25 τὸ ὅτιον H, τούτου A. — L. 30 οὐδὲ
 H, οὔτε A. — L. 41 καὶ circumscribendum fuisse certum est; sequitur
 enim tertium disjunctionis membrum, quod etsi non qualitativum, ta-
 men quantitativum utriusque inscriptionis discrimen significat. — C. XXII.
 l. 22 ἐπιθεῖς τοῦτο H, ἀπὲ τοῦ τὸ A sensu nullo. — L. 30 κινου-
 μένους A, nullem αἰσθυμένους. — L. 31 Πλάτωνα H, Πλάτω-
 νος A. — L. 49 οὐδ' ἐκ τοῦ H, οὐδὲ τοῦ A. — L. 50 οὐδὲ
 H, οὔτε A. — L. 54 τῷ H, τοῦ A. — C. XXIII. l. 18 Ἀλκιβιά-
 δον H, Ἀλκιβιάδην A. — C. XXIV. l. 3 δεῖν H, δεῖ A. — L. 8
 εἰ δεῖ H, εἰ δε A. — C. XXV. l. 7 ἂν εἶχεν H, ἂν εἶχεν A. —
 C. XXVI. l. 3 κοινῶς H, κοινούς A. — L. 4 Εὐρύταν H, Εὐρύταν
 A. — L. 5 ἀναφέρουσιν H, ἀναφέρουσιν A. — C. XXVII. l. 30 βου-
 λαμένους H, βουλομένους A. — L. 32 τῷ H, τῶν A. — L. 37 τίς
 H, τῆς A. — L. 45 οὕτως H, οὗ A. — L. 47 ἀγδὲς H, αἰεδὲς A.
 — L. 53 διὰ γεωμετρικῆς H, διαμετρικῆς A. — L. 56 τηρῶν in
 margine supplet A; verius fortasse ζητῶν scripsisset. — L. 57 τῷ δὲ
 προσθετικῷ H, τῶν δὲ καὶ θετικῶν A. — L. 61 δὴ H, δ' ἢ A. —
 C. XXVIII. l. 5 συγγράφειν H, συγγραφήν A. — L. 8 αἰεὶ θηρῶν H,
 δ' ἢ θηρῶν A. — L. 11 σκοποὺς τῶν H, σκοπούς τῆν A. — L. 12
 θεοστατός H, θεοστήτος A.

Scholia post novissimos editores ita recognovi, ut et lectionem in-
 terpunctionemque, ubi opus esse videretur, emendarem, et sedulo cura-
 rem, ne quid eorum desideraretur, quae quatuor illi viri, qui ipsi Plato-
 nis libros oculis inspexerunt, Siebenkeesius in Anecdolis graecis, Norib.
 1798, Ruhkenius in Schollis in Platonem, Lugd. B. 1800, Gaisfordus
 in Catalogo sive Notitia Mssorum Clackianorum, Oxon. 1812. 4. p. 70 sqq.,
 Bekkerus ad calcem Commentariorum criticorum, Berl. 1823, 8. p. 311 sqq.
 exhibuerunt, iis tantum exceptis, quae vel ad Timaeum Locum pertinent,
 vel ad ipsius Platonis Timaeum ex ampliore commentario excerpta a
 Schollorum natura et genere aliena sunt. Sunt utique inter Ruhkenianae,
 quae variarum lectionum potius quam Scholorum speciem praeferunt
 Ideoque nec a Turicensibus repetita, nec a Stallbaumio omnia recepta sunt;
 mihi tamen haec quoque cum ipsis quae apud Ruhkenium habent lemmatis
 reducenda visa sunt, ut huius certe libri in posterum curare philologi pos-
 sent; eademque cura Siebenkeesium usurpavi, cuius etsi pleraque Scholia
 inter Ruhkeniana quoque exstant, sunt tamen, quae reliquorum omnium
 oculis et litteris non sunt inspecta. Huius igitur operis titulus S. Ruhken-

nianas it, Oxonienses ex ipsa Gaisfordi Notitia suppletas O notavi; paucis tantum Parisiensia, quibus Stallbaumius nuper editionem suam locupletavit, diligentissimo homini surripere religioni duxi. Atque haec quidem de universis; singuli loci, quibus medelam deberi existimaui, hi sunt: Euphr. p. 2 A *συν αὐτοῖς* pro *αὐτοῖς* cum Poll. VIII. 90; maxke p. 4 C *ἀντὶ τροφῶν ὑπηρετῶν* pro *ἀντιτροφῶν καὶ ὑπηρετῶν* cum Rulinkeno ex Timaei lexico, etsi mature corruptam esse glossam etiam Suidas T. III. p. 72 docet. — Apol. 23 E in Metagenis fragmento *ἀγογῆς ἀγαλμα* pro *ἀγαλμῶν ἀγογῆς* transponi cum Bergkio et Meinekei metrum jussit. — Phaed. p. 61 D *πρὸς τὸν Λυσίαν δὲ τούτων Πλάτων ποιεῖται τὸν διάλογον* ignorat Siebenkeesius et aperte inepta sunt itaque circumscripsi. — Theaet. p. 153 C *Συμμεταίους γὰρ ἔλδοντες* pro *ἔλδοντες* scribi historia jussit; cf. Her. I. 150; Paus. VII. 5. Ibid. 162 B *προσιμαζόμενοι* non *παροσιμαζόμενοι* sed *προσιμαζόμενοι* requirere manifestum est. — Soph. p. 216 A *Οἰνοπόριδες* in *Οἰνοπόριδα* mutari necesse erat, nec p. 252 C audacius egisse video *ταύταν* τὸν pro *ταύτων* καὶ reponendo; cf. ad Lucian. p. 319. — Parmen. p. 127 A καὶ inter *ἀγένης* et *ἀνῆρ* inserere non dubitavi; reliqua, quae apud Suidam quoque corrupta exstant, cum Bernhardys intacta reliqui; quamquam in *Ἰσθμια* annorum numerum latere certum est. — Symp. p. 19 D veterem meam conjecturam *τὸν ἔτερον* pro *τὸ πρῶτον* eo fidentius recepi, quod eandem Bekkerus suavit. — Phaedr. p. 230 E Clarkianum et 248 C Siebenkeesianum exemplum ex Hermia Asii p. 76 et 148 correxī, nisi quod in priore *συνηθῶν* in *συνηθειῶν* potius quam in *συνουσιῶν* mutandum censui; in aliis autem duobus Siebenkeesianis a p. 267 A et B *διλήμματος* pro *λήμματος* et *ἡδονῆν* pro *ἀκοῇ* me periculo rescripsi. — Alc. p. 105 B *λογικοῦ* Bekkerus, *λογισμῶν* Rulinkenus exhibuit; ut *διαλογικοῦ* fuisse Olympiodori exemplum p. 58 docet. Ibid. 118 E *μαμμῶν* Rulinkenus, *μαμμῶν* Siebenkeesius; hoc probat etiam Dindorfius in Thesaurō T. V. p. 558. — Lach. p. 187 I Euripidis versui *τῷ* cum ipso poeta reddidi. — Lys. p. 206 E in obscurissimo fabulae titulo *Διμνοπέδαις* servari quam *Αθηνοπέδα* substitui tutius existimaui; cf. Meineke. Hist. com. p. 231. — Euthyd. p. 29 E *ἀλλ' ἢ* pro *ἀλλ'* ἢ reponi ipse Aristophanes Ran. 439 jussit. — Gorg. p. 450 E *διωρθάσασθαι* per manus editorum traditum quantocius correxi; p. 463 A vero Clarkianam lectionem *ἡδονῆς*, quam Turicenses in *δευνῆς* mutarunt, ita revocaui, ut lacunae signum anteposuerim, in qua ipsa tamen *δυναμένης* potius quam *δευνῆς* excidisse arbitror. Ibid. 473 E haud scio an *ν'* id est *πεντήκοντα* pro *εἰς* restitui oportuerit; fidentius tamen p. 494 E *κιναιδία ἢ πορνικῇ* pro *κιναιδα ἢ πόρνη* καὶ ἢ cum Millero apud Dindorfium l. c. T. IV. p. 1559 recepi, contraque p. 523 E pro *ὁσπεώδους*, quod ex praepostera Beckii conjectura Turicenses receperunt, *ὁσπεώδους* revocaui, quo passim Platonicū humanum corpus significant; cf. Boissonad. ad Marin. V. Procli p. 67. — Menex. p. 235 E verba manifesto transposita cum Bergkio Com. Att. reliqui. p. 238 ita in ordinem restitui, ut non *ἑκατέρω* δὲ

Ομοίην τὸν αὐτὸν αὐτὴν καλεῖ Χείρων Εὐπολὺς Φίλοις scriberem
 Κρατύνος δὲ τὸν αὐτὸν αὐτὴν καλεῖ Χείρωναι. Ομοίην Εὐπολὺς
 Φίλοις: reliquam ejus emendationem, qua *Αἰσχίνης ἐν διαλόγῳ*
Ἀσπυσίῳ καὶ Καλλίας ὁμοίως Πιδηταῖς scribi jussit, etsi re ipsa re-
 tissimam mihi quae ipsi in disp. de Aeschinis Soer. reliqu. p. 18 merito
 probatam, tamen, quia ipsius grammatici error esse potest, nunc com-
 memorare quam ad verba mutanda conferre malui. — Rep. I. p. 337 A
 ὅν ante ἐμψυχόν ὄντα inserto hiantem structuram sarsi; II. p. 382 D
 ἵστιν pro ἑστὶν scripsi, ut IV. p. 431 A: IV. p. 443 D προσλαμβάνο-
 μενον pro προλαμβάνονμενον cum Stallbaumio, V. p. 449 A ἐς τρίτον
 pro ἐς ταῦτον cum ipso Thueydide revocavi, nec p. 475 exir. βαλῶν
 me pro βαλῶν τε toleravi, quod Athenaei X. 76 testimonio firmatum
 apud Bekkerum typothetarum tantum errore permutatum esse videtur,
 Phil. VI. p. 493 D codicis lectiones αὐτοῦ pro αὐτῶν μόνον et κει-
 αὐτοῦ pro καθ' αὐτοῦ restitui: X. p. 599 D vero leni mutatione εὐ-
 pro εὐ- scribendo Lycurgi tempora ad eam certe computationem redelegi,
 qua illum a multis veterum ad primam (Coroebi) Olympiadem decessum
 esse constat: cf. Staatsalt. §. 23, not. 19. — Tim. p. 24 E s. v. Ἀθην-
 αϊκῶν scripsi οὐ pro ὃ διὰ τὸ ὄψος, quod ut apud Ruhnkenium, qui
 ἐπ' ante αὐτοῦ omisit, excusationem habuerit, post Bekkerum ferri nu-
 mero non debebat: mox autem s. v. ἡ δὲ νῆσος restitui ἐν ταῖς αὐ-
 τῶν pro αὐτῶν, quod ne Bekkerum quidem necessarium visum erat. —
 Phil. p. 110 C Eupolidis versum inserto cum Porsono τὸ numeris suis
 reddidi. — Min. p. 321 A Μινωτάργῳ et Μινώταργον pro Μινω-
 τάρῳ et Μινώταργον scribi usus flagitabat. — Leg. I. p. 630 E ἡ
 τὸ τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν σύστημα utpote manifestum clerici additamentum
 circumscripsi: item p. 633 A cum Bekkerο ημεῖς δὲ γ' ἐσμὲν pro
 ἡμεῖς δ' ἐνεσμεν ex Plut. V. Lycurg. c. 23 ascevi, maxque πρὸς τι-
 πῶς pro πῶς eodem exemplo posui, quo Buttmannus dnce Parmen. p.
 163 A emendavit: meo autem periculo III. p. 681 A αἵμασι τοῖχοι
 pro τροχοῖ scripsi, neque aut VII. p. 796 A Βιθυνίδος Μελίας pro
 Βιθυνίδος ἢ Πελίας cum Baetero secundum Wellauer, ad Apollan.
 Argonaut. II. 4 reponere aut VIII. p. 828 D Σκίρος in Σίρα mutare
 dubitavi; postremo X. p. 849 D flagitante sententia οὐ ante πάνν cum
 asteriscis inserui. — Epist. VII. p. 345 D οἷα pro οἷα σκελῶν scribere
 Stallbaumius occupavit: ibidem vero ἀνῆλ in ἀνῆλ mutari ipsa
 res jussit. — Praeterea ad Menon. exir. versus Homeri, nulla lectionis pro-
 prietate conspicuos, repeti nolui: aegrinus desiderio ad Cratyl. p. 384 A post
 Πολιτεία verba καὶ Κρατύλω sinistro casu exclusa, quibus cur cavere
 non possimus, vide in Paroemiogr. Gotting. T. I. p. XV. — Alexon's scho-
 lia ad Jacobitzii exemplar expressa sunt: μόνον tantum pro μόνων, quod
 ille nescio cur retinuit, ex Hemsterhusii monito fidenter substitui.

Timaei glossarium postquam Ruhnkenius ex ungi codicis Parisini
 apographo Capperonieriano iteratis curis edidit, ipso codice dehuo explo-
 rato primum F. J. Bastius in Epistola critica n. 1808 ad Boissonadium
 data ejusque Appendice Lips. 1809 publicata aliquot locis egregie

emendavit, deinde Turicenses ita ab integro recensuerunt, ut in hac quoque operis parte exiguum successoribus spicilegium relinquerent. Illud tantum, ne in ipsam illorum messem falcem immitterem, mihi faciendum erat, ut glossis, quas illi cum aliorum grammaticorum excerptis alphabetice qui dicitur ordine conjunxerunt, equidem ad primitivum ordinem revocatis, qualemcumque Timaeus libellum posteris destinasset, his solum et simpliciter traderem; de singulis quae mentione digna videantur haec fere habeo: S. ἀκινάκης scripsi ἡμίτομον pro ἡμίτονον cum Dindorf. Thesaur. T. IV. p. 173. — S. ἀμεταστρέπτῃ restitui ὑποστρέφει pro ὑποστρέφειν, cujus infinitivi melior ratio quam verbi finiti vix apparet. — S. ἀμφιβαλεῖς scripsi ἀμφοτέρα pro ἀμφοτέροι cum Bastio Append. p. 15. — S. ἀνατείνας meo periculo dedi θεῖαν pro θεῶν. — S. ἀποδιοπομπεύσαι scripsi χωμένους pro χωμένους; poteram etiam χωμενον, at accusativum structura postulabat. — S. ἀποτεθρῶνμένοι non τεθρῶν sed θρῶν legendum esse, quod dudum editores intellexerunt, circumscripta prima syllaba palam feci. — S. βλαῖς ecquis ante me ἡμαρτηκώς pro ἡμαρτηκῶς scribendum esse videri, ignoro; necessitatem neminem negaturum esse spero. — Γεννηταί pro γεννητοί scripsi cum Dindorf. l. I. T. II. p. 573; adde Schol. Axiuch. p. 371 D. — Δῆμος revocavi pro δημότης, quod ex Toupii conjectura recipere Turicenses non debebant; cf. Steph. Byz. p. 228. — S. δάκη οὐτὲ pro οὐτε grammaticorum praeceptis concessi. — S. ἐξαμβλοῦν cancellis notavi διεφθορός, non quo protinus insilicium judicarem, sed ut aliquo modo corruptam vocem notarem. — S. ἐπιβολή quas a secunda manu addita Turicenses annotarunt subijcere cum cancellis non dubitavi; idemque Ἐπιβάδαι quamvis corruptum retinui, ut inferius Σκωρῆται, ne ipsa antiquae corruptelae memoria periret. — S. ἐχέγγυον quoque τὸ, cui Tur. cum Schleusnero τὸν substituerunt, non minus a grammatico quam a librario scribi potuisse putavi. — Εὐθύναι pro εὐθύναι accentus leges flagitabant. — S. ἦπον extrema μόνον οὐχὶ et αὐτίκα μάλα, quae Bastius p. 21 ab alia manu adjecta testatur, circumscripti. — S. Θῶπες idem κολάκυσιν potius quam κολακεία in codicis compendio latere docuit. — S. ἱερωνήμονες inepte legi Πύλον Turicenses intellexerunt; eosdem tamen ut non Πυλαίαν sed Πύλας substituere debuissae arbitror, Aeschinis locus facit, quem grammatico ante oculos fuisse suspicor, adv. Ctesiph. §. 184: τέλος δὲ ψηφίζονται ἡκεῖν τοὺς ἱερωνήμονας πρὸ τῆς ἐπιούσης Πυλαίας ἐν ἡτῷ χρεῖναι εἰς Πύλας ἔχοντας δόγμα κ. τ. λ. — S. καραδοκεῖν vulgo χωρήσῃ legebatur; equidem leni mutatione futurum substitui. — S. κνάφος quod Tur. abiecerunt ὃν ego cum cancellis retinui; ibidemque cum codice et Bastio ἐκτείνονται scripsi pro κτείνονται, quod totis βασανισμένοις minus convenit; supplicii genus, quod grammatici ex Herodoto didicerunt, ad questionem per tormenta non perlinet. — S. λῆξεις non περὶ sed περὶ ipsa Platoniarum Legum VIII. p. 846 B comparatio jussit. — S. μανὸν quae non Timaeus tantum sed Plotinus quoque Suidasque adjecerunt καὶ ὁ μαινόμενος . . . φρεσὶν ad hanc glossam

pertinere vix mihi persuadeo, sed in communi horum omnium fonte ad aliam potius vocem ut μανικός adscripta fuisse suspicor; eamque auspicionem cancellis additis declaravi. — Νῶ scripsi ut ipsi Tur. Phaedr. p. 259 A, ut mireris hos nunc Ruhnkenianum νῶ in νῶ mutare maluisse. — S. ξενάγοι quod Ruhnkenius edidit ὁδοί Tur. in ὁδοῦ mutarunt; ego in ὁδόν, ut Her. IX. 15: οὔτοι δὲ αὐτῶ τῇ ὁδῷ ἡγέοντο ἐς Σφενδαλίαν. — S. ὁμοσε lenissimum duxi ἀπὸ pro ὑπὸ τῶν ἐναντίων scribere, ut sit a diversis partibus; altius si vulnus latet, non equidem τῷ ἐναντίῳ cum Turic. et Bastio, sed ἐπὶ τῶν ἐναντίας εἰς μάχην φερόμενον scribam. Eodem exemplo Tur. mox s. ὀρέξει ediderunt ὑποτεῖναι pro ἀποτεῖναι: ego tamen cod. lectionem servavi, quia haud scio an etiam rectius προτεῖναι scribatur. — S. ὄττα Tur. καὶ abiecerunt; equidem revocavi cum cancellis, quia haud scio an in ἡ potius mutandum sit. — S. οὐκ ἄλλως Tur. πονεῖται pro προνοεῖ, quia apud Platonem est πεπόνηται; probabiliter, sed non ut ita grammaticum scripsisse certum sit. Contra s. ποτνιώμενος Bastio ἐπικαλούμενος pro ἐπικαλεῖται corrigenti libenter obtemperavi; eodemque autore s. πυρῶν part. ἡ cancellis notavi. — Στρατεία et στρατιά praesentibus Turicensibus locum inter se mutare jussi; mox autem δέ, quod a codice abest, cum asteriscis retinere quam illorum exemplo ita abjicere malui, ut simul etiam λέγεται damnam. — Τῇθῃ retinui cum Bekk. Anecd. p. 193; Tur. τηθῇ, ut Republ. V. p. 461 D editur. — S. χραίνεν Tur. δὲ omiserunt; ego circumscripti.

De Onomastico et Indice Scriptorum unum moneo, dialogos secundum Stephani, appendicem secundum hujus editionis paginas citari; reliquam autem praefationem eo conferam, ut quae aut mihi aut typographae in superioribus voluminibus imprudenter excidisse ad hunc usque diem animadverti, annotem eorundemque praefationes, si ubi opus est, aut corrigam aut suppleam. Apol. p. 23 C εἰτ' pro εἰτα praepositi irrepsit; ipsam tamen Fischieri emendationem insigniter firmat locus geminus Republ. VII. p. 539 B: καὶ μινόμενοι τοὺς ἐξελέχοντας αὐτοὶ ἄλλους ἐλέγχουσι. — Phaedr. p. 59 fortasse praestabat προτέρῃ scribi, ut Min. p. 319 E. — P. 67 D pro ὥσπερ ἐν δεσμοῖν verissime Oxon. ὥσπερ δεσμοῖν exhibuit; praepositionem ex sequentibus repeti posse docet Tim. p. 79 A: εἰτ' ὥσπερ ἀνέλωνος διὰ τοῦ σώματος. — P. 76 B leg. μὲν τῶν pro μὲν τῶν. — P. 82 D Turicensem lectionem σώματι memorare oblitus sum; unde tamen quod ad vulg. σώματα rediit, excusatione vix egere arbitror. Major audacia p. 83 E emendationis praerogativa pro φασίν: eodem tamen exemplo Amat. p. 137 C φαίνεται Oxon. praebuit, ubi VBST φημι retinuerunt. — P. 91 B ἡ δὲ διάνοια ὧ cum ceteris optimis; unde vide ne scribendum sit ἡ δὲ δι' ἄνοια. — P. 95 B λέγεσθαι ut glossema etiam nunc repudio; ἔσεσθαι autem fortasse commendabit Enthyd. p. 283 A: τῷ δὲ μετὰ τοῦτο ἐσομένη πάνν σφάδρα προσείχον τὸν νοῦν. — P. 104 A ὥσπερ cum BT nuper etiam Stallb. ascivit; ego vero haud scio an ὥσπερ praeter libros etiam Republ. locus excuset VII. p. 527 B: ἀλλ' οὐ τοῦ ποτέ τι γι-

γνυμένον; eademque causa est p. 111 B librorum lectionis *φρονήσου* pro *σοφροσέει*, quam acule nuper defendit Schmidius in Philol. T. V. p. 719 sqq. Ibid. leg. *οίκετίας* pro *οίκετας*. — Theaet. p. 146 D disjunctim scribi malim *πῶς; τί τοῦτο λέγεις;* itemque Sophi. p. 261 et Polit. p. 297 C; cf. ad Hipp. maj. 297 E, ubi pro Tim. c. 5 exit legendum est Tim. c. 3 etc. — P. 164 A non repugnabo si quis *ὄρη* quam *ὄρω* maluerit, quemadmodum ad Charm. p. 173 B eandem optionem reliquit; cf. Schneider. ad Rempubl. I. p. 367, qui tamen ipse nunc Leg. p. 774 D *ὄρω* retinuit. — Sophi. p. 236 B *ἀκολονθία* tuebatur etiam Philo Opif. mundi I. 7: *τάξις δὲ ἀκολονθία καὶ εἰρημὴ ἐστὶ προηγουμένων τινῶν καὶ ἐπομένων*. — P. 238 E et 243 B praestabit fortasse *συνέις*, quod etiam Rep. I. p. 347 A primam Par. manum scripsisse nunc inventum est; adde Schneidewin. ad Sophi. Oed. Tyrann. v. 628. — P. 258 C quae Boecklium secuti editores certatim inseruerant *μὴ μέγα* et *μὴ καλόν*, quamquam excidere per homoeoteleuton facillime poterunt, tamen haud scio an intelligi potius Plato voluerit ut Phaed. p. 98 A *εἰ ποιεῖ* post *ποιεῖν*, Politic. p. 276 A *μικτοῖς καὶ κερασφόροις* post *ἀμύκταις τε καὶ ἀκεράτοις* etc. — Politic. p. 27 D *πόντον* pro *τόπον* probabiliter commendat Alb. Jahnus in Zeitschrift f. d. Alt. 1842, p. 548. — P. 287 C *οὔκουν* pro *οὔκουν* *χρη* *δράσ* scite nuper emendavit Hier. Müllerus interpr. german. T. III. p. 719. — Phileb. p. 31 E et 34 D leg. *δῶπος* pro *δίψος*. — P. 46 librorum lectionem *λύπας ἡδοναῖς ἐνγκερασθείσας* feliciter defendit Hufmannus in Jahn. Archiv 1846, T. XII. p. 388; neque adeo cum ipso necessarium arbitror *πρὸς τὰς* in *πρὸς τὰ* mutari, quia *ταῖς ἐντὸς* potius *τὰ ἐξ* respondent et ad *τὰς* facile *ἡδοναῖς* suppletur. — Conv. p. 172 A *περιμένεις* Stallbaumius nunc quoque in tertia dialogi editione ita tuesunt et libros omnes praeter unum Flor. praescens exhibere ejusdemque aliorum exemplum Lys. p. 203 exstare arguat; at si Gaisfordium sequimur Oxoniensis a Stephani futuro non discrepat, neque ullum praesentis exempli pro imperativo positi exemplum certum aut ego novi aut Frankfordae partice. negant. p. 24 novisse videtur; *οὐ παρεβάλλεις* enim in Lyside vel *οὐ λέγεις* Aristoph. Av. 1212 reprehensionem potius continere cui nunc locus non est. Idem quod p. 210 C *καὶ* ellipticum a Platone sermone abhorrere, p. 211 C *ἀν* post *ἕως* male omissum esse criminatur, nescio quomodo oblitus est eorum, quae ipse ad Phaedonis p. 62 C et 71 B annotavit; neque p. 218 D *ἐάντοῦ* intelliga cur minus licet pro adverbio usurpari quam pro adjectivo Reip. p. 433 E et p. 463 B *οὔκουν τὸν μὲν οἰκείον ὥς ἐάντοῦ νομίζει τε καὶ λέγει, τὸν δ' ἀλλότριοιαν ὥς οὐχ ἐάντοῦ*; immo *εἰσθέναι τι* quis graece dixerit, doceri velim; nam Apol. p. 40 A *μοι* pendet ab *ἐναντιουμένη*. — Phaedrum eodem fere quo ego tempore Londini recensuit Carolus Badham eidemque de Theaeteti, Philebi, Republicae. Legum huius doctas huculationes praemisit, quarum nullam sperni, aliquas etiam recipi posthabeat; in ipso Phaedro hae nos maxime adverterunt: p. 234 C *τῷ γ' οὕτω* pro *τῷ λόγῳ*, p. 246 C *λελογισμένα* pro *λελογισμένον*, p. 24

B δὲ ἐστὼν pro οὐ ἐστίν, p. 263 C ἐγχαρῆσαι pro συγχαρῆσαι, p. 267 C σπέρματα λόγων pro μετὰ λόγων. — Alcib. I. p. 119 A et 124 B nominativum κοινὴ βονιὴ tuebitur etiam Theocr. Idyll. VII. 35: ξυνὰ μὲν ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ἀώς. — Alcib. II. p. 144 A εἰ . . . οἴηθείης ἂν dubito num defendi possit exemplis quale est Leg. X. p. 803 C: εἰ δ' ἐπιδείης ἔτι λόγον τινός ἂν εἴης, ubi ἂν peculiarem vim retinet: si fieri possit ut egeas; certius vero p. 148 A eliminandum est cum Stallb. τὰ inter εἰ et οὐν. — Charm. p. 165 C ser. ὀφέλειαν pro ὀφελείαν, quemadmodum etiam Lys. p. 214 E et in *δυσμαθείαν* Men. p. 88 A peccatum est. — Lach. p. 191 C ἄρτι pro αἵτιον jam Astius conjecit. — Ibid. p. 197 A post Σώκρατες punctum pro commate positum est. — Ibid. p. 201 A ἐκφορὰς λόγος et olim et nuper (Verh. d. Erlang. Philol. Vers. p. 73) Döderlinus ita iudici constans est, ut sermonem intelligeret, qui ad finem perduceret vel questionem satis explicaret, ut Phaed. p. 66 B ἀγαπὸς τις μετὰ τοῦ λόγον ἐκφέρειν dicitur; ut si Socrates de fine inventendo desperaret, quo tandem consilio magistrum quaereret? — Euthyd. p. 273 E σφῶν pro σφῶν ex Turicensi in nostram quoque editionem perperam transiisse opportune monuit Baierus in novissima hujus dialogi editione, unde libenter etiam p. 283 E μαθῶν ἑμῶν pro μαθῶν μου ei p. 291 E ἂν φαίης pro φαίης recipere; eundem vero virum humanissimum qualiacunque mea vel dissentientis conamina multo requiore animo quam Stallbaumium excepisse impense laetor. — Protag. p. 321 A Badham l. c. p. IX probabiliter conjecit ἀποδέων pro ὑπὸ ποδῶν. — Gorg. p. 461 B cum κατέρξεis conf. συνέρξας Tim. p. 34 C; cumque ὁ σὸς λόγος in dialogi fine Leg. VI. p. 772 E: ὡς φησι Κλεινίας. — Men. p. 92 C satius erat retinuisse οὐ εἶσι cum Schneidero ad Rempubl. VI init. — Ion. p. 534 D παίωναι; ἵαλλεν παίωναι. — Reipublicae libros priores quinque indefessa Schneideri diligentia in progr. Vratislav. 1852 Parisinarum lectionum mantissa a Dübnero sibi suppeditata donavit easdemque inseruit majoris suae editionis supplemento, cujus initium prodit in Klotzii Archiv T. XVIII. p. 485—520, unde discimus p. 352 D non ὡς γέ μοι sed ὡς ἐμοὶ suppraser, γ, p. 388 B non κυλινδούμενον sed κυλινδόμενον, p. 414 B non οὖς νῦν δὴ sed οὖς δὴ γῦν optimum codicem exhibere, eundemque identidem ὀφέλλαν pro ὀφελεία iudici, quod etiam Oxon. passim habet; pleraque tamen aut Turicensem scripturam firmant aut ad elisiones reliquamque orthographiam pertinent, in qua vel praestantissimorum librorum auctoritas est; nos igitur his missis ad ea redimus, quae ad ipsam nostram editionem annotanda videntur. Sic p. 330 E post αὐτὰ non puncto sed colo interpungi velim; gravius tamen in hoc genere peccatum est p. 337 E, ubi typotheta comma, quod post εἴη poni volebam, anteposuit eoque facto structurae rationem a Schneidero scitissime illustratam obscuravit. Instituitur enim quasi antecesserit ὡς πρώτων μὲν μὴ εἰδείη, prorsus ut Soph. Oed. Col. 577: δῶρον οὐ σπονδαῖον εἰς ὄψιν, τὰ δὲ κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφή καλή. vel Theocr. XV. 104: βάρδισται μακάρων, ὄρται φίλοι, ἀλλὰ ποθεῖναι

ἔρχονται, immo ipse noster p. 357 B ὅσαι ἀβλαβεῖς καὶ μηδὲν διὰ ταύτας γίννεται; quae constructio certe legitima est, quamquam sententiam fateor mihi identidem recogitanti *εἰ καὶ* magis commendare. Fidentius tamen nunc ipso Parisino duce p. 361 C ἤτω pro ἔτω reponi jubeo, nec hoc solo loco, sed etiam aliis duobus Leg. VIII. p. 837 E et XII. p. 951 E, quorum altero quum dudum Schneiderus vel optimos codices formam illam exhibere annotaverit, eundem ne nunc quidem ad eam recipiendam descendisse miror. — P. 400 B haud scio an ὄν pro καὶ ante ὡς ἐγῶμαι itemque p. 405 B ἦ pro ἡ ante δοκεῖν praestet; nec repugnabo si quis p. 415 C ὁ σιδηροῦς φύλαξ ἢ ὁ χαλκοῦς pro ὁ σίδηρος ἢ ὁ χαλκός ex Parisino revocari jusserit; quod autem ex eodem primus p. 416 C recepi παρασκευάσασθαι pro παρεσκευάσθαι, quamvis inutilis grammaticis altero dativi c. inf. post δεῖν exemplo tueor ex Append. Flor. pone Stobaeum Gaisford. p. 45: ἐπειδὴ δεῖ αὐτῷ ἐξ ὧν μανθάνει κερδαίνειν. — P. 559 B Badham l. c. p. X legi vult ἦ τε παῦσαι ζῶντος ἀδυνάτη, negationem mecum, quod juvat, necessariam existimans; reliqua tamen emendatio minus successit quam qua p. 560 C emaculavit quantocius recipienda οὐ τε πρέσβεις πρεσβυτέρων λόγους δι' ὧν εἰσδέχονται pro ἰδιωτῶν. — Leg. p. 663 E idem probabiliter conjecit πράττειν pro πάντα τὰ δίκαια, p. 722 C autem in eandem mecum emendationem ἀρχὴν pro μάχην incidit; quo consensu laeto liceat ipsi huic operosae curae fini eum cumulum imponere, ut etiam p. 708 D pro καθ' ἓνα potius καθέντα et p. 878 B pro τραυμάτων ἐνεστῶτων fortasse τραυμάτων ἢ πηρώσεων legendum esse suspicer; cf. p. 874 E.

Ser. Gottingae d. III. Mart. MDCCCLIII.

C. Fr. Hermann.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

A.

Δίων Διονυσίῳ εὖ πράττειν.

St.
III. p.

309

Διατρίψας ἐγὼ παρ' ὑμῖν χρόνον τοσοῦτον καὶ δι-
κῶν τὴν ὑμετέραν ἀρχὴν πεπιστευμένος πάντων μάλιστα,
τὰς ὠφελείας ὑμῶν λαμβανόντων, τὰς διαβολὰς δυσχερεῖς
οὐσας ὑπέμενον· ἦδειν γάρ, ὅτι τῶν ὠμοτέρων οὐδὲν ἐμοῦ
συνεθέλοντος ὑμῖν δόξει πεπραῆχθαι· πάντες γὰρ οἱ συμ-
πολιτευόμενοι μεθ' ὑμῶν ὑπάρχουσί μοι μάρτυρες, ὧν B
ἐγὼ πολλοῖς συνηγωνισάμην, ἀπολύσας αὐτοὺς οὐ σμι-
κρᾶς ζημίας. αὐτοκράτωρ δὲ πολλάκις τὴν ὑμετέραν πό-
λιν διαφυλάξας ἀπεπέμφθητι ἀτιμότερον ἢ πτωχὸν ὑμῶν
ἀποστελλόντων προσήκει καὶ κελεύοντων ἐκπλεῦσαι, το-
σοῦτον παρ' ὑμῖν διατρίψαντα χρόνον. ἐγὼ οὖν περὶ
ἐμᾶντοῦ βουλευέσομαι τὸν λοιπὸν τρόπον ἀπανθρωπότε-
ρον, σὺ δὲ τοιοῦτος ὧν τύραννος οἰκῆσεις μόνος. τὸ δὲ
χρυσίον τὸ λαμπρόν, ὅπερ ἔδωκας εἰς ἀποστολὴν, ἄγει σοι C
Βακχεῖος ὁ τὴν ἐπιστολὴν φέρων· οὔτε γὰρ ἐφόδιον ἐκεῖνό
γ' ἦν ἱκανὸν οὔτε πρὸς τὸν ἄλλον βίον ξυμφέρειν, ἀδοξίαν
δὲ πλείστην μὲν τῷ διδόντι σοὶ παρασκευάζον, οὐ πολλῶν
δὲ ἐλάττω κάμοι λαμβάνοντι. διόπερ οὐ λαμβάνω· σοὶ δ'
οὐδὲν διαφέρει δῆλον ὅτι καὶ λαβεῖν καὶ δοῦναι τοσοῦτον D
ὥστε κομισάμενος ἄλλον τινὰ τῶν ἐταίρων θεράπνευσον
ὥσπερ ἐμέ· κἀνὼ γὰρ ἱκανῶς ὑπὸ σοῦ τεθραύπνευμαι καὶ

μοι τὸ τοῦ Εὐριπίδου κατὰ καιρὸν ἔστιν εἰπεῖν, ὅτι σοὶ
πραγμάτων ἄλλων ποτὲ ξυμπεσόντων

εὖξει τοιοῦτον ἄνδρα σοι παρεστάναι.

ὑπομνήσαι δέ σε βούλομαι, διότι καὶ τῶν ἄλλων τραγω-
διοποιῶν οἱ πλείστοι, ὅταν ὑπὸ τινος ἀποθνήσκοντα τύ-
ραννον εἰσάγωσιν, ἀναβοῶντα ποιοῦσι·

310 φίλων ἔρημος, ὃ τάλας, ἀπόλλυμαι·

χρυσίου δὲ σπάνει ἀπολλύμενον οὐδεὶς πεποίηκε. κακὲν οὖν
δὲ τὸ ποιῆμα τοῖς νοῦν ἔχουσιν οὐ κακῶς ἔχειν δοκεῖ·

οὐ χρυσὸς ἀγλαὸς σπανιώτατος ἐν θνητῶν δυσ-
ελπίστω βίῳ,

οὐδ' ἀδάμας οὐδ' ἀργύρου κλίνει πρὸς ἄνθρωπον
δοκιμαζόμεν' ἀστράπτει πρὸς ὅψεις·

οὐδὲ γαίης εὐρυπέδου γόνιμοι βρίθοντες αὐτάρ-
κεις γύναι,

ὥς ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὁμοφράδμων νόησις.

B ἔρωσο, καὶ γίγνωσκε τοσοῦτον ἡμῶν διημαρτηκώς, ἵνα
πρὸς τοὺς ἄλλους βέλτιον προσφέρη.

B.

Πλάτων Διονυσίῳ εὖ πράττειν.

Ἦκουσα Ἀρχεδήμου, ὅτι σὺ ἡγεῖ χρῆναι περὶ σοῦ μὴ
μόνον ἐμὲ ἡσυχίαν ἄγειν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐμοὺς ἐπιτηδεύους
τοῦ φλαυρόν τι ποιεῖν ἢ λέγειν περὶ σοῦ· Δίωνα δὲ μό-
C νον ἐξαίρετον ποιεῖ· οὗτος δὲ ὁ λόγος σημαίνει, τὸ Δίωνα
ἐξαίρετον εἶναι, ὅτι οὐκ ἄρχω ἐγὼ τῶν ἐμῶν ἐπιτηδεύων·
εἰ γὰρ ἦρχον ἐγὼ οὕτω τῶν τε ἄλλων καὶ σοῦ καὶ Δίωνος,
πλείω ἂν ἦν ὑμῖν τε πᾶσιν ἀγαθὰ τοῖς τε ἄλλοις Ἑλλήσιν,
ὥς ἐγὼ φημι. νῦν δὲ μέγας ἐγὼ εἰμι ἐμαυτὸν παρέχων τῷ
ἐμῷ λόγῳ ἐπόμενον. καὶ ταῦτα λέγω ὥς οὐχ ὑγιές τι Κρα-

τιστόλου καὶ Πολυξένου πρὸς σὲ εἰρηκότων, ὧν φασὶ λέ-
γειν τὸν ἕτερον, ὅτι ἀκούοι Ὀλυμπιάσι πολλῶν τινῶν τῶν D
μετ' ἐμοῦ σε κακηγορούντων. ἴσως γὰρ ὀξύτερον ἐμοῦ
ἀκούει· ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἤκουσα. χρηὴ δέ, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ,
οὕτωςί σε ποιεῖν τοῦ λοιποῦ, ὅταν τι τοιοῦτον λέγῃ τις
περὶ ἡμῶν τινός, γραμματα πέμψαντα ἐμὲ ἐρέσθαι· ἐγὼ
γὰρ τάληθῃ λέγειν οὔτε ὀκνήσω οὔτε αἰσχυνοῦμαι. ἐμοὶ
δὲ δὴ καὶ σοὶ τὰ πρὸς ἀλλήλους οὕτωςί τυγχάνει ἔχοντα·
οὔτε αὐτοὶ ἀγνωστὲς ἐσμεν οὐδενὶ Ἑλλήνων ὥς ἔπος εἰ-
πεῖν, οὔτε ἡ συνουσία ἡμῶν σιγαῖται· μὴ λανθανέτω δέ σε, E
ὅτι οὐδ' εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον σιγηθήσεται· τοιοῦτοι οἱ
παραδεδαγμένοι εἰσὶν αὐτήν, ἅτε οὐκ ὀλίγην γεγεννημένην
οὐδ' ἡρέμα. τί οὖν δὴ λέγω νυνί; ἐρῶ ἄνωθεν ἀρξάμενος.
πέφυκε ξυνιέναι εἰς ταὐτὸ φρόνησις τε καὶ δύναιμις με-
γάλη, καὶ ταῦτ' ἄλληλ' αἰεὶ διώκει καὶ ζητεῖ καὶ ξυγγίγνε-
ται· ἔπειτα καὶ οἱ ἄνθρωποι χαίρουσι περὶ τούτων αὐτοὶ
τε διαλεγόμενοι καὶ ἄλλων ἀκούοντες ἐν τε ἰδίαις ξυνου-
σίαις καὶ ἐν ταῖς ποιήσεσιν, οἷον καὶ περὶ Ἰέρωνος ὅταν 311
διαλέγωνται ἄνθρωποι καὶ Πανσανίου τοῦ Λακεδαιμο-
νίου, χαίρουσι τὴν Σιμωνίδου ξυνουσίαν παραφέροντες,
ἅ τε ἐπραξε καὶ εἶπε πρὸς αὐτούς· καὶ Περίανδρον τὸν
Κορίνθιον καὶ Θαλῆν τὸν Μιλήσιον ὑμνεῖν εἰώθασιν ἅμα,
καὶ Περικλέα καὶ Ἀναξαγόραν, καὶ Κροῖσον αὐτὸν καὶ Σό-
λωνα ὥς σοφοὺς καὶ Κῦρον ὥς δυνάστην. καὶ δὴ ταῦτα
μιμούμενοι οἱ ποιηταὶ Κρέοντα μὲν καὶ Τειρεσίαν συνά-
γουσι, Πολύειδον δὲ καὶ Μίνω, Ἀγαμέμνονα δὲ καὶ Νέ- B
στορα καὶ Ὀδυσσεά καὶ Παλαμῆδην· ὥς δ' ἐμοὶ δοκεῖ, καὶ
Προμηθεά. Αἰὲν ταύτῃ πῃ συνῆγον οἱ πρῶτοι ἄνθρωποι·
τούτων δὲ τοὺς μὲν εἰς διαφοράν, τοὺς δ' εἰς φιλίαν ἀλ-
λήλοις ἰόντας, τοὺς δὲ τότε μὲν εἰς φιλίαν, τότε δ' εἰς δια-
φοράν, καὶ τὰ μὲν ὁμοιοῦντας, τὰ δὲ διαφερομένους
ἴδουσι. πάντα δὴ ταῦτα λέγω τόδε βουλόμενος ἐνδείξα-

- C σθαι, ὅτι οὐκ, ἐπειδὴν ἡμεῖς τελευτήσωμεν, καὶ οἱ λόγοι
 οἱ περὶ ἡμῶν αὐτῶν σεσιγήσονται, ὥστ' ἐπιμελητέον αὐ-
 τῶν ἐστίν. ἀνάγκη γάρ, ὥς ἔοικε, μέλειν ἡμῖν καὶ τοῦ
 ἔπειτα χρόνου, ἐπειδὴ καὶ τυγχάνουσι κατὰ τινὰ φύσιν οἱ
 μὲν ἀνδραποδωδέστατοι οὐδὲν φροντίζοντες αὐτοῦ, οἱ δ'
 ἐπιεικέστατοι πᾶν ποιοῦντες, ὅπως ἂν εἰς τὸν ἔπειτα χρό-
 νον εὖ ἀκούσωσιν. ὃ δὴ καὶ ἐγὼ τεκμήριον ποιοῦμαι, ὅτι
 ἐστὶ τις αἰσθησις τοῖς τεθνεῶσι τῶν ἐνθάδε· αἱ γὰρ βέλ-
 D τισται ψυχαὶ μαντεύονται ταῦτα οὕτως ἔχειν, αἱ δὲ μοχθη-
 ρόταται οὐ φασί, κυριώτερα δὲ τὰ τῶν θείων ἀνδρῶν
 μαντεύματα ἢ τὰ τῶν μῆ. οἶμαι δ' ἔργωγε τοὺς ἔμπροσθεν
 περὶ ὧν λέγω, εἰ ἐξείη αὐτοῖς ἐπανορθώσασθαι τὰς αὐτῶν
 συνουσίας, πᾶν ἂν σπουδᾶσαι ὥστε βελτίω λέγεσθαι
 περὶ αὐτῶν ἢ νῦν. τοῦτο οὖν ἡμῖν ἐτι, σὺν θεῷ εἰπεῖν.
 ἔξεστιν, εἰ τι ἄρα μὴ καλῶς πέπρακται κατὰ τὴν ἔμπρο-
 σθεν συνουσίαν, ἐπανορθώσασθαι καὶ ἔργῳ καὶ λόγῳ
 περὶ γὰρ φιλοσοφίαν φημι ἐγὼ τὴν ἀληθινὴν δόξαν καὶ
 E λόγον ἐσεσθαι ἡμῶν μὲν ὄντων ἐπιεικῶν βελτίω, φανύλων
 δὲ τοῦναντίον. καὶ τοι περὶ τούτου ἡμεῖς ἐπιμελούμενοι
 οὐδὲν ἂν εὐσεβέστερον πράττοιμεν, οὐδ' ἀμελοῦντες ἀσε-
 βέστερον. ὥς δὴ δεῖ γίννεσθαι, καὶ τὸ δίκαιον ἢ ἔχει, ἐγὼ
 φράσω. ἦλθον ἐγὼ εἰς Σικελίαν δόξαν ἔχων πολὺ τῶν ἐν
 φιλοσοφίᾳ διαφέρειν. βουλόμενος δὲ ἐλθὼν εἰς Συρακού-
 312 σας συμμάρτυρα λαβεῖν σέ, ἵνα μοι τιμῶτο φιλοσοφία καὶ
 παρὰ τῷ πλήθει. τοῦτο δ' οὐκ εὐαγές μοι ἀπέβη. τὸ δ'
 αἰτίου οὐ λέγω ὅπερ ἂν πολλοὶ εἴποιεν, ἀλλ' ὅτι ἐφάνη
 οὐ πᾶν ἐμοὶ πιστεύειν σὺ, ἀλλ' ἐμὲ μὲν πῶς ἀποπέμψα-
 σθαι ἐθέλειν, ἑτέρους δὲ μεταπέμψασθαι, καὶ ζητεῖν τὸ
 πρᾶγμα τί τὸ ἐμὸν ἐστίν, ἀπιστῶν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ· καὶ οὐ
 ἐπὶ τούτοις βοῶντες πολλοὶ ἦσαν, λέγοντες, ὥς σὺ ἐμοὶ
 B μὲν καταπεφρόνησας, ἄλλα δὲ ἐσπούδακας. ταῦτα δὴ δια-
 βεβόηται· ὃ δὲ μετὰ ταῦτα δίκαιόν ἐστι ποιεῖν, ἄκουε, ἵνα

σοι καὶ ἀποκρίνωμαι ὃ σὺ ἐρωτᾷς, πῶς χορὴ ἔχειν ἐμὲ καὶ σὲ πρὸς ἀλλήλους. εἰ μὲν ὅλως φιλοσοφίας καταπεφρόνη-
 κας, ἔαν χαίρειν· εἰ δὲ παρ' ἑτέρου ἀκήκοας ἢ αὐτὸς βελ-
 τίονα εὗρηκας τῶν παρ' ἐμοί, ἐκεῖνα τίμα· εἰ δ' ἄρα τὰ
 παρ' ἡμῶν σοι ἀρέσκει, τιμητέον καὶ ἐμὲ μάλιστα. νῦν
 οὖν, ὥσπερ καὶ ἐξ ἀρχῆς, σὺ καθηγοῦ, ἔσομαι δὲ ἐγώ· τι-
 μώμενος γὰρ ὑπὸ σοῦ τιμήσω σέ, μὴ τιμώμενος δὲ ἡσυχίαν ὀ-
 ἄξω. ἔτι δὲ σὺ μὲν ἐμὲ τιμῶν καὶ τούτου καθηγούμενος
 φιλοσοφίαν δόξεις τιμᾶν, καὶ αὐτὸ τοῦτο, ὅτι διεσκόπεις
 καὶ ἄλλους, πρὸς πολλῶν εὐδοξίαν σοι οἴσει ὥς φιλοσόφῳ
 ὄντι· ἐγὼ δὲ σὲ τιμῶν μὴ τιμῶντα πλουτοῦν δόξω θαυμά-
 ζειν τε καὶ διώκειν, τοῦτο δ' ἴσμεν ὅτι παρὰ πᾶσιν ὄνομα
 οὐ καλὸν ἔχει. ὥς δ' ἐν κεφαλαίῳ εἶπεν, σοῦ μὲν τιμῶν-
 τος ἀμφοτέροις κόσμος, ἐμοῦ δὲ ὕνειδος ἀμφοῖν. περὶ μὲν
 οὖν τούτων ταῦτα.

D

Τὸ δὲ σφαιρίον οὐκ ὀρθῶς ἔχει· δηλώσει δέ σοι Ἀρ-
 χέδημος, ἐπειδὴν ἔλθῃ. καὶ δὴ καὶ περὶ τοῦδε, ὃ τοῦτου
 τιμιώτερόν τ' ἐστὶ καὶ θειότερον, καὶ μάλα σφόδρ' αὐτῷ
 δηλωτέον, ὑπὲρ οὗ σὺ πέπουμφας ἀπορούμενος. φῆς γὰρ
 δὴ κατὰ τὸν ἐκείνου λόγον, οὐχ ἱκανῶς ἀποδεδειχθαι σοι
 περὶ τῆς τοῦ πρώτου φύσεως. φραστέον δὴ σοι δι' αἰνιγ-
 μῶν, ἵν' αὖ τι ἢ δέλτος ἢ πόντον ἢ γῆς ἐν πτυχαῖς πᾶθῃ,
 ὃ ἀναγνοὺς μὴ γνῶ. ᾧδε γὰρ ἔχει. περὶ τὸν πάντων βα-
 σιλέα πάντ' ἐστὶ καὶ ἐκείνου ἕνεκα πάντα, καὶ ἐκεῖνο αἰ-
 τιῶν ἀπάντων τῶν καλῶν· δεύτερον δὲ περὶ τὰ δεύτερα,
 καὶ τρίτον περὶ τὰ τρίτα. ἢ οὖν ἀνθρωπίνῃ ψυχῇ περὶ
 αὐτὰ ὀρέγεται μαθεῖν ποτ' ἅττα ἐστί, βλέπουσα εἰς τὰ αὐ-
 τῆς συγγενῇ, ὧν οὐδὲν ἱκανῶς ἔχει. τοῦ δὴ βασιλέως πέρι
 καὶ ὧν εἶπον, οὐδὲν ἐστὶ τοιοῦτον. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἡ
 ψυχὴ φησιν — ἀλλὰ ποῖόν τι μὴν τοῦτ' ἐστίν, ᾧ παῖ Διο-
 νυσίου καὶ Δωρίδος, τὸ ἐρώτημα, ὃ πάντων αἰτιὸν ἐστὶ
 κακῶν, μᾶλλον δὲ ἢ περὶ τούτου ὧδ' ἐν τῇ ψυχῇ ἐγγιγνο-

E

313

μένη, ἢν εἰ μή τις ἐξαιρεθῇσεται, τῆς ἀληθείας ὄντως οὐ
 μή ποτε τύχη; σὺ δὲ τοῦτο πρὸς ἐμὲ ἐν τῷ κήπῳ ὑπὸ ταῖς
 δάφναις αὐτὸς ἐφησθα ἐννενοηκέναι καὶ εἶναι σὸν εὖ-
 B ρημα· καὶ ἐγὼ εἶπον, ὅτι τοῦτο εἰ φαίνοιτό σοι οὕτως
 ἔχειν, πολλῶν ἂν εἴης λόγων ἐμὲ ἀπολελυκώς. οὐ μὴν ἄλλω
 γέ ποτ' ἐφην ἐντετυχηκέναι τοῦθ'· εὐρηκότι, ἀλλὰ ἡ πολλὴ
 μοι πραγματεία περὶ τοῦτ' εἴη· σὺ δὲ ἴσως μὲν ἀκούσας
 του, τάχα δ' ἂν θεία μοῖρα κατὰ τοῦθ' ὀρμήσας, ἔπειτα
 αὐτοῦ τὰς ἀποδείξεις ὥς ἔχων βεβαίως οὐ κατέδησας, ἀλλ'
 ἄττις τοτὲ μὲν οὕτω, τοτὲ δὲ ἄλλως περὶ τὸ φανταζόμε-
 C νον, τὸ δὲ οὐδὲν ἐστὶ τοιοῦτον. καὶ τοῦτο οὐ σοὶ μόνῳ γέ-
 γονεν, ἀλλ' εὖ ἴσθι μηδένα πώποτε μου τὸ πρῶτον ἀκού-
 σαντα ἔχειν ἄλλως πῶς ἢ οὕτω κατ' ἀρχάς, καὶ ὁ μὲν
 πλείω ἔχων πράγματα, ὁ δὲ ἐλάττω μόγισ ἀπαλλάττονται,
 σχεδὸν δὲ οὐδεὶς ὀλίγα. τούτων δὴ γεγονότων καὶ ἐχόν-
 των οὕτω σχεδὸν κατὰ τὴν ἐμὴν δόξαν εὐρήκαμεν ὃ σὺ
 ἐπέστειλας, ὅπως δεῖ πρὸς ἀλλήλους ἡμᾶς ἔχειν. ἐπεὶ γὰρ
 βασιανίζεις αὐτὰ ξυγγιγνόμενός τε ἄλλοις καὶ παραθεώμε-
 D ρος παρὰ τὰ τῶν ἄλλων καὶ αὐτὰ καθ' αὐτά, νῦν σοὶ
 ταῦτά τε, εἰ ἀληθὴς ἢ βάσανος, προσφύσεται, καὶ οἰκείος
 τούτοις τε καὶ ἡμῖν ἔσει. πῶς οὖν [οὐ] ταῦτ' ἔσται καὶ
 πάντα ἃ εἰρήκαμεν; τὸν Ἀρχέδημον νῦν τε ὀρθῶς ἐποίη-
 σας πέμψας, καὶ τὸ λοιπόν, ἐπειδὴν ἔλθῃ πρὸς σὲ καὶ ἀπαγ-
 γείλῃ τὰ παρ' ἐμοῦ, μετὰ ταῦτα ἴσως ἄλλαι σε ἀπορίαι
 λήφονται. πέμψεις οὖν αὐτίς, ἂν ὀρθῶς βουλευῇ, παρ'
 ἐμὲ τὸν Ἀρχέδημον, ὁ δ' ἐμπορευσάμενος ἥξει πάλιν· καὶ
 E τοῦτο ἐὰν δις ἢ τρίς ποιήσῃς καὶ βασιανίσῃς τὰ παρ' ἐμοῦ
 πεμφθέντα ἱκανῶς, θαναμάξοιμ' ἂν εἰ μή τὰ πρὶν ἀπορού-
 μενα πολὺ σοὶ διοίσει ἢ τὰ νῦν. θαρροῦντες οὖν ποιεῖτε
 οὕτως· οὐ μὴ γὰρ ποτε τῆς ἐμπορίας ταύτης οὔτε σὺ στεί-
 λῃς οὔτε Ἀρχέδημος ἐμπορεύσεται καλλῶ καὶ θεοφιλε-
 314 στέραν. εὐλαβοῦ μέντοι μή ποτε ἐκπέσῃ ταῦτα εἰς ἀνθρώ-

πους ἀπαιδεύτους· σχεδὸν γάρ, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ, οὐκ ἔστι
 τούτων πρὸς τοὺς πολλοὺς καταγελαστότερα ἀκούσματα,
 οὐδ' αὖ πρὸς τοὺς εὐφρεῖς θαυμαστότερά τε καὶ ἐνθου-
 ραστικώτερα. πολλάκις δὲ λεγόμενα καὶ αἰεὶ ἀκουόμενα
 καὶ πολλὰ ἔτη μόγις ὥσπερ χυρσὸς ἐκκαθαίρεται μετὰ
 πολλῆς πραγματείας. ὃ δὲ θαυμαστὸν αὐτοῦ γέρονεν,
 ἀκουσον. εἰσὶ γὰρ ἄνθρωποι ταῦτα ἀκηκοότες καὶ πλεί-
 ους, δυνατοὶ μὲν μαθεῖν, δυνατοὶ δὲ μνημονεῦσαι καὶ βα- B
 σανίσαντες πάντα πάντως κρῖναι, γέροντες ἤδη καὶ οὐκ
 ἐλάττω τριάκοντα ἔτων ἀκηκοότες, οἳ νῦν ἄρτι σφίσι φασὶ
 τὰ μὲν τότε ἀπιστότατα δόξαντα εἶναι νῦν πιστότατα καὶ
 ἐναργέστατα φαίνεσθαι, ἃ δὲ τότε πιστότατα, νῦν τοῦναν-
 τίον. πρὸς ταῦτ' οὖν σκοπῶν εὐλαβοῦ, μὴ ποτέ σοι μετα-
 μελήσῃ τῶν νῦν ἀναξίως ἐκπεσόντων· μεγίστη δὲ φυλακὴ
 τὸ μὴ γράφειν ἀλλ' ἐκμανθάνειν· οὐ γὰρ ἔστι τὰ γρα- C
 φέντα μὴ οὐκ ἐκπεσεῖν. διὰ ταῦτα οὐδὲν πώποτ' ἐγὼ περὶ
 τούτων γέγραφα, οὐδ' ἔστι σύγγραμμα Πλάτωνος οὐδὲν
 οὐδ' ἔσται, τὰ δὲ νῦν λεγόμενα Σωκράτους ἔστι καλοῦ
 καὶ νέου γεγονότος. ἔρρωσο καὶ πείθου, καὶ τὴν ἐπιστο-
 λὴν ταύτην νῦν πρῶτον πολλάκις ἀναγνοὺς κατὰκαυσον.

Ταῦτα μὲν ταύτη. περὶ δὲ Πολυξένου ἐθαύμασας ὅτι
 οὐ πέμψαιμί σοι· ἐγὼ δὲ καὶ περὶ Λυκόφρονος καὶ τῶν D
 ἄλλων τῶν παρὰ σοὶ ὄντων λέγω καὶ πάλαι καὶ νῦν τὸν
 αὐτὸν λόγον, ὅτι πρὸς τὸ διαλεχθῆναι καὶ φύσει καὶ τῇ
 μεθόδῳ τῶν λόγων πάμπολυ διαφέρεις αὐτῶν, καὶ οὐδεὶς
 αὐτῶν ἐκὼν ἐξελέγχεται, ὥς τινες ὑπολαμβάνουσιν, ἀλλ'
 ἀκουτες. καὶ δοκεῖς μέντοι πάνυ μετρίως κεχρησθῆναι τε
 αὐτοῖς καὶ δεδωρῆσθαι. ταῦτα μὲν περὶ τούτων, πολλὰ
 ὡς περὶ τοιούτων· Φιλιστίνῳ δέ, εἰ μὲν αὐτὸς χρῆ, σφό-
 δρα χρῶ, εἰ δὲ οἶόν τε, Σπενσίπῳ χρῆσον καὶ ἀπόπεμ- E
 ψον. δεῖται δὲ σοῦ καὶ Σπενσίππος· ὑπέσχετο δέ μοι καὶ
 Φιλιστίνῳ, εἰ σὺ ἀφείης αὐτόν, ἥξειν προθύμως Ἀθήναζε.

τὸν ἐκ τῶν λιθοτομιῶν εὖ ἐποίησας ἀφείς, ἐλαφρὰ δὲ ἡ
 δέησις καὶ περὶ τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ καὶ περὶ Ἑγησίππου
 τοῦ Ἀρίστωνος· ἐπέστειλας γάρ μοι, ἂν τις ἀδικῇ ἢ τοῦ-
 315 του ἢ ἐκείνους καὶ σὺ αἰσθῇ, μὴ ἐπιτρέψῃς. καὶ περὶ Λυ-
 σικλείδου τάληθὲς εἰπεῖν ἄξιον· μόνος γὰρ τῶν ἐκ Σικε-
 λίας Ἀθήναζε ἀφικομένων οὐδὲν μετεβάλετο περὶ τῆς
 σῆς καὶ ἐμῆς συνουσίας, ἀλλ' αἶε τι ἀγαθὸν καὶ ἐπὶ τῷ
 βελτίῳ λέγων περὶ τῶν γεγυνομένων διατελεῖ.

Γ.

Πλάτων Διονυσίῳ χαιρεῖν ἐπιστείλεις ἄρ' ὁρθῶς ἂν
 B τυγχάνοιμι τῆς βελτίστης προσρήσεως; ἢ μάλλον κατὰ
 τὴν ἐμὴν συνήθειαν γράφων εὖ πράττειν, ὥσπερ εἰωθα
 ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς τοὺς φίλους προσαγορεύειν; σὺ μὲν γὰρ
 δὴ καὶ τὸν θεόν, ὥς ἡγγειλαν οἱ τότε θεωροῦντες, προς-
 εἶπες ἐν Δελφοῖς αὐτῷ τούτῳ θωπεύσας τῷ ῥήματι, καὶ
 γέγραφας, ὥς φασί,

χαῖρε καὶ ἡδόμενον βίотου διάσωζε τυράννου·
 C ἐγὼ δὲ οὐδὲ ἀνθρώπῳ κλήσει, οὔτι δὴ θεῷ, παρακελευ-
 σαίμην ἂν δοῦν τοῦτο, θεῷ μὲν, ὅτι παρὰ φύσιν προς-
 τάττοιμ' ἂν, πόρρω γὰρ ἡδονῆς ἴδρυνται καὶ λύπης τὸ
 θεῖον, ἀνθρώπῳ δέ, ὅτι τὰ πολλὰ βλάβην ἡδονῇ καὶ λύπῃ
 γεννᾷ, δυσμάθειαν καὶ λήθην καὶ ἀφροσύνην καὶ ὕβριν
 τίκτουςα ἐν τῇ ψυχῇ. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως εἰρήσθω παρ'
 ἐμοῦ περὶ τῆς προσρήσεως· σὺ δ' ἀναγνοὺς αὐτά, ὅπη
 βούλει δέξασθαι, ταύτῃ δέχου.

Φασί δ' οὐκ ὀλίγοι λέγειν σε πρὸς τινὰς τῶν παρὰ σέ
 D πρεσβευόντων, ὥς ἄρα σοῦ ποτὲ λέγοντος ἀκούσας ἐγὼ
 μέλλοντος τάς τε Ἑλληνίδας πόλεις ἐν Σικελίᾳ οἰκίζειν καὶ

Συρακουσίους ἐπικουφίσαι, τὴν ἀρχὴν ἀντὶ τυραννίδος
 εἰς βασιλείαν μεταστήσαντα, ταῦτ' ἄρα σὲ μὲν τότε διε-
 κώλυσα, ὥς σὺ φῆς, σοῦ σφόδρα προθυμουμένου, νῦν δὲ
 Δίωνα διδάσκειμι δοῦν αὐτὰ ταῦτα, καὶ τοῖς διανοήμασι
 τοῖς σοῖς τὴν σὴν ἀρχὴν ἀφαιρούμεθά σε. σὺ δ' εἰ μὲν τι E
 διὰ τοὺς λόγους τούτους ὠφελεῖ, γινώσκεις αὐτός, ἀδι-
 κεῖς δ' οὐκ ἐμὲ τάναντία τῶν γενομένων λέγων. ἄδην γὰρ
 ὑπὸ Φιλιστίδου καὶ ἄλλων πολλῶν πρὸς τοὺς μισθοφό-
 ρους καὶ εἰς τὸ Συρακουσίῳ πλήθος διεβλήθη διὰ τὸ
 μένειν ἐν ἀκροπόλει, τοὺς δ' ἐξώθεν, εἴ τι γίνοιτο ἀμάρ-
 τημα, πᾶν εἰς ἐμὲ τρέπειν, σὲ φάσκοντας πάντα ἐμοὶ πεί-
 θεσθαι. σὺ δ' αὐτὸς οἶσθα σαφέστατα τῶν πολιτικῶν ἐμὲ
 σοὶ κοινῇ πραγματευσάμενον ἐκόντα ὀλίγα δὴ κατ' ἀρχάς, 316
 ὅπῃ πλέον ποιεῖν ἂν ᾤηθην, ἄλλα τε βραχεία ἅττα καὶ περὶ
 τὰ τῶν νόμων προοίμια σπουδάζοντα μετρίως, χωρὶς ὧν
 σὺ προσέγραψας ἢ τις ἕτερος· ἀκούω γὰρ ὕστερον ὑμῶν
 τινὰς αὐτὰ διασκευῶρειν, δῆλα μὲν ἐκάτερα ἔσται τοῖς τὸ
 ἐμὸν ἥθος δυναμένοις κρίνειν. ἀλλ' οὐκ, ὅπερ ἀρτίως
 εἶπον, οὐ διαβολῆς προσδέομαι πρὸς τε Συρακουσίους
 καὶ εἰ δὴ τινὰς ἑτέρους πείθεις λέγων αὐτὰ, ἀλλὰ πολὺ
 μᾶλλον ἀπολογίας πρὸς τε τὴν προτέραν γενομένην δια- B
 βολὴν καὶ τὴν νῦν μετ' ἐκείνην μείζω φουομένην καὶ σφο-
 δροτέραν. πρὸς δύο δὲ μοι διττὰς ἀναγκαῖον ποιήσασθαι
 τὰς ἀπολογίας, πρῶτον μὲν ὥς εἰκότως σοι ἔφυγον κοι-
 νωνεῖν περὶ τὰ τῆς πόλεως πράγματα, τὸ δὲ δεύτερον ὥς
 οὐκ ἐμὴν ταύτην εἰρηκας συμβουλὴν οὐδὲ διακώλυσιν,
 μέλλοντί σοι κατοικίξιν Ἑλληνίδας πόλεις ἐμποδῶν ἐμὲ
 γεγενῆσθαι. τὴν οὖν ἀρχὴν ὧν εἶπον περὶ προτέρων ἄκουε C
 πρότερον.

Ἦλθον καλούμενος εἰς Συρακούσας ὑπὸ τε σοῦ καὶ
 Δίωνος, τοῦ μὲν δεδοκιμασμένου παρ' ἐμοὶ καὶ ξένου πά-
 λαι γεγονότος, ἐν ἡλικίᾳ δὲ ὄντος μέσῃ τε καὶ καθεστη-

- κυρία, ὧν δὴ παντάπασιν χρεία τοῖς νοῦν καὶ σμικρὸν κε-
 κτημένοις μέλλουσι περὶ τοσούτων ὅσα ἦν τότε τὰ σὰ βου-
 λεύεσθαι, σοῦ δὲ ὄντος μὲν σφόδρα νέου, πολλῆς δὲ ἀπει-
 ρίας οὔσης περὶ σὲ τούτων, ὧν ἔμπειρον ἔδει γεγονέναι.
 V καὶ σφόδρα ἀγνώστος ἐμοί. τὸ μετὰ τοῦτο εἰτ' ἀνδρῶπος
 εἴτε θεός· εἴτε τύχη τις μετὰ σοῦ Δίωνα ἐξέβαλε, καὶ ἐλεί-
 φθης μόνος. ἄρ' οὖν οἶε μοι τότε πολιτικῶν εἶναι κοι-
 νωνίαν πρὸς σέ, τὸν μὲν ἔμφρονα κοινωνὸν ἀπολωλεκότι,
 τὸν δὲ ἄφρονα ὀρώντι μετὰ πονηρῶν καὶ πολλῶν ἀνθρώ-
 πων καταλελειμμένον, οὐκ ἄρχοντα, οἰόμενον δ' ἄρχειν.
 ὑπὸ δὲ τοιούτων ἀνθρώπων ἀρχόμενον, ἐν οἷς τί χρῆν
 ποιεῖν ἐμέ; μὲν οὐχ ὅπερ ἐποίουν ἀναγκαῖον, ἐκ τῶν λοι-
 E πῶν τὰ μὲν πολιτικὰ χαίρειν ἔαν, εὐλαβούμενον τὰς ἐκ
 τῶν φθόνων διαβολάς, ὑμᾶς δὲ πάντως, καίπερ ἀλλήλων
 χωρὶς γεγονότας καὶ διαφόρους ὄντας, πειρᾶσθαι φίλους
 ἀλλήλοισι ὅ τι μάλιστα ποιεῖν; τούτων δὴ καὶ σὺ μάρτυς,
 ὅτι τοῦτο αὐτὸ ξυντείνων οὐκ ἀνήκα πώποτε· καὶ μόγις
 μὲν, ὅμως δ' ὁμολογήθη νῶν πλεῦσαι μὲν οἰκαδὲ ἐμέ,
 317 ἐπειδὴ πόλεμος ὑμᾶς κατεῖχεν, εἰρήνης δ' αὖ γενομένης
 ἐλθεῖν ἐμέ τε καὶ Δίωνα εἰς Συρακούσας, σὲ δὲ καλεῖν
 ἡμᾶς. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως ἐγένετο τῆς ἐμῆς εἰς Συρα-
 κούσας ἀποδημίας πέρι τῆς πρώτης καὶ τῆς ἄλιν οἰκαδὲ
 σωτηρίας· τὸ δὲ δεύτερον εἰρήνης γενομένης ἐκάλείς με
 οὐ κατὰ τὰς ὁμολογίας, ἀλλὰ μόνον ἤκειν ἐπέστελλες,
 Δίωνα δ' εἰσαυθὺς ἐφησθα μεταπέμψασθαι. διὰ ταῦτα
 οὐκ ἦλθον, ἀλλὰ καὶ Δίωني τότε ἀπηχθόμην· ὥστε γὰρ
 B εἶναι βέλτιον ἐλθεῖν ἐμέ καὶ ὑπακοῦσαι σοι. τὸ δὲ μετὰ
 ταῦτα, ὕστερον ἐνιαυτῷ τριήρης ἀφίκετο καὶ ἐπιστολαὶ
 παρὰ σοῦ, τῶν δ' ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς γραμμάτων ἦρχεν,
 ὡς, ἂν ἀφίκωμαι, τὰ Διωνός μοι γενήσοιτο πράγματα
 πάντα κατὰ νοῦν τὸν ἐμόν, μὴ ἀφικομένου δὲ τάναντία.
 αἰσχύνομαι δὴ λέγειν, ὅσαι τότε ἐπιστολαὶ παρὰ σοῦ καὶ

- τῶν συντέμνω. τὰ γὰρ δὴ χρήματα πάντα ἀποδόμενος, οὐ πείσας Δίωνα, φάσκων οὐ πωλήσειν ἄνευ τοῦ πείθειν, τὸν κολοφῶνα, ὦ θανμάσιε, ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀπάσαις νεανικώτατον ἐπέθηκας· μηχανὴν γὰρ οὔτε καλὴν οὔτε κομψήν οὔτε δικαίαν οὔτε ξυμφέρουσαν εὔρες, ἐμὲ ἐκφοβεῖν ὥς ἀγνοοῦντα τὰ τότε γιγνόμενα, ἵνα μὴδὲ ἐγὼ ζη-
- C τοίην τὰ χρήματα ἀποπέμπεσθαι. ἡνίκα γὰρ Ἑρακλείδην ἐξέβαλες, οὔτε Συρακοσίοις δοκοῦν δικαίως οὔτ' ἐμοί, διότι μετὰ Θεοδότου καὶ Εὐρυβίου συνεδεήθην σου μὴ ποιεῖν ταῦτα, ταύτην λαβὼν ὥς ἱκανὴν πρόφασιν εἶπες, ὅτι καὶ πάλαι σοι δῆλος εἶην σοῦ μὲν οὐδὲν φροντίζων, Δίωνος δὲ καὶ τῶν Δίωνος φίλων καὶ οἰκείων, καὶ ἐπειδὴ νῦν Θεοδότης καὶ Ἑρακλείδης ἐν διαβολαῖς εἶεν οἰκείοι Δίωνος ὄντες, πᾶν μηχανώμην ὅπως οὗτοι μὴ δώσουσι
- D δίκην. καὶ ταῦτα μὲν ταύτῃ περὶ τὰ πολιτικὰ κοινωνίας τῆς ἐμῆς καὶ σῆς· καὶ εἰ τίνα ἐτέραν ἀλλοτριότητα ἐνειδες ἐν ἐμοὶ πρὸς σέ, εἰκότως οἶμι ταύτῃ πάντα ταῦτα γεγονέναι. καὶ μὴ θαύμαζε· κακὸς γὰρ ἂν ἔχοντί γε νοῦν ἀνδρὶ φαινοίμην ἐνδίκως, πεισθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγέθους τῆς σῆς ἀρχῆς τὸν μὲν παλαιὸν φίλον καὶ ξένον κακῶς πράττουτα διὰ σέ, μὴδὲν σοῦ χεῖρω, ἵνα οὕτως εἶπω, τοῦτον
- E μὲν προδοῦναι, σέ δὲ τὸν ἀδικοῦντα ἐλέσθαι καὶ πᾶν δρᾶν ὅπῃ σὺ προσέταττες, ἔνεκα χρημάτων δῆλον ὅτι· οὐδὲν γὰρ ἂν ἕτερον ἔφησεν αἰτιὸν τις εἶναι τῆς ἐμῆς μεταβολῆς, εἰ μετεβαλόμην. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ταύτῃ γινόμενα τὴν ἐμὴν καὶ σὴν λυκοφιλίαν καὶ ἀκοινωνίαν διὰ σέ ἀπειργάσατο.

Σχεδὸν δ' εἰς λόγον ὁ λόγος ἤκει μοι ξυνεχῆς τῷ νῦν δὴ γενομένῳ, περὶ οὗ μοι τὸ δεύτερον ἀπολογητέον ἔφην

319 εἶναι. σκόπει δὴ καὶ πρόσχε πάντως, ἂν τί σοι ψεύδεσθαι δοῖω καὶ μὴ τάληθῇ λέγειν. φημι γάρ σε Ἀρχεδέμου παρόντος ἐν τῷ κήπῳ καὶ Ἀριστοκρίτου, σχεδὸν ἡμέραις

πρότερον εἴκοσι τῆς ἐμῆς ἐν Συρακουσῶν οἰκαδ' ἀποδη-
 μίας, ἃ νῦν δὴ λέγεις ἐμοὶ μεμφόμενον, ὥς Ἡρακλείδου
 τέ μοι καὶ τῶν ἄλλων πάντων μάλλον ἢ σοῦ μέλοι. καὶ με-
 τούτων ἐναντίον διηρώτησας, εἰ μνημονεύω, κατ' ἀρχὰς
 ὅτ' ἦλθον, κελεύων σε τὰς πόλεις τὰς Ἑλληνίδας κα-
 τοικίζειν· ἐγὼ δὲ συνεχώρουν μεμνησθαι καὶ ἔτι νῦν μοι
 δοκεῖν ταῦτ' εἶναι βέλτιστα. ῥητέον δέ, ὦ Διονύσιε, καὶ
 τοῦπὶ τούτῳ τότε λεχθέν. ἡρόμην γάρ σε, πότερον
 αὐτὸ τοῦτό σοι συμβουλευσάμην μόνον ἢ τι καὶ ἄλλο πρὸς
 τούτῳ· σὺ δὲ καὶ μάλα ἀπεκρίνω μεμνημένως καὶ ὕβρι-
 στικῶς εἰς ἐμέ, ὥς ᾧου — διὸ τὸ τότε σοι ὕβρισμα νῦν
 ὕπαρ ἀντ' ὀνειράτος γέγονεν — εἶπες δὲ καὶ μάλ' ἀπλά-
 στως γελῶν, εἰ μέμνημαι, ὥς παιδευθέντα με ἐκέλευες
 ποιεῖν πάντα ταῦτα ἢ μὴ ποιεῖν. ἔφην ἐγὼ κάλλιστα μνη-
 μονεῦσαι σε. οὐκοῦν παιδευθέντα, ἔφησθα, γεωμετρεῖν,
 ἢ πῶς; καὶ γὰρ τὸ μετὰ ταῦτα ὃ ἐπῆει μοι εἰπεῖν οὐκ εἶπον,
 φοβούμενος μὴ σμικροῦ ῥήματος ἔνεκα τὸν ἐκπλουν ὃν
 προσεδόκων, μὴ μοι στενὸς γίγνοιτο ἀντ' εὐρυχωρίας.
 ἀλλ' οὖν ὧν ἔνεκα πάντ' εἴρηται, ταῦτ' ἐστὶ· μὴ με διά-
 βαλλε λέγων, ὥς οὐκ εἶων ἐγὼ σε πόλεις Ἑλληνίδας ἐρροῦ-
 σας ὑπὸ βαρβάρων οἰκίζειν, οὐδὲ Συρακουσίους ἐπικου-
 φίσαι βασιλείαν ἀντὶ τυραννίδος μεταστήσαντα. τούτων
 γὰρ οὐδ' ἦττον ἐμοὶ πρόποντα ἔχοις ἄν ποτε λέγων μου
 καταψεύσασθαι, πρὸς δὲ τούτοις ἔτι σαφεστέρους τούτων
 εἰς ἔλεγχον λόγους ἐγὼ δοίην ἄν, εἰ τις ἱκανή που φαίνοιτο
 κρίσις, ὥς ἐγὼ μὲν ἐκέλευον, σὺ δ' οὐκ ἠθέλες πράττειν
 αὐτά· καὶ μὴν οὐ χαλεπὸν εἰπεῖν ἐναργῶς, ὥς ἦν ταῦτα
 ἄριστα πραχθέντα καὶ σοὶ καὶ Συρακουσίοις καὶ Σικελιώ-
 ταις πᾶσιν. ἀλλ' ὦ τῶν, εἰ μὲν μὴ φῆς εἰρηκέναι εἰρηκῶς
 ταῦτα, ἔχω τὴν δίκην· εἰ δ' ὁμολογῆς, τὸ μετὰ τοῦτο ἡγη-
 σάμενος εἶναι σοφον τὸν Στησίχορον, τὴν πελινωδίαι

αὐτοῦ μισησάμενος, ἐκ τοῦ ψεύδους εἰς τὸν ἀληθῆ λόγον μεταστήσει.

Δ.

Ἠλάτων Δίῳσι Συρακοσίῳ εὖ πράττειν.

- 320 Οἶμαι μὲν φανεράν εἶναι διὰ παντός τοῦ χρόνου τὴν ἐμὴν προθυμίαν περὶ τὰς συμβεβηκυίας πράξεις, καὶ ὅτι πολλὴν εἶχον περὶ αὐτῶν σπουδὴν εἰς τὸ ξυμπερανθῆναι, οὐκ ἄλλου τινὸς ἔνεκα μᾶλλον ἢ τῆς ἐπὶ τοῖς καλοῖς φιλο-
- B** τιμίας· νομίζω γὰρ δίκαιον εἶναι τοὺς ὄντας τῇ ἀληθείᾳ ἐπεικεῖς καὶ πράττοντας τοιαῦτα τυγχάνειν δόξης τῆς προσηκουσῆς. τὰ μὲν οὖν εἰς τὸ παρόν, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ἔχει καλῶς, τὰ δὲ περὶ τῶν μελλόντων ὁ μέγιστός ἐστιν ἄγών. ἀνδρεία μὲν γὰρ καὶ τάχει καὶ ῥώμῃ διενεργεῖν δόξειεν ἂν καὶ ἐτέρων εἶναι τινων, ἀληθείᾳ δὲ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ μεγαλοπρεπείᾳ καὶ τῇ περὶ πάντα ταῦτα εὐσχη-
- C** μοσύνῃ, ξυμφαίη τις ἂν τοὺς ἀντιποιοιυμένους τὰ τοιαῦτα τιμᾶν εἰκότως τῶν ἄλλων διαφέρειν. νῦν οὖν δῆλον μὲν ἐστίν ὃ λέγω, ἀναμιμνήσκειν δὲ ὅμως δεῖ ἡμᾶς αὐτούς, ὅτι προσήκει πλεον ἢ παίδων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων διαφέρειν τοὺς οἶσθαι δὴ πού. φανεροὺς οὖν δεῖ ἡμᾶς γενέσθαι, ὅτι ἐσμέν τοιοῦτοι οἰοίπερ φαμέν, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ, σὺν θεῷ εἰπεῖν, ῥάδιον ἔσται. τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις
- D** συμβέβηκεν ἀναγκαῖον εἶναι πλανηθῆναι πολὺν τόπον, εἰ μέλλουσι γνωσθῆναι· τὸ δὲ νῦν ὑπάρχον περὶ σέ τοιοῦτόν ἐστιν, ὥστε τοὺς ἐξ ἀπάσης τῆς οἰκουμένης, εἰ καὶ νεανικώτερόν ἐστιν εἰπεῖν, εἰς ἓνα τόπον ἀποβλέπειν, καὶ ἐν τούτῳ μάλιστα πρὸς σέ. ὥς οὖν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος

παρασκευάζου τόν τε Δυκοῦργον ἐκείνον ἀρχαῖον ἀπο-
 δείξων καὶ τὸν Κῦρον, καὶ εἴ τις ἄλλος πώποτε ἔδοξεν
 ἡθελῆ καὶ πολιτεία διενεργεῖν, ἄλλως τε καὶ ἐπειδὴ πολλοὶ
 καὶ σχεδὸν ἅπαντες οἱ τῇδε λέγουσιν, ὥς πολλή ἐστιν ἐλπίς Ε
 ἀναιρεθέντος Διονυσίου διαφθαρεῖν τὰ πράγματα διὰ
 τὴν σὴν τε καὶ Ἡρακλείδου καὶ Θεοδότου καὶ τῶν ἄλλων
 γνωρίμων φιλοτιμίαν. μάλιστα μὲν οὖν μηδεὶς εἴη τοιοῦ-
 τος· ἐὰν δ' ἄρα καὶ γίγνηται τις, σὺ φαίνου ἰατρεύων,
 καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον ἔλθοιτ' ἄν· ταῦτα δὲ ἴσως γελοῖόν 321
 σοι φαίνεται εἶναι τὸ ἐμὲ λέγειν, διότι καὶ αὐτὸς οὐκ
 ἀγνοεῖς· ἐγὼ δὲ καὶ ἐν τοῖς θεάτροις ὁρῶ τοὺς ἀγωνιστάς
 ὑπὸ τῶν παίδων παροξυνομένους, μή τι δὴ ὑπὸ γε τῶν
 φίλων, οὓς ἄν τις οἴηται μετὰ σπουδῆς κατ' εὖνοιαν πα-
 ρακελεύεσθαι. νῦν οὖν αὐτοὶ τε ἀγωνίζεσθε καὶ ἡμῖν εἴ
 του δεῖ ἐπιστέλλετε· τὰ δ' ἐνθάδε παραπλησίως ἔχει κα-
 θάπερ καὶ ὑμῶν παρόντων. ἐπιστέλλετε δὲ καὶ ὅ τι πέ-
 πρακται ὑμῖν ἢ πράττοντες τυγχάνετε, ὥς ἡμεῖς πολλὰ Β
 ἀκούοντες οὐδὲν ἴσμεν· καὶ νῦν ἐπιστολαὶ παρὰ μὲν Θεο-
 δότου καὶ Ἡρακλείδου ἤκουσιν εἰς Λακεδαιμόνα καὶ Αἰγι-
 ναν, ἡμεῖς δέ, καθάπερ εἴρηται, πολλὰ ἀκούοντες περὶ
 τῶν τῇδε οὐδὲν ἴσμεν. ἐνθυμοῦ δὲ καὶ ὅτι δοκεῖς τισὶν ἐν-
 δεεστέως τοῦ προσήκοντος θεραπευτικὸς εἶναι· μὴ οὖν
 λανθανέτω σε, ὅτι διὰ τοῦ ἀρέσκειν τοῖς ἀνθρώποις καὶ
 τὸ πράττειν ἐστίν, ἢ δ' αὐθάδεια ἐρημιά ξύνοικος. εὐτύχει. Γ

Ε.

Πλάτων Περδίκκα εὖ πράττειν.

Εὐφραΐα μὲν συνεβούλευσα, καθάπερ ἐπέστελλες,
 τῶν σῶν ἐπιμελούμενον περὶ ταῦτα διατρίβειν· δίκαιος

- δ' εἰμὶ καὶ σοὶ ξενικὴν καὶ ἱερὰν ξυμβουλὴν λεγομένην
 D συμβουλευέιν περὶ τε τῶν ἄλλων ὧν ἂν φράξης καὶ ὧς
 Εὐφραῖω δεῖ τὰ νῦν χρῆσθαι. πολλὰ μὲν γὰρ ὁ ἀνὴρ χρή-
 σιμος, μέριστον δὲ οὐ καὶ σὺ νῦν ἐνδεὴς εἶ διὰ τε τὴν ἡλι-
 κίαν καὶ διὰ τὸ μὴ πολλοὺς αὐτοῦ πέρι ξυμβούλους εἶναι
 τοῖς νέοις. ἔστι γὰρ δὴ τις φωνὴ τῶν πολιτειῶν ἐκάστης
 καθάπερ εἰ τινων ζώων, ἄλλη μὲν δημοκρατίας, ἄλλη δ'
 ὀλιγαρχίας, ἡ δ' αὖ μοναρχίας· ταύτας φαίεν μὲν ἂν ἐπι-
 E στασθαι πάμπολλοι, πλείστον δ' ἀπολείπονται τοῦ κατα-
 νοεῖν αὐτάς· πλὴν ὀλίγων δὴ τινων. ἥτις μὲν ἂν οὖν τῶν
 πολιτειῶν τὴν αὐτῆς φθέγγηται φωνὴν πρὸς τε θεοὺς καὶ
 πρὸς ἀνθρώπους, καὶ τῇ φωνῇ τὰς πράξεις ἐπομένους ἀπο-
 διδῶ, θάλλει τε αἰὲ καὶ σῶζεται, μιμουμένη δ' ἄλλην
 φθείρεται. πρὸς ταῦτ' οὖν Εὐφραῖός σοι γίγνοιτ' οὐχ
 ἡκιστα ἂν χρήσιμος, καίπερ καὶ πρὸς ἄλλα ὧν ἀνδρεῖος·
 322 τοὺς γὰρ τῆς μοναρχίας λόγους οὐχ ἡκιστ' αὐτὸν ἐλπίζω
 ξυνεξευρήσειν τῶν περὶ τὴν σὴν διατριβὴν ὄντων· εἰς
 ταῦτ' οὖν αὐτῷ χρῶμενος ὀνήσει τε αὐτὸς καὶ ἐκείνον
 πλείστα ὠφελήσεις. εἰ δέ τις ἀκούσας ταῦτα εἶπῃ, Πλά-
 των, ὧς ἔοικε, προσποιεῖται μὲν τὰ δημοκρατία ξυμφέ-
 ροντα εἰδέναι, ἔξόν δ' ἐν τῷ δήμῳ λέγειν καὶ συμβουλευέιν
 αὐτῷ τὰ βέλτιστα οὐ πρόποτε ἀναστὰς ἐφθέρξατο, πρὸς
 ταῦτ' εἰπεῖν, ὅτι Πλάτων ὁψὲ ἐν τῇ πατρίδι γέρονε καὶ
 B τὸν δῆμον κατέλαβεν ἤδη πρεσβύτερον καὶ εἰδιωμένον
 ὑπὸ τῶν ἐμπροσθεν πολλὰ καὶ ἀνόμοια τῇ ἐκείνου ξυμ-
 βουλῇ πράττειν· ἐπεὶ πάντων ἂν ἡδίστα καθάπερ πατρὶς
 συνεβούλευεν αὐτῷ, εἰ μὴ μάτην μὲν κινδυνεύσειν ὥστε
 πλέον δ' οὐδὲν ποιήσειν. ταῦτόν δὲ οἶμαι δρᾶσαι ἂν καὶ
 τὴν ἐμὴν ξυμβουλὴν. εἰ γὰρ δόξαιμεν ἀνιάτως ἔχειν
 πολλὰ ἂν χαίρειν ἡμῖν εἰπὼν ἐκτὸς ἂν γίγνοιτο τῆς περὶ
 O ἐμὲ καὶ τὰ ἐμὰ ξυμβουλῆς. εὐτύχει.

Σ.

Πλάτων Ἑρμεία καὶ Ἑράστῳ καὶ Κορίσκῳ
εὖ πράττειν.

Ἐμοὶ φαίνεται θεῶν τις ὑμῖν τύχην ἀγαθήν, ἂν εὖ
δέξησθε, εὐμενῶς καὶ ἱκανῶς παρασκευάζειν. οἰκεῖτε γὰρ
δὴ γείτονές τε ὑμῖν αὐτοῖς καὶ χρεῖαν ἔχοντες ὥστε ἀλλή-
λους εἰς τὰ μέγιστα ὠφελεῖν. Ἑρμεία μὲν γὰρ οὔτε ἵππων D
πλήθος οὔτε ἄλλης πολεμικῆς συμμαχίας οὐδ' αὖ χρυσοῦ
προσγενομένου γένοιτ' ἂν μείζων εἰς τὰ πάντα δύναμις,
ἢ φίλων βεβαίων τε καὶ ἥθος ἐχόντων ὑγίης. Ἑράστῳ δὲ
καὶ Κορίσκῳ πρὸς τῇ τῶν εἰδῶν σοφίᾳ τῇ καλῇ ταύτῃ
φήμ' ἐγώ, καίπερ γέρων ὢν, προσδεῖν σοφίας τῆς περὶ
τοὺς πονηροὺς καὶ ἀδίκους φυλακτικῆς καὶ τινος ἀμυν-
τικῆς δυνάμεως. ἅπειροι γάρ εἰσι διὰ τὸ μεθ' ἡμῶν με- E
τρίων ὄντων καὶ οὐ κακῶν συχνὸν διατετριφέναι τοῦ
βίου· διὸ δὴ τούτων προσδεῖν εἶπον, ἵνα μὴ ἀναγκάζων-
ται τῆς ἀληθινῆς ἀμελεῖν σοφίας, τῆς δὲ ἀνθρωπίνης τε
καὶ ἀναγκαίας ἐπιμελεῖσθαι μειζόνως ἢ δεῖ. ταύτην δ' αὖ
τὴν δύναμιν Ἑρμείας μοι φαίνεται φύσει τε ὅσα μὲν
ξυγγεγονότι καὶ τέχνῃ δι' ἐμπειρίας εἰληφέναι. τί οὖν δὴ 323
λέγω· σοὶ μὲν, Ἑρμεία, πεπειραμένος Ἑράστου καὶ Κο-
ρίσκου πλέονα ἢ σὺ φημί καὶ μηνύω καὶ μαρτυρῶ μὴ
ῥαδίως εὐρήσειν σε ἀξιοπιστότερα ἢθη τούτων τῶν γειτό-
νων· ἔχεσθαι δὴ παντὶ συμβουλευῶ δικαίῳ τρόπῳ τούτων
τῶν ἀνδρῶν, μὴ πάρεργον ἡγουμένῳ. Κορίσκῳ δὲ καὶ
Ἑράστῳ πάλιν Ἑρμείου ἀντέχεσθαι ξύμβουλός εἰμι καὶ
πειρᾶσθαι ταῖς ἀντιθέξουσιν ἀλλήλων εἰς μίαν ἀφικέσθαι φι- B
λίας ξυμπλοκήν. ἂν δέ τις ὑμῶν ἄρα ταύτην πη λύειν

δοκῇ, τὸ γὰρ ἀνθρώπινον οὐ παντάπασι βέβαιον, δεῦρο παρ' ἡμῶν καὶ τοὺς ἐμοὺς πέμπετε μομφῆς κατήγορον ἐπιστολήν· οἶμαι γὰρ δίκη τε καὶ αἰδοῖ τοὺς παρ' ἡμῶν ἐντεῦθεν ἐλθόντας λόγους, εἰ μὴ τι τὸ λυθὲν μέγα τύχοι γινόμενον, ἐπρωδῆς ἥστιν οσοῦν μᾶλλον ἂν συμφῦσαι καὶ συνδῆσαι πάλιν εἰς τὴν προϋπάρχουσαν φιλοτήτά τε καὶ
 C κοινωνίαν· ἦν ὅταν μὲν φιλοσοφῶμεν ἅπαντες ἡμεῖς τε καὶ ὑμεῖς, ὅσον ἂν δυνώμεθα καὶ ἐκάστῳ παρείκη, κύρια τὰ νῦν κεχρησμευδημένα ἔσται· τὸ δὲ ἂν μὴ δρῶμεν ταῦτα οὐκ ἐρῶ· φήμην γὰρ ἀγαθὴν μαυτεύομαι, καὶ φημι δὴ ταῦθ' ἡμᾶς πάντ' ἀγαθὰ ποιήσκειν, ἂν θεὸς ἐθέλῃ. ταύτην τὴν ἐπιστολήν πάντας ὑμᾶς τρεῖς ὄντας ἀναγνῶναι χρή, μάλιστα μὲν ἀθρόους, εἰ δὲ μὴ, κατὰ δύο, κοινῇ κατὰ δύναμιν ὡς οἶόν τ' ἔστι πλειστάκις, καὶ χρῆσθαι συνθήκῃ
 D καὶ νόμῳ κυρίῳ, ὃ ἔστι δίκαιον, ἐπομνύντας σπουδῇ τε ἅμα μὴ ἀμούσῳ καὶ τῇ τῆς σπουδῆς ἀδελφῇ παιδιᾷ, καὶ τὸν τῶν πάντων θεὸν ἡγεμόνα τῶν τε ὄντων καὶ τῶν μελλόντων τοῦ τε ἡγεμόνος καὶ αἰτίου πατέρα κύριον ἐπομνύντας, ὅν, ἂν ὄντως φιλοσοφῶμεν, εἰσόμεθα πάντες σαφῶς εἰς δύναμιν ἀνθρώπων εὐδαιμόνων.

Z.

Πλάτων τοῖς Δίῳνος οἰκείοις τε καὶ ἐταίροις
 εὖ πράττειν.

Ἐπεστείλατέ μοι νομίζειν δεῖν τὴν διάνοιαν ὑμῶν εἶναι τὴν αὐτὴν ἣν εἶχε καὶ Δίῳν, καὶ δὴ καὶ κοινωνεῖν διεκελεύεσθέ μοι, καθ' ὅσον οἷός τ' εἰμι ἔργῳ καὶ λόγῳ.

ἐγὼ δὲ, εἰ μὲν δόξαν καὶ ἐπιθυμίαν τὴν αὐτὴν ἔχετε ἐκείνῳ, 324
 ξύμφημι κοινωνήσειν, εἰ δὲ μὴ, βουλευσέσθαι πολλάκις.
 τίς δ' ἦν ἡ ἐκείνου διάνοια καὶ ἐπιθυμία, σχεδὸν οὐκ εἰ-
 κάζω ἀλλ' ὥς εἰδὼς σαφῶς εἶποίμ' ἄν. ὅτε γὰρ κατ' ἀρ-
 χὰς εἰς Συρακούσας ἐγὼ ἀφικόμεν, σχεδὸν ἔτη τετταρά-
 κοντα γεγονώς, Δίων εἶχε τὴν ἡλικίαν, ἣν τὰ νῦν Ἰππα-
 ρῖτος γέγονε, καὶ ἦν ἔσχε τότε δόξαν, ταύτην καὶ διετέλε-
 σεν ἔχων, Συρακοσίους οἴεσθαι δεῖν ἐλευθέρους εἶναι, B
 κατὰ νόμους τοὺς ἀρίστους οἰκοῦντας· ὥστε οὐδὲν θαυ-
 μαστόν, εἴ τις θεῶν καὶ τοῦτον εἰς τὴν αὐτὴν δόξαν περὶ
 πολιτείας ἐκείνῳ γενέσθαι σύμφρονα ποιήσῃ. τίς δ' ἦν
 ὁ τρόπος τῆς γενέσεως αὐτῆς, οὐκ ἀπάξιον ἀκοῦσαι νέῳ
 καὶ μὴ νέῳ, πειράσομαι δὲ ἐξ ἀρχῆς αὐτὴν ἐγὼ πρὸς ὑμᾶς
 διεξελθεῖν· ἔχει γὰρ καιρὸν τὰ νῦν.

Νέος ἐγὼ ποτε ὦν πολλοῖς δὴ ταῦτόν ἐπαθον· ᾤή-
 θην, εἰ θάπτον ἐμαυτοῦ γενοίμην κύριος, ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς
 πόλεως εὐθύς ἰέναι· καὶ μοι τύχαι τινὲς τῶν τῆς πόλεως C
 πραγμάτων τοιαῖδε παρέπεσον. ὑπὸ πολλῶν γὰρ τῆς τότε
 πολιτείας λαιδορουμένης μεταβολὴ γίνεται, καὶ τῆς με-
 ταβολῆς εἰς καὶ πεντήκοντά τινες ἄνδρες προὔστησαν ἄρ-
 χοντες, ἔνδεκα μὲν ἐν ἄστει, δέκα δ' ἐν Πειραιεῖ, περὶ τε
 ἀγορὰν ἑκάτεροι τούτων ὅσα τ' ἐν τοῖς ἄστεσι διοικεῖν
 ἔδει, τριάκοντα δὲ πάντων ἄρχοντες κατέστησαν αὐτο-
 κράτορες. τούτων δὴ τινες οἰκετοὶ τε ὄντες καὶ γνώριμοι D
 ἐτύγχανον ἐμοί, καὶ δὴ καὶ παρεκάλουν εὐθύς ὥς ἐπὶ προσ-
 ῆκοντα πράγματά με. καὶ ἐγὼ θαυμαστόν οὐδὲν ἐπα-
 θον ὑπο νεότητος· ᾤήθην γὰρ αὐτοὺς ἕκ τινος ἀδίκου
 βίου ἐπὶ δίκαιον τρόπον ἄγοντας διοικήσῃν δὴ τὴν πόλιν,
 ὥστε αὐτοῖς σφόδρα προσεῖχον τὸν νοῦν, τί πράξοιεν. καὶ
 ὁρῶν δὴ πού τοὺς ἄνδρας ἐν χρόνῳ ὀλίγῳ χρυσὸν ἀποδεί-
 ξαντας τὴν ἐμπροσθεν πολιτείαν, τὰ τε ἄλλα καὶ φίλον
 ἄνδρα ἐμοὶ πρεσβύτερον Σωκράτη, ὃν ἐγὼ σχεδὸν οὐκ ἄν E

- αἰσχυνοίμην εἰπὼν δικαιοτάτον εἶναι τῶν τότε, ἐπὶ τινὰ τῶν πολιτῶν μεθ' ἑτέρων ἔπεμπον βία ἄξοντα ὡς ἀποθανούμενον, ἵνα δὴ μετέχοι τῶν πραγμάτων αὐτοῖς, εἴτε 325 βούλοιο εἴτε μή· ὁ δ' οὐκ ἐπέειθετο, πᾶν δὲ παρεκινδύνευσεν παθεῖν πρὶν ἀνοσίων αὐτοῖς ἔργων γενέσθαι κοινῶνός. ἃ δὴ πάντα καθορῶν καὶ εἰ τιν' ἄλλα τοιαῦτα οὐ σμικρὰ, ἔδυσχεράνα τε καὶ ἑμαυτὸν ἐπανήγαγον ἀπὸ τῶν τότε κακῶν· χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπεσε τὰ τῶν τριάκοντά τε καὶ πᾶσα ἡ τότε πολιτεία. πάλιν δὲ βραδύτερον
- B μὲν, εἶλκε δέ με ὁμῶς ἡ περὶ τὸ πράττειν τὰ κοινὰ καὶ πολιτικὰ ἐπιθυμία. ἦν οὖν καὶ ἐν ἐκείνοις ἅτε τεταραγμένοις πολλὰ γιγνόμενα, ἃ τις ἂν δυσχεράνειε, καὶ οὐδὲν τι θαυμαστὸν ἦν τιμωρίας ἐχθρῶν γίνεσθαι τινῶν τισι μείζους ἐν μεταβολαῖς· καὶ τοι πολλῇ γε ἐχρήσαντο οἱ τότε κατελθόντες ἐπιεικεία. κατὰ δὲ τινὰ τύχην αὐτὸν τὸν ἐταῖρον ἡμῶν Σωκράτη τοῦτον δυναστεύοντες τινες εἰσάγουσιν εἰς δικαστήριον, ἀνοσιωτάτην αἰτίαν ἐπιβάλλοντες καὶ πάντων ἥκιστα Σωκράτει προσήκουσαν· ὡς 330 ἄσεβῃ γὰρ οἱ μὲν εἰσήγαγον, οἱ δὲ κατεψηφίσαντο καὶ ἀπέκτειναν τὸν τότε τῆς ἀνοσίου ἀγωγῆς οὐκ ἐθελήσαντα μετασχεῖν περὶ ἑνα τῶν τότε φευγόντων φίλων, ὅτε φεύγοντες ἐδυστύχουν αὐτοί. σκοποῦντι δὴ μοι ταῦτά τε καὶ τοὺς ἀνθρώπους τοὺς πράττοντας τὰ πολιτικά, καὶ τοὺς νόμους γε καὶ ἔθνη, ὅσῳ μᾶλλον διεσκόπουν ἡλικίας τε εἰς τὸ πρόσθε προὔβαινον, τοσούτῳ χαλεπώτερον ἐφαίνετο
- D ὁρθῶς εἶναι μοι τὰ πολιτικὰ διοικεῖν· οὔτε γὰρ ἄνευ φίλων ἀνδρῶν καὶ ἐταῖρων πιστῶν οἷόν τ' εἶναι πράττειν, οὓς οὐδ' ὑπάρχοντας ἦν εὐρεῖν εὐπετές, οὐ γὰρ ἔτι ἐν τοῖς τῶν πατέρων ἥθεσι καὶ ἐπιτηδεύμασιν ἡ πόλις ἡμῶν διωκεῖτο, καιρούς τε ἄλλους ἀδύνατον ἦν κτᾶσθαι μετὰ τινος ῥαστεώνης, τὰ τε τῶν νόμων γράμματα καὶ ἔθνη διεφθείρετο καὶ ἐπεδίδου θαυμαστὸν ὅσον, ὥστε με, τὸ πρῶτον

πολλῆς μεστὸν ὄντα ὁρμῆς ἐπὶ τὸ πράττειν τὰ κοινά, βλέ- Ε
 ποντα εἰς ταῦτα καὶ φερόμενα ὁρῶντα πάντῃ πάντως, τε-
 λευτῶντα ἰλιγγιᾶν, καὶ τοῦ μὲν σκοπεῖν μὴ ἀποστήναι,
 πῇ ποτὲ ἄμεινον ἂν γίγνοιτο περὶ τε αὐτὰ ταῦτα καὶ δὴ
 καὶ περὶ τὴν πᾶσαν πολιτείαν, τοῦ δὲ πράττειν αὐτὴν 326
 μένειν ἀεὶ καιροῦς, τελευτῶντα δὲ νοῆσαι περὶ πασῶν
 τῶν νῦν πόλεων, ὅτι κακῶς ξύμπασαι πολιτεύονται. τὰ
 γὰρ τῶν νόμων αὐταῖς σχεδὸν ἀνιάτως ἔχοντά ἐστιν ἄνευ
 παρασκευῆς θαυμαστῆς τινὸς μετὰ τύχης· λέγειν τε ἡναγ-
 κάσθην, ἐπαινῶν τὴν ὀρθὴν φιλοσοφίαν, ὥς ἐκ ταύτης
 ἐστὶ τὰ τε πολιτικὰ δίκαια καὶ τὰ τῶν ἰδιωτῶν πάντα
 κατιδεῖν· κακῶν οὖν οὐ λήξειν τὰ ἀνθρώπινα γένη, πρὶν
 ἂν ἢ τὸ τῶν φιλοσοφούντων ὀρθῶς γε καὶ ἀληθῶς γέ- Β
 νος εἰς ἀρχὰς ἔλθῃ τὰς πολιτικάς ἢ τὸ τῶν δυναστεύον-
 των ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκ τινος μοίρας θείας ὄντως φιλο-
 σοφήσῃ.

Ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἔχων εἰς Ἰταλίαν τε καὶ Σι-
 κελίαν ἦλθον, ὅτε πρῶτον ἀφικόμην. ἐλθόντα δὲ με ὁ
 ταύτῃ λεγόμενος αὐτὸς βίος εὐδαίμων, Ἰταλιωτικῶν τε καὶ
 Συρακουσίων τραπεζῶν πλήρης, οὐδαμῇ οὐδαμῶς ἤρεσε,
 δὶς τε τῆς ἡμέρας ἐμπιπλάμενον ξῆν καὶ μηδέποτε κοιμώ-
 μενον μόνον νύκτωρ, καὶ ὅσα τούτῳ ἐπιτηδεύματα ξυνέ- C
 πεται τῷ βίῳ· ἐκ γὰρ τούτων τῶν ἐθῶν οὔτ' ἂν φρόνιμος
 οὐδεὶς ποτε γενέσθαι τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν ἀνθρώπων ἐκ
 νέου ἐπιτηδεύων δύναίτο, οὐχ οὕτω θαυμαστῇ φύσει
 κραθήσεται, σῶφρων δὲ οὐδ' ἂν μελλήσαι ποτὲ γενέσθαι,
 καὶ δὴ καὶ περὶ τῆς ἄλλης ἀρετῆς ὁ αὐτὸς λόγος ἂν εἴη.
 πόλις τε οὐδεμία ἂν ἡρεμήσαι κατὰ νόμους οὐδ' οὐστι-
 νασοῦν ἀνδρῶν οἰομένων ἀναλίσκειν μὲν δεῖν πάντα ἐς
 ὑπερβολάς, ἀργῶν δὲ εἰς ἅπαντα ἡγουμένων αὐτὴν δεῖν γί- D
 γνεσθαι πλὴν εἰς εὐωχίας καὶ πότους καὶ ἀφροδισίων
 σπουδὰς διαπονουμένας· ἀναγκαῖον δὲ εἶναι ταύτας τὰς

πόλεις τυραννίδας τε καὶ ὀλιγαρχίας καὶ δημοκρατίας μεταβαλλούσας μηδέποτε λήγειν, δικαίου δὲ καὶ ἰσονόμου πολιτείας τοὺς ἐν αὐταῖς δυναστεύοντας μηδ' ὄνομα ἀκούοντας ἀνέχεσθαι. ταῦτα δὴ πρὸς τοῖς πρόσθε διανοούμενος εἰς Συρακούσας διεπορεύθην, ἴσως μὲν κατὰ τύχην, Ε ἔοικε μὴν τότε μηχανωμένῳ τινὶ τῶν κρειττόνων ἀρχὴν βαλέσθαι τῶν νῦν γεγονότων πραγμάτων περὶ Δίωνα καὶ τῶν περὶ Συρακούσας· δέος δέ, μὴ καὶ πλειόνων ἔτι, ἐὰν μὴ νῦν ὑμεῖς ἐμοὶ πείθῃσθε τὸ δεύτερον συμβουλευόντι, πῶς οὖν δὴ λέγω πάντων ἀρχὴν γεγονέναι τὴν τότε εἰς 327 Σικελίαν ἐμὴν ἄφιξιν; ἐγὼ συγγενόμενος Δίῳι τότε νέῳ κινδυνεύω, τὰ δοκοῦντα ἐμοὶ βέλτιστα ἀνθρώποις εἶναι μνηύων διὰ λόγων καὶ πράττειν αὐτὰ συμβουλευών, ἀγνοεῖν ὅτι τυραννίδος τινὰ τρόπον κατάλυσιν ἐσομένην μηχανώμενος ἐλάνθανον ἐμαυτόν. Δίῳι μὲν γάρ δὴ μάλ' εὐμαθὴς ὦν πρὸς τε τὰλλα καὶ πρὸς τοὺς τότε ὑπ' ἐμοῦ λόγους λεγόμενους οὕτως ὁξέως ὑπήκουσε καὶ σφόδρα, Β ὥς οὐδεὶς πώποτε ὦν ἐγὼ προσέτυχον νέων, καὶ τὸν ἐπὶ λοιπὸν βίον ζῆν ἠθέλησε διαφερόντως τῶν πολλῶν Ἰταλιωτῶν τε καὶ Σικελιωτῶν, ἀρετὴν περὶ πλείονος ἡδονῆς τῆς τε ἄλλης τροφῆς ἡγαπηκώς· ὅθεν ἐπαχθέστερον τοῖς περὶ τὰ τυραννικά νόμιμα ζῶσιν ἐβίω μέχρι τοῦ θανάτου τοῦ περὶ Διονύσιον γενομένου. μετὰ δὲ τοῦτο διενόηθην μὴ μόνον ἐν αὐτῷ ποτ' ἂν γενέσθαι ταύτην τὴν διάνοιαν, C ἦν αὐτὸς ὑπὸ τῶν ὀρθῶν λόγων ἐσχευ, ἐγγιγνομένην δ' αὐτὴν καὶ ἐν ἄλλοις ὀρθῶν κατενόει, πολλοῖς μὲν οὖν, γιγνομένην δ' οὖν ἐν τισιν, ὦν καὶ Διονύσιον ἡγήσατο ἔνα γενέσθαι τάχ' ἂν ξυλλαμβανόντων θεῶν, γενομένου δ' αὖ τοῦ τοιοῦτου τόν τε αὐτοῦ βίον καὶ τὸν τῶν ἄλλων Συρακουσίων ἀμήχανον ἂν μακαριότητι ξυμβῆναι γενόμενον. πρὸς δὴ τούτοις ῥήθη δεῖν ἐκ παντὸς τρόπου εἰς Συρακούσας ὅ τι τάχιστα ἔλθειν ἐμὲ κοινωνὸν τούτων,

μεμνημένος τήν τε αὐτοῦ καὶ ἐμὴν συνουσίαν, ὡς εὐπε- D
 τῶς ἐξεργάσατο εἰς ἐπιθυμίαν ἔλθειν αὐτὸν τοῦ καλλί-
 στου τε καὶ ἀρίστου βίου· ὃ δὴ καὶ νῦν εἰ διαπράττειτο ἐν
 Διονυσίᾳ ὡς ἐπεχείρησε, μεγάλας ἐλπίδας εἶχεν ἄνευ σφα-
 γῶν καὶ θανάτων καὶ τῶν νῦν γεγονότων κακῶν βίου ἂν
 εὐδαίμονα καὶ ἀληθινὸν ἐν πάσῃ τῇ χώρᾳ κατασκευάσαι.
 ταῦτα Δίων ὀρθῶς διανοηθεὶς ἐπεισε μεταπέμπεσθαι
 Διονύσιον ἐμέ, καὶ αὐτὸς ἐδεῖτο πέμπων ἥκειν ὅ τι τάχι-
 στα ἐκ παντὸς τρόπου, πρὶν τινὰς ἄλλους ἐντυχόντας Διο- E
 νυσίῳ ἐπ' ἄλλον βίον αὐτὸν τοῦ βελτίστου παρατρέψαι.
 λέγων δὲ τὰδε ἐδεῖτο, εἰ καὶ μακρότερα εἰπεῖν. τίνες γὰρ
 καιροὺς, ἔφη, μείζους περιμενοῦμεν τῶν νῦν παραγεγο-
 νότων θείᾳ τιμῇ τύχῃ; καταλέγων δὲ τήν τε ἀρχὴν τῆς
 Ἰταλίας καὶ Σικελίας καὶ τὴν αὐτοῦ δύναμιν ἐν αὐτῇ, καὶ 328
 τὴν νεότητά καὶ τὴν ἐπιθυμίαν τὴν Διονυσίου φιλοσοφίας
 τε καὶ παιδείας ὡς ἔχει σφόδρα λέγων, τοὺς τε αὐτοῦ
 ἀδελφιδτοὺς καὶ τοὺς οἰκείους ὡς εὐπαρακλήτοι εἶεν πρὸς
 τὸν ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον αἰεὶ λόγον καὶ βίον, ἱκανώτατοί
 τε Διονύσιον συμπαρακαλεῖν, ὥστε εἶπερ ποτὲ καὶ νῦν
 ἐλπίς πᾶσα ἀποτελεσθήσεται τοῦ τοὺς αὐτοὺς φιλοσόφους
 τε καὶ πόλεων ἄρχοντας μεγάλων συμβῆναι γενομένων.
 τὰ μὲν δὴ παρακελεύματα ἦν ταῦτά τε καὶ τοιαῦτα ἕτερα B
 πάμπολλα, τὴν δ' ἐμὴν δόξαν τὸ μὲν περὶ τῶν νέων, ὅπῃ
 ποτὲ γενήσοιτο, εἶχε φόβος· αἱ γὰρ ἐπιθυμίαι τῶν τοιού-
 των ταχέϊαι καὶ πολλάκις ἐναντίας ἐναντία φερόμεναι· τὸ
 δὲ Δίωνος ἡπιστάμην τῆς ψυχῆς πέρι φύσει τε ἐμβριθὲς
 ὄν ἡλικίας τε ἤδη μετρίως ἔχον. ὁθεν μοι σκοπομένῳ
 καὶ διστάζοντι, πότερον εἴη πορευτέον ἢ πῶς, ὅμως ἐρρεψε
 δεῖν, εἰ ποτέ τις τὰ διανοηθέντα περὶ νόμων τε καὶ πολι- O
 τείας ἀποτελεῖν ἐγχειρήσοι, καὶ νῦν πειρατέον εἶναι· πεί-
 σας γὰρ ἓνα μόνον ἱκανῶς πάντα ἐξεργασμένος ἐσοίμην
 ἀγαθὰ. ταύτῃ μὲν δὴ τῇ διανοίᾳ τε καὶ τόλμῃ ἀπήρα σί-

κοθεν, οὐχ ἢ τινὲς ἐδόξαζον, ἀλλ' αἰσχυρόμενος μὲν ἑμαυ-
 τὸν τὸ μέγιστον, μὴ δόξαιμὶ ποτε ἑμαυτῷ παντάπασι λό-
 γοις μόνον ἀτεχνῶς εἶναι τίς, ἔργου δὲ οὐδενὸς ἂν ποτε
 ἐκὼν ἀνθάψασθαι, κινδυνεύσειν δὲ προδοῦναι πρῶτον
 D μὲν τὴν Δίονος ξενίαν τε καὶ ἑταιρείαν ἐν κινδύνοις ὄν-
 τως γεγονότος οὐ σμικροῖς. εἴτ' οὖν πάθοι τι, εἴτ' ἐκπε-
 σὼν ὑπὸ Διονυσίου καὶ τῶν ἄλλων ἐχθρῶν ἔλθοι παρ'
 ἡμᾶς φεύγων καὶ ἀνέροιτο εἰπών· ὦ Πλάτων, ἦκω σοι
 φυγὰς οὐχ ὀπλιτῶν δεόμενος οὐδὲ ἱππέων ἐνδεὲς γενόμε-
 νος τοῦ ἀμύνασθαι τοὺς ἐχθρούς, ἀλλὰ λόγων καὶ πει-
 θούς, ἢ σὲ μάλιστα ἡπιστάμεν ἐγὼ δυνάμενον ἀνθρώπους
 νέους ἐπὶ τὰ ἀγαθὰ καὶ τὰ δίκαια προτρέποντα εἰς φιλίαν
 E τε καὶ ἑταιρείαν ἀλλήλοις καθιστάναι ἐκάστοτε· ὦν ἐνδεία
 κατὰ τὸ σὸν μέρος νῦν ἐγὼ καταλιπὼν Συρακούσας ἐν-
 θάδε πάρεμι· καὶ τὸ μὲν ἐμὸν ἔλαττον ὄνειδος σοι φέρει·
 φιλοσοφία δέ, ἣν ἐγκωμιάζεις αἰεὶ καὶ ἀτίμως φῆς ὑπὸ τῶν
 λοιπῶν ἀνθρώπων φέρεσθαι, πῶς οὐ προδεδόται τὰ νῦν
 329 μετ' ἐμοῦ μέρος ὅσον ἐπὶ σοὶ γέγονε; καὶ Μεγαροῖ μὲν εἰ
 κατοικοῦντες ἐτυγχάνομεν, ἤλθες δὴ που ἂν μοι βοηθὸς
 ἐφ' ᾧ σε παρεκάλουν, ἢ πάντων ἂν φανυλότατον ἡγοῦ-
 σαυτόν· νῦν δ' ἄρα τὸ μῆκος τῆς πορείας καὶ τὸ μέγεθος
 δὴ τοῦ πλοῦ καὶ τοῦ πόνου ἐπαιτιώμενος οἶε δόξαν κα-
 κίας ἀποφενύξεισθαι ποτε; πολλοῦ καὶ δεήσει. λεχθέντων
 δὲ τούτων τίς ἂν ἦν μοι πρὸς ταῦτα εὐσχημῶν ἀποκρίσις;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλ' ἤλθον μὲν κατὰ λόγον ἐν δίκῃ τε ὥς οἶόν
 B τε ἀνθρώπον μάλιστα, διὰ τὰ τοιαῦτα καταλιπὼν τὰς
 ἑμαυτοῦ διατριβάς, οὔσας οὐκ ἀσχήμενας, ὑπὸ τυραννίδα
 δοκοῦσαν οὐ πρόπειν τοῖς ἐμοῖς λόγοις οὐδὲ ἐμοί· ἐλθὼν
 τε ἑμαυτὸν ἡλευθέρωσα Διὸς ξενίου καὶ τῆς φιλοσόφου
 ἀνέγκλητον μοίρας παρέσχον, ἐπονειδίστου γενομένης ἂν,
 εἴ τι καταμαλθακισθεῖς καὶ ἀποδειλιῶν αἰσχύνης μετέ-
 σχον κακῆς. ἐλθὼν δέ, οὐ γὰρ δεῖ μηκύνειν, εὖρον στά-
 δημόσια Κενταυρικὴ Βιβλαδοθηκὴ Βερόιας

σίως τὰ περὶ Διονύσιον μεστὰ ξύμπαντα καὶ διαβολῶν
 πρὸς τὴν τυραννίδα Δίωνος πέρι· ἡμῖνον μὲν οὖν καθ' C
 ὅσον ἡδυνάμην, σμικρὰ δ' οἷός τ' ἦν, μηνὶ δὲ σχεδὸν
 ἴσως τετάρτῳ Δίωνα Διονύσιος αἰτιώμενος ἐπιβουλεύειν
 τῇ τυραννίδι, σμικρὸν εἰς πλοῖον ἐμβιβάσας ἐξέβαλεν
 ἀτίμως. οἱ δὲ Δίωνος τὸ μετὰ τοῦτο πάντες φίλοι ἐφο-
 βούμεθα, μὴ τινα ἐπαιτιώμενος τιμωροῖτο ὡς συναίτιον
 τῆς Δίωνος ἐπιβουλῆς· περὶ δ' ἐμοῦ καὶ διῆλθε λόγος
 τις ἐν Συρακούσαις, ὡς τεθνεῶς εἶην ὑπὸ Διονυσίου τοῦ-
 των ὡς πάντων τῶν τότε γεγενημένων αἴτιος. ὁ δὲ αἰ- D
 σθανόμενος πάντας ἡμᾶς οὕτω διατεθέντας, φοβούμενος
 μὴ μεῖζον ἐκ τῶν φόβων γένοιτό τι, φιλοφρόνως πάντας
 ἀνελάμβανε, καὶ δὴ καὶ τὸν ἐμὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ θαρ-
 ρεῖν διεκελεύετο καὶ ἐδεῖτο πάντως μένειν· ἐγίγνετο γάρ
 οἱ τὸ μὲν ἐμὲ φυγεῖν ἀπ' αὐτοῦ καλὸν οὐδέν, τὸ δὲ μέ-
 νειν, διὸ δὴ καὶ σφόδρα προσεποιεῖτο δεῖσθαι. τὰς δὲ
 τῶν τυράννων δεήσεις ἴσμεν, ὅτι μεμιγμέναι ἀνάγκαις
 εἰσίν· ὁ δὲ μηχανώμενος διεκώλυνέ μου τὸν ἔκπλουν, εἰς E
 ἀκρόπολιν ἀγαγὼν καὶ κατοικίσας ὅθεν οὐδ' ἂν εἰς ἐτι
 με ναύκληρος μὴ ὅτι κωλύοντος ἐξήγαγε Διονυσίου,
 ἀλλ' οὐδ' εἰ μὴ πέμπων αὐτὸς τὸν κελεύοντα ἐξαγαγεῖν
 ἐπέστελλεν, οὐτ' ἂν ἔμπορος οὔτε τῶν ἐν ταῖς τῆς χώρας
 ἐξόδοις ἀρχόντων οὐδ' ἂν εἰς περιεῖδέ με μόνον ἐκπο-
 ρευόμενον, ὅς οὐκ ἂν συλλαβὼν εὐθὺς παρὰ Διονύ-
 σιον πάλιν ἀπήγαγεν, ἄλλως τε καὶ διηγγελμένον ἥδη
 ποτὲ τοῦναντίον ἢ τὸ πρότερον πάλιν, ὡς Πλάτωνα Διο- 330
 νύσιος θαυμαστῶς ὡς ἀσπάζεται. τὸ δ' εἶχε δὴ πῶς; τὸ
 γὰρ ἀληθές δεῖ φράζειν. ἡσπάζετο μὲν αἰεὶ προϊόντος
 τοῦ χρόνου μᾶλλον κατὰ τὴν τοῦ τρόπου τε καὶ ἡθους
 συνουσίαν, ἑαυτὸν δὲ ἐπαινεῖν μᾶλλον ἢ Δίωνα ἐβού-
 λετό με καὶ φίλον ἡγεῖσθαι διαφερόντως μᾶλλον ἢ κε-
 νον, καὶ θαυμαστῶς ἐφιλονεῖκει πρὸς τὸ τοιοῦτον· ἢ δ'

ἂν οὕτως ἐγένετο, εἴπερ ἐγίγνετο, κάλλιπτα, ὥσκει ὥς δὴ
 B μανθάνων καὶ ἀκούων τῶν περὶ φιλοσοφίαν λόγων οί-
 κειοῦσθαι καὶ ἐμοὶ συγγίγνεσθαι, φοβούμενος τοὺς τῶν
 διαβαλλόντων λόγους, μὴ πῃ παραποδισθεῖν καὶ Δίῳ
 δὴ πάντα εἰη διαπεπραγμένος. ἐγὼ δὲ πάντα ὑπέμενον,
 τὴν πρώτην διάνοιαν φυλάττων ἥπερ ἀφικόμην, εἰ πῶς
 εἰς ἐπιθυμίαν ἔλθοι τῆς φιλοσόφου ζωῆς· ὁ δ' ἐνίκησεν
 ἀντιτείνων.

Καὶ ὁ πρῶτος δὴ χρόνος τῆς εἰς Σικελίαν ἐμῆς
 ἐπιδημήσεώς τε καὶ διατριβῆς διὰ πάντα ταῦτα ξυν-
 C ἔβη γενόμενος. μετὰ δὲ τοῦτο ἀπεδήμησά τε καὶ πάλιν
 ἀφικόμην πάσῃ σπουδῇ μεταπεμπομένου Διονυσίου·
 ὧν δὲ ἕνεκα καὶ ὅσα ἐπραξα, ὥς εἰκότα τε καὶ δίκαια,
 ὑμῖν πρῶτον μὲν συμβουλεύσας, ἃ χρὴ ποιεῖν ἐκ τῶν νῦν
 γεγονότων, ὕστερον τὰ περὶ ταῦτα διέξειμι, τῶν ἐπαν-
 ερωτῶντων ἕνεκα, τί δὴ βυλόμενος ἦλθον τὸ δεύτερον,
 ἵνα μὴ τὰ πάρεργα ὥς ἔργα μοι συμβαίνῃ λεγόμενα. λέγω
 δὴ τὰδε ἐγὼ, τὸν συμβουλεύοντα ἄνδρὶ κάμνοντι καὶ
 D θλαίταν διαιτωμένῳ μοχθηρὰν πρὸς ὑγίειαν ὅτι χρὴ πρῶ-
 τον μὲν αὐτὸν μεταβάλλειν τὸν βίον, καὶ ἐθέλοντι μὲν
 πείθεσθαι καὶ τᾶλλα ἤδη παραινεῖν· μὴ ἐθέλοντι δέ, φεύ-
 γοντα ἀπὸ τῆς τοῦ τοιούτου συμβουλῆς ἄνδρα τε ἡγοί-
 μην ἂν καὶ ἱατρικόν, τὸν δὲ ὑπομένοντα τοῦναντίον
 ἀνάνδρὸν τε καὶ ἄτεχνον. ταῦτόν δὴ καὶ πόλει, εἴτε αὐ-
 τῆς εἰς εἰὴ κύριος εἴτε καὶ πλείους, εἰ μὲν κατὰ τρόπον
 ὀρθῇ πορευομένης ὁδῷ τῆς πολιτείας συμβουλεύοιτό τι
 E τῶν προσφόρων, νοῦν ἔχοντος τὸ τοῖς τοιούτοις συμβου-
 λεύειν· τοῖς δ' ἔξω τὸ παράπαν βαλνουσι τῆς ὀρθῆς πο-
 λιτείας καὶ μηδαμῇ ἐθέλουσιν αὐτῆς εἰς ἵχνος ἵεναι, προα-
 γορεύουσι δὲ τῷ συμβούλῳ τὴν μὲν πολιτείαν ἔαν καὶ μὴ
 331 κινεῖν, ὥς ἀποθανομένῳ ἔαν κινῇ, ταῖς δὲ βουλήσεσι
 καὶ ἐπιθυμίαις αὐτῶν ὑπηρετοῦντα συμβουλεύειν κα-

λένουσι, τίνα τρόπον γίγνται ἂν ῥᾶστα τε καὶ τάχιστα
 εἰς τὸν αἰὲ χρόνον, τὸν μὲν ὑπομένοντα ξυμβουλὰς τοι-
 αύτας ἡγοίμην ἂν ἄνθρωπον, τὸν δ' οὐχ ὑπομένοντα ἄν-
 ῥω. ταύτην δὴ τὴν διάνοιαν ἐγὼ κεκτημένος, ὅταν τίς
 μοι ξυμβουλευῇται περὶ τινος τῶν μεγίστων περὶ τὸν
 αὐτοῦ βίον, οἷον περὶ χρημάτων κτήσεως ἢ περὶ σώματος
 ἢ ψυχῆς ἐπιμελείας, ἂν μὲν μοι τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τινι B
 τρόπῳ δοκῇ ξῆν ἢ συμβουλευσαυτος ἂν ἐθέλῃν πείθε-
 σθαι περὶ ὧν ἀνακοινοῦνται, προθύμως ξυμβουλεύω καὶ
 οὐκ ἀφοσιωσάμενος μόνον ἐπανσάμην· ἐάν δὲ μὴ ξυμ-
 βουλευῇται μοι τὸ παράπαν ἢ συμβουλευόντι δῆλος ἢ
 μηδαμῇ πεισόμενος, αὐτόκλητος ἐπὶ τὸν τοιοῦτον οὐκ
 ἔρχομαι ξυμβουλεύσων, βιασόμενος δὲ οὐδ' ἂν υἱὸς ἦ
 μου. δούλω δὲ ξυμβουλεύσαιμ' ἂν καὶ μὴ ἐθέλοντά γε
 προσβιαζοίμην· πατέρα δὲ ἢ μητέρα οὐχ ὅσιον ἡγοῦμαι C
 προσβιάζεσθαι μὴ νόσφ' παραφροσύνης ἐχομένους· ἐάν δὲ
 τινα καθεστῶτα ξῶσι βίον, ἑαυτοῖς ἀρέσκοντα, ἐμοὶ δὲ
 μὴ, μήτε ἀπεχθάνεσθαι μάτην νομιθετοῦντα μήτε δὴ κο-
 λακεύοντά γε ὑπηρετεῖν αὐτοῖς πληρώσεις ἐπιθυμιῶν
 ἐκπορίζοντα, ἃς αὐτὸς ἀσπαζόμενος οὐκ ἂν ἐθέλοιμι ξῆν.
 ταῦτόν δὴ καὶ περὶ πόλεως αὐτοῦ διανοοῦμενον χρὴ ξῆν
 τὸν ἔμφρονα· λέγειν μὲν, εἰ μὴ καλῶς αὐτῷ φαίνοιτο
 πολιτεύεσθαι, εἰ μέλλοι μήτε ματαίως ἐρεῖν μήτε ἀπο- D
 θανεῖσθαι λέγων, βίαν δὲ πατρίδι πολιτείας μεταβολῆς
 μὴ προσφέρειν, ὅταν ἄνευ φυγῶν καὶ σφαγῆς ἀνδρῶν
 μὴ δυνατὸν ἢ γίγνεσθαι τὴν ἀρίστην, ἥσυχίαν δὲ ἄγοντα
 εὐχεσθαι τὰ ἀγαθὰ αὐτῷ τε καὶ τῇ πόλει. κατὰ δὴ τοῦ-
 του τὸν τρόπον ἐγὼ ὑμῖν τ' ἂν ξυμβουλεύοιμι, ξυμβου-
 λευον δὲ καὶ Διονυσίῳ μετὰ Δίωνος, ξῆν μὲν τὸ καθ'
 ἡμέραν πρῶτον, ὅπως ἐγκρατὴς αὐτὸς αὐτοῦ ὅ τι μάλι- E
 στα ἔσεσθαι μέλλοι καὶ πιστοὺς φίλους τε καὶ ἐταίρους
 κτήσεισθαι, ὅπως μὴ πάθοι ἅπερ ὁ πατήρ αὐτοῦ, ὃς πα-

- ραλαβὼν Σικελίας πολλὰς καὶ μεγάλας πόλεις ὑπὸ τῶν
 βαρβάρων ἐκπεπορθημένας οὐχ οἷός τ' ἦν κατοικίσαις
 πολιτείας ἐν ἐκάσταις καταστήσασθαι πιστὰς ἐταίρων
 332 ἀνδρῶν, οὔτε ἄλλων δὴ ποθεν ὀθνείων οὔτε ἀδελφῶν,
 οὓς ἔθρεψέ τε αὐτὸς νεωτέρους ὄντας ἐκ τε ἰδιωτῶν ἄρ-
 χοντας καὶ ἐκ πενήτων πλουσίους ἐπεποιήκει διαφερόν-
 τως. τούτων κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς οὐδένα οἷός τ' ἦν πει-
 θοῖ καὶ διδαχῇ καὶ εὐεργεσίαις καὶ ξυγγενείαις ἀπεργα-
 σάμενος ποιήσασθαι, Δαρείου δὲ ἐπταπλασίῳ φανλότε-
 ρος ἐγένετο, ὅς οὐκ ἀδελφοῖς πιστεύσας οὐδ' ὑφ' αὐτοῖ
 τραφεῖσι, κοινωνοῖς δὲ μόνον τῆς τοῦ Μήδου τε καὶ εὐ-
 B νούχου χειρώσεως, διένειμέ τε μέρη μεῖζω ἕκαστα Σικε-
 λίας πάσης ἐπὶ καὶ πιστοῖς ἐχρήσατο τοῖς κοινωνοῖς καὶ
 οὐκ ἐπιτιθεμένοις οὔτε αὐτῷ οὔτε ἁλλήλοις, ἔδειξέ τε
 παράδειγμα, οἷον χρῆ τὸν νομοθέτην καὶ βασιλέα τὸν
 ἀγαθὸν γίνεσθαι· νόμους γὰρ κατασκευάσας ἔτι καὶ
 νῦν διασέσωκε τὴν Περσῶν ἀρχήν. ἔτι δὲ Ἀθηναῖοι πρὸς
 τούτοις, οὐκ αὐτοὶ κατοικίσαντες πολλὰς τῶν Ἑλλήνων
 πόλεις ὑπὸ βαρβάρων ἐκβεβλημένας, ἀλλ' οἰκουμένας
 C παραλαβόντες, ὅμως ἐβδομήκοντα ἔτη διεφύλαξαν τὴν
 ἀρχὴν ἀνδρας φίλους ἐν ταῖς πόλεσιν ἐκάσταις κεκτημέ-
 νοι. Διονύσιος δὲ εἰς μίαν πόλιν ἀθροίσας πᾶσαν Σικε-
 λίαν ὑπὸ σοφίας, πιστεύων οὐδενί, μόγις ἐσώθη· πένης
 γὰρ ἦν ἀνδρῶν φίλων καὶ πιστῶν, οὗ μεῖζον σημεῖον εἰς
 ἀρετὴν καὶ κακίαν οὐκ ἔστιν οὐδέν, τοῦ ἔρημον ἢ μὴ τοι-
 οῦτων ἀνδρῶν εἶναι. ἃ δὴ καὶ Διονυσίῳ ξυνεβουλευόμεν
 ἐγὼ καὶ Δίων, ἐπειδὴ τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς αὐτῷ ξυνεβε-
 D βήκει οὕτως, ἀνομιλήτω μὲν παιδείας, ἀνομιλήτω δὲ συν-
 ουσιῶν τῶν προσηκουσῶν γεγονέναι, πρῶτον ἐπὶ ταῦτα
 ὁρμήσαντα φίλους ἄλλους αὐτῷ τῶν οἰκείων ἅμα καὶ
 ἡλικιωτῶν καὶ συμφώνους πρὸς ἀρετὴν κηρύσσασθαι, μά-
 λιστα δ' αὐτὸν αὐτῷ, τούτου γὰρ αὐτὸν θαυμαστῶς ἐν-

δεῖ γεγονέναι· λέγοντες οὐκ ἐναργῶς οὕτως, οὐ γὰρ ἦν
 ἀσφαλές, αἰνιττόμενοι δὲ καὶ διαμαχόμενοι τοῖς λόγοις,
 ὥς οὕτω μὲν πᾶς ἀνὴρ αὐτόν τε καὶ ἐκείνους ὧν ἂν ἡγε-
 μῶν γίνηται σώσει, μὴ ταύτῃ δὲ τραπόμενος τάναντία
 πάντα ἀποτελεῖ· πορευθεῖς δὲ ὡς λέγομεν, καὶ ἑαυτὸν Ε
 ἐμφρονά τε καὶ σώφρονα ἀπεργασάμενος, εἰ τὰς ἐξηρη-
 μωμένας Σικελίας πόλεις κατοικίσεις νόμοις τε ξυνδή-
 σεις καὶ πολιτείαις, ὥστε αὐτῷ τε οἰκείας καὶ ἀλλήλαις
 εἶναι πρὸς τὰς τῶν βαρβάρων βοηθείας, οὐ διπλασίαν
 τὴν πατρώαν ἀρχὴν μόνον ποιήσοι, πολλαπλασίαν δὲ ὄν- 333
 τως· ἔτοιμον γὰρ εἶναι τούτων γενομένων πολὺ μᾶλλον
 δουλώσασθαι Καρχηδονίους τῆς ἐπὶ Γέλωνος αὐτοῖς γε-
 νομένης δουλείας, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ νῦν τοῦναντίον ὁ πα-
 τὴρ αὐτοῦ φόρον ἐτάξατο φέρειν τοῖς βαρβάροις. ταῦτα
 ἦν τὰ λεγόμενα καὶ παρακελευόμενα ὑφ' ἡμῶν τῶν ἐπι-
 βουλευόντων Διονυσίῳ, ὥς πολλαχόθεν ἐχώρουν οἱ τοι-
 οῦτοι λόγοι, οἳ δὴ καὶ κρατήσαντες παρὰ Διονυσίῳ ἐξέ-
 βαλον μὲν Δίωνα, ἡμᾶς δ' εἰς φόβον κατέβαλον· ἵνα δ' B
 ἐκπεράνωμεν οὐκ ὀλίγα πράγματα [τὰ] ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ,
 ἐλθὼν ἐκ Πελοποννήσου καὶ Ἀθηναίων Δίων ἔργῳ τὸν
 Διονύσιον ἐνουθέτησεν. ἐπειδὴ δ' οὖν ἡλευθέρωσέ τε
 καὶ ἀπέδωκεν αὐτοῖς δις τὴν πόλιν, ταῦτόν πρὸς Δίωνα
 Συρακόσιοι τότε ἔπαθον, ὅπερ καὶ Διονύσιος, ὅτε αὐ-
 τὸν ἐπεχείρει παιδεύσας καὶ θρόνης βασιλέα τῆς ἀρχῆς
 ἄξιον οὕτω κοινωνεῖν αὐτῷ τοῦ βίου παντός, ὁ δὲ τοῖς
 διαβάλλονσι καὶ λέγουσιν, ὥς ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι C
 Δίων πράττει πάντα ὅσα ἐπραττεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ, ἵνα
 ὁ μὲν παιδείᾳ δὴ τὸν νοῦν κληθεὶς ἀμελοῖ τῆς ἀρχῆς
 ἐπιτρέψας ἐκείνῳ, ὁ δὲ σφετερίσαιο καὶ Διονύσιον ἐκ-
 βάλοι ἐκ τῆς ἀρχῆς δόλῳ. ταῦτα τότε ἐνίκησε καὶ τὸ δεύ-
 τερον ἐν Συρακοσίοις λεγόμενα, καὶ μάλιστα ἀτόπῳ τε καὶ
 αἰσχροῦ νίκη τοῖς τῆς νίκης αἰτίοις. οἷον γὰρ γέγονεν,

ἀκοῦσαι χρητὴ τοὺς ἐμὲ παρακαλοῦντας πρὸς τὰ νῦν πράγ-
 D ματα. ἦλθον Ἀθηναῖος ἀνὴρ ἐγώ, ἐταῖρος Δίωνος, σύμ-
 μαχος αὐτῷ πρὸς τὸν τύραννον, ὅπως ἀντὶ πολέμου φι-
 λίαν ποιήσαιμι· διαμαχόμενος δὲ τοῖς διαβάλλουσιν ἡ-
 τήτην. πείθοντος δὲ Διονυσίου τιμαῖς καὶ χρημασι
 γενέσθαι μετ' αὐτοῦ ἐμὲ μάρτυρά τε καὶ φίλον πρὸς τὴν
 εὐπρέπειαν τῆς ἐκβολῆς τῆς Δίωνος αὐτῷ γίνεσθαι,
 τούτων δὴ τὸ πᾶν διήμαρτεν, ὕστερον δὲ δὴ κατιῶν οἱ-
 E καθε Δίων ἀδελφῷ δύο προσλαμβάνει Ἀθήνηθεν, οὐκ
 ἐκ φιλοσοφίας γερονότε φίλω, ἀλλ' ἐκ τῆς περιτρεχούσης
 ἐταιρείας ταύτης τῆς τῶν πλείστων φίλων, ἣν ἐκ τοῦ ξε-
 νίζειν τε καὶ μυεῖν καὶ ἐποπτεύειν πραγματεύονται, καὶ
 δὴ καὶ τούτω τῷ ξυγκαταγαρόντε αὐτὸν φίλω ἐκ τούτων
 τε καὶ ἐκ τῆς πρὸς τὴν κάθοδον ὑπηρεσίας ἐγενέσθην
 334 ἐταῖρος· ἐλθόντες δὲ εἰς Σικελίαν, ἐπειδὴ Δίωνα ἥσθοντο
 διαβεβλημένον εἰς τοὺς ἐλευθερώθεντας ὑπ' αὐτοῦ Σι-
 κελιώτας ὡς ἐπιβουλεύοντα γενέσθαι τύραννον, οὐ μόνον
 τὸν ἐταῖρον καὶ ξένον προὔδοσαν, ἀλλ' οἶον τοῦ φό-
 νου αὐτόχειρες ἐγένοντο, ὅπλα ἔχοντες ἐν ταῖς χερσὶν
 αὐτοὶ τοῖς φονεῦσι παρεστώτες ἐπίκουροι. καὶ τὸ μὲν
 αἰσχρὸν καὶ ἀνόσιον οὔτε παρίεμαι ἔργῳ οὔτε τι λέγω·
 πολλοῖς γάρ καὶ ἄλλοις ὑμνεῖν ταῦτα ἐπιμελὲς καὶ εἰς
 B τὸν ἔπειτα μελήσει χρόνον· τὸ δὲ Ἀθηναίων πέρι λεγόμε-
 νον, ὡς αἰσχύνην οὗτοι περιῆψαν τῇ πόλει, ἔξαιρου-
 μαι· φημὶ γάρ κάκεῖνον Ἀθηναίων εἶναι, ὃς οὐ προὔ-
 δωκε τὸν αὐτὸν τοῦτον, ἐξὸν χρήματα καὶ ἄλλας τιμὰς
 πολλὰς λαμβάνειν· οὐ γὰρ διὰ βαναύσου φιλότητος ἐγε-
 γόνει φίλος, διὰ δὲ ἐλευθέρας παιδείας κοινωνίαν, ἣ
 μόνῃ χρητὴ πιστεύειν τὸν νοῦν κεκτημένον μᾶλλον ἢ ξυγ-
 γενεῖα ψυχῶν καὶ σωμάτων· ὥστε οὐκ ἀξίω ὀνειδούς γε-
 C γόνaton τῇ πόλει τῷ Δίωνα ἀποκτείναντε, ὡς ἐλλογίμῳ
 πῶποτε ἄνθρωπε γενομένῳ.

Ταῦτα εἰρηται πάντα τῆς ξυμβουλῆς ἕνεκα τῶν
 Διονυσιῶν φίλων καὶ ξυγγενῶν· ξυμβουλεύω δὲ δῆτι πρὸς
 τούτοις τὴν αὐτὴν ξυμβουλὴν καὶ λόγον τὸν αὐτὸν λέγων
 ἤδη τρίτον τρίτοις ὑμῖν· μὴ δουλοῦσθαι Σικελίαν ὑπ'
 ἀνθρώποις δεσπόταις, μηδὲ ἄλλην πόλιν ὅ γ' ἐμὸς λόγος,
 ἀλλ' ὑπὸ νόμοις· οὔτε γὰρ τοῖς δουλουμένοις οὔτε τοῖς
 δουλωθεῖσιν ἄμεινον, αὐτοῖς καὶ παισὶ παῖδων τε ἐκγό- 11
 νοις, ἀλλ' ὀλέθριος πάντως ἡ πείρα, σμικρὰ δὲ καὶ ἀνε-
 λεύθερα ψυχῶν ἦθη τὰ τοιαῦτα ἀρπάζειν κέρδη φιλεῖ,
 οὐδὲν τῶν εἰς τὸν ἔπειτα καὶ εἰς τὸν παρόντα καιρὸν
 ἀγαθῶν καὶ δικαίων εἰδότες θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων.
 ταῦτα πρῶτον μὲν Δίωνα ἐγὼ ἐπεχείρησα πείθειν, δεύ-
 τερον δὲ Διονύσιον, τρίτους δὲ ὑμᾶς νῦν· καὶ μοι πεί-
 θεσθε Διὸς τρίτου σωτῆρος χάριν, εἴτα εἰς Διονύσιον
 βλέψαντες καὶ Δίωνα, ὧν ὁ μὲν μὴ πειθόμενος ξῆ τὰ νῦν
 οὐ καλῶς, ὁ δὲ πειθόμενος τέθνηκε καλῶς· τὸ γὰρ τῶν E
 καλλίστων ἐφιέμενον αὐτῷ τε καὶ πόλει πάσχειν ὅ τι ἂν
 πάσχη πᾶν ὀρθὸν καὶ καλόν. οὔτε γὰρ πέφυκεν ἀθάνα-
 τος ἡμῶν οὐδεὶς, οὔτ' εἰ τῷ ξυμβαίῃ, γένοιτο ἂν εὐδαί-
 μων, ὥς δοκεῖ τοῖς πολλοῖς· κακὸν γὰρ καὶ ἀγαθὸν οὐ-
 δὲν λόγου ἄξιόν ἐστι τοῖς ἀψύχοις, ἀλλ' ἢ μετὰ σώματος 335
 οὔση ψυχῇ τοῦτο ξυμβήσεται ἐκάστη ἢ κεχωρισμένη, πεί-
 θεσθαι δὲ ὄντως αἰὲ γὰρ τοῖς παλαιοῖς τε καὶ λεροῖς λό-
 γοις, οἳ δὴ μνηύουσιν ἡμῖν ἀθάνατον ψυχὴν εἶναι δικα-
 στάς τε ἴσχειν καὶ τίνειν τὰς μεγίστας τιμωρίας, ὅταν τις
 ἀπαλλαχθῇ τοῦ σώματος· διὸ καὶ τὰ μεγάλα ἁμαρτήματα
 καὶ ἀδικήματα σμικρότερον εἶναι γὰρ νομίζειν κακὸν πά-
 σχειν ἢ δοῦναι, ὧν ὁ φιλοχρήματος πένης τε ἀνὴρ τὴν
 ψυχὴν οὔτε ἀκούει, εἰάν τε ἀκούσῃ, καταγελῶν, ὥς οἴε- B
 ται, πανταχόθεν ἀναιδῶς ἀρπάζει πᾶν ὅ τί περ ἂν οἴηται,
 καθάπερ θηρίον, φαγεῖν ἢ πιεῖν ἢ περὶ τὴν ἀνδραπο-
 δώδη καὶ ἀχάριστον, ἀφροδίσιον λεγομένην οὐκ ὀρθῶς,

- ἡδονὴν ποιεῖν αὐτῷ τοῦμπίπλασθαι, τυφλὸς ὢν καὶ οὐχ ὄρων, οἷς ξυνέπεται τῶν ἀρπαγμάτων ἀνοσιουργία, κακὸν ἡλικὸν αἰετ' ἀδικήματος ἐκάστου, ἣν ἀναγκαῖον τῷ ἀδικήσαντι συνεφέλκειν ἐπὶ τε γῇ στρεφομένῳ καὶ
- C ὑπὸ γῆς νοστήσαντι πορεῖαν ἄτιμόν τε καὶ ἀθλίαν πάντως πανταχῇ. Δίωνα δὲ ἐγὼ λέγων ταῦτά τε καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐπειθον, καὶ τοῖς ἀποκτείνουσιν ἐκείνον δικαιότατ' ἂν ὀργιζοίμην ἐγὼ τρῶπον τινὰ ὁμοιότατα καὶ Διονυσίῳ· ἀμφότεροι γὰρ ἐμὲ καὶ τοὺς ἄλλους ὡς ἔπος εἰπεῖν ἅπαντας τὰ μέγιστα ἔβλαψαν ἀνθρώπους, οἱ μὲν τὸν βουλόμενον δικαιοσύνη χρῆσθαι διαφθείραντες, ὁ δὲ οὐδὲν ἐθέλησας χρῆσασθαι δικαιοσύνῃ διὰ πάσης τῆς
- D ἀρχῆς, μεγίστην δύναμιν ἔχων, ἐν ᾗ γενομένη φιλοσοφία τε καὶ δύναμις ὄντως ἐν ταύτῳ διὰ πάντων ἀνθρώπων Ἑλλήνων τε καὶ βαρβάρων λάμψασαν ἱκανῶς δόξαν παρέστησε πᾶσι τὴν ἀληθῆ, ὡς οὐκ ἂν ποτε γένοιτο εὐδαίμων οὔτε πόλις οὔτ' ἀνὴρ οὐδεὶς, ὅς ἂν μὴ μετὰ φρονήσεως ὑπὸ δικαιοσύνῃ διαγάγῃ τὸν βίον, ἥτοι ἐν αὐτῷ κεκτημένος ἢ ὁσίων ἀνδρῶν ἀρχόντων ἐν ᾗθεσι τραφεῖς
- E τε καὶ παιδευθεῖς ἐνδίκως. ταῦτα μὲν Διονύσιος ἔβλαψε· τὰ δὲ ἄλλα σμικρὰ ἂν εἴη πρὸς ταῦτά μοι βλάβη· ὁ δὲ Δίωνα ἀποκτείναντος οὐκ οἶδε ταυτόν ἐξεργασμένος τούτῳ. Δίωνα γὰρ ἐγὼ σαφῶς οἶδα, ὡς οἶόν τε περὶ ἀνθρώπων ἀνθρώπου δισχυρίζεσθαι, ὅτι, τὴν ἀρχὴν εἰ κατέσχευ, ὡς οὐκ ἂν ποτε ἐπ' ἄλλο γε σῆμα ἀρχῆς ἐτράπετο ἢ [ἐπὶ
- 336 τὸ] Συρακούσας μὲν πρῶτον τὴν πατρίδα τὴν ἑαυτοῦ, ἐπεὶ τὴν δουλείαν αὐτῆς ἀπήλλαξε καὶ φαιδρύνας ἐλευθερίῳ ἐν σῆματι κατέστησε, τὸ μετὰ τοῦτ' ἂν πάσῃ μηχανῇ ἐκόσμησε νόμοις τοῖς προσήκουσί τε καὶ ἀρίστοις τοὺς πολίτας, τό τε ἐφεξῆς τούτοις προϋθυμεῖτ' ἂν πρῶτα, πᾶσαν Σικελίαν κατοικίζειν καὶ ἐλευθέραν ἀπὸ τῶν βαρβάρων ποιεῖν, τοὺς μὲν ἐκβάλλων, τοὺς δὲ χειροῦ-

μινος ῥᾶον Ἰέρωνος· τούτων δ' αὖ γενομένων δι' ἀν-
 δρὸς δικαίου τε καὶ ἀνδρείου καὶ σώφρονος καὶ φιλοσό- II
 φου τὴν αὐτὴν ἀρετῆς ἂν πέρι γενέσθαι δοῖεν τοῖς πολ-
 λοῖς, ἢ περ' αὖν, εἰ Διονύσιος ἐπέισθη, παρὰ πᾶσιν ἂν ὡς
 ἔπος εἰπεῖν ἀνθρώποις ἀπέσσωσε γενομένη. νῦν δὲ ἢ ποῦ
 τις δαίμων ἢ τις ἀλιτήριος ἐμπεσὼν ἀνομία καὶ ἀθεότητι
 καὶ τὸ μέγιστον τόλμῃς ἀμαθίας, ἐξ ἧς πάντα κακὰ πᾶ-
 σιν ἐρρίζονται καὶ βλαστάνει καὶ εἰς ὕστερον ἀποτελεῖ
 καρπὸν τοῖς γεννήσασιν πικρότατον, αὕτη πάντα τὸ δεύ-
 τερον ἀνέτρεψε τε καὶ ἀπώλεσε. νῦν δὲ δὴ εὐφημῶμεν C
 χάριν οἰωνοῦ τὸ τρίτον· ὅμως δὲ μιμείσθαι μὲν συμβου-
 λεύω Δίωνα ὑμῖν τοῖς φίλοις τὴν τε τῆς πατρίδος εὖνοι-
 αν καὶ τὴν τῆς τροφῆς σώφρονα δίαιταν ἐπὶ λῶον, ὡς δὲ
 ὀρνέθων τὰς ἐκείνου βουλήσεις πειρᾶσθαι ἀποτελεῖν· αἳ
 δὲ ἦσαν, ἀκηκόατε παρ' ἐμοῦ σαφῶς· τὸν δὲ μὴ δυνά-
 μενον ὑμῶν Δωριεὶς ξῆν κατὰ τὰ πάτρια, διώκοντα δὲ
 τὸν τε τῶν Δίωνος σφαγέων καὶ τὸν Σικελικὸν βίον, D
 μήτε παρακαλεῖν μήτε οἶεσθαι πιστὸν ἂν τι καὶ ὑγίης
 προῖξαι ποτε· τοὺς δὲ ἄλλους παρακαλεῖν ἐπὶ πάσης Σι-
 κελίας κατοικισμὸν τε καὶ ἰσονομίαν ἐκ τε αὐτῆς Σικελίας
 καὶ ἐκ Πελοποννήσου ξυμπάσης, φοβεῖσθαι δὲ μηδὲ Ἀθή-
 νας· εἰσὶ γὰρ καὶ ἐκεῖ πάντων ἀνθρώπων διαφέροντες
 πρὸς ἀρετὴν ξενοφύων τε ἀνδρῶν μισοῦντες τόλμας. εἰ
 δ' οὖν ταῦτα μὲν ὕστερα γένοιτ' αὖν, κατεπείγουσι δὲ
 ὑμᾶς αἱ τῶν στάσεων πολλαὶ καὶ παντοδαπαὶ φνόμεναι E
 ἐκάστης ἡμέρας διαφοραί, εἰδέναι μὲν πού χορὴ πάντα
 τινὰ ἄνδρα, ᾧ καὶ βραχὺ δόξης ὀρθῆς μετέδωκε θεία τις
 τύχη, ὡς οὐκ ἔστι παῦλα κακῶν τοῖς στασιάσασιν, πρὶν
 ἂν οἱ κρατήσαντες μάχαις καὶ ἐκβολαῖς ἀνθρώπων καὶ
 σφαγαῖς μνησικακοῦντες καὶ ἐπὶ τιμωρίας παύσωνται
 τρεπόμενοι τῶν ἐχθρῶν, ἐγκρατεῖς δὲ ὄντες αὐτῶν, θε- 337
 μενοι νόμους κοινούς μηδὲν μᾶλλον πρὸς ἡδονὴν αὐτοῖς

- ἢ τοῖς ἡττηθεῖσι κειμένους, ἀναγκάσωσιν αὐτοὺς χορή-
σθαι τοῖς νόμοις διτταῖς οὖσαις ἀνάγκαις, αἰδοῖ καὶ φόβῳ
φόβῳ μὲν διὰ τὸ κρείττους αὐτῶν εἶναι δεικνύντες τὴν
βίαν, αἰδοῖ δὲ αὐτὰ διὰ τὸ κρείττους φαίνεσθαι περὶ τε τὰς
ἡδονὰς καὶ τοῖς νόμοις μᾶλλον ἐθέλοντές τε καὶ δυνάμε-
νοι δουλεύειν, ἄλλως δὲ οὐκ ἔστιν ὥς ἂν ποτε κακῶν
B λήξαι πόλις ἐν αὐτῇ στασιάζουσα, ἀλλὰ στάσεις καὶ ἔχθραι
καὶ μίση καὶ ἀπιστίαι ταῖς οὕτω διατεθείσαις πόλεσιν
αὐταῖς πρὸς αὐτὰς αἰετὶ γίνεσθαι φιλεῖ. τοὺς δὲ κρατή-
σαντας αἰετὶ χρή, ὅταν περ ἐπιθυμήσωσι σωτηρίας, αὐτοὺς
ἐν αὐτοῖς ἄνδρας προκρίνει τῶν ἄλλων, οὓς ἂν πυνθά-
νωνται ἀρίστους ὄντας, πρῶτον μὲν γέροντας, καὶ παῖ-
δας καὶ γυναῖκας κεκτημένους οἶκοι καὶ προγόνους αὐ-
τῶν ὅτι μάλιστα πολλοὺς τε καὶ ὀνομαστοὺς καὶ κτῆσιν
C κεκτημένους πάντας ἱκανὴν· ἀριθμὸν δὲ εἶναι μυριά-
δων πόλει πεντήκοντα ἱκανοὶ τοιοῦτοι. τούτους δὲ δεή-
σεις καὶ τιμαῖς ὅτι μεγίσταις οἰκοθεν μεταπέμπεσθαι,
μεταπεμψαμένους δὲ ὁμόσαντας δεῖσθαι καὶ κελεύειν
θεῖναι νόμους, μήτε νικῆσαι μήτε νικηθεῖσι νέμειν
πλέον, τὸ δὲ ἴσον καὶ κοινὸν πάσῃ τῇ πόλει. τεθέντων δὲ
τῶν νόμων ἐν τούτῳ δὴ τὰ πάντα ἐστίν. ἂν μὲν γὰρ οἱ
νενικηότες ἦτοῦς αὐτοὺς τῶν νόμων μᾶλλον τῶν νενι-
D κημένων παρέχωνται, πάντ' ἔσται σωτηρίας τε καὶ εὐδαι-
μονίας μεστὰ καὶ πάντων κακῶν ἀποφυγὴ· εἰ δὲ μή, μήτ'
ἐμὲ μήτ' ἄλλον κοινωὺν παρακαλεῖν ἐπὶ τὸν μὴ πειθό-
μενον τοῖς νῦν ἐπεσταλμένοις. ταῦτα γὰρ ἔστιν ἀδελφά-
ων τε Δίων ὧν τ' ἐγὼ ἐπεχειρήσαμεν Συρακούσαις εὐ-
φρονοῦντες συμπράξαι, δεύτερα μὴν· πρῶτα δ' ἦν ἂν τὸ
πρῶτον ἐπεχειρήθη μετ' αὐτοῦ Διονυσίου πραχθῆναι
πᾶσι κοινὰ ἀγαθὰ, τύχη δὲ τις ἀνθρώπων κρείττων διε-
E φόρησε· τὰ δὲ νῦν ὑμεῖς πειραῶσθε εὐτυχέστερον αὐτὰ
ἀγαθῇ πράξαι μοῖρα καὶ θεία τιμὴ τῇ.

Συμβουλὴ μὲν δὴ καὶ ἐπιστολὴ εἰρήσθω καὶ ἡ παρὰ
 Διονύσιον ἐμὴ προτέρα ἄφιξις· ἡ δὲ δὴ ὑστέρα πορεία
 τε καὶ πλοῦς ὡς εἰκότως τε ἅμα καὶ ἐμμελῶς γέγονεν, ᾧ
 μέλει ἀκούειν ἔξεστι τὸ μετὰ τοῦτο, ὁ μὲν γὰρ δὴ πρῶτος
 χρόνος τῆς ἐν Σικελίᾳ διατριβῆς μοι διεπεράνθη, καθά- 338
 περ εἶπον, πρὶν συμβουλευεῖν τοῖς οἰκείοις καὶ ἐταίροις
 τοῖς περὶ Δίωνα· τὸ μετ' ἐκεῖνα δ' οὖν ἐπεισα ὅπη δὴ
 ποτ' ἐδυνάμην Διονύσιον ἀφείναι με, εἰρήνης δὲ γενο-
 μένης, ἣν γὰρ τότε πόλεμος ἐν Σικελίᾳ, ξυνωμολογήσα-
 μεν ἀμφοτέροι. Διονύσιος μὲν ἔφη μεταπέμψασθαι Δίωνα
 καὶ ἐμὲ πάλιν, καταστησάμενος τὰ περὶ τὴν ἀρχὴν ἀσφα-
 λέστερον ἑαυτῷ, Δίωνα δὲ ἡξίου διανοεῖσθαι μὴ φυγὴν
 αὐτῷ γεγονέναι τότε, μετάστασιν δέ· ἐγὼ δ' ἥξειν ὡμο- B
 λόγησα ἐπὶ τούτοις τοῖς λόγοις, γενομένης δὲ εἰρήνης
 μετεπέμπετ' ἐμὲ, Δίωνα δὲ ἐπισχεῖν ἔτι ἐνιαυτὸν ἔδειτο,
 ἐμὲ δὲ ἥκειν ἐκ παντὸς τρόπου ἡξίου. Δίω μὲν οὖν ἐκέ-
 λευέ τέ με πλεῖν καὶ ἔδειτο· καὶ γὰρ δὴ λόγος ἐχώρει πο-
 λὺς ἐκ Σικελίας, ὡς Διονύσιος θαυμαστώως φιλοσοφίας
 ἐν ἐπιθυμίᾳ πάλιν εἴη γεγονώς τὰ νῦν· ὅθεν ὁ Δίω
 συντεταμένως ἔδειτο ἡμῶν τῇ μεταπέμψει μὴ ἀπειθεῖν,
 ἐγὼ δὲ ἤδη μὲν πού κατὰ τὴν φιλοσοφίαν τοῖς νέοις πολ- C
 λὰ τοιαῦτα γιγνόμενα, ὅμως δ' οὖν ἀσφαλέστερόν μοι
 ἔδοξε χαλεπὴν τότε γε πολλὰ καὶ Δίωνα καὶ Διονύσιον
 ἔαν, καὶ ἀπηχθόμην ἀμφοῖν ἀποκρινάμενος, ὅτι γέρων τε
 εἴην καὶ κατὰ τὰς ὁμολογίας οὐδὲν γίγνοιτο τῶν τὰ νῦν
 πραττομένων. ἔοικε δὴ τὸ μετὰ τοῦτο Ἀρχύτης τε παρὰ
 Διονύσιον ἀφικέσθαι· ἐγὼ γὰρ πρὶν ἀπιέναι ξενίαν καὶ
 φιλίαν Ἀρχύτη καὶ τοῖς ἐν Τάραντι καὶ Διουνσίῳ ποιή-
 σας ἀπέπλεον· ἄλλοι τέ τινες ἐν Συρακούσαις ἦσαν Δίω- D
 νός τε ἅττα διακηκοότες καὶ τούτων τινὲς ἄλλοι, παρα-
 κουςμάτων τινῶν ἔμμεστοι τῶν κατὰ φιλοσοφίαν· οὐ
 δοκοῦσι μοι Διουνσίῳ πειράσθαι διαλέγεσθαι τῶν περὶ

τὰ τοιαῦτα, ὡς Διονυσίου πάντα διακηκούτος ὅσα διανοούμενην ἐγώ. ὁ δὲ οὔτε ἄλλως ἐστὶν ἀφνής πρὸς τὴν τοῦ μανθάνειν δύναμιν φιλότιμός τε θαυμαστικῶς· ἤρεσκέ τε οὖν ἴσως αὐτῷ τὰ λεγόμενα ἡσχύνητό τε φανερός γιγνώ-

Ε μενος οὐδὲν ἀκηκῶς ὅτ' ἐπεδήμουν ἐγώ, ὅθεν ἅμα μὲν εἰς ἐπιθυμίαν ἦι τοῦ διακοῦσαι ἐναργέστερον, ἅμα δ' ἡ φιλοτιμία κατήπειγεν αὐτόν. δι' ἃ δὲ οὐκ ἤκουσεν ἐν τῇ πρόσθεν ἐπιδημίᾳ, διεξήλθομεν ἐν τοῖς ἄνω ῥηθείαις νῦν δὴ λόγοις. ἐπειδὴ οὖν οἰκαδὲ τε ἐσώθη καὶ καλοῦντος τὸ δεύτερον ἀπηρνήθη, καθάπερ εἶπον νῦν δὴ, δοκεῖ μοι Διονύσιος παντάπασι φιλοτιμηθῆναι, μὴ ποτέ τισι δόξαιμι καταφρονῶν αὐτοῦ, τῆς φύσεώς τε καὶ ἕξεως

339 ἅμα καὶ τῆς διαίτης ἔμπειρος γεγονώς, οὐκέτ' ἐθέλειν δυσχεραίνων παρ' αὐτὸν ἀφικνεῖσθαι. δίκαιος δὴ λέγειν εἰμί τάληθές καὶ ὑπομένειν, εἴ τις ἄρα τὰ γεγονότα ἀκούσας καταφρονήσῃ τῆς ἐμῆς φιλοσοφίας, τὸν τύραννον δὲ ἡγήσεται νοῦν ἔχειν. ἐπεμψε μὲν γάρ δὴ Διονύσιος τρίτον ἐπ' ἐμὲ τριττῇ ῥαστώνῃς ἕνεκα τῆς πορείας, ἐπεμψε δὲ Ἀρχίδημον, ὃν ἡγείτο με τῶν ἐν Σικελίᾳ περὶ πλεί-

Β στου ποιεῖσθαι, τῶν Ἀρχύτῃ συγγεγονότων ἑνα, καὶ ἄλλους γνωρίμους τῶν ἐν Σικελίᾳ· οὗτοι δὲ ἡμῖν ἡγγελλον πάντες τὸν αὐτὸν λόγον, ὡς θαυμαστὸν ὅσον Διονύσιος ἐπιδεδωκώς εἴη πρὸς φιλοσοφίαν. ἐπεμψε δὲ ἐπιστολὴν πάννυ μακράν, εἰδὼς ὡς πρὸς Αἰῶνα διεκείμενη καὶ τὴν αὐτὴν Αἰῶνος προθυμίαν τοῦ ἐμὲ πλεῖν καὶ εἰς Συρακούσας ἐλθεῖν· πρὸς γὰρ δὴ πάντα ταῦτα ἦν παρεσκευασμένη τὴν ἀρχὴν ἔχουσα ἡ ἐπιστολή, τῇ δὲ πῃ φράζονσα· Διο-

Γ νύσιος Πλάτωνι. τὰ νόμιμα ἐπὶ τούτοις εἰπὼν οὐδὲν τὸ μετὰ τοῦτο εἶπε πρότερον, ἢ ὡς, ἂν εἰς Σικελίαν πεισθῇς ὑφ' ἡμῶν ἐλθῇς τὰ νῦν, πρῶτον μὲν σοι τὰ περὶ Αἰῶνα ὑπάρξει ταύτῃ γιγνόμενα ὅπῃπερ ἂν αὐτὸς ἐθέλῃς, θελήσεις δὲ οἶδ' ὅτι τὰ μέτρια, καὶ ἐγὼ συγχωρήσομαι· εἰ

δὲ μή, οὐδέν σοι τῶν περὶ Δίωνα ἔξει πραγμάτων οὔτε
περὶ τὰλλα οὔτε περὶ αὐτὸν κατὰ νοῦν γιγνόμενον. ταῦθ'
οὕτως εἶπε, τὰλλα δὲ μακρὰ ἂν εἴη καὶ ἄνευ καιροῦ λε-
γόμενα. ἐπιστολαὶ δὲ ἄλλαι ἐφοίτων παρὰ τε Ἀρχύτου D
καὶ τῶν ἐν Τάραντι, τὴν τε φιλοσοφίαν ἐγκωμιάζουσai
τὴν Διονυσίου, καὶ ὅτι, ἂν μὴ ἀφίκωμαι νῦν, τὴν πρὸς
Διονύσιον αὐτοῖς γενομένην φιλίαν δι' ἐμοῦ οὐ σμικρὰν
οὔσαν πρὸς τὰ πολιτικὰ παντάπασι διαβαλοῖην. ταύτης
δὴ τοιαύτης γενομένης ἐν τῷ τότε χρόνῳ τῆς μεταπέμ-
ψεως, τῶν μὲν ἐκ Σικελίας τε καὶ Ἰταλίας ἐλκόντων,
τῶν δὲ Ἀθήνηθεν ἀτεχνῶς μετὰ δεήσεως οἷον ἐξωθού-
νων με, καὶ πάλιν ὁ λόγος ἦκεν ὁ αὐτός, τὸ μὴ δεῖν προ- E
δοῦναι Δίωνα μηδὲ τοὺς ἐν Τάραντι ξένους τε καὶ ἐταί-
ρους· αὐτῷ δέ μοι ὑπήν, ὥς οὐδὲν θαυμαστὸν νέον ἄν-
θρωπον παρακούοντα ἀξίαν λόγου πραγμάτων, εὐμαθῆ,
πρὸς ἔρωτα ἐλθεῖν τοῦ βελτίστου βίου· δεῖν οὖν αὐτὸ
ἐξελέγξαι σαφῶς, ὅποτερως ποτὲ ἦρα σχολή, καὶ τοῦτ'
αὐτὸ μηδαμῇ προδοῦναι μηδ' ἐμὲ τὸν αἷτιον γενέσθαι
τηλικούτου ἀληθῶς ὀνειδούς, εἴπερ ὄντως εἴη τῶ ταῦτα 340
λελεγμένα. πορεύομαι δὴ τῷ λογισμῷ τούτῳ κατακαλυ-
ψάμενος, πολλὰ δεδιὼς μαντευόμενός τε οὐ πάνυ καλῶς,
ὥς ἔοικεν· ἐλθὼν δ' οὖν τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι τοῦτό γε
οὖν ἐπραξα ὄντως· ἐσώθην γάρ τοι πάλιν εὐτυχῶς, καὶ
τούτων γε μετὰ θεὸν Διονυσίῳ χάριν εἶδέναι χρεῶν, ὅτι
πολλῶν βουλευθέντων ἀπολέσαι με διεκώλυσε καὶ ἔδωκέ
τι μέρος αἰδοῦ τῶν περὶ ἐμὲ πραγμάτων. ἐπειδὴ δὲ ἀφι-
κόμην, ὥμην τούτου πρῶτον ἔλεγχον δεῖν λαβεῖν, πότε- B
ρον ὄντως εἴη Διονύσιος ἐξημμένος ὑπὸ φιλοσοφίας
ὥσπερ πυρός, ἣ μάτην ὁ πολὺς οὗτος ἐλθοι λόγος Ἀθή-
ναζε. ἔστι δὴ τις τρόπος τοῦ περὶ τὰ τοιαῦτα πείραν λαμ-
βάνειν οὐκ ἀγρευνῆς ἀλλ' ὄντως τυράννοις πρέπων, ἄλλως
τε καὶ τοῖς τῶν παρακουσμάτων μεστοῖς, ὃ δὴ καὶ γὰρ Διο-

- νύσιον εὐθύς ἐλθὼν ἡσθόμην καὶ μάλα πεπονθότα. δει-
 κνύναι δὴ δεῖ τοῖς τοιούτοις, ὃ τι ἔστι πᾶν τὸ πρᾶγμα
 C οἷόν τε καὶ δι' ὅσων πραγμάτων καὶ ὅσον πόνον ἔχει· ὁ
 γὰρ ἀκούσας, εἰ μὲν ὧντος ἢ φιλόσοφος οἰκεῖός τε καὶ
 ἄξιός τοῦ πράγματος θείος ὢν, ὁδὸν τε ἡγείται θαυμα-
 στήν ἀκηκοέναι ξυντατέον τε εἶναι νῦν καὶ οὐ βιωτὸν ἄλ-
 λως ποιοῦντι· μετὰ τοῦτο δὴ ξυντείνας αὐτόν τε καὶ τὸν
 ἡγούμενον τὴν ὁδὸν οὐκ ἀνέλθῃ πρὶν ἂν ἢ τέλος ἐπιθῇ
 πᾶσιν ἢ λάβῃ δύναμιν, ὥστε αὐτὸς αὐτὸν χωρὶς τοῦ δει-
 ξαντος μὴ ἀδύνατος εἶναι ποδηγεῖν. ταύτῃ καὶ κατὰ
 D ταῦτα διανοηθεὶς ὁ τοιοῦτος ξῆς, πράττων μὲν ἐν αἷς τισὶν
 ἂν ἢ πράξεισι, παρὰ πάντα δὲ αἰεὶ φιλοσοφίας ἐχόμενος καὶ
 τροφῆς τῆς καθ' ἡμέραν ἥτις ἂν αὐτὸν μάλιστα εὐμαθῇ
 τε καὶ μνήμονα καὶ λογίζεσθαι δυνατὸν ἐν αὐτῷ νήφοντα
 ἀπεργάζηται· τὴν δὲ ἐναντίαν ταύτῃ μισῶν διατελεῖ. οἱ
 δὲ ὧντος μὲν μὴ φιλόσοφοι, δόξαις δ' ἐπικεχωσμένοι,
 καθάπερ οἱ τὰ σώματα ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐπικεκαυμένοι,
 ἰδόντες τε ὅσα μαθήματά ἐστι καὶ ὁ πόνος ἡλίκος καὶ
 E δίκαια ἢ καθ' ἡμέραν ὡς πρέπουσα ἢ κοσμία τῷ πράγ-
 ματι, χαλεπὸν ἡγησάμενοι καὶ ἀδύνατον αὐτοῖς οὔτε διή
 341 ἐπιτηδεύειν δυνατοὶ γίνονται, ἐνιοὶ δὲ αὐτῶν πελθου-
 σιν αὐτούς, ὥς ἱκανῶς ἀκηκοότες εἶδὼς τὸ ὅλον καὶ οὐδὲν
 ἔτι δέονταί τινων πραγμάτων. ἢ μὲν δὴ πείρα αὕτη γί-
 γνεται ἢ σαφές τε καὶ ἀσφαλεστάτη πρὸς τοὺς τρυφῶν-
 τὰς τε καὶ ἀδυνάτους διαπονεῖν, ὥς μηδέποτε βαλεῖν ἐν
 αἰτίᾳ τὸν δεικνύντα ἀλλ' αὐτὸν αὐτόν, μὴ δυνάμενον
 πάντα τὰ πρόσφορα ἐπιτηδεύειν τῷ πράγματι. οὕτω δὴ
 καὶ Διονυσίῳ τότ' ἐρρήθη τὰ ρηθέντα. πάντα μὲν οὖν
 B οὔτ' ἐγὼ διεξῆλθον οὔτε Διονύσιος ἐδέετο· πολλὰ γὰρ
 αὐτὸς καὶ τὰ μέγιστα εἰδέναι τε καὶ ἱκανῶς ἔχειν προσε-
 ποιεῖτο διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ἄλλων παρακοάς· ὕστερον δὲ
 καὶ ἀκούω γεγραφέναι αὐτὸν περὶ ὧν τότε ἤκουσε, συν-

θέντα ὡς αὐτοῦ τέχνην, οὐδὲν τῶν αὐτῶν ὧν ἀκούοι-
 οῖδα δὲ οὐδὲν τούτων. ἄλλους μὲν τινὰς οἶδα γεγραφό-
 τας περὶ τῶν αὐτῶν τούτων, οἵτινες δέ, οὐδ' αὐτοὶ αὐ-
 τοὺς· τοσόνδε γε μὴν περὶ πάντων ἔχω φράζειν τῶν γε-
 γραφότων καὶ γραφόντων, ὅσοι φασὶν εἰδέναι περὶ ὧν C
 ἐγὼ σπουδάζω, εἴτ' ἐμοῦ ἀκηκοότες εἴτ' ἄλλων εἴθ' ὡς
 εὐρόντες αὐτοί, τούτους οὐκ ἔστι κατὰ γε τὴν ἐμὴν δόξαν
 περὶ τοῦ πράγματος ἐπαίειν οὐδέν. οὐκ οὖν γε περὶ
 αὐτῶν ἔστι σύγγραμμα οὐδὲ μήποτε γένηται· ῥητὸν γάρ
 οὐδαμῶς ἔστιν ὡς ἄλλα μαθηήματα, ἀλλ' ἐκ πολλῆς συν-
 ουσίας γιγνομένης περὶ τὸ πρᾶγμα αὐτὸ καὶ τοῦ συζῆν
 ἐξαίφνης οἷον ἀπὸ πυρὸς πηδήσαντος ἐξαφθὲν φῶς ἐν D
 τῇ ψυχῇ γενόμενον αὐτὸ ἑαυτὸ ἤδη τρέφει. καίτοι το-
 σόνδε γε οἶδα, ὅτι γραφέντα ἢ λεχθέντα ὑπ' ἐμοῦ βέλτιστ'
 ἂν λεχθείη· καὶ μὴν ὅτι γεγραμμένα κακῶς οὐχ ἦκιστ'
 ἂν ἐμὲ λυποῖ· εἰ δέ μοι ἐφαίνετο γραπτὰ θ' ἱκανῶς εἶναι
 πρὸς τοὺς πολλοὺς καὶ ῥητά, τί τούτου κάλλιον ἐπέπρακτ'
 ἂν ἡμῖν ἐν τῷ βίῳ, ἢ τοῖς τε ἀνθρώποισι μέγα ὄφελος
 γράψαι καὶ τὴν φύσιν εἰς φῶς πᾶσι προαγαγεῖν; ἀλλ'
 οὔτε ἀνθρώποις ἡγοῦμαι τὴν ἐπιχείρησιν περὶ αὐτῶν E
 λεγομένην ἀγαθόν, εἰ μὴ τισιν ὀλίγοις, ὁπόσοι δυνατοὶ
 ἀνευρεῖν αὐτοὶ διὰ σμικρᾶς ἐνδείξεως· τῶν τε δὴ ἄλλων
 τοὺς μὲν καταφρονήσεως οὐκ ὀρθῶς ἐμπλήσειεν ἂν οὐ-
 δαμῇ ἐμμελοῦς, τοὺς δὲ ὑψηλῆς καὶ χαύνης ἐλπίδος, ὡς
 σέμν' ἄττα μεμαθηκότας. ἔτι δὲ μακρότερα περὶ αὐτῶν 342
 ἐν νῶ μοι γέγονεν εἰπεῖν. τάχα γὰρ ἂν περὶ ὧν λέγω σα-
 φέστερον ἂν εἴη τι λεχθέντων αὐτῶν· ἔστι γάρ τις λόγος
 ἀληθὴς ἐναντίος τῷ τολμήσαντι γράφειν τῶν τοιούτων
 καὶ ὁτιοῦν, πολλάκις μὲν ὑπ' ἐμοῦ καὶ πρόσθεν ῥηθείς,
 ἔοικε δ' οὐκ εἶναι καὶ νῦν λεκτέος.

Ἔστι τῶν ὄντων ἐκάστω, δι' ὧν τὴν ἐπιστήμην ἀνάγ-
 κη παραγίγνεσθαι, τρία· τέταρτον δ' αὐτὴ· πέμπτον δ'

- Β αὐτὸ τιθέναι δεῖ ὃ δὴ γνωστόν τε καὶ ἀληθές ἐστιν· ὦν
 ἓν μὲν ὄνομα, δεύτερον δὲ λόγος, τὸ δὲ τρίτον εἶδωλον,
 τέταρτον δὲ ἐπιστήμη. περὶ ἓν οὖν λαβὲ βουλόμενος μα-
 θεῖν τὸ νῦν λεγόμενον, καὶ πάντων οὕτω περὶ νόησον.
 κύκλος ἐστὶ τι λεγόμενον, ᾧ τοῦτ' αὐτὸ ἐστιν ὄνομα, ὃ
 νῦν ἐφθέγγμεθα· λόγος δ' αὐτοῦ τὸ δεύτερον, ἐξ ὀνομά-
 των καὶ ῥημάτων συγκείμενος· τὸ γὰρ ἐκ τῶν ἐσχάτων
 ἐπὶ τὸ μέσον ἴσον ἀπέχον πάντη, λόγος ἂν εἴη ἐκείνου
 ᾧπερ στρογγύλον καὶ περιφερὲς ὄνομα καὶ κύκλος. τρί-
 C τον δὲ τὸ ζωγραφούμενόν τε καὶ ἐξαλειφόμενον καὶ τορ-
 νευόμενον καὶ ἀπολλύμενον· ὦν αὐτὸς ὁ κύκλος, ὃν περὶ
 πάντ' ἐστὶ ταῦτα, οὐδὲν πάσχει τούτων ὥς ἕτερον ὄν.
 τέταρτον δὲ ἐπιστήμη καὶ νοῦς ἀληθείης τε δόξα περὶ ταῦτ'
 ἐστίν· ὥς δὲ ἓν τοῦτο αὖ πᾶν θετέον, οὐκ ἓν φωναῖς
 οὐδ' ἓν σώματων σχήμασιν ἀλλ' ἓν ψυχᾷς ἐνόν, ᾧ δῆλον
 ἕτερόν τε ὃν αὐτοῦ τοῦ κύκλου τῆς φύσεως τῶν τε ἐμ-
 D προσθιν λεχθέντων τριῶν· τούτων δὲ ἐγγύτατα μὲν συγ-
 γενεῖα καὶ ὁμοιότητι τοῦ πέμπτου νοῦς πεπλησίασε, τᾶλ-
 λα δὲ πλεόν ἀπέχει. ταῦτόν δὴ περὶ τε εὐθέος ἅμα καὶ
 περιφεροῦς σχήματος καὶ χρόας, περὶ τε ἀγαθοῦ καὶ κα-
 λοῦ καὶ δικαίου, καὶ περὶ σώματος ἅπαντος σκευαστοῦ τε
 καὶ κατὰ φύσιν γεγονότος, πυρὸς ὕδατός τε καὶ τῶν τοι-
 ούτων πάντων, καὶ ζώον ζύμπαντος περὶ καὶ ἓν ψυχᾷς
 ἡθους, καὶ περὶ ποιήματα καὶ παθήματα ζύμπαντα· οὐ
 E γὰρ ἂν τούτων μὴ τις τὰ τέτταρα λάβῃ ἁμῶς γέ πως, οὐ-
 ποτε τελείως ἐπιστήμης τοῦ πέμπτου μέτοχος ἔσται. πρὸς
 γὰρ τούτοις ταῦτα οὐχ ἥττον ἐπιχειρεῖ τὸ ποῖόν τι περὶ
 ἕκαστον δηλοῦν ἢ τὸ ὃν ἕκαστον διὰ τὸ τῶν λόγων ἀσθε-
 343 νές· ὦν ἕνεκα νοῦν ἔχων οὐδεὶς τολμήσει ποτὲ εἰς αὐτὸ
 τιθέναι τὰ νενοημένα ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ταῦτα εἰς ἀμετακί-
 νητον, ὃ δὴ πάσχει τὰ γεγραμμένα τύποις, τοῦτο δὲ πά-
 λιν αὖ τὸ νῦν λεγόμενον δεῖ μαθεῖν. κύκλος ἕκαστος τῶν

ἐν ταῖς πράξεσι γραφομένων ἢ καὶ τορνευθέντων μεστός
 τοῦ ἐναντίου ἐστὶ τῷ πέμπτῳ· τοῦ γὰρ εὐθέος ἐφάπτε-
 ται πάντῃ· αὐτὸς δέ, φαιμέν, ὁ κύκλος οὔτε τι σμικρότε-
 ρον οὔτε μείζον τῆς ἐναντίας ἔχει ἐν αὐτῷ φύσεως. ὀνομά-
 τε αὐτῶν φαιμέν οὐδὲν οὐδενὶ βέβαιον εἶναι, καλύειν δ' B
 οὐδὲν τὰ νῦν στρογγύλα καλούμενα εὐθέα κεκλήσθαι τὰ
 τε εὐθέα δὴ στρογγύλα, καὶ οὐδὲν ἦττον βεβαίως ἔξιν
 τοῖς μεταθεμένοις καὶ ἐναντίως καλοῦσι. καὶ μὴν περὶ
 λόγου γε ὁ αὐτὸς λόγος, εἶπερ ἔξ ὀνομάτων καὶ ὀρημάτων
 σύγκειται, μηδὲν ἱκανῶς βεβαίως εἶναι βέβαιον· μυθίος
 δὲ λόγος αὐτὸν περὶ ἐκάστου τῶν τεττάρων, ὡς ἀσαφές, τὸ
 δὲ μέγιστον, ὅπερ εἶπομεν ὀλίγον ἔμπροσθεν, ὅτι δυοῖν
 ὄντοι, τοῦ τε ὄντος καὶ τοῦ ποιοῦ τινός, οὐ τὸ ποιοῦν τι,
 τὸ δὲ τί ζητούσης εἰδέναι τῆς ψυχῆς, τὸ μὴ ζητούμενον C
 ἕκαστον τῶν τεττάρων πρότερον τῇ ψυχῇ λόγῳ τε καὶ
 κατ' ἔργα, αἰσθησέσιν εὐέλεγκτον τὸ τε λεγόμενον καὶ
 δεικνύμενον αἰ παρεχόμενον ἕκαστον, ἀπορίας τε καὶ
 ἀσαφείας ἐμπύπλησι πάσης ὡς ἔπος εἰπεῖν πάντ' ἄνδρα.
 ἐν οἷσι μὲν οὖν μηδ' εἰθισμένοι τὸ ἀληθὲς ζητεῖν ἐσμέν
 ὑπὸ πονηρᾶς τροφῆς, ἔξαρκεῖ δὲ τὸ προταθὲν τῶν εἰδώ-
 λων, οὐ καταγέλαστοι γιννόμεθα ὑπ' ἀλλήλων, οἱ ἐρω-
 τώμενοι ὑπὸ τῶν ἐρωτῶντων, δυναμένων δὲ τὰ τέτταρα D
 διαρρίπτειν τε καὶ ἐλέγχειν· ἐν οἷς δ' ἂν τὸ πέμπτον ἀπο-
 κρίνασθαι καὶ δηλοῦν ἀναγκάζωμεν, ὁ βουλόμενος τῶν
 δυναμένων ἀνατρέπειν κρατεῖ, καὶ ποιεῖ τὸν ἐξηγουμέ-
 νον ἐν λόγοις ἢ γράμμασιν ἢ ἀποκρίσεσι τοῖς πολλοῖς
 τῶν ἀκουόντων δοκεῖν μηδὲν γιννώσκειν ὧν ἂν ἐπιχειρῇ
 γράφειν ἢ λέγειν, ἀγνοούντων ἐνίοτε, ὡς οὐχ ἡ ψυχὴ τοῦ
 γράψαντος ἢ λέξαντος ἐλέγχεται, ἀλλ' ἡ τῶν τεττάρων
 φύσις ἐκάστου, πεφυκυῖα φανύως. ἡ δὲ διὰ πάντων αὐ- E
 τῶν διαγωγῇ, ἄνω καὶ κάτω μεταβαίνουσα ἐφ' ἕκαστον,
 μόγις ἐπιστήμην ἐνέτεκεν εὐ πεφυκότος εὐ πεφυκότι κα-

- κῶς δὲ ἂν φυῇ, ὥς ἡ τῶν πολλῶν ἔξις τῆς ψυχῆς εἰς τὸ μαθεῖν εἰς τε τὰ λεγόμενα ἦδη πέφυκε, τὰ δὲ διέ-
- 344 φθάρται, οὐδ' ἂν ὁ Δυγκεὺς ἴδῃ ποιήσεις τοὺς τοιοῦτους. ἐνὶ δὲ λόγῳ, τὸν μὴ ξυγγενῇ τοῦ πράγματος οὔτ' ἂν εὐμάθεια ποιήσῃ ποτε οὔτε μνήμη· τὴν ἀρχὴν γὰρ ἐν ἀλλοτριαῖς ἔξεσιν οὐκ ἐγγίγνεται· ὥστε ὁπόσοι τῶν δικαίων τε καὶ τῶν ἄλλων ὅσα καλὰ μὴ προσφυεῖς εἰς καὶ ξυγγενεῖς, ἄλλοι δὲ ἄλλων εὐμαθεῖς ἅμα καὶ μνήμονες, οὐδ' ὅσοι ξυγγενεῖς, δυσμαθεῖς δὲ καὶ ἀμνήμονες οὐδένες τούτων μήποτε μάθωσιν ἀλήθειαν ἀρετῆς εἰς
- B τὸ δυνατόν οὐδὲ κακίας. ἅμα γὰρ αὐτὰ ἀνάγκη μανθάνειν, καὶ τὸ ψεῦδος ἅμα καὶ ἀληθὲς τῆς ὅλης οὐσίας μετὰ τριβῆς πάσης καὶ χρόνου πολλοῦ, ὅπερ ἐν ἀρχαῖς εἶπον· μόγις δὲ τριβόμενα πρὸς ἄλληλα αὐτῶν ἕκαστα ὀνόματα καὶ λόγοι ὅψεις τε καὶ αἰσθήσεις, ἐν εὐμενέσει ἐλέγχῳις ἐλεγχόμενα καὶ ἄνευ φθόνων ἐρωτήσεσι καὶ ἀποκρίσεσι χρωμένων, ἐξέλαμψε φρόνησις περὶ ἕκαστου καὶ νοῦς, συντείνων ὅ τι μάλιστ' εἰς δύναμιν ἀνθρωπίνην·
- C διὸ δὴ πᾶς ἄνθρωπος σπουδαῖος τῶν ὄντων σπουδαῖος περὶ πολλοῦ δεῖ, μὴ γράψας ποτὲ ἐν ἀνθρώποις εἰς φθόνον καὶ ἀπορίαν καταβάλλῃ. ἐνὶ δὴ ἐκ τούτων δεῖ γινώσκειν λόγῳ, ὅταν ἴδῃ τίς του συγγράμματα γεγραμμένα εἴτε ἐν νόμοις νομοθέτου εἴτε ἐν ἄλλοις τισὶν ἄνθρωποις, ὥς οὐκ ἦν τούτῳ ταῦτα σπουδαιότατα, εἴπερ ἔστι αὐτὸς σπουδαῖος, κεῖται δὲ πού ἐν χώρᾳ τῇ καλλίστῃ τῶν τούτου· εἰ δὲ ὄντως αὐτῷ ταῦτ' ἐσπουδασμένα ἐν γράμμασι·
- D μασιν ἐτέθη, ἐξ ἅρα δὴ οἱ ἔπειτα, θεοὶ μὲν οὐ, βροτοὶ δὲ φρένας ὥλεσαν αὐτοί. —

Τούτῳ δὴ τῷ μύθῳ τε καὶ πλάνῳ ὁ ξυνεπισπόμενος εὖ εἴσεται, εἴτ' οὖν Διονύσιος ἔγραψέ τι τῶν περὶ φύσεως ἁκρῶν καὶ πρώτων εἴτε τις ἐλάττων εἴτε μείζων, ὡς οὐδὲν ἀκηκοὼς οὐδὲ μεμαθηκὼς ἦν ὑγιὲς ὧν ἔγραψε κατὰ

τὸν ἑμὸν λόγον· ὁμοίως γὰρ ἂν αὐτὰ ἐσέβετο ἔμοι, καὶ οὐκ ἂν αὐτὰ ἐτόλμησεν εἰς ἀναρμοστίαν καὶ ἀπρέπειαν ἐκβάλλειν. οὔτε γὰρ ὑπομνημάτων χάριν αὐτὰ ἔγραψεν· οὐδὲν γὰρ δεινὸν μὴ τις αὐτὸ ἐπιλάβηται, εἰάν τις τῇ Ε ψυχῇ περιλάβῃ· πάντων γὰρ ἐν βραχυτάτοις κεῖται· φιλοτιμίας δὲ αἰσχροῦς εἶπερ ἔνεκα, εἰθ' ὥς αὐτοῦ τιθέμενος εἰθ' ὥς παιδείας δὴ μέτοχος ὢν, ἧς οὐκ ἄξιός ἦν ἀγαπῶν δόξαν τὴν τῆς μετοχῆς γενομένην. εἰ μὲν οὖν ἐκ τῆς 345 μῆς συνουσίας Διονυσίῳ τοῦτο γέγονε, τάχ' ἂν εἴη· γέγονε δ' οὖν ὅπως, ἴτω Ζεὺς, φησὶν ὁ Θηβαῖος· διεξῆλθον μὲν γὰρ ὥς εἰπόν τε ἐγὼ καὶ ἅπαξ μόνον, ὕστερον δὲ οὐ πώποτε ἔτι. ἐννοεῖν δὴ δεῖ τὸ μετὰ τοῦτο, ὅτῳ μέλει τὸ περὶ αὐτὰ γεγονὸς εὐρεῖν, ὅπῃ ποτὲ γέγονε, τίνι πότε· αἰτία τὸ δευτέρον καὶ τὸ τρίτον, πλεονάκεις τε οὐ διεξῆμμεν· πότερον Διονύσιος ἀκούσας μόνον ἅπαξ οὕτως εἰδέναι τε οἴεται καὶ ἱκανῶς οἶδεν, εἴτε αὐτὸς εὐρών Β ἢ καὶ μαθὼν ἔμπροσθεν παρ' ἐτέρων, ἢ φαῦλα εἶναι τὰ λεχθέντα, ἢ τὸ τρίτον οὐ καθ' αὐτόν, μείζονα δέ, καὶ ὄντως οὐκ ἂν δυνατὸς εἶναι φρονήσεώς τε καὶ ἀρετῆς ἔξῃν ἐπιμελούμενος. εἰ μὲν γὰρ φαῦλα, πολλοῖς μάρτυσι μαχεῖται τὰ ἐναντία λέγουσιν, οἳ περὶ τῶν τοιούτων πάν- πολυ Διονυσίου κυριώτεροι ἂν εἶεν κριταί· εἰ δὲ εὐρη- κέναι ἢ μεμαθηκέναι, ἄξια δ' οὖν εἶναι πρὸς παιδείαν ψυχῆς ἐλευθέρως, πῶς ἂν μὴ θαυμαστὸς ὢν ἄνθρωπος Γ τὸν ἡγεμόνα τούτων καὶ κύριον οὕτως εὐχερῶς ἡτίμασέ ποτ' ἔαν; πῶς δ' ἡτίμασεν, ἐγὼ φράξοιμ' ἂν. οὐ πολὺν χρόνον διαλιπὼν τὸ μετὰ τοῦτο, ἐν τῷ πρόσθεν Δίῳνα ἑῶν τὰ ἑαυτοῦ κεκτηῖσθαι καὶ καρποῦσθαι χρήματα, τότε οὐκέτ' εἰς τοὺς ἐπιτρόπους αὐτοῦ πέμπειν εἰς Πελοπόν- νησον, καθάπερ ἐπιλελησμένος τῆς ἐπιστολῆς παντάπα- σιν· εἶναι γὰρ αὐτὰ οὐ Δίῳνος ἀλλὰ τοῦ υἱέος, ὄντος μὲν ἀδελφιδοῦ αὐτοῦ, κατὰ νόμους ἐπιτροπεύοντος. τὰ D

μὲν δὴ πεπραγμένα μέχρι τούτου ταῦτ' ἦν ἐν τῷ τότε χρόνῳ, τούτων δὲ οὕτω γενομένων ἐωράκειν τε ἐγὼ ἀκριβῶς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Διονυσίου φιλοσοφίας, ἀνακτεῖν τε ἐξῆν εἴτε βουλοίμην εἴτε μή. ἦν γὰρ θέρος ἤδη τότε καὶ ἐκπλοὶ τῶν νεῶν· ἐδόκει δὲ χαλεπαίνειν μὲν οὐδεῖν ἐμὲ Διονυσίῳ μάλλον ἢ ἑμαυτῷ τε καὶ τοῖς βιασαμέ-
 E νοις ἐλθεῖν ἐμὲ τὸ τρίτον εἰς τὸν πορθμὸν τὸν περὶ τὴν Σκύλλαν,

ὅφρ' ἔτι τὴν ὁλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν, λέγειν δὲ πρὸς Διονύσιον, ὅτι μοι μένειν ἀδύνατον εἴη Δίωνος οὕτω προπεπηλακισμένου. ὁ δὲ παρεμυθεῖτό τε καὶ ἐδεῖτο μένειν, οὐκ οἰόμενός οἱ καλῶς ἔχειν ἐμὲ ἄγγελον αὐτὸν τῶν τοιούτων ἐλθεῖν ὃ τι τάχος· οὐ πείθων
 346 δὲ αὐτός μοι πῶμπὴν παρασκευάσειν ἔφη. ἐγὼ γὰρ ἐν τοῖς ἀποστόλοις πλοίοις ἐμβὰς διενεούμην πλεῖν, τεθυμωμένος πάσχειν τε οἰόμενος δεῖν, εἰ διακωλυοίμην, ὅτι οὐν, ἐπειδὴ περιφανῶς ἠδίκουν μὲν οὐδέν, ἠδικοῦμην δέ· ὁ δὲ οὐδέν με τοῦ καταμένειν προσιέμενον ὁρῶν μηχανὴν τοῦ μεῖναι τὸν τότε ἐκπλοῦν μηχανᾶται τοιάνδε τινα. τῇ μετὰ ταῦτα ἐλθὼν ἡμέρᾳ λέγει πρὸς με πιθανὸν λόγον· ἐμοὶ καὶ σοὶ Δίω, ἔφη, καὶ τὰ Δίωνος ἐκποδῶν
 B ἀπαλλαχθήτω τοῦ περὶ αὐτὰ πολλάκις διαφέρεισθαι· ποιήσω γὰρ διὰ σέ, ἔφη, Δίω, τάδε. ἀξιῶ ἐκεῖνον ἀπολαβόντα τὰ ἑαυτοῦ οἰκεῖν μὲν ἐν Πελοποννησῷ, μὴ ὥς φυνγάδα δέ, ἀλλ' ὥς αὐτῷ καὶ δεῦρο ἐξὸν ἀποδημεῖν, ὅταν ἐκεῖν τε καὶ ἐμοὶ καὶ ὑμῖν τοῖς φίλοις κοινῇ ξυνδοκῇ· ταῦτα δ' εἶναι μὴ ἐπιβουλεύοντος ἐμοί· τούτων δὲ ἐγγυητὰς γίνεσθαι σέ τε καὶ τοὺς σοὺς οἰκείους καὶ τοὺς ἐνθάδε Δίω· ὑμῖν δὲ τὸ βέβαιον ἐκεῖνος παρεχέτω.
 C τὰ χρήματα δὲ ἃ ἂν λάβῃ, κατὰ Πελοπόννησον μὲν καὶ Ἀθήνας κείσθω παρ' οἷς τιςιν ἂν ὑμῖν δοκῇ, καρπούσθω δὲ Δίω, μὴ κύριος δὲ ἄνευ ὑμῶν γιγνέσθω ἀνελεσθαι.

ἐγὼ γὰρ ἐκείνῳ μὲν οὐ σφόδρα πιστεύω τούτοις χρῶμε-
 νον ἂν τοῖς χρήμασι δίκαιον γίνεσθαι περὶ ἐμέ· οὐ γὰρ
 ὀλίγα ἔσται· σοὶ δὲ καὶ τοῖς σοῖς μᾶλλον πεπίστευκα. ὅρα
 δὴ ταῦτα εἰ σοὶ ἀρέσκει, καὶ μένε ἐπὶ τούτοις τὸν ἐναν-
 τὸν τοῦτον, εἰς δὲ ὥρας ἔπιθι λαβὼν τὰ χρήματα ταῦτα·
 καὶ Δίων ἐν οἷδ' ὅτι πολλὴν χάριν ἔξει σοὶ διαπραξαμένῳ D
 ταῦτα ὑπὲρ ἐκείνου. τοῦτον δὲ ἐγὼ τὸν λόγον ἀκούσας
 ἐδυσχέραινον μὲν, ὅμως δὲ βουλευσάμενος ἔφην εἰς τὴν
 ὑστεραίαν αὐτῷ περὶ τούτων τὰ δόξαντα ἀπαργελεῖν.
 ταῦτα ξυνεθέμεθα τότε. ἐβουλευόμην δὴ τὸ μετὰ ταῦτα
 κατ' ἐμαυτὸν γενόμενος, μάλα συγκεχυμένος· πρῶτος δ'
 ἦν μοι τῆς βουλῆς ἡγούμενος ὕδρ' λόγος. φέρε, εἰ διανο-
 εῖται τούτων μηδὲν ποιεῖν Διονύσιος ὧν φησὶν, ἀπελ- E
 θύοντος δ' ἐμοῦ ἐὰν ἐπιστέλλῃ Δίῳ πιθανῶς αὐτὸς τε
 καὶ ἄλλοι πολλοὶ τῶν αὐτοῦ, διακελευόμενος ἃ νῦν πρὸς
 ἐμὲ λέγει, ὡς αὐτοῦ μὲν ἐθέλοντος, ἐμοῦ δὲ οὐκ ἐθέλη-
 σαντος ἃ προῦκαλεῖτό με δοῦν, ἀλλ' ὀλιγορήσαντος τῶν
 ἐκείνου τὸ παράπαν πραγμάτων, πρὸς δὲ καὶ τούτοις
 ἐτι μηδ' ἐθέλῃ με ἐκπέμπειν, αὐτὸς τῶν ναυκλήρων μη-
 δὲν προστάττων, ἐνδείξεται δὲ πᾶσι ῥαδίως ὡς ἀβουλῶν 347
 ἐμὲ ἐκπλεῖν, ἅρ' αἱ τις ἐθέλῃσει με ἔγχειν ναύτης ὁρμώμε-
 νον ἐκ τῆς Διονυσίου οἰκίας; ὥνουν γὰρ δὴ πρὸς τοῖς
 ἄλλοις κακοῖς ἐν τῷ κήπῳ τῷ περὶ τὴν οἰκίαν, ὅθεν οὐδ'
 ἂν ο ἰθὺς ἤθελέ με ἀφείναι μὴ πεμφθεῖσης αὐτῷ
 τινὸς ἐντολῆς παρὰ Διονυσίου. ἂν δὲ περιμένω τὸν ἐνι-
 αυτόν, ἔξω μὲν Δίῳ ταῦτα ἐπιστέλλειν, ἐν οἷς τ' αὐ-
 εἰμι καὶ ἃ πράττω· καὶ ἐὰν μὲν δὴ ποιῇ τι Διονύσιος ὧν
 φησὶν, οὐ παντάπασιν ἔσται μοι καταγελάστως πεπραγ- B
 μένα· τάλαντα γὰρ ἴσως ἐστὶν οὐκ ἔλαττον, ἂν ἐκτιμᾷ
 τις ὀρθῶς, ἑκατὸν ἢ Δίανος οὐσία· ἂν δ' οὖν γίγνηται
 τὰ νῦν ὑποφαίνοντα, οἷα εἰκὸς αὐτὰ γίνεσθαι, ἀπορῶ
 μὲν ὅτι χρήσομαι ἐμαυτῷ, ὅμως δὲ ἀναγκαῖον ἴσως ἐν-

αὐτόν γ' ἔτι πονῆσαι καὶ ἔργοις ἐλέγξαι πειραῶσθαι τὰς Διονυσίου μηχανάς. ταῦτά μοι δόξαντα εἰς τὴν ὑστεραίαν εἶπον πρὸς Διονύσιον ὅτι δέδοκται μοι μένειν·

Ο ἄξιῶ μὴν, ἔφη, μὴ κύριον ἡγεῖσθαι σε Δίωνος ἐμέ, πέμπειν δὲ μετ' ἐμοῦ σὲ παρ' αὐτόν γραμματα τὰ νῦν δεδογμένα δηλοῦντα καὶ ἐρωτᾶν, εἴτε ἀρκεῖ ταῦτα αὐτῷ, καὶ εἰ μὴ, βούλεται δὲ ἄλλ' ἅττα καὶ ἄξιοι, καὶ ταῦτα ἐπιστέλλειν ὅ τι τάχιστα, σὲ δὲ νεωτερίζειν μηδὲν πῶ τῶν περὶ ἐκείνων. ταῦτ' ἐρρήθη, ταῦτα ξυνωμολογήσαμεν, ὥς νῦν εἴρηται σχεδόν. ἐξέπλευσε δὴ τὰ πλοῖα μετὰ τοῦτο, καὶ οὐκέτι μοι δυνατόν ἦν πλεῖν, ὅτε δὴ μοι καὶ Διονύσιος

Δ ἐμνήσθη λέγων, ὅτι τὴν ἡμίσειαν τῆς οὐσίας εἶναι θεοὺ Δίωνος, τὴν δ' ἡμίσειαν τοῦ υἱέος· ἔφη δὴ πωλήσειν αὐτήν, πραθείσης δὲ τὰ μὲν ἡμίσεα ἐμοὶ θάψειν ἄγειν, τὰ δ' ἡμίσεα τῷ παιδί καταλείψειν αὐτοῦ· τὸ γὰρ δὴ διακαιοτάτου οὕτως ἔχειν. πληγὲς δ' ἐγὼ τῷ λεχθέντι πάννυ μὲν ὥμην γελοῖον εἶναι ἀντιλέγειν ἔτι, ὅμως δ' εἶπον, ὅτι χρεὶν τὴν παρὰ Δίωνος ἐπιστολὴν περιμένειν ἡμᾶς καὶ ταῦτα πάλιν αὐτὰ ἐπιστέλλειν· ὁ δὲ ἔξης τοῦτοις πάννυ

Ε νεανικῶς ἐπώλει τὴν οὐσίαν αὐτοῦ πᾶσαν, ὅπῃ τε καὶ ὅπως ἤθελε καὶ οἷς τισί, πρὸς ἐμὲ δὲ οὐδὲν ὅλως ἐφθέγγετο περὶ αὐτῶν, καὶ μὴν ὡσαύτως ἐγὼ πρὸς ἐκείνους αὐτὰ περὶ τῶν Δίωνος πραγμάτων οὐδὲν ἔτι διελεγόμην· οὐδὲν γὰρ ἔτι πλέον ὥμην ποιεῖν.

Μέχρι μὲν δὴ τούτων ταύτη μοι βεβοηθημένον ἐργόνει φιλοσοφία καὶ φίλοις· τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐξῶμεν

348 ἐγὼ καὶ Διονύσιος, ἐγὼ μὲν βλέπων ἔξω, καθάπερ ὄρνις ποθῶν ποθὲν ἀναπτέσθαι, ὁ δὲ διαμνηχανώμενος τίνα τρόπον ἀνασοβῆσοι με μηδὲν ἀποδοῦς τῶν Δίωνος· ὅμως δὲ ἔφαμεν ἐταῖροί γε εἶναι πρὸς πᾶσαν Σικελίαν. τῶν δὴ μισθοφόρων τοὺς πρᾶσβυτέρους Διονύσιος ἐπεχείρησεν ὀλιγομισθοτέρους ποιεῖν παρὰ τὰ τοῦ πατρὸς ἔθνη, θυμω-

θέντες δὲ οἱ στρατιῶται ξυνελέγησαν ἄνθρωποι καὶ οὐκ ἔφασαν ἐπιτρέψειν· ὁ δ' ἐπεχείρει βιάζεσθαι κλείσας τὰς τῆς ἀκροπόλεως πύλας, οἱ δ' ἐφέροντο εὐθύς πρὸς τὰ Β τείχη, παιωνά τινα ἀναβοήσαντες βάρβαρον καὶ πολεμικόν· οὗ δὴ περιδεὴς Διονύσιος γενόμενος ἅπαντα συνεχώρησε καὶ ἔτι πλείω τοῖς τότε συλληχθεῖσι τῶν πελταστῶν. λόγος δὴ τις ταχὺ διήλθεν ὥς Ἡρακλείδης αἴτιος εἰη γεγονὼς πάντων τούτων· ὃν ἀκούσας ὁ μὲν Ἡρακλείδης ἐκποδὼν αὐτὸν ἔσχεν ἀφανῆ, Διονύσιος δὲ ἐξή- τει λαβεῖν, ἀπορῶν δέ, Θεοδότην μεταπεμψάμενος εἰς C τὸν κήπον — ἔτυχον δ' ἐν τῷ κήπῳ καὶ ἐγὼ τότε περιπατῶν — τὰ μὲν οὖν ἄλλα οὐτ' οἶδα οὐτ' ἤκουον διαλεγομένων, ἃ δὲ ἐναντίον εἶπε Θεοδότης ἐμοῦ πρὸς Διονύσιον, οἰδᾷ τε καὶ μέμνημαι. Πλάτων γάρ, ἔφη, Διονύσιον ἐγὼ πείθω τουτονί, ἐὰν ἐγὼ γένωμαι δεῦρο Ἡρακλείδην κομίσαι δυνατὸς ἡμῖν εἰς λόγους περὶ τῶν ἐγκλημάτων αὐτῷ τῶν νῦν γεγονότων, ἂν ἄρα μὴ δόξη δεῖν αὐτὸν οἰκεῖν ἐν Σικελίᾳ, τὸν τε νῦν λαβόντα καὶ τὴν γυναῖκα ἀξιῶ εἰς Πελοπόννησον ἀποπεῦν, οἰκεῖν τε D βλάπτοντα μηδὲν Διονύσιον ἐκεῖ, καρπούμενον δὲ τὰ ἑαυτοῦ. μετεπεμψάμην μὲν οὖν καὶ πρότερον αὐτόν, μεταπέμψομαι δὲ καὶ νῦν, ἂν τ' οὖν ἀπὸ τῆς προτέρας μεταπομπῆς ἂν τε καὶ ἀπὸ τῆς νῦν ὑπακούσῃ μοι· Διονύσιον δὲ ἀξιῶ καὶ δέομαι, ἂν τις ἐντυγχάνῃ Ἡρακλείδῃ ἐὰν τ' ἐν ἀγρῷ ἐὰν τ' ἐνθάδε, μηδὲν ἄλλο αὐτῷ φλαῦρον γί- γνεσθαι, μεταστῆναι δ' ἐκ τῆς χώρας, ἕως ἂν ἄλλο τι E Διονυσίῳ δόξῃ. ταῦτα, ἔφη, συγχωρεῖς; λέγων πρὸς τὸν Διονύσιον. συγχωρῶ· μηδ' ἂν πρὸς τῇ σῇ, ἔφη, φανῇ οἰκία, πείσεσθαι φλαῦρον μηδὲν παρὰ τὰ νῦν εἰρημένα. τῇ δὴ μετὰ ταύτην τὴν ἡμέραν δαίλης Εὐρύβιος καὶ Θεοδότης προσηλθέτην μοι σπουδῇ τεθορυβημένῳ θανα- στῶς, καὶ ὁ Θεοδότης λέγει, Πλάτων, ἔφη, παρηῃσθα χθὲς

- οἷς περὶ Ἡρακλείδου Διονύσιος ὠμολόγει πρὸς ἐμὲ καὶ σέ· πῶς δὲ οὐκ· ἔφην. νῦν τοίνυν, ἣ δ' ὅς, περιθέουσι πελτασταὶ λαβεῖν Ἡρακλείδην ζητοῦντες, ὃ δὲ εἶναι πη ταύτῃ κινδυνεύει· ἀλλ' ἡμῖν, ἔφη, συνακολουθήσου
- 349 πρὸς Διονύσιον ἀπάσῃ μηχανῇ. ὥχόμεθα οὖν καὶ εἰσήμεν παρ' αὐτόν, καὶ τῷ μὲν ἐστάτην σιγῇ δακρύνοντες, ἐγὼ δὲ εἶπον· οἷδε πεφόβηται, μὴ τι σὺ παρὰ τὰ χθῆς ὠμολογημένα ποιήσης περὶ Ἡρακλείδην νεώτερον· δοκεῖ γάρ μοι ταύτῃ πη γεγρονέναι φανερός ἀποτετραμμένος. ὃ δὲ ἀκούσας ἀνεφλέχθη τε καὶ παντοδαπὰ χρώματα ἤκεν. οἷα ἂν θυμούμενος ἀφείη· προσπεσὼν δ' αὐτῷ ὁ Θεο-
- B δότης λαβόμενος τῆς χειρὸς ἐδάκρυσέ τε καὶ ἰκέτευσεν μηδὲν τοιοῦτον ποιεῖν, ὑπολαβὼν δ' ἐγὼ παραμυθούμενος, θάρρει, Θεοδότα, ἔφην· οὐ γὰρ τολμήσει Διονύσιος παρὰ τὰ χθῆς ὠμολογημένα ἔλλα ποτὲ θρᾶν. καὶ ὅς ἐμβλέψας μοι καὶ μάλα τυραννικῶς, σοί, ἔφη, ἐγὼ οὔτε τι σμικρὸν οὔτε μέγα ὠμολόγησα. νῆ τοὺς θεοὺς, ἦν δ' ἐγώ, σὺ γε ταῦτα, ἃ σοῦ νῦν οὗτος δεῖται μὴ ποιεῖν· καὶ εἰπὼν ταῦτα ἀποστρεφόμενος ὥχομην ἔξω. τὸ μετὰ
- C ταῦτα ὁ μὲν ἐκυνήγει τὸν Ἡρακλείδην, Θεοδότης δὲ ἀργέλους πέμπων Ἡρακλείδῃ φεύγειν διεκελεύετο· ὃ δὲ ἐκπέμψας Τισίαν καὶ πελταστὰς διώκειν ἐκέλευε· φθάνει δέ, ὡς ἐλέγετο, Ἡρακλείδης εἰς τὴν Καρχηδονίαν ἐπικράτειαν ἐκφυγὼν ἡμέρας σμικρῶ τινὶ μέρει. τὸ δὴ μετὰ τοῦτο ἡ πάλαι ἐπιβουλὴ Διονυσίῳ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τὸ Δίωκος χρήματα ἔδοξεν ἔχθρας λόγον ἔχειν ἂν πρὸς με πιθανόν· καὶ πρῶτον μὲν ἐκ τῆς ἀκροπόλεως ἐκπέμπει
- D με, εὐρὼν πρόφασιν, ὡς τὰς γυναῖκας ἐν τῷ κήπῳ, ἐν ᾧ κατῴκουν ἐγώ, δέοι θύσαι θυσίαν τινὰ δεχήμερον· ἔξω δὴ με παρ' Ἀρχιδῆμιν προσέταττε τὸν χρόνον τοῦτον μεῖναι. ὄντος δ' ἐμοῦ ἐκεῖ Θεοδότης μεταπεμψάμενός με πολλὰ περὶ τῶν τότε πραχθέντων ἡγανάκτει καὶ ἐμέμ-

φετο Διονυσίῳ· ὁ δ' ἀκούσας, ὅτι παρὰ Θεοδότῃν εἶην
 εἰσεληλυθώς, πρόφασιν αὖ ταύτην ἄλλην τῆς πρὸς ἐμὲ
 διαφορᾶς ποιούμενος, ἀδελφὴν τῆς πρόσθεν, πέμψας Ε
 τινα ἡρώτα με, εἰ ξυγγενοίμην ὄντως μεταπεμψαμένον
 με Θεοδότου· κἀγὼ, παντάπασιν, ἔφην· ὁ δέ, ἐκέλευε
 τοῖνυν, ἔφη, σοὶ φράζειν, ὅτι καλῶς οὐδαμῇ ποιεῖς Δίωνα
 καὶ τοὺς Δίωνος φίλους αἰεὶ περὶ πλείονος αὐτοῦ ποιού-
 μενος. ταῦτ' ἐρρήθη, καὶ οὐκέτι μετεπέμψατό με εἰς τὴν
 οἴκησιν πάλιν, ὥς ἦδη σαφῶς Θεοδότου μὲν ὄντος μου
 καὶ Ἡρακλείδου φίλου, αὐτοῦ δ' ἐχθροῦ, καὶ οὐκ εὐ-
 νοεῖν ᾤετό με, ὅτι Δίῳνι τὰ χρήματα ἔρρει παντελῶς.
 ᾧκουν δὴ τὸ μετὰ τοῦτο ἔξω τῆς ἀκροπόλεως ἐν τοῖς μι- 350
 σθοφόροις· προσιόντες δέ μοι ἄλλοι τε καὶ οἱ τῶν ὑπη-
 ρεσιῶν ὄντες Ἀθήνηθεν ἔμοι πολῖται ἀπήγγελλον, ὅτι
 διαβεβλημένος εἶην ἐν τοῖς πελτασταῖς καὶ μοί τινες ἀπει-
 λοῖεν, εἰ που λήψονταί με, διαφθερεῖν. μηχανῶμαι δὴ
 τινα τοιάνδε σωτηρίαν. πέμπω παρ' Ἀρχύτην καὶ τοὺς
 ἄλλους φίλους εἰς Τάραντα, φράζων ἐν οἷς ὦν τυγχάνω·
 οἱ δὲ πρόφασιν τινα πρεσβείας πορισάμενοι παρὰ τῆς
 πόλεως πέμπουσι τριακόντορόν τε καὶ Λαμίσκον αὐτῶν Β
 ἕνα, ὃς ἐλθὼν ἐδεῖτο Διονυσίου περὶ ἐμοῦ λέγων, ὅτι
 βουλοίμην ἀπιέναι, καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιεῖν· ὁ δὲ ξυν-
 ωμολόγησε καὶ ἀπέπεμψεν ἐφόδια δούς, τῶν Δίωνος δὲ
 χρημάτων οὐτ' ἐγὼ τι ἀπῆτουν οὔτε τις ἀπέδωκεν. ἐλθὼν
 δὲ εἰς Πελοπόννησον εἰς Ὀλυμπίαν, Δίωνα καταλαβὼν
 θεωροῦντα, ἡγγελλον τὰ γεγονότα· ὁ δὲ τὸν Δία ἐπι-
 μαρτυράμενος εὐθύς παρήγγελλεν ἔμοι καὶ τοῖς ἐμοῖς
 οἰκείοις καὶ φίλοις παρασκευάζεσθαι τιμωρεῖσθαι Διο- Ο
 νύσιον, ἡμᾶς μὲν ξεναπατίας χάριν, οὕτω γὰρ ἔλεγέ τε
 καὶ ἐνόει, αὐτὸν δ' ἐκβολῆς ἀδίκου καὶ φυγῆς. ἀκούσας
 δ' ἐγὼ τοὺς μὲν φίλους παρακαλεῖν αὐτὸν ἐκέλευον, εἰ
 βούλοιντο· ἐμὲ δ' εἶπον ὅτι σὺ μετὰ τῶν ἄλλων βίᾳ τινα

- τρόπον σύσσιτον καὶ συνέστιον καὶ κοινωνὸν ἱερῶν Διονυσίῳ ἐποίησας, ὅς ἴσως ἡγεῖτο διαβαλλόντων πολλῶν ἐπιβουλεύειν ἐμὲ μετὰ σοῦ ἑαυτῷ καὶ τῇ τυραννίδι, καὶ
- D ὅμως οὐκ ἀπέκτεινεν, ἡδέσθη δέ· οὐτ' οὖν ἡλικίαν ἔχω συμπολεμεῖν ἔτι σχεδὸν οὐδενί, κοινός τε ὑμῖν εἰμί, ἅν ποτέ τι πρὸς ἀλλήλους δεηθέντες φιλίας ἀγαθόν τι ποιῆν βουληθῆτε· κακὰ δὲ ἔως ἂν ἐπιθυμῆτε, ἄλλους παρακαλεῖτε. ταῦτα εἶπον μεμισηκῶς τὴν περὶ Σικελίαν πλάνην καὶ ἀτυχίαν· ἀπειθοῦντες δὲ καὶ οὐ πειθόμενοι ταῖς ὑπ' ἐμοῦ διαλέξεσι πάντων τῶν νῦν γεγονότων κακῶν αὐτοὶ αἴτιοι ἐγένοντο αὐτοῖς, ὧν, εἰ Διόνυσιος ἀπέδωκε
- E τὰ χρήματα Δίῳνι ἢ καὶ παντάπασι κατηλλάγη, οὐκ ἂν ποτε ἐγένετο οὐδέν, ὅσα γε δὴ τάνθρωπινά· Δίῳνα γὰρ ἐγὼ καὶ τῷ βούλεσθαι καὶ τῷ δύνασθαι κατεῖχον ἂν ὅσῳ δίδως· νῦν δὲ ὁρμήσαντες ἐπ' ἀλλήλους κακῶν πάντα ἐμ-
- 351 πεπλήκασιν. καὶ τοι τὴν γε αὐτὴν Δίῳν εἶχε βούλησιν, ἦν περ ἂν ἐγὼ φαίην δεῖν ἐμὲ καὶ ἄλλον, ὅστις μέτριος, περὶ τε τῆς αὐτοῦ δυνάμεως καὶ φίλων καὶ περὶ πόλεως τῆς αὐτοῦ διανοοῖτ' ἂν εὐεργετῶν ἐν δυνάμει καὶ τιμαῖσι γενέσθαι τὰ μέγιστα ἐν ταῖς μεγίσταις. ἔστι δὲ οὐκ ἂν τις πλούσιον ἑαυτὸν ποιήσῃ, καὶ ἐταίρους καὶ πόλιν ἐπιβουλεύσας καὶ ξυνωμότης συναγαγών, πένης ὢν καὶ ἑαυτοῦ μὴ κρατῶν, ὑπὸ δειλίας τῆς πρὸς τὰς ἡδονὰς ἡττημένος,
- B εἴτα τοὺς τὰς οὐσίας κεκτημένους ἀποκτείνας, ἐχθροὺς καλῶν τούτους, διαφορῇ τὰ τούτων χρήματα καὶ τοῖς συνεργοῖς τε καὶ ἐταίροις παρακαλεῖται, ὅπως μηδεὶς αὐτῷ ἐγκαλεῖ πένης φάσκων εἶναι· ταῦτόν δὲ καὶ τὴν πόλιν ἂν οὕτω τις εὐεργετῶν τιμᾶται ὑπ' αὐτῆς, τοῖς πολλοῖς τὰ τῶν ὀλίγων ὑπὸ ψηφισμάτων διανέμων, ἢ μεγάλης προεστῶς πόλεως καὶ πολλῶν ἀρχούσης ἐλαττώων τῇ ἑαυτοῦ πόλει τὰ τῶν σμικροτέρων χρήματα δια-
- C νέμῃ μὴ κατὰ δίκην. οὕτω μὲν γὰρ οὔτε Δίῳν οὔτε ἄλλος

ποτὲ οὐδεὶς ἐπὶ δύνάμιν ἐκὼν εἶσιν ἀλιτηριώδη ἑαυτῷ τε καὶ γένει εἰς τὸν αἰὶ χρόνον, ἐπὶ πολιτείαν δὲ καὶ νόμων κατασκευὴν τῶν δικαιοτάτων τε καὶ ἀρίστων, οὐ τι δι' ὀλιγίστων θανάτων καὶ φυγῶν γιγνομένην· ἃ νῦν δὴ Αἰῶν πράττων, προτιμήσας τὸ πάσχειν ἀνόσια τοῦ δοῦσαι πρότερον, διευλαβούμενος δὲ μὴ παθεῖν, ὅμως ἔπτασεν ἐπ' ἄκρον ἐλθὼν τοῦ περιγενέσθαι τῶν ἐχθρῶν, θαυμαστὸν παθὼν οὐδέν. ὅσιος γὰρ ἄνθρωπος ἀνοσίῳ D πέρι, σώφρωνι τε καὶ ἔμφρονι, τὸ μὲν ὅλον οὐκ ἂν ποτε διαψευσθεῖη τῆς ψυχῆς τῶν τοιούτων πέρι, κυβερνήτου δὲ ἀγαθοῦ πάθος ἂν ἴσως οὐ θαυμαστὸν εἰ πάθοι, ὃν χειμῶν μὲν ἐσόμενος οὐκ ἂν πάνυ λάθοι, χειμῶνων δὲ ἐξαίσιον καὶ ἀπροσδόκητον μέγεθος λάθοι· τ' ἂν καὶ λαθὼν κατακλύσειε βίᾳ. ταῦτόν δὴ καὶ Αἰῶνα ἔσφηλε δι' ὀλιγίστων· κακοὶ μὲν γὰρ ὄντες αὐτὸν σφόδρα οὐκ ἔλαθον οἱ σφήλαντες, ὅσον δὲ ὕψος ἀμαθίας εἶχον καὶ τῆς E ἄλλης μοχθηρίας τε καὶ λαιμαργίας, ἔλαθον, ᾧ δὴ σφαλεῖς κεῖται, Σικελίαν πένθει περιβαλὼν μυρίῳ. τὰ δὲ μετὰ τὰ νῦν ῥηθέντα ἃ συμβουλεύω, σχεδὸν εἰρηται 352 μοι καὶ εἰρήσθω· ὧν δ' ἐπανελάβον ἔνεκα τὴν εἰς Σικελίαν ἄφιξιν τὴν δευτέραν, ἀναγκαῖον εἶναι ἔδοξε μοι ῥηθῆναι δεῖν διὰ τὴν ἀτοπίαν καὶ ἀλογίαν τῶν γενομένων· εἰ δ' ἄρα τινὲ τὰ νῦν ῥηθέντα εὐλογώτερα ἐφάνη καὶ προφάσεις πρὸς τὰ γενόμενα ἱκανὰς ἔχειν ἔδοξε τῷ, μετριῶς ἂν ἡμῖν καὶ ἱκανῶς εἴη τὰ νῦν εἰρημένα.

H.

Πλάτων τοῖς Αἰῶνος οἰκείοις τε καὶ ἐταίροις εὖ B πράττειν· ἃ δ' ἂν διανοηθέντες μάλιστα εὖ πράττοιτε,

- ὄντως πειράσσομαι ταῦθ' ὑμῖν κατὰ δύναμιν διεξελεῖν.
 ἐλπίζω δὲ οὐκ ὑμῖν μόνοις συμβουλεύσειν τὰ συμφέροντα,
 Ο μάλιστα γὰρ μὴν ὑμῖν, καὶ δευτέροις πᾶσι τοῖς ἐν Συρια-
 κούσαις, τρίτοις δὲ ὑμῶν καὶ τοῖς ἐχθροῖς καὶ πολεμίοις,
 πλὴν εἴ τις αὐτῶν ἀνοσιουργὸς γέρονε· ταῦτα γὰρ ἀνί-
 ατα καὶ οὐκ ἂν ποτέ τις αὐτὰ ἐκνύψει. νοήσατε δὲ ἃ
 λέγω νῦν. ἔσθ' ὑμῖν κατὰ Σικελίαν πᾶσαν λελυμένης
 τῆς τυραννίδος πᾶσα μάχη περὶ αὐτῶν τούτων, τῶν μὲν
 βουλομένων ἀναλαβεῖν πάλιν τὴν ἀρχήν, τῶν δὲ τῇ τῆς
 τυραννίδος ἀποφυγῇ τέλος ἐπιθεῖναι. συμβουλή δὲ περὶ
 Δ τῶν τοιούτων ὀρθή δοκεῖ ἐκάστοτε τοῖς πολλοῖς εἶναι
 ταῦτα συμβουλεύειν δεῖν, ἃ τοὺς μὲν πολεμίους ὥς πλεί-
 οστα κακὰ ἐξεργάζεται, τοὺς δὲ φίλους ὥς πλείστα ἀγαθὰ.
 τὸ δὲ οὐδαμῶς ῥᾷδιον, πολλὰ κακὰ δρωῖντα τοὺς ἄλλους
 μὴ οὐ καὶ πάσχειν αὐτὸν πολλὰ ἕτερα. δεῖ δὲ οὐ μακρὰν
 ἐλθόντας ποι τὰ τοιαῦτα ἐναργῶς ἰδεῖν, ἀλλ' ὅσα νῦν
 γέρονε τῇδε αὐτοῦ περὶ Σικελίαν, τῶν μὲν ἐπιχειρούν-
 των ὄρεν, τῶν δὲ ἀμύνεσθαι τοὺς δρωῖντας· ἃ καὶ ἄλλοις
 Ε μυθολογοῦντες ἱκανοὶ γίγνοισθ' ἂν ἐκάστοτε διδάσκαλοι.
 τούτων μὲν δὴ σχεδὸν οὐκ ἀπορία· τῶν δὲ ὅσα γένοιτ'
 ἂν ἢ πᾶσι συμφέροντα ἐχθροῖς τε καὶ φίλοις ἢ ὅ τι σμι-
 κρότατα κακὰ ἀμφοῖν, ταῦτα οὔτε ῥᾷδιον ὄρεν οὔτε
 ἰδόντα ἐπιτελεῖν, εὐχῇ δὲ προσέοικεν ἢ τοιαύτη συμβουλή
 τε καὶ ἐπιχειρήσεις τοῦ λόγου. ἔστω δὴ παντάπασι μὲν
 353 εὐχὴ τις, ἀπὸ γὰρ θεῶν χρεὶ πάντα ἀρχόμενον ἀεὶ λέγειν
 τε καὶ νοεῖν, ἐπιτελῆς δ' εἴη σημαίνουσα ἡμῖν τοιούτου
 τινὰ λόγον. νῦν ὑμῖν καὶ τοῖς πολεμίοις σχεδόν, ἐξ οὐ-
 περ γέρονεν ὁ πόλεμος, συγγένεια ἄρχει μία διὰ τέλους,
 ἣν ποτε κατέστησαν οἱ πατέρες ὑμῶν ἐς ἀπορίαν ἐλθόν-
 τες τὴν ἅπασαν, τόθ' ὅτε κίνδυνος ἐγένετο ἔσχατος Σι-
 κελία τῇ τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ Καρχηδονίων ἀνάστατον ὅλην
 ἐκβαρβαρωθεῖσαν γενέσθαι. τότε γὰρ εἴλοντο Διονύσιον

μὲν ὡς νέον καὶ πολεμικὸν ἐπὶ τὰς τοῦ πολέμου προεπου- B
 σας αὐτῷ πράξεις, σύμβουλον δὲ καὶ πρεσβύτερον Ἰπ-
 παρίνον, ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς Σικελίας αὐτοκράτορας, ὡς
 φασι, τυράννους ἐπονομάζοντες· καὶ εἴτε δὴ θείαν τις
 ἡγεῖσθαι βούλεται τύχην καὶ θεὸν εἴτε τὴν τῶν ἀρχόν-
 των ἀρετὴν εἴτε καὶ τὸ ξυναμφότερον μετὰ τῶν τότε πο-
 λιτῶν τῆς σωτηρίας αἰτίαν ξυμβῆναι γενομένην, ἔστω
 ταύτῃ ὅπῃ τις ὑπολαμβάνει· σωτηρία δ' οὖν οὕτω συν-
 ἔβη τοῖς τότε γενομένοις. τοιούτων οὖν αὐτῶν γεγονό-
 των δίκαιόν που τοῖς σώσασι πάντας χάριν ἔχειν· εἰ δέ C
 τι τὸν μετέπειτα χρόνον ἢ τυραννὶς οὐκ ὀρθῶς τῇ τῆς
 πόλεως δωρεᾷ κατακέχρηται, τούτων δίκας τὰς μὲν ἔχει,
 τὰς δὲ τινέτω. τίνας οὖν δὴ δίκαι ἀναγκαίως ὀρθαί γί-
 γνουντ' ἂν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῖς; εἰ μὲν ῥαδίως
 ὑμεῖς ἀποφυγεῖν οἴοι τ' ἦτε αὐτοὺς καὶ ἄνευ μεγάλων
 κινδύνων καὶ πόνων, ἢ κείνοι ἐλεῖν εὐπετῶς πάλιν τὴν
 ἀρχήν, οὐδ' ἂν συμβουλευεῖν οἶόν τ' ἦν τὰ μέλλοντα δη-
 δήσεσθαι· νῦν δ' ἐννοεῖν ὑμᾶς ἀμφοτέρους χρεῶν καὶ D
 ἀναμιμνήσκεσθαι, ποσάκις ἐν ἐλπίδι ἐκάτεροι γερόνατε
 τοῦ νῦν οἶεσθαι σχεδὸν αἰεί τινος σμικροῦ ἐπιδεεῖς εἶναι
 τὸ μὴ πάντα κατὰ νοῦν πράττειν, καὶ δὴ καὶ ὅτι τὸ σμι-
 κρὸν τοῦτο μεγάλων καὶ μυρίων κακῶν αἰτίον ἐκάστοτε
 ξυμβαίνει γιγνόμενον, καὶ πέρας οὐδέν ποτε τελεῖται,
 ξυνάπτει δὲ αἰεί παλαιὰ τελευτὴ δοκοῦσα ἀρχῇ φυομένη
 νέᾳ, διολέσθαι δ' ὑπὸ τοῦ κύκλου τούτου κινδυνεύσει
 καὶ τὸ τυραννικὸν ἅπαν καὶ τὸ δημοτικὸν γένος, ἥξει δέ, E
 ἐάνπερ τῶν εἰκότων γίγνηται τε καὶ ἀπενκτῶν, σχεδὸν
 εἰς ἐρημίαν τῆς Ἑλληνικῆς φωνῆς Σικελία πᾶσα, Φοι-
 νίκων ἢ Ὀπικῶν μεταβαλοῦσα εἰς τινα δυναστείαν καὶ
 κράτος. τούτων δὴ χρὴ πάσῃ προθυμίᾳ πάντας τοὺς Ἑλ-
 ληνας τέμνειν φάρμακον. εἰ μὲν δὴ τις ὀρθότερον ἄμει-
 νόν τ' ἔχει τοῦ ὑπ' ἐμοῦ ῥηθησομένου, ἐνεγκῶν εἰς τὸ

354 μέσον ὀρθότατα φιλέλλην ἂν λεχθείη· ὁ δέ μοι φαίνεται
 πῇ τὰ νῦν, ἐγὼ πειράσομαι πάσῃ παρηγορίᾳ καὶ κοινῷ τινι
 δικαίῳ λόγῳ χρώμενος δηλοῦν. λέγω γὰρ δὴ διαιτητοῦ
 τινὰ τρόπον, διαλεγόμενος ὥς δυοῖν τυραννεύσαντί τε
 καὶ τυραννευθέντι, ὥς ἐνὶ ἑκατέρῳ παλαιὰν ἐμὴν ξυμ-
 βουλήν· καὶ νῦν δ' ὁ γ' ἐμὸς λόγος ἂν εἴη ξυμβουλος
 τυράννῳ παντὶ φεύγειν μὲν τοῦνομά τε καὶ τοῦργον
 τοῦτο, εἰς βασιλείαν δέ, εἰ δυνατόν εἴη, μεταβαλεῖν. δυ-
 B νατὸν δέ, ὥς ἔδειξεν ἔργῳ σοφὸς ἀνὴρ καὶ ἀγαθὸς Αὐ-
 κοῦργος, ὃς ἰδὼν τὸ τῶν οἰκείων γένος ἐν Ἀργεὶ καὶ
 Μεσσήνῃ ἐκ βασιλείων εἰς τυράννων δύναμιν ἀφικομέ-
 νους καὶ διαφθεύραντας ἑαυτούς τε καὶ τὴν πόλιν ἑκατέ-
 ρους ἑκατέραν, δείσας περὶ τῆς αὐτοῦ πόλεως ἅμα καὶ
 γένους, φάρμακον ἐπήνεγκε τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν
 καὶ τὸν τῶν ἐφόρων δεσμὸν τῆς βασιλικῆς ἀρχῆς σωτή-
 ριον, ὥστε γενεὰς τοσαύτας ἤδη μετ' εὐκλείας σώζεσθαι,
 C νόμος ἐπειδὴ κύριος ἐγένετο βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλ' οὐκ ἀνθρώποι τύραννοι νόμων. ὁ δὲ καὶ νῦν οὐμὸς
 λόγος πᾶσι παρακελεύεται, τοῖς μὲν τυραννίδος ἐφιεμέ-
 νοις ἀποτρέπεσθαι καὶ φεύγειν φυγῇ ἀπλήστως πεινών-
 των εὐδαιμόνισμα ἀνθρώπων καὶ ἀνοήτων, εἰς βασιλείας
 δ' εἶδος πειρᾶσθαι μεταβάλλειν καὶ δουλεῦσαι νόμοις
 βασιλικοῖς, τὰς μεγίστας τιμὰς κερτημένους παρ' ἐκόν-
 των τε ἀνθρώπων καὶ τῶν νόμων· τοῖς δὲ δὴ ἐλευθεροῖ
 D διώκουσιν ἡθὴ καὶ φεύγουσι τὸν δούλειον ζυγὸν ὥς ὃν
 κακόν, εὐλαβεῖσθαι ξυμβουλεύοιμ' ἂν μὴ ποτὲ ἀπληστία
 ἐλευθερίας ἀκαίρου τινὸς εἰς τὸ τῶν προγόνων νόσημα
 ἐμπέσωσιν, ὃ διὰ τὴν ἄγαν ἀναρχίαν οἱ τότε ἔπαθον, ἀμέ-
 τρῳ ἐλευθερίας χρώμενοι ἔρωτι· οἱ γὰρ πρὸ Διονυσίου
 καὶ Ἰππαρίνου ἄρξαντες Σικελιώται τότε ὥς φῶντο εὐ-
 δαιμόνως ἔζον, τρυφῶντές τε καὶ ἅμα ἀρχόντων ἀρχον-
 τες· οἳ καὶ τοὺς δέκα στρατηγούς κατέλευσαν βάλλοντες

τοὺς πρὸ Διονυσίου, κατὰ νόμον οὐδένα κρίναντες, ἵνα B
 δὴ δουλεύοιεν μηδενὶ μήτε σὺν δίκῃ μήτε νόμῳ δεσπότη,
 ἐλεύθεροι δ' εἶεν πάντα πάντως· ὅθεν αἱ τυραννίδες
 ἐγένοντο αὐτοῖς. δουλεία γὰρ καὶ ἐλευθερία ὑπερβάλ-
 λουσα μὲν ἑκατέρα πάγκακον, ἑμμετρος δὲ οὕσα πανά-
 γαθον· μετρία δὲ ἡ θεῶ δουλεία, ἄμετρος δὲ ἡ τοῖς ἀν-
 θρώποις· θεὸς δὲ ἀνθρώποις σώφροσι νόμος, ἄφροσι 355
 δὲ ἡδονή. τούτων δὴ ταύτῃ πεφυκότων, ἃ ξυμβουλευῶ
 Συρακοσίοις πᾶσι, φράζειν παρακελεύομαι τοῖς Δίωνος
 φίλοις ἐκείνου καὶ ἑμὴν κοινὴν ξυμβουλήν· ἐγὼ δὲ ἐρ-
 μηνεύσω ἃ ἐκείνος ἑμπνοὺς ὢν καὶ δυνάμενος εἶπεν *ἂν*
 νῦν πρὸς ὑμᾶς. τίς οὖν δὴ, τις ἂν εἴποι, λόγον ἀποφαί-
 νεται ὑμῖν περὶ τῶν νῦν παρόντων ἢ Δίωνος ξυμβουλή;
 τόνδε.

Δεξιᾶσθε, ὦ Συρακόσιοι, πάντων πρῶτον νόμους,
 οἵτινες ἂν ὑμῖν φαίνονται μὴ πρὸς χρηματισμὸν καὶ B
 πλοῦτον τρέφοντες τὰς γνώμας ὑμῶν μήτ' ἐπιθυμίας,
 ἀλλ' ὧτων τριῶν, ψυχῆς καὶ σώματος, ἐτι δὲ χρημάτων,
 τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν ἐντιμοτάτην ποιοῦντες, δευτέραν
 δὲ τὴν τοῦ σώματος, ὑπὸ τῇ τῆς ψυχῆς κειμένην, τρίτην
 δὲ καὶ ὑστέατην τὴν τῶν χρημάτων τιμὴν, δουλεύουσιν
 τῷ σώματι τε καὶ τῇ ψυχῇ. καὶ ὁ μὲν ταῦτα ἀπεργαζόμε-
 νος θεσμὸς νόμος ἂν ὀρθῶς ὑμῖν εἴη κείμενος, ὧτως O
 εὐδαίμονας ἀποτελῶν τοὺς χρωμένους· ὁ δὲ τοὺς πλου-
 σίους εὐδαίμονας ὀνομάζων λόγος αὐτός τε ἄθλιος, γυ-
 ναικῶν καὶ παιδῶν ὢν λόγος ἄνους, τοὺς πειθομένους
 τε ἀπεργάζεται τοιούτους. ὅτι δ' ἀληθὴ ταῦτ' ἐγὼ παρα-
 κελεύομαι, ἔάν γεύσησθε τῶν νῦν λεγομένων περὶ νό-
 μων, ἔργῳ γνώσεσθε· ἢ δὴ βάσανος ἀληθεστάτη δοκεῖ
 γίνεσθαι τῶν πάντων πέρι. δεξιόμενοι δὲ τοὺς τοιού-
 τους νόμους, ἐπειδὴ κατέχει κίνδυνος Σικελίαν, καὶ οὔτε D
 κρατεῖτε ἱκανῶς οὔτ' αὖ διαφερόντως κρατεῖσθε, δίκαιον

- ἂν ἴσως καὶ ξυμφέρον γίγνοιτο ὑμῖν πᾶσι μέσον τεμεῖν,
 τοῖς τε φεύγουσι τῆς ἀρχῆς τὴν χαλεπότητα ὑμῖν καὶ τοῖς
 τῆς ἀρχῆς πάλιν ἐρῶσι τυχεῖν, ὧν οἱ πρόγονοι τότε, τὸ
 μέγιστον, ἔσωσαν ἀπὸ βαρβάρων τοὺς Ἕλληνας, ὥστ'
 ἐξεῖναι περὶ πολιτείας νῦν ποιεῖσθαι λόγους· ἔρρουσι δὲ
 τότε οὔτε λόγος οὔτ' ἐλπίς ἐλείπετ' ἂν οὐδαμῇ οὐδαμῶς.
 νῦν οὖν τοῖς μὲν ἐλευθερία γιγνέσθω μετὰ βασιλικῆς
 Ε ἀρχῆς, τοῖς δὲ ἀρχὴ ὑπεύθυνος βασιλική, δεσποζόντων
 νόμων τῶν τε ἄλλων πολιτῶν καὶ τῶν βασιλέων αὐτῶν,
 ἂν τι παράνομον πράττωσιν· ἐπὶ δὲ τοῦτοις ξύμπασιν
 ἀδόλῳ γνώμῃ καὶ ὑγιεῖ μετὰ θεῶν βασιλέα στήσασθε,
 πρῶτον μὲν τὸν ἐμὸν υἱὸν χαρίτων ἔνεκα διττῶν, τῆς τε
 παρ' ἐμοῦ καὶ τοῦ ἐμοῦ πατρός. ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ βαρβάρων
 ἠλευθέρωσεν ἐν τῷ τότε χρόνῳ τὴν πόλιν, ἐγὼ δὲ
 356 ἀπὸ τυράννων νῦν δὲ, ὧν αὐτοὶ μάρτυρες ὑμεῖς γεγόν-
 νατε. δευτέρου δὲ δὴ ποιεῖσθε βασιλέα τὸν τῷ μὲν ἐμῷ
 πατρὶ ταῦτόν κεκτημένον ὄνομα, υἱὸν δὲ Διονυσίου,
 χάριν τῆς τε δὴ νῦν βοηθείας καὶ ὁσίου τρόπου· ὃς γε-
 νόμενος τυράννου πατὴρ ἐκὼν τὴν πόλιν ἐλευθεροῖ, τι-
 μὴν αὐτῷ καὶ γένει ἀείξωον ἀντὶ τυραννίδος ἐφημέρου
 καὶ ἀδίκου κτώμενος. τρίτον δὲ προκαλεῖσθαι χρὴ βασι-
 λέα γίγνεσθαι Συρακουσῶν, ἐκόντα ἐκούσης τῆς πόλεως,
 Β τὸν νῦν τοῦ τῶν πολεμίων ἄρχοντα στρατοπέδου Διο-
 νύσιον τὸν Διονυσίου, ἐὰν ἐθέλῃ ἐκὼν εἰς βασιλέως
 σχῆμα ἀπαλλάττεσθαι, δεδιὼς μὲν τὰς τύχας, ἐλεῶν δὲ
 πατρίδα καὶ ἱερῶν ἀθεραπενσίαν καὶ τάφους, μὴ διὰ φι-
 λονεικίαν πάντως πάντα ἀπολέσῃ βαρβάρους ἐπίχαρτος
 γενόμενος· τρεῖς δ' ὄντας βασιλέας, εἴτ' οὖν τὴν Ἀκω-
 νικὴν δύναμιν αὐτοῖς δόντες εἴτε ἀφελόντες καὶ ξυνο-
 μολογησάμενοι, καταστήσασθε τρόπον τινὲ τοιῷδε, ὃς εἴ-
 C ρηται μὲν καὶ πρότερον ὑμῖν, ὅμως δ' ἔτι καὶ νῦν
 ἀκούετε. ἐὰν ἐθέλῃ τὸ γένος ὑμῖν τὸ Διονυσίου τε καὶ

Ἰππαρίνου ἐπὶ σωτηρίᾳ Σικελίας παύσασθαι τῶν νῦν παρόντων κακῶν, τιμὰς αὐτοῖς καὶ γένει λαβόντες εἰς τε τὸν ἔπειτα καὶ τὸν νῦν χρόνον, ἐπὶ τούτοις καλεῖτε, ὥσπερ καὶ πρότερον ἐρρήθη, πρέσβεις οὓς ἂν ἐθελήσωσι κυρίους ποιησάμενοι τῶν διαλλαγῶν, εἴτε τινὰς αὐτόθεν εἴτε ἔξωθεν εἴτε ἀμφοτέρω, καὶ ὁπόσους ἂν συγχωρήσωσι· τούτους δ' ἐλθόντας νόμους μὲν πρῶτον θεῖναι D καὶ πολιτείαν τοιαύτην, ἐν ἣ βασιλέας ἀρμόττει γίγνεσθαι κυρίους ἱερῶν τε καὶ ὅσων ἄλλων πρέπει τοῖς γενομένοις ποτὲ εὐεργέταις, πολέμου δὲ καὶ εἰρήνης ἄρχοντας νομοφύλακας ποιησάσθαι ἀριθμὸν τριάκοντα καὶ πέντε μετὰ τε δήμου καὶ βουλῆς. δικαστήρια δὲ ἄλλα μὲν ἄλλων, θανάτου δὲ καὶ φυγῆς τοὺς τε πέντε καὶ τριάκοντα ὑπάρχειν· πρὸς τούτοις τε ἐκλεκτοὺς γίγνεσθαι δικαστὰς ἐκ τῶν [νῦν] αἰὶ περυσινῶν ἀρχόντων, ἕνα ἅπ' ἐκάστης τῆς ἀρχῆς τὸν ἄριστον δόξαντ' εἶναι καὶ E δικαιοτάτον· τούτους δὲ τὸν ἐπιόντα ἐνιαυτὸν δικάζειν ὅσα θανάτου καὶ δεσμοῦ καὶ μεταστάσεως τῶν πολιτῶν· βασιλέα δὲ τῶν τοιούτων δικῶν μὴ ἐξεῖναι δικαστὴν γίγνεσθαι, καθάπερ ἱερεῖα φόνου καθαρεύοντα καὶ δεσμοῦ 357 καὶ φυγῆς. ταῦθ' ὑμῖν ἐγὼ καὶ ζῶν διενοήθη γίγνεσθαι καὶ νῦν διανοοῦμαι, καὶ τότε κρατήσας τῶν ἐχθρῶν μεθ' ὑμῶν, εἰ μὴ ξενικαὶ ἐρινύες ἐκώλυσαν, κατέστησα ἂν ἥπερ καὶ διανοοῦμην, καὶ μετὰ ταῦτα Σικελίαν ἂν τὴν ἄλλην, εἴπερ ἔργα ἐπὶ νῶ ἐγίγνετο, κατώκησα, τοὺς μὲν βαρβάρους ἦν νῦν ἔχουσιν ἀφελόμενος, ὅσοι μὴ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας διεπολέμησαν πρὸς τὴν τυραννίδα, τοὺς δ' ἔμπροσθεν οἰκήτας τῶν Ἑλληνικῶν τύπων B εἰς τὰς ἀρχαίας καὶ πατρώας οἰκήσεις κατοικίσας· ταῦτά δὲ ταῦτα καὶ νῦν πᾶσι συμβουλεύω κοινῇ διανοηθῆναι καὶ πράττειν τε καὶ παρακαλεῖν ἐπὶ ταύτας τὰς πράξεις πάντας, τὸν μὴ θέλοντα δὲ πολέμιον ἡγεῖσθαι κοινῇ. ἔστι

- δὲ ταῦτα οὐκ ἀδύνατα· ἃ γὰρ ἐν δυοῖν τε ὄντα ψυχαῖν
 τυγχάνει καὶ λογισαμένοις εὐρεῖν βέλτιστα ἐτοιμῶς ἔχει.
 ταῦτα δὲ σχεδὸν ὁ κρίνων ἀδύνατα οὐκ εὖ φρονεῖ. λέγω
 C δὲ τὰς δύο τήν τε Ἰππαρίνου τοῦ Διονυσίου νείος καὶ
 τήν τοῦ ἑμοῦ νείος· τούτοις γὰρ ξυνομολογησάντων τοῖς
 γε ἄλλοις Συρακουσίοις οἶμαι πᾶσιν ὅσοι περ τῆς πόλεως
 κηδόνται ξυνδοκεῖν. ἀλλὰ θεοῖς τε πᾶσι τιμὰς μετ' εὐχῶν
 δόντες τοῖς τε ἄλλοις ὅσοις μετὰ θεῶν πρόειπε, πείθοντες
 καὶ προκαλούμενοι φίλους καὶ διαφόρους μαλακῶς τε καὶ
 πάντως, μὴ ἀποστῆτε, πρὶν ἂν τὰ νῦν ὑφ' ἡμῶν λε-
 D χθέντα, οἷον ὀνειράτα θεία ἐπιστάνατα ἐργηγορόσιν, ἐναρ-
 γῇ τε ἐξεργάσησθε τελεσθέντα καὶ εὐτυχῇ.

Θ.

Πλάτων Ἀρχύτα Ταραντίνῳ εὖ πράττειν.

- Ἀφίκοντο πρὸς ἡμᾶς οἱ περὶ Ἀρχιππον καὶ Φιλωνί-
 E δην, τήν τε ἐπιστολήν φέροντες, ἣν σὺ αὐτοῖς ἔδωκας
 καὶ ἀπαγγέλλοντες τὰ παρὰ σοῦ. τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν
 πόλιν οὐ χαλεπῶς διεπράξαντο· καὶ γὰρ οὐδὲ παντελῶς
 ἦν ἐργασθῆ· τὰ δὲ παρὰ σοῦ διήλθον ἡμῖν, λέγοντες ὑπο-
 δυσφορεῖν σε, ὅτι οὐ δύνασαι τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀσχολίας
 ἀπολυθῆναι. ὅτι μὲν οὖν ἡδιστόν ἐστιν ἐν τῷ βίῳ τὸ τι-
 358 αὐτοῦ πράττειν, ἄλλως τε καὶ εἰ τις ἔλοιτο τοιαῦτα πράτ-
 τειν οἷα καὶ σὺ, σχεδὸν παντὶ δήλῳ· ἀλλὰ κάκεινο δε-
 σε ἐνθυμεῖσθαι, ὅτι ἕκαστος ἡμῶν οὐχ αὐτῷ μόνον γέ-
 γονεν, ἀλλὰ τῆς γενέσεως ἡμῶν τὸ μὲν τι ἢ πατρίς μερί-
 ζεται, τὸ δέ τι οἱ γεννήσαντες, τὸ δὲ οἱ λοιποὶ φίλοι, πολ-
 λὰ δὲ καὶ τοῖς καιροῖς δίδονται τοῖς τὸν βίον ἡμῶν κατα-

λαμβάνουσι. καλούσης δὲ τῆς πατρίδος αὐτῆς πρὸς τὰ κοινά, ἄτοπον ἴσως τὸ μὴ ὑπακούειν· ἅμα γὰρ ξυμβαίνει καὶ χώραν καταλιμπάνειν φάυλοις ἀνθρώποις, οἱ B οὐκ ἀπὸ τοῦ βελτίστου πρὸς τὰ κοινὰ προσέρχονται. περὶ τούτων μὲν οὖν ἱκανῶς, Ἐχεκράτους δὲ καὶ νῦν ἐπιμέλειαν ἔχομεν καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἔξομεν καὶ διὰ σὲ καὶ διὰ τὸν πατέρα αὐτοῦ Φρυγίωνα καὶ δι' αὐτὸν τὸν νεανίσκον.

I.

Πλάτων Ἀριδοδώρῳ εὖ πράττειν.

Ἀκούω Δίωνος ἐν τοῖς μάλιστα ἑταῖρον εἶναι τέ σε C νῦν καὶ γεγονέναι διὰ παντός, τὸ σοφώτατον ἦθος τῶν εἰς φιλοσοφίαν παρεχόμενον· τὸ γὰρ βέβαιον καὶ πιστὸν καὶ ὑγιές, τοῦτο ἐγὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν, τὰς δὲ ἄλλας τε καὶ εἰς ἄλλα τεινούσας σοφίας τε καὶ δεινότητος κομπότητας οἶμαι προσαγορεύων ὀρθῶς ὀνομάζειν. ἀλλ' ἔρρωσό τε καὶ μένε ἐν τοῖς ἥθεσιν οἷσπερ καὶ νῦν μένεις.

IA.

Πλάτων Λαοδάμαντι εὖ πράττειν.

D

Ἐπέστειλα μὲν σοι καὶ πρότερον, ὅτι πολὺ διαφέρει πρὸς ἅπαντα ἃ λέγεις αὐτὸν ἀφικέσθαι σε Ἀθήναζε·

ἐπειδὴ δὲ σὺ φῆς ἀδύνατον εἶναι, μετὰ τοῦτο ἦν δεύτε-
 ρον, εἰ δυνατόν ἐμὲ ἀφικέσθαι ἢ Σωκράτη, ὥσπερ ἐπί-
 Ε στειλας. νῦν δὲ Σωκράτης μὲν ἐστὶ περὶ ἀσθένειαν τὴν
 τῆς στραγγουρίας, ἐμὲ δὲ ἀφικόμενον ἐνταῦθα ἄσχημον
 ἂν εἶη μὴ διαπράξασθαι ἐφ' ἧπερ σὺ παρακαλεῖς. ἐγὼ
 δὲ ταῦτα γενέσθαι ἂν οὐ πολλὴν ἐλπίδα ἔχω· δι' ἣ δέ,
 μακρᾶς ἐτέρας δέοιτ' ἂν ἐπιστολῆς, εἴ τις πάντα διεξλοι-
 καὶ ἅμα οὐδὲ τῷ σώματι διὰ τὴν ἡλικίαν ἱκανῶς ἔχω
 πλανᾶσθαι καὶ κινδυνεύειν κατὰ τε γῆν καὶ κατὰ θάλατ-
 ταν, οἷα [ἀπαντᾶ] καὶ νῦν πάντα κινδύνων ἐν ταῖς πο-
 ρεαῖς ἐστὶ μεστά. συμβουλευσαί μέντοι ἔχω σοί τε καὶ
 359 τοῖς οἰκισταῖς, ὃ εἰπόντος μὲν ἐμοῦ, φησὶν Ἡσίοδος, δό-
 ξαι ἂν εἶναι φαῦλον, χαλεπὸν δὲ νοῆσαι. εἰ γὰρ οἶονθ' ὅ-
 ὑπὸ νόμων θέσεως καὶ ὧν τινῶν εὐ ποτὲ πόλιν ἂν κατα-
 σκευασθῆναι, ἄνευ τοῦ εἶναι τι κύριον ἐπιμελούμενον ἐν
 τῇ πόλει τῆς καθ' ἡμέραν διαίτης, ὅπως ἂν ἡ σῶφρων τε
 καὶ ἀνδρική δούλων τε καὶ ἐλευθέρων, οὐκ ὀρθῶς δια-
 νοοῦνται. τοῦτο δ' αὖ, εἰ μὲν εἰσὶν ἤδη ἄνδρες ἄξιοι τῆς
 Β ἀρχῆς ταύτης, γένοιτ' ἂν· εἰ δ' ἐπὶ τὸ παιδεῦσαι δεῖ τι-
 νός, οὔτε ὁ παιδεύων οὔτε οἱ παιδευθησόμενοι, ὥς ἐγὼ
 οἶμαι, εἰσὶν ὑμῖν, ἀλλὰ τὸ λοιπὸν τοῖς θεοῖς εὐχεσθαι.
 καὶ γὰρ σχεδόν τι καὶ αἱ ἔμπροσθεν πόλεις οὕτω κατε-
 σκευάσθησαν, καὶ ἔπειτα εὖ ᾤκησαν, ὑπὸ ξυμβάσεων
 πραγμάτων μεγάλων καὶ κατὰ πόλεμον καὶ κατὰ τὰς ἄλ-
 λας πράξεις γενομένων, ὅταν ἐν τοιοῦτοις καιροῖς ἀνὴρ
 καλός τε καὶ ἀγαθὸς ἐγγένηται μεγάλην δύναμιν ἔχων· τὸ
 Ο δ' ἔμπροσθεν αὐτὰ προθυμεῖσθαι μὲν χρὴ καὶ ἀνάγκη,
 διανοεῖσθαι μέντοι αὐτὰ οἷα λέγω, καὶ μὴ ἀνοηταίνειν
 οἰομένους τι ἐτοίμως διαπράξασθαι. εὐτύχει.

ΙΒ.

Πλάτων Ἀρχύτα Ταραντίνῳ εὐ πράττειν.

Τὰ μὲν παρὰ σοῦ ἐλθόνθ' ὑπομνήματα θαυμαστῶς
ὥς ἄσμενοί τε ἐλάβομεν καὶ τοῦ γράψαντος αὐτὰ ἡγά- D
σθημεν ὥς ἐνι μάλιστα, καὶ ἔδοξεν ἡμῖν εἶναι ὁ ἀνὴρ
ἄξιος ἐκείνων τῶν πάλαι προγόνων· λέγονται γὰρ δὴ οἱ
ἄνδρες οὗτοι μύριοι εἶναι, οὗτοι δ' ἦσαν τῶν ἐπὶ Λαο-
μέδοντος ἐξαναστάντων Τρώων, ἄνδρες ἀγαθοί, ὥς ὁ
παραδεδομένος μῦθος δηλοῖ. τὰ δὲ παρ' ἐμοὶ ὑπομνή-
ματα, περὶ ὧν ἐπέστειλας, ἱκανῶς μὲν οὐπω ἔχει, ὥς δέ
ποτε τυγχάνει ἔχοντα, ἀπέσταλκά σοι· περὶ δὲ τῆς φυ-
λακῆς ἀμφοτέροι συμφωνοῦμεν, ὥστ' οὐδὲν δεῖ παρα- E
κελεύεσθαι.

ΙΓ.

Πλάτων Διονυσίῳ τυράννῳ Συρακουσῶν

360

εὐ πράττειν.

Ἀρχή σοι τῆς ἐπιστολῆς ἔστω καὶ ἅμα ξύμβολον ὅτι
παρ' ἐμοῦ ἐστί· τοὺς Λοκροὺς ποθ' ἐστίων νεανίσκους,
πόρρω κατακείμενος ἀπ' ἐμοῦ, ἀνέστης παρ' ἐμὲ καὶ φι-
λοφρονούμενος εἶπες εὐ τι ῥῆμα ἔχον, ὥς ἐμοί τε ἐδόκει
καὶ τῷ παρακατακειμένῳ, ἣν δ' οὗτος τῶν καλῶν τις· ὃς B
τότε εἶπεν· ἦ που πολλά, ὦ Διονύσιε, εἰς σοφίαν ὠφελεῖ
ὑπὸ Πλάτωνος· σὺ δ' εἶπες· καὶ εἰς ἄλλα πολλά, ἐπεὶ
καὶ ἀπ' αὐτῆς τῆς μεταπέμψεως, ὅτι μετεπεμψάμην αὐ-

τόν, δι' αὐτὸ τοῦτο εὐθὺς ὤφελήθην. τοῦτ' οὖν διασω-
 στέον, ὅπως ἂν ἀνῆλθῃται ἀεὶ ἡμῖν ἢ ἀπ' ἀλλήλων ὠφέ-
 λεια. καὶ ἐγὼ νῦν τοῦτ' αὐτὸ παρασκευάζων τῶν τε Πυ-
 θαγορείων πέμπω σοι καὶ τῶν διαιρέσεων, καὶ ἄνδρα,
 C ὥσπερ ἐδόκει ἡμῖν τότε, ὃ γε σὺ καὶ Ἀρχύτης, εἴπερ ἦκει
 παρὰ σε Ἀρχύτης, χρῆσθαι δύναισθ' ἂν. ἔστι δὲ ὄνομα
 μὲν Ἑλέων, τὸ δὲ γένος ἐκ Κυζίκου, μαθητῆς δὲ Εὐ-
 δόξου καὶ περὶ πάντα τὰ ἐκείνου πάννυ χαριέντως ἔχων.
 ἔτι δὲ καὶ τῶν Ἰσοκράτους μαθητῶν τῷ συγγέγονε καὶ
 Πολυξένῳ τῶν Βρύσσωνός τινα ἐταίρων· ὃ δὲ σπάνιον ἐπὶ
 τούτοις, οὔτε ἄχαρίς ἐστὶν ἐντυχεῖν οὔτε κακοήθει ἔοι-
 κεν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλαφρὸς καὶ εὐήθης-δόξειεν ἂν εἶναι.
 D δεδιὼς δὲ λέγω ταῦτα, ὅτι ὑπὲρ ἀνθρώπου δόξαν ἀπο-
 φαίνομαι, οὐ φαύλου ζώου, ἀλλ' εὐμεταβόλου, πλήν
 πάννυ ὀλίγων τινῶν καὶ εἰς ὀλίγα· ἐπεὶ καὶ περὶ τούτου
 φοβούμενος καὶ ἀπιστῶν ἐσκόπουν αὐτὸς τε ἐντυγχάνων
 καὶ ἐπυνθανόμην τῶν πολιτῶν αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς οὐδὲν
 φλαῦρον ἔλεγε τὸν ἄνδρα. σκόπει δὲ καὶ αὐτὸς καὶ εὐ-
 λαβοῦ. μάλιστα μὲν οὖν, ἂν καὶ ὁπωστιοῦν σχολάξης,
 E μάνθανε παρ' αὐτοῦ καὶ τὰλλα φιλοσόφει· εἰ δὲ μή, ἐκ-
 δίδαξαι τινα, ἵνα κατὰ σχολὴν μανθάνων βελτίων γίγνηται
 καὶ εὐδοξῆς, ὅπως τὸ δι' ἐμὲ ὠφελείσθαι σε μὴ ἀνιῇ. καὶ
 ταῦτα μὲν δὴ ταύτη.

361 Περὶ δὲ ὧν ἐπέστελλές μοι ἀποπέμπειν σοι, τὸν μὲν
 Ἀπόλλω ἐποίησάμην τε καὶ ἄγει σοι Λεπτίνης, νέου καὶ
 ἀγαθοῦ δημιουργοῦ· ὄνομα δ' ἐστὶν αὐτῷ Λεωχάρης.
 ἕτερον δὲ παρ' αὐτῷ ἔργου ἦν πάννυ κομψόν, ὡς ἐδόκει·
 ἐπριάμην οὖν αὐτὸ βουλόμενός σου τῇ γυναικὶ δοῦναι,
 ὅτι μου ἐπεμελεῖτο καὶ ὑγιαίνοντος καὶ ἀσθενουῦντος
 ἀξίως ἐμοῦ τε καὶ σοῦ· δὸς οὖν αὐτῇ, ἂν μὴ τι σοὶ ἄλλο
 δόξη. πέμπω δὲ καὶ οἶνου γλυκέος δώδεκα σταμνία τοῖς
 B παισὶ καὶ μέλιτος δύο· ἰσχάδων δὲ ὕστερον ἤλθομεν τῆς

αποθέσεως, τὰ δὲ μύρτα ἀποτεθέντα κατεσάπη· ἀλλ'
 αὐτίς βέλτιον ἐπιμελησόμεθα. περὶ δὲ φυτῶν Λεπτινῆς
 σοι ἔρει. ἀργύριον δ' εἰς ταῦτα ἕνεκά τε τούτων καὶ εἰς-
 φορῶν τινῶν εἰς τὴν πόλιν ἔλαβον παρὰ Λεπτινίου, λέ-
 γων ἅ μοι ἐδόκει εὐσχημονέστατα ἡμῖν εἶναι καὶ ἀληθῆ
 λέγειν, ὅτι ἡμέτερον εἴη ὃ εἰς τὴν ναῦν ἀναλώσαμεν τὴν
 Λευκαδίαν, σχεδὸν ἑκατὸ μναῖ· τοῦτ' οὖν ἔλαβον,
 καὶ λαβὼν αὐτός τε ἐχρησάμην καὶ ὑμῖν ταῦτα ἀπέπεμψα. Ο
 τὸ δὴ μετὰ τοῦτο περὶ χρημάτων ἄκουε ὥς σοι ἔχει, περὶ
 τε τὰ σὰ τὰ Ἀθήνησι καὶ περὶ τὰ ἑμέα. ἔγὼ τοῖς σοῖς χρή-
 μασιν, ὥσπερ τότε σοι ἔλεγον, χρήσομαι καθάπερ τοῖς
 τῶν ἄλλων ἐπιτηδείων, χρῶμαι δὲ ὥς ἂν δύνωμαι ὀλι-
 γίστοις, ὅσα ἀναγκαῖα ἢ δίκαια ἢ εὐσχήμονα ἐμοὶ τε δο-
 κεῖ καὶ παρ' οὗ ἂν λαμβάνω. ἐμοὶ δὲ τοιοῦτον νῦν ξυμ-
 βέβηκεν. εἰσὶ μοι ἀδελφιδῶν θυγατέρες τῶν ἀποθανου-
 σῶν τότε, ὅτ' ἐγὼ οὐκ ἐστεφανούμην, σὺ δ' ἐκέλευες, D
 τέτταρες, ἡ μὲν νῦν ἐπίγαμος, ἡ δὲ ὀκταέτις, ἡ δὲ σμι-
 κρὸν πρὸς τρισὶν ἔτεσιν, ἡ δὲ οὐπω ἐνιαυσία. ταύτας ἐκ-
 δοτέον ἐμοὶ ἐστὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς ἐπιτηδείοις, αἷς ἂν ἐγὼ
 ἐπιβιῶ· αἷς δ' ἂν μὴ, χαιρόντων· καὶ ὧν ἂν γένωνται
 οἱ πατέρες αὐτῶν ἐμοὶ πλουσιώτεροι, οὐκ ἐκδοτέον· τὰ
 δὲ νῦν αὐτῶν ἐγὼ εὐπορώτερος, καὶ τὰς μητέρας δὲ αὐ-
 τῶν ἐγὼ ἐξέδωκα καὶ μετ' ἄλλων καὶ μετὰ Δίωνος. ἡ μὲν E
 οὖν Σπενσίππῳ γαμεῖται, ἀδελφῆς οὕσα αὐτῷ θυγάτηρ·
 δεῖ δὴ ταύτῃ οὐδὲν πλεον ἢ τριάκοντα μνῶν· μέτραι γὰρ
 αὐταὶ ἡμῖν προῖκες. ἔτι δὲ εἰάν ἡ μήτηρ τελευτήσῃ ἡ ἐμή,
 οὐδὲν αὐτῇ πλείονος ἢ δέκα μνῶν δεοὶ ἂν εἰς τὴν οἰκοδο-
 μίαν τοῦ τάφου. καὶ περὶ ταῦτα τὰ μὲν ἑμέα ἀναγκαῖα
 σχεδόν τι ἐν τῷ νῦν ταῦτά ἐστιν· εἰάν δὲ τι ἄλλο γίνη-
 ται ἰδίου ἢ δημόσιον ἀνάλωμα διὰ τὴν παρὰ σὲ ἄφιξιν,
 ὥσπερ τότε ἔλεγον δεῖ ποιεῖν, ἐμὲ μὲν διαμάχεσθαι, ὅπως

ὥς ολίγιστον γένηται τὸ ἀνάλωμα, ὃ δ' ἂν μὴ δύναμαι,
362 σὴν εἶναι τὴν δαπάνην.

Τὸ δὴ μετὰ ταῦτα λέγω περὶ τῶν σῶν αὐτῶν χρημάτων
τῶν Ἀθηνῆσι τῆς ἀναλώσεως, ὅτι πρῶτον μὲν ἂν τι δέῃ
ἐμὲ ἀναλίσκειν εἰς χορηγίαν ἢ τι τοιοῦτον, οὐκ ἔστι σοι
ξένος οὐδεὶς ὅστις δώσει, ὥς ῥόμεθα, ἐπεὶ καὶ ἂν τι σοι
αὐτῷ διαφέρει μέγα, ὥστε ἀναλωθὲν μὲν ἤδη δυνῆσαι, μὴ
ἀναλωθὲν δὲ ἄλλ' ἐγχρονισθῆν, ἕως ἂν τις παρὰ σοῦ
ἔλθῃ, βλάψαι, πρὸς τῷ χαλεπῷ τὸ τοιοῦτόν σοι ἔστι καὶ
B αἰσχρόν. ἐγὼ γὰρ δὴ ταῦτά γε ἐξήτασα, παρ' Ἀνδρομήδῃ
τὸν Αἰγινήτην πέμπας Ἑραστον, παρ' οὗ ἐκέλευες τοῦ
ὑμετέρου ξένου, εἰ τι δεοίμην, λαμβάνειν, βουλόμενος
καὶ ἄλλα μείζονα ἃ ἐπέστελλες πέμπειν. ὃ δὲ εἶπεν εἰκότα
καὶ ἀνθρώπινα, ὅτι καὶ πρότερον ἀναλώσας τῷ πατρί
σου μόλις κομίσαιτο, καὶ νῦν σμικρὰ μὲν δοίῃ ἂν, πλείω
δὲ οὐ. οὕτω δὴ παρὰ Λεπτίνου ἔλαβον· καὶ τοῦτό γε
ἄξιον ἐπαινέσαι Λεπτίνην, οὐχ ὅτι ἔδωκεν, ἀλλ' ὅτι προ-
C θύμως, καὶ τὰ ἄλλα περὶ σέ καὶ λέγων καὶ πράττων, ὅτι
οἷός τ' ἦν ἐπιτήδειος, φανερός ἦν. χορὴ γὰρ δὴ καὶ τὰ
τοιαῦτα καὶ τὰναντία τούτων ἐμὲ ἀπαγγέλλειν, ὁποῖός
τις ἂν ἕκαστος ἐμοὶ φαίνεται περὶ σέ. τὸ δ' οὖν περὶ τῶν
χρημάτων ἐγὼ σοι παρορησιάζομαι· δίκαιον γάρ, καὶ ἅμα
ἐμπείρως ἔχων τῶν παρὰ σοὶ λέγοιμ' ἂν. οἱ προσαγγέλ-
λόντες ἕκαστοτέ σοι, ὅτι ἂν οἴωνται ἀνάλωμα εἰσαγγέλ-
λειν, οὐκ ἐθέλουσι προσαγγέλλειν, ὥς δὴ ἀπεχθισόμενοι
D ἔθιξε οὖν αὐτοὺς καὶ ἀνάγκασε φράζειν καὶ ταῦτα καὶ
τὰ ἄλλα· σὲ γὰρ δεῖ εἰδέναι τε τὰ πάντα κατὰ δύναμιν
καὶ κριτὴν εἶναι καὶ μὴ φεύγειν τὸ εἰδέναι. πάντων γὰρ
ἄριστόν σοι ἔσται πρὸς τὴν ἀρχήν· τὰ γὰρ ἀναλώματα
ὀρθῶς ἀναλίσκόμενα καὶ ὀρθῶς ἀποδιδόμενα πρὸς τε
τὰ ἄλλα καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν τῶν χρημάτων κτῆσιν καὶ σὺ
δὴ φῆς ἀγαθὸν εἶναι καὶ φήσεις. μὴ οὖν σε διαβαλλόν-

των πρὸς τοὺς ἀνθρώπους οἱ κήδεσθαί σου φάσκοντες·
τοῦτο γὰρ οὔτε ἀγαθὸν οὔτε καλὸν πρὸς δόξαν σοι δοκεῖ
ὑμβολὸν εἶναι.

E

Τὰ μετὰ ταῦτα περὶ Δίωτος λέγοιμ' ἅν. τὰ μὲν οὖν
ἅλλ' οὐπω ἔχω λέγειν, πρὶν ἂν παρὰ σοῦ ἔλθωσιν αἱ
ἐπιστολαί, ὥσπερ ἔφησ'· περὶ μέντοι ἐκείνων, ὧν οὐκ εἶας
μεμνήσθαι πρὸς αὐτόν, οὔτε ἐμνήσθην οὔτε διελέχθην,
ἔξεπειρώμην δέ, εἴτε χαλεπῶς εἴτε ῥαδίως οἶσει γιγνομέ-
νων, καὶ μοι ἐδόκει οὐκ ἡρέμα ἂν ἄχθεσθαι εἰ γίγνοιτο.
τὰ δὲ ἄλλα περὶ σέ καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ μέτριός μοι δοκεῖ
εἶναι Δίωτον.

Κρατίνῳ τῷ Τιμοθέου μὲν ἀδελφῷ, ἐμῷ δ' ἐταίρῳ, 363
θώρακα θωρησάμεθα ὀπλιτικὸν τῶν μάλα καλῶν τῶν
πεζῶν, καὶ ταῖς Κέβητος θυγατρᾷσι χιτῶνια τρία ἑπτα-
πῆχη, μὴ τῶν πολυτελῶν τῶν Ἀμοργίνων, ἀλλὰ τῶν Σι-
κελικῶν τῶν λιπῶν. ἐπεικῶς δὲ γιγνώσκεις τοῦτομα Κέ-
βητος· γεγραμμένος γὰρ ἐστὶν ἐν τοῖς Σωκρατεῖσι λό-
γοις μετὰ Σιμρίου Σωκράτει διαλεγόμενος ἐν τῷ περὶ
ψυχῆς λόγῳ, ἀνὴρ πᾶσιν ἡμῖν οἰκειὸς τε καὶ εὖνους.

Περὶ δὲ δὴ τοῦ ὑμβόλου τοῦ περὶ τὰς ἐπιστολάς, B
ὅσας τε ἂν ἐπιστέλλω σπουδῇ καὶ ὅσας ἂν μὴ, οἶμαι μὲν
σε μεμνήσθαι, ὅμως δ' ἐννόει καὶ πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν·
πολλοὶ γὰρ οἱ κελεύοντες γράφειν, οὓς οὐ ῥαδίον φανε-
ρῶς διωθεῖσθαι. τῆς μὲν γὰρ σπουδαίας ἐπιστολῆς θεὸς
ἄρχει, θεοὶ δὲ τῆς ἥττον.

Οἱ πρέσβεις καὶ ἐδέοντο ἐπιστέλλειν σοι, καὶ εἰκός·
πάνυ γὰρ προθύμως σὲ πανταχοῦ καὶ ἐμὲ ἐγκωμιάζουσι,
καὶ οὐχ ἥκιστα Φίλαργος, ὃς τότε τὴν χειρὰ ἡσθένει. καὶ
Φιλαίδης ὁ παρὰ βασιλέως ἦκων τοῦ μεγάλου ἔλεγε περὶ C
σοῦ· εἰ δὲ μὴ πάνυ μακρᾶς ἐπιστολῆς ἦν, ἔγραψα ἂν ἃ
ἔλεγε, νῦν δὲ Λεπτίνου πυνθάνον.

Ἄν τὸν θώρακα ἢ ἄλλο τι ὧν ἐπιστέλλω πέμπῃς, ἂν

PLATO VI.

5

μὲν αὐτός τω βούλῃ, εἰ δὲ μή, Τηρίλλω δός· ἔστι δὲ τῶν
ἀεὶ πλεόντων, ἡμέτερος ἐπιτηδείως καὶ τὰ ἄλλα καὶ περὶ
φιλοσοφίαν χαρίεις. Τίσωνος δ' ἔστι κηδεστής, ὃς τότε
ὄθ' ἡμεῖς ἀπεπλέομεν ἐπολιανόμεν.

Ἐρωσο καὶ φιλοσόφει καὶ τοὺς ἄλλους προτρέπον
D τοὺς νεωτέρους, καὶ τοὺς συσφαιριστὰς ἀσπάζου ὑπὲρ
ἐμοῦ, καὶ πρόστατε τοῖς τε ἄλλοις καὶ Ἀριστοκρίτῳ, ἐάν
τις παρ' ἐμοῦ λόγος ἢ ἐπιστολὴ ἴῃ παρὰ σέ, ἐπιμελεῖσθαι
ὅπως ὡς τάχιστα σὺ αἰσθῇ, καὶ ὑπομιμνήσκῃ σε ἵνα ἐπι-
μελῇ τῶν ἐπισταλέντων. καὶ νῦν Λεπτίνῃ τῆς ἀποδόσεως
τοῦ ἀργυρίου μὴ ἀμελήσῃς, ἀλλ' ὡς τάχιστα ἀπόδος, ἵνα
καὶ οἱ ἄλλοι πρὸς τοῦτον ὀρωῶντες προθυμότεροι ᾧσιν ἡμῖν
ὑπηρετεῖν.

E Ἰατροκλῆς, ὁ μετὰ Μυρωνίδου τότε ἐλεύθερος ἀφε-
θείς ὑπ' ἐμοῦ, πλεῖ νῦν μετὰ τῶν πεμπομένων παρ' ἐμοῦ
ἔμμισθον οὖν που αὐτὸν κατὰστησον ὡς ὄντα σοι εὖνον,
καὶ ἂν τι βούλῃ, αὐτῷ χρῶ. καὶ τὴν ἐπιστολὴν ἢ αὐτὴν ἢ
εἰ ὑπόμνημα αὐτῆς σῶζεται, καὶ αὐτὸς ἴσθι.

* Λ.*

Οὕτω μὲν εἶχον τούτων τι πέμπειν εἰς Συρακούσας
αἶν ἔφης Ἀρχύταν δεηθῆναι λαβεῖν παρὰ σοῦ· θαῤττον
δὲ καὶ οὐ διὰ μακροῦ πέμψομέν σοι. ἐμοὶ δὲ φιλοσοφία
οὐκ οἶδ' ὅ τίποτε χρῆμα γέγονεν, ἄρά γε φλαῦρον ἢ κα-
λόν, ὅποτ' ἐγὼ μισῶ νῦν συνεῖναι τοῖς πολλοῖς. οἶμαι μὲν
οὖν ὡς δικαίως διάκειμαι, ἀμαθαίνουσι δὲ κατ' ἰδέαν πᾶ-
σαν ἀφροσύνης οἳ τε ἰδία τι πονοῦντες καὶ οἱ τὰ κοινὰ
πράττοντες· εἰ δὲ ἀλόγως τοῦτο πάσχω, τοῦτό γε ἴσθι,
ὅτι μόλις ἂν οὕτως ἐγένετό μοι ξῆν, ἄλλως δὲ καὶ οὐκ ἔνι

μοι ψυχῆς λαμβάνειν, διὸ δὴ ἐκ τοῦ ἄστεος ἀπηλλάγην ὥσπερ εἰρκτῆς θηρίων, διατρίβω μέντοι οὐ μακρὰν Ἐφεστιαδῶν καὶ τούτων τῶν χωρίων, καὶ συνέγνων ὅτι Τίμων οὐκ ἦν ἄρα μισάνθρωπος, μὴ εὐρίσκων μέντοι ἀνθρώπους οὐκ ἡδύνατο θηρία φιλεῖν· ὅθεν καθ' ἑαυτὸν καὶ μόνος διεβίου, κινδυνεύων δὲ τυχὸν ἴσως μὴδ' ἐκείνως εὐλογίσεσθαι. σὺ δὲ ἐκδέχου ὅπως βούλει· ἐμοὶ γὰρ ὥδε τὰ τῆς γνώμης ἔχει ἅποθεν εἶναι τοῦ ἄστεος εἰς τε νῦν καὶ τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον, ὅντινα ἂν ξῆν ὁ θεὸς ἡμῖν διδῶ.

* ΙΕ. *

Κρήνης, ᾧ ἔδωκα τὴν ἐπιστολήν, ἔστι μὲν δῆλος καὶ σοὶ φίλος, ἐπεὶ δὲ ἡ ἀρχὴ τῆς γνώσεως ἀφ' ἡμῶν γέγυρε, καλῶς ἔχειν οἶμαι καὶ νῦν ὥσπερ ἑτέραν ἀρχὴν ποιούμενον τῆς συστάσεως παρακαλέσαι * σέ * πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν αὐτοῦ. τυγχάνει γὰρ βουλούμενος στρατεύεσθαι, πράττειν τι τῶν κατ' ἀξίαν αὐτοῦ· σχεδὸν δὲ βραχὺς ὁ μετὰ ταῦτα λόγος. οὔτε γὰρ ἡμᾶς ἀγνοεῖς, ὥς ἔχομεν πρὸς Παράμον καὶ Κρήνην, οὔτε τὸν νεανίσκον, ὅτι σώφρων καὶ μέτριος καὶ εἰς πᾶσαν ὁμιλίαν, ὥς εἶπεν, καὶ χρεῖαν ἀσφαλῆς. δεῖν γὰρ φασι τεκμαίρεσθαι τὰ μέλλοντα τοῖς γεγενομένοις, καὶ μάλιστα τῇ ἰδίᾳ φύσει καὶ προαιρέσει· τοῦτον δὲ πάντες ὁμολογουμένως ἐπαινοῦσι. ὥς οὖν ὅντος καὶ τοιούτου καὶ ἡμετέρου καὶ σοῦ φίλου, πειρῶ τὴν ἐνδεχομένην περὶ αὐτοῦ ποιεῖσθαι σπουδὴν· ἄξιοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι χάριτος.

* ΙΣ. *

Πολλάκις ἀναγγέλλοντος Ἀθηνοδώρου τὴν ὑμετέραν προαίρεσιν, ἐδοκίμαζον γράψας πρὸς ὑμᾶς ἀσπάσασθαι τε καὶ προσαγορεῦσαι καὶ διὰ τὴν πρὸς ἐμὲ συνήθειαν, ἧς φαίνεσθε μνημονεύειν, καὶ διότι περὶ Διονύσιον ὅμοιοι διαμένετε ταῖς εὐνοίαις. ἦθους γὰρ κρίσιν ἀκριβεστέραν οὐδεμίαν ἡγοῦμαι τῆς ἐν φιλίᾳ βεβαιότητος, ἧς ὑμᾶς αἰσθάνομαι καὶ παρὰ τὴν ἡλικίαν ἐπιμελουμένους. ὥς οὖν καὶ διὰ ταῦτα καὶ διὰ τὴν ἄλλην ἐπιείκειαν ὑμῶν, ἣν πυνθάνομαι πολὺ μᾶλλον νῦν ἢ πρῶην ἀπερχομένου μου, πειρᾶσθε καὶ τὸν ὑπόλοιπον χρόνον εἶναι τοιοῦτοι, νομίζοντες ἐλευθεριωτάτην ἐπικαρπίαν εἶναι τῆς τοιαύτης διαθέσεως τὴν παρὰ τῶν εὐ ζώντων εὐφημίαν.

* ΙΖ. *

Γεώργιος, ὃ τὴν ἐπιστολὴν δέδωκα, τῶν φίλων ἡμῶν ἐστὶ τῶν συνεσχολακῶτων χρόνον ἤδη πολὺν, καὶ τὸ ἦθος, ὥς καὶ ἡμεῖς ὑπολαμβάνομεν, ὥσπερ τις ἄλλος ἐπιεικής· διὸ καὶ τῶν κατὰ φιλοσοφίαν κεκοινωνήκαμεν αὐτῷ. τοῦτον οὖν ἐδόκει μοι καλῶς ἔχειν συστήσαι σοι· τοὺς γὰρ χρηστοὺς εὐ οἶδα ὅτι βούλει γνωρίζειν, ἄλλως τ' ἐπεὶ καὶ γειννᾷ τῇ χώρᾳ. τυγχάνει γὰρ ὢν Κιεριεὺς καὶ μέλλει νῦν οἴκοι ποιεῖσθαι τὴν διατριβήν· ἔσται δὲ σύστασις ἄοχλός σοι καὶ ἄλυπος· εὐλαβής τε γὰρ ἐστὶ πάνν τῷ τρόπῳ, καὶ προήρηται ξῆν ἀπραγμόνως. ἀλλὰ γνώριζε τὸν ἄνδρα, καὶ ἐπιμελοῦ ὥς τοιούτου καὶ οὕτως ἔχοντος πρὸς ἡμᾶς. δῶσει δέ σοι καὶ τοὺς λόγους οὗτος, οὓς ἀνέγνωμεν.

* ΙΗ. *

Καλλίμαχος, ὑπὲρ οὗ γέγραφα τὴν ἐπιστολήν, ἔστιν ἡμῖν τῶν συνεσχολακότων· συμβέβηκε δ' αὐτῷ συμπεπιωκέναι τύχῃ τινί, περὶ ἧς εὖ οἶδα ὅτι καὶ σὺ ἀκήκοας. Ἀπῆκται γὰρ ὑπὸ τοῦ Δρομοκλείδου ἔκ τινος φιλονεικίας μειρακιώδους, καὶ ἔστιν ἐν τῷ οἰκήματι χρόνον ἥδη πολὺν· ἀξιοῖ δὲ ἡμᾶς δικαίαν ἀξίωσιν καὶ ἦν ἂν φίλος ἀξιῶσειεν, βοηθεῖν αὐτῷ. τὴν δὲ βοήθειαν οὐθ' ἡμεῖς ἔχομεν εἰς ἄλλον ἀνενεργεῖν, ἐκεῖνός τε διαροήδην λέγει καὶ οἶεται, σοῦ βουλευθέντος ῥαδίαν εἶναι τὴν σωτηρίαν αὐτῷ, οὐτ' ἀπέχθειαν οὐδεμίαν ἔχουσιν οὐτ' ἔχθραν· οὐδένα γὰρ εἶναι τὸν ἐναντιωθησόμενον. ὁ γὰρ αὖ Δρομοκλείδης αἰεὶ μὲν καὶ ἐν ἅπασιν, ὡς ἐγὼ κρίνω, χρηστός ἐστι καὶ εὐγνώμων, ἀτὰρ δὴ καὶ τὰ πράγματα πάσαι σπουδάζει διαλυθῆναι· καλῶς ἂν οὖν ποιοῖς καὶ ἡμῶν ἕνεκα καὶ αὐτοῦ, ποιησάμενός τινα ἐπιμέλειαν τοῦ ἀνδρός, ὅπως σωθῇ. τὰ γὰρ φιλάνθρωπα εὖ οἶσθ' ὅτι καὶ ἡμεῖς ἂν, εἰ βουλήσοιο, παραινέσαιμεν· ὥστε μὴ καταπροΐεσθαι μηδ' ἄλλω παρῆναι τὸ συντελεῖν, ἀλλὰ ταῦτά γε ποιεῖν. ἔρρωσο.

ὍΡΟΙ.

Si.
III.p.
414

Ἄϊδιον τὸ κατὰ πάντα χρόνον καὶ πρότερον ὃν καὶ νῦν μὴ ἐφθαρμένον.

Θεὸς ζῶν ἀθάνατον, αὐταρκες πρὸς εὐδαιμονίαν οὐσία ἄϊδιος, τῆς τὰγαθοῦ φύσεως αἰτία.

Γένεσις κίνησις εἰς οὐσίαν· μετάληψις οὐσίας· πόρευσις εἰς τὸ εἶναι.

Ἥλιος πῦρ οὐράνιον, ὃ μόνον ἀπ' ἡοῦς μέχρι δείλης τοῖς αὐτοῖς ἔστιν ὁραθῆναι· ἄστρον ἡμεροφανές· ζῶν ἄϊδιον, ἔμψυχον τὸ μέγιστον.

B Χρόνος ἡλίου κίνησις, μέτρον πορᾶς.

Ἡμέρα ἡλίου πορεία ἀπ' ἀνατολῶν ἐπὶ δυσμᾶς· φῶς τοῦναντίον νυκτί.

Ἔως ἡμέρας ἀρχή· τὸ πρῶτον φῶς ἀπὸ τοῦ ἡλίου.

Μεσημβρία χρόνος, ἐν ᾧ τῶν σωμαμάτων αἱ σκιαὶ ἐλαχίστου μήκους κοινωνοῦσιν.

Δείλη ἡμέρας τελευτή.

Νύξ σκότος τοῦναντίον ἡμέρας· ἡλίου στέρησις.

Τύχη πορὰ ἐξ ἀδήλου εἰς ἀδήλου, καὶ ἡ ἐκ τοῦ αὐτομάτου αἰτία δαιμονίας πράξεως.

C Γῆρας φθίσις ἐμψύχου ὑπὸ χρόνον γιγνομένη.

Πνεῦμα κίνησις ἀέρος περὶ τὴν γῆν.

Ἄηρ στοιχεῖον, οὗ πᾶσαι αἱ κατὰ τόπον κινήσεις κατὰ φύσιν εἰσίν.

Οὐρανὸς σῶμα περιέχον πάντα τὰ αἰσθητὰ πλὴν αὐτοῦ τοῦ ἀνωτάτω ἀέρος.

Ψυχὴ τὸ αὐτὸ ἑαυτὸ κινεῖν· αἰτία κινήσεως ζωτικῆς
ζώων.

Δύναμις τὸ καθ' αὐτὸ ποιητικόν.

Ὅψις ἕξις διακριτικὴ σωμάτων.

Ὅσπουν μυελὸς ὑπὸ θερμοῦ παγείς.

Στοιχεῖον τὸ συνάγον καὶ διαλύον τὰ σύνθετα.

Ἀρετὴ διάθεσις ἢ βελτίστη· ἕξις θνητοῦ ζώου καθ'
αὐτὴν ἐπαινετὴ· ἕξις, καθ' ἣν τὸ ἔχον ἀγαθὸν λέγεται· D
κοινωνία νόμων δικαία· διάθεσις, καθ' ἣν τὸ [ἔχον] δια-
κείμενον τελείως σπουδαῖον λέγεται· ἕξις ποιητικὴ εὐ-
νομίας.

Φρόνησις δύναμις ποιητικὴ καθ' αὐτὴν τῆς ἀνθρώ-
που εὐδαιμονίας· ἐπιστήμη ἀγαθῶν καὶ κακῶν· ἐπιστήμη
ποιητικὴ εὐδαιμονίας· διάθεσις, καθ' ἣν κρίνομεν, τί
πρακτέον καὶ τί οὐ πρακτέον.

Δικαιοσύνη ὁμόνοια τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτήν, καὶ εὐ-
ταξία τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν πρὸς ἀλλήλα τε καὶ περὶ ἄλ-
ληλα· ἕξις διανεμητικὴ τοῦ κατ' ἀξίαν ἐκάστω· ἕξις, καθ'
ἣν ὁ ἔχων προαιρετικὸς ἐστὶ τῶν φαινομένων αὐτῷ δι- E
καίων· ἕξις ἐν βίῳ νόμου ὑπήκοος· ἰσότης κοινωνικὴ· ἕξις
ὑπηρετικὴ νόμων.

Σωφροσύνη μετριότης τῆς ψυχῆς περὶ τὰς ἐν αὐτῇ
κατὰ φύσιν γιγνομένης ἐπιθυμίας τε καὶ ἡδονάς· εὐαρ-
μοστία καὶ εὐταξία ψυχῆς πρὸς τὰς κατὰ φύσιν ἡδονὰς καὶ
λύπας· συμφωνία ψυχῆς πρὸς τὸ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι·
αὐτοπραγία κατὰ φύσιν· [εὐταξία ψυχῆς λογιστικῇ] ὁμιλία
ψυχῆς περὶ καλῶν καὶ αἰσχυρῶν· ἕξις, καθ' ἣν ὁ ἔχων αἰ- 412
ρετικὸς ἐστὶ καὶ εὐλαβητικὸς ὧν χρῆ.

Ἀνδρεία ἕξις ψυχῆς ἀκίνητος ὑπὸ φόβου· θάρσος πο-
λεμικόν· ἐπιστήμη τῶν κατὰ πόλεμον πραγμάτων· ἐγκρά-
τεια ψυχῆς πρὸς τὰ φοβερά καὶ δεινὰ· τόλμα ὑπηρετικὴ
φρονήσεως· εὐθαρσία ἐπὶ θανάτου προσδοκία· ἕξις δια-

φυλακτική λογισμῶν ὀρθῶν ἐν κινδύνοις· ῥώμη πρὸς κίνδυνον ἀντίρροπος· ῥώμη καρτερική πρὸς ἀρετήν· ἡρεμία ψυχῆς περὶ τὰ δεινὰ καὶ θαρσαλέα κατὰ τὸν ὀρθὸν λόγον
 B φαινόμενα· σωτηρία δογμάτων ἀδήλων περὶ τὰ δεινὰ· ἐμπειρία πολέμου· ἔξις ἐμμενητική νόμου.

Ἐγκράτεια δύναμις ὑπομενητική λύπης, ἀκολουθοῦσης τῷ ὀρθῷ λογισμῷ· δύναμις ἀνυπέρβατος τοῦ ὑποληφθέντος ὀρθῷ λογισμῷ.

Αὐτάρκεια τελειότης κτήσεως ἀγαθῶν· ἔξις, καθ' ἣν οἱ ἔχοντες αὐτοὶ αὐτῶν ἄρχουσιν.

Ἐπιείκεια δικαίων καὶ συμφερόντων ἐλάττωσις· μετριότης ἐν συμβολαίοις· εὐταξία ψυχῆς λογιστική πρὸς τὰ καλὰ καὶ αἰσχροῖα.

C Καρτερία ὑπομονὴ λύπης ἔνεκα τοῦ καλοῦ· ὑπομονὴ πόνων ἔνεκα τοῦ καλοῦ.

Θάρσος ἀπροσδοκία κακοῦ· ἀνεκπληξία διὰ κακοῦ παρουσίαν.

Ἀλυπία ἔξις, καθ' ἣν ἀνέμπωτοί ἐσμεν εἰς λύπας.

Φιλοπονία ἔξις ἀποτελεστική οὗ ἂν προέλῃται· καρτερία ἐκούσιος· ἔξις ἀδιάβλητος πρὸς πόνον.

Αἰδῶς τολμήσεως ὑποχώρησις ἐκουσία δικαίως καὶ πρὸς τὸ βέλτιστον φανέν· καταλαβὴ ἐκουσία τοῦ βέλτιστου· εὐλάβεια ὀρθοῦ φόβου.

D Ἐλευθερία ἡγεμονία βίου· αὐτοκράτεια ἐπὶ παντί· ἔξουσία τοῦ καθ' ἑαυτὸν ἐν βίῳ· ἀφειδία ἐν χρήσει καὶ ἐν κτήσει οὐσίας.

Ἐλευθεριότης ἔξις πρὸς τὸ χρηματίζεσθαι ὥς δεῖ· πρόσθεσις καὶ κτήσις οὐσίας ὥς χρή.

Πραότης κατάστασις κινήσεως τῆς ὑπ' ὀργῆς κραδῆς ψυχῆς σύμμετρος.

Κοσμιότης ὑπειξις ἐκουσία πρὸς τὸ φανέν βέλτιστον· εὐταξία περὶ κίνησιν σώματος.

Εὐδαιμονία ἀγαθὸν ἐκ πάντων ἀγαθῶν συγκείμε-
δύναμις αὐτάρκης πρὸς τὸ εὖ ζῆν· τελειότης κατ'
ἦν· ὠφέλεια αὐτάρκης ζώου. E

Μεγαλοπρέπεια ἀξίωσις κατὰ λογισμὸν ὀρθὸν τὸν
ότατον.

Αρχίνοια εὐφυΐα ψυχῆς, καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός
ἐκάστω τοῦ δέοντος· ὀξύτης νοῦ.

Χρηστότης ἡθους ἀπλαστία μετ' εὐλογιστίας· ἡθους
δαιότης.

Καλοκαγαθία ἕξις προαιρετικῇ τῶν βελτίστων.

Μεγαλοψυχία χρῆσις τοῖς ξυμβαίνουσιν ἀστεία· με-
πρέπεια ψυχῆς μετὰ λόγου.

Φιλανθρωπία ἕξις εὐάγωγος ἡθους πρὸς ἀνθρώπου
ν· ἕξις εὐεργετικῇ ἀνθρώπων· χάριτος σχέσις· μνή-
ετ' εὐεργεσίας.

Εὐσέβεια δικαιοσύνη περὶ θεοῦς· δύναμις θεραπεν-
θεῶν ἐκούσιος· περὶ θεῶν τιμῆς ὑπόληψις ὀρθή· ἐπι- 413
η τῆς [περὶ] θεῶν τιμῆς.

Αγαθὸν τὸ αὐτοῦ ἔνεκεν.

Αφοβία ἕξις, καθ' ἣν ἀνέμπωτοί ἐσμεν εἰς φόβους.

Απάθεια ἕξις, καθ' ἣν ἀνέμπωτοί ἐσμεν εἰς πάθη.

Εἰρήνη ἡσυχία περὶ ἔχθρας πολεμικάς.

Ραθυμία ῥαστώνη ψυχῆς· ἀπάθεια τοῦ θυμοειδοῦς.

Δεινότης διάθεσις, καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστι
δίου τέλους.

Φιλία ὁμόνοια ὑπὲρ καλῶν καὶ δικαίων· προαίρεσις
τοῦ αὐτοῦ· ὁμοδοξία περὶ προαιρέσεως καὶ πράξεως·
οια περὶ βίου κοινωνίαν μετ' εὐνοίας· κοινωνία τοῦ B
οῖσιν καὶ παθεῖν.

Εὐγένεια ἀρετὴ εὐγενοῦς ἡθους· εὐαγωγία ψυχῆς
λόγους ἢ πράξεις.

Αἴρεσις δοκιμασία ὀρθή.

Εὐνοια αἴρεσις ἀνθρώπων πρὸς ἄνθρωπον ἀσπα-
σμῷ.

Οἰκειότης ταύτου γένους κοινωνία.

Ὁμόνοια κοινωνία τῶν ὄντων ἀπάντων· συμφωνία
νοημάτων καὶ ὑπολημμάτων.

Ἀγάπησις ἀπόδεξις παντελής.

Πολιτικὴ ἐπιστήμη καλῶν καὶ συμφερόντων· ἐπιστή-
μη ποιητικὴ δικαιοσύνης ἐν πόλει.

C Ἐταιρεία φιλία κατὰ συνήθειαν ἐν τοῖς καθ' ἡλικίαν
γεγενημένοις.

Εὐβουλία ἀρετὴ λογισμοῦ σύμφυτος.

Πίστις ὑπόληψις ὁρθὴ τοῦ οὕτως ἔχειν, ὡς αὐτῷ
φαίνεται· βεβαιότης ἡθους.

Ἀληθεία ἔξις ἐν καταφάσει καὶ ἀποφάσει· ἐπιστήμη
ἀληθῶν.

Βούλησις ἔφεσις μετὰ λόγου ὁρθοῦ· ὁρεξις εὐλογος·
ὁρεξις μετὰ λόγου κατὰ φύσιν.

Συμβούλευσις παραίνεσις ἐτέρῳ πρὸ πράξεως, τίνα
δεῖ τρόπον πράττειν.

Εὐκαιρία χρόνου ἐπίτευξις, ἐν ᾧ χρὴ παθεῖν τι ἢ
ποιῆσαι.

D Εὐλάβεια φυλακὴ κακοῦ· ἐπιμέλεια φυλακῆς.

Τάξις ἐργασία ὁμοιότητος τῶν πρὸς ἄλληλα πάντων
ὄντων· συμμετρία κοινωνίας αἰτία τῶν πρὸς ἄλληλα [πάν-
των ὄντων· συμμετρία πρὸς τὸ μαθεῖν].

Πρόσεξις συντονία ψυχῆς πρὸς τὸ καταμαθεῖν.

Εὐφυΐα τάχος μαθήσεως· γέννησις φύσεως ἀγαθῆ·
ἀρετὴ ἐν φύσει.

Εὐμάθεια εὐφυΐα ψυχῆς πρὸς τάχος μαθήσεως.

E Δίκη ἀπόφασις κυρία περὶ ἀμφισβητουμένου πράγ-
ματος [νόμος] ἀμφισβήτησις περὶ τοῦ ἀδικεῖν ἢ μὴ.

Εὐνομία πειθαρχία νόμων σπουδαίων.

Εὐφροσύνη ἐπὶ τοῖς τοῦ σώφρονος ἔργοις χαρά.

Τιμὴ δόσις ἀγαθῶν ἐν ταῖς δι' ἀρετὴν πράξεσι διδομένων· ἀξίωμα ἀπ' ἀρετῆς· σχῆμα σεμνότητος· τήρησις ἀξιώματος.

Προθυμία ἐμφανισμὸς προαιρέσεως πρακτικῆς.

Χάρις εὐεργεσία ἐκούσιος· ἀπόδοσις ἀγαθοῦ· ὑπουργία ἐν καιρῷ.

Ὁμόνοια ὁμοδοξία ἀρχόντων καὶ ἀρχομένων, ὥς δεῖ ἄρχειν καὶ ἄρχεσθαι.

Πολιτεία κοινωνία πλήθους ἀνθρώπων αὐτάρκειας πρὸς εὐδαιμονίαν· κοινωνία πλήθους ἔννομος.

Πρόνοια παρασκευὴ πρὸς μέλλοντά τινα.

414

Βουλὴ σκέψις περὶ τῶν μελλόντων, πῶς συμφέρει.

Νίκη δύναμις κρατητικὴ περὶ ἀγωνίαν.

Εὐπορία εὐκρίνεια [κρατητικὴ] τοῦ λεγομένου.

Δωρεὰ ἀλλαγὴ χάριτος.

Καιρὸς χρόνου ἀκμὴ πρὸς τὸ συμφέρον· χρόνος ἀγαθοῦ τινὸς συνεργός.

Μνήμη διάθεσις ψυχῆς φυλακτικὴ τῆς ἐν αὐτῇ ὑπαρχούσης ἀληθείας.

Ἔννοια συντονία διανοίας.

Νόησις ἀρχὴ ἐπιστήμης.

Ἀγνεία εὐλάβεια τῶν πρὸς τοὺς θεοὺς ἁμαρτημάτων· τῆς θεοῦ τιμῆς κατὰ φύσιν θεραπεία.

B

Μαντεία ἐπιστήμη προδηλωτικὴ πράξεως ἄνευ ἀποδείξεως.

Μαντικὴ ἐπιστήμη θεωρητικὴ τοῦ ὄντος καὶ μέλλοντος ζῶν θνητῶ.

Σοφία ἐπιστήμη ἀνυπόθετος· ἐπιστήμη τῶν αἰεὶ ὄντων· ἐπιστήμη θεωρητικὴ τῆς τῶν ὄντων αἰτίας.

Φιλοσοφία τῆς τῶν ὄντων αἰεὶ ἐπιστήμης ὄρεξις· ἔξις

θεωρητικὴ τοῦ ἀληθοῦς, πῶς ἀληθές· ἐπιμέλεια ψυχῆς μετὰ λόγου ὀρθοῦ.

Ἐπιστήμη υπόληψις ψυχῆς ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου
C δύναμις ὑποληπτικὴ τινος ἢ τινων, ἀμετάπτωτος ὑπὸ λόγου· λόγος ἀληθής ἐπὶ διανοίᾳ ἀμετάπτωτος.

Δόξα υπόληψις μεταπειστὸς ὑπὸ λόγου· λογιστικὴ φορὰ· διάνοια ἐμπίπτουσα εἰς ψεῦδος καὶ ἀληθές ὑπὸ λόγου.

Αἰσθησις ψυχῆς φορὰ· νοῦ κίνησις [ψυχῆς] διὰ σώματος· εἰσάγγελσις ὥρας ἀνθρώπων, ἀφ' ἧς γίνεταί ψυχῆς ἄλογος δύναμις γνωριστικὴ διὰ σώματος.

Ἐξίς διάθεσις ψυχῆς, καθ' ἣν ποιοὶ τινες λεγόμεθα.

D Φωνὴ ῥεῦμα διὰ στόματος ἀπὸ διανοίας.

Λόγος φωνὴ ἐγγράμματος, φραστικὴ ἐκάστου τῶν ὄντων· διάλεκτος σύνθετος ἐξ ὀνομάτων καὶ δημάτων ἄνευ μέλους.

Ὅνομα διάλεκτος ἀσύνθετος ἐρμηνευτικὴ τοῦ τε κατὰ τῆς οὐσίας κατηγορουμένου καὶ παντός τοῦ μὴ καθ' ἑαυτοῦ λεγόμενον.

Διάλεκτος φωνὴ ἀνθρώπου ἐγγράμματος· καὶ σημείον τι κοινὸν ἐρμηνευτικὸν ἄνευ μέλους.

Σύλλαβὴ ἀνθρωπίνης φωνῆς ἄρθρον ἐγγράμματος.

Ὅρος λόγος ἐκ διαφορᾶς καὶ γένους συγκεείμενος.

E Τεκμήριον ἀπόδειξις ἀφανοῦς.

Ἀπόδειξις λόγος συλλογιστικὸς ἀληθής· λόγος ἐμφανιστικὸς διὰ προγινωσκομένων.

Στοιχεῖον φωνῆς φωνὴ ἀσύνθετος· αἰτία ταῖς ἄλλαις φωναῖς τοῦ φωνᾶς εἶναι.

Ὡφέλιμον τὸ αἷτιον τοῦ εὖ πάσχειν· τὸ αἷτιον τοῦ ἀγαθοῦ.

Συμφέρον τὸ εἰς ἀγαθὸν φέρων.

Καλὸν τὸ ἀγαθόν.

Ἀγαθὸν τὸ αἶτιον σωτηρίας τοῖς οὖσι· τὸ αἶτιον παντὸς τοῦ πρὸς αὐτό· ἀφ' οὗ συμβαίνει ἢ χρὴ αἰρεῖσθαι.

Σῶφρον τὸ κόσμιον τῆς ψυχῆς.

Δίκαιον νόμου τάγμα ποιητικὸν δικαιοσύνης.

Ἐκούσιον τὸ αὐτοῦ προσαγωγόν· τὸ καθ' αὐτὸ αἰρε- 415
τόν· τὸ κατὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον.

Ἐλεύθερον τὸ ἄρχον αὐτοῦ.

Μέτριον τὸ μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως καὶ κατὰ τέχνην ἄρκοῦν.

Μέτρον μέσον ὑπερβολῆς καὶ ἐλλείψεως.

Ἄθλον ἀρετῆς γέρας [τὸ ἑαυτοῦ ἔνεκα αἰρετόν.]

Ἀθανασία οὐσία ἔμψυχος καὶ αἰδώς μονή.

Ὅσιον θεράπευμα θεοῦ· ἀρεστὸν θεῷ.

Ἑορτὴ χρόνος ἱερὸς κατὰ νόμους.

Ἀνθρώπος ζῶν ἄπτερον, δίπουν, πλατυώνυχον· ὁ μόνον τῶν ὄντων ἐπιστήμης τῆς κατὰ λόγους δεκτικόν ἐστιν.

Θυσία θεῷ δόμα θύματος.

B

Εὐχὴ αἰτήσεις ἀνθρώποις ἀγαθῶν ἢ δοκούντων παρὰ θεοῖς.

Βασιλεὺς ἄρχων κατὰ νόμους ἀνυπεύθυνος· πολιτικῆς κατασκευῆς ἄρχων.

Ἀρχὴ ἐπιμέλεια τοῦ παντός.

Ἐξουσία ἐπιτροπὴ νόμου.

Νομοθέτης ποιητὴς νόμων, καθ' οὓς δεῖ πολιτεῦσθαι.

Νόμος δόγμα πλήθους πολιτικὸν οὐκ εἰς τινα χρόνον ἀφωρισμένον.

Τπόθεσις ἀρχὴ ἀναπόδεικτος συγκεφαλαίωσις λόγου.

Ψήφισμα δόγμα πολιτικὸν εἰς τινα χρόνον ἀφωρισμένον.

- C Πολιτικὸς ἐπιστήμων πόλεως κατασκευῆς.
 Πόλις οἰκησὶς πλῆθους ἀνθρώπων κοινοῖς δόγμασι
 χρωμένων· πλῆθος ἀνθρώπων ὑπὸ νόμον τὸν αὐτὸν
 ὄντων.
 Πόλεως ἀρετὴ κατάστασις ὀρθῆς πολιτείας.
 Πολεμικὴ ἐμπειρία πολέμου.
 Συμμαχία κοινωνία πολέμου.
 Σωτηρία περιποίησις ἀβλαβής.
 Τύραννος ἄρχων πόλεως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ διάνοιαν.
 Σοφιστὴς νέων πλουσίων ἐνδόξων ἑμισθός θη-
 ρευτής.
 D Πλοῦτος κτήσις σύμμετρος πρὸς εὐδαιμονίαν· πε-
 ριουσία χρημάτων εἰς εὐδαιμονίαν συντεινόντων.
 Παρακαταθήκη δόμα μετὰ πίστεως.
 Κάθαρσις ἀπόκρισις χειρόνων ἀπὸ βελτιόνων.
 Νικᾶν κρατεῖν διαφερόμενον.
 Ἀγαθὸς ἀνθρώπος ὁ τοιοῦτος οἷος ἀνθρώπων τὰγαθὰ
 ἐπιτελεῖν.
 Σώφρων ὁ μετρίας ἐπιθυμίας ἔχων.
 Ἐγκρατής ὁ κρατῶν ἀνυπευδύντων τῶν τῆς ψυχῆς
 μορίων τῷ ὀρθῷ λογισμῷ.
 Σπουδαῖος ὁ τελέως ἀγαθός· ὁ ἔχων τὴν αὐτοῦ
 ἀρετήν.
 Σύννοια διάνοια μετὰ λύπης ἄνευ λόγου.
 E Δυσμάθεια βραδυτής ἐν μαθήσει.
 Δεσποτεία ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος δικαία.
 Ἀφιλοσοφία ἔξις, καθ' ἣν ὁ ἔχων μισολόγος ἐστίν.
 Φόβος ἐκπληξὶς ψυχῆς ἐπὶ κακοῦ προσδοκία.
 Θυμὸς ὀρμὴ βίαιος ἄνευ λογισμοῦ· νόσος τάξεως
 ψυχῆς ἀλογίστου.
 Ἐκπληξὶς φόβος ἐπὶ προσδοκία κακοῦ.

Κολακεία ὁμιλία ἢ πρὸς ἡδονὴν ἄνευ τοῦ βελτίστου·
ἔξις ὁμιλητικὴ πρὸς ἡδονὴν ὑπερβάλλουσα τὸ μέτριον.

Ὁργή παρακλήσις τοῦ θυμικοῦ εἰς τὸ τιμωρεῖσθαι.

ἽΓρβρις ἀδικία πρὸς ἀτιμίαν φέρουσα.

416

Ἀκρασία ἔξις βιαστικὴ παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν
πρὸς τὰ δοκοῦντα ἡδέα εἶναι.

Ὁκνος φυγὴ πόνων ἀρχῆς· δειλία ἀντιληπτικὴ ὀρμῆς
[πρώτῃ τοῦ εἶναι αἰτία].

Διαβολὴ διάστασις φίλων λόγῳ.

Καιρὸς ἐν ᾧ ἕκαστον ἐπιτήδειον παθεῖν ἢ ποιῆσαι.

Ἀδικία ἔξις ὑπεροπτικὴ νόμων.

Ἐνδεια ἐλάττωσις τῶν ἀγαθῶν.

Ἀσχύνη φόβος ἐπὶ προσδοκίᾳ ἀδοξίας.

Ἀλαζονεία ἔξις προσποιητικὴ ἀγαθοῦ ἢ ἀγαθῶν τῶν
μὴ ὑπαρχόντων.

Ἀμαρτία πρᾶξις παρὰ τὸν ὀρθὸν λογισμὸν.

Φθόνος λύπη ἐπὶ φίλων ἀγαθοῖς ἢ οὐσίῳ ἢ γεγεννη-
μένοις.

Ἀναισχυντία ἔξις ψυχῆς ὑπομενητικὴ ἀδοξίας ἔνεκα
κέρδους.

Θρασύτης ὑπερβολὴ θράσους πρὸς φόβους οὓς μὴ δεῖ.

Φιλοτιμία ἔξις ψυχῆς προετικὴ πάσης δαπάνης ἄνευ
λογισμοῦ.

Κακοφυτὰ κακία ἐν φύσει καὶ ἀμαρτία τοῦ κατὰ φύ-
σιν· νόσος τοῦ κατὰ φύσιν.

Ἐλπίς προσδοκία ἀγαθοῦ.

Μανία ἔξις φθαρτικὴ ἀληθοῦς ὑπολήψεως.

Λαλιά ἀκρασία λόγου [ἄλογος].

Ἐναντιότης τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος κατὰ τινα διαφο-
ρὰν πιπτόντων ἢ πλείστη διάστασις.

Ἀκούσιον τὸ παρὰ διάνοιαν ἀποτελούμενον.

Παιδεία δύναμις θεωρητικὴ ψυχῆς.

Παίδευσις παιδείας παράδοσις.
Νομοθετική ἐπιστήμη ποιητική πόλεως ἀγαθῆς.
Νουθέτησις λόγος ἐπιτιμητικός ἀπὸ γνώμης· λόγος
ἁμαρτίας ἀποτροπῆς ἔνεκεν.
Βοήθεια κακοῦ κάλυσις ὄντος ἢ γινομένου.
Κόλασις ψυχῆς θεραπεία ἐπὶ ἁμαρτήματι γενομένῳ.
Δύναμις ὑπεροχὴ ἐν πράξει ἢ ἐν λόγῳ· ἕξις καθ' ἣν
τὸ ἔχον δυνατόν ἐστίν· ἰσχύς κατὰ φύσιν.
Σώζειν τὸ περιποιεῖν ἀβλαβῆ.

ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΥ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΕΤΑΙΡΟΣ.

St.
III.p.
372

Ι. Ἐχεις ἡμῖν εἰπεῖν, ὅ τί ἐστι τὸ δίκαιον; ἢ οὐκ ἄξιόν σοι δοκεῖ εἶναι λόγον περὶ αὐτοῦ ποιέσθαι; Ἐμοιγε καὶ μάλα. Τί οὖν ἐστίν; Τί γὰρ ἄλλο γε ἢ τὰ νομιζόμενα δίκαια; Μή μοι οὕτως, ἀλλ' ὥσπερ ἂν εἰ σύ μ' ἐροιο, τί ἐστὶν ὀφθαλμός, εἴποιμ' ἂν σοι ὅτι ὧ ὁρῶμεν, ἐὰν δὲ καὶ δεῖξαί με κελεύῃς, δείξω σοι· καὶ ἐὰν με ἐρῃ, ὅτῳ ψυχὴ ὄνομα, ἐρῶ σοι ὧ γινώσκωμεν, ἐὰν δὲ ἐρῇ αὐτὸ, τί ἐστι φωνή, ἀποκρινοῦμαί σοι ὧ διαλεγόμεθα· καὶ σὺ οὕτω φράσον, ὅτι δίκαιόν ἐστιν ὧ τί χρώμεθα, ὥσπερ ἂ νῦν δὴ ἡρόμην. Οὐ πάνυ ἔχω σοι οὕτως ἀποκρίνασθαι. Ἄλλ' ἐπειδὴ οὐχ οὕτως ἔχεις, ἴσως τῇδε πῃ ῥᾶον αὐτὸ εὔροιμεν ἅν. φέρε, τὰ μείζω καὶ τὰ ἐλάττω τίμι σκοποῦντες διαγινώσκωμεν; Ἄρ' οὐ μέτρω; Ναί. Μετὰ δὲ τοῦ μέτρου τίμι τέχνη; Ἄρ' οὐ μετρητικῇ; Μετρητικῇ. Τί δὲ τὰ κοῦφα καὶ βαρέα, Ἄρ' οὐ σταθμῷ; Ναί. Μετὰ δὲ τοῦ σταθμοῦ τίμι τέχνη; οὐ τῇ στατικῇ; Πάνυ γε. Τί δὲ δὴ; τὰ δίκαια καὶ τὰ δίκαια τίμι σκοποῦντες διαγινώσκωμεν ὁργάνῳ, καὶ μετὰ τοῦ ὁργάνου τίμι τέχνη πρόσθεν; Ἄρα οὐδ' οὕτω πῶς σοι καταφανές ἐστιν; Οὔ.

ΙΙ. Ἀλλὰ πάλιν ὦδε. ὅταν ἀμφισβητῶμεν περὶ τῶν μειζόνων καὶ τῶν ἐλαττόνων, τίνες ἡμᾶς διακρινούσιν; οὐχ οἱ μετρηταί; Ναί. Ὅταν δὲ περὶ τῶν πολλῶν καὶ ὀλίγων, τίνες οἱ διακρίνοντες; οὐχ οἱ ἀριθμηταί; Ἀλλὰ τί; Β

Ὅταν δὲ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἀμφισβητῶμεν ἀλλήλοις, ἐπὶ τίνας ἐρχόμεθα καὶ τίνες ἡμᾶς οἱ διακρίνοντες εἰσιν ἐκάστοτε; εἶπέ. Ἀρά γε δικαστὰς λέγεις, ὦ Σώκρατες; Εὐ γ' εὖρες. ἴθι δὴ καὶ τόδε πειράσθῃτι εἰπεῖν. τί ποιῶντες διακρινούσιν οἱ μετρηταὶ περὶ τῶν μεγάλων καὶ σμικρῶν; ἄρ' οὐ μετροῦντες; Ναί. Τί δὲ περὶ τῶν βαρέων καὶ κοῦφων; οὐχ ἰστάντες; Ἰστάντες μέντοι. Τί δὲ περὶ τῶν πολλῶν καὶ ὀλίγων; ἄρ' οὐκ ἀριθμοῦντες; Ναί. Τί δὲ δὴ περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων ἄρα; ἀποκρίναι Οὐκ ἔχω. Λέγοντες, φάθι. Ναί. Λέγοντες ἄρα ἡμᾶς διακρίνουσιν, ὅταν περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων κρίνωσιν οἱ δικασταί; Ναί. Μετροῦντες δέ γε περὶ τῶν σμικρῶν καὶ μεγάλων οἱ μετρητικοί· μέτρον γάρ ἦν ὃ ταῦτ' ἐκρίνετο. Οὕτως. Ἰστάντες δ' αὖ περὶ τῶν βαρέων καὶ κοῦφων οἱ στατικοί· σταθμὸς γάρ ἦν ὃ ταῦτ' ἐκρίνετο. Ἦν γάρ. Αἰριθμοῦντες δ' αὖ περὶ τῶν πολλῶν καὶ ὀλίγων οἱ ἀριθμη-
 D τικοί· ἀριθμὸς γάρ ἦν ὃ ταῦτ' ἐκρίνετο. Οὕτως.

III. Λέγοντες δέ γε, ὥς ἄρτι ὡμολογήσαμεν, περὶ τῶν δικαίων καὶ ἀδίκων κρίνουσιν ἡμᾶς οἱ δικασταί· λόγος γάρ ἦν ὃ ταῦτ' ἐκρίνετο. Εὐ λέγεις, ὦ Σώκρατες. Ἀληθὴ μὲν οὖν καὶ λόγος ἐστίν, ὥς ἔοικεν, ὃ τὰ δίκαια καὶ ἀδίκαια κρίνεται. Φαίνεται γοῦν. Τί ποτε ὄντα τὰ δίκαια καὶ τὰ ἀδίκαια; ὥσπερ ἂν ἡμᾶς εἴ τις ἤρετο, ἐπειδὴ μέτρον καὶ μετρητικὴ καὶ μετρητικὸς τὸ μείζον καὶ τὸ ἔλαττον δια-
 E κρίνει, τί ὄν τὸ μείζον καὶ τὸ ἔλαττον; εἰποῖμεν ἂν αὐτῷ, ὅτι τὸ μὲν μείζον ὑπερέχον, τὸ δὲ ἔλαττον ὑπερεχόμενον, ἐπειδὴ δὲ τὸ βαρὺ καὶ τὸ κοῦφον σταθμὸς καὶ στατικὴ καὶ στατικὸς διακρίνει, τί ὄν τὸ τε βαρὺ καὶ τὸ κοῦφον; εἰποῖμεν ἂν αὐτῷ, ὅτι τὸ μὲν κάτω ῥέπον ἐν τοῖς ζυγοῖς βαρύν, τὸ δὲ ἄνω κοῦφον. οὕτω δὴ εἰ καὶ ἔροιτο ἡμᾶς, ἐπειδὴ δὲ τὸ δίκαιον καὶ τὸ ἄδικον λόγος τε καὶ δικαστικὴ καὶ δικαστὴς ἐστίν ἡμῶν ὁ διακρίνων, τί ποτε ὄν τὸ δίκαιον καὶ

τῷ ἀδικον; τί ἔχομεν αὐτῷ ἀποκρίνεσθαι; ἢ οὐδέπω ἔχομεν εἰπεῖν; Οὐκ ἔχομεν. Πότερον δὲ ἐκόντας οἶει ἔχειν τοῦτο 374 τὸ ἀδικον τοὺς ἀνθρώπους ἢ ἄκοντας; ὧδε δὲ λέγω. ἐκόντας οἶει ἀδικεῖν καὶ ἀδίκους εἶναι ἢ ἄκοντας; Ἐκόντας ἔρωγε, ὦ Σώκρατες· πονηροὶ γάρ εἰσιν. Ἐκόντας ἄρα σὺ οἶει πονηροὺς εἶναι καὶ ἀδίκους ἀνθρώπους; Ἐρωγε· σὺ δ' οὐ; Οὐκ, εἰ γέ τι δεῖ τῷ ποιητῇ πείθεσθαι. Ποῖον ποιητῇ; Ὅστις εἶπεν

οὐδεὶς ἐκῶν πονηρὸς οὐδ' ἄκων μάκαρ.

Ἀλλὰ τοι, ὦ Σώκρατες, εὖ ἡ παλαιὰ παροιμία ἔχει, ὅτι πολλὰ ψεύδονται αἰοδοί.

IV. Θαυμάζοιμ' αὖν, εἰ τοῦτ' οὗτο γε ἐψεύσατο οὗτος ἄνθρωπος· ἐπεὶ εἰ σοι σχολή ἐστιν, ἐπισκεψώμεθα αὐτόν, εἴτε ψευδῇ εἴτε ἀληθῇ λέγει. Ἀλλὰ σχολή. Φέρε δὴ, πότερον ἡγεῖ δίκαιον εἶναι, ψεύδεσθαι ἢ ἀληθῇ λέγειν; Ἀληθῇ ἔρωγε. Ψεύδεσθαι ἄρα ἀδικον; Ναί. Πότερον δὲ ἑξαπατᾶν ἢ μὴ ἑξαπατᾶν; Μὴ ἑξαπατᾶν δὴ πον. Ἐξαπατᾶν ἄρα ἀδικον; Ναί. Τί δέ; βλάπτειν δίκαιον ἢ ὠφελεῖν; Ὁφελεῖν. Βλάπτειν ἄρα ἀδικον; Ναί. Ἔστιν ἄρα ἀληθῇ μὲν 3 λέγειν καὶ μὴ ἑξαπατᾶν καὶ ὠφελεῖν δίκαιον, ψεύδεσθαι δὲ καὶ βλάπτειν καὶ ἑξαπατᾶν ἀδικον. Ναὶ μὰ Δία, σφόδρα γε.

V. Ἡ καὶ τοὺς πολεμίους; Οὐδαμῶς. Ἀλλὰ βλάπτειν δίκαιον τοὺς πολεμίους, ὠφελεῖν δὲ ἀδικον; Ναί. Οὐκοῦν καὶ ἑξαπατῶντας δίκαιον βλάπτειν τοὺς πολεμίους; Πῶς γάρ οὐ; Τί δέ; ψεύδεσθαι, ἵνα ἑξαπατῶμεν καὶ βλάπτωμεν αὐτούς, οὐ δίκαιον; Ναί. Τί δέ; τοὺς φίλους οὐκ ὠφελεῖν φης δίκαιον εἶναι; Ἐρωγε. Πότερον μὴ ἑξαπατῶντας ἢ 4 ἑξαπατῶντας ἐπ' ὠφελείᾳ τῇ ἐκείνων; Καὶ ἑξαπατῶντας νῆ Δία. Ἀλλ' ἑξαπατῶντας μὲν δίκαιον ἄρα ὠφελεῖν, οὐ μέντοι ψευδομένους γε· ἢ καὶ ψευδομένους; Καὶ ψευδομένους δίκαιον. Ἔστιν ἄρα, ὥς ἔοικε, ψεύδεσθαι τε καὶ

ἀληθῆ λέγειν δίκαιον καὶ ἄδικον. Ναί. Καὶ μὴ ἔξαπ.
καὶ ἔξαπατᾶν δίκαιον καὶ ἄδικον. Ὅμοιον. Καὶ βλάτ-
καὶ ὠφελεῖν δίκαιον καὶ ἄδικον; Ναί.

Ε. VI. Ταῦτά δὴ, ὡς εἶπες, πάντα τὰ τοιαῦτα ὄντα
 δίκαια καὶ ἄδικα ἔστιν. Ἐμοιγε φαίνεται. Ἀκούεις
 ὀφθαλμὸν ἐγὼ ἔχω δεξιὸν καὶ ἀριστερόν, ὥσπερ καὶ
 ἄλλοι ἄνθρωποι; Ναί. Μυκτῆρα δεξιὸν καὶ ἀριστερόν;
 Πάνυ γε. Καὶ χεῖρα δεξιάν καὶ ἀριστεράν; Ναί. Οὐκ
 ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ ὀνομάζων τὰ μὲν δεξιὰ φῆς εἶναι, τὰ
 ἀριστερὰ τῶν ἐμῶν, εἰ σε ἐγὼ ἐροίμην ὑπότερα, ἢ
 ἔχους εἰπεῖν, ὅτι τὰ μὲν πρὸς τοῦ δεξιὰ ἔστι, τὰ δὲ
 τοῦ ἀριστερά; Ναί. Ἴδι δὴ καὶ ἐκεῖ, ἐπειδὴ τὰ αὐτὰ
 μάζων τὰ μὲν δίκαια φῆς εἶναι, τὰ δὲ ἄδικα, ἔχεις εἰ
 375 ὀπότερα τὰ δίκαια καὶ ὀπότερα τὰ ἄδικα; Ἐμοὶ μὲν το
 δοκεῖ ἐν μὲν τῷ δέοντι καὶ τῷ καιρῷ ἕκαστα τούτων γιν
 μενα δίκαια εἶναι, ἐν δὲ τῷ μὴ δέοντι ἄδικα. Καλῶς
 σοι δοκοῦν. ὁ μὲν ἄρα ἐν τῷ δέοντι ἕκαστα τούτων π
 δίκαια ποιεῖ, ὁ δὲ μὴ ἐν τῷ δέοντι ἄδικα; Ναί. Οὐκο
 μὲν τὰ δίκαια ποιῶν δίκαιος, ὁ δὲ τὰ ἄδικα ἄδικος;
 ταῦτα.

VII. Τίς οὖν [ὁ] ἐν τῷ θέοντι *καὶ τῷ* καιρῷ οὐ
 τέμνειν καὶ καίειν καὶ ἰσχυαίνειν; Ὁ ἰατρός. Ὅτι ἐπι-
 B ται ἢ δι' ἄλλο τι; Ὅτι ἐπίσταται. Τίς δ' ἐν τῷ θεῷ
 σκάπτειν καὶ ἀροῦν καὶ φυτεύειν οἶός τε; Ὁ γεωργός.
 Ὅτι ἐπίσταται, ἢ ὅτι οὐ; Ὅτι ἐπίσταται. Οὐκοῦν καὶ τὸ
 οὐτως; ὁ μὲν ἐπιστάμενος οἶός τε τὰ θέοντα ποιεῖν
 καὶ ἐν τῷ θέοντι καὶ ἐν τῷ καιρῷ, ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος
 οὕτως. Καὶ ψευδῆσθαι ἄρα καὶ ἑξαπατᾶν καὶ ὠφελῆ
 μὲν ἐπιστάμενος οἶός τε ποιεῖν ἕκαστα τούτων ἐν τῷ θεῷ
 C καὶ τῷ καιρῷ, ὁ δὲ μὴ ἐπιστάμενος οὐ; Ἀληθῆ λέγει
 δὲ γε ταῦτα ποιῶν ἐν τῷ θέοντι δικαίως; Ναί. Αἱ' ἐπι-
 μνην δέ γε ταῦτα ποιεῖ. Πῶς δ' οὐ; Αἱ' ἐπιστήμην ἄρα

Συμπερασματικά, η εφαρμογή του προγράμματος «Εκπαίδευση για όλους» στην Ελλάδα, είναι μια διαδικασία που απαιτεί την ενεργή συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων φορέων, καθώς και την υιοθέτηση μιας ολοκληρωμένης και συνεκτικής πολιτικής.

καιος ὁ δίκαιος. *Ναί.* Οὐκοῦν ὁ ἄδικος διὰ τὸ ἐναντίον ἄδικός ἐστι τῷ δικαίῳ; *Φαίνεται.* Ὁ δὲ δίκαιος διὰ σοφίαν δίκαιος. *Ναί.*

VIII. *Δί' ἀμαθίαν ἄρα ὁ ἄδικος ἄδικος.* Ἐοικεν. *Κινδυνεύει ἄρα ὃ μὲν οἱ πρόγονοι ἡμῖν κατέλιπον σοφίαν, δικαιοσύνη εἶναι, ὃ δὲ ἀμαθίαν, τοῦτο δὲ ἀδικία.* Ἐοικεν. D
Ἐκόντες δὲ ἀμαθεῖς εἰσὶν οἱ ἄνθρωποι ἢ ἄκοντες; Ἄκοντες. Ἄκοντες ἄρα καὶ ἄδικοι; *Φαίνεται.* Οἱ δὲ ἄδικοι πονηροί; *Ναί.* Ἄκοντες ἄρα πονηροὶ καὶ ἄδικοι; *Παντάπασιν μὲν οὖν.* Διὰ δὲ τὸ ἄδικοι εἶναι ἀδικοῦσιν; *Ναί.* Διὰ τὸ ἀκούσιον ἄρα; *Πάνν γε.* Οὐ μὲν δὴ διὰ τὸ ἀκούσιόν γε τὸ ἐκούσιον γίνεται. Οὐ γὰρ οὖν. Διὰ δὲ τὸ ἄδικον εἶναι τὸ ἀδικεῖν γίνεται. *Ναί.* Τὸ δὲ ἄδικον ἀκούσιον. Ἀκούσιον. Ἄκοντες ἄρα ἀδικοῦσι καὶ ἄδικοί εἰσι καὶ πονηροί. Ἄκοντες, ὥς γε φαίνεται. Οὐκ ἄρα ἐψεύσατο τοῦτό γε αἰετός. Οὐκ ἔοικεν.

ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΕΤΑΙΡΟΣ.

St.
III, p.
376

- I. Ἄρα διδασκόν ἐστιν ἡ ἀρετή; ἢ οὐ διδασκόν, ἀλλὰ φύσει οἱ ἀγαθοὶ γίνονται ἄνδρες, ἢ ἄλλῳ τινὶ τρόπῳ; Οὐκ ἔχω εἰπεῖν ἐν τῷ παρόντι, ὦ Σώκρατες. Ἀλλὰ ὥδε σκεψώμεθα αὐτό. φέρε, εἰ τις βούλοιο ταύτην τὴν ἀρετὴν γενέσθαι ἀγαθός, ἢν ἀγαθοὶ εἰσιν οἱ σοφοὶ μάγειροι, πόθεν ἂν γένοιτο; Ἀἴλον ὅτι εἰ παρὰ τῶν ἀγαθῶν μαγείρων μάθοι. Τί δέ; εἰ βούλοιο ἀγαθός γενέσθαι ἰατρός, παρὰ τίνα ἂν ἐλθὼν γένοιτο ἀγαθὸς ἰατρός; Ἀἴλον δὴ ὅτι παρὰ τῶν ἀγαθῶν τινὰ ἰατρῶν. Εἰ δὲ ταύτην τὴν ἀρετὴν ἀγαθὸς βούλοιο γενέσθαι, ἦνπερ οἱ σοφοὶ τέκτονες;
- B Παρὰ τῶν τεκτόνων. Εἰ δὲ ταύτην τὴν ἀρετὴν βουλευθεὶς ἀγαθὸς γενέσθαι, ἦνπερ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοὶ τε καὶ σοφοί, ποῦ χρὴ ἐλθόντα μαθεῖν; Οἶμαι μὲν καὶ ταύτην, εἴπερ μαθητός ἐστι, παρὰ τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν· πόθεν γὰρ ἄλλοθεν; Φέρε δὴ, τίνες ἡμῖν ἄνδρες ἀγαθοὶ γεγόνασιν; ἵνα σκεψώμεθα, εἰ οὗτοί εἰσιν οἱ τοὺς ἀγαθοὺς ποιῶντες. Θουκυδίδης καὶ Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδης καὶ Περικλῆς. Τούτων οὖν ἐκάστου ἔχομεν διδάσκαλον εἰπεῖν; Οὐκ ἔχομεν· οὐ γὰρ λέγεται.

II. Τί δέ; μαθητὴν ἢ τῶν ξένων τινὰ ἢ τῶν πολιτῶν ἢ ἄλλον, ἐλευθέρον ἢ δοῦλον, ὅστις αἰτίαν ἔχει διὰ τὴν τούτων ὁμιλίαν σοφός τε καὶ ἀγαθὸς γεγονέναι; Οὐδέ

τοῦτο λέγεται. Ἄλλ' ἄρα μὴ ἐφθόνουν μεταδιδόναι τῆς ἀρετῆς τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις; Τάχα. Ἄρα ἵνα μὴ ἀντί-τεχνοι αὐτοῖς γίγνοιντο, ὥσπερ οἱ μάγειροί τε καὶ ἰατροὶ D καὶ τέκτονες φθονοῦσιν; οὐ γὰρ λυσιτελεῖ αὐτοῖς πολλοὺς ἀντιτέχνους γίγνεσθαι οὐδὲ οἰκεῖν ἐν πολλοῖς αὐτοῖς ὁμοίοις. Ἄρ' οὖν οὕτω καὶ τοῖς ἀνδράσι τοῖς ἀγαθοῖς οὐ λυσιτελεῖ ἐν ὁμοίοις αὐτοῖς οἰκεῖν; Ἰσως. Εἰσὶ δὲ οἱ αὐτοὶ οὐχὶ ἀγαθοὶ τε καὶ δίκαιοι; Ναί. Ἔστιν οὖν ὅτῳ λυσιτελεῖ μὴ ἐν ἀγαθοῖς οἰκεῖν ἀνδράσιν ἀλλ' ἐν κακοῖς; Οὐκ ἔχω εἰπεῖν. Ἄρ' οὖν οὐδὲ τοῦτ' ἔχεις εἰπεῖν, πότερον ἔργον ἐστὶ τῶν μὲν ἀγαθῶν βλάπτειν, τῶν δὲ κακῶν ὠφελεῖν, ἢ τοῦναντίον; Τοῦναντίον. Οἱ μὲν ἀγαθοὶ ἄρα ὠφελούσιν, οἱ δὲ κακοὶ βλάπτουσιν; Ναί. Ἔστιν οὖν 377 ὅστις βούλεται βλάπτεσθαι μᾶλλον ἢ ὠφελεῖσθαι; Οὐ πάνν.

III. Οὐδεὶς ἄρα βούλεται ἐν πονηροῖς οἰκεῖν μᾶλλον ἢ ἐν χρηστοῖς. Οὕτως. Οὐδεὶς ἄρα φθονεῖ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄλλῳ, ὥστε ἀγαθὸν καὶ ὅμοιον ἑαυτῷ ποιῆσαι. Οὐκ οὖν φαίνεται γε διὰ τοῦ λόγου. Ἀκήκοας οὖν ὅτι Θεμιστοκλὲς Κλεόφαντος υἱὸς ἐγένετο; Ἀκήκοα. Οὐκοῦν δηλὸν ὅτι οὐδὲ τῷ υἱεῖ ἐφθόνει ὥς βελτίστῳ γενέσθαι ὁ B Θεμιστοκλῆς, ὅς γε ἄλλῳ οὐθενί, εἴπερ ἦν ἀγαθός; ἦν δέ, ὥς φασιν. Ναί. Οἶσθα οὖν ὅτι Θεμιστοκλῆς τὸν υἱὸν ἱππέα μὲν ἐδιδάξατο σοφὸν εἶναι καὶ ἀγαθόν· ἐπέμενε γοῦν ἐπὶ τῶν ἱππῶν ὁρθὸς ἐστηκώς, καὶ ἠκόντιζεν ἀπὸ τῶν ἱππῶν ὁρθός, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ θαυμάσια εἰργάζετο· καὶ ἄλλα πολλὰ ἐδίδαξε καὶ ἐποίησε σοφόν, ὅσα διδασκάλων ἀγαθῶν εἶχετο. ἢ ταῦτα οὐκ ἀκήκοας τῶν πρεσβυτέρων; Ἀκήκοα.

IV. Οὐκ ἄρα τὴν φύσιν γέ τις τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ αἰτιά- C σαιτ' ἂν κακὴν εἶναι. Οὐκ ἂν οὖν δικαίως γε ἐξ ὧν σὺ λέγεις. Τί δαί τόδε; ὥς Κλεόφαντος ὁ Θεμιστοκλέους υἱός

ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ σοφὸς ἐγένετο ἅπερ ὁ πατὴρ αὐτοῦ
 σοφός, ἥδη τοῦτο ἤκουσας ἢ νεωτέρου ἢ πρεσβυτέρου.
 Οὐκ ἤκουσα. Ἄρ' οὖν ταῦτα μὲν οἴομεθα βούλεσθαι
 τὸν τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν παιδεῦσαι, ἣν δὲ αὐτὸς σοφία
 σοφός, μὴδὲν βελτίω αὐτὸν ποιῆσαι τῶν γειτόνων μη-
 D νός, εἴπερ διδασκτὸν ἦν ἡ ἀρετὴ; Οὐκ οὖν εἰκός γε. Οὐ
 μὲν δὴ σοὶ τοιοῦτος διδάσκαλος ἀρετῆς, ὃν ὑπέπες·
 λον δὲ δὴ σκεψώμεθα, Ἀριστείδην, ὃς ἔθρεψε μὲν
 Λυσίμαχον, ἐπαίδευσε δὲ κάλλιστα Ἀθηναίων, ὅσα δὲ
 σκάλων εἶχετο, ἄνδρα δὲ οὐδενὸς βελτίω ἐποίησε· τοῦ
 γὰρ καὶ σὺ καὶ ἐγὼ εἶδομεν καὶ συνεγενόμεθα. Ναί.

V. Οἶσθα οὖν, ὅτι Περικλῆς αὐτὸν ἔθρεψεν υἱεῖς Περ-
 λον καὶ Ξάνθιππον, ὧν καὶ σὺ μοι δοκεῖς τοῦ ἑτέρου
 E σθῆναι. τούτους μέντοι, ὥς καὶ σὺ οἶσθα, ἱππέας μὲν
 δαξεν οὐδενὸς χεῖρους Ἀθηναίων, καὶ μουσικὴν καὶ
 ἄλλην ἀγωνίαν καὶ τὰλλα ἐπαίδευσεν, ὅσα τέχνη δὲ
 σκονται, οὐδενὸς χεῖρους· ἀγαθοὺς δὲ ἅρα ἄνδρας
 ἐβούλετο ποιῆσαι; Ἀλλ' ἴσως ἂν ἐγένοντο, ὥς Σώκρατες
 εἰ μὴ νεοὶ ὄντες ἐτελεύτησαν. Σὺ μὲν εἰκότως βοῶν
 τοῖς παιδικοῖς, Περικλῆς δὲ ἐκείνους, εἴπερ διδασκτὸν
 ἀρετὴ καὶ οἷός τ' ἦν ἀγαθοὺς ποιῆσαι, πολὺ πρό-
 ἂν τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν σοφὸν ἐποίησεν ἢ μουσικὴν
 378 ἀγωνίαν· ἀλλὰ μὴ οὐκ ἢ διδασκτὸν. ἐπεὶ Θουκυδίδης
 δύο υἱεῖς ἔθρεψε, Μελησίαν καὶ Στέφανον, ὑπὲρ ὧν
 οὐκ ἂν ἔχοις εἰπεῖν, ἅπερ ὑπὲρ τῶν Περικλέους υἱῶν
 τούτων γὰρ δὴ καὶ σὺ οἶσθα τὸν γ' ἕτερον μέχρι γῆρας
 βιοῦντα, τὸν δ' ἕτερον πόρρω πάννυ. καὶ μὴν καὶ τοῦ
 ὁ πατὴρ ἐπαίδευσε τὰ τε ἄλλα εὖ καὶ ἐπάλαισαν καὶ
 στα Ἀθηναίων· τὸν μὲν γὰρ Ξανθία ἔδωκε, τὸν δὲ
 δώρῳ, οὗτοι δὲ που ἐδόκουν κάλλιστα τῶν τότε παλαιῶν.
 Ναί.

B VI. Οὐκοῦν δῆλον ὅτι οὗτος οὐκ ἂν ποτε, οἱ μὲν

δαπανώμενον διδάσκειν, ταῦτα μὲν ἐδίδαξε τοὺς παῖδας τοὺς ἑαυτοῦ, οἱ δ' οὐδὲν ἔδει ἀναλώσαντα ἀγαθοὺς ἀνδρας ποιῆσαι, τοῦτο δὲ οὐκ ἂν ἐδίδαξεν, εἰ διδακτὸν ἦν; Εἰκὸς γε. Ἀλλὰ γὰρ ἴσως ὁ Θουκυδίδης φανῶλος ἦν, καὶ οὐχὶ ἦσαν αὐτῷ πλείστοι φίλοι Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων; καὶ οἰκίας ἦν μεγάλης καὶ ἐδύνατο μέγα ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις Ἑλλησιν, ὥστ' εἴπερ ἦν τοῦτο διδακτὸν, ἐξεῦρεν ἂν ὅστις αὐτοῦ ἐμελλε τοὺς υἱεῖς ἀγα- θοὺς ποιῆσειν ἢ τῶν ἐπιχωρίων ἢ τῶν ξένων, εἰ αὐτὸς μὴ ἐσχόλαξε διὰ τὴν τῆς πόλεως ἐπιμέλειαν. ἀλλὰ γὰρ, ὦ ἑταῖρε, μὴ οὐκ ἦ διδακτὸν ἢ ἄρετή; Οὐκ, ἴσως. Ἀλλὰ δὴ εἰ μὴ διδακτὸν ἐστίν, ἄρα φύσει φύονται οἱ ἀγαθοί; καὶ τοῦτο τῇδ' ἐπησκοποῦντες ἴσως ἂν εὔροιμεν. φέρε γάρ· εἰσὶν ἡμῖν φύσεις ἵππων ἀγαθῶν; Εἰσὶν.

VII. Οὐκοῦν εἰσὶ τινες ἄνθρωποι τέχνην ἔχοντες, ἢ τὰς τῶν ἵππων τῶν ἀγαθῶν φύσεις γινώσκουσι, καὶ κατὰ τὸ σῶμα πρὸς δρόμον καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν οἵτινές τε θυμοειδεῖς καὶ ἄθυμοι; Ναί. Τίς οὖν αὕτη ἡ τέχνη ἐστὶ; τί ὄνομα αὐτῇ; Ἱππικὴ. Οὐκοῦν καὶ περὶ τοὺς κύνας ὡσαύτως ἐστὶ τις τέχνη, ἢ τὰς ἀγαθὰς καὶ τὰς κακὰς φύσεις τῶν κυνῶν διακρίνουσιν; Ἔστιν. Τίς αὕτη; Ἡ κυνηγετικὴ. Ἀλλὰ μὴν καὶ περὶ τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον εἰσὶν ἡμῖν δοκιμασταί, οἵτινες ὁρῶντες κρίνουσι τὸ τε βέλτιον καὶ τὸ χεῖρον; Εἰσὶν. Τίνας οὖν τούτους καλεῖς; Ἀργυρογνώμονας. Καὶ μὴν οἱ παιδοτροῖβαι γινώσκουσι σκοπούμενοι τὰς φύσεις τὰς τῶν σωμάτων τῶν ἀνθρώπων, ὅποιαί τε χρησταὶ καὶ ὅποιαι μὴ πρὸς ἑκάστους τῶν πόρων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ νέων, ὅσα μέλλει τῶν σωμάτων ἄξια λόγου ἔσεσθαι καὶ ἐν οἷς ἐλπίς ἐστὶ πολλὴ τὰ ἔργα, ὅσα σώματος ἔχεται, εὖ ἀπεργάσασθαι. Ἔστι ταῦτα.

- VIII. Πότερον οὖν σπουδαιότερόν ἐστι ταῖς π
 ἵπποι καὶ κύνες ἀγαθοὶ καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα, ἢ
 379 ἀγαθοί; Ἄνδρες ἀγαθοί. Τί οὖν; οἶει ἂν, εἴπερ ἦσ
 σεις ἀγαθαὶ πρὸς ἀρετὴν ἀνθρώπων, οὐκ ἂν πάν
 μηχανῇσθαι τοὺς ἀνθρώπους ὥστε διαγινώσκει
 τάς; Εἰκός γε. Ἐχεις οὖν τινὰ εἰπεῖν τέχνην, ἥτις
 ἐπὶ ταῖς φύσεσι ταῖς τῶν ἀνδρῶν τῶν ἀγαθῶν
 δεδευμένη, ὥστε δύνασθαι αὐτὰς κρίνειν; Οὐκ ἔχο
 μὲν δὴ πλείστον ἂν ἦν ἀξία καὶ οἱ ἔχοντες αὐτήν
 γὰρ ἂν ἡμῖν ἀπέφαινον τῶν νέων τοὺς μέλλοντα
 B θοὺς ἔσεσθαι ἐτι παῖδας ὄντας, οὓς ἂν ἡμεῖς παρα
 τες ἐφυλάττομεν ἐν ἀκροπόλει δημοσίᾳ, ὥσπερ τὸ
 ριον, καὶ μᾶλλον τι, ἵνα μὴ τι φλαῦρον ἡμῖν π
 μῆτε ἐν μάχῃ μῆτε ἐν ἄλλῳ μηδενὶ κινδύνῳ, ἀλλ
 κειντο τῇ πόλει σωτήρες τε καὶ εὐεργέται, ἐπειδὴ
 τὴν ἡλικίαν ἀφίκοντο. ἀλλὰ γὰρ κινδυνεύει οὔτε
 οὔτε μαθήσει ἢ ἀρετῇ τοῖς ἀνθρώποις παραγίγ
 Πῶς οὖν ἂν, ὦ Σώκρατες, σοι δοκοῦσι γίνεσθαι,
 C φύσει μῆτε μαθήσει γίνονται; τίς ἄλλον τρόπον
 γνοιντ' ἂν οἱ ἀγαθοί;

- IX. Οἶμαι μὲν οὐκ ἂν ἡραδίως αὐτὸ δηλωθῇ
 πάξω μέντοι θεῖόν τι μάλιστα εἶναι τὸ κτῆμα καὶ
 σθαι τοὺς ἀγαθοὺς ὥσπερ οἱ θεοὶ τῶν μάντεων
 χρησμολόγοι. οὗτοι γὰρ οὔτε φύσει τοιοῦτοι γί
 οὔτε τέχνη, ἀλλ' ἐπιπνοὶ ἐκ τῶν θεῶν γιγνόμενοι
 τοί εἰσιν· οὕτω δὲ καὶ οἱ ἄνδρες οἱ ἀγαθοὶ λέγου
 πόλεσιν ἐκάστοτε τὰ ἀποβησόμενα καὶ τὰ μέλλον
 D σθαι ἐκ θεοῦ ἐπιπνοίας πολὺ μᾶλλον καὶ ἐναργέστε
 οἱ χρησμοφοί. λέγουσι δὲ πού καὶ αἱ γυναῖκες ὅτι
 ἀνὴρ οὗτός ἐστι καὶ Λακεδαιμόνιοι ὅταν τινὰ μ
 πρεπῶς ἐπαινῶσι, θεῖον ἄνδρα φασὶν εἶναι. πολλοί

καὶ Ὅμηρος τῷ αὐτῷ τούτῳ καταχοῖται καὶ οἱ ἄλλοι ποιη-
ταί. καὶ ὅταν βούληται θεὸς εὖ πράξαι πόλιν, ἄνδρας
ἀγαθοὺς ἐνεποίησεν· ὅταν δὲ μέλλῃ κακῶς πράξειν πό-
λιν, ἐξεῖλε τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς ἐκ ταύτης τῆς πό-
λεως ὁ θεός· οὕτως ἔοικεν οὔτε διδασκτὸν εἶναι οὔτε φύσει
ἀρετή, ἀλλὰ θείᾳ μοίρᾳ παραγίγνεται κτωμένοις.

ΔΗΜΟΔΟΚΟΣ

[ἢ περὶ τοῦ συμβουλευέσθαι.]

St.
PLP.
380

I. Σὺ μὲν δὴ κελεύεις με, ὦ Δημόδοκε, συμβου-
 ὑμῖν περὶ ὧν ἂν ξυνέρχησθε βουλευσόμενοι· ἐμοὶ δ'
 πείσθαι ἐπέρχεται, τί ποτε δύναται ἡ ξύνοδος ὑμῶν
 τῶν οἰομένων συμβουλεύειν ὑμῖν προθυμία καὶ ἡ
 ἢ φέρειν ἕκαστος ὑμῶν διανοεῖται. τοῦτο μὲν γάρ
 ἔστιν ὀρθῶς καὶ ἐμπείρως συμβουλεύειν περὶ ὧν
 χεσθε βουλευσόμενοι, πῶς οὐ γελοῖόν ἐστι ξυνέρ-
 B βουλευσόμενους περὶ ὧν συμβουλεύειν οὐκ ἔστιν ὁ
 τοῦτο δέ, εἰ μὲν ἔστιν ὀρθῶς συμβουλεύειν καὶ ἐμ-
 περὶ τῶν τοιούτων, ἐπιστήμη δ' ἀφ' ἧς ἔστιν ὀρθῶς
 βουλεύειν περὶ τούτων μηδεμία ἐστί, πῶς οὐκ ἄτο-
 πόν ἐστι ἐπιστήμη, ἀφ' ἧς ἔστι τὰ τοιαῦτα ὀρθῶς συ-
 λεύειν, οὐκ ἀνάγκη καὶ ἐπισταμένους εἰναί τινας συ-
 λεύειν ὀρθῶς περὶ τῶν τοιούτων; ὅντων δέ τινα
 σταμένων συμβουλεύειν περὶ ὧν ξυνέρχεσθε βουλευ-
 C νοι, οὐκ ἀνάγκη ἐστὶ καὶ ὑμᾶς ἥτοι ἐπίστασθαι περ-
 των συμβουλεύειν ἢ μὴ ἐπίστασθαι; ἢ τοὺς μὲν ἐ-
 σθαι ὑμῶν, τοὺς δὲ μὴ ἐπίστασθαι; εἰ μὲν οὖν ἐπί-
 πάντες, τί δεῖ ἔτι ὑμᾶς συνέρχεσθαι βουλευσο-
 συμβουλεύειν γὰρ ἱκανὸς ἕκαστος ὑμῶν· εἰ δ' αὖ
 μὴ ἐπίστασθε, πῶς ἂν δύνασθε βουλευέσθαι; ἢ τ-
 προὔργου τῆς ξυνόδου ταύτης εἴη ἂν μὴ δυναμέν-
 βουλευέσθαι; εἰ δὲ οἱ μὲν ἐπίστανται, οἱ δὲ οὐκ ἐ-
 D μενοὶ εἰσιν ὑμῶν, οὗτοι δὲ συμβουλῆς δεόνται, εἰ ἄ-
 νατόν ἐστι συμβουλεύειν ἔμφονα ἄνδρα τοῖς ἀπ-

ἱκανὸς δὴ πού ἐστι καὶ εἰς ξυμβουλευῆσαι [τοῖς ἐπισταμέ-
νοις] ὑμῖν. ἢ οὐ ταυτὰ οἱ ἐπιστάμενοι ξυμβουλεύουσιν
πάντες; ὥστ' ἀκούσαντας ὑμᾶς τούτου ἀπαλλάττεσθαι
προσῆκει. νῦν δ' οὐ ποιεῖτε τοῦτο, ἀλλὰ βούλεσθε πολ-
λῶν ξυμβουλευόντων ἀκούειν. οὐ γὰρ ὑπολαμβάνετε εἰ-
δέναι τοὺς ἐπιχειροῦντας ὑμῖν ξυμβουλεύειν περὶ ὧν ξυμ-
βουλεύουσιν. εἰ γὰρ ὑπελαμβάνετε εἰδέναι τοὺς ξυμβου-
λεύοντας ὑμῖν, ἐνὸς μόνου ἀκούσασιν ἐξήκει ἂν ὑμῖν. τὸ 381
οὖν ξυνέρχεσθαι ἀκουσομένους μὴ εἰδόντων, ὥς προὔργου
τι ποιοῦντας, πῶς οὐκ ἄτοπὸν ἐστὶ; καὶ περὶ μὲν τῆς ξυν-
όδου ὑμῶν ἀπορῶ ταύτη.

II. Περὶ δὲ τῆς τῶν οἰομένων ὑμῖν ξυμβουλεύειν
προθυμίας ἐκεῖνο ἀπορον. εἰ μὲν γὰρ μὴ ταυτὰ ξυμβου-
λεύουσιν περὶ τῶν αὐτῶν ξυμβουλεύοντες, πῶς ἂν πάντες
καλῶς ξυμβουλεύοιεν, μὴ ξυμβουλεύοντες ἃ ξυμβουλεύει
ὁ ὀρθῶς ξυμβουλεύων; ἢ πῶς οὐκ ἂν ἄτοπος εἴη ἡ προ-
θυμία τῶν προθυμουμένων ξυμβουλεύειν περὶ ὧν ἀπέ- 1
ρως ἔχουσιν; οὐ γὰρ δὴ ἔμπειροι ὄντες προαιρησονται
ξυμβουλεύειν μὴ ὀρθῶς. εἰ δ' αὖ ταυτὰ ξυμβουλεύουσιν,
τί δεῖ πάντας αὐτοὺς ξυμβουλεύειν; εἰς γὰρ αὐτῶν τὰ
αὐτὰ ξυμβουλεύων ἱκανὸς ἔσται. τὸ οὖν τοιαῦτα προθυ-
μεῖσθαι, ἃ οὐδὲν προὔργου ἂν γένοιτο, πῶς οὐ γελοῖον;
οὔτε οὖν ἡ τῶν ἀπειρῶν προθυμία οὐκ ἂν ἄτοπος εἴη, τοι-
αύτη γε οὔσα, οὔτε οἱ ἔμφρονες ἂν τοιαῦτα προθυμη- C
θεῖεν, εἰδότες ὅτι καὶ εἰς τις αὐτῶν τὸ αὐτὸ πράξει, ξυμ-
βουλεύων γε ὥς προσῆκει. ὥστε πῶς οὐ γελοία ἔστιν ἡ
προθυμία τῶν οἰομένων ὑμῖν ξυμβουλεύειν, οὐ δύναμαι
εἰρεῖν.

III. Τὸ δὲ περὶ τῆς ψήφου ἧς φέρειν διανοεῖσθε, τί
δύναται, ἀπορῶ μάλιστα. πότερον γὰρ τοὺς εἰδότας ξυμ-
βουλεύειν κρινεῖτε; ἀλλ' οὐ πλείονες ἐνὸς ξυμβουλεύ-
ουσιν, οὐδὲ ἄλλως καὶ ἄλλως περὶ τοῦ αὐτοῦ. ὥστε περὶ

- D τούτων μὲν τὴν ψῆφον φέρειν ὑμᾶς οὐ δεήσει. ἀλλὰ
 ἀπείρους καὶ ὥς μὴ δεῖ ξυμβουλευόντας κρινεῖτε;
 τοιούτοις ὥς μαινομένοις οὐκ ἐπιτρέπειν ξυμβουλεύ-
 προσήκει; εἰ δὲ μήτε τοὺς ἐμπείρους μήτε τοὺς ἀπεί-
 κρινεῖτε, τίνας κρινεῖτε ἀρχήν; τί δὲ δεῖ πάντως ἅ-
 ξυμβουλευεῖν ὑμῖν, εἴπερ κρίνειν τὰ τοιαῦτα ἱκανοί
 εἰ δ' αὖ μὴ ἐστέ ἱκανοί, τί καὶ δύνανται ὑμῖν αἱ ψῆφ-
 πῶς οὐ γελοῖόν ἐστι ξυνέροχασθαι μὲν ὑμᾶς ξυμβουλεύ-
 E μένους, ὥς δεομένους ξυμβουλίας καὶ οὐχ ἱκανοὺς
 αὐτούς, ξυνελθόντας δὲ οἴεσθαι δεῖν ψηφίζεσθαι ὡς
 νειν ἱκανοὺς ὄντας; οὐ γὰρ δὴ καθ' ἓνα μὲν ὄντε
 οἴδατε, ξυνελθόντες δὲ φρόνιμοι γίνεσθε· οὐδ' αὖ
 μὲν ἀπορεῖτε, ἐλθόντες δὲ εἰς τὸ αὐτὸ οὐκέτι ἀπο-
 ἀλλ' ἱκανοὶ γίνεσθε ξυνορᾶν ποῖα πρακτέα ἐστὶν
 καὶ ταῦτα παρ' οὐδενὸς μαθόντες οὐδ' αὐτοὶ εὐρόν-
 ἐστι δεινότατον ἅπαντων. οὐ γὰρ δὴ μὴ δυνάμενοί γε
 382 ορᾶν, ἃ πρακτέον ἐστί, κρίνειν ἱκανοὶ ἐδεσθε τὸν οὐ
 ξυμβουλευόντα περὶ τούτων ὑμῖν· οὐδ' αὖ τοῦτό γε
 εἰς ᾧν ὁ ξυμβουλευὼν ὑμῖν οὗτος, ὑμᾶς διδάξειν ἃ
 κτέον ὑμῖν ἐστί, καὶ κρινεῖν τοὺς κακῶς καὶ μὴ ξυμ-
 λεύοντας ὑμῖν, οὕτως ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ καὶ ὄντας τ-
 τους. τοῦτο δὲ ἐκείνου οὐδὲν ἦντον ἂν φανείη δεινόν.
 IV. Εἰ δὲ μήθ' ἡ ξύνοδος μήθ' ὁ ξυμβουλευὼν
 ἱκανοὺς κρίνειν ποιεῖ ὑμᾶς, τίς χρεῖα τῶν ψήφων
 B ὑμῖν; ἢ πῶς οὐκ ἐναντιοῦται ἡ ξύνοδος ὑμῶν ταῖς ψ-
 καὶ αἱ ψῆφοι πῇ τῶν ξυμβουλευόντων ὑμῖν προθυμ-
 μὲν γὰρ ξύνοδος ἐστὶν ὑμῶν ὥς οὐχ ἱκανῶν ἀλλὰ ξυμ-
 λων δεομένων, αἱ δὲ ψῆφοι φέρονται ὥς οὐ ξυμβου-
 λευόντων ἀλλὰ καὶ κρίνειν καὶ ξυμβουλεύειν δυναμ-
 καὶ ἡ μὲν προθυμία τῶν ξυμβουλευόντων ὑμῖν ὥς
 των ἐστίν, αἱ δὲ παρ' ὑμῶν ψῆφοι ὥς οὐκ εἰδότες
 ξυμβουλευόντων φέρονται. καὶ εἴ τις ὑμᾶς ἐροίτο

ψηφισαμένους καὶ τὸν ξυμβουλευσάντα ὑμῖν, περὶ ὧν ἂν ὁ
 ψηφίσῃσθε, πότερον ἴσθε ὅ τι ἔσται οὐ ἔνεκα πράττειν
 διανοεῖσθε ἢ ἐψηφίσασθε, οὐκ οἶομαι ἂν φῆσαι ὑμᾶς. τί
 δ', εἰ γένοιτο, οὐ ἔνεκα πράττειν διανοεῖσθε, ἴσθε ὅτι ξυν-
 οῖσαι τοῦτο ὑμῖν; οὐδὲ τοῦτο ἂν φῆσαι οἶομαι ὑμᾶς οὐδὲ
 τὸν ξυμβουλευόντα ὑμῖν. τῶν ἀνθρώπων δὲ τίνα ὑπο-
 λαμβάνετε εἰδέναι τι τούτων; εἰ τις προσέροιτο ὑμᾶς,
 οὐδὲ τοῦτο ξυγγωρεῖν ἂν οἶομαι ὑμᾶς. ὅταν οὖν περὶ τε
 ὧν ξυμβουλευέτε ἢ τοιαῦτα οἶα ὑμῖν μὴ δῆλα εἶναι, οἳ τε ὁ
 ψηφιοῦμενοι καὶ οἱ ξυμβουλευόντες ἄπειροι ᾧσιν, εἰκότως
 καὶ ὑμεῖς φήσετε ξυμπίπτειν ἀπιστεῖν καὶ μεταμέλεσθαι
 πολλάκις αὐτοῖς καὶ περὶ ὧν ἂν ξυμβουλευσώνται καὶ
 περὶ ὧν ἂν ψηφίσωνται· τοῖς ἀγαθοῖς δὲ τοιαῦτα ξυμβαί-
 νειν οὐ προσήκει. ἴσασι γὰρ καὶ περὶ ὧν ξυμβουλευούσιν,
 ὁποῖά τ' ἔστί, καὶ τοῖς πεισθεῖσιν αὐτοῖς ὅτι βεβαίως
 ὑπάρχει ὧν ἔνεκα ξυμβουλευούσι, καὶ ὅτι οὔτε αὐτοῖς
 οὔτε τοῖς πεισθεῖσιν αὐτοῖς πώποτε μεταμελήσει περὶ τοι-
 οῦτων οὖν ἔγωγε τοὺς νοῦν ἔχοντας ξυμβουλευεῖν ἀξιοῦν
 ὑπελάμβανον, ἀλλ' οὐ περὶ ὧν σὺ κελεύεις με ξυμβου-
 λεύειν. ἀπὸ μὲν γὰρ τῆς ἐκείνων ξυμβουλίας τὸ τέλος εὐ-
 τυχία, ἀπὸ δὲ τῆς τούτων φλυαρίας ἀτυχία ἐστίν.

V. Παραγενόμενῃ δ' ἀνθρώπων τινὲ νοουθετοῦντι ἑαυ-
 τοῦ ἑταῖρον, διότι ἐπίστευε τῷ κατηγοροῦντι οὐκ ἀκούσας
 τοῦ ἀπολογουμένου, ἀλλὰ μόνου τοῦ κατηγοροῦντος. ἔλε-
 γεν οὖν ὡς δεινὸν πρᾶγμα ποιοῖ καταγινώσκων τοῦ ἀν-
 θρώπου, οὔτε αὐτὸς παραγενόμενος οὔτε τῶν φίλων 383
 ἀκούσας παραγενομένων, οἷς εἰκὸς ἦν αὐτὸν λέγουσιν πι-
 στεῖν, οὐδ' αὖ ἀμφοτέρων ἀκούσας οὕτω προπετῶς ἐπί-
 στενσε τῷ κατηγοροῦντι· δίκαιον δὲ εἶναι καὶ τοῦ ἀπολο-

γινόμενον ἀκούσαι πρὸ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ μέμφεσθαι, ὥσπερ καὶ τοῦ κατηγοροῦντος. πῶς γὰρ ἂν τις ἢ δίκην καλῶς δικάσαι ἢ ἀνθρώπους κατὰ τρόπον κρίναι δύναίτο, μὴ ἀμφοτέρων τῶν ἀντιδίκων ἀκούσας; τοὺς γὰρ λόγους παραβαλλομένους, ὥσπερ τὴν πορφύραν καὶ τὸ χρυσίον, ἄμεινον κρίνεσθαι. ἢ τίς ἐνεκεν ἢ χρόνον ἀμφοτέροις δίδοσθαι τοῖς ἀντιδίκαις, ἢ ὁμνύειν τοὺς δικαστὰς ἀκροάσασθαι ὁμοίως ἀμφοτέρων, εἰ μὴ ὑπελάμβανεν ὁ νομοθέτης τὰς δίκας δικαιώτερον ἢ καὶ βέλτιον κρίνεσθαι ὑπὸ τῶν δικαστῶν; σὺ δέ μοι δοκεῖς οὐδὲ τοῦτο τὸ ὑπὸ τῶν ποίλων λεγόμενον ἀκηκοέναι. τὸ ποῖον; ἔφη.

C μὴδὲ δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς. καὶ τοι οὐκ ἂν οὕτω τοῦτο περιεφέρετο, εἰ μὴ καλῶς ἐλέγετο καὶ ὥς προσήκει. ξυμβουλεύω οὖν σοι, ἔφη, τοῦ λοιποῦ μὴ προπετῶς οὕτως τοὺς ἀνθρώπους μῆτε μέμφεσθαι μῆτ' ἐπαινεῖν.

VI. Ὁ οὖν ἕτερος ἄτοπον ἔφη ἑαυτῷ καταφαίνεσθαι, εἰ ἓνα μὲν γινῶναι λέγοντα, πότερον ἀληθεύει ἢ ψεύδεται, οὐ δυνατόν, δύο δὲ λέγοντας γινῶναι δυνατόν ἔσται· καὶ D παρὰ μὲν τοῦ ἀληθῆ λέγοντος μαθεῖν οὐ δυνατόν, ὑπὸ τούτου δ' αὐτοῦ καὶ ἄλλου ψευδομένου διδαχθῆναι ταῦτα οἶόν τε· καὶ εἰ ὁ μὲν εἰς ὀρθῶς καὶ ἀληθῆ λέγων ἐμφανίσαι ἃ λέγει οὐ δυνήσεται, δύο δέ, ὧν ὁ ἕτερος ψεύσεται καὶ οὐκ ὀρθῶς ἔρεῖ, δυνήσονται ἐμφανίσαι τοῦτο, ὃ ὁ λέγων ὀρθῶς ἐμφανίσαι οὐκ οἶός τ' ἦν. ἀπορῶ δ', ἔφη, κακεῖνο, πῶς ποτὲ ἐμφαίνουσι. πότερον γὰρ σιωπῶντες ἢ E λέγοντες; εἰ μὲν γὰρ σιωπῶντες ἐμφανιοῦσιν, οὐδετέρων ἂν θεοί, μὴ τί γε ἀμφοτέρων, ἀκούειν· εἰ δὲ λέγοντες ἀμφοτέροι ἐμφανιοῦσιν, ἀμφοτέροι δὲ κατ' οὐδένα τρόπον λέγουσιν — ἐν μέρει γὰρ λέγειν ἐκάτερον ἀξιοῦσι — πῶς ἀμφοτέρους ἐμφανίσαι ἅμα οἶόν τε; εἰ γὰρ ἐμφαίνουσι ἅμα ἀμφοτέροι, καὶ ἐροῦσι τότε ἅμα· τοῦτο δ' οὐκ ἐῷσιν.

ὥστε λοιπόν, εἴπερ λέγοντες ἐμφαίνουσιν, ἑκάτερος εἰπὼν ἐμφανιεῖ· καὶ ὁπότε γε ἔρει ἑκάτερος, τότε καὶ ἐμφανιεῖ ἑκάτερος αὐτῶν. ὥστ' ἔρει ὁ μὲν πρότερος, ὁ δ' ὕστερος, καὶ ἐμφανιεῖ ὁ μὲν πρότερος, ὁ δ' ὕστερος· καὶ τοι εἴπερ ταὐτὸ ἐν μέρει ἐμφανιοῦσιν ἑκάτεροι, τί δεῖ ἔτι τοῦ ὕστερου ἀκούειν; ὑπὸ γὰρ τοῦ πρότερον εἰπόντος ἤδη φανερόν ἐσται. ἐκείνο δ', ἔφη, εἴπερ ἀμφοτέροι ἐμφανιοῦσι, 384 πῶς οὐ καὶ ὁ ἕτερος αὐτῶν ἐμφανιεῖ; ὦν γὰρ ὁ ἕτερος οὐκ ἐμφανιεῖ, οὗτοι ἀμφοτέροι πῶς ἂν ἐμφανίσαι δύναιντο; εἰ δ' ἑκάτερος ἐμφανιεῖ, δῆλον ὅτι ἔρει πρότερος καὶ ἐμφανιεῖ πρότερος· ὥστ' ἐκείνου μόνου ἀκούσαντα γινῶναι πῶς ἐστὶν οὐχ οἷόν τε; ἐγὼ γοῦν ἀκούων αὐτῶν ἠπόρουν καὶ κρίνειν οὐχ οἷός τ' ἦν· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἔφασαν οἱ παρόντες τὸν πρῶτον λέγειν ἀληθῆ. ἦ οὖν τι ἔχεις συμβαλέσθαι μοι περὶ τούτων, πότερόν ἐστιν ἐνὸς λέγοντος ὁ γινῶναι τί λέγει, ἢ προσδεῖται τοῦ ἀντεροῦντος, εἰ μέλλει τις γνωσέσθαι πότερον ὁρθῶς λέγει; ἢ οὐκ ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀμφοτέρων ἀκούειν, ἢ πῶς νομίζεις;

VII. Πρῶτην τις ἐνεκάλει ἀνθρώπων τινί, ὅτι αὐτῷ ἀργύριον χρῆσαι οὐκ ἠθέλησεν οὐδὲ πιστεῦσαι· καὶ κείνος μὲν, ὃ ἐνεκάλει, ἀπελογεῖτο· ἄλλος δὲ τις τῶν παρόντων ἠρώτησε τὸν ἐγκαλοῦντα, πότερον ὁ μὲν μὴ πιστεύσας αὐτῷ μηδὲ χρήσας ἤμαρτε· σὺ δ', ἔφη, οὐ πείσας σοι χρῆσαι οὐκ ἠμάρτηκας; ὁ δέ, τί γὰρ ἤμαρτον; εἶπε. Πότερος δ', ἔφη, σοὶ δοκεῖ ἁμαρτάνειν; ὁ ἀποτυχὼν ὦν ἠθέλεν ἢ ὁ μὴ; Ὁ ἀποτυχὼν, εἶπεν. Οὐκοῦν, εἶπε, σὺ μὲν ἀπέτυχες, χρήσασθαι ἐθέλων; ὁ δέ σοι μὴ προσέσθαι, οὐκ ἀπέτυχε τούτου; Ναί, εἶπεν· ἀλλ' ἐγὼ τί ἤμαρτον, καὶ εἰ μὴ ἐκείνός μοι ἔδωκεν; Ὅτι εἰ μὲν ἔδδεν αὐτοῦ, ἔφη, ὦν οὐκ ἐχρην, πῶς οὐκ οἶει ἁμαρτάνειν; ἐκείνος δὲ ὁ μὴ προσέμενος

- Π ὁρθῶς ἐπραξεν. εἰ δὲ ὦν χρῆν ἐδέου αὐτοῦ, ἀποτυχῶν
 τούτου πῶς οὐχ ἡμαρτες ἐξ ἀνάγκης; Ἴσως, εἶπεν· ἀλλ'
 ἐκείνος πῶς οὐχ ἡμαρτεν, ὁ μὴ πιστεύσας μοι; Ἀρ' οὖν
 ἔφη, εἰ προσωμίλησας αὐτῷ ὥς προσήκει, οὐκ ἂν ἡμαρτες
 οὐδέν; Οὐ γὰρ δὴ. Νῦν ἄρα οὐχ ὥς προσήκει αὐτῷ προσ-
 ωμίλησας. Φαίνομαι, εἶπεν. Εἰ οὖν ὥς μὴ προσήκει ὁμι-
 λούντός σου μὴ ἐπεισθῇ, πῶς ἂν δικαίως ἐγκαλοῖς ἐκεί-
 νῳ; Οὐκ ἔχω εἰπεῖν. Οὐδὲ ὅτι τοῖς κακῶς χρωμένοις οὐ
 προσεκτέον ἐστίν, ἔχεις εἰπεῖν; Καὶ μάλ', ἔφη, τοῦτό γε.
 Ἀλλ' οὖν οὐχ οἱ ὥς οὐ προσήκει ὁμιλοῦντες, ἔφη, κακῶς
 χρῆσθαι σοι δοκοῦσιν; Ἐμοιγε, ἔφη. Τί οὖν ἡμαρτεν, εἰ
 σοι μὴ προσέσχε κακῶς χρωμένῳ; Οὐδὲν φαίνεται, εἶπεν.
 Τί οὖν ποτὲ οἱ ἄνθρωποι, ἔφη, τοιαῦτα ἐγκαλοῦσι πρὸς
 ἀλλήλους, καὶ τοῖς μὲν μὴ πεισθεῖσιν αὐτοῖς, ὅτι οὐκ ἐπί-
 σθησαν, μέμφονται, αὐτοῖς δέ, ὅτι οὐκ ἔπεισαν, οὐδ' ὅτι
 385 οὖν ἐγκαλοῦσιν; καὶ ἄλλος τις παρών, Ὅταν τε γάρ τις,
 ἔφη, εὐ χρήσῃται τῷ καὶ βοηθήσῃ, εἶτα ἀξίων αὐτῷ ὁμοίως
 χρήσασθαι μὴ τυγχάνῃ τούτου, πῶς οὐκ εἰκότως μέμφοι
 ἂν ὁ τοιοῦτος; Οὐκοῦν, ἔφη, ὃν ἀξιοῖ ὁμοίως αὐτῷ χρῆ-
 σθαι, ἥτοι δυνατός ἐστι χρῆσθαι αὐτῷ καλῶς ἢ οὐ δυνα-
 τός; καὶ εἰ μὲν μὴ δυνατός ἐστι, πῶς ἂν καλῶς ἀξιοῖ.
 ἀξίων αὐτὸν ὃ οὐ δυνατός ἐστιν; εἰ δὲ δυνατός ἐστι, πῶς
 τοιοῦτον ἄνθρωπον οὐκ ἔπεισεν; ἢ πῶς τοιαῦτα λέγοντες,
 Β καλῶς λέγουσιν; Ἀλλὰ νῆ Δί', ἔφη, τοῦτο δεῖ ἐγκαλεῖν.
 ὅπως οὗτός τε τοῦ λοιποῦ βέλτιον χρῆται αὐτῷ, καὶ οἱ
 ἄλλοι φίλοι, ἀκούσαντες αὐτοῦ ἐγκαλοῦντος. Βέλτιον δὲ
 χρήσεσθαι, ἔφη, οἷε τινας ἀκούοντας ὁρθῶς λέγοντος καὶ
 ἀξιοῦντος ἢ ἀμαρτάνοντος; Ὅρθῶς λέγοντος, ἔφη. Ὁ δὲ
 γε οὐκ ὁρθῶς ἀξιοῦν ἐδόκει σοι; Ναί, ἔφη. Πῶς οὖν
 ἀκούοντες τοιαῦτα ἐγκαλοῦντος βέλτιον χρήσονται; Οὐ-
 C δαμῶς, ἔφη. Τοῦ οὖν ἔνεκα τοιαῦτά τις ἐγκαλεῖ; Ἀνε-
 ρεῖν ἔφη οὐκ ἂν δύνασθαι.

VIII. Ἀνθρώπου τις κατηγορεῖ εὐηθίαν, ὅτι ταχέως καὶ τοῖς τυχοῦσιν ἀνθρώποις λέγουσι πιστεύει. πολίταις μὲν γὰρ καὶ οἰκείοις λέγουσι πιστεύειν εἰκός ἐστι· τοιούτοις δ' ἀνθρώποις, οὓς οὔτε εἶδεν οὔτε ἤκουσε πρότερον αὐτῶν, πιστεύειν, καὶ ταῦτα οὐκ ἀγνοοῦντα ὅτι οἱ πλείοσται τῶν ἀνθρώπων εἰσὶν ἀλαζόνες καὶ πονηροί, ἡλιθιότητος σημεῖον οὐ σμικρὸν εἶναι. καὶ τῶν παρόντων τις ἔφη, Ἐγὼ δὲ ὦμην σὲ τὸν ταχὺ καὶ τοῦ τυχοῦτος ἂν αἰσθανόμενον πολλοῦ νομίζειν ἄξιον εἶναι μᾶλλον ἢ τὸν βραδέως. Καὶ γὰρ νομίζω, εἶπεν ἐκεῖνος. Τί οὖν, ἔφη, ἐγκαλεῖς, εἰ ταχὺ καὶ τοῖς τυχοῦσι πιστεύει τάληθῃ λέγουσιν; Ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐγκαλῶ, εἶπεν, ἀλλ' ὅτι πιστεύει ταχέως ψευδῇ λέγουσιν. Εἰ δ' ἐν πλείονι χρόνῳ καὶ οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐπίστευε καὶ ἡπατάτο, οὐκ ἂν ἐνεκάλεσας αὐτῷ μᾶλλον; Ἐγὼ γ', εἶπεν. Ἀρα διότι γε βραδέως καὶ οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐπίστευεν; Μὰ Δί', εἶπεν. Οὐ γὰρ οἶμαί γ', ἔφη, διὰ τοῦτ' ἐγκαλεῖν ἀνθρώπῳ ἄξιον εἶναι ὑπολαμβάνεις, ἀλλὰ διότι πιστεύει λέγουσιν ἄπιστα. Ἐγὼ γ', εἶπεν. Πρότερον οὖν, ἔφη, διὰ μὲν τὸ βραδέως καὶ μὴ τοῖς τυχοῦσιν πιστεύειν οὐκ οἶμι ἄξιον εἶναι ἐγκαλεῖν αὐτῷ, διὰ δὲ τὸ ταχέως καὶ τοῖς τυχοῦσι πιστεύειν ἄξιον; Οὐκ ἔγωγ', εἶπεν. Τί οὖν, ἔφη, ἐγκαλεῖς αὐτῷ; Ὅτι ἀμαρτάνει, πρὸ τοῦ σκέψασθαι ταχέως πιστεύων τοῖς τυχοῦσιν. Ἀλλ' εἰ βραδέως ἐπίστευσε πρὸ τοῦ σκέψασθαι, οὐκ ἂν ἡμάρτανεν; Μὰ Δί', εἶπεν, ἀλλὰ καὶ οὕτως ἡμάρτανεν ἂν οὐδὲν ἥττον. ἀλλ' οὐ τοῖς τυχοῦσιν οἶμαι δεῖν πιστεύειν. Εἰ δὲ μὴ πιστεύειν τοῖς τυχοῦσιν, ἔφη, οἶμι δεῖν, ἀλλὰ τοῖς ἀγνώσκι πῶς προσήκει ταχέως πιστεύειν; ἀλλὰ πρότερον οἶμι δεῖν σκέψασθαι εἰ ἀληθῇ λέγουσιν. Ἐγὼ γ', εἶπεν.

- B εἶπεν. Τί οὖν μᾶλλον, ἔφη, τοῖς οἰκείοις καὶ συνήθεσι εἰκὸς πιστεύειν ἢ τοῖς τυχοῦσιν ἐστίν; Οὐκ ἔχω, ἔφη, εἰπεῖν. Τί δ'; εἰ μᾶλλον τοῖς οἰκείοις πιστεύειν δεῖ ἢ τοῖς τυχοῦσιν, οὐ καὶ πιστοὺς αὐτοὺς δεῖ νομίζειν μᾶλλον ἢ τοὺς τυχόντας; Πῶς γὰρ οὐκ; ἔφη. Ἐὰν οὖν τοῖς μὲν οἰκείοις ᾧσι, τοῖς δ' ἄγνωστοις, πῶς οὐ δεήσει τοὺς αὐτοὺς μᾶλλον αὐτῶν πιστοὺς νομίζειν; οὐ γὰρ ὁμοίως πιστοὺς αὐτοὺς δεῖ νομίζειν τοὺς οἰκείους καὶ τοὺς ἄγνωστος, ὡς
- C φής. Οὐκ ἀρέσκει μοι, εἶπεν. Ὅμοίως δ', ἔφη, καὶ τὰ λεγόμενα ὑπ' αὐτῶν οἱ μὲν πιστεύουσιν, οἱ δ' οὐ πιστὰ ἡγήσονται, καὶ οὐδέτεροι ἀμαρτήσονται αὐτῶν. Ἀποπον καὶ τοῦτ', εἶπεν. Ἐπειτα, ἔφη, εἰ ταῦτά λεγούσιν οἱ οἰκείοι καὶ οἱ τυχόντες, πῶς οὐχ ὁμοίως τὰ λεγόμενα πιστὰ εἶη ἢ ἢ ἄπιστα; Ἀνάγκη, εἶπεν. Οὐκοῦν καὶ τοῖς λεγούσιν αὐτὰ ὁμοίως πιστευτέον λέγουσιν αὐτά; Πιθανόν, εἶπεν. ταῦτ
- D οὖν λεγόντων αὐτῶν ἠπόρουν, τίσι ποτὲ δεῖ πιστεύειν καὶ τίσιν οὐ, καὶ πότερον τοῖς πιστοῖς καὶ τοῖς εἰδόσι περὶ ᾧ λέγουσιν ἢ τοῖς οἰκείοις καὶ τοῖς γνωρίμοις. περὶ τούτου οὖν πῶς σὺ νομίζεις;

ΣΙΣΥΦΟΣ

[ἢ περὶ τοῦ βουλευέσθαι.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΣΙΣΥΦΟΣ.

St.
III. p.

1. Ἡμεῖς δὲ καὶ χθές σε πολὺν χρόνον ἀνεμείναμεν, 387
ὦ Σίσυφε, ἐπὶ τῇ Στρατονίκου ἐπιδείξει, ὅπως ἂν ξυνη-
κροῶ ἡμῖν ἀνδρὸς σοφοῦ, πολλὰ τε καὶ καλὰ ἐπιδεικνυμέ-
νου πράγματα καὶ λόγῳ καὶ ἔργῳ· καὶ ἐπεὶ σὲ οὐκέτι
φόμεθα παρέσεσθαι, αὐτοὶ ἤδη ἡκροώμεθα τάνδρῳ.

ΣΙ. Ναὶ μὰ τὸν Δία· ἀσχολία γάρ μοι τις ἐγένετο
ἀναγκαιοτέρα, ὥστε με παραμελῆσαι αὐτῆς. οἱ γὰρ ἄρ-
χοντες ἡμῶν ἐβουλεύοντο χθές· ξυμβουλεύειν οὖν αὐτοῖς Β
ἠνάγκαζόν με. ἡμῖν δὲ τοῖς Φαρσαλίοις καὶ νόμος ἐστὶ τοῖς
ἄρχουσι πείθεσθαι, ἂν κελεύωσι ξυμβουλεύειν τινὰ ἡμῶν
αὐτοῖς.

ΣΩ. Ἀλλὰ καλὸν τό τε τῷ νόμῳ πείθεσθαι, τό τε
ὑπὸ τῶν πολιτῶν δεδοξάσθαι εὐβουλον εἶναι, ὥσπερ καὶ
σὺ δεδοξάσαι εὐβουλος εἶναι εἰς τῶν Φαρσαλίων. ἀτάρ,
ὦ Σίσυφε, ἐγὼ γὰρ οὐπω περὶ τοῦ εὖ βουλευέσθαι τοῖς
λόγουσιν ἂν δυναίμην ποιήσασθαι πρὸς σέ, ἡγούμενος καὶ
σχολῆς εἶναι πολλῆς καὶ λόγου μακροῦ, ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ Β
τοῦ βουλευέσθαι προῶτον, ὅ τι ἔστιν, ἐγχειρήσαιμ' ἂν δια-
λεχθῆναί σοι. ἄρ' οὖν ἔχοις ἂν μοι εἰπεῖν αὐτὸ τὸ βου-
λεύεσθαι ὅ τί ποτ' ἔστι; μή μοι ἢ τὸ εὖ ἢ κακῶς ἢ τὸ ἄλ-

λως πως, ἀλλ' αὐτὸ μόνον τὸ βουλευέσθαι, ὁποῖόν τι ἐστίν. ἢ καὶ πάνυ ῥαδίως, αὐτὸς γε οὕτως εὐβουλος ὢν; ἀλλὰ μὴ ἐμὴ περιεργία ἢ καὶ τὸ ἐρωτησθαι σε περὶ τούτου;

ΣΙ. Ἡ σοι γὰρ ἄγνωστόν ἐστιν ὃ τι τὸ βουλευέσθαι ἐστίν;

- Δ) ΣΩ. Ἐμοιγε, ὦ Σίσυφε, εἴ γέ τι ἄλλο ἐστίν ἢ ὅπερ τὸ μὴ ἐπιστάμενόν τινα περὶ ὧν ἂν δέῃ τι πράττειν, διαμαντευόμενον καὶ σχεδιάζοντα λέγειν ὃ τι ἂν τύχη, εἰκάζοντα καὶ κατὰ ταῦτά αὐτῶ, ὥσπερ καὶ οἱ ἀρτιάζοντες τῶν ἀνθρώπων, οὐδὲν ἐπιστάμενοι δὴ πῶς περὶ τῶν ἀρτίων τε καὶ περιττῶν, ὧν ἂν ἐν ταῖς χερσὶ ταῖς αὐτῶν ἔχωσιν.
- 388 ὅμως ἐπιτυγχάνουσι λέγοντες περὶ τῶν αὐτῶν τᾶληθῆ πολλὰκις μὲν οὖν τοιοῦτόν τι καὶ τὸ βουλευέσθαι ἐστίν, οἷον μὴδὲν ἐπιστάμενον περὶ ὧν ἂν βουλευῆται τις, ἀπὸ τύχης εἰπόντα ἐπιτυγχάνειν τᾶληθῆ. εἰ μὲν οὖν τοιοῦτόν ἐστι, γινώσκω δὴ οἷον τὸ βουλευέσθαι ἐστίν· εἰ μὲντοι γε μὴ τοιοῦτόν ἐστιν, οὐκ ἂν πῶς ἐπισταίμην αὐτό.

ΣΙ. Οὐ τοίνυν τοιοῦτόν ἐστιν οἷονπερ μὴ ἐπίστασθαι κομιδῇ μὴδὲν, ἀλλ' οἷον τὸ μὲν εἰδέναι τι τοῦ πράγματος ἤδη, τὸ δὲ μὴδέπω ἐπίστασθαι.

- Β) II. ΣΩ. Ἄρα τοίνυνδε τι λέγεις τὸ βουλευέσθαι πρὸς τοῦ Διός; ὥσπερ γὰρ ἂν καὶ αὐτὸς ὑπομαντευέσθαι μὴ δοκῶ τὴν διανοίαν σου περὶ τοῦ εὖ βουλευέσθαι· οἷον τὸ ζητεῖν τὰ βέλτιστα ἐξευρεῖν τινα ἑαυτῷ διαπράξασθαι, μὴδέπω δὲ ἐπίστασθαι σαφῶς, ἀλλ' ὥσπερ ἐν νοήσει τὰ εἶναι τοῦτο. [οὐχ] οὕτω πως λέγεις;

ΣΙ. Ἐργωγε.

ΣΩ. Ζητοῦσι δ' οἱ ἄνθρωποι πότερον ἢ ἂν ἐπιστῶνται τῶν πραγμάτων, ἢ καὶ ἢ ἂν μὴ ἐπιστῶνται;

- Γ) ΣΙ. Ἀμφότερα.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν καὶ τοῦθ' οὕτω πως λέγεις, τὸ ζητεῖν ἀμφοτέρω τοὺς ἀνθρώπους, ἢ ἂν τε ἐπιστῶνται καὶ ἢ ἂν

μὴ ἐπιστῶνται, ὅμοιον ὥσπερ εἴ τις Καλλίστρατον γιγνώσκει μὲν, ὅστις ὁ Καλλίστρατος, μὴ μέντοι ἐπίσταιτο ὅπου εἴη ἐξευρεῖν, οὐχ ὅστις εἴη ὁ Καλλίστρατος. ἄρ' οὕτω πως λέγεις τὸ ζητεῖν εἶναι ἀμφοτέρω;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐκεῖνο μὲν οὐκ ἂν ζητοίη, τὸν Καλλίστρατον εἰδέναι, ὃ γε εἰδώς;

ΣΙ. Οὐ γάρ.

D

ΣΩ. Ὅπου δέ γε εἴη, ζητοίη ἂν αὐτόν;

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐδὲ τοῦτο ἐξήτει, ὅπου ἦν ἐξευρεῖν αὐτόν, εἰ ἦδει, ἀλλ' ἐξεῦρεν ἂν εὐθέως;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκ ἄρα ταῦτά γε δὴ ζητοῦσιν, ἅττ' ἂν ἐπιστῶνται οἱ ἄνθρωποι, ἀλλὰ ἃ ἂν μὴ ἐπιστῶνται, ὥς ἔοικεν.

III. Εἰ δέ σοι οὗτος ὁ λόγος ἐριστικὸς εἶναι δοκεῖ, ὃ Σίσυφε, καὶ μὴ τοῦ πράγματος ἔνεκα λέγεσθαι, ἀλλ' αὐτοῦ τοῦ διαλέγεσθαι μόνον, σκόπει δὲ καὶ ὧδε, ἐὰν δοκῇ σοι οὕτως ἔχειν, ὥσπερ καὶ νῦν λέγεται. ἄρα γὰρ οὐκ ἐν τῇ γεωμετρίᾳ οἶσθα τοῦτο γιγνόμενον· ἀγνωσμένην τὴν διάμετρον τοῖς γεωμέτραις, οὐκ εἰ διάμετρος ἐστίν ἢ μή, οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ζητεῖται τοῦτο ὑπ' αὐτῶν εὐρεθῆναι, ἀλλ' ὅποση τις ἐστι μέτρον πρὸς τὰς πλευράς τῶν χωρίων ὧν ἂν διατέμνη; ἄρ' οὐ τοῦτό ἐστιν αὐτὸ τὸ ζητούμενον περὶ αὐτῆς;

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Ὅπερ καὶ ἀγνοεῖται· ἦ γάρ;

ΣΙ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Τί δαί; ὁ τοῦ κύβου διπλασιασμός οὐκ οἶσθ' ὅτι ζητεῖται τοῖς γεωμέτραις ὅποσος τις ἐστίν εὐρεθῆναι

λόγῳ; αὐτοὺς δὲ ο κύβος οὐ ζητεῖται αὐτοῖς εἰ κύβος ἐστὶν ἢ μὴ, ἀλλ' ἐπίστανται τοῦτό γε· ἢ γάρ;

ΣΙ. Ναί.

389 ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ περὶ τοῦ ἀέρος Ἀναξαγόραν τε καὶ Ἐμπεδοκλέα καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς μεταρσιολέσχας ἅπαντας οἶσθα ζητοῦντας, πότερον ἀπειρός ἐστὶν ἢ πέρους ἔχων;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Ἀλλ' οὐκ ἐκεῖνο, εἰ ἀήρ ἐστὶν· ἢ γάρ;

ΣΙ. Οὐ δῆτα.

ΣΩ. Συγγωρήσαις ἂν οὖν μοι καὶ κατὰ τῶν ἄλλων πάντων οὕτως ἔχειν ἤδη, μηδὲν μηδενὶ εἶναι ζητεῖν τῶν ἀνθρώπων, ὧν ἂν ἐπίσθηται τις, ἀλλὰ μᾶλλον ὧν ἂν μὴ ἐπίσθηται;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

B IV. ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸ βουλευέσθαι τοῦτο ἐδόκει ἡμῖν εἶναι αὐτό, τὸ ζητεῖν τὰ βέλτιστά τινα ἐξευρεῖν περὶ ὧν ἂν δέοιτο διαπραττέσθαι αὐτῶ;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Τὸ δὲ ζητεῖν γε ὅπερ τὸ βουλευέσθαι ἦν περὶ τῶν πραγμάτων· ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν σκεπτέον ἡμῖν ἐστὶ νῦν ἤδη, τί ἐστὶν ἐμποδῶν τοῖς ζητοῦσι περὶ ὧν ἂν τὴν ζήτησιν ποιῶνται εἰς τὸ ἐξευρεῖν.

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Ἄρ' οὖν ἄλλο τι φαίμεν ἂν αὐτοῖς ἐμποδῶν εἶναι ἢ τὴν ἀνεπιστημοσύνην;

ΣΙ. Σκοπῶμεν νῆ Δία.

ΣΩ. Ὑπερφυνῶς μὲν οὖν, τὸ λεγόμενόν γε πάντα κάλων ἐξέντες καὶ πᾶσαν φωνὴν ἀφιέντες, ἄθροι δὲ δὴ μετ' ἐμοῦ τόδε· ἄρ' αὖ γε νομίζεις οἷόν τέ τι εἶναι ἀνθρώπων

περὶ μουσικῆς βουλευέσθαι μὴ [τε] ἐπισταμένῳ περὶ μου-
σικῆς μηδέν, ὅπως ἢ καθαριστέον εἴη αὐτῷ ἢ ἄλλο τι τῶν
κατὰ μουσικὴν ποιητέον;

ΣΙ. Οὐκ ἔγωγε.

ΣΩ. Τί δαί περὶ στρατηγίας ἢ κυβερνητικῆς; τὸν μὴ
ἐπιστάμενον μηδέτερά τούτων οἶει ἔχειν ἂν τι βουλευέ- D
σθαι περὶ τούτων τοῦ ἑτέρου, ὅ τι ποιητέον εἴη αὐτῷ,
ὅπως ἢ στρατηγητέον ἢ κυβερνητέον ἐκείνῳ αὐτῷ τῷ μὴ
ἐπισταμένῳ μήτε στρατηγεῖν μήτε κυβερνεῖν;

ΣΙ. Οὐχί.

ΣΩ. Ἡ καὶ περὶ τῶν ἄλλων οὖν ἀπάντων οὕτως
ἄξιόις ἔχειν, περὶ ὧν ἂν μὴ ἐπίσθηταί τις, μὴ εἰδέναι
μηδὲ βουλευέσθαι πῶ δυνατόν τῷ μὴ ἐπισταμένῳ περὶ
αὐτῶν;

ΣΙ. Ἐγωγε.

V. ΣΩ. Ἀλλὰ ζητεῖν περὶ ὧν ἂν τις μὴ ἐπιστήμων ἦ·
ἦ γάρ;

ΣΙ. Πάνυ μὲν οὖν.

ΣΩ. Τὸ μὲν αὐτὸ ἄρα οὐκ ἂν ἔτι εἴη τὸ ζητεῖν τῷ E
βουλευέσθαι.

ΣΙ. Πῶς δὴ;

ΣΩ. Ὅτι τὸ μὲν ζητεῖν ἐστὶ δὴ που ἐπὶ τούτοις οἷς ἂν
μὴ ἐπίσθηταί τις, τὸ δὲ βουλευέσθαι οὐχ οἷόν τ' εἶναι δοκεῖ
περὶ ταῦτα ἀνθρώπῳ, περὶ ᾧ ἂν τις μὴ ἐπιστήμων ἦ· ἢ
οὐχ οὕτως ἐλέχθη;

ΣΙ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν ὑμεῖς χθὲς ἐζητεῖτε τὰ βέλτιστα ἐξεν-
γεῖν τῇ πόλει, οὐκ ἠπίστασθε δὲ αὐτά. εἰ γὰρ ἠπίστασθε,
οὐκ ἂν ἔτι δὴ που ἐζητεῖτε αὐτά, ὥσπερ οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν
ὧν ἂν ἐπιστώμεθα ζητοῦμεν. ἦ γάρ;

ΣΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Πότερον οὖν σοι δοκεῖ χοῖναι, ὦ Σίσυφε, ἢ μὴ ἐπίσταιται τις, ζητεῖν ἢ μανθάνειν;

ΣΙ. Μανθάνειν ἔμοιγε νῆ Δία.

390 ΣΩ. Ὅρθῶς γέ σοι δοκεῖ. ἀλλ' ἄρα γε καὶ διὰ τοῦτο σοι δοκεῖ χοῖναι μανθάνειν μᾶλλον ἢ ζητεῖν, διότι θάπτον ἂν καὶ ῥᾶον ἐξεύροι τις, εἰ παρὰ τῶν ἐπισταμένων μανθάνοι, ἢ εἰ αὐτὸς ὁ μὴ εἰδὼς ζητοίῃ, ἢ δι' ἄλλο τι;

ΣΙ. Οὐκ, ἀλλὰ διὰ τοῦτο.

ΣΩ. Τί οὖν οὐκ ἀμελήσαντες χθὲς ὑμεῖς τοῦ βουλεύεσθαι περὶ ὧν ἂν μὴ ἐπίσταισθε, καὶ τοῦ ζητεῖν τὰ βέλτιστα διαπραττέσθαι ἐν τῇ πόλει, ἐμανθάνετε παρὰ
B τῶν ἐπισταμένων τινός, ὅπως ἂν ἐδύνασθε τὰ βέλτιστα διαπραττέσθαι τῇ πόλει; ἀλλ' ἐδοκεῖτέ μοι τὴν ἡμέραν ὅλην τὴν χθὲς αὐτοσχεδιάζοντες καὶ διαμαντευόμενοι καθῆσθαι περὶ ὧν οὐκ ἠπίσταςθε, ἀμελήσαντες μανθάνειν, οἳ τε ἄρχοντες τῆς πόλεως καὶ σὺ μετὰ τούτων.

VI. Ἴσως δ' ἂν φαίης ταῦτα ἐμοί τε εἶναι πεπαιγμένον πρὸς σέ, τοῦ διαλεχθῆναι μόνον εἵνεκα, σοί τε οὐκ ἐσπον-
C δασμένως ἀποδεδεῖχθαι· ἀλλὰ τοῦτό γε πρὸς Διός, ὦ Σίσυφε, σκόπει νῦν σπουδῇ· εἰ δοθείη τὸ βουλευέσασθαι τι εἶναι, καὶ μὴ ὥσπερ νῦν οὐδὲν ἐξευρίσκεται ἄλλο ὃν ἢ ὅπερ ἐπιστήμη τε καὶ εἰκασία καὶ σχεδιασμός, ὀνόματι σεμνοτέρῳ μόνον κεχορηγμένον τούτῳ, ἄλλω δ' οὐδενί· αἷ
ἂν οἶει αὐτῷ διενεργεῖν τι ἑτέρους ἑτέρων πρὸς τὸ εἰ βουλεύεσθαι τε καὶ εὐβούλους εἶναι, ὥσπερ καὶ ἐν ταῖς
ἄλλαις ἐπιστήμας ἀπάσαις διαφέρουσιν ἕτεροι ἑτέρων.
D τέκτονες τεκτόνων ἱατροί τε ἱατρῶν αὐληταί τε αὐλητῶν οἳ τε ἄλλοι δημιουργοὶ ἅπαντες, αὐτοὶ τε αὐτῶν διαφέρουσιν· ὥσπερ καὶ οὗτοι οἳ ἐν ταύταις ταῖς τέχναις, ἢ οὕτω καὶ ἐν τῷ βουλεύεσθαι οἶει ἂν τι διενεργεῖν ἑτέρους ἑτέρων;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Εἰπὲ δὴ μοι· οὐχ ἅπαντες οἳ τε εὖ βουλευόμενοι καὶ οἱ κακῶς περὶ μελλόντων τινῶν ἔσεσθαι βουλεύονται;

ΣΙ. Πάνν γε.

ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν ἢ τὰ μέλλοντα οὕτω ἔστιν;

ΣΙ. Οὐ γὰρ δὴ.

ΣΩ. Εἰ γὰρ εἴη, οὐκ ἂν ἔτι δὴ που μέλλοι ἔσεσθαι, ἢ ἄλλ' εἴη ἂν ἤδη· ἢ γάρ;

ΣΙ. Ναί.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μήπω ἔστιν, οὕτως οὐδὲ γέγονε τὰ μὴ ὄντα;

ΣΙ. Οὐ γάρ.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ μήπω μὴδὲ γέγονεν, οὕτω οὐδὲ φύσιν ἔχει οὐδεμίαν αὐτῶν;

ΣΙ. Οὐ γάρ οὖν.

ΣΩ. Ἄλλο τι οὖν ἢ οἳ τε εὖ βουλευόμενοι καὶ οἱ κακῶς ἅπαντες βουλεύονται περὶ πραγμάτων οὔτε ὄντων οὔτε γεγεννημένων οὔτε φύσιν οὐδεμίαν ἔχόντων, ὅταν περὶ τῶν μελλόντων βουλεύωνται;

ΣΙ. Φαίνονται γε.

VII. ΣΩ. Δοκεῖ οὖν σοι δυνατόν εἶναι τοῦ μὴ ὄντος τυχεῖν τινὲς ἢ εὖ ἢ κακῶς;

ΣΙ. Πῶς τοῦτο λέγεις;

ΣΩ. Ἐγώ σοι φράσω, ὅ γε βούλομαι εἰπεῖν. σκόπει γάρ. πῶς ἂν τοξοτῶν πολλῶν διαγνοίης τόν τε χρηστὸν 391 καὶ τὸν πονηρὸν ὅστις εἴη αὐτῶν; ἢ τοῦτο μὲν οὐ χαλεπὸν εἰδέναι; ἴσως γάρ ἂν κελεύοις αὐτοὺς ἐπὶ σκοποῦ τινὸς τοξεύειν. ἢ γάρ;

ΣΙ. Πάνν μὲν οὖν.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τὸν πλειστάκις βάλλοντα τοῦ σκοποῦ κατ' ὀρθὸν κρίνοις ἂν νικᾶν;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Εἰ δὲ σκοπὸς μηδεὶς εἶη κείμενος αὐτοῖς τοῦ τοξεύειν, ἀλλ' ἕκαστος βάλλοι ὅπως βούλοιο, πῶς ἂν διαγνοίης τὸν εὖ ἢ κακῶς τοξεύοντα αὐτῶν;

B ΣΙ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐκοῦν καὶ τοὺς βουλευομένους ἢ εὖ ἢ κακῶς, εἰ μὴ ἐπίσταντο περὶ ὅτου βουλεύοιντο, ἀπορήσεις ἂν διαγινῶναι;

ΣΙ. Ἐγώ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν εἰ περὶ μελλόντων πραγμάτων βουλευόνται οἱ βουλευόμενοι, περὶ τῶν οὐκ ὄντων βουλεύονται;

ΣΙ. Πάνυ γε.

ΣΩ. Οὐκοῦν τοῦ γε μὴ ὄντος οὐχ οἷόν τ' οὐδενὶ τυχεῖν ἐστὶ; πῶς γὰρ ἂν τίς σοι δοκεῖ τοῦ μὴ ὄντος δύνα-

C σθαι τυχεῖν;

ΣΙ. Οὐδαμῶς.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ οὐκ ἔστι τοῦ μὴ ὄντος τυγχάνειν οἷόν τε, οὐδεὶς ἂν ἔτι περὶ τῶν μὴ ὄντων βουλευόμενος τυγχάνοι· τὰ γὰρ μέλλοντα τῶν οὐκ ὄντων ἐστίν· ἢ γάρ;

ΣΙ. Ἐμοιγε δοκεῖ.

ΣΩ. Οὐκοῦν οὐδ' ὁ μὴ τυγχάνων τῶν μελλόντων οὐδεὶς ἂν οὐτ' εὐβουλος οὔτε κακόβουλος εἶη ἀνθρώπων ἔτι.

ΣΙ. Οὐ φαίνεται.

ΣΩ. Οὐδέ γε εὐβουλότερος οὐδὲ κακοβουλότερος D ἕτερος ἑτέρου εἶναι, εἰ μὴ καὶ ἐπιτυχέστερος καὶ ἀποτυχέστερος εἶη τοῦ μὴ ὄντος;

ΣΙ. Οὐ γὰρ οὖν.

ΣΩ. Πρὸς τί οὖν ποτὲ ἀποβλέποντες ἄνθρωποι πρῶτῳ μα ἀποκαλοῦσιν ἀνθρώπους εὐβούλους τε καὶ κακοβούλους εἶναι τινας; ἄρά γε ἄξιόν ἐστι καὶ αὐθις ποτε περὶ αὐτοῦ ἐνθυμηθῆναι, ὃ Σίσυφε;

ΑΛΚΥΩΝ

[ἢ περὶ μεταμορφώσεως.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ
ΧΑΙΡΕΦΩΝ, ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

Ι. Τίς ἡ φωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν, ὦ Σώκρατες, πόρρωθεν ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν καὶ τῆς ἄκρας ἐκείνης; ὡς ἠδεῖα ταῖς ἀκοαῖς· τί ποτ' ἄρ' ἐστὶ τὸ φθεγγόμενον ζῶον; ἄφωνα γὰρ δὴ τά γε καθ' ὕδατος διαιτώμενα.

ΣΩ. Θαλαττία τις, ὦ Χαιρεφῶν, ὄρνις, ἀλκυὼν ὀνομαζομένη, πολύθρηνος καὶ πολὺδακρυς, περὶ ἧς δὴ παλαιὸς ἀνθρώποις μεμύθειται λόγος· φασὶ γυναικὰ ποτε οὕσαν Αἰόλου τοῦ Ἑλλήνος θυγατέρα κουριδίῳ ἀνδρᾷ τὸν αὐτῆς τεθνεῶτα θρηνεῖν πόθῳ φιλίας, Κήϋκα τὸν Τραχίνιον τὸν Ἑωσφόρου τοῦ ἀστέρος, καλοῦ πατρὸς καλὸν υἱόν· εἶτα δὴ πτερωθεῖσαν διὰ τινα δαιμονίαν βούλησιν εἰς ὄρνιθος τρόπον περιπέτεσθαι τὰ πελάγη ζητοῦσαν ἐκείνου, ἐπειδὴ πλαζομένη γῆν πέρι πᾶσαν οὐχ οἷα τ' ἦν εὐρεῖν.

ΙΙ. ΧΑΙΡ. Ἀλκυὼν τοῦτ' ἔστιν, ὃ σὺ φῆς; οὐ πάποτε πρόσθεν ἠκηκόειν τῆς φωνῆς, ἀλλὰ μοι ξένη τις τῷ ὄντι προσέπεσε· γοῶδη γοῦν ὡς ἀληθῶς τὸν ἥχον ἀφίησι τὸ ζῶον. πηλίκον δέ τι καὶ ἔστιν, ὦ Σώκρατες;

ΣΩ. Οὐ μέγα· μεγάλην μέντοι διὰ τὴν φιλανδρίαν εἴληφε παρὰ θεῶν τιμὴν· ἐπὶ γὰρ τῇ τούτων νεοττεῖᾳ καὶ τὰς ἀλκυόνων προσαγορευομένας ἡμέρας ὁ κόσμος ἄγει κατὰ χειμῶνα μέσον διαφερούσας ταῖς εὐδαίαις, ὧν ἐστὶ

καὶ ἡ τήμερον παντὸς μᾶλλον. οὐχ ὁρᾷς, ὥς αἰθρία μὲν τὰ ἄνωθεν, ἀκύμαντον δὲ καὶ γαλήνιον ἅπαν τὸ πέλαγος, ὁμοίον ὥς εἰπεῖν κατόπτρῳ;

ΧΑΙΡ. Λέγεις ὁρθῶς· φαίνεται γὰρ ἀλκυονὶς ἡ τήμερον ὑπάρχειν ἡμέρα, καὶ χθὲς δὲ τοιαύτη τις ἦν. ἀλλὰ πρὸς θεῶν, πῶς ποτὲ χρη̃ πεισθῆναι τοῖς ἐξ ἀρχῆς, ὧ̃ Σωκράτες, ὥς ἐξ ὀρνίθων γυναικὲς ποτε ἐγένοντο ἢ ὀρνίθες ἐκ γυναικῶν; παντὸς γὰρ μᾶλλον ἀδύνατον φαίνεται πᾶν τὸ τοιοῦτον.

III. ΣΩ. ὦ φίλε Χαιρεφῶν, εἰκόκαμεν ἡμεῖς τῶν δυνατῶν τε καὶ ἀδυνάτων ἀμβλυωποὶ τινες εἶναι κριταὶ παντελῶς· δοκιμάζομεν γὰρ δὴ κατὰ δύναμιν ἀνθρωπίνην ἄγνωστον οὔσαν καὶ ἄπιστον καὶ ἀόρατον· πολλὰ οὖν φαίνεται ἡμῖν καὶ τῶν εὐπόρων ἄπορα καὶ τῶν ἐφικτῶν ἀνέφικτα, συχνὰ μὲν καὶ δι' ἀπειρίαν, συχνὰ δὲ καὶ διὰ νηπιότητα φρενῶν· τῷ ὄντι γὰρ νήπιος εἰσικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ὁ πᾶν γέρον, ἐπεὶ τοι μικρὸς πᾶν καὶ νεογίλλος ὁ τοῦ βίου χρόνος πρὸς τὸν πάντα αἰῶνα. τί δ' ἄν, ὧ̃ ῥαθιέ, οἱ ἀγνοοῦντες τὰς τῶν θεῶν καὶ δαιμονίων δυνάμεις ἢ τὰς τῆς ὅλης φύσεως ἔχοιεν ἂν εἰπεῖν, πότερον δυνατόν ἢ ἀδύνατόν τι τῶν τοιούτων; εἰώρας, Χαιρεφῶν, τρίτην ἡμέραν ὅσος ἦν ὁ χειμῶν· καὶ ἐνθυμηθέντι γὰρ τῷ δέος ἐπέλθαι καὶ τὰς ἀστραπὰς ἐκείνας καὶ βροντὰς ἀνέμων τε ἐξαίσια μεγέθη· ὑπέλαβεν ἂν τις τὴν οἰκουμένην ἅπασαν καὶ δὴ συμπεσεῖσθαι.

IV. Μετὰ μικρὸν δὲ θαυμαστή τις κατάστασις εὐδίας ἐγένετο καὶ διέμεινεν αὕτη γε ἕως τοῦ νῦν· πότερον οὖν οἶει μεῖζόν τε καὶ ἐργωδέστερον εἶναι, τοιαύτην αἰθρίαν ἐξ ἐκείνης τῆς ἀνυποστάτου λαίλαπος καὶ ταραχῆς μεταθεῖναι καὶ εἰς γαλήνην ἀγαγεῖν τὸν ἅπαντα κόσμον, ἢ γυναικὸς εἶδος μεταπλασθὲν εἰς ὀρνιθὸς τινος ποιῆσαι; τὸ μὲν γὰρ τοιοῦτον καὶ τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν τὸ

πλάττειν ἐπιστάμενα, πηλὸν ἢ κηρὸν ὅταν λάβῃ, ῥαδίως ἐκ τοῦ αὐτοῦ πολλαῖς ὄγκου μετασχηματίζει πολλὰς ἰδεῶν φύσεις, τῷ δαιμονίῳ δὲ μεγάλην καὶ οὐδὲ συμβλητὴν ὑπεροχὴν ἔχοντι πρὸς τὰς ἡμετέρας εὐχερῇ τυχὸν ἴσως ἅπαντα τὰ τοιαῦτα καὶ λίαν ἐπεὶ τὸν ὅλον οὐρανὸν πόσῃ τιμῇ πεντοῦ δοκεῖς εἶναι μεῖζω; φράσαις ἄν;

V. ΧΑΙΡ. Τίς δ' ἀνθρώπων, ὦ Σώκρατες, νοῆσαι δύναται ἄν ἢ ὀνομάσαι τι τῶν τοιούτων; οὐδὲ γὰρ εἰπεῖν ἐφικτόν.

ΣΩ. Οὐκοῦν δὴ θεωροῦμεν καὶ ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους συμβαλλομένων μεγάλας τινὰς ὑπεροχὰς ἐν ταῖς δυνάμεσι καὶ ἐν ταῖς ἀδυναμίαις ὑπαρχούσας; ἡ γὰρ τῶν ἀνδρῶν ἡλικία πρὸς τὰ νήπια παντελῶς βρέφη, τὰ πεμπταῖα ἐκ γενετῆς ἢ δεκαταῖα, θαυμαστὴν ὄσσην ἔχει τὴν διαφορὰν δυνάμεώς τε καὶ ἀδυναμίας ἐν πάσαις σχεδὸν ταῖς κατὰ τὸν βίον πράξεσι, καὶ ὅσα διὰ τῶν τεχνῶν τούτων οὕτως πολυμηχάνων καὶ ὅσα διὰ τοῦ σώματος καὶ τῆς ψυχῆς ἐργάζονται· ταῦτα γὰρ τοῖς νέοις, ὥσπερ εἶπον, παιδίοις οὐδ' εἰς νοῦν ἐλθεῖν δυνατὰ φαίνεται.

VI. Καὶ τῆς ἰσχύος δὲ τῆς ἐνὸς ἀνδρὸς τελείου τὸ μέγεθος ἀμέτρητον ὄσσην ἔχει τὴν ὑπεροχὴν πρὸς ἐκεῖνα· μυριάδας γὰρ τῶν τοιούτων εἰς ἀνὴρ πάνυ πολλὰς χειρῶσαιτ' ἄν ῥαδίως· ἡ γὰρ ἡλικία παντελῶς ἄπορος δῆπου πάντων καὶ ἀμήχανος ἐξ ἀρχῆς παρακολουθεῖ τοῖς ἀνθρώποις κατὰ φύσιν. ὀπηνίκ' οὖν ἄνθρωπος, ὡς ἔοικεν, ἀνθρώπου τοσοῦτον διαφέρει, τί νομίζομεν τὸν σύμπαντα οὐρανὸν πρὸς τὰς ἡμετέρας δυνάμεις φανῆναι αὐ τοῖς τὰ τοιαῦτα θεωρεῖν ἐφικνουμένοις; πιθανὸν οὖν ἴσως ὄξει πολλοῖς ὅσσην ἔχει τὸ μέγεθος τοῦ κόσμου τὴν ὑπε-

VII. Σοὶ μὲν οὖν καὶ ἔμοι καὶ ἄλλοις πολλοῖς τοιούτοις οὔσι πόλλ' ἄτ' ἀδύνατα τῶν ἑτέροις πάννυ βράδιον· ἐπεὶ καὶ αὐλῆσαι τοῖς ἀναύλοις καὶ ἀναγνῶναι ἢ γράψαι τοῖς ἀγραμμάτοις γραμματικὸν τρόπον ἀδυνατωτέρου ἐστὶ, τίως ἂν ὧσιν ἀνεπιστήμονες, τοῦ ποιῆσαι γυναικας ἐξ ὀρνίθων ἢ ὀρνίθας ἐκ γυναικῶν. ἢ δὲ φύσις ἐν κηρίῳ σχεδὸν παραβάλλουσα ζῶον ἄπουν καὶ ἄπτερον, πόδας ὑποθεῖσα καὶ πτερώσασα ποικιλίᾳ τε φαιδρύνασα πολλῇ καὶ καλῇ καὶ παντοδαπῇ χρωμάτων, μέλιτταν ἀπέδειξε σοφὴν θείου μέλιτος ἐργάτιν, ἐκ τε ὧν ἀφῶνων καὶ ἀψύχων πολλὰ γένη πλάττει πτηνῶν τε καὶ πεζῶν καὶ ἐνύδρων ζῶων, τέχναις, ὡς λόγος τινῶν, ἱεραῖς αἰθέρος μεγάλου προσχρωμένῃ.

VIII. Τὰς οὖν ἀθανάτων δυνάμεις μεγάλας οὔσας θνητοὶ καὶ σμικροὶ παντελῶς ὄντες καὶ οὔτε τὰ μεγάλα δυνάμενοι καθορᾶν οὔτ' αὖ τὰ σμικρά, τὰ πλείω δ' ἀποροῦντες καὶ τῶν περὶ ἡμᾶς συμβαινόντων παθῶν, οὐκ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν βεβαίως οὔτ' ἀλκυνόντων πέρι οὔτ' ἀηδόνων κλέος δὲ μύθων, οἷον παρεῦοσαν πατέρες, τοιοῦτον καὶ παισὶν ἔμοις, ὃ ὄρνι θρήνων μελωδέ, παραδώσω τῶν σῶν ὕμνων πέρι, καὶ σου τὸν εὐσεβῆ καὶ φίλανδρον ἔρωτα πολυλάκις ὑμνήσω γυναιξὶ ταῖς ἐμαῖς Ξανθίππῃ τε καὶ Μυρτοῦ, λέγων τὰ τε ἄλλα, πρὸς δὲ καὶ τιμῆς οἷας ἔτυχες παρὰ θεῶν. Ἄρα γε καὶ σὺ ποιήσεις τι τοιοῦτον, ὃ Χαιρεφῶν.

ΧΑΙΡ. Πρέπει γοῦν, ὃ Σώκρατες, καὶ τὰ ὑπὸ σου ῥηθέντα διπλασίαν ἔχει τὴν παράκλησιν πρὸς γυναικῶν τε καὶ ἀνδρῶν ὁμιλίαν.

ΣΩ. Οὐκοῦν ἀσπασσάμενοις τῇ* ἀλκύνουσα προάγειν ἤδη πρὸς ἄστν καιρὸς ἐκ τοῦ Φαληγικοῦ;

ΧΑΙΡ. Πάννυ μὲν οὖν ποιῶμεν οὕτω.

ΕΡΥΞΙΑΣ

[ἢ περὶ πλούτου.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΕΡΥΞΙΑΣ, ΕΡΑΣΙΣΤΡΑΤΟΣ,
ΚΡΙΤΙΑΣ.

St.
III.p.

392

Ι. Ἐτυγχάνομεν περιπατοῦντες ἐν τῇ στοᾷ τοῦ Διὸς τοῦ ἐλευθερίου ἐγὼ τε καὶ Ἐρυξίας ὁ Στειριεύς· εἴτα προσ-
ηλθέτην ἡμῖν Κριτίας τε καὶ Ἐρασίστρατος ὁ Φαίακος τοῦ
Ἐρασιστράτου ἀδελφιδοῦς. ἐτύγχανε δὲ τότε νεωστὶ παρ-
ῶν ἀπὸ Σικελίας καὶ τῶν τόπων τούτων ὁ Ἐρασίστρα-
τος· προσελθὼν δ' ἔφη, Χαῖρε, ᾧ Σώκρατες. Καὶ σύ γε, B
ἦν δ' ἐγώ· τί γάρ; καινόν τι ἀπὸ Σικελίας ἔχεις λέγειν
ἡμῖν; Καὶ πάνυ· ἀλλὰ βούλεσθ', ἔφη, πρῶτον καθιζώ-
μεθα; κέκυμκα γὰρ χθρς βαδίσας Μεγαρόθεν. Πάνυ γ',
εἰ δοκεῖ. Τί οὖν, ἔφη, βούλεσθε πρῶτον ἀκούειν τῶν ἐκεῖ;
πότερον περὶ αὐτῶν ἐκείνων, ὅ τι πράττουσιν, ἢ ὅπως
πρὸς τὴν πόλιν ἔχουσι τὴν ἡμετέραν; ἐκεῖνοι γὰρ ἐμοὶ δο-
κοῦσι πεπονθέναι πρὸς ἡμᾶς οἷόν περ οἱ σφῆκες. καὶ γὰρ
τούτους ἐάν τις κατὰ σμικρὸν ἐρεθίζῃν ὀργίσῃ, ἅμαχοι C
γίνονται, ἕως τις αὐτοὺς ἐπιθέμενος πανοικὶ ἐξέλῃ. οὐ-
τως οὖν καὶ οἱ Συρακόσιοι, εἰ μὴ τις ἔργον ποιησάμε-
νος σφόδρα μεγάλῳ στόλῳ ἥξει ἐκεῖσε, οὐκ ἔστιν ὅπως
ἐκείνη ἢ πόλις ἔσται ποτὲ ἡμῖν ὑποχειρία· ὑπὸ δὲ τῶν

PLATO VI.

8

σμικρῶν τούτων ἂν μᾶλλον ὀργίζοντο οὕτως, ὥς ἂν μά-
 λιστα χαλεπώτατοι εἴησαν. πεπόμφασι δὲ καὶ νῦν ὥς ἡμῶς
 D πρέσβεις, ὥς μὲν ἐμοὶ δοκεῖ, βουλόμενοί τι ἑξαπατήσαι
 τὴν πόλιν.

II. Μεταξὺ δὲ ἡμῶν διαλεγομένων ἐτυχέτην οἱ Συ-
 ρακόσιοι πρέσβεις παριόντες. εἶπεν οὖν ὁ Ἑρασίστρατος,
 δεῖξας εἰς τὸν ἕνα τῶν πρέσβεων, Οὗτος μέντοι, ἔφη, ὁ
 Σώκρατες, πλουσιώτατός ἐστι τῶν Σικελιωτῶν καὶ Ἰτα-
 λιωτῶν. πῶς δ' οὐχί, ἔφη, ᾧ γε ὑπάρχει γῆ τε ἄφθονος
 οὕτως, ὥστε εὐπορίαν εἶναι, εἰ τις βούλοιο, πάνν πολ-
 λὴν γεωργεῖν; καὶ αὕτη μὲν τοιαύτη, οἷα οὐχ ἑτέρα ἄλλη,
 ἐν γε τοῖς Ἑλλήσιν· ἔτι δὲ τᾶλλα τὰ εἰς πλοῦτον ἦκοντα
 ἅπαντα, ἀνδράποδα καὶ ἵπποι καὶ χρυσὸς καὶ ἄργυρος.
 393 οὐδ' ἐγὼ αὐτὸν ἀναγόμενον, ὥς ἀδολεσχήσονται περὶ
 τῆς οὐσίας τῆς τοῦ ἀνθρώπου, ἡρόμην, Τί δαί, ὦ Ἑρα-
 σίστρατε; ἀνὴρ ποῖός τις εἶναι δοκεῖ ἐν τῇ Σικελίᾳ; Οὐ-
 τος, ἔφη, Σικελιωτῶν καὶ Ἰταλιωτῶν καὶ δοκεῖ καὶ εἶναι
 πλέον πάντων πονηρότατος ἢ ὅσῳ πλουσιώτατος, οὕτως,
 ὥστ' εἰ τινα βούλει Σικελιωτῶν ἐρωτᾶν, οὐτινα πονηρό-
 τατον νομίζει εἶναι καὶ πλουσιώτατον, οὐδεὶς ἂν φήσῃ
 ἄλλον ἢ τοῦτον.

III. Οἰήθεις δ' αὐτὸν ἐγὼ οὐ περὶ σμικρῶν τὸν λόγον
 ποιέσθαι, ἀλλὰ περὶ τῶν μεγίστων δοκούντων εἶναι
 B ἀρετῆς τε πέρι καὶ πλούτου, ἡρόμην, πότερον ἂν φάη
 πλουσιώτερον εἶναι ἀνθρώπον, ὅτῳ ὃν τυγχάνει τάλαν-
 τον ἀργυρίου, ἢ ὅτῳ ἀγρός ἄξιος δυοῖν ταλάντων. Οἶμαι
 μὲν ἐγὼ, ἔφη, ὅτῳ ἀγρός. Οὐκοῦν, ἔφη, ἐγὼ, κατὰ τὸν
 αὐτὸν λόγον, καὶ εἰ τυγχάνοι τῷ ἱμάτιᾳ ὄντα ἢ στρώ-
 ματα ἢ τᾶλλα ἔτι πλέονος ἄξια ἢ ὅσου τῷ ξένῳ, οὗτος
 εἴη ἂν πλουσιώτερος. Συνέφη καὶ ταῦτα. Εἰ δέ τις σοί
 C διδοίη αἵρεσιν τούτων, πότερον ἂν βούλοιο; Ἐγὼ μὲν
 ἂν, ἔφη, τὸ πλείστου ἄξιον. Ποτέρως ἂν οἰόμενος πλου-

σιώτερος εἶναι; Οὕτως. Νυνὶ μὲν ἄρα φαίνεται οὗτος ἡμῖν ὡς πλουσιώτερος, ὅστις πλείστου ἄξια κέκτηται; Ναί, ἔφη.

IV. Οὐκοῦν, ἣν δ' ἐγώ, οἱ ὑγιαίνοντες τῶν καμνόντων πλουσιώτεροι ἂν εἴησαν, εἶπερ ἡ ὑγεία πλείονος ἄξιον κτῆμα ἢ τὰ τοῦ κάμνοντος χρήματα. οὐδεὶς γ' ἂν οὖν ὅστις οὐχὶ προτιμήσειεν ὑγιαίνειν ὀλίγον κεκτημένος ἄργύριον μᾶλλον, ἢ τὰ βασιλέως τοῦ μεγάλου χρήματα κε- D
κτημένος νοσεῖν, δηλῶν ὅτι πλείονος ἄξιον οἰόμενος εἶναι τὴν ὑγίαν. οὐ γὰρ ἂν ποτε προηρείτο, εἰ μὴ προτιμότερον ἡγείτο εἶναι τῶν χρημάτων. Οὐ γάρ. Οὐκοῦν καὶ εἴ τι ἄλλο φαίνοιτο πλείονος ἄξιον τῆς ὑγείας, ὁ τοῦτο κε-
κτημένος, οὗτος ἂν πλουσιώτερος εἴη. Ναί. Εἰ δὲ δὴ τις ἡμᾶς νυνὶ προσελθὼν ἔροιτο, ὧς Σώκρατες καὶ Ἐρρυξία καὶ
Ἐρασίστρατε, ἔχουσ' ἂν εἰπεῖν μοι, τί ἐστὶν ἀνθρώπῳ πλεί- E
στου ἄξιον κτῆμα; ἄρά γε τοῦτο, ὃ κτησάμενος ἄνθρωπος ἄριστα βουλευόιτο περὶ τοῦτου, ὅπως ἂν βέλτιστα δια-
πράττοιτο τὰ τε αὐτὸς αὐτοῦ πράγματα καὶ τὰ τῶν φίλων; τί ἂν εἶναι τοῦτο φήσαιμεν; Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ὧς Σώκρατες, εὐδαιμονία πλείστου ἄξιον ἀνθρώπῳ εἶναι. Καὶ οὐ κακῶς γ', ἔφην ἐγώ· ἀλλ' ἄρά γε τούτους ἂν τῶν ἀνθρώπων εὐ-
δαιμονεστάτους ἡγησάμεθα εἶναι, οἵτινες μάλιστα εὖ
πράττοιεν; Ἐμοὶ γοῦν δοκοῦσιν.

V. Οὐκοῦν ἂν οὗτοι ἄριστα πράττοιεν, ὅσοι περ καὶ ἐλάχιστα ἐξαμαρτάνοιεν περὶ σφᾶς αὐτοὺς καὶ περὶ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους, τὰ δὲ πλείστα κατορθοῖεν; Πάνν γε. Οὐκοῦν οἱ ἐπιστάμενοι τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ, καὶ ὅσα πρακτέα καὶ ὅσα μὴ, οὗτοι ἂν ὀρθότατα πράττοιεν καὶ 394
ἐλάχιστα ἐξαμαρτάνοιεν; Συνεδόκει καὶ ταῦτα. Νῦν ἄρα ἡμῖν φαίνονται οἱ αὐτοὶ ἄνδρες σοφώτατοί τε καὶ ἄριστα πράττοντες καὶ εὐδαιμονεστάτοι καὶ πλουσιώτατοι, εἶπερ ἄρα ἡ σοφία τὸ πλείστου ἄξιον κτῆμα φαίνεται. Ναί.

Ἄλλ', ἔφη ὑπολαβὼν ὁ Ἑρασίστρατος, ὦ Σώκρατες, τί ἂν ὄφελος εἴη τῷ ἀνθρώπῳ, εἰ σοφώτερος μὲν εἴη τοῦ Νέ-
 B στορος, τὰ δ' ἐπιτήδεια τὰ πρὸς τὴν δίκαιαν μὴ τυγχάνου-
 ἔχων, σιτία καὶ ποτὰ καὶ ἱμάτια καὶ εἰ τι ἄλλο τῶν τοιοῦ-
 των ἐστί; τί ἂν ἡ σοφία ὠφελοίη; ἢ πῶς ἂν οὗτος πλου-
 σιώτατος εἴη, ὅν γε οὐδὲν κωλύει πτωχεύειν, μηδενὸς γ'
 εὐποροῦντα τῶν ἐπιτηδείων; σφόδρα οὖν ἐδόκει καὶ οὐ-
 τος λέγειν τί· ἀλλὰ, Πότερον, ἦν δ' ἐγώ, ὁ μὲν τὴν σοφίαν
 κεκτημένος πάθῃ ἂν τοῦτο, εἰ ἐνδεὴς γένοιτο τούτων;
 C εἰ δέ τις τὴν Πουλυτίωνος οἰκίαν κεκτημένος εἴη καὶ πλή-
 ρης εἴη χρυσίου καὶ ἀργυρίου ἢ οἰκία, οὐκ ἂν δεηθεῖν οὐ-
 δενός; Ἄλλ', ἔφη, τοῦτου μὲν οὐδὲν κωλύει αὐτίκα νῦν
 διαθήμενον τὰ κτήματα ἔχειν ἀντ' αὐτῶν τούτων, ὥν περ
 καὶ τυγχάνει θεόμενος εἰς τὴν δίκαιαν, ἢ καὶ νόμισμα ἀνθ'
 ὅτου ταῦτα δυνησεται πορίζεσθαι, καὶ ἀπάντων εὐπορεῖν
 παραχρῆμα.

VI. Εἰ γε τυγχάνοιεν, ἔφην ἐγώ, οἱ οὗτε ἀνθρώποι
 D θεόμενοι τοιαύτην σφίσιν οἰκίαν γενέσθαι μᾶλλον, ἢ περ
 τὴν ἐκείνου σοφίαν· ἐπεὶ εἰ γε τοιοῦτοι εἴησαν, οἳ τὴν
 τοῦ ἀνθρώπου σοφίαν περὶ πλείονος ἠγείσθαι καὶ τὰ ἀπὸ
 ταύτης γιγνόμενα, πολὺ μᾶλλον *ἂν* οὗτος ἔχοι διατί-
 θεσθαι, εἴπερ τυγχάνοι τι θεόμενος καὶ βούλοιτο καὶ ἀν-
 τὴν καὶ τὰ ἔργα τὰ ἀπὸ ταύτης διατίθεσθαι. ἢ τῆς μὲν οἰ-
 κίας ἢ τε χρῆσις πολλὴ τυγχάνει οὔσα καὶ ἀναγκαία, καὶ
 μεγάλα τῷ ἀνθρώπῳ τὰ διαφέροντα τὰ πρὸς τὸν βίον, ἐν
 τῇ τοιαύτῃ οἰκίᾳ οἰκεῖν μᾶλλον ἢ ἐν σμικρῷ καὶ φανύσθαι
 E οἰκιδίῳ· τῆς δὲ σοφίας ἢ τε χρεῖα ὀλίγου ἀξία καὶ τὰ δια-
 φέροντα σμικρά, ἢ σοφῶ ἢ ἀμαθεῖ εἶναι περὶ τῶν μεγι-
 στων; ἢ τούτου μὲν καταφρονεῖν τοὺς ἀνθρώπους καὶ μὴ
 εἶναι ὠνητάς, τῆς δὲ κυπαρίττου τῆς ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ Πεν-
 τελικῶν λίθων πολλοὺς τοὺς δεομένους τε καὶ βουλομέ-
 νους πρίασθαι; οὐκ οὖν ἂν εἰ γε σοφὸς εἴη κυβερνήτης

οὐδὲ *εἰ* ἱατρὸς σοφὸς τὴν τέχνην, ἢ τιν' ἄλλην τῶν τοι-
 ουτοτρόπων τεχνῶν εὖ καὶ καλῶς δύναται μεταχειρίζε-
 σθαι, οὐδενὸς ὅτου οὐκ ἂν ἐντιμότερος εἴη τῶν κατὰ τὰς
 οὐσίας μεγίστων κτημάτων· ὁ δὲ δυνάμενος εὖ βουλευέ-
 σθαι καὶ αὐτὸς αὐτοῦ πέρι καὶ ἑτέρου, ὅπως ἂν ἄριστα
 πράττοι, οὐκ ἂν ἄρα δύναται διατίθεσθαι, εἴπερ βούλοιτό
 γε τοῦτο πράττειν;

VII. Ὑπολαβὼν δὲ καὶ ὑποβλέψας ὁ Ἐρυξίας, ὥσπερ 395
 τι ἀδικούμενος, Σὺ γὰρ ἂν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, εἰ δέοι σε
 τάλιθ' ἢ λέγειν, φαίης ἂν εἶναι Καλλίου τοῦ Ἰππονίκου
 πλουσιώτερος; καὶ τοι οὐκ ἂν ἀμαθέστερός γε ὁμολογή-
 σαις ἂν εἶναι περὶ οὐδενὸς τῶν μεγίστων, ἀλλὰ σοφώτε-
 ρος· καὶ οὐδὲν μᾶλλον διὰ τοῦτο πλουσιώτερος εἶ. Ἴσως
 γάρ, ἦν δ' ἐγὼ, σὺ οἶει, ὦ Ἐρυξία, τουτουσί μὲν τοὺς λό-
 γους, οὓς νυνὶ διαλεγόμεθα, εἶναι παιδιάν, ἐπεὶ οὐκ ἀλη-
 θῶς γε οὕτως ἔχειν, ἀλλ' ὥσπερ ἐν τῇ πεττεῖα εἶναι πετ- B
 ταίς, οὓς εἰ τις φέροιτο, δύναται ἂν τοὺς ἀντιπαίζοντας
 ποιεῖν ἡττᾶσθαι οὕτως, ὥστε μὴ ἔχειν ὅ τι πρὸς ταῦτα ἀν-
 τιφέρωσιν. Ἴσως οὖν καὶ περὶ τῶν πλουσιῶν οἶει μὲν οὐδέν
 τι μᾶλλον οὕτως ἔχειν, λόγους δὲ τινὰς εἶναι τοιούτους,
 οὐδέν τι μᾶλλον ἀληθεῖς ἢ ψευθεῖς, οὓς λέγων ἄνθρωπος
 περιγίγνοιτ' ἂν τῶν ἀντιλεγόντων, ὥς οἱ σοφώτατοι καὶ
 πλουσιώτατοι ἡμῖν εἰσί, καὶ ταῦτα μέντοι αὐτὸς ψευδῇ λέ- O
 γων ἀληθῇ λεγόντων, καὶ οὐδὲν μὲν ἴσως θαυμαστόν,
 ὁμοίως ὥσπερ, εἰ δὴ ἄνθρωπῳ περὶ γραμμάτων λεγοίτην,
 ὁ μὲν φάσκων τοῦ Σωκράτους ἄρχειν σίγμα, ὁ δ' ἕτερος
 ἄλφα, οὗτος ἂν εἴη κρείττων ὁ λόγος ὁ τοῦ λέγοντος ἄλφα
 ἢ τοῦ φάσκοντος σίγμα ἀρχήν.

VIII. Περιβλέψας δὲ πρὸς τοὺς παρόντας ὁ Ἐρυξίας,
 ἅμα γελῶν τε καὶ ἐρυθριῶν, ὥσπερ οὐ παρὼν τοῖς ἔμπρο-
 σθεν λελεγμένοις, Ἐγὼ μὲν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐ τοιού- D
 τους ὥμην δεῖν τοὺς λόγους εἶναι, οἷς μὴτ' ἂν πείσαι δύ-

ναίτο τις μηδένα τῶν παρόντων, μήτ' ἂν ὠφεληθεῖη μηδὲν
 ἀπ' αὐτῶν· τίς γὰρ ἂν ἀνθρώπων ποτὲ πεισθεῖη τοῦ
 ἔχων, ὥς οἱ σοφώτατοι ἡμῖν πλουσιώτατοι; ἀλλὰ μᾶλλον,
 ἐπειδὴ περὶ τοῦ πλουτεῖν διαλέγεσθαι δεῖν, ὁπόθεν κα-
 λὸν ἐστὶ πλουτεῖν καὶ ὁπόθεν αἰσχρόν, καὶ αὐτὸ τὸ πλου-
 σιον εἶναι ὁποῖόν τί ἐστὶ, πότερον ἀγαθὸν ἢ κακόν. Εἶεν.
 E ἔφη ἐγὼ· τοιγαροῦν τὸ λοιπὸν δὴ φυλαξόμεθα· καλῶς
 δὲ καὶ σὺ ποιεῖς παλαιῶν. ἀλλὰ τί οὐκ αὐτός, ἐπεὶ περ
 εἰσηγεῖ τὸν λόγον, ἐπεχειρήσας εἰπεῖν, πότερον σοὶ δοκεῖ
 ἀγαθὸν εἶναι τὸ πλουτεῖν ἢ κακόν; ἐπειδὴ περ οἱ γ' ἐμ-
 προσθεν λόγοι οὐ περὶ τούτου δοκοῦσί σοι εἰρησθαι. Ἐμοὶ
 μὲν τοίνυν δοκεῖ ἀγαθὸν εἶναι, ἔφη, τὸ πλουτεῖν.

IX. Ἐτι δ' αὐτοῦ τι βουλομένου λέγειν, ὑποκρούσας
 ὁ Κριτίας, Σὺ γὰρ εἰπέ μοι, ᾧ Ἐρυξία, ἀγαθὸν ἦγε τὸ
 πλουτεῖν; Ἐργωγε νῆ Δία· ἥ γὰρ ἂν μακροΐμην· καὶ οὐ-
 δένα γε οἶμαι εἶναι, ὅστις ἂν οὐχ ὁμολογήσειε ταῦτα. Καί
 μῆν, ἔφη ὁ ἕτερος, καὶ ἐγὼ οἶμαι οὐδένα ὄντινα οὐκ ἂν
 396 ποιῆσαι ὁμολογεῖν ἐμοί, ἐνίοις ἀνθρώποις κακὸν εἶναι τὸ
 πλουτεῖν· οὐκ ἂν οὖν, εἴπερ ἀγαθὸν ἦν, κακὸν ἡμῶν
 ἐνίοις ἐφαίνετο. εἶπον οὖν αὐτοῖν ὅτι Ἐγὼ τοι ὑμᾶς, ἡ
 μὲν ἐτυγχάνετε περὶ τούτου διαφερόμενοι, ὁπότερος ὑμῶν
 ἀληθέστερα λέγει περὶ ἱππασίας, ὅπως ἂν τις ἄριστα ἴπ-
 B πεύοι, εἰ μὲν αὐτὸς ἐτύγχανον ἱππικὸς ᾖν, αὐτὸς ἂν ὑμᾶς
 ἐπειρώμην παύειν τῆς διαφορᾶς· ἡσχυρόμην γὰρ ἂν, ἡ
 παρῶν μὴ καθ' ὅσον οἷός τ' ἦν ἐκώλυον διαφερομένους·
 ἢ εἰ περὶ ἑτέρου οὐτινοσοῦν διαφερόμενοι μηδὲν τι μάκ-
 λον ἐμέλλετε, εἰ μὴ ὁμολογοῖτε τουτί, μᾶλλον ἐχθρῶ ἀντι-
 φίλων ἀπαλλαγῆναι.

X. νῦν δέ, ἐπειδὴ τετυχήκατε περὶ τοιούτου πράγ-
 ματος διαφερομένοι, ᾧ ἀνάγκη προσχερῆσθαι παρ' ὅλοι
 τὸν βίον, καὶ μεγάλα διαφέρει πότερον ἐπιμελητέον ἐστὶ
 τούτου ὥς ὠφελίμου ὄντος ἢ οὐ, καὶ ταῦτα οὐ τῶν φαν-

λων, ἀλλὰ τῶν μεγίστων δοκούντων εἶναι τοῖς Ἑλλήσιν· οἱ γοῦν πατέρες τουτὶ πρῶτον τοῖς σφετέροις υἱέσι παραινοῦσιν, ἐπειδὴν εἰς τὴν ἡλικίαν τάχιστα ἀφίκωνται τοῦ ἤδη φρονεῖν, ὥς δοκοῦσι, σκοπεῖν ὁπόθεν πλούσιοι ἔσονται, ὥς, ἂν μὲν τι ἔχηε, ἄξιός του εἴ, ἐὰν δὲ μή, οὐδενός· εἰ οὖν σπουδάζεται μὲν οὕτως σφόδρα, ὑμεῖς δὲ τὰλλα συμφερομένῳ περὶ τούτου οὕτως μεγάλου πράγματος διαφέρεσθε, ἔτι δ' αὖ πρὸς τούτοις περὶ τοῦ πλουτεῖν διαφέρεσθε οὐχ ὁπότερον μέλαν ἢ λευκὸν οὐδὲ ὁπότερον κοῦφον ἢ βαρύν, ἀλλ' ὁπότερον κακὸν ἢ ἀγαθόν, ὥς ἂν μάλιστα καὶ εἰς ἐχθραν καταστῆναι, εἰ τῶν κακῶν τε καὶ ἀγαθῶν περὶ διαφέρεσθε, καὶ ταῦτα μέντοι τὰ μάλιστα φίλῳ D τε ὄντε καὶ συγγενέε· ἐγὼ οὖν, ὅσον ἂν ἐπ' ἐμοὶ ᾗ, οὐ περιόψομαι ὑμᾶς αὐτοὺς αὐτοῖς διαφερομένους, ἀλλ' εἰ μὲν αὐτὸς οἷός τ' ἦν, φράσας ἂν ὑμῖν ὅπως ἔχει ἐπαυσα τῆς διαφορᾶς· νυνὶ δ' ἐπειδὴ αὐτὸς μὲν οὐ τυγχάνω οἷός τ' ὦν, ὑμῶν δ' ἑκάτερος οἴεται οἷός τ' εἶναι ὁμολογεῖν ποιῆσαι τὸν ἕτερον, ἐτοιμός εἰμι συλλαμβάνειν καθ' ὅσον ἂν δύνωμαι, ἵνα διομολογηθῇ ὑμῖν, ὅπως ἔχει τοῦτο. σὺ οὖν, ἔφην, ὦ Κριτία, ἐπιχείρει ποιῆσαι ἡμᾶς ὁμολογεῖν, ὥσπερ E ὑπεδέξω.

XI. Ἄλλ', ἔφη, ἐγὼ μὲν, ὥσπερ ἠρξάμην, Ἐρυξίαν τουτόν ἠδέως ἐροίμην ἂν, εἰ δοκοῦσιν αὐτῷ εἶναι ἄνθρωποι ἄδικοι καὶ δίκαιοι. Νῆ Δία, ἔφη ἐκεῖνος, καὶ σφόδρα μέντοι. Τί δέ; τὸ ἀδικεῖν πότερον κακὸν σοι δοκεῖ εἶναι ἢ ἀγαθόν; Κακὸν ἔμοιγε. Δοκεῖ δ' ἂν σοι ἄνθρωπος, εἰ μοιχεύοι τὰς τῶν πέλας γυναῖκας ἐπ' ἀργυρίῳ, ἀδικεῖν ἂν ἢ οὐ; καὶ ταῦτα μέντοι καὶ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κωλύόντων; Ἀδικεῖν ἂν ἔμοιγε δοκεῖ. Οὐκοῦν, ἔφη, εἰ μὲν πλούσιος τυγχάνωι ὦν καὶ ἀργύριον θυματὸς ἀναλῶσαι ὁ ἄδικός τε ἄνθρωπος καὶ ὁ βουλόμενος, ἔξαμαρτάνοι ἂν· εἰ δέ γε μὴ ὑπάρχοι πλουσίῳ εἶναι τῷ ἀνθρώπῳ, 397

οὐκ ἔχων ὁπόθεν ἀναλίσκοι, οὐδ' ἂν διαπραττέσθαι δύ-
 ναιτο ἃ βούλεται, ὥστ' οὐκ ἂν οὐδὲ ἑξαμαρτάνοι. διὸ καὶ
 λυσিতেλοῖ ἂν τῷ ἀνθρώπῳ μᾶλλον μὴ εἶναι πλουσίῳ,
 εἴπερ ἦττον διαπραττέται ἃ βούλεται· βούλεται δὲ μοχθη-
 ρά. καὶ πάλιν αὖ τὸ νοσεῖν πότερον ἂν φαίησιν κακὸν ἢ
 ἀγαθὸν εἶναι; Κακὸν ἔγωγε. Τί δέ; δοκοῦσί τινές σοι
 B ἀκράτεις εἶναι ἄνθρωποι; Ἑμοίγε. Οὐκοῦν εἰ βέλτιον
 εἴη πρὸς ὑγίειαν τοῦτῳ τῷ ἀνθρώπῳ, ἀπέχεσθαι σίτων
 καὶ ποτῶν καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἡδέων δοκούντων εἶναι, ὃ
 δὲ μὴ οἷός τ' εἴη δι' ἀκράτειαν, βέλτιον ἂν εἴη τοῦτῳ τῷ
 ἀνθρώπῳ μὴ ὑπάρχειν ὁπόθεν ἐμποριεῖται ταῦτα μάλ-
 λον, ἢ πολλήν περιουσίαν εἶναι τῶν ἐπιτηδείων; οὕτω γὰρ
 ἂν αὐτῷ οὐκ ἐξουσία εἴη ἑξαμαρτάνειν, οὐδ' εἰ σφόδρα
 βούλοιο.

XII. Ἐδόκει οὖν εὖ καὶ καλῶς διειλέχθαι ὁ Κριτίας
 C οὕτως, ὥστ' εἰ μὴ ἡσχύνητο τοὺς παρόντας ὁ Ἐρυνξίας,
 οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυνεν ἀναστάντα τύπτειν τὸν Κριτίαν·
 οὕτως ὤτετο μεγάλῳ τινὸς ἐστερηῆσθαι, ἐπεὶ αὐτῷ φανε-
 ρὸν ἐγένετο, ὅτι οὐκ ὀρθῶς τὸ πρότερον ἐδόξαζε περὶ τοῦ
 πλουτεῖν. καταμαθὼν δ' ἐγὼ οὕτως ἔχοντα τὸν Ἐρυνξίαν
 καὶ εὐλαβούμενος, μὴ πορρωτέρω τις λοιδορία καὶ ἐναν-
 τίωσις γένοιτο, Τουτοῦ μὲν τὸν λόγον, ἔφην ἐγώ, πρώην
 D ἐν Λυκίῳ ἀνὴρ σοφὸς λέγων Προδίκος ὁ Κεῖος ἐδόκει τοῖς
 παροῦσιν φλυαρεῖν οὕτως, ὥστε μηδένα δύνασθαι πείσαι
 τῶν παρόντων, ὥς ἀληθῆ λέγει· καὶ δῆτα καὶ μειράκιόν
 τι σφόδρα νέον προσελθὸν καὶ στωμύλον προσκαθηζόμε-
 νον κατεγέλα τε καὶ ἐγχεύαζε καὶ ἔσειεν αὐτόν, βουλόμε-
 νον λόγον λαμβάνειν ὃν ἔλεγε· καὶ μέντοι καὶ πολὺ μάλ-
 λον εὐδοκίμησε παρὰ τοῖς ἀκροωμένοις ἥπερ ὁ Προδίκος.
 Ἄρ' οὖν, ἔφην ὁ Ἑρασίστρατος, ἔχοις ἂν ἡμῖν ἀπαγγεῖλαι
 E τὸν λόγον; Πάνυ μὲν οὖν, ἐὰν ἄρα ἀναμνησθῶ· ὥδὲ γάρ
 πως, ὥς ἐγὼ μαι, εἶχεν.

XIII. Ἡρώτα γὰρ αὐτὸν τὸ μεираκίον, πῶς οἶεται κακὸν εἶναι τὸ πλουτεῖν, καὶ ὅπως ἀγαθόν· ὁ δ' ὑπολαβὼν, ὥσπερ καὶ σὺ νῦν δὴ, ἔφη, Τοῖς μὲν καλοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων ἀγαθόν, καὶ τοῖς ἐπισταμένοις, ὅπου δεῖ χρησθαι τοῖς χρήμασι, τούτοις μὲν ἀγαθόν, τοῖς δὲ μοχθηροῖς καὶ ἀνεπιστήμοσι κακόν. ἔχει δ', ἔφη, καὶ τὰλλα πράγματα οὕτω πάντα· ὅποιοι γὰρ ἂν τινες ᾤσιν οἱ χρώμενοι, τοιαῦτα καὶ τὰ πράγματα αὐτοῖς ἀνάγκη εἶναι. καλῶς δ', ἔφη, δοκεῖ μοι καὶ τὸ τοῦ Ἀρχιλόχου πεποιησθαι,

καὶ φρονεῦσι τοῦ ὁκοίοις ἐγκυρέωσιν ἔργοισιν.

Νῦν ἄρ', ἔφη τὸ μεираκίον, εἴ τις ἐμὲ σοφὸν ποιοῖ ταύτην 398 τὴν σοφίαν, ἣν οἱ ἀγαθοὶ ἄνδρες σοφοὶ εἰσιν, ἅμα ἀνάγκη καὶ τὰ ἄλλα πράγματ' αὐτὸν ἀγαθὰ ἐμοὶ ποιεῖν, πρὸς μὲν αὐτὰ ἐκεῖνα μηδὲν πραγματευσάμενον, ὅτι δ' ἐμὲ αὐτ' ἁμαθοῦς σοφὸν πεποίηκεν ἄρα· ὥσπερ εἰ τις ἐμὲ νυνὶ γραμματικὸν ποιήσειεν, ἀνάγκη αὐτὸν καὶ τὰλλα πράγματα γραμματικὰ ἐμοὶ ποιεῖν, καὶ εἰ μουσικόν, μουσικά· ὥστε ὅταν ἀγαθόν ἐμὲ ποιήσῃ, ἅμα ἀγαθὰ καὶ τὰ πράγ- B ματα πεποιημένα μοι.

XIV. Οὐ μέντοι ταῦτά γε ξυνέφη [ὁ Πρόδικος], ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ὁμολόγει, πότερον δέ σοι δοκεῖ, ἔφη, ὥσπερ οἰκίαν ποιεῖν ἀνθρώπου ἔργον εἶναι, οὕτω καὶ πράγματα ἀγαθὰ ποιεῖν; ἢ ἀνάγκη, ὅποι' ἅττ' ἂν τὴν ἀρχὴν γένωνται, εἴτε κακὰ εἴτε ἀγαθὰ, τοιαῦτα διατελεῖν ὄντα αὐτά; ὑποπτεύσας δέ μοι δοκεῖ ὁ Πρόδικος, ἧ ἐμελλεν ὁ λόγος χωρήσεσθαι αὐτῷ, σφόδρα πανούργως — ἵνα μὴ πάντων * τῶν * παρόντων ἐναντίον φαίνοιτο ἐξελεγχόμενος ὑπὸ τοῦ μεираκίου· μόνῳ μὲν γὰρ αὐτῷ τοῦτο παθεῖν οὐδὲν ὦρετο διαφέρειν — ἔφη ἀνθρώπου ἔργον εἶναι. Πότερον δέ σοι, ἔφη, δοκεῖ εἶναι διδασκὸν ἢ ἀρετὴ ἢ ἐμψυτον; Δι- δασκόν, ἔφη, ἐμοιγε. Οὐκοῦν, ἔφη, ἂν δοκεῖ σοι ἡλίθιος

εἶναι, εἴ τις οἶοιτο τοῖς θεοῖς εὐχόμενος γραμματικὸς αὐ-
 γενέσθαι ἢ μουσικὸς ἢ ἑτέραν τινὰ ἐπιστήμην λαβεῖν, ἢ
 ἀνάγκη μαθόντα παρ' ἑτέρου ἢ αὐτὸν ἐξευρόντα κτήσα-
 σθαι; Συνέφη καὶ ταῦτα. Οὐκοῦν, ἔφη τὸ μειράκιον, σὺ,
 ὦ Πρόδικε, ὅταν εὐχῇ τοῖς θεοῖς εὖ πράττειν καὶ ἀγαθὰ
 σοι εἶναι, τότε οὐδὲν ἕτερον εὐχεῖ ἢ καλὸς καγαθὸς γενέ-
 σθαι, εἴπερ γε τοῖς μὲν καλοῖς καγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων
 καὶ τὰ πράγματα τυγχάνει ἀγαθὰ ὄντα, τοῖς δὲ φαῦλοῖς
 μοχθηρά. εἴπερ οὖν τυγχάνει ἡ ἀρετὴ διδασκτὸς οὐσα, οὐ-
 δὲν ἕτερον φαίνοιο αὐν εὐχόμενος, ἢ διδασκῆται ἢ οὐκ
 ἐπίστασαι.

Ε XV. Εἶπον οὖν ἐγὼ πρὸς τὸν Πρόδικον, ὅτι μοι δοκεῖ
 οὐχὶ φαῦλον πράγμα πεπονθέναι, εἰ τυγχάνει τούτου διη-
 μαρτηκῶς, εἰ οἶεται ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν, ἃ εὐχόμεθα, γε-
 νέσθαι αὐν καὶ ἅμα· εἰ καὶ σὺ ἐκίστοτε σπουδῇ βαδίζων
 εἰς πόλιν προσευχόμενος αἰτεῖς παρὰ τῶν θεῶν δοῦναί
 σοι ἀγαθὰ, οὐ μέντοι οἶσθα εἰ οἱοί τέ σοι ἐκείνοι ταῦτα
 δοῦναι, ἃ σὺ τυγχάνεις αἰτούμενος, ὥσπερ αὐν εἰ πρὸς τὰς
 τοῦ γραμματιστοῦ φοιτῶν θύρας ἀντιβολοίης σοι δοῦναι
 γραμματικὴν ἐπιστήμην μηδὲν ἄλλο πραγματευσαμένῳ,
 ἀλλὰ ἦντινα λαβὼν παραχοῇμα καὶ δυνήσει πράττειν τὰ
 τοῦ γραμματιστοῦ ἔργα. ταῦτα ἐμοῦ λέγοντος, ὁ Πρόδι-
 κος ἀντανήγετο πρὸς τὸ μειράκιον ὡς ἀμυννόμενος καὶ
 399 ἐπίδειξων ταῦτα, ἅπερ σὺ νῦν θῆ, ἀγανακτῶν εἰ φαίνοιο
 μάτην τοῖς θεοῖς εὐχόμενος· εἶτα προσελθὼν ὁ γυμνα-
 σίαρχος ἀπαλλάττεσθαι αὐτὸν ἐκ τοῦ γυμνασίου ἐκέλευεν,
 ὡς οὐκ ἐπιτήδεια τοῖς νέοις διαλεγόμενον, εἰ δὲ μὴ ἐπιτή-
 δεια, δῆλον ὅτι μοχθηρά.

XVI. Τούτου δὴ σοι ἕνεκα ταῦτα διηλθον, ἵνα θεά-
 σαιο, ὡς ἔχουσιν οἱ ἀνθρώποι πρὸς τὴν φιλοσοφίαν, εἰ
 μὲν γε Πρόδικος πρῶν ἡν λῆγων ταῦτα μαίνεσθαι τοῖς παρ-
 οῦσιν ἐδόκει [αὐν] οὕτως, ὥστε καὶ ἐκβληθῆναι ἐκ τοῦ γυ-

μνασίῳ, οὐ δὲ νυνὶ οὕτω σφοδρὰ δοκεῖς εὖ διειλέχθαι, B
 ὥστε οὐ μόνον τοὺς παρόντας πείσαι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀντι-
 λέγοντα ποιῆσαι ὁμολογεῖν σοι· δηλὸν ὅτι ὥσπερ ἐν τοῖς
 δικαστηρίοις, εἰ δὴ ἄνθρωποι τύχοιεν τὴν αὐτὴν μαρτυ-
 ρίαν μαρτυροῦντες, ὁ μὲν καλὸς ἀγαθὸς δοκῶν εἶναι, ὁ
 δὲ μοχθηρὸς, διὰ τὴν τοῦ μοχθηροῦ μαρτυρίαν οὐδὲν ἄν
 τι μᾶλλον οἱ δικασταὶ πεισθίησαν, ἀλλὰ τυχὸν καὶ τὰ-
 ναντία ποιήσειαν, εἰ δ' ὁ καλὸς ἀγαθὸς δοκῶν ταῦτα
 φήσειε, καὶ σφοδρ' ἂν δοκοῖ ταῦτα ἀληθῆ εἶναι. ἴσως οὖν C
 καὶ οἱ παρόντες τοιοῦτόν τι πεπόνθασιν πρὸς σέ καὶ Πρό-
 δικον· τὸν μὲν σοφιστὴν καὶ ἀλαζόνα ἡγοῦντο εἶναι, σὲ
 δὲ πολιτικόν τε [καὶ] ἄνδρα καὶ πολλοῦ ἄξιον· εἰτα οἴου-
 νται δεῖν μὴ αὐτὸν τὸν λόγον θεωρεῖν, ἀλλὰ τοὺς λέγοντας,
 ὅποιοί τινες ἂν ᾧσιν. Ἀλλὰ μέντοι, ἔφη ὁ Ἐρασίστρατος,
 ὦ Σώκρατες, εἰ καὶ σκώπτων λέγεις, φαίνεσθαι ἔμοιγε
 δοκεῖ ὁ Κριτίας λέγων τί. Ἀλλὰ μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ, οὐδ'
 ὁπωστίουν· ἀλλὰ τί οὐκ, ἐπεὶ ταῦτα εὖ καὶ καλῶς διείλε- D
 χθον. [οὐ] καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ λόγου ἐπετελεσάτην; δοκεῖ δέ
 μοι ὑμῖν ἐπίλοιπόν τι εἶναι τῆς σκέψεως, ἐπειδὴ τοῦτό γε
 ἐδόκει ὁμολογεῖσθαι, τοῖς μὲν ἀγαθὸν εἶναι, τοῖς δὲ κακόν·
 λοιπὸν δὴ σκέψασθαι, τί ἐστὶν αὐτὸ τὸ πλουτεῖν. εἰ γάρ
 μὴ τοῦτο πρῶτον εἴσεσθε, οὐδ' ἂν ὁπότερον κακόν ἐστὶν
 ἢ ἀγαθόν, δύνασθε συνομολογήσαι. ἔτοιμος δ' ὑμῖν καὶ E
 ἐγώ, καθ' ὅσον οἶός τ' ἂν ᾧ, συνδιασκοπεῖσθαι. φράσάτω
 οὖν ἡμῖν ὁ φράσκων τὸ πλουτεῖν ἀγαθὸν εἶναι τούτου
 περὶ ὅπως τυγχάνει ἔχων.

XVII. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐδέν τι πε-
 ριττότερον τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τὸ πλουτεῖν λέγω εἶναι·
 τὸ γὰρ χρήματα πολλὰ κεκτῆσθαι, τοῦτο εἶναι τὸ πλου-
 τεῖν· οἶμαι δὲ καὶ Κριτίαν τοῦτον οὐχ ἕτερόν τι τὸ πλου-
 τεῖν οἶεσθαι εἶναι. Ἔτι μὲν ἄρα, ἦν δ' ἐγώ, καὶ οὕτως
 ὑπόλοιπον εἰη σκέψασθαι, ὅποιά ἐστι χρήματα, ἵνα μὴ

- ὀλίγον ὕστερον περὶ τούτου αὖ πάλιν φανοῖσθον διαφε-
 ρομένω. ἀντίκα γὰρ οὖν οἱ Καρχηδόνιοι νομίσματα χρῶν-
 400 ται τοιῷδε· ἐν δερματίῳ σμικρῷ ἀποδέδεται ὅσον γε στα-
 τήρος τὸ μέγεθος μάλιστα· ὅ τι δὲ ἐστὶ τὸ ἐναποδεδεμέ-
 νον, οὐδεὶς γινώσκει, εἰ μὴ οἱ ποιοῦντες· εἴτα κατε-
 σφραγισμένῳ τούτῳ νομίζουσι, καὶ ὁ πλείστα τοιαῦτα
 κεκτημένος, οὗτος πλείστα δοκεῖ χρήματα κεκτηῖσθαι καὶ
 πλουσιώτατος εἶναι· εἰ δέ τις παρ' ἡμῶν πλείστα τοιαῦτα
 κεκτημένος εἴη, οὐδὲν ἂν μᾶλλον πλούσιος εἴη, ἢ εἰ ψή-
 φους πολλὰς τῶν ἐκ τοῦ ὄρους ἔχοι. ἐν δὲ Λακεδαιμονίᾳ
 B σιδήρῳ σταθμῷ νομίζουσι, καὶ ταῦτα μέντοι τῷ ἀχρεῖ
 τοῦ σιδήρου· καὶ ὁ πολὺν σταθμὸν σιδήρου τοῦ τοιοῦτου
 κεκτημένος πλούσιος δοκεῖ εἶναι, ἐτέρωθι δ' οὐδενὸς ἄξιον
 τὸ κτήμα. ἐν δὲ τῇ Αἰθιοπίᾳ λίθοις ἐγγεγλυμμένοις χρῶν-
 ται, οἷς οὐδὲν ἂν ἔχοι χρήσασθαι Λακωνικὸς ἀνὴρ· ἐν δὲ
 Σκύθαις τοῖς νομάσιν εἰ τις τὴν Πουλυτίωνος οἰκίαν κε-
 κτημένος εἴη, οὐδὲν ἂν πλουσιώτερος δοκοῦ εἶναι ἢ εἰ παρ'
 ἡμῶν τὸν Ἀνκαβηττόν.
- C XVIII. Ἀῆλον οὖν ὅτι οὐκ ἂν εἴη ἕκαστά γε τούτων
 κτήματα, εἴπερ ἔνιοι τῶν κεκτημένων μηδὲν διὰ τοῦτο
 πλουσιώτεροι φαίνονται· ἀλλ' ἔστιν, ἔφη, ἕκαστα του-
 τῶν ὄντα τοῖς μὲν χρήματά τε καὶ πλούσιοι οἱ ταῦτα κε-
 κτημένοι, τοῖς δὲ οὔτε χρήματα οὔτε πλουσιώτεροι διὰ
 τοῦτο, ὥσπερ γε οὔτε καλὰ τε καὶ αἰσχροὶ πᾶσι τὰ αὐτὰ,
 ἀλλ' ἕτερα ἑτέροις. εἰ δὲ βουλοίμεθα ἐπισκέψασθαι, τί δή
 D ποτε τοῖς μὲν Σκύθαις αἱ οἰκίαι οὐ χρήματά εἰσιν, ἡμῶν δέ,
 ἢ τοῖς Καρχηδονίοις μὲν τὰ θέρματα, ἡμῶν δ' οὐ, ἢ τοῖς
 Λακεδαιμονίοις ὁ σιδήρος χρήματα, ἡμῶν δ' οὐ, ἢ ἂν οὐ-
 τῶσι μάλιστα ἐξεύρομεν; ἀντίκα εἰ τις Ἀθήνησι τούτων
 τῶν λίθων τῶν ἐν τῇ ἀγορᾷ, οἷς οὐδὲν χρῶμεθα, κεκτημέ-
 E νος εἴη χίλια τάλαντα σταθμόν, ἔστιν ὅ τι ἂν πλουσιώτε-
 ρος νομίζοιτο εἶναι διὰ τοῦτο; Οὐκ ἔμοιγε φαίνεται. Ἀλλ'

εἰ τοῦ λυχνίτου λίθου κεκτημένος εἴη τὰ χίλια τάλαντα, καὶ σφόδρα πλούσιον φαίμεν εἶναι αὐν; Πάνυ γε.

XIX. Ἀρά γε, ἔφην, δια τοῦτο, ὅτι τὸ μὲν χρήσιμον, τὸ δ' ἀχρεῖον ἡμῖν ἐστίν; Ναί. Ἐπεὶ καὶ ἐν τοῖς Σκύθαις τούτου ἕνεκα αὐτοῖς οἰκίαι οὐ χρήματά ἐστιν, ὅτι οὐδεμία αὐτοῖς χρεια οἰκίας ἐστίν· οὐδ' αὖν προτιμήσεις Σκύθης ἀνὴρ οἰκίαν αὐτῷ τὴν καλλίστην εἶναι μᾶλλον ἢ περ σίσυραν θερματίνην· ὅτι τὸ μὲν χρήσιμον, τὸ δ' ἀχρεῖον αὐτῷ ἐστίν. αὐθις αὖ ἡμῖν τὸ Καρχηδόνιον νόμισμα οὐκ οἴομεθα χρήματα εἶναι· οὐ γὰρ ἐστίν ὃ τι αὖν αὐτῷ ἐμποροῦμεθα ὅσων θεόμεθα, ὥσπερ τῷ ἀργυρίῳ, ὥστ' ἀχρεῖον αὖ ἡμῖν εἴη. Εἰκός γε. Ὅσα μὲν ἄρα τυγχάνει χρήσιμα ὄντα ἡμῖν, ταῦτα χρήματα· [καὶ] ὅσα δ' ἀχρεῖα, ταῦτα δ' οὐ χρήματα. Πῶς οὖν, ἔφη ὁ Ἐρυθίας ὑπολαβών, ὦ Σώκρατες; ἢ ἐστίν ὃ τι χρώμεθα πρὸς ἀλλήλους τῷ διαλέγεσθαι καὶ τῷ βλάπτειν καὶ ἐτέροις πολλοῖς; Ἄρα ἡμῖν ταῦτ' αὖν εἴη χρήματα; καὶ μὴν χρήσιμά γε φαίνεται ὄντα. οὐκ αὖ οὐδ' οὕτως ἐφαίνετο ἡμῖν ὃ τί ποτ' ἐστι τὰ χρήματα. ὅτι μὲν γὰρ ἀνάγκη χρήσιμα εἶναι, ἑάνπερ μέλλῃ χρήματα ἔσεσθαι, τοῦτο μὲν ἐκ πάντων ὁμολογεῖτο σχεδόν τι· ἀλλὰ ποῖα δὴ τῶν χρησίμων, ἐπειδὴ γε οὐ πάντα;

XX. Φέρε δὴ, εἰ πάλιν ὥδε μετίοιμεν, ἄρα μᾶλλον τι εὑρεθεῖν ὃ ζητοῦμεν, τί ποτ' ἐστίν ὃ χρώμεθα χρήμασι, καὶ πρὸς τί εὔρηται ἢ τῶν χρημάτων κτήσις, ὥσπερ τὰ φάρμακα πρὸς τὸ τὰς νόσους ἀπαλλάττειν; Ἰσως γὰρ αὖ ἡμῖν οὕτω μᾶλλον φανερόν γένοιτο. ἐπειδὴ ἀναγκαῖον μὲν φαίνεται, ὅσαπερ τυγχάνει χρήματα ὄντα, ταῦτα καὶ χρήσιμα εἶναι, τῶν δὲ χρησίμων γένος τι ὃ καλοῦμεν χρήματα, λοιπὸν αὖν εἴη σκέψασθαι, τὰ πρὸς τίνα χρεῖαν χρήσιμα χρῆσθαι χρήματά ἐστι. πάντα μὲν γὰρ ἰσως χρήσιμα, ὅσοις γε πρὸς τὴν ἐργασίαν χρώμεθα, ὥσπερ γε πάντα μὲν
C
τὰ ψυχὴν ἔχοντα ἔσονται· τῶν δὲ χρεῖαν μέν ποτε καλοῦμεν ἄντα

θρῶπον. εἰ δὴ τις ἡμᾶς ἔροιτο, τίνος ἂν ἡμῖν ἐκποδὼν γε-
νομένου οὐδὲν δεοίμεθα ἱατρικῆς οὐδὲ τῶν ταύτης ἐργα-
λείων, ἔχοιμεν ἂν εἰπεῖν, ὅτι εἰ αἱ νόσοι ἀπαλλαγείσαν ἐκ
τῶν σώματων καὶ μὴ γίνοντο παντάπασιν, ἢ γιγνόμενα
παρὰ χροῆμα ἀπαλλάττοντο. ἔστιν ἄρα, ὥς ἔοικεν, ἡ ἱατρι-
κὴ τῶν ἐπιστημῶν ἢ πρὸς τοῦτο χρησίμη, πρὸς τὸ νόσους
ἀπαλλάττειν.

- D XXI. Εἰ δὲ τις ἡμᾶς πάλιν ἔροιτο, τίνος ἂν ἡμῖν ἀπα-
λαγέντος οὐδὲν δεοίμεθα χρημάτων, ἃ ἂν ἔχοιμεν εἰπεῖν,
εἰ δὲ μὴ, πάλιν ὡδὶ σκοπώμεθα· φέρε, εἰ οἷός τ' εἴη ζῆν
ἄνθρωπος ἄνευ σιτίων καὶ ποτῶν καὶ μὴ πεινῶ μηδὲ
διψῶ, ἔσθ' ὅ τι ἂν ἡ αὐτῶν τούτων δέοιτο ἢ ἀργυρίου ἢ
ἐτέρου τινός, ἵνα ταῦτα ἐκπορίζηται; Οὐκ ἔμοιγε δοκεῖ.
Οὐκοῦν καὶ τᾶλλα κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον· εἰ μὴ δεοίμεθα
πρὸς τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν ὧν νῦν ἐνδεεῖς ἐσμέν,
E καὶ ἀλέας καὶ ψυχους ἐνίοτε καὶ τῶν ἄλλων, ὅσων τὸ σῶμα
ἐνδεὲς γιγνόμενον προσδίδεται, ἄχρηστ' ἂν ἡμῖν εἴη τὰ κα-
λούμενα χρήματα, εἰ μηδεὶς γε παντάπασιν μηδενὸς δέοιτο
τούτων, ὧν ἔνεκεν νυνὶ βουλόμεθα χρήματα ἡμῖν εἶναι,
ἵνα ἐξικοίμεθα πρὸς τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ἐνδείας τοῦ
σώματος, ὧν ἂν ἐκάστοτε δεώμεθα. εἰ δ' ἔστιν ἄρα πρὸς
τοῦτο χρήσιμον ἢ τῶν χρημάτων κτήσις, πρὸς τὴν τοῦ
σώματος θεραπείαν τῶν ἐνδειῶν, εἰ γοῦν ἡμῖν τοῦτο ἐκ-
μέσον ἀναιρεθεῖη, οὐδὲν ἂν δεοίμεθα χρημάτων, ἕως δ'
ἂν οὐδ' εἴη παντάπασιν χρήματα. Φαίνεται. Φαίνεται ἄρα
ἡμῖν, ὥς ἔοικε, τὰ πρὸς ταύτην τὴν πραγματείαν χρήσιμα
τῶν πραγμάτων ταῦτα εἶναι χρήματα.

- XXII. Συνέφη μὲν ταῦτα εἶναι χρήματα, οὐ μὴν ἀλλ'
ἐτάραττε γε αὐτὸν σφόδρα τὸ λογίδιον. Τί δαι τὰ τοιάδε;
402 πότερον ἂν φήσαιμεν οἷόν τε εἶναι ταὐτὸν πράγμα πρὸς
τὴν αὐτὴν ἐργασίαν τοτὲ μὲν χρήσιμον εἶναι, τοτὲ δὲ
ἄχρετον; Οὐκ ἔγωγ' ἂν φαίην· ἀλλ' εἰ τι δεοίμεθα τούτου

πρὸς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν, καὶ χρήσιμόν μοι δοκεῖ εἶναι, εἰ δὲ μή, οὐ. Οὐκοῦν εἰ ἄνευ πυρὸς οἷοί τε εἴημεν ἀνδριάντα χαλκοῦν ἐργάσασθαι, οὐδὲν ἂν θεοίμεθα πυρὸς πρὸς γε τὴν τούτου ἐργασίαν· εἰ δὲ μὴ θεοίμεθα, οὐδ' ἂν χρήσιμον ἡμῖν εἴη· ὁ αὐτὸς δὲ λόγος καὶ περὶ τῶν ἄλλων. Φαίνεται. Οὐκοῦν ὅσων ἄνευ οἷόν τε γίνεσθαι τι, οὐδὲν ἂν τούτων ἡμῖν οὐδὲ χρήσιμον φαίνοιτο πρὸς γε τοῦτο. Οὐ γάρ. Οὐκοῦν εἰ ποτε φαινοίμεθα οἷοί τε ὄντες ἄνευ ἀργυρίου καὶ χρυσίου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων, οἷς μὴ αὐτοῖς χρῶμεθα πρὸς τὸ σῶμα, ὥσπερ σιτίοις καὶ ποτοῖς καὶ ἱματίοις καὶ στρώμασι καὶ οἰκίαις, παύειν τὰς τοῦ σώματος ἐνδείας, ὥστε μηκέτι δεῖσθαι, οὐκ ἂν ἡμῖν οὐδὲ χρήσιμα φαίνοιτο πρὸς γε τοῦτο ἀργύριόν τε καὶ χρυσίον καὶ τὰλλα τὰ τοιαῦτα, εἴπερ ποτὲ καὶ ἄνευ τούτων οἷόν τε γίνεσθαι. Οὐ γάρ. Οὐκ ἂν ἄρα οὐδὲ χρήματα ἡμῖν ταῦτα φανεῖν, εἰ μηδὲν χρήσιμα· ἀλλὰ ταῦτ' ἂν εἴη, οἷς τὰ χρήσιμα οἷοί τ' ἐσμὲν ἐκπορίζεσθαι.

XXIII. Ὁ Σώκρατες, οὐκ ἂν ποτε δυναίμην τοῦτο πεισθῆναι, ὥς τὸ χρυσίον καὶ τὸ ἀργύριον καὶ τὰλλα τὰ τοιαῦτα οὐκ ἄρα χρήματα ἡμῖν ἐστίν. ἐκεῖνο μὲν γάρ σφόδρα πέπεισμαι, ὥς τὰ γε ἀχρεῖα ἡμῖν ὄντα οὐδὲ χρήματά ἐστι, καὶ ὅτι τῶν χρησιμωτάτων ἐστὶ πρὸς τοῦτο τὰ χρήματα τὰ χρήσιμα· οὐ μὴν τοῦτό γε, ὥς ταῦτα οὐ χρήσιμα ἡμῖν τυγχάνει ὄντα πρὸς τὸν βίον, εἴπερ γε τούτοις τὰ ἐπιτήδεια ἐκπορίζοίμεθα. Φέρε δὴ, πῶς ἂν τὰ τοιαῦτα φήσαιμεν; ἄρ' εἰσὶ τινες ἄνθρωποι, οἵτινες μουσικὴν παιδεύουσιν ἢ γράμματα ἢ ἑτέραν τινὰ ἐπιστήμην, οἱ ἀντὶ τούτων σφίσι αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια ἐκπορίζονται, τούτων μισθὸν πραττόμενοι; Εἰσὶ γάρ. Οὐκοῦν οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ταύτῃ τῇ ἐπιστήμῃ ἂν ἐκπορίζοντο τὰ ἐπιτήδεια, ἀντὶ ταύτης ἀλλαττόμενοι, ὥσπερ ἡμεῖς ἀντὶ τοῦ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου. Φημί. Οὐκοῦν εἴπερ τούτῳ ἐκπορίζονται οἷς

πρὸς τὸν βίον χρῶνται, καὶ αὐτὸ χρήσιμον εἴη πρὸς τὸν βίον. καὶ γὰρ τὰργύριον τοῦτου ἕνεκα χρήσιμον ἔφαμεν εἶναι, ὅτι οἰοί τ' ἡμεῖν αὐτῷ τὰναγκαῖα πρὸς τὸ σῶμα ἐκπορίζεσθαι. Οὕτως, ἔφη.

XXIV. Οὐκοῦν εἴπερ αὐταὶ αἱ ἐπιστῆμαι τῶν χρησίμων πρὸς τοῦτο, φαίνονται ἡμῖν αἱ ἐπιστῆμαι χρήματα οὔσαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν δι' ἣνπερ τὸ χρυσίον τε καὶ τὸ ἀργύριον. δῆλον δὲ ὅτι καὶ οἱ ταύτας κεκτημένοι πλουσιώτεροι. ὀλίγον δὲ πρότερον οὕτω χαλεπῶς ἀπεδεχόμεθα τὸν λόγον, εἰ οὗτοι πλουσιώτατοι. ἀναγκαῖον δ' ἂν εἴη
 403 καὶ ἐκ τοῦ νῦν ὁμολογημένου τοῦτο ξυμβαίνειν, ἐνίοτε τοὺς ἐπιστημονεστέρους πλουσιωτέρους εἶναι. εἰ γὰρ τις ἡμᾶς ἔροιτο, ἄρα παντὶ ἀνθρώπῳ οἰόμεθα χρήσιμον εἶναι ἵππον, ἄρα φαίης ἂν; ἢ τοῖς μὲν ἐπιστήμοσιν ὅπως δι' ἵππῳ χρῆσθαι χρήσιμος ἂν εἴη, τοῖς ἀνεπιστήμοσι δ' οὐ; Φαίην ἂν. Οὐκοῦν, ἔφην, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὐδὲ φάρμακον παντὶ ἀνθρώπῳ χρήσιμον εἶναι, ἀλλὰ τοῦτω ὅστις τυγχάνει εἰδὼς ὥς δεῖ χρῆσασθαι αὐτῷ; Φημί. Οὐκοῦν καὶ τὰλλα πάντα ὁμοίως; Ἐοικεν. Χρυσίον ἄρα καὶ
 B ἀργύριον καὶ τὰλλα τὰ δοκοῦντα χρήματα εἶναι τοῦτω ἂν μόνῳ χρήσιμα εἴη, ὅστις τυγχάνοι ἐπιστάμενος ὥς χρηστέον αὐτοῖς. Οὕτως. Οὐκοῦν πρότερον ἐδόκει τοῦ καλοῦ καγαθοῦ ἀνθρώπου εἶναι εἰδέναι, ὅπου τε καὶ ὅπως τούτων ἐκάστοις χρηστέον ἐστίν; Φημί.

XXV. Τοῖς ἄρα καλοῖς καγαθοῖς τῶν ἀνθρώπων, τοῖς τοῖς ἂν μόνοις καὶ χρήσιμα ταῦτ' εἴη, εἴπερ γε οὗτοι ἐπιστήμονες ὥς χρηστέον· εἰ δὲ τούτοις μόνοις χρήσιμον, τοῖς τοῖς ἂν μόνοις καὶ χρήματα εἶναι ταῦτα φαίνονται. ἀτάκα
 C ὥς ἔοικε, καὶ τὸν ἀνεπιστήμονα ἱππικῆς, κεκτημένον δὲ ἵππους, οἱ τυγχάνουσιν αὐτῷ ἀχρεῖοι ὄντες, εἰ τις τοῦτον ἱππικὸν ποιήσειεν, ἄρ' ἂν ἅμα καὶ πλουσιώτερον πεποιθὲς κῶς εἴη, εἴπερ γε αὐτῷ, ὃ ἐτύγχανε πρόσθεν ἀχρεῖα ὄντα,

χρήσιμα πεποίηκεν· ἐπιστήμην γάρ τινα παραδιδούς τῷ
 ἀνθρώπῳ ἕνα καὶ πλούσιον αὐτὸν πεποίηκεν. Φαίνεται
 γε. Ὅμως δὲ μοι ἂν διομόσασθαι δοκῶ ὑπὲρ Κριτίου,
 ὑπὸ μηδενὸς τούτων τῶν λόγων πεπεισθαι. Νῆ Δία· καὶ
 γάρ, ἔφη, μαινοίμην ἂν, εἰ ταῦτα πειθοίμην. ἀλλὰ τί οὐκ L
 ἐκείνου τὸν λόγον διετέλεσας, ὥς τὰ δοκοῦντα οὐκ ἔστι
 χρήματα, χρυσίου καὶ ἀργυρίου καὶ τᾶλλα τὰ τοιαῦτα; ὥς
 ἐγὼ πάνυ σφόδρα τούτους τοὺς λόγους ἀκροώμενος, οὐς
 καὶ σὺ νῦν τυγχάνεις δὴ διεξιὼν, ἄγαμαι. Εἶπον οὖν ἐγὼ
 ὅτι μοι δοκεῖς σύ, ὦ Κριτία, οὕτως ἐμοῦ χαίρειν ἀκροώ-
 μενος, ὥσπερ τῶν θρασυδῶν οἱ τὰ Ὀμήρου ἔπη ἄδουσιν,
 ἐπεὶ οὐδεὶς γέ σοι δοκεῖ τούτων τῶν λόγων ἀληθὴς εἶναι.

XXVI. Ὅμως δὲ φέρε, πῶς ἂν τὰ τοιαῦτα φήσαιμεν;
 ἂρά γε τοῖς γε οἰκοδομικοῖς τῶν ἀνθρώπων φαίης ἂν ἅττα
 εἶναι χρήσιμα πρὸς τὸ οἰκίαν ἐργάσασθαι; Ἐμοιγε δοκεῖ.
 Πότερον οὖν ταῦτα φήσαιμεν ἂν χρήσιμα εἶναι, οἷς αὐτῶν
 κατεχρῶντο εἰς τὴν οἰκοδομίαν, λίθους καὶ πλίνθους καὶ
 ξύλα καὶ εἴ τι ἕτερον τοιοῦτον; ἢ καὶ τὰ ἐργαλεῖα, οἷς αὐ-
 τοὶ τὴν οἰκίαν ἐργάζονται, καὶ οἷς ταῦτα ἐκπορίζονται, τὰ
 ξύλα καὶ τοὺς λίθους, καὶ πάλιν τὰ τούτων ἐργαλεῖα;
 Ἐμοιγ', ἔφη, δοκεῖ πάντα ταῦτα χρήσιμα εἶναι πρὸς ἐκεῖνα.
 Οὐκοῦν, ἦν δ' ἐγώ, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐργασιῶν οὐ μόνον
 αὐτοῖς οἷς καταχρῶμεθα πρὸς ἕκαστον τῶν ἔργων, ἀλλὰ
 καὶ οἷς ταῦτα ἐκπορίζομεθα καὶ ὧν ἄνευ οὐκ ἂν γένοιτο;
 Πάνυ γε οὕτως. Οὐκοῦν πάλιν καὶ οἷς ταῦτα καὶ εἴ τι
 ἀνωτέρω τούτων, καὶ οἷς πάλιν ἐκεῖνα καὶ ἔτι μᾶλα τὰ
 ἄνω, ὥστε καὶ εἰς ἄπειρόν τι πλῆθος τελευτῶντα ἀνάγκη
 πάντα ταῦτα πρὸς τὴν αὐτῶν ἐργασίαν χρήσιμα φαίνε-
 σθαι; Καὶ οὐδέν γε, ἔφη, ταῦτα οὕτω καλύει ἔχειν.

XXVII. Τί δ' εἰ ὑπάρχοι τῷ ἀνθρώπῳ σιτία καὶ ποτὰ
 καὶ ἱμάτια καὶ τᾶλλα, οἷς αὐτὸς πρὸς τὸ σῶμα μέλλοι χρη-
 σθαι, ἅρ' ἂν τι προσδέοιτο χρυσίου ἢ ἀργυρίου ἢ ἄλλου

του, οἷς ταῦτα ποριεῖται, ἂν γε δὴ ὑπάρχῃ; Οὐκ ἔμοιγε
 B οὐδεὶς. Οὐκοῦν φαίνοιτο ἂν ἡμῖν ἔστιν ὅτε ἄνθρωπος οὐ-
 δεινὸς τούτων δεόμενος πρὸς τὴν τοῦ σώματος χρείαν; Οὐ
 γάρ. Οὐκοῦν εἰ ταῦτα ἀχρεῖα φαίνοιτο πρὸς ταύτην τὴν
 ἐργασίαν, οὐκ ἂν ποτε πάλιν δεοί χρήσιμα φανῆναι; ὑπέ-
 κειτο γὰρ μὴ οἶόν τε εἶναι πρὸς τὴν αὐτὴν ἐργασίαν τοι-
 μὲν χρήσιμα, τοτὲ δὲ ἀχρεῖα εἶναι. Ἀλλ' οὕτω γ' ἂν, ἔφη,
 ὁ αὐτὸς λόγος σοὶ καὶ ἐμοὶ γίγνοιτο· εἰ γάρ ποτε ταῦτα
 χρήσιμα γίγνοιτο πρὸς τοῦτο, οὐκ ἂν ποτε συμβαίνοι πάλ-
 λιν ἀχρεῖα εἶναι· νῦν δὲ πρὸς τινὰς ἐργασίας πραγμάτων
 C μοχθηρῶν, τὰς δὲ χρηστῶν ἔργων ἂν φαίην. Ἀρ' οὖν οἶόν
 τε μοχθηροῦ τι πράγμα πρὸς ἀγαθοῦ τινὸς ἐργασίαν χρή-
 σιμον εἶναι; Οὐκ ἔμοιγε φαίνεται. Ἀγαθὰ δὲ πράγματα
 ἂρ' ἂν ταῦτα φαίημεν εἶναι, ἃ δι' ἀρετὴν ἄνθρωπος πράτ-
 τει; Φημί. Ἀρ' οὖν οἶόν τε ἄνθρωπον μαθεῖν τι τούτων,
 ὅσα διὰ λόγου διδάσκεται, εἰ παντάπασιν ἀπεστερημένους
 εἴη τοῦ ἀκούειν [ἧ] ἑτέρου τινός; Μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγε δο-
 D κεῖ. Οὐκοῦν τῶν χρησίμων φαίνοιτο ἂν ἡμῖν πρὸς ἀρετὴν
 τὸ ἀκούειν, εἴπερ διδασκός γε ἡ ἀρετὴ τῷ ἀκούειν καὶ αὐ-
 τῷ καταχρώμεθα πρὸς τὰς μαθήσεις; Φαίνεται.

XXVIII. Οὐκοῦν εἴπερ ἡ ἱατρικὴ οἷα τ' ἔστι τὸν νο-
 σοῦντα παύειν, φαίνοιτο ἂν ἡμῖν ἐνίοτε καὶ ἡ ἱατρικὴ τῶν
 χρησίμων οὕσα πρὸς τὴν ἀρετὴν, εἴπερ διὰ τῆς ἱατρικῆς
 τὸ ἀκούειν πορισθεῖη; Καὶ οὐδέν γε κωλύει. Ἀρ' οὖν
 πάλιν καὶ εἰ τὴν ἱατρικὴν ἀντὶ χρημάτων πορισαίμεθα,
 φαίνοιτο ἂν ἡμῖν καὶ τὰ χρήματα χρήσιμα ὄντα πρὸς ἀρε-
 E τήν; Καὶ γὰρ ἔστιν, ἔφη, τοῦτό γε. Οὐκοῦν πάλιν ὁμοίως
 καὶ δι' οὗ τὰ χρήματα πορισαίμεθα; Παντάπασιν μὲν οὖν
 πάντα. Ἀρ' οὖν ἂν σοὶ δοκεῖ ἄνθρωπος ἀπὸ μοχθηρῶν τε
 καὶ αἰσχυρῶν πραγμάτων ἀργύριον αὐτῷ πορίσασθαι, ἀνθ'
 ὅτου τὴν ἱατρικὴν ἐπιστήμην κτήσαιο, ἧ δύναιτο ἀκού-
 ειν ἐκ τοῦ μὴ οἶον τε, τῷ δ' αὐτῷ ἐκείνῳ καταχρησθαι

πρὸς ἀρετὴν ἢ ἕτερόν τι τῶν τοιούτων; Πάνυ μὲν οὖν
 ἔμοιγε δοκεῖ. Οὐκ αὖν οὐκ ἂν τό γε μοχθηρὸν χρήσιμον
 ἂν εἴη πρὸς ἀρετὴν; Οὐ γάρ. Οὐκ ἄρα ἀναγκαῖον ἐστὶ,
 οἷον ὅταν ἂν ἐμπορεύσασθαι τὰ πρὸς ἕκαστα χρήσιμα, καὶ
 ταῦτα πρὸς τὰ αὐτὰ χρήσιμα εἶναι· φαίνοιτο γάρ ἂν
 ἐνίοτε μοχθηρὰ πράγματα πρὸς ἀγαθόν τι χρήσιμον εἶναι·
 εἰ δὲ μᾶλλον καὶ ἐπὶ τούτῳ ἂν φανερὰ γένοιτο. εἴπερ 405
 γὰρ ταῦτα χρήσιμά ἐστι πρὸς ἕκαστα, ὧν ἄνευ οὐκ ἂν γέ-
 νοιτο, εἰ μὴ ταῦτα προὔπαρχοι, φέρε, πῶς ἂν τὰ τοιαῦτα
 φήσῃς· ἄρ' οἷόν τε ἀμαθίαν πρὸς ἐπιστήμην χρήσιμον
 εἶναι, ἢ νόσον πρὸς ὑγίειαν, ἢ κακίαν πρὸς ἀρετὴν; Οὐκ
 ἂν ἔγωγε φάην.

XXIX. Καὶ μὴν τόδε γ' ἂν ὁμολογήσαιμεν ἀδύνατον
 εἶναι, ἐπιστήμην ἐγγενέσθαι ὅτῳ μὴ ἀμαθία πρότερον
 ὑπάρξαι, καὶ ὑγίειαν, ὅτῳ μὴ νόσος, οὐδὲ ἀρετὴν, ὅτῳ μὴ
 κακία. Ἐφη γὰρ οὕτως, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ. Οὐκ ἂν ἄρα φαί- B
 νοιτο ἀναγκαῖον εἶναι, ὅσων ἄνευ μὴ οἷόν τε γίνεσθαι,
 ταῦτα καὶ χρήσιμα εἶναι πρὸς τοῦτο· φαίνοιτο γάρ ἂν
 ἡμῖν ἢ ἀμαθία πρὸς ἐπιστήμην χρήσιμος οὖσα, καὶ ἢ νό-
 σος πρὸς ὑγίειαν, καὶ ἢ κακία πρὸς ἀρετὴν. Σφόδρα δυσ-
 πίστως εἶχε καὶ πρὸς τούτους τοὺς λόγους, εἰ μὴ πάντα
 ταῦτα χρήματα ἐστὶ· καταμαθὼν δ' αὐτὸν ἐγὼ ὅτι ἔσον
 εἶη πείσαι, ὅπερ ἂν τὸ λεγόμενον λίθου ἐψηῆσαι, Ἀλλὰ τού-
 τους μὲν τοὺς λόγους, ἦν δ' ἐγὼ, ἐάσωμεν χαίρειν, ἐπει- C
 δήπερ οὐ δυνατοὶ ἐσμεν ὁμολογήσαι, ὁπότερον ταῦτά χρή-
 σιμά τ' ἐστὶ καὶ χρήματα ἢ οὐ· ἐκείνου δὲ περὶ πῶς ἂν
 φάημεν· πότερον ἂν εὐδαιμονέστερόν τε καὶ βελτίον
 ἡγήσασθαι εἶναι ἄνθρωπον, εἰ ὥς πλείστων δέοιτο πρὸς
 τὸ σῶμά τε καὶ τὴν δόξαν ἐπιτηδεύων, ἢ εἰ ὥς ἐλαχίστων
 τε καὶ φανυλοτάτων; μάλιστα δ' ἂν ἔσῃ καὶ τοῦτο ὡς
 θεωρηθεῖν, εἰ τις αὐτὸν πρὸς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον παρα-
 βάλλων σκοποῖτο, ὁποτέρῳ τῶν ἔξω βελτίον, πότερον D

ὅταν τύχη νοσῶν ἢ ὅταν ὑγιαίνων. Ἀλλὰ τοῦτο γ', ἐφη, οὐ πολλῆς τινὸς τῆς σκέψεως δεῖται. Ἰσως γάρ, ἦν δ' ἐγώ, παντὶ ἀνθρώπῳ εὐπορον γινῶναι, ὅτι ἡ τοῦ ὑγιαίνοντος ἕξις κρείττων ἐστὶ τῆς τοῦ κάμνοντος· τί δαί; ποτέρως τυγχάνομεν πλειόνων τε καὶ μᾶλλον παντοδαπῶν δεόμενοι, ὅταν κάμνωμεν ἢ ὅταν ὑγιαίνωμεν; Ὅταν κάμνωμεν.

Ε' Ὅταν ἄρα αὐτοὶ αὐτῶν τυγχάνωμεν φανυλότατα διακειμένοι, τότε σφόδρα τε καὶ πλείστων, τὰ πρὸς ἡδονὰς τὰς διὰ τοῦ σώματος, ἐν ἐπιθυμίαις τε καὶ δεήσεσιν ἐσμεν; Οὕτως.

XXX. Οὐκοῦν κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὥσπερ αὐτὸς αὐτοῦ τότε φαίνεται βέλτιστα ἔχων, ὅταν ἐλαχίστων τῶν τοιούτων δέηται, οὕτω πάλιν καὶ δυοῖν ὄντοι, εἰ ὁ μὲν τυγχάνοι σφόδρα τε καὶ πολλῶν ἐν ἐπιθυμίᾳ τε καὶ δεήσει ὢν, ὁ δὲ ὀλίγων τε καὶ ἡσυχῶς; οἷον τὰ τοιαῦτα· ὅσοι τῶν ἀνθρώπων τυγχάνουσι κυβευταὶ ὄντες, οἱ δὲ οἰνόφυλγες, ἕτεροι δὲ γαστρίμαργοι—ἅπαντα γὰρ ταῦτα οὐδὲν ἕτερον τυγχάνει ὄντα ἢ ἐπιθυμία. Σφόδρα γε. Αἱ δ' ἐπιθυμίαι πᾶσαι οὐδὲν ἕτερον ἢ ἐνδειαί τινων· οἱ οὖν πλείστα τούτων πεπονθότες ἄνθρωποι ἐν μοχθηροτέρᾳ ἔξει εἰσὶ τῶν

406 μηδὲν ἢ ὥς ἐλάχιστα τοιαῦτα πεπονθότων; Πάννυ μὲν οὖν ἔρωγε καὶ σφόδρα μοχθηροὺς τοὺς τοιούτους ὑπολαμβάνω εἶναι· καὶ ὅσῳ ἂν μᾶλλον τοιούτους, τοσούτῳ καὶ μοχθηροτέρους. Οὐκοῦν δοκεῖ ἡμῖν οὐχ οἷόν τε, χρήσιμα εἶναι ταῦτα πρὸς τοῦτο, εἰ μὴ τυγχάνοιμεν καὶ δεόμενοι τούτων πρὸς τοῦτο; Φημί. Ἀναγκαῖον ἄρα, εἶπερ μέλλει ἡμῖν χρήσιμα εἶναι ταῦτα πρὸς τὰς τοῦ σώματος θεραπείας τῶν ἐνδειῶν, ἅμα καὶ δεῖσθαι ἡμᾶς τούτων πρὸς τοῦτο; Ἐμοιγε δοκεῖ. Οὐκοῦν ὅτῳ τυγχάνει πλείστα χρήσιμα ὄντα πρὸς

Β τοῦτο, οὗτος ἂν φαίνοιτο καὶ πλείστων δεόμενος πρὸς τοῦτο, εἶπερ ἀνάγκη τῶν χρησίων πάντων προσδεῖσθαι. Ἐμοιγε δοκεῖ οὕτω φαίνεσθαι. Ἀναγκαῖον ἄρα φαίνεται κατὰ γε τοῦτον τὸν λόγον, οἷς τυγχάνει πολλὰ χρήματα

ὄντα, τούτους καὶ πολλῶν δεῖσθαι τῶν πρὸς τὴν τοῦ σώ-
ματος θεραπείαν ἐπιτηδείων· τὰ γὰρ πρὸς τοῦτο χρήσιμα
ὄντα χρήματα ἐφαίνετο· ὥστε ἐξ ἀνάγκης ἂν ἡμῖν φαί-
νοιτο οἱ πλουσιώτατοι μοχθηρότατα διακείμενοι, εἴπερ
γε καὶ πλείστων τοιούτων ἐνδεεῖς ὄντες.

ΑΞΙΟΧΟΣ

[ἢ περὶ θανάτου.]

ΤΑ ΤΟΥ ΔΙΑΛΟΓΟΥ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΩΚΡΑΤΗΣ, ΚΛΕΙΝΙΑΣ, ΑΞΙΟΧΟΣ.

St.
III. p.
36+

I. Ἐξιώντι μοι ἐς Κυνόσαργες καὶ γενομένῳ [μοί] κατὰ τὸν Ἰλισσὸν διῆξε φωνὴ βοῶντός του, Σώκρατες, Σώκρατες. ὥς δὲ ἐπιστραφεὶς περιεσκόπουν ὀπόθεν εἴη, Κλεινίαν ὀρῶ τὸν Ἀξιόχου θέοντα ἐπὶ Καλλιρρόην μετα Δάμωνος τοῦ μουσικοῦ καὶ Χαρμίδου τοῦ Γλαύκωνος· ἦσθην δὲ αὐτῷ ὁ μὲν διδάσκαλος τῶν κατὰ μουσικὴν, ὁ δ' ἐξ ἐταιρείας ἐραστὴς ἅμα καὶ ἐρώμενος. ἐδόκει οὖν μοι ἀφεμένῳ τῆς εὐθύ ὁδοῦ ἀπαντᾶν αὐτοῖς, ὅπως ᾔστα ὁμοῦ γενοίμεθα. δεδακρυμένος δὲ ὁ Κλεινίας, Σώκρατες, ἔφη, νῦν ὁ καιρὸς ἐνδείξασθαι τὴν αἰὲ θρυλουμένην πρὸς σοῦ σοφίαν· ὁ γὰρ πατήρ ἔκ τινος ὠρακίας αἰφνιδίου ἀδυνάτως ἔχει καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου ἐστίν, ἀνιερῶς τε φέρει τὴν τελευτήν, καίτοι γε τὸν πρόσθεν χρόνον διαχλευάζων τοὺς μορμολυττομένους τὸν θάνατον καὶ C [πρώως] ἐπιτωθάζων. ἀφικόμενος οὖν παρηγόρησον αὐτὸν ὥς εἶπας, ὅπως ἀστενακτὶ ἐς τὸ χρεῶν ἴη, καὶ μοι σὺν τοῖς λοιποῖς ἵνα καὶ τοῦτο εὐσεβηθῇ. Ἄλλ' οὐκ ἀνυγῆσεις μου, ὦ Κλεινία, οὐδενὸς τῶν μετρίων καὶ ταῦτα

ῥοια παρακαλῶν. ἐπειγόμεθα δ' οὖν· εἰ γὰρ οὕτως
ὠκύτερος δεῖ.

ΚΑ. Ὁφθέντος σου μόνον, ὦ Σώκρατες, ῥαῖσει· καὶ
ἤδη πολλάκις αὐτῷ γέγονε συμπτώματος ἀνασφῆλαι. D

II. ΣΩ. Ὡς δὲ θάπτον τὴν παρὰ τὸ τεῖχος ἤειμεν,
Ἰωνίαις — πλησίον γὰρ ὦκει τῶν πυλῶν, πρὸς τῇ 365
ξονίδι στήλῃ — καταλαμβάνομεν αὐτὸν ἤδη μὲν συν-
γόμενον τὰς ἀφὰς καὶ τῷ σώματι ῥωμαλέον, ἀσθενῆ
τὴν ψυχὴν, πάνυ ἐνδεᾶ παραμυθίας, πολλάκις δ' ἀνα-
γόμενον καὶ στεναγμοὺς ἰέντα σὺν δακρύοις καὶ κροτή-
χειρῶν. κατιδὼν δὲ αὐτόν, Ἀξίοχε, τί ταῦτα; ἔφη·
τὰ πρόσθεν ἀνχήματα καὶ αἱ συνεχεῖς εὐλογίαι τῶν
ᾧ καὶ τὸ ἄρρατον ἐν σοὶ θάρσος; ὡς γὰρ ἀγωνιστῆς
ῖς, ἐν τοῖς γυμνασίοις γενναῖος φαινόμενος, ὑπολέλοι-
πεν τοῖς ἄθλοις. οὐκ ἐπιλογιεῖ τὴν φύσιν περιεσκεμμέ- B
νην τοσοῦσδε τῷ χρόνῳ καὶ κατήκοος λόγων καί, εἰ
ν ἕτερον, Ἀθηναῖος, ὅτι, τὸ κοινὸν δὴ τοῦτο καὶ πρὸς
τῶν θρυλούμενον, παρεπιδημία τίς ἐστίν ὁ βίος, καὶ
δεῖ * τοῦτον * ἐπιεικῶς διαγαγόντας εὐθύμως μόνον
παιανίζοντας εἰς τὸ χρεῶν ἀπιέναι; τὸ δὲ οὕτω μα-
κρὸς καὶ δυσάποσπαστος ἔχειν νηπίον δίκην οὐ περὶ
νοῦσαν ἡλικίαν ἐστίν.

ΑΞ. Ἀληθῆ ταῦτα, ὦ Σώκρατες, καὶ ὀρθῶς μοι φαί- C
νεται· ἀλλ' οὐκ οἶδ' ὅπως παρ' αὐτὸ τὸ δεινὸν γενε-
σθαι μὲν καρτεροὶ καὶ περιττοὶ λόγοι ὑπεκπνέουσι λε-
γόμενος καὶ ἀτιμάζονται, ἀντίσχει δὲ θεός τι, ποικίλως
ἀμύττον τὸν νοῦν, εἰ στερήσομαι τοῦδε τοῦ φωτὸς
ᾧ ἀγαθῶν, ἀειδὴς δὲ καὶ ἄπυστος ὁποῖοτε κείσο-
μαι ὁπότερος, εἰς εὐλὰς καὶ κνώδαλα μεταβάλλων.

III. ΣΩ. Συνάπτεις γὰρ, ὦ Ἀξίοχε, παρὰ τὴν ἀνεπι- D
πίστην ἀνεπιλογίστως τῇ ἀναισθησίᾳ αἰσθησιν, καὶ σεαυ-

τῷ ὑπεναντία καὶ ποιεῖς καὶ λέγεις, οὐκ ἐπιλογιζόμενος ὅτι ἅμα μὲν ὀδύρει τὴν ἀναισθησίαν, ἅμα δὲ ἀλγίζει σῆψει καὶ στερήσει τῶν ἡδέων, ὥσπερ εἰς ἕτερον ἀποθανούμενος, ἀλλ' οὐκ εἰς παντελῇ μεταβαλὼν ἀναισθησίαν καὶ τὴν αὐτὴν τῇ πρὸ τῆς γενέσεως. ὥς οὐκ τῆς Δράκοντος ἢ Κλεισθένους πολιτείας οὐδὲν περὶ κακὸν ἦν· ἀρχὴν γὰρ οὐκ ἦς, περὶ οὗ ἂν ἦν· οὕτως ἔσται μετὰ τὴν τελευταίην γενήσεται· σὺ γὰρ οὐκ ἔσει περὶ ἔσται. πάντα τοιγαροῦν τὸν τοιοῦνδε φλύαρον ἀποσκόπτει, τοῦτο ἐννοήσας, ὅτι τῆς συγκρίσεως ἅπαξ διαλυμένης καὶ τῆς ψυχῆς ἐς τὸν οἰκτεῖον ἰδρυθείσης τόπον τὸ λειψὸν σώμα, γεῶδες δὲ καὶ ἄλογον, οὐκ ἔστιν ὃ ἀνέλεος. ἡμεῖς μὲν γὰρ ἐσμεν ψυχὴ, ζῶν ἀθάνατον ἐν θανάτῳ.

366 καθειργμένου φρουρίῳ· τὸ δὲ σκῆνος τοῦτ' ἐπὶ πρὸς καὶ περιήρμοσεν ἢ φύσις, ὃ τὰ μὲν ἡδονὰς ἀμυχναῖα πτηνὰ καὶ πλείοσιν ὀδύνας ἀνακεκραμένα, τὰ δὲ ἀλγέα ἀκραιφνή καὶ πολυχρόνια καὶ τῶν ἡδόντων ἄμοιρα· τοὺς δὲ καὶ φλεγμονὰς τῶν αἰσθητηρίων, ἐπὶ δὲ τὰς κακότητας,] οἷς ἀναγκαστῶς, ἅτε παρεσπαρμένη τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἢ ψυχὴ συναλγοῦσα τὸν οὐράνιον ποθεῖ καὶ σύροντα αἰθέρα, καὶ διψᾷ τῆς ἐκεῖσε διαίτης καὶ χορείας.

Β γνωμένη· ὥστε ἢ τοῦ ζῆν ἀπαλλαγὴ κακοῦ τινός ἐστιν ἀγαθὸν μεταβολή.

IV. ΑΞ. Κακὸν οὖν, ὦ Σώκρατες, ἡγούμενος τὸ πῶς ἐν αὐτῷ μένεις, καὶ ταῦτα φροντιστής ὢν καὶ ἡμᾶς τοὺς πολλοὺς τῷ νῷ διαφέρων;

ΣΩ. Ἀξίохε, σὺ δὲ οὐκ ἔτμαί μοι μαρτυρεῖς, οὐδὲν κατὰ πᾶν Ἀθηναίων ἢ πληθὺς, ἐπειδὴ ζητητικός εἰμι πραγμάτων, ἐπιστήμονά του εἶναι με. ἐγὼ δὲ εὖ ξαῖν ὅτι τὰ κοινὰ ταῦτα εἰδέναι· τοσοῦτον ἀποδέω τῶν π

Γ τῶν. καὶ ταῦτα δέ, ὃ λέγω, Προδίκου ἐστὶ τοῦ σοφοῦ

χήματα, τὰ μὲν διμοίρουν ἐωνημένα, τὰ δὲ δυοῖν δραγμαῖν, τὰ δὲ τετραδράχμου. προῖκα γὰρ ἀνὴρ οὗτος οὐδένα διδάσκει, διὰ παντὸς δὲ ἔθος ἐστὶν αὐτῷ φωνεῖν τὸ Ἐπιχάρμειον· ἃ δὲ χεῖρ τὰν χεῖρα νίξει· δός τι καὶ λάβοις τί *κα*. καὶ πρώην γοῦν παρὰ Καλλίᾳ τῷ Ἰππονίκου ποιούμενος ἐπίδειξιν τοσάδε τοῦ ζῆν κατεῖπεν, ὥστε ἐγωγε μὲν παρὰ ἁκαρῇ διέγραψα τὸν βίον, καὶ ἐξ ἐκείνου θανατᾶ μου ἡ ψυχὴ, Ἀξιόχε.

ΑΞ. Τίνα δὲ ἦν τὰ λεχθέντα;

Υ. ΣΩ. Φράσαιμι ἅν σοι ταῦτα ἃ μνημονεύσω. ἔφη ὁ γὰρ, Τί μέρος τῆς ἡλικίας ἄμοιρον τῶν ἀνιερῶν; οὐ κατὰ μὲν τὴν πρώτην γένεσιν τὸ νήπιον κλαίει, τοῦ ζῆν ἀπὸ λύπης ἀρχόμενον; οὐ λείπεται γοῦν οὐδεμιᾶς ἀλγηδόνος, ἀλλ' ἢ δι' ἐνδειαν ἢ περιψυγμὸν ἢ θάλλπος ἢ πληγὴν ὀδυῖται, λαλῆσαι μὲν οὐπω θυνάμενον ἃ πάσχει, κλαυθμυρίζόμενον δὲ καὶ ταύτην τῆς δυσαρεστήσεως μίαν ἔχον φωνήν. ὁπόταν δὲ εἰς τὴν ἑπταετίαν ἀφίκηται πολλοὺς πόνοους διαντλήσας,* ἐπέστησαν* παιδαγωγοὶ καὶ γραμματισταὶ καὶ παιδοτρίβαι τυραννοῦντες· αὐξομένου δὲ κριτικοί, γεωμέτραι, τακτικοί, πολὺ πλῆθος δεσποτῶν. ἐπειδὴν δὲ εἰς τοὺς ἐφήβους ἐγγραφῇ, κοσμητῆς καὶ φόβος χειρῶν, ἐπεὶτα Λύκειον καὶ Ἀκαδημία καὶ γυμνασιαρχία καὶ ῥάβδοι καὶ 367 μακρῶν ἀμετρίαι· καὶ πᾶς ὁ τοῦ μειρακίσκου χρόνος ἐστὶν ὑπὸ σωφρομιστὰς καὶ τὴν ἐπὶ τοὺς νέους αἴρεσιν τῆς ἐξ Ἀρείου πάγου βουλῆς. ἐπειδὴν δὲ ἀπολυθῇ τούτων, φροντίδες ἄντικρυς ὑπέδυσαν καὶ διαλογισμοί, τίνα τὴν τοῦ βίου ὁδὸν ἐνστήσεται, καὶ τοῖς ὕστερον χαλεποῖς ἐφάνη τὰ πρότερά παιδικὰ καὶ νηπίων ὥς ἀληθῶς φόβητρα· στρατεύει τε γὰρ καὶ τραύματα καὶ συνεχεῖς ἀγῶνες. εἴτα λαθὼν ὑπῆλθε τὸ γῆρας, εἰς ὃ πᾶν συρρεῖ τὸ τῆς φύσεως ἐλίκηρον καὶ δυσάλειν. ἀν μὴ τις θάττον ὥς χρῆός ἀπο-

διδῶ τὸ ξῆν, ὥς ὀβολοστάτις ἢ φύσις ἐπιστᾶσα ἐνεχυράζει
τοῦ μὲν ὄψιν, τοῦ δὲ ἄκοήν, πολλάκις δὲ ἄμφω. καὶ ἐπι-
μείνη τις, παρέλυσεν, ἐλωβήσατο, παρήθρωσεν. ἀλλ' οἱ
πολλοὶ γήρως ἀπακμάζουσι καὶ τῷ νῶ, καὶ δις παῖδες οἱ
γέροντες γίγνονται *κατὰ τὴν παροιμίαν*.

VI. Διὰ τοῦτο καὶ οἱ θεοὶ τῶν ἀνθρωπείων ἐπιστή-
C μονες, οὓς ἂν περὶ πλείστον ποιῶνται, θᾶπτον ἀπαλλὰ-
τουνσι τοῦ ξῆν. Ἀγαμήδης γοῦν καὶ Τροφώνιος οἱ δεινέ-
μενοι τὸ Πυθοῖ τοῦ θεοῦ τέμενος, εὐξάμενοι τὸ κράτιστον
αὐτοῖς γενέσθαι, κοιμηθέντες οὐκέτ' ἀνέστησαν· οἱ τε τῆς
Ἀργείας ἱερείας υἱεῖς, ὁμοίως εὐξαμένης αὐτοῖς τῆς μη-
τρὸς γενέσθαι τι τῆς εὐσεβείας παρὰ τῆς Ἥρας γέρας,
ἐπειδὴ τοῦ ζεύγους ὑστερήσαντος ὑποδύντες αὐτοὶ διή-
νεγκαν αὐτὴν εἰς τὸν νεών, μετὰ τὴν εὐχὴν νυκτὶ μετή-
D λαξαν. μακρὸν ἂν εἴη διεξιέναι τὰ τῶν ποιητῶν, οἱ δὲ
μασι θειοτέροις τὰ περὶ τὸν βίον θεσπιωδοῦσιν, ὥς κατὰ
δύρονται τὸ ξῆν· ἐνὸς δὲ μόνου μνησθήσομαι τοῦ ἀξι-
λογωτάτου, λέγοντος

ὥς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσιν,
ζῶειν ἀχυνμένοις,

καὶ

οὐ μὲν γὰρ τί ποτ' ἐστὶν οἷζυρῶτερον ἀνδρός
πάντων ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνεῖει τε καὶ ἔρπει.

368 τὸν δ' Ἀμφιάραον τί φησιν;

τὸν πέρι κῆρι φίλει Ζεὺς τ' αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων
παντοίῃ φιλότῃ· οὐδ' ἔκετο γήραος οὐδόν.

ὁ δὲ κελεύων

τὸν φύντα θορνεῖν εἰς ὅς' ἔρχεται κακά,
τί σοι φαίνεται; ἀλλὰ παύομαι, μή ποτε παρὰ τὴν ὑπὸ
σχέσιν μηκύνω καὶ ἑτέρων μιμνησκόμενος.

VII. Ποῖαν δὲ τις ἐλόμενος ἐπιτήδευσιν ἢ τέχνην οἱ

μέμφεται καὶ τοῖς παροῦσι χαλεπαίνει· τὰς χειρωνακτικὰς B
ἐπέλθωμεν καὶ βανεύουσιν πονουμένων ἐκ νυκτὸς εἰς
νύκτα καὶ μόλις ποριζομένων τὰπιτήδεια, κατοδυρομένων
τε ἑαυτοὺς καὶ πᾶσαν ἀγρυπνίαν ἀναπιμπλάντων ὀλο-
φρομοῦ καὶ φροντίδων· ἀλλὰ τὸν πλωτικὸν καταλεξώ-
μεθα, περαιούμενον διὰ τοσῶνδε κινδύνων καὶ, ὥς ἀπε-
φῆναιτο Βίας, μήτε ἐν τοῖς τεθνηκόσιν ὄντα μήτε ἐν τοῖς
βιοῦσιν· ὁ γὰρ ἐπίγειος ἄνθρωπος ὥς ἀμφίβιος αὐτὸν εἰς
τὸ πέλαγος ἔρριψεν, ἐπὶ τῇ τύχῃ γενόμενος πᾶς. ἀλλ' ἡ C
γεωργία γλυκύ· δῆλον. ἀλλ' οὐχ ὅλον, ὥς φασιν, ἔλκος,
αἰεὶ λύπης πρόφασιν εὐρισκόμενον, κλαῖον νυνὶ μὲν ἀν-
χρόν, νυνὶ δὲ ἐπομβρίας, νυνὶ δὲ ἐπικλυσιν, νυνὶ δὲ ἐρυ-
σίβην, νυνὶ δὲ θάλλπος ἄκαιρον ἢ κρυμόν· ἀλλ' ἡ πολυτί-
μητος πολιτεία — πολλὰ γὰρ ὑπερβαίνω — διὰ πόσων
ἐλαύνεται δεινῶν· τὴν μὲν χαρὰν ἔχουσα φλεγμονῆς δό-
κην παλλομένην καὶ σφυγματώδη, τὴν δὲ ἀπότευξιν ἀλγί- D
στην καὶ θανάτων μυρίων χεῖρω. τίς γὰρ ἂν εὐδαιμονή-
σει πρὸς ὅχλον ζῶν, εἰ ποπυσθεῖη καὶ κροτηθεῖη δήμου
παίγνιον, ἐκβαλλόμενον, συριπτόμενον, ζημιούμενον,
θυήσκον, ἐλεοούμενον· ἐπεὶ τοί γε, Ἀξίοχε πολιτικέ, ποῦ
τέθνηκε Μιλτιάδης; ποῦ δὲ Θεμιστοκλῆς; ποῦ δ' Ἐφιάλ-
της; ποῦ δὲ πρώην οἱ δεκα στρατηγοί; ὅτ' ἐγὼ μὲν οὐκ
ἐπηρόμην τὴν γνώμην· οὐ γὰρ ἐφαίνετό μοι σεμνὸν μαι-
νομένῳ δήμῳ συνεξάσχειν· οἱ δὲ περὶ Θηραμένην καὶ
Καλλίξενον τῇ ὑστεραίᾳ προέδρους ἐγκαθέτους ὑφέντες E
κατεχειροτόνησαν τῶν ἀνδρῶν ἄκριτον θάνατον. καίτοι
γε σὺ μόνος αὐτοῖς ἤμυνες καὶ Εὐρυπτόλεμος, τρισμύ- 369
ρίων ἐκκλησιαζόντων.

VIII. ΑΞ. Ἔστι ταῦτα, ὦ Σώκρατες· καὶ ἐγὼ γε ἐξ
ἐκείνου ἄλγος ἔσχον τοῦ βήματος καὶ χαλεπώτερον οὐδὲν
ἐφάνη μοι πολιτείας· δῆλον δὲ τοῖς ἐν τῷ ἔργῳ γενομένοις.

σύ μὲν γὰρ οὕτω λαλεῖς ὥς ἐξ ἀπόπτου θεώμενος, ἡμεῖς δ' ἴσμεν ἀκριβέστερον οἱ διὰ πείρας ἰόντες. δῆμος γάρ, ὃ φίλε Σώκρατες, ἀχάριστον, ἀψίκορον, ὠμόν, βάσκαρον ἀπαίδευτον, ὥς ἂν συνηραρισμένον ἐκ σύγκλυδος ὄχλου
 D καὶ βιαιῶν φλυάρων· ὃ δὲ τοῦτ᾽ προσεταιριζόμενος ἀθλιώτερος μακροῦ.

ΣΩ. Ὅποτε οὖν, ὦ Ἀξίοχε, τὴν ἐλευθεριωτάτην ἐπιστήμην τίθεται τῶν λοιπῶν ἀπενκταιωτάτην, τί τὰς λοιπὰς ἐπιτηδεύσεις ἐννοήσομεν; οὐ φευκτάς; ἤκουσα δέ ποτε καὶ τοῦ Προδίκου λέγοντος, ὅτι ὁ θάνατος οὔτε περὶ τοὺς ζῶντας ἔστιν οὔτε περὶ τοὺς μετηλλαχότας.

ΑΞ. Πῶς φῆς, ὦ Σώκρατες;

IX. ΣΩ. Ὅτι περὶ μὲν τοὺς ζῶντας οὐκ ἔστιν, οἱ δὲ
 C ἀποθανόντες οὐκ εἰσὶν. ὥστε οὔτε περὶ δὲ νῦν ἔστιν, οὐ γὰρ τέθνηκας, οὔτε εἰ τι πάθοις, ἔσται περὶ σέ· σύ γάρ οὐκ ἔσει. μάταιος οὖν ἡ λύπη, περὶ τοῦ μῆτε ὄντος μητέ ἔσομένου περὶ Ἀξίοχον Ἀξίοχον ὀδύρεσθαι, καὶ ὁμοίον ὥς εἰ περὶ τῆς Σκύλλης ἢ τοῦ Κενταύρου τις ὀδύροιτο, τῶν μῆτε ὄντων περὶ δὲ μῆτε ὕστερον μετὰ τὴν τελευτὴν ἔσομένων. τὸ γὰρ φοβερὸν τοῖς οὐσίν ἔστι· τοῖς δ' οὐκ οὐδὲν
 D πῶς ἂν εἴῃ;

ΑΞ. Σύ μὲν ἐκ τῆς ἐπιπολαζούσης τὰ νῦν λεσχηναίας τὰ σοφὰ ταῦτα εἰρηκας· ἐκεῖθεν γάρ ἔστιν ἥδε ἡ φλυαρολογία, πρὸς τὰ μειράκια διακεκοσμημένη· ἐμὲ δὲ ἡ στέρησις τῶν ἀγαθῶν τοῦ ζῆν λυπεῖ, καὶ πιθανωτέρους τοῦτ᾽ λόγους ἀντικροτήσης, ὦ Σώκρατες. οὐκ ἐπάτει γὰρ ὁ νοῦς ἀποπλανώμενος εἰς εὐπειάς λόγων, οὐδὲ ἀπτεται ταῦτα τῆς ὁμοχροσίας, ἀλλ' εἰς μὲν πομπὴν καὶ δημάτων ἐγλαίσμὸν ἀνύτει, τῆς δὲ ἀληθείας ἀποδεῖ· τὰ δὲ παθημάτων
 E σοφισμάτων οὐκ ἀνέχεται, μόνοις δὲ ἀρκεῖται τοῖς δυναμένοις καθικέσθαι τῆς ψυχῆς.

Κ. ΣΩ. Συνάπτεις γάρ, ὦ Ἀξίοχε, ἀνεπιλογίστως, τῇ στερήσει τῶν ἀγαθῶν ἀντεισάγων κακῶν αἰσθησιν, ἐκλαθόμενος ὅτι τέθνηκας. λυπεῖ γάρ τὸν στερούμενον 370 τῶν ἀγαθῶν ἢ ἀντιπάθεια τῶν κακῶν, ὃ δ' οὐκ ὦν οὐδὲ τῆς στερήσεως ἀντιλαμβάνεται· πῶς οὖν ἐπὶ τῷ μὴ παρέξοντι γινῶσιν τῶν λυπησόντων γένοιτ' ἂν ἡ λύπη; ἀρχὴν γάρ, ὦ Ἀξίοχε, μὴ συνυποτιθέμενος ἀμῶς γέ πως μίαν αἰσθησιν, κατὰ τὸ ἀνεπιστήμον, οὐκ ἂν ποτε πτυρεῖς τὸν θάνατον· νῦν δὲ περιτρέπεις σεαυτόν, δειματούμενος στερησέσθαι τῆς ψυχῆς, τῇ δὲ στερήσει περιτιθεῖς ψυχὴν, καὶ ταρβεις μὲν τὸ μὴ αἰσθήσεσθαι, καταλίψεσθαι δὲ οἷαι τὴν οὐκ ἐσομένην αἰσθησιν αἰσθήσει· πρὸς τῷ πολλοῦς B καὶ καλοῦς εἶναι λόγους περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς. οὐ γάρ δὴ θνητὴ γε φύσις * οὔσα * τοσόνδ' ἂν ἤρατο μεθουργίας, ὥστε καταφρονῆσαι μὲν ὑπερβαλλόντων θιγρίων βίας, διαπεραιώσασθαι δὲ πελάγη, δείμασθαι δὲ ἄστρον, καταστῆσασθαι δὲ πολιτείας, ἀναβλέψαι δὲ εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἰδεῖν περιφορὰς ἄστρον καὶ δρόμους ἡλίου τε καὶ σελήνης ἐκλείψεις τε καὶ ταχείας ἀποκαταστάσεις, ἰσημερίας τε καὶ τροπὰς διττὰς χειμῶνος καὶ θέρους καὶ πλειᾶ C θων ἀνατολὰς τε καὶ δύσεις ἀνέμους τε καὶ καταφορὰς ὕμβρων καὶ πρηστήρων ἐξαισίους συρμούς, καὶ τὰ τοῦ κόσμου παθήματα παραπῆξασθαι πρὸς τὸν αἰῶνα, εἰ μὴ τι θεῖον ὄντως ἐνῆν πνεῦμα τῇ ψυχῇ, δι' οὗ τὴν τῶν τηλικῶνδε περινοίαν καὶ γινῶσιν ἔσχευ.

XI. Ὡς οὐκ εἰς θάνατον ἀλλ' εἰς ἀθανασίαν μεταβαλεῖς, ὦ Ἀξίοχε, οὐδὲ ἀφαίρεσιν ἔξεις τῶν ἀγαθῶν, ἀλλ' ἡλικρινεστέραν τὴν ἀπόλαυσιν, οὐδὲ μεμιγμένας θνητῷ σώματι τὰς ἡδονάς, ἀλλ' ἀκράτους ἀπασῶν ἀλγηδόνων. D ἡκούσε γὰρ ἀφίξει μονωθεὶς ἐκ τῆσδε τῆς εἰρκτῆς, ἐνθα ἄπουα πάντα καὶ ἀστένακτα καὶ ἀγήρατα, γαληνὸς δὲ τις

καὶ κακῶν ἄγονος βίος, ἀσαλεύτῳ ἡσυχίᾳ εὐδιαζόμενος,
καὶ περιαθρῶν τὴν φύσιν, φιλοσοφῶν οὐ πρὸς ὄχλον καὶ
θέατρον, ἀλλὰ πρὸς ἀμφιθαλὴ τὴν ἀλήθειαν.

ΑΞ. Εἰς τοῦναντίον με τῷ λόγῳ περιέστακας· οὐκ
ἐστὶ γάρ μοι θανάτου δέος ἔνεστιν, ἀλλ' ἤδη καὶ πόθος,
Ε ἵνα τι καὶ μιμησάμενος τοὺς ῥήτορας περιττὸν εἰπῶ
κάμπαλιν μετεωρολογῶ καὶ δίδειμι τὸν αἰθιῶν καὶ θεῶν
δρόμον, ἐκ τε τῆς ἀσθενείας ἐμᾶντὸν συνείλεγμα καὶ γέ-
γονα καινός.

371 XII. ΣΩ. Εἰ δὲ καὶ ἕτερον βούλει λόγον, ὃν ἐμοὶ ἤρ-
γειλε Γωβρύης, ἀνὴρ μάγος· ἔφη κατὰ τὴν Ξέρξου διαβί-
σιν τὸν πάππον αὐτοῦ καὶ ὁμώνυμον πεμφθέντα εἰς Δι-
λον, ὅπως τηρήσειε τὴν νῆσον ἐν ἣ οἱ δύο θεοὶ ἐγένοντο,
ἐκ τινῶν χαλκῆων δέλτων, ἃς ἐξ Ἑπερβορέων ἐκόμισαν
Ὡπίς τε καὶ Ἑκαέργη, ἐκμεμαθηκέναι, μετὰ τὴν τοῦ σώ-
ματος λύσιν τὴν ψυχὴν εἰς τὸν ἀδελφὸν χωρεῖν τόπον κατὰ
τὴν ὑπόγειον οἰκήσιν, ἐν ἣ βασιλεία Πλούτωνος οὐχ ἦτο
B τῆς τοῦ Διὸς αὐλῆς, ἅτε τῆς μὲν γῆς ἐχούσης τὰ μέσα τοῦ
κόσμου, τοῦ δὲ πόλου ὄντος σφαιροειδοῦς, οὗ τὸ μὲν ἑτε-
ρον ἡμισφαίριον θεοὶ ἔλαχον οἱ οὐράνιοι, τὸ δὲ ἕτερον οἱ
ὑπένερθεν, οἱ μὲν ἀδελφοὶ ὄντες, οἱ δὲ ἀδελφῶν παῖδες·
τὰ δὲ πρόπυλα τῆς εἰς Πλούτωνος ὁδοῦ σιδηροῖς κλείθροις
καὶ κλεισίλιν ὠχύρωται· ταῦτα δὲ ἀνοίξαντα ποταμὸς Ἀχέ-
ρων ἐκδέχεται, μεθ' ὃν Κωκυτός, οὗς χορὴ πορθμεύσαντας
ἀχθῆναι ἐπὶ Μίνω καὶ Ῥαδάμανθυν, ὃ κλήζεται πεδίων
ἀληθείας.

C XIII. Ἐνταυθοῖ καθέξονται δικασταὶ ἀνακρίνοντες
τῶν ἀφικνουμένων ἕκαστον, τίνα βίον βεβίωκε καὶ τίσαν
ἐπιτηδεύμασιν ἐνφρόνησεν τῷ σώματι. ψεύσασθαι μὲν οὐκ
ἀμύχανον. ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ ζῆν δαίμων ἀγαθὸς ἐπί-
πνευσεν, εἰς τὸν τῶν εὐσεβῶν χώρον οἰκίζονται, ἐνθα

ἄφθονοι μὲν ὦραι παγκάρπου γονῆς βρύουσι, πηγαὶ δὲ
 ὑδάτων καθαρῶν ρέουσι, παντοῖοι δὲ λειμῶνες ἄνθεσι ποι-
 κίλοις ἐαριζόμενοι, διατριβαὶ δὲ φιλοσόφων καὶ θεάτρα
 ποιητῶν καὶ κύκλιοι χοροὶ καὶ μουσικὰ ἀκούσματα, συμ- D
 πόσιά τε εὐμελῆ καὶ εἰλαπῖναι αὐτοχρηρήγῃτοι, καὶ ἀκήρα-
 τος ἀλυπία καὶ ἡδεῖα διαίτα· οὔτε γὰρ χειμὰ σφοδρὸν οὔτε
 θάλαππος ἐγγίγνεται, ἀλλ' εὐκρατος ἀῆρ χεῖται ἀπαλαῖς
 ἡλίου ἀκτίσιν ἀνακισνύμενος. ἐνταῦθα τοῖς μεμνημένοις
 ἐστὶ τις προεδρία· καὶ τὰς ὁσίους ἀριστείας γέκκεισε συν-
 τελοῦσι. πῶς οὖν οὐ σοὶ πρῶτῳ μέτεστι τῆς τιμῆς, ὄντι
 γέννητῃ τῶν θεῶν; καὶ τοὺς περὶ Ἡρακλέα τε καὶ Διόνυ- E
 σον κατιόντας εἰς Αἶδου πρότερον λόγος ἐνθάδε μνηθῆ-
 ναι, καὶ τὸ θάρος τῆς ἐκείσε πορείας παρὰ τῆς Ἑλευσι-
 νίας ἐναύσασθαι. ὅσοις δὲ τὸ ζῆν διὰ κακουργημάτων
 ἠλιάθη, ἄγονται πρὸς Ἑρινύων ἐπ' ἔρεβος καὶ χάος διὰ
 ταρτάρου, ἐνθα χώρος ἀσεβῶν καὶ Δαναῖδων ὑδρεῖται ἀτε-
 λεῖς καὶ Ταντάλου διψὸς καὶ Τιτυοῦ σπλάγχνα καὶ Σισύ-
 φου πέτρος ἀνήνυτος, οὗ τὰ τέρματα αὐθις ἄρχεται πό- 372
 νων· ἐνθα θηροὶ περιλιχνόμενοι καὶ λαμπάσιν ἐπιμόνως
 πυρούμενοι Πουινῶν καὶ πᾶσαν αἰκλὴν αἰκίζόμενοι αἰδίοις
 τιμωρίαις τρύχονται.

XIV. Ταῦτα μὲν ἐγὼ ἤκουσα παρὰ Γωβρύου, σὺ δ'
 ἂν ἐπικρίνεις, Ἀξίοχε. ἐγὼ γὰρ λόγῳ ἀνθελκόμενος τοῦτο
 μόνον ἐμπέδως οἶδα, ὅτι ψυχὴ ἅπαντα ἀθάνατος, ἥ δὲ ἐκ
 τοῦδε τοῦ χωρίου μετασταθεῖσα καὶ ἄλυπος· ὥστε ἡ κάτω
 ἢ ἄνω εὐδαιμονεῖν σε δεῖ, Ἀξίοχε, βεβιωκότα εὐσεβῶς.

AE. Αἰσχύνομαι σοὶ τι εἰπεῖν, ὦ Σώκρατες· τοσοῦ- E
 τον γὰρ ὑποδέω τοῦ θεδοικέναι τὸν θάνατον, ὥστε ἥδη
 καὶ ἔρωτα αὐτοῦ ἔχειν. οὕτω με καὶ οὗτος ὁ λόγος, ὥς καὶ
 ὁ οὐράνιος, πέπεικε, καὶ ἥδη περιφρονῶ τοῦ ζῆν, ἅτε εἰς
 αἰμῖνα οἶκον μεταστησόμενος. νυνὶ δὲ ἡρέμα κατ' ἐμαν-

τὸν ἀναριθμήσομαι τὰ λεχθέντα, ἐκ μεσημβρίας δὲ παρέ-
σει μοι, ὦ Σώκρατες.

ΣΩ. Ποιήσω ὡς λέγεις, καὶ γὰρ δὲ ἐπάνειμι ἐς Κυνόσ-
αργες ἐς περίπατον, ὅπόθεν δεῦρο μετεκλήθην.

APPENDIX PLATONICA.

PLATO VI.

10

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

A A B I N O Y

εἰσαγωγή εἰς τοὺς Πλάτωνος διαλόγους.

I. Ὅτι τῷ μέλλοντι ἐντεύξεσθαι τοῖς Πλάτωνος διαλόγοις προσήκει πρότερον ἐπιστάσθαι αὐτὸ τοῦτο, τί ποτέ ἐστιν ὁ διάλογος. οὔτε γὰρ ἄνευ τέχνης τινὸς καὶ δυνάμεως γεγραμμένοι εἶναι, οὔτε τεχνικῶς γνωρίσαι ὅμιον τῷ γε θεωρίας ἀπείρως ἔχοντι. ἀρέσκει δὲ τῷ φιλοσόφῳ περὶ παντός οὐτινοσοῦν τὴν σκέψιν ποιούμενον τὴν οὐσίαν τοῦ πράγματος ἐξετάζειν, ἔπειτα τί τοῦτο δύναται καὶ τί μὴ, πρὸς ὃ τί τε χρήσιμον πέφυκε καὶ πρὸς ὃ μὴ. λέγει δὲ ὧδε· περὶ παντός, ὦ παῖ, μία ἀρχὴ τοῖς μέλλουσι καλῶς βουλευέσθαι· εἰδέναι δεῖ περὶ οὗ ἂν ἡ βουλὴ ἦ, ἢ παρὰ τοῦτο ἀμαρτάνειν ἀνάγκη· τοὺς δὲ πολλοὺς λέληθεν, ὅτι οὐκ ἴδασιν τὴν οὐσίαν ἐκάστου· ὥς οὖν [οὐκ] εἰδότες οὐ διομολογοῦνται ἐν ἀρχῇ τῆς σκέψεως, προσελθόντες δὲ τὸ εἶδος ἀποδιδόασιν· οὔτε γὰρ ἑαυτοῖς οὐτ' ἄλλοις ὁμολογοῦσιν. ἵνα οὖν μὴ τοῦτο πάθωμεν ἐντυγχάνοντες τοῖς Πλάτωνος διαλόγοις, αὐτὸ τοῦτο, ὅπερ ἔφην, σκεψώμεθα, τί ποτ' ἐστιν ὁ διάλογος. ἔστι τοίνυν οὐκ ἄλλο τι ἢ λόγος ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως συγκείμενος περὶ τινος τῶν πολιτικῶν καὶ φιλοσόφων πραγμάτων, μετὰ τῆς πρεπούσης ἡθοποιίας τῶν παραλαβανομένων προσώπων καὶ τῆς κατὰ τὴν λέξιν κατασκευῆς.

II. Λόγος μὲν οὖν λέγεται ὁ διάλογος καθάπερ ὁ ἀνθρώπος ζῶν· ἐπεὶ δὲ ὁ λόγος ἐστὶν ὁ μὲν ἐνδιάθετος ὁ δὲ προφορικός, ἀκουσόμεθα τοῦ προφορικοῦ· καὶ ἐπεὶ τούτου ὁ μὲν ἐστὶ κατὰ διεξοδὸν λεγόμενος, ὁ δὲ κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν, ἴδιον τοῦ διαλόγου ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις· ὅθεν ὁ λόγος ἐξ ἐρωτήσεως εἶναι λέγεται. τὸ δὲ περὶ τινος τῶν φιλοσόφων καὶ πολιτικῶν πραγμάτων πρόσκειται, διότι οἰκίαν εἶναι δεῖ τὴν ὑποκειμένην ὕλην τῷ διαλόγῳ· αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ πολιτικὴ καὶ φιλόσοφος. ὥς γὰρ τῇ τραγωδίᾳ καὶ ὅλως τῇ ποιήσει οἰκία

ὅλη ὑποβέβληται τῶν μύθων, οὕτως τῷ διαλόγῳ ἢ φιλόσοφος·
 τούτεστι τὰ πρὸς φιλοσοφίαν. τὸ δὲ μετὰ τῆς προεπούσης ἡθι-
 ποιίας τῶν παραλαμβανομένων προσώπων, *διότι* διαφορῶν ἐν
 ταῖς λόγοις ὄντων τὸν βίον, τῶν μὲν φιλοσόφων, τῶν δὲ σοφι-
 στικῶν, τὰ οἰκεία ἦδη δεῖ ἐκάστῳ ἀνατιθέναι, τῷ μὲν φιλοσό-
 φῳ τὸ γενναῖον καὶ τὸ ἁπλοῦν καὶ τὸ φιλάληθες, τῷ δὲ σοφι-
 στικῷ τὸ ποικίλον καὶ τὸ παλλυβολοῦν καὶ τὸ φιλόδοξον, τῷ δὲ
 ἰδιωτικῷ τὸ οἰκεῖον. ἐπὶ τοῦτοις φησὶ καὶ τῆς κατὰ τὴν λέξιν
 κατασκευῆς· καὶ μάλα εἰκότως· ὥς γὰρ τῇ τραγωδίᾳ καὶ τῇ
 κωμῳδίᾳ τὸ οἰκεῖον μέτρον δεῖ παρῆναι καὶ τῇ λεγόμενῃ ἱστο-
 ρίᾳ τὸ πλάσμα, οὕτως καὶ τῷ διαλόγῳ τὴν οἰκείαν λέξιν καὶ
 σύνθεσιν, ἔχουσαν τὸ Ἀττικόν, τὸ εὐχαρι, τὸ ἀπείριστον, τὸ
 ἀνευδές. εἰ δὲ τις λεγόμενος λόγος μὴ καθάπερ εἶπον εἰδοποι-
 ούμενος, ἀλλ' ἐνδεής ὢν τούτων λέροίτο εἶναι διάλογος, οὐκ
 ὀρθῶς ἂν λέροίτο. οὕτω τὸ παρὰ Θουκυδίδῃ λεγόμενον [τῶν
 δυνάμεων] εἰδοποιεῖν τὴν ἰδιότητα τῶν διαλόγων οὐ φήσομεν
 εἶναι διάλογον, ἀλλὰ μᾶλλον δύο δημηγορίας κατ' ἐνθύμησιν
 ἀλλήλαις ἀντιγεγραμμένας.

III. Ἐπεὶ οὖν ὁ τί ποτέ ἐστιν ὁ διάλογος τεθεωρήκαμεν,
 περὶ τῆς διαφορᾶς αὐτοῦ τοῦ κατὰ Πλάτωνα διαλόγου ἰδόμεν.
 τούτεστι περὶ τῶν χαρακτήρων, πόσοι τέ εἰσιν οἱ ἀνωτάτω καὶ
 πόσοι ἐκείνων ὑποδιαμεθέντες εἰς τοὺς ἀτόμους ἐστήσαντα
 περὶ μὲν οὖν χαρακτήρων ἐν τοῖς ἑξῆς τελεώτατα μετὰ ὑπο-
 γραφῆς εἰρήσεται, ἐνθαδὲ δὲ γνωστέον τασούτων περὶ τῶν ἀνω-
 τάτω χαρακτήρων, ὅτι δύο ὄντων, ὑψηγητικῷ καὶ ζητητικῷ,
 ὁ μὲν ὑψηγητικὸς ἡρμοσται πρὸς διδασκαλίαν καὶ πράξιν καὶ
 ἀπόδειξιν τοῦ ἀληθοῦς, ὁ δὲ ζητητικὸς πρὸς γυμνασίαν καὶ
 ἀγῶνα καὶ ἔλεγχον τοῦ ψεύδους· καὶ ὅτι ὁ μὲν ὑψηγητικὸς
 τῶν πραγμάτων στοχάζεται, ὁ δὲ ζητητικὸς τῶν προσώπων,
 τῶν μὲν οὖν Πλάτωνος διαλόγων ὑπάγονται τῷ μὲν φυσικῷ
 ὁ Τίμαιος, τῷ δὲ ἠθικῷ ἢ Ἀπολογία, τῷ δὲ λογικῷ Θεάγης,
 Κρατύλος, Λύσις, Σοφιστής, Αἰσχῆς, Πολιτικός, τῷ δὲ ἐλεγκτικῷ
 καὶ Παρμενίδης, Πρωταγόρας· τῷ δὲ πολιτικῷ Κρίτων, Πο-
 λιτεία, Φαίδων, Μένως, Συμπόσιον, Νόμοι, Ἐπιστολαί, Ἐπιστο-
 μίς, Μενέξενος, Κλειτοφῶν, Φίληβος· τῷ δὲ πειραστικῷ Εὐ-
 θύφρων, Μένων, Ἴων, Χαρμίδης· τῷ δὲ μαινετικῷ Ἀλκιβιάδης,
 τῷ δὲ ἀνατρεπτικῷ Ἰππίας, Εὐθύδημος, Γοργίας.

IV. Ἐπεὶ οὖν τεθεωρήκαμεν τὴν διαφορὰν αὐτῶν ὡς πέφυκε γίνεσθαι καὶ τοὺς χαρακτῆρας, ἐπὶ τούτοις λεγόμεν, ἀπὸ ποίων διαλόγων δεῖ ἀρχομένους ἐντυγχάνειν τῷ Πλάτῳ λόγῳ, διαφοροὶ γὰρ δόξαι γεγενῆσιν· οἱ μὲν ἀπὸ τῶν Ἐπιστολῶν ἀρχονται, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ Θεάγους· εἰσὶ δὲ οἱ κατὰ τετραλογίαν διελόντες αὐτοὺς καὶ τάττουσι πρώτην τετραλογίαν περιέχουσαν τὸν Εὐθύφρονα καὶ τὴν Ἀπολογίαν καὶ τὸν Κρίτωνα καὶ τὸν Φαίδωνα· τὸν μὲν οὖν Εὐθύφρονα, ἐπεὶ καὶ ἐπαγγέλλεται τῷ Σωκράτει ἐν αὐτῷ ἡ δίκη, τὴν δὲ Ἀπολογίαν, ἐπειδὴ ἀναγκαῖον αὐτῷ ἀπολογησάσθαι, ἐπὶ τούτοις τὸν Κρίτωνα διὰ τὴν ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ διατριβήν, ἔπειτα τὸν Φαίδωνα, ἐπεὶ ἐν αὐτῷ τέλος τοῦ βίου λαμβάνει ὁ Σωκράτης. ταύτης τῆς δόξης εἰσὶ Δερκυλλίδης καὶ Θράσυλλος, δοκοῦσι δὲ μοι προσώποις καὶ βίῳ περιστάσεσιν ἠδελγηκέναι τάξιν ἐπιθεῖναι· ὃ ἐστὶ μὲν ἴσως χρήσιμον πρὸς ἄλλου τι, οὐ μὴν πρὸς ὃ ἡμεῖς νῦν βουλόμεθα, βουλόμεθα δὲ ἀρχὴν καὶ διατάξιν διδασκαλικῆς τῆς κατὰ σοφίαν εὐρεῖν, φανεῖν οὖν Πλάτωνος λόγῳ μὴ εἶναι μίαν καὶ ὁρισμένην ἀρχήν· εἰκέναι γὰρ αὐτὸν τέλεισθαι ὅντια τελείῳ σχήματι κύκλου· ὥσπερ οὖν κύκλου μία καὶ θεωρούμενη οὐκ ἔστιν ἀρχή, οὕτως οὐδὲ τοῦ λόγου.

V. Οὐ μὴν διὰ τοῦτο ὁπωσοῦν ὡς ἔτυχεν ἐντευξόμεθα αὐτῷ· οὐδὲ γὰρ εἰ θέοι κύκλου γράφειν, ἀφ' οὐτινοςοῦν σημείου ἀρχόμενος τις γράφει τὸν κύκλον· ἀλλ' ἀφ' ἧς ἂν ἕκαστος ἡμῶν σχέσεως ἔχη πρὸς τὸν λόγον ἀρχόμενος ἐντευξεται τοῖς διαλόγοις, σχέσεις δὲ πλείους καὶ διαφοροὶ εἰσιν ἡμῶν πρὸς τὸν λόγον. ἡ μὲν γὰρ ἐστὶ κατὰ φύσιν, οἷον εὐφυνῆς ἀφύνης· ἡ δὲ κατὰ τὴν ἡλικίαν, οἷον ὥραν ἔχων τοῦ φιλοσοφεῖν ἢ περὶβηκῶς· ἡ δὲ κατὰ προαίρεσιν, οἷον φιλοσοφίας ἢ ἰστορίας ἕνεκα· ἡ δὲ κατὰ ἔξιν, οἷον προτετελεσμένος ἢ ἀμαθής· ἡ δὲ κατὰ τὴν ὕλην, οἷον ἐνασχολῶν φιλοσοφίᾳ ἢ περιελκόμενος ὑπὸ τῶν περιστάσεων. ὁ μὲν οὖν κατὰ φύσιν εὐ περὶκῶς, καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν ὥραν ἔχων τοῦ φιλοσοφεῖν, καὶ κατὰ τὴν προαίρεσιν ἕνεκα τοῦ ἀρετὴν ἀσκήσαι προσιών τῷ λόγῳ, καὶ κατὰ τὴν ἔξιν προτετελεσμένος τοῖς μαθήμασι, καὶ ἀφειμένος ἀπὸ τῶν πολιτικῶν περιστάσεων, ἀρξεται ἀπὸ τοῦ Ἀλκιβιάδου πρὸς τὸ τραπῆναι καὶ ἐπιστραφῆναι καὶ γινῶναι οὗ δεῖ τὴν ἐπιμέλειαν ποιῆσθαι. *εἰδ'· ὥσπερ πρὸς παρὰδειγμα καλὸν

ἰδεῖν, τίς ἐστὶν ὁ φιλόσοφος καὶ τίς αὐτοῦ ἡ ἐπιτήδευσις καὶ ἐπὶ ποίᾳ ὑποθέσει ὁ παρ' αὐτῷ λόγος προσάγεται, δεῖται τῷ Παλδῶνι ἐξῆς ἐντυγχάνειν· λέγει γάρ ἐν τούτῳ, τίς ἐστὶ φιλόσοφος, καὶ τίς ἐστὶν ἡ γε ἐπιτήδευσις, καὶ ἐπὶ ὑποθέσει τοῦ ἀθανάτου εἶναι τὴν ψυχὴν δίδωσι τὸν περὶ αὐτοῦ λόγον. μετὰ τοῦτο τῇ Πολιτείᾳ δίδωσι σ' ἐντυγχάνειν· ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ τῆς πρώτης γενέσεως ὑπογράφει πᾶσαν τὴν παιδείαν, ἢ χρώμενος ἀφίκοιτο ἂν τις ἐπὶ τὴν τῆς ἀρετῆς κτῆσιν. ἐπεὶ δὲ δεῖ καὶ ἐν γνώσει τῶν θεῶν γενέσθαι, ὥς δύνασθαι κτησόμενον τὴν ἀρετὴν ὁμοιωθῆναι αὐτοῖς, ἐντενξόμεθα τῷ Τιμαίῳ· αὐτῇ γὰρ τῇ περὶ τὴν φύσιν ἱστορίᾳ ἐντυγχάνοντες καὶ τῇ λεγομένῃ Θεολογίᾳ καὶ τῇ τῶν ὄλων διατάξει ἀνταπομέμεθα τὰ θεῖα ἐναργῶς.

VI. Ἐπὶ δὲ τις καὶ ἐν κεφαλαίῳ δύναται ἂν κατιδεῖν τὴν προσήκουσαν τάξιν τῶν διαλόγων τῇ κατὰ Πλάτωνα διδασκαλίᾳ τῷ τῷ Πλάτωνος αἰρουμένῳ. ἀναγκαῖον γὰρ οὗτος θεατὰς γενέσθαι καὶ τῆς ἑαυτοῦ ψυχῆς καὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν θεῶν αὐτῶν καὶ τοῦ καλλίστου νοῦ τυχεῖν, δεῖ πρῶτον μὲν ἐκκαθαῖραι τὰς ψευδεῖς δόξας τῶν ὑπολήψεων· οὐδὲ γὰρ οἱ ἱατροὶ νευρομῆκας, πρότερον τῆς προσφερομένης τροφῆς ἀπολαύσαι τὸ σῶμα δύνασθαι, εἰ μὴ τὰ ἐμποδίζοντα ἐν τούτῳ τις ἐκβάλλει. μετὰ δὲ τὸ ἐκκαθαῖραι ἐπεγείρειν καὶ προκαλεῖσθαι δεῖ τὰς φυσικὰς ἐννοίας, καὶ ταύτας ἐκκαθαίρειν καὶ εὐκρινεῖς ἀποφαίνειν ὡς ἀρχάς. ἐπὶ τούτοις ὡς προκατεσκευασμένης τῆς ψυχῆς δεῖ αὐτῇ τὰ οἰκεία ἐμποιεῖν δόγματα, καθ' ἃ τελειοῦται, ταῦτα δὲ ἐστὶ φυσικὰ καὶ θεολογικὰ καὶ τὰ ἠθικὰ καὶ πολιτικά· ἵνα *δὲ* τὰ δόγματα μένῃ ἐν τῇ ψυχῇ ἀναπόδραστα, δεήσει αὐτὰ δεδῆναι τῷ τῆς αἰτίας λογισμῷ, ἵνα τις βεβαίως ἐξηται τοῦ προκειμένου σκοποῦ. ἐπὶ τούτοις δεῖ πεπορίσθαι τὸ ἀπαρᾶλο-ριστὸν, ἵνα μὴ ὑπὸ τινος σοφιστοῦ παρενεχθέντες τρέψωμεν ἐπὶ τὰ χεῖρω τὴν ἑαυτῶν ἕξιν. ἵνα οὖν ἐκβάλλωμεν τὰς ψευδεῖς δόξας, δεήσει ἐντυγχάνειν Πλάτωνος τοῖς τοῦ πειραστικοῦ χαρακτηῖρος διαλόγοις, ἔχουσι τὸ ἐλεγκτικὸν καὶ τὸ λεγόμενον καθαρτικόν· ἵνα δὲ τις τὰς φυσικὰς ἐννοίας εἰς φῶς προκαλέσται, τοῖς τοῦ μαιευτικοῦ χαρακτηῖρος διαλόγοις δεήσει ἐντυγχάνειν· τοῦτο γὰρ ἐστὶν αὐτοῖς ἴδιον. ἵνα δὲ τις τὰ οἰκεία δόγματα παραλάβῃ, τοῖς τοῦ ὑψηλῆς χαρακτηῖρος διαλόγοις δεήσει ἐντυγχάνειν· τοῦτο γὰρ ἐστὶν αὐτῶν ἴδιον, εἰ γε ἐν τού-

τοῖς ἐστὶ μὲν τὰ φυσικὰ δόγματα, ἐστὶ δὲ καὶ τὰ ἠθικὰ καὶ τὰ πολιτικὰ καὶ οἰκονομικά, ὧν τὰ μὲν ἐπὶ θεωρίαν καὶ τὸν θεωρητικὸν βίον ἔχει τὴν ἀναφορὰν, τὰ δ' ἐπὶ πράξιν καὶ τὸν πρακτικὸν βίον, ἅμφω δὲ ταῦτα ἐπὶ τὸ ὁμοιωθῆναι θεῷ. ἵνα δὲ τὰ δεθέντα ἄφυστα ἡμῖν ὑπάρχῃ, τοῖς τοῦ λογικοῦ χαρακτῆρος διαλόγοις, ὅντος καὶ αὐτοῦ ζητητικοῦ, δεήσει ἐντυγχάνειν· ἔχουσι γὰρ τὰς τε διαιρετικὰς καὶ ὁριστικὰς μεθόδους καὶ πρὸς γε ἀναλυτικὰς καὶ συλλογιστικὰς, δι' ὧν τὰ μὲν ἀληθῆ ἀποδείκνυνται, τὰ δὲ ψευδῆ ἐλέγχεται. πρὸς δὲ τούτοις ἐπεὶ καὶ δεῖ ἀπαραλογίστους ἀπὸ σοφιστῶν εἶναι, τοῖς τοῦ ἐπιδεικτικοῦ καὶ ἀνατρεπτικοῦ χαρακτῆρος διαλόγοις ἐντενξόμεθα· ἐν οἷς ἔστιν ἐκμαθεῖν, ὅπως τε δεῖ ἐπαΐειν τῶν σοφιστῶν καὶ ὅπως αὐτοῖς καὶ ὅντινα τρόπον προσφέρεσθαι κακουργοῦσι περὶ τοὺς λόγους.

Α Δ Κ Ι Ν Ο Ο Υ

διδασκαλικὸς τῶν Πλάτωνος δογμάτων.

- Ι. Τῶν κυριωτάτων Πλάτωνος δογμάτων τοιαύτη ἂν τις διδασκαλία γένοιτο. φιλοσοφία ἐστὶν ὄρεξις σοφίας, ἢ λύσις καὶ περιαγωγή ψυχῆς ἀπὸ σώματος, ἐπὶ τὰ νοητὰ ἡμῶν τρεπομένων καὶ τὰ κατ' ἀλήθειαν ὄντα· σοφία δὲ ἐστὶν ἐπιστήμη θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. φιλόσοφος δὲ ἐστὶν ὁ παρ' ὧνύμῳ ὠνομασμένος ἀπὸ τῆς φιλοσοφίας, ὡς ὁ μουσικὸς ἀπὸ τῆς μουσικῆς· πεφυκέναι δὲ τοῦτον χορὴ πρῶτον μὲν πρὸς τὰ μαθήματα, ὅσα δύναται προσοικειοῦν καὶ προσάγειν αὐτὸν τῇ γνώσει τῆς νοητῆς οὐσίας καὶ μὴ πλανωμένης τε καὶ θενστής· ἔπειτα δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν ἔχειν ἐρωτικῶς καὶ μηδαμῇ προσδέχεσθαι τὸ ψεῦδος, ἐπὶ τούτοις δὲ καὶ φύσει πως σφρόνιμα εἶναι καὶ κατὰ τὸ παθητικὸν τῆς ψυχῆς φυσικῶς κατεσταλμένον. ὁ γὰρ ἐφιέμενος μαθημάτων περὶ τὰ ὄντα καὶ ἐπὶ ταῦτα τρέπων ἑαυτοῦ τὴν ὄρεξιν οὐ θανμάξοι ἂν τὰς ἡδονάς. δεῖ δὲ καὶ ἐλευθέριον εἶναι τῇ γνώμῃ τὸν μέλλοντα φιλοσοφεῖν· ἐναντιωτάτον γὰρ μικρολογία ψυχῇ μελλούσῃ θεωρεῖν τὰ θεῖα καὶ ἀνθρώπινα. καὶ πρὸς δικαιοσύνην δὲ πεφυκέναι χορὴ αὐτόν· εἶγε καὶ πρὸς ἀλήθειαν καὶ πρὸς ἐλευθερίαν καὶ πρὸς σωφροσύνην, προσεῖναι δὲ αὐτῷ καὶ εὐμάθειαν καὶ μνήμην· εἰδοποιεῖ δὲ καὶ ταῦτα τὸν φιλόσοφον. αὐταὶ δὲ αἱ εὐφυεῖαι παιδείας μὲν ὀρθῆς καὶ τροφῆς τῆς προσηκούσης τυχοῦσαι τέλεον ἀποφάνοσι πρὸς ἀρετὴν, ἀμεληθεῖσαι δὲ μεγάλων κακῶν αἰτίαι γίνονται· ταύτας δὲ καὶ ὁμωνύμως ταῖς ἀρεταῖς εἶωθεν ὀνομάζειν ὁ Πλάτων, σωφροσύνη τε καὶ ἀνδρεία καὶ δικαιοσύνη.
- ΙΙ. Αἰτιοῦ δ' ὄντος τοῦ βίου, τοῦ μὲν θεωρητικοῦ, τοῦ δὲ πρακτικοῦ, τοῦ μὲν θεωρητικοῦ τὸ κεφάλαιον ἐν τῇ γνώσει τῆς ἀληθείας κεῖται, τοῦ πρακτικοῦ δὲ ἐν τῷ πράξει τὰ ὑπαγορευόμενα ἐκ τοῦ λόγου. τίμιος μὲν δὴ ὁ θεωρητικὸς βίος, ἐπὶ

μενος δὲ καὶ ἀναγκαῖος ὁ πρακτικὸς· ὅτι δὲ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἐντεῦθεν ἂν γένοιτο δῆλον. ἔστι τοίνυν ἡ θεωρία ἐνέργεια τοῦ νοῦ νοούντος τὰ νοητά, ἡ δὲ πράξις ψυχῆς λογικῆς ἐνέργεια διὰ σώματος γινομένη, ἡ ψυχὴ δὲ θεωροῦσα μὲν τὸ θεῖον καὶ τὰς νοήσεις τοῦ θεοῦ εὐπαθεῖν τε λέγεται καὶ τοῦτο τὸ πάθημα αὐτῆς φρόνησις ὠνόμασται, ὅπερ οὐχ ἕτερον εἶποι ἂν τις εἶναι τῆς πρὸς τὸ θεῖον ὁμοιώσεως· ὅθεν καὶ προηγούμενον καὶ τίμιον ἂν εἴη τὸ τοιοῦτο καὶ εὐκταϊότατον καὶ οὐκείότατον ἀκωλυτὸν τε καὶ ἐφ' ἡμῖν κείμενον καὶ τοῦ προκειμένου τέλους ἡμῖν αἴτιον. ἡ μέντοι πράξις καὶ τὸ πρακτικὸν διὰ τοῦ σώματος περαινόμενα κωλυθῆναι τε δύναται καὶ πράττειτο ἂν ἀπαιτούντων τῶν πραγμάτων, ἃ κατὰ τὸν θεωρητικὸν βίον ὁράται, μελετῆσαι εἰς ἀνθρώπων ἡθῆ. ἡξεί γὰρ ὁ σπουδαῖος ἐπὶ τὰ κοινὰ, ὑπόταν ἴδῃ κακῶς διοικούμενα πρὸς τινῶν αὐτά, περιστατικά μὲν οὕτως ἡγνύμενος τὸ στρατηγεῖν, τὸ δικάζειν, τὸ πρεσβεῖν, ἄριστα δ' ἐν πράξει μὲν καὶ ὡς ἐν ταύτῃ προηγούμενα τὸ περὶ νομοθεσίας καὶ πολιτείας κατὰστασιν καὶ παιδεύειν νέων, πρέπει δὲ ἐκ τῶν εἰρημένων τῷ φιλοσόφῳ μηδαμῶς τῆς θεωρίας ἀπολείπεσθαι, ἀλλ' αἰετὰυτὴν τρέφειν καὶ αὐξάνειν, ὡς ἐπόμενον δὲ καὶ ἐπὶ τὸν πρακτικὸν χωρεῖν βίον.

III. Ἡ δὲ τοῦ φιλοσόφου σπουδὴ κατὰ τὸν Πλάτωνα ἐν τρισὶν εἶναι· ἐν τε τῇ θείᾳ καὶ τῇ τῶν ὄντων γνῶσει, καὶ ἐν τῇ πράξει τῶν καλῶν, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ τοῦ λόγου θεωρίᾳ· καλεῖται δὲ ἡ μὲν τῶν ὄντων γνῶσις θεωρητικὴ, ἡ δὲ περὶ τὰ πρακτέα πρακτικὴ, ἡ δὲ περὶ τὸν λόγον διαλεκτικὴ. διαιρεῖται δὲ αὐτὴ εἰς τε τὸ διαιρετικὸν καὶ τὸ ὁριστικὸν καὶ τὸ ἐπαγωγικὸν καὶ τὸ συλλογιστικόν, τοῦτο δὲ εἰς τὸ ἀποδεικτικόν, ὅπερ ἔστι περὶ τὸν ἀναγκαῖον συλλογισμόν, καὶ εἰς τὸ ἐπιχειρηματικόν, ὃ θεωρεῖται περὶ τὸν ἔνδοξον συλλογισμόν, καὶ εἰς τὴν τὸ ῥητορικόν, ὅπερ ἔστι περὶ τὸ ἐνθύμημα, ὃ καλεῖται ἀτελὲς συλλογισμός, καὶ προσέτι τὰ σοφίσματα· ὅπερ προηγούμενον μὲν οὐκ ἂν εἴη τῷ φιλοσόφῳ, ἀναγκαῖον δὲ τῆς δὲ πρακτικῆς τὸ μὲν θεωρεῖται περὶ τὴν τῶν ἡθῶν ἐπιμέλειαν, τὸ δὲ περὶ τὴν τοῦ οἴκου προστασίαν, τὸ δὲ περὶ πόλιν καὶ τὴν ταύ-

θεολογικὸν καλεῖται, τὸ δὲ περὶ τὴν τῶν ἄστρον πο-
 τὰς τούτων περιόδους καὶ ἀποκαταστάσεις καὶ τοῦδε
 σμου τὴν σύστασιν φυσικόν, τὸ δὲ θεωρούμενον διὰ γεω-
 καὶ τῶν λοιπῶν μαθημάτων μαθηματικόν. τῆς δὲ δι-
 τοιαύτης οὔσης καὶ τοῦ μερισμοῦ τῶν τῆς φιλοσοφίας
 περὶ τῆς διαλεκτικῆς θεωρίας πρότερον ῥητέον τῆς ἀρε-
 τῇ Πλάτωνι, καὶ πρώτιστα περὶ κριτηρίου.

IV. Ἐπεὶ οὖν ἐστὶ τι τὸ κρῖνον, ἔστι δὲ καὶ τὸ κρι-
 νον, εἴη ἂν τι καὶ τὸ ἐκ τούτων ἀποτελούμενον, ὅπερ
 τις κρίσιν. κυρίως μὲν δὴ τὴν κρίσιν ὀνομάσαι ἂν τις
 ριον, κοινότερον δὲ καὶ τὸ κρῖνον· τοῦτο δ' ἐστὶ διττόν
 ὑφ' οὗ κρίνεται τὸ κρινόμενον. τὸ δὲ δι' οὗ, ὡν τὸ μὲν
 ὁ ἐν ἡμῖν νοῦς, τὸ δὲ δι' οὗ ὄργανον φυσικὸν κριτικόν
 γινόμενος μὲν τῶν ἀληθῶν, ἐπομένως δὲ καὶ τῶν ψευδῶν
 το δὲ οὐκ ἄλλο τί ἐστίν ἢ λόγος φυσικός. σαφέστερον
 ὄντων κριτῆς μὲν ἂν λέγοιτο ὁ φιλόσοφος, ὑφ' οὗ τὰ π
 τα κρίνεται, κριτῆς δὲ καὶ ὁ λόγος, δι' οὗ τὸ ἀληθὲς κ
 ὁ καὶ ὄργανον ἔφαμεν εἶναι. διττός δ' ἐστὶν ὁ λόγος
 γὰρ ἐστὶ παντελῶς ἀληπτός τε καὶ ἀτρεκής, ὁ δὲ κατὰ
 πραγμάτων γινώσκων ἀδιάψευστος, τούτων δὲ ὁ μὲν π
 θεῷ δυνατός, ἀνθρώπῳ δὲ ἀδύνατος, ὁ δὲ δευτέρως
 θρώπῳ δυνατός. διττός δὲ καὶ οὗτος, ὁ μὲν περὶ τὰ π
 δὲ περὶ τὰ αἰσθητὰ· ὡν ὁ μὲν περὶ τὰ νοητὰ ἐπιστήμη
 καὶ ἐπιστημονικὸς λόγος, ὁ δὲ περὶ τὰ αἰσθητὰ δοξασ
 καὶ δόξα. ὅθεν ὁ μὲν ἐπιστημονικὸς τὸ βέλαιον ἔχει κ
 μον, ἅτε περὶ τῶν βεβαίων καὶ μονίμων ὑπάρχων, ὁ δ
 νός καὶ δοξαστικός πολὺν τὸ εἶκος διὰ τὸ μὴ περὶ τὰ
 εἶναι. ἐπιστήμης δὲ τῆς περὶ τὰ νοητὰ καὶ δόξης τῆς
 αἰσθητὰ ἀρχαὶ νόησις τε καὶ αἰσθησις. ἡ μὲν οὖν αἰσθ
 πάθος ψυχῆς διὰ σώματος ἀπαγγελλικὸν προηγουμέ
 πεπονηθείας δυνάμεως· ὅποταν δὲ ἐν τῇ ψυχῇ διὰ τῶν
 τηρίων κατὰ τὴν αἰσθησιν τύπος ἐγγένηται, ὅπερ ἐστίν
 σις, ἔπειτα οὗτος μὴ διὰ χρόνον πλήθος ἐξέλιθος γένητ
 ἔμμονος καὶ σωζόμενος, ἡ τούτου σωτηρία μνήμη κ
 δόξα δὲ ἐστὶ συμπλοκὴ μνήμης καὶ αἰσθήσεως. ὅπο
 ἐντύχωμεν αἰσθητῶ τινὶ πρώτον καὶ ἀπ' αὐτοῦ αἰσθη
 γένηται καὶ ἀπὸ ταύτης μνήμη, ἔπειτα ἐντύχωμεν τῷ α

λιν αἰσθητῶ, τὴν προϋποκειμένην μνήμην συντίθεμεν τῇ ἐκ δευ-
 τέρου γενομένη αἰσθήσει καὶ ἐν αὐτοῖς λέγομεν φέρε Σωκράτης,
 ἴππος, πῦρ, καὶ ὅσα τοιαῦτα· καὶ τοῦτο καλεῖται δόξα, συνθέν-
 των ἡμῶν τὴν προϋποκειμένην μνήμην τῇ νεωστὶ γενομένη αἰ-
 σθήσει· καὶ ὅταν μὲν συμφωνήσῃ ταῦτα κατ' ἀλλήλα γενόμενα,
 ἀληθὴς γίνεται δόξα, ὅταν δὲ παραλλάξῃ, ψευδὴς. ἂν γὰρ ἔχω-
 μιν μνήμην Σωκράτους ἐντυχῶν Πλάτωνι οἰηθῇ κατὰ τινὰ
 ῥηϊστίαν Σωκράτης πάλιν ἐντυγχάνειν, ἔπειτα τὴν ἀπὸ Πλά-
 τωνος αἰσθησὶν ὡς ἀπὸ Σωκράτους λαβὼν συντιεῖν ἢ ἔχει περὶ
 Σωκράτους μνήμη, ψευδὴς γίνεται δόξα· ἐν ᾧ δὲ γίνεται ἡ
 μνήμη καὶ ἡ αἰσθησις, τοῦτο κηρύνω ἐκμαρτυρῶ ὁ Πλάτων ἀπει-
 καῖ. ὅταν δὲ τὰ δοξασθέντα ἐξ αἰσθήσεως καὶ μνήμης ἀνα-
 πλάσασα ἡ ψυχὴ τῇ διανοίᾳ ἀποβλέπῃ εἰς ταῦτα ὥσπερ εἰς
 ἐκείνα, ἀφ' ὧν ἐγένετο, ἀνασχωρῶμεν τὸ τοιοῦτο ὁ Πλάτων
 καλεῖ. ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ φαντασίαν· τὴν δὲ διανοίαν φησι τὸν
 αὐτῆς τῆς ψυχῆς πρὸς αὐτὴν διάλογον, λόγον δὲ τὸ ἀπ' ἐκεί-
 νης ῥεῦμα διὰ τοῦ στόματος χωροῦν μετὰ φθόγγου. νόησις δὲ
 ἐστὶ νῦν ἐνέργεια θεωροῦντος τὰ πρῶτα νοητά· αὕτη διττὴ
 δοκεῖ εἶναι, ἡ μὲν πρὸ τοῦ ἐν τῷδε τῷ σώματι γενέσθαι τὴν
 ψυχὴν, θεωροῦσης αὐτῆς τὰ νοητά, ἡ δὲ μετὰ τὸ ἐμβιβασθῆναι
 εἰς τὸδε τὸ σῶμα· τούτων δὲ ἡ μὲν πρὸ τοῦ ἐν σώματι γενέσθαι
 τὴν ψυχὴν αὐτὸ τοῦτο νόησις ἐκαλεῖτο, γενομένης δ' αὐτῆς ἐν
 τῷ σώματι ἡ τότε λεγομένη νόησις νῦν ἐλέχθη φυσικὴ ἔννοια,
 νόησις τις οὕσα ἐναποκειμένη τῇ ψυχῇ. ὅταν οὖν φῶμεν τὴν
 νοητὴν ἀρχὴν εἶναι τοῦ ἐπιστημονικοῦ λόγου, οὐχὶ τὴν νῦν λε-
 γομένην φαιμέν, ἀλλὰ τὴν ὅτε χωρὶς τοῦ σώματος ἦν ἡ ψυχὴ,
 ἥτις, ὡς ἔφαμεν, τότε μὲν νόησις ἐλέγετο, νῦν δὲ φυσικὴ ἔν-
 νοια, καλεῖται δὲ ὑπ' αὐτοῦ ἡ φυσικὴ ἔννοια καὶ ἐπιστήμη
 ἀπλή καὶ πτέρωμα ψυχῆς, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ μνήμη. ἐκ δὲ τούτων
 πολλῶν οὐδῶν ἐπιστημῶν ὁ φυσικὸς καὶ ἐπιστημονικὸς συνέστη-
 κε λόγος, φύσει ἐνυπάρχων· οὐκοῦν ὄντος καὶ ἐπιστημονικοῦ
 λόγου καὶ δοξαστικοῦ, οὐσης δὲ καὶ νοήσεως καὶ αἰσθήσεως,
 ἔστι καὶ τὰ τούτοις ὑποκείμενα, οἷον τὰ νοητά καὶ αἰσθητά·
 καὶ ἐπεὶ τῶν νοητῶν τὰ μὲν πρῶτα ὑπάρχει, ὡς αἱ ἰδέαι, τὰ δὲ
 δευτέρω, ὡς τὰ εἶδη τὰ ἐπὶ τῇ ὕλῃ ἀχώριστα ὄντα τῆς ὕλης,
 καὶ νόησις ἐστὶ διττή, ἡ μὲν τῶν πρῶτων, ἡ δὲ τῶν δευτέρων.
 καὶ πάλιν ἐπεὶ τῶν αἰσθητῶν ἐστὶ τὰ μὲν πρῶτα, ὡς αἱ ποιότη-

τες, ὅλον χρώμα λευκότης, τὰ δὲ κατὰ συμβεβηκός, ὅλον τὸ λευκὸν τὸ κεχρωσμένον, μετὰ δὲ ταῦτα τὸ ἄθροισμα, ὅλον πῦρ μέλι, οὗτοι δὴ καὶ αἰσθησίς ἢ μὲν τις ἔσται τῶν πρώτων πρώτης λεγόμενῃ, ἢ δὲ τῶν δευτέρων δευτέρα. τὰ μὲν δὴ πρώτα νοητὰ νοήσις κρίνει οὐκ ἄνευ τοῦ ἐπιστημονικοῦ λόγου, περιλήψατινὶ καὶ οὐ διεξῶδῃ, τὰ δὲ δευτέρα ὁ ἐπιστημονικὸς λόγος οὐκ ἄνευ νοήσεως· τὰ δὲ πρώτα αἰσθητὰ καὶ τὰ δευτέρα ἢ αἰσθησίς κρίνει οὐκ ἄνευ τοῦ δοξαστικοῦ λόγου, τὸ δὲ ἄθροισμα ὁ δοξαστικὸς λόγος οὐκ ἄνευ τῆς αἰσθήσεως. τοῦ νοητοῦ δὴ πρῶτον πρῶτον ὄντος νοητοῦ, τοῦ δ' αἰσθητοῦ ἄθροίσματος, τὸν μὲν νοητὸν κόσμον κρίνει νόησις μετὰ λόγου, τουτέστιν οὐκ ἄνευ λόγου, τὸν δὲ αἰσθητὸν ὁ δοξαστικὸς λόγος οὐκ ἄνευ αἰσθήσεως. οὕσης δὲ θεωρίας καὶ πράξεως, ὁ ὁρθὸς λόγος οὕτως ὁμοίως κρίνει τὰ τῇ θεωρίᾳ ὑποπίπτοντα καὶ τὰ πρακτά, ἀλλ' ἐν μὲν τῇ θεωρίᾳ ἐπισκοπεῖ τὸ ἀληθές καὶ τὸ μὴ οὕτως ἔχει, ἐν δὲ τοῖς πρακτοῖς, τί τὸ οἰκεῖον καὶ τί τὸ ἀλλότριον καὶ τί τὸ πρακτὸν. τῷ γὰρ ἔχειν ἔννοιαν φυσικὴν καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ τῷ λόγῳ χρώμενοι καὶ ἀναφέροντες ἐπὶ τὰς φυσικὰς ἐννοίας ὡς ἐπὶ μέτρα τινὰ ὁρισμένα κρίνομεν, εἴτε οὕτως ἔχει τὰδε τινά, εἴτε καὶ ἑτέρως.

V. Τῆς διαλεκτικῆς δὲ στοιχειωδέστατον ἡγεῖται πρῶτον μὲν τὸ τὴν οὐσίαν ἐπιβλέπειν παντὸς ὁπουοῦν, ἔπειτα περὶ τῶν συμβεβηκότων· ἐπισκοπεῖ δὲ αὐτὸ μὲν ὃ ἔστιν ἕκαστον ἢ ἀνορθεν διαιρετικῶς καὶ ὁριστικῶς ἢ κατὰθεν ἀναλυτικῶς, τὰ δὲ συμβεβηκότα καὶ ὑπάρχοντα ταῖς οὐσίαις ἢ ἐκ τῶν περιοχομένων δι' ἐπαγωγῆς ἢ ἐκ τῶν περιεχόντων διὰ συλλογισμοῦ· ὡς κατὰ λόγον εἶναι τῆς διαλεκτικῆς τὸ μὲν διαιρετικόν, τὸ δὲ ὁριστικόν, τὸ δὲ ἀναλυτικόν, καὶ προσέτι ἐπαγωγικόν τε καὶ συλλογιστικόν. διαίρεσις μὲν τοίνυν ἔστιν ἢ μὲν γένους εἰς εἶδος τομὴ, ἢ δὲ ὅλου εἰς μέρη· ὡς ἡνίκα τέμνομεν τὴν ψυχὴν εἰς τε τὸ λογικόν καὶ εἰς τὸ παθητικόν, καὶ αὐτὰ πάλιν τὸ παθητικὸν εἰς τε τὸ θυμικόν καὶ τὸ ἐπιθυμητικόν ἢ δὲ φωνῆς τομὴ εἰς σημαινόμενα, ὡς ὅταν ἐν καὶ ταῦτόν ὄνομα εἰς πλείω πραγματὰ ἔλκηται· ἢ δὲ συμβεβηκότων εἰς ὑποκείμενα, ὡς ὅταν φάμεν τῶν ἀγαθῶν τὰ μὲν περὶ ψυχὴν, τὰ δὲ περὶ σῶμα, τὰ δὲ ἐκτός· ἢ δὲ ὑποκειμένων εἰς συμβεβηκότα, ὡς ὅταν φάμεν τῶν ἀνθρώπων τοὺς μὲν ἀγαθοὺς εἶναι, τοὺς δὲ κακοὺς, τοὺς

δι' μέσους. τῇ τοίνυν τοῦ γένους πρώτῳ εἰς εἶδη τομῇ χρῆσθαι
 δεῖ ὅπερ τοῦ διαγινώσκειν αὐτὸ ἕκαστον ὃ ἔστι κατὰ τὴν οὐ-
 σίαν· τοῦτο δὲ ἀνευ ὅρου οὐκ ἂν γένοιτο, ὃ δὲ ὅρος ἐκ διαι-
 ρέσεως γεννᾶται τοῦτον τὸν τρόπον· τοῦ μέλλοντος ὅρου ὑπο-
 πλπτειν πράγματος δεῖ τὸ γένος λαβεῖν, ὥς τοῦ ἀνθρώπου τὸ
 ζῶον, ἔπειτα τοῦτο τέμνειν κατὰ τὰς προσεχεῖς διαφορὰς κατ-
 ιόντας μέχρι τῶν εἰδῶν, οἷον εἰς λογικὸν καὶ ἄλογον καὶ θνη-
 τὸν καὶ ἀθάνατον, ὥστε εἰ συντεθεῖεν αἱ προσεχεῖς διαφοραὶ
 τῷ γένει τῷ ἐξ αὐτῶν, ὅρου ἀνθρώπου γίνεσθαι. ἀναλύσεως
 δὲ εἶδη ἔστι τρία· ἡ μὲν γάρ ἐστιν ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ
 πρώτα νοητὰ ἀνοδος, ἡ δὲ διὰ τῶν δεικνυμένων καὶ ὑποδεικνυ-
 μένων ἀνοδος ἐπὶ τὰς ἀναποδείκτους καὶ ἀμέσους προτάσεις,
 ἡ δὲ ἐξ ὑποθέσεως ἀνιούσα ἐπὶ τὰς ἀνυποθέτους ἀρχάς. ἡ μὲν
 ἡ πρώτη τοιάδε τίς ἐστιν, οἷον ἂν ἀπὸ τοῦ περὶ τὰ σωματικά
 μετῴμεν ἐπὶ τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς καλόν, ἀπὸ δὲ τούτου
 ἐπὶ τὸ ἐν τοῖς ἐπιτηδεύμασιν, εἴτα ἀπὸ τούτου ἐπὶ τὸ ἐν τοῖς
 νόμοις, εἴτ' ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαιος τοῦ καλοῦ, εἴτα οὕτω μετιόν-
 τες εὑρίσκωμεν λοιπὸν τὸ αὐτὸ τοῦτο καλόν. τὸ δὲ δεύτερον εἶδος
 τῆς ἀναλύσεως τοιοῦτόν τι ἔστιν· ὑποτίθεσθαι δεῖ τὸ ζητούμε-
 νον καὶ θεωρεῖν, τίνα ἔστι πρότερον αὐτοῦ, καὶ ταῦτα ἀποδει-
 κνύειν ἀπὸ τῶν ὑστέρων ἐπὶ τὰ πρότερα ἀνιόντα. ἕως ἂν ἔλθω-
 μεν ἐπὶ τὸ πρῶτον καὶ ὁμολογούμενον, ἀπὸ τούτου δὲ ἀρξάμε-
 νοι ἐπὶ τὸ ζητούμενον κατελευσόμεθα συνθετικῶ τρόπῳ· οἷον
 ζητῶν, εἰ ἀθάνατός ἐστιν ἡ ψυχὴ, ὑποθέμενος τοῦτο ζητῶ, εἰ
 αἰκίνητος, καὶ τοῦτο ἀποδείξας ζητῶ, εἰ τὸ αἰκίνητον αὐτοκί-
 νητον, καὶ πάλιν τοῦτο ἀποδείξας σκοπῶ, εἰ τὸ αὐτοκίνητον ἀρχὴ
 κινήσεως, εἴτα εἰ ἡ ἀρχὴ ἀγέννητος, ὅπερ τίθεται ὡς ὁμολογού-
 μεν, τοῦ ἀγέννητου καὶ ἀφθάρτου ὄντος· ἀφ' οὗ ἀρξάμενος
 ἐναργούς ὄντος συνθήσω τοιαύτην ἀπόδειξιν· εἰ ἡ ἀρχὴ ἀγέ-
 νητον καὶ ἀφθάρτον, ἀρχὴ κινήσεως τὸ αὐτοκίνητον, τὸ αὐτο-
 κίνητον δὲ ψυχὴ, ἀφθάρτος ἄρα καὶ ἀγέννητος καὶ ἀθάνατος
 ἡ ψυχὴ. ἡ δὲ ἐξ ὑποθέσεως ἀνάλυσις ἐστὶ τοιαύτη· ὁ ζητῶν τι
 υποτίθεται αὐτὸ ἐκεῖνο, εἴτα τῷ ὑποτεθέντι σκοπεῖ τί ἀκολου-
 θεῖ, καὶ μετὰ τοῦτο εἰ λόγον δέοι ἀποδιδόναι τῆς ὑποθέσεως,
 ἄλλην ὑποθέμενος ὑπόθεσιν ζητεῖ, εἰ τὸ πρότερον ὑποτεθέν
 πάλιν ἐστὶν ἀκόλουθον ἄλλῃ ὑποθέσει, καὶ τοῦτο μέχρις οὗ ἂν
 ἐπὶ τινι ἀρχὴν ἀνυπόθετον ἔλθῃ ποιεῖ. ἐπαγωγὴ δὲ ἐστὶ πᾶσαι

ἡ διὰ λόγων μέθοδος ἢ ἀπὸ τοῦ ὁμοίου ἐπὶ τὸ ὅμοιον μετιούσα ἢ ἀπὸ τῶν καθέκαστα ἐπὶ τὰ καθόλου· χρησιμωτάτη δὲ ἢ ἐπαγωγὴ εἰς τὸ ἀνακινεῖν τὰς φυσικὰς ἐννοίας.

VI. Τοῦ δὲ λόγου, ὃν καλοῦμεν πρότασιν, δύο ἐστὶν εἶδη, τὸ μὲν κατάφασις, τὸ δὲ ἀπόφασις· κατάφασις μὲν τὸ τοιοῦτο Σωκράτης περιπατεῖ· ἀπόφασις δὲ τὸ τοιοῦτο· Σωκράτης οὐ περιπατεῖ. τῆς δὲ ἀποφάσεως καὶ καταφάσεως ἡ μὲν ἐστὶ καθόλου, ἡ δὲ ἐπὶ μέρους, ἐπὶ μέρους μὲν καταφατική ἢ τοιαύτη· τις ἡδονὴ ἀγαθόν· ἀποφατική δὲ τοιαύτη· τις ἡδονὴ οὐκ ἀγαθόν· καθόλου δὲ καταφατική μὲν ἢ τοιαύτη· πᾶν τὸ αἰσχροὺς κακόν· ἀποφατική δὲ ἢ τοιαύτη· οὐδὲν τῶν αἰσχροῶν ἀγαθόν. τῶν δὲ προτάσεων αἱ μὲν κατηγορικαὶ εἰσιν, αἱ δὲ ὑποθετικά· κατηγορικαὶ μὲν αἱ ἀπλαῖ, οἷον· πᾶν δίκαιον καλόν· ὑποθετικά δὲ εἰσιν αἱ ἀκολουθίαν δηλοῦσαι ἢ μάχην. ζητῆται δὲ ὅτι Πλάτων καὶ τῇ τῶν συλλογισμῶν πραγματεία ἐλέγχων τε καὶ ἀποδεικνύων, ἐλέγχων μὲν διὰ ζητήσεως τὰ ψευδῆ, ἀποδεικνύων δὲ διὰ τινος διδασκαλίας τὰ ἀληθῆ. ἐστὶ δὲ ὁ συλλογισμὸς λόγος, ἐν ᾧ τεθέντων τινῶν ἕτερον τι τῶν κεκμένων δι' αὐτῶν τῶν τεθέντων ἐξ ἀνάγκης συμβαίνει· τῶν δὲ συλλογισμῶν οἱ μὲν εἰσι κατηγορικοί, οἱ δὲ ὑποθετικοί, οἱ δὲ μικτοί ἐκ τούτων· κατηγορικοὶ μὲν, ὧν καὶ τὰ λήμματα καὶ τὰ συμπεράσματα ἀπλὰ πρότασεις ὑπάρχουσιν, ὑποθετικοὶ δὲ οἱ ἐξ ὑποθετικῶν προτάσεων, μικτοὶ δὲ οἱ τὰ δύο συνειληφότες. ζητῆται δὲ ὁ ἀνὴρ τοῖς μὲν ἀποδεικτικοῖς ἐν τοῖς ὑψηλικοῖς διαλόγοις, τοῖς δὲ ἐνδόξοις πρὸς τοὺς σοφιστὰς τε καὶ νέους, τοῖς δὲ ἐριστικοῖς πρὸς τοὺς ἰδίως λεγομένους ἐριστικούς, οἷον Εὐθύδημον φέρε καὶ Ἰππῖαν. τῶν δὲ κατηγορικῶν σχημάτων ὅντων τριῶν, καὶ τοῦ μὲν πρώτου, ἐν ᾧ ὁ κοινὸς ὅρος τοῦ μὲν κατηγορεῖται, τῷ δὲ ὑπόκειται, τοῦ δὲ δευτέρου, ἐν ᾧ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέρων κατηγορεῖται, τοῦ δὲ τρίτου, ἐν ᾧ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέροις ὑπόκειται (ὅρους δὲ φημι τὰ μέρη τῶν προτάσεων, οἷον ἐπὶ τῆς· ὁ ἄνθρωπος ζῶν, τὸν ἄνθρωπον ὅρον φημὲν καὶ τὸ ζῶν), καὶ κατὰ τὸ πρῶτον σχῆμα ἐρωτᾷ λόγους πολλάκις ὁ Πλάτων καὶ κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον, κατὰ μὲν τὸ πρῶτον οὕτως ἐν Ἀλκιβιάδῃ· τὰ δίκαια καλά, τὰ καλὰ ἀγαθὰ, τὰ δίκαια ἤρα ἀγαθὰ· κατὰ δὲ τὸ δεύτερον [ὥς] ἐν Παρμενίδῃ οὕτως· ὁ μὴ ἔχει μέρη, οὔτε εὐθύ ἐστιν οὔτε στρου-

γύλον, τὸ μετέχον σχήματος ἢ εὐθύ ἐστιν ἢ στρογγύλον· ὃ ἄρα μὴ ἔχει μέρη, οὐδὲ σχήματος μετέχει· κατὰ δὲ τὸ τρίτον οὕτως ἐν τῷ αὐτῷ βιβλίῳ· τὸ μετέχον σχήματος ποῖόν ἐστι, τὸ μετέχον σχήματος πεπερατάσθαι· τί ἄρα ποῖόν πεπερατάσθαι, τοὺς δὲ ὑποθετικούς ἐν πολλοῖς βιβλίοις εὐρήσομεν ἐρωτωμένους ὑπὸ αὐτοῦ, μάλιστα δ' ἐν τῷ Παρμενίδῃ τοιοῦτους εὐροῖμεν ἂν λόγους· εἰ μὴ ἔχει μέρη τὸ ἐν, οὔτε ἀρχὴν οὔτε μέσον οὔτε τελευτήν ἔχει· εἰ μήτε ἀρχὴν μήτε μέσον μήτε τελευτήν ἔχει, οὐδὲ πέρας ἔχει· εἰ μὴ ἔχει πέρας, οὐδὲ σχήματος μετέχει· εἰ ἄρα μὴ ἔχει μέρη τὸ ἐν, οὐδὲ σχήματος μετέχει· κατὰ δὲ τὸ δεύτερον ὑποθετικὸν σχῆμα, ὃ οἱ πλείστοι τρίτον φασί, καθ' ὃ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέροις τοῖς ἄκροις ἔπεται, οὕτως ἐρωτᾷ· εἰ μὴ ἔχει μέρη τὸ ἐν, οὔτε εὐθύ ἐστιν οὔτε στρογγύλον· εἰ μετέχει σχήματος, ἢ εὐθύ ἐστιν ἢ στρογγύλον· εἰ ἄρα μὴ ἔχει μέρη, οὐ μετέχει σχήματος· καὶ μὴν καὶ κατὰ τὸ τρίτον σχῆμα, πρὸς τινῶν δὲ δεύτερον, καθ' ὃ ὁ κοινὸς ὅρος ἀμφοτέρων ἡγεῖται, ἐν τῷ Φαίδωνι οὕτως ἐρωτᾷ δυνάμει· εἰ λαβόντες τὴν τοῦ ἴσου ἐπιστήμην μὴ ἐπιτελήσμεθα, ἐπιστάμεθα, εἰ δὲ ἐπιτελήσμεθα, ἀναμνησκόμεθα· καὶ τῶν μικτῶν δὲ μέμνηται, τῶν μὲν ἐξ ἀκολουθίας κατασκευαστικῶν οὕτως· εἰ τὸ ἐν ὅλον ἐστὶ καὶ πεπερασμένον, τοῦτο ἀρχὴν καὶ μέσα καὶ τελευτήν ἔχον καὶ σχήματος μετέχει· τὸ δὲ ἡγνόμενον· τὸ ἄρα λήγον· τῶν δὲ ἐξ ἀκολουθίας ἀνασκευαστικῶν οὕτω πως τὰς διαφορὰς κατὰ τοῦτο θεωρεῖσθαι, ὅταν οὖν τις ἀκριβῶς κατίδῃ τὰς τῆς ψυχῆς δυνάμεις καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων διαφορὰς, καὶ τὰ εἶδη τῶν λόγων, ἃ προσαρμόττει τῇδε ἢ τῇδε τῇ ψυχῇ, ὅξως τε αἰσθάνεται καὶ ὅποιος ὑπὸ τίνων λόγων καὶ ὁποίων πελθεσθαι δύναται, οὗτος, εἰ προσλάβοι καὶ τὸν καιρὸν τῆς χρήσεως τὸν προσήκοντα, τέλος ἐστὶ ῥήτωρ καὶ ἡ ῥητορικὴ αὐτοῦ δικαίως ἂν λέγοιτο ἐπιστήμη τοῦ εὖ λέγειν· καὶ τὴν τῶν σοφισμάτων δὲ μέθοδον εὐροῖμεν ἂν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος ὑπογεγραμμένην ἐν τῷ Εὐθύδημῳ, εἰ ἀκριβῶς ἐντύχοιμεν τῷ βιβλίῳ, ὥστε ἐν αὐτῷ ὑποδεδειχθαι, τίνα μὲν παρὰ τὴν φωνὴν ἐστὶ σοφίσματα, τίνα δὲ παρὰ τὰ πράγματα, καὶ τὰς λύσεις αὐτῶν· καὶ μὴν τὰς δέκα κατηγορίας ἐν τε τῷ Παρμενίδῃ καὶ ἐν ἄλλοις ὑπέδειξε, τὸν ἐτυμολογικὸν τε τόπον ὅλον ἐν τῷ Κρατύλῳ διεξέρχεται· ἀπλῶς δὲ ἱκανώτατος ὁ ἀνὴρ καὶ θαύμαστής τῆς τε ὀριστικῆς

καὶ διαιρετικῆς πραγματείας, αἱ πᾶσαι δεικνύουσι μάλιστα τὴν δύναμιν τῆς διαλεκτικῆς. τὰ δὲ ἐν τῷ Κρατύλῳ τοιούτων ἔχει νοῦν. ζητεῖ γάρ, πότερον φύσει τὰ ὀνόματα ἔστιν ἢ θέσει, ἀρέσκει δὲ αὐτῷ, θέσει ὑπάρχειν τὴν ὀρθότητα τῶν ὀνομάτων οὐ μὴν ἀπλῶς οὐδὲ ὡς ἔτυχεν, ἀλλ' ὥστε τὴν θέσιν γενέσθαι ἀκολουθῶν τῇ τοῦ πράγματος φύσει· μὴ γὰρ ἄλλο τὴν ὀρθότητα εἶναι τοῦ ὀνόματος ἢ τὴν σύμφωνον τῇ φύσει τοῦ πράγματος θέσιν. μήτε γὰρ τὴν θέσιν τὴν ὁποιαδήποτε τοῦ ὀνόματος αὐταρχῇ ἂν εἶναι καὶ ἀποχωρῶσαν πρὸς ὀρθότητα, μήτε τὴν φύσιν καὶ τὴν πρώτην ἐκφώνησιν, ἀλλὰ τὸ ἐξ ἀμφοῖν, ὥστε εἶναι παντὸς ὀνόματος κατὰ τὸ οἰκεῖον τῇ τοῦ πράγματος φύσει κείμενον· οὐ γὰρ δηποῦ ἂν τὸ τυχὸν τῷ τυχόντι τεθῇ, σημαίνει τὸ ὀρθόν, οἷον ἵππου εἰ θέμεθα ἀνθρώπῳ ὄνομα, καὶ γὰρ τοι τὸ λέγειν ἀκολουθίᾳ τίς ἐστὶ τῶν πράξεων, ὥστε οὐ ὁποσδήποτε λέγων ὀρθῶς ἂν λέγοι, ἀλλ' εἰ οὕτω λέγοι, ἢ τὰ πράγματα πέφυκεν· ἐπεὶ δὲ τοῦ λέγειν μέρος ἐστὶ τὸ ὀνομάζειν, ὡς καὶ τοῦ λόγου μέρος τὸ ὄνομα, τὸ ὀρθῶς καὶ μὴ ὀρθῶς ὀνομάζειν οὐ κατὰ θέσιν ὁποιασοῦν γένοιτ' ἂν, ἀλλὰ κατὰ τὴν φυσικὴν τοῦ ὀνόματος οἰκειότητα πρὸς τὸ πρῶγμα, καὶ οὕτως ἂν εἴη ὀνοματοθέτης ἄριστος, ὁ σημαίνων δι' ὀνόματος τὴν φύσιν τοῦ πράγματος· ἐστὶ γὰρ τὸ ὄνομα ὄργανον πραγματείας οὐχ ὃ ἔτυχεν, ἀλλὰ τὸ κατάλληλον τῇ φύσει· καὶ δια τούτου διδάσκωμεν ἀλλήλους τὰ πράγματα καὶ διακρίνομεν αὐτά, ὥστε εἶναι τὸ ὄνομα διδασκαλικόν τι καὶ διακριτικόν τῆς ἐκάστης οὐσίας ὄργανον, ὡς ἡ κερκὶς τοῦ ὑφάσματος. περὶ τὸ διαλεκτικὸν δὲ καὶ τοῦτο ὑπάρξει τὸ τοῖς ὀνόμασιν ὀρθῶς χρῆσθαι ὡς γὰρ κερκίδι χρῆσαιτ' ἂν ὑφαντικός ἀνὴρ, εἰδὼς αὐτῆς τὸ προσῆκον ἔργον, τέκτονος αὐτὴν δημιουργήσαντος, οὕτω καὶ ὁ διαλεκτικός, ὀνοματοθέτου θέντος τοῦνομα, χρῆσαιτ' ἂν αὐτῷ κατὰ τρόπον καὶ προσφόρως. καὶ γὰρ τοῦ τέκτονος μὲν τὸ ποιῆσαι πηδάλιον, κυβερνήτου δὲ τὸ χρῆσασθαι καλῶς· οὕτω γὰρ τοι καὶ αὐτὸς ὁ ὀνοματοθέτης καλῶς ἂν χρῆσαιτο τῇ θέσει, εἰ ὡς διαλεκτικὸς παρόντος ποιῶτο τὴν θέσιν, τὴν φύσιν τῶν ὑποκειμένων ἐπισταμένον.

VII. Τὸ μὲν δὴ διαλεκτικὸν ἐπὶ τοσοῦτον ὑπογεγραφέον ἐστὶς δὲ περὶ τοῦ θεωρητικοῦ λέγωμεν. τούτου τοίνυν τὸ μὲν εἶπομεν εἶναι θεολογικόν, τὸ δὲ φυσικόν, τὸ δὲ μαθηματικόν.

καὶ ὅτι τοῦ μὲν θεολογικοῦ τέλος ἡ περὶ τὰ πρῶτα αἴτια καὶ ἀνωτάτω τε καὶ ἀρχικὰ γινώσις, τοῦ δὲ φυσικοῦ τὸ μαθεῖν, τίς ποτ' ἐστὶν ἡ τοῦ παντός φύσις καὶ οἷόν τι ζῶον ὁ ἄνθρωπος καὶ τίνα χώραν ἐν κόσμῳ ἔχων, καὶ εἰ θεὸς προνοεῖ τῶν ὅλων καὶ εἰ ἄλλοι θεοὶ τεταγμένοι ὑπὸ τούτῳ, καὶ τίς ἡ ἀνθρώπων πρὸς τοὺς θεοὺς σχέσις· τοῦ δὲ μαθηματικοῦ τὸ ἐπισκεψθαι τὴν ἐπίπεδόν τε καὶ τριγῇ διεστηκυῖαν φύσιν, περὶ τε κινήσεως καὶ φορᾶς ὅπως ἔχει. προκεισθῶ δὲ ἡ τοῦ μαθηματικοῦ θεωρία ἐπὶ κεφαλalaίων. αὕτη τοίνυν καὶ πρὸς δξύτητα διανοίας παρελήφθη ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος, θήγουσα τὴν ψυχὴν καὶ πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν ὄντων ἀκριβείαν παρεχομένη· τό τε περὶ τοὺς ἀριθμοὺς ὃν μόριον τοῦ μαθηματικοῦ οὐχ ἦν ἐτυχεν οἰκειώτεται λαποεῖ πρὸς τὴν τοῦ ὄντος ἐπάνοδον, ἀλλὰ σχεδόν τι τῆς περὶ τὰ μισθῆτα πλάνης καὶ ἀγνοίας ἀπαλλάττει ἡμᾶς, συνεργοῦν πρὸς τὴν τῆς οὐσίας γινώσιν, πρὸς τε πολέμους εὐθετον ὑπάρχει διὰ τὴν τῶν τακτικῶν θεωρίαν· τό γε μὴν κατὰ τὴν γεωμετρίαν ἐπιτηδεύοντες καὶ αὐτὸ πρὸς τὴν τοῦ ἀγαθοῦ γινώσιν, ὅταν γέ τις μὴ πράξεως ἐνεκεν μετὶ γεωμετρίας, ἀλλὰ προσγνώμενος αὐτῇ ὡς ἐπὶ τὸ ὃν αἰετὶ ἀνιέναι καὶ μὴ διατρέβειν περὶ τὸ γινόμενον καὶ ἀπολλύμενον, καὶ μὴν ἡ στερεομετρία χρησιμώτατη· μετὰ γὰρ τὴν δευτέραν αὐξήσιν ἀκόλουθος ἡ κατ' αὐτὴν θεωρία τρίτην αὐξήσιν ἔχουσα· χρησίμων δὲ ὥσπερ τι τέταρτον μάθημα καὶ ἡ ἀστρονομία, καθ' ἣν ἐν τῷ οὐρανῷ θεασόμεθα ἄστρον τε φορᾶς καὶ οὐρανοῦ καὶ τὸν δημιουργὸν νυκτός καὶ ἡμέρας μηνῶν τε καὶ ἐνιαυτῶν· ἐξ ὧν κατὰ τινα οἰκείαν ὁδὸν καὶ τὸν ἀπάντων δημιουργὸν ζητήσομεν, μετιόντες ἀπὸ τούτων τῶν μαθημάτων ὥσπερ τινὸς ὑποβάθρου καὶ στοιχείων. καὶ μουσικῆς δὲ ἐπιμελησόμεθα, ἐπὶ τὰ αὐτὰ τὴν ἀκοὴν ἀναφέροντες· ὥσπερ γὰρ πρὸς ἀστρονομίαν ὁμματα συνίστηκεν, οὕτως ἀκοὴ πρὸς τὸ ἐναρμόνιον· καὶ ὥσπερ ἀστρονομία τὸν νοῦν προσέχοντες ἀπὸ τῶν ὁρωμένων ἐπὶ τὴν ἀόρατον καὶ νοητὴν οὐσίαν ποδηγούμεθα, οὕτω καὶ τῆς ἐναρμονίας φωνῆς κατακούοντες ἀπὸ τῶν ἀκουστικῶν ἐπὶ τὰ αὐτὰ τῇ νῷ θεωρούμενα κατὰ ταῦτα μεταβαίνομεν· ὥς εἰ μὴ οὕτω μετιόμεν ταῦτα τὰ μαθήματα, ἀτελής τε καὶ ἀνόνητος καὶ οὐδενὸς λόγου ἄξια ἡ περὶ τούτων σκέψις γένοιτ' ἂν ἡμῖν. δεῖ γὰρ ὁξέως ἀπὸ τῶν ὁρατῶν καὶ ἀπὸ τῶν ἀκουστικῶν μεταβαίνειν ἐπ'

ἐκεῖνα, ἃ ἔστιν ἰδεῖν μόνον τῷ τῆς ψυχῆς λογισμῷ. ἔστι γὰρ ἡ τῶν μαθημάτων ἐπίσκεψις ὥς ἂν προσίμιόν τι πρὸς τὴν τῶν ὄντων θεωρίαν· ἐπιέμεναι γὰρ τοῦ ὄντος λαμβάνεσθαι γεωμετρία τε καὶ ἀριθμητική καὶ αἱ ταύταις ἐπόμεναι ὀνειρωττοῦσι μὲν περὶ τὸ ὄν, ὕπαρ δὲ αὐτὸ ἀδυνατοῦσιν ἰδεῖν, ἀγνοοῦσαι τὰς τε ἀρχὰς καὶ τὰ ἐκ τῶν ἀρχῶν συγκείμενα, οὐδὲν δὲ ἥτιον χρησιμώταται οὐδαί τυγχάνουσι κατὰ τὰ εἰρημένα. ὅθεν οὐδὲ ἐπιστήμας ταῦτα τὰ μαθήματα ἔφησεν ὁ Πλάτων· ἡ μὲντοι διαλεκτική μέθοδος ἀπὸ τῶν γεωμετρικῶν ὑποθέσεων ἐπὶ τὰ πρῶτα καὶ ἀρχικά καὶ ἀνυπόθετα ἀνιέναι πέφυκεν· ὅθεν τὴν μὲν διαλεκτικὴν ἐπιστήμην προσεῖπε, τὰ δὲ μαθήματα οὔτε δοξᾶν διὰ τὸ ἐναργέστερα εἶναι τῶν αἰσθητῶν, οὔτε ἐπιστήμην διὰ τὸ ἀμυδρότερα εἶναι τῶν πρῶτων νοητῶν· ἀλλὰ δοξᾶν μετὰ τῶν σομάτων φησὶν, ἐπιστήμην δὲ τῶν πρῶτων, διάνοιαν δὲ τῶν μαθημάτων. τίθεται δὲ τι καὶ πίστιν καὶ εἰκασίαν, τοῦτων δὲ τὴν μὲν πίστιν τῶν αἰσθητῶν, τὴν δὲ εἰκασίαν τῶν εἰκόνων καὶ εἰδώλων· ἐπεὶ δὲ ἡ διαλεκτικὴ ἰσχυρότατον τῶν μαθημάτων, ἅτε καὶ περὶ τὰ θεῖα καὶ βέβαια γινομένη, διὰ τοῦτο καὶ ἀνωτέρω τῶν μαθημάτων τάττεται, ὥσπερ θριγκὸς τις ὑπάρχουσα ἢ φυλακὴ τῶν λοιπῶν.

VIII. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπομένως περὶ τῶν ἀρχῶν τε καὶ τῶν θεολογικῶν λέγωμεν θεωρημάτων, ἀνῶθεν ἀπὸ τῶν πρῶτων ἀρχόμενοι καὶ ἀπ' αὐτῶν κατιόντες καὶ ἐπισκοποῦντες τὴν τοῦ κόσμου γένεσιν, τελευτῶντες δὲ εἰς ἀνθρώπων γένεσιν καὶ φύσιν. καὶ πρῶτόν γε περὶ ὕλης λέγωμεν. ταύτην τοίνυν ἐκμαγεῖόν τε καὶ πανδεχὲς καὶ τιθήνην καὶ μητέρα καὶ χώραν ὀνομάζει καὶ ὑποκείμενον ἅπλουν τε μετ' ἀναισθησίας καὶ νόθου λογισμοῦ ληπτόν· ἰδιότητα δὲ ἔχειν τοιαύτην, ὥστε πᾶσαν γένεσιν ὑποδέχεσθαι τιθήνης λόγου ἐπέχουσιν τῷ φέρειν αὐτὰς καὶ ἀναδέχεσθαι μὲν αὐτὴν πάντα τὰ εἶδη, αὐτὴν δὲ καθ' αὐτὴν ἄμορφόν τε ὑπάρχειν καὶ ἄποιον καὶ ἀνείδεον, ἀναματτομένην δὲ τὰ τοιαῦτα καὶ ἐκτυπουμένην καθάπερ ἐκμαγεῖον καὶ σχηματιζομένην ὑπὸ τούτων, μηδὲν ἴδιον σχῆμα ἔχουσιν μηδὲ ποιότητα, οὐ γὰρ γένοιτο ἂν τι εὖ παρεσκευασμένου πρὸς ποιήσεως ἐκτυπώσεις καὶ μορφάς, εἰ μὴ ἄποιον αὐτὸ ὑπάρχοι καὶ ἀμέτοχον ἐκείνων τῶν εἰδῶν, ἃ δεῖ αὐτὸ δεῖξασθαι· ὁρῶμεν δὲ καὶ τοὺς τὰ ἀλείμματα ἐξ ἐλαίου κατασκευάζοντας τὰ εὐώδη

ἀνοσιωτάτω τούτῳ χρωμένους, καὶ τοὺς τὰς μορφὰς δημιουργεῖν βουλομένους ἐκ κηροῦ ἢ πηλοῦ προλαίοντας ταῦτα καὶ ὡς ἐνδέχεται ἐσχημάτιστα παρέχοντας, προσήκει δὴ καὶ τῇ πανοραγεῖ ὕλῃ, εἰ μέλλει κατὰ πᾶν δέχεσθαι τὰ εἶδη, τῷ μηδεμίαν αὐτῶν φύσιν ἔχειν ὑποκεισθαι, ἀλλ' ἀποιόν τε εἶναι καὶ ἀνείδενον πρὸς ὑποδοχὴν τῶν εἰδῶν· τοιαύτη δ' οὕσα οὔτε σῶμα ἂν εἴη οὔτε ἀσώματος, δυνάμει δὲ σῶμα, ὥς καὶ τὸν χαλκὸν ὑπακούον δυνάμει ἀνδριάντα, διότι τὸ εἶδος δεξιόμενος ἀνδριάνεσται.

IX. Ἀρχικὸν δὲ λόγον ἐπεχούσης τῆς ὕλης ἔτι καὶ ἄλλας ἀρχὰς παραλαμβάνει, τὴν τε παραδειγματικὴν, τουτέστι τὴν τῶν ιδεῶν, καὶ τὴν τοῦ πατρὸς καὶ αἰτίου πάντων θεοῦ. ἔστι δὲ [καὶ] ἡ ἰδέα ὡς μὲν πρὸς θεὸν νόησις αὐτοῦ, ὡς δὲ πρὸς ἡμᾶς νοητὸν πρῶτον, ὡς δὲ πρὸς τὴν ὕλιν μέτρον, ὡς δὲ πρὸς τὸν αἰσθητὸν κόσμον παράδειγμα, ὡς δὲ πρὸς αὐτὴν ἐξεταζομένη οὐσία. καθόλου γὰρ πᾶν τὸ γινόμενον κατ' ἐπίνοιαν πρὸς τι ὀφείλει γίνεσθαι, οὐ ὥσπερ εἰ ἀπὸ τινὸς τι γένοιτο, ὥς ἀπ' ἑκῆς ἢ ἐξ αἰνῶν, δεῖ τὸ παράδειγμα προυποκεισθαι· εἴτε καὶ μὴ εἴη ἐξ αὐτοῦ τὸ παράδειγμα παντί, πάντως ἕκαστος ἐν αὐτῷ τὸ παράδειγμα ἴσχωρ τῶν τεχνιτῶν τὴν τοῦτου μορφὴν τῇ ὕλῃ περιτίθῃσιν. ὁρίζονται δὲ τὴν ἰδέαν παράδειγμα τῶν κατὰ φύσιν αἰώνιων. οὔτε γὰρ τοῖς πλείστοις τῶν ἀπὸ Πλάτωνος ἀρέσκει τῶν τεχνικῶν εἶναι ἰδέας, οἷον ἀσπίδος ἢ λύρας, οὔτε μὴν τῶν παρὰ φύσιν, οἷον πυρετοῦ καὶ χολέρας, οὔτε τῶν κατὰ μέρος, οἷον Σωκράτους καὶ Πλάτωνος, ἀλλ' οὐδὲ τῶν εἰτελῶν τιнос, οἷον ἑύπου καὶ κάρφους, οὔτε τῶν πρὸς τι, οἷον μείζονος καὶ ὑπερέχοντος· εἶναι γὰρ τὰς ἰδέας νοήσεις θεοῦ αἰωνίους τε καὶ ἀντοτελεῖς, ὅτι δὲ εἰδὶν αἱ ἰδέαι, καὶ οὕτω παραμυθούνται, εἴτε γὰρ νοῦς ὁ θεὸς ὑπάρχει εἴτε νοερόν, ἔστιν αὐτῷ νοήματα, καὶ ταῦτα αἰώνιά τε καὶ ἀτρέπτα, εἰ δὲ ταῦτο, εἰδὶν αἱ ἰδέαι· καὶ γὰρ εἰ ἄμετρος ὑπάρχει ἡ ὕλη κατὰ τὸν ἑαυτῆς λόγον, παρ' ἑτέρου τινὸς κρείττονος, τοῦ αὐλοῦ, τῶν μέτρων ὀφείλει τυγχάνειν· τὸ δὲ ἡγούμενον, τὸ ἄρα λῆγον· εἰ δὲ τοῦτο, εἰδὶν αἱ ἰδέαι μέτρα τινὰ αὐτὰ ὑπάρχουσιν, ἔτι γε μὴν εἰ ὁ κόσμος μὴ ἐκ ταυτομάτου τοιοῦτός ἐστιν, οὐ μόνον ἐκ τινὸς ἐστὶ γεγονώς, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τιнос, καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ πρὸς τι· τὸ δὲ πρὸς ὃ γέγονε τί ἂν ἄλλο [γέγονεν] ἢ ἰδέα;

ὥστε εἶναι ἂν αἱ ἰδέαι, ἀλλὰ μὴν καὶ εἰ νοῦς διαφέρει δόξης ἀληθοῦς, καὶ τὸ νοητὸν ἦν τοῦ δοξαστοῦ διαφέρον· εἰ δὲ τοῦτο, ἔστι νοητὰ ἕτερα τῶν δοξαστῶν· ὥστε εἴη ἂν καὶ πρῶτα νοητὰ, ὡς καὶ πρῶτα αἰσθητὰ· εἰ δὲ τοῦτο, εἰσὶν αἱ ἰδέαι· ἀλλὰ μὴν διαφέρει νοῦς δόξης ἀληθοῦς· ὥστε εἶναι ἂν αἱ ἰδέαι.

Χ. Ἐξῆς δὲ περὶ τῆς τρίτης ἀρχῆς ποιητέον τὸν λόγον, ἦν μικροῦ δεῖν καὶ ἄρρητον ἡγεῖται ὁ Πλάτων· ἐπαχθεύμενος δ' ἂν περὶ αὐτῆς τοῦτον τὸν τρόπον. εἰ ἔστι νοητὰ, ταῦτα δὲ οὔτε αἰσθητὰ οὔτε μετούσια τῶν αἰσθητῶν, ἀλλὰ πρῶτων τινῶν τῶν νοητῶν, ἔστι πρῶτα νοητὰ ἁπλᾶ, ὡς καὶ πρῶτα αἰσθητὰ· τὸ δ' ἡγαθόν, τὸ ἄρα λήγον. ἄνθρωποι μὲν δὴ ἐπὶ τοῦ τῆς αἰσθησεως πάθους ἐμπιπλάμενοι, ὥστε καὶ ὅπότε νοῦν προαιροῦντο τὸ νοητὸν, ἐμφανταζόμενοι ἔχειν τὸ αἰσθητὸν, καὶ μέγεθος συνεπινοεῖν καὶ σχῆμα καὶ χρῶμα πολλαῖς, οὐ καθαρῶς τὰ νοητὰ νοοῦσι, θεοὶ δὲ ἀπηλλαγμένως τῶν αἰσθητῶν εἰλικρινῶς τε καὶ ἁμυρῶς. ἐπεὶ δὲ ψυχῆς νοῦς ἀμείνων, νοῦ δὲ τοῦ ἐν δυνάμει ὁ κατ' ἐνέργειαν πάντα νοῶν καὶ ἄρα καὶ αἰεὶ, τούτου δὲ καλλίων ὁ αἰτίος τούτου καὶ ὅπερ ἂν ἐν ἀνωτέρῳ ταύτων ὑφέστηκεν, οὗτος ἂν εἴη ὁ πρῶτος θεός, αἰτίος ὑπάρχων τοῦ αἰεὶ ἐνεργεῖν τῷ νῷ τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ. ἐνεργεῖ δὲ ἀκίνητος αὐτὸς ὦν εἰς τοῦτον, ὡς καὶ ὁ ἥλιος εἰς τὴν ὕδαριν, ὅταν αὐτῷ προσβλέπῃ, καὶ ὡς τὸ ὄρεκτόν κινεῖ τὴν ὕβρεξιν ἀκίνητον ὑπάρχον· οὕτω γε δὴ καὶ οὗτος ὁ νοῦς κινῆσαι τὸν νοῦν τοῦ σύμπαντος οὐρανοῦ. ἐπεὶ δὲ ὁ πρῶτος νοῦς κάλλιστος, δεῖ καὶ κάλλιστον αὐτῷ νοητὸν ὑποκεῖσθαι, οὐδὲν δὲ αὐτοῦ κάλλιον· ἑαυτὸν ἂν οὖν καὶ τὰ ἑαυτοῦ νοήματα αἰεὶ νοοῖη, καὶ αὕτη ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ ἰδέα ὑπάρχει, καὶ μὴν ὁ πρῶτος θεὸς αἰδιός ἐστιν, ἄρρητος, αὐτοτελής τουτέστιν ἀπροσδήξιος, αἰτελής τουτέστιν αἰεὶ τέλειος, παντελής τουτέστιν πάντῃ τέλειος· θειότης, οὐσιότης, ἀλήθεια, συμμετρία, ἀγαθόν. λέγω δὲ οὕτως ὁρᾶν ταῦτα, ἀλλ' ὡς κατὰ πάντα ἐνὸς νοουμένου, καὶ ἀγαθὸν μὲν ἐστὶ, διότι πάντα εἰς δύναμιν εὐεργετεῖ, πάντος ἀγαθοῦ αἰτίος ὢν· καλὸν δέ, ὅτι αὐτοῦ τὸ σχῆμα φύσει τέλειον ἐστὶ καὶ σύμμετρον· ἀλήθεια δέ, διότι πάσης ἀληθείας ἀρχὴ ὑπάρχει, ὡς ὁ ἥλιος πάντος φωτός· πατήρ δὲ ἐστὶ τῷ αἰτίῳ εἶναι πάντων καὶ κοσμεῖν τὸν οὐράνιον νοῦν καὶ τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου πρὸς ἑαυτὸν καὶ πρὸς τὰς ἑαυτοῦ νοήσεις, κατὰ γὰρ

τὴν ἑαυτοῦ βούλησιν ἐμπέπληκε πάντα ἑαυτοῦ, τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου ἐπεγείρας καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐπιστρέψας, τοῦ νοῦ αὐτῆς αἴτιος ὑπάρχων· ὃς κοσμηθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς διακοσμεῖ σύμπασαν φύσιν ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ. ἄρρητος δ' ἔστι καὶ τῷ νῷ υἱὸς ληπτὸς, ὡς εἴρηται, ἐπεὶ οὔτε γένος ἐστὶν οὔτε εἶδος οὔτε διαφορά, ἀλλ' οὐδὲ συμβέβηκέ τι αὐτῷ, οὔτε κακόν· οὐ γὰρ θίμεις τοῦτο εἰπεῖν· οὔτε ἀγαθόν· κατὰ μετοχὴν γὰρ τινος ἔσται οὗτος καὶ μάλιστα ἀγαθότητος· οὔτε διαφορά· οὐδὲ γὰρ τοῦτο κατὰ τὴν ἔννοιαν αὐτοῦ· οὔτε ποιόν· οὐ γὰρ ποιωθέν ἐστι καὶ ὑπὸ ποιότητος τοιοῦτον ἀποτελεσμένον· οὔτε ἄποιον· οὐ γὰρ ἐστέρεται τινος ἐπιβάλλοντος αὐτῷ ποιού· οὔτε μέρος τινός, οὔτε ὡς ὅλον ἔχον τινὰ μέρη, οὔτε ὥστε ταῦτόν τι εἶναι ἢ ἕτερον· οὐδὲν γὰρ αὐτῷ συμβέβηκε, καθ' ὃ δύναται τῶν ἄλλων χωρισθῆναι· οὔτε κινεῖ οὔτε κινεῖται, ἔσται δὴ πρώτη μὲν αὐτοῦ νόησις ἢ κατὰ ἀφαιρέσειν τούτων, ὅπως καὶ σημειῶν ἐνοήσαμεν κατὰ ἀφαιρέσειν ἀπὸ τοῦ αἰσθητοῦ, ἐπιφάνειαν νοήσαντες, εἴτα γραμμὴν, καὶ τελευταῖον τὸ σημεῖον. δευτέρα δὲ ἐστὶν αὐτοῦ νόησις ἢ κατὰ ἀναλογίαν οὕτω πως· ὃν γὰρ ἔχει λόγον ὁ ἥλιος πρὸς τὴν ὕδαριν καὶ τὰ ὁρώμενα, οὐκ ὦν αὐτός ὄψις, παρέχων δὲ τῇ μὲν τὸ ὁρᾶν, τοῖς δὲ τὸ ὁρᾶσθαι, τοῦτον ἔχει τὸν λόγον ὁ πρῶτος νοῦς πρὸς τὴν ἐν τῇ ψυχῇ νόησιν καὶ τὰ νοούμενα· οὐ γὰρ ὦν ὅπερ ἐστὶν ἡ νόησις, παρέχει αὐτῇ τὸ νοεῖν καὶ τοῖς νοητοῖς τὸ νοεῖσθαι, φωτίζων τὴν περὶ αὐτὰ ἀληθεύειν. τρίτη δὲ νόησις τοιαύτη τις αὐ εἴη· θεωρῶν γὰρ τις τὸ ἐπὶ τοῖς σώμασι καλὸν μετὰ τοῦτο μέτεισιν ἐπὶ τὸ τῆς ψυχῆς κάλλος, εἴτα τὸ ἐν ἐπιτηδεύμασι καὶ νόμοις, εἴτα ἐπὶ τὸ πολὺ πῖλαγος τοῦ καλοῦ, μεθ' ὃ αὐτὸ τὸ ἀγαθὸν νοεῖ καὶ τὸ ἐραστὸν καὶ ἐφετὸν ὥσπερ φῶς φανέν καὶ οἶον ἐκλάμψαν τῇ οὕτως ἀνιούσῃ ψυχῇ· τούτῳ δὲ καὶ θεὸν συνεπινοεῖ διὰ τὴν ἐν τῷ τιμῷ ὑπεροχὴν. ἀμερῇ τε διὰ τὸ μὴ εἶναι πρότερόν τι αὐτοῦ· τὸ γὰρ μέρος καὶ τὸ ἐξ οὗ πρότερον ὑπάρχει τούτου, πῶ μέρος· καὶ γὰρ τὸ ἐπίπεδον πρότερον ἢ τὸ σῶμα, καὶ ἡ γραμμὴ πρότερον ἢ τὸ ἐπίπεδον· μέρη γε μὴν οὐκ ἔχον ἀκίνητος αὐ εἴη κατὰ τόπον καὶ ἀλλοιώσιν. εἰ γὰρ ἀλλοιωθήσεται, ἢ ὑφ' αὐτοῦ ἢ ὑφ' ἑτέρου· εἰ μὲν οὖν ὑφ' ἑτέρου, ἐκείνο αὐτοῦ ἰσχυρότερον ἔσται, εἰ δ' ὑφ' ἑαυτοῦ, ἦτοι ἐπὶ τὸ χεῖρον ἀλλοιωθήη αὐ ἢ ἐπὶ τὸ βέλτιον· ἄμφω δὲ ἄτοπα· ἐξ ὧν ἀπάντων ἀναφαί-

νεται καὶ τὸ ἀσώματον αὐτὸ εἶναι· ὅπερ καὶ τούτων ἀποδει-
χθήσεται. εἰ γὰρ σῶμα ὁ θεός, ἐξ ὕλης ἂν εἴη καὶ εἰδους· διὰ τὸ
πᾶν σῶμα συνδυασμὰ τι εἶναι ἐκ τε ὕλης καὶ τοῦ σὺν αὐτῇ εἰ-
δους, ὅπερ ἐξομοιοῦται ταῖς ιδέαις καὶ μετέχει αὐτῶν δύσφρα-
στον δὴ τίνα τρόπον· ἀτοπον δὲ τὸν θεὸν ἐξ ὕλης εἶναι καὶ
εἰδους· οὐ γὰρ ἔσται ἀπλοῦς οὐδὲ ἀρχικός· ὥστε ἀσώματος αἰ
εἴη ὁ θεός. καὶ αὐτόθεν δέ· εἰ σῶμά ἐστιν, ἐξ ὕλης ἂν ὑπάρ-
χοι· ἢ πῦρ ἂν οὖν εἴη ἢ ὕδωρ ἢ γῆ ἢ ἀήρ ἢ τι ἐκ τούτων·
ἀλλ' ἕκαστον γε τούτων οὐκ ἀρχικόν· καὶ ἄλλως δὲ ὕστερον
γενήσεται τῆς ὕλης, εἰ ἐξ ὕλης ὑπάρχοι· ὦν ἀτόπων ὄντων ἀσώ-
ματον αὐτὸν ὑποληπτέον· καὶ γὰρ, εἰ σῶμά ἐστι, καὶ φθαγτός
ἔσται καὶ γεννητός καὶ μεταβλητός· ἕκαστον δὲ τούτων ἀτοπον
ἐπ' αὐτοῦ.

XI. Καὶ μὴν καὶ αἱ ποιότητες τούτων τὸν τρόπον δειγνύ-
ουσιν· ἂν ἀσώματα. πᾶν σῶμα ὑποκειμένον ἐστίν, ἡ δὲ ποιότης
οὐχ ὑποκειμένον ἐστίν, ἀλλὰ συμβεβηκός· οὐκ ἄρα σῶμα ἡ
ποιότης. πᾶσα ποιότης ἐν ὑποκειμένῳ, οὐδὲν δὲ σῶμα ἐν ὑπο-
κειμένῳ, οὐκ ἄρα σῶμα ἡ ποιότης· ἐτι ποιότης ποιότητι ἐνε-
τίον, οὐ μὴν καὶ σῶμα σῶματι, σῶμά τε σώματος καθόσον σῶ-
μα οὐδενὶ διαφέρει, ποιότητι δὲ διαφέρει καὶ οὐ μὰ Δία σώμα-
σιν· οὐκ ἄρα σώματα αἱ ποιότητες. εὐλογώτατόν τε, ὥς ἡ ὕλη
ἀποιος, τὴν ποιότητα ἄνλον εἶναι· εἰ δὲ ἡ ποιότης ἄνλος, αὐτοῦ
ματος ἂν εἴη ἡ ποιότης. εἴ γε μὴν σώματα καὶ αἱ ποιότητες
δύο καὶ τρία σώματα ἔσται ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἀτοπωτάτου τού-
του ὑπάρχοντος· εἰ δὲ αἱ ποιότητες ἀσώματοι, καὶ τὸ δημιουργί-
κόν τούτων ἀσώματον, ἐτι τὰ ποιοῦντα οὐκ ἂν ἄλλα εἴη
τὰ ἀσώματα· παθητικὰ γὰρ τὰ σώματα καὶ θενστά καὶ οὐκ
αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντα, οὐδὲ μόνιμα καὶ ἐμπεδῆ,
αἱ γε καὶ ἐν οἷς δοκεῖ τι ποιεῖν πολλὴ πρόσθεν εὐρίσκεται πύ-
σχοντα· ὥσπερ οὖν ἔστι τι παθητικὸν ἐκλικρινῶς, οὕτως ἀναγ-
καῖον τί εἶναι καὶ ἀτρεκῶς ποιητικόν· οὐκ ἄλλο δὲ εἴρηται
ἂν τοῦτο ἢ ἀσώματον. ὁ μὲν δὴ περὶ τῶν ἀρχῶν λόγος τοιαύτως
ἂν τις εἴη θεολογικός λεγόμενος· ἐπὶ δὲ τὸν καλούμενον φυσί-
κον τόπον ἐξῆς χωρητέον ἐντεῦθεν ποθεν ἀρξαμένους.

XII. Ἐπεὶ γὰρ τῶν κατὰ φύσιν αἰσθητῶν καὶ κατὰ μέρος
ὀρισμένα τινὰ δεῖ παραδείγματα εἶναι τὰς ιδέας, ὧν καὶ τῶν
ἐπιστήμης γίνεσθαι καὶ τοὺς ὅρους· παρὰ πάντας γὰρ ἀνθρώπων

πους ἀνθρωπὸν τινα νοεῖσθαι καὶ παρὰ πάντας ἵππους ἵππον, καὶ κοινῶς παρὰ τὰ ζῶα ζῶον ἀρένητον καὶ ἀφθαρτον, ὃν τρόπον σφραγιδὸς μιᾶς ἐκμυρεῖα γίνεται πολλὰ καὶ ἑνὸς ἀνδρὸς εἰκόνες μυρίαὶ ἐπὶ μυρίαῖς, τῆς ἰδέας οὐσῆς αἰτίας ἀρχὴν τοῦ εἶναι ἑκάστου τοιοῦτου, οἷον αὕτη ὑπάρχει· ἀναγκαῖον καὶ τὸ κάλλιστον κατασκευάσμα τὸν κόσμον ὑπὸ τοῦ θεοῦ δεδημιουργησθαι πρὸς τινα ἰδέαν κόσμου ἀποβλέποντος, παραδείγματι υπάρχουσιν τοῦδε τοῦ κόσμου ὡς ἂν ἀπεικονισμένον ἀπ' ἐκείνης, πρὸς ἣν ἀφομοιωθέντα ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ αὐτὸν ἀπειρασθαι κατὰ θαυμασιωτάτην πρόνοιαν καὶ δίαταιν ἐλθόντος ἐπὶ τὸ δημιουργεῖν τὸν κόσμον, διότι ἀγαθὸς ἦν. ἐκ τῆς πάσης οὖν ὕλης αὐτὸν ἐδημιούργει· ἦν ἀτάκτως καὶ πλημμελῶς κινουμένην πρὸ τῆς οὐρανοῦ γενέσεως ἐκ τῆς ἀταξίας παραλαβὼν πρὸς τὴν ἀρίστην ἤγαγε τάξιν, ἀριθμοῖς πρέπουσι τὰ μέρη κοσμήσας αὐτοῦ καὶ σχημασιν, ὥστε διακρίναι ὅπως νῦν ἔχει πῦρ τε καὶ γῆ πρὸς αἶρα τε καὶ ὕδωρ, ἔχῃ μὲν τέως ἔχοντα καὶ τὸ δεκτικὸν τῆς τῶν στοιχείων δυνάμεως, ἀλόγως δὲ καὶ ἀμέτρως σεῖοντά τε τὴν ὕλην καὶ πρὸς ταύτης σεῖόμενα. ἐξ ἑκάστου γὰρ ὅλου τῶν τεττάρων αὐτὸν στοιχείων ἐγέννησε, πῦρ τε παντός καὶ γῆς ὕδατος τε καὶ αἰέρος, οὐδὲν μέρος οὐδεὶς ἀπολειπὼν οὐδὲ δύναιμι, διανοηθεὶς πρῶτον μὲν ὅτι σωματοειδὲς γρή τὸ γενόμενον εἶναι καὶ πάντως ἀπτόν τε καὶ ὁρατόν, γρηὶς δὲ πῦρός καὶ γῆς οὐχ οἶόν τε οὔτε ὁρατόν τι εἶναι οὔτε ἀπτόν· κατὰ δὲ τὸν εἰκότα λόγον ἐκ γῆς αὐτὸν καὶ πῦρός ἐποίησεν· ἐπεὶ δὲ καὶ δεσμὸν ἔδει τινὰ συναγωγὸν ἀμφοτέρων ἐν μέσῳ γενέσθαι, θεῖος δὲ δεσμὸς ὁ τῆς ἀναλογίας, ὃς ἑαυτὸν τε καὶ τὰ συνδούμενα πέφυκεν ἐν ποιεῖν, ἐπίπεδός τε οὐκ ἦν ὁ κόσμος — ἀπέχρη γὰρ ἂν αὐτῷ μία μεσότης — σφαιροειδὲς δὲ, οὕτω ἐδέησεν αὐτῷ μεσότητων εἰς συναρμογὴν· διὰ τοῦτο πῦρός ἐν μέσῳ καὶ γῆς αἰῆς τε καὶ ὕδωρ ἐταχθῇ κατὰ τὸν τῆς ἀναλογίας τρόπον· ὥστε ὡς ἔχει πῦρ πρὸς αἶρα, οὕτως ἔχει αἶρα τε πρὸς ὕδωρ καὶ τοῦτο πρὸς γῆν καὶ ἀνάπαλιν. τῷ δὲ μηδὲν ἔξωθεν ὑπολείπεσθαι καὶ μονογενῇ τὸν κόσμον ἐποίησε καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῇ ἰδέᾳ εἰκασμένον μιᾷ οὔσῃ, πρὸς τε τούτοις ἄνωσον καὶ ἀγῆρω, ἅτε αὐτῷ μηδεὶς προσιδόντος τοῦ κηραίνειν πεφυκότος, αὐτάρκη τε καὶ οὐδεὶς ἔξωθεν δεόμενον· γῆμα δ' αὐτῷ περιέβηκε τὸ σφαιροειδές, εὐμορφότατον

σχημάτων και πολυχωρότατον και ευκίνητότατον· και ἐπεὶ ὁράσεως ἔδειτο οὔτε ἀκοῆς οὔτε μὴν ἄλλου τοιούτου τινός, προσῆψεν αὐτῷ τοιαῦτα ὄργανα πρὸς ὑπηρεσίαν, ἀφελὰ δὲ τὰς λοιπὰς κινήσεις μόνην αὐτῷ δέδωκε τὴν κυκλοφοροῦσαν καὶ φρονήσεως οἰκείαν ὑπάρχουσαν.

XIII. Ἐξ ὧν δὲ συνέστηκεν ὁ κόσμος, δύο ὑπαρχόντων σώματος καὶ ψυχῆς, ὧν τὸ μὲν ὁρατὸν καὶ ἄπτόν, ἡ δὲ τὸς τε καὶ ἀναφῆς, ἐκατέρου ἡ δύναμις καὶ ἡ σύστασις φθορὰς οὕσα τυγχάνει. τὸ μὲν γάρ σῶμα αὐτοῦ ἐκ πυρὸς γονε καὶ γῆς ὕδατός τε καὶ αἰθέρος· ταῦτα δὴ τὰ τέτταρα σβῶν ὁ δημιουργὸς τοῦ κόσμου οὐ μὰ Δία στοιχείων τάξιμιστα διασχημάτισε πυραμίδι καὶ κύβῳ καὶ ὀκταέδρῳ καὶ εἰκοσαέδρῳ καὶ ἐπὶ πᾶσι δωδεκαέδρῳ· καὶ καθὼ μὲν πυραμίδος σχῆμα ἔλαβεν ἡ ὕλη, πῦρ ἐγένετο, τμητικωτάτου τοῦ σώματος ὄντος καὶ ἐξ ἐλαττόνων τριγώνων, ταύτῃ δὲ καὶ μακροτέρου· καθὼ δὲ ὀκταέδρου, τὴν αἰθέρος ποιότητα ἀπέλαβε, καὶ εἰκοσαέδρου τύπον, τὴν ὕδατος ποιότητα ἔσχε, τὸ δὲ κύβου σχῆμα ἀπεδίδου τῇ γῇ, στερεωτάτῃ ὑπαρχούσῃ καὶ ἐκτετατάτῃ· τῷ δὲ σχήματι τῷ δωδεκαέδρῳ πρὸς τὸ πᾶν κατασκευάσατο. πάντων δὲ ταύτων ἀρχικωτέρα φύσις ἡ τῶν ἐπιπλάτων γὰρ στερεῶν προηγείται τὰ ἐπίπεδα· τῆς δὲ ἐπιπέδου φύσεως ὥσπερ τινὰ πρόγονα δύο ὑπάρχει τρίγωνα τὰ καὶ ὀρθογώνια, ὅντα τὸ μὲν σκαληνόν, τὸ δὲ ἰσοσκελές· τοῦ σκαληνοῦ μίαν μὲν γωνίαν ὀρθὴν ἔχοντος, μίαν δὲ διμοίρουσιν αἱ δύο κατὰλειπομένην τρίτου. τὸ μὲν δὴ πρότερον, λέγω δὲ τὸ ἰσοσκελὲς σκαληνόν τρίγωνον, πυραμίδος καὶ ὀκταέδρου καὶ εἰκοσαέδρου στοιχείον γίνεται, τῆς μὲν πυραμίδος ἐκ τεττάρων ἰσοπλάτων τριγώνων συνεστώσης, εἰς ἕξ τρίγωνα σκαληνὰ τὰ εἰρημμένα τοῦ διαιρουμένου· τοῦ δὲ ὀκταέδρου ἐξ ὀκτὼ ὁμοίως διατεταμένον ἐκάστον εἰς ἕξ σκαληνὰ, τὰ δὲ εἰκοσαέδρου ἐξ εἰκοσίων δὲ ἕτερον, λέγω δὲ τὸ ἰσοσκελές, συστατικὸν τοῦ κύβου γίνεται· τεττάρων γὰρ ἰσοσκελῶν τρίγωνων συνελθόντα τετράγωνον ἐξ ὁποίων ἕξ τετραγώνων ὁ κύβος συνίσταται· τῷ δὲ δωδεκαέδρῳ εἰς τὸ πᾶν ὁ θεὸς καταχορήσατο, διότι ζωδιά τε ἐν οὐρανῷ θεωρεῖται δώδεκα ἐν τῷ ζωδιακῷ κύκλῳ καὶ ἐκάστον ἐκ τῶν εἰς μοίρας τριάκοντα διαιρεῖται, παραπλησίως καὶ ἐπὶ τοῦ ὀκταέδρου ἐκ πενταγώνων ὄντος δώδεκα, διαιρουμένα

πάντε τρίγωνα, ὥστε ἕκαστον δι' ἑξ τριγώνων εἶναι, ἐν ὅλῳ τῷ δωδεκαέδρῳ τριακοσίων ἐξήκοντα εὐρισκομένων τριγώνων, ὁπόσαι καὶ ἐν τῷ ζωδιακῷ μοῖραι οὖσαι τυγχάνουσι. τοῖτοις οὖν ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἡ ὕλη τυπωθεῖσα ἐκινεῖτο μὲν τὸ πρῶτον τοῖς ἰγρεσιν ἀτάκτως, εἰτα ὑπὸ τοῦ Θεοῦ πρὸς τάξιν ἤχθη, ἀρμονοφέντων πάντων ἀναλογία πρὸς ἄλληλα· οὐ μένει δὲ ταῦτα διακριθέντα κατὰ χώραν, ἀπανστον δὲ ἔχει σεισμόν καὶ τῇ ὕλῃ παρέχει, διότι τῇ τοῦ κόσμου περιφορᾷ σφιγγόμενα συνωθεῖται καὶ συνελαννόμενα πρὸς ἄλληλα φέρεται τὰ λεπτομερέστερα εἰς τὰς τῶν ἀδρομερεστέρων χώρας. διὰ τοῦτο δὲ μηδὲν κενὸν ὑπολείπεται σώματος ἔρημον, καὶ ἡ ἀνωμαλότης δὲ διαμένονσα τὸν σεισμόν παρέχεται· ὑπὸ τε γὰρ τούτων ἡ ὕλη σείεται καὶ ταῦτα ἐπ' ἐκείνης.

XIV. Τὰ μὲν δὴ σώματα εἰς τὰς τῶν ἐμφαινόμενων ἐν τῇ ψυχῇ δυνάμεων . . . τὴν διδασκαλίαν αὐτῆς πεποιήται. ἵπαι γὰρ ἕκαστα τῶν ὄντων κρίνομεν τῇ ψυχῇ, τὰς ἀπάντων τῶν ὄντων ἀρχὰς εἰκότως ἐγκατέταξεν αὐτῇ, ἐν αἷ τῶν ὑποπιπτόντων ἕκαστον κατὰ τὸ συγγενὲς καὶ παραπλησίον θεωροῦντες σύμφωνον τοῖς ἔργοις καὶ τὴν οὐσίαν αὐτῆς ὑποστήσασκεθα. λέγων οὖν εἶναι τινα νοητὴν οὐσίαν ἀμεριστον, καὶ ἄλλην περὶ τὰ σώματα μεριστὴν ὑπεστήσασα ἐμφαίνων, ὅτι ἕκαστος τῶν οὐσιῶν ἐφάπτεσθαι δύναται τῇ νοήσει· ὁρῶν δὲ καὶ ἐπὶ τῶν νοητῶν ταυτότητα τε καὶ ἐτερότητα, καὶ ἐπὶ τῶν μεριστῶν, ἐκ πάντων τούτων συνηράνικε τὴν ψυχὴν· ἡ γὰρ τῷ ὁμοίῳ τὸ ὁμοίον γνωρίζεται, ὥς τοῖς Πυθαγορείοις ἀρέσκει, ἡ τῷ ἀνομοίῳ τὸ ἀνόμοιον, ὥς Ἡρακλείτῳ τῷ φυσικῷ. ὅταν δὲ αὕτη γεννητὸν εἶναι τὸν κόσμον, οὐχ οὕτως ἀκουστέον αὐτοῦ, ὥς ὄντος ποτὲ χρόνου, ἐν ᾧ οὐκ ἦν κόσμος· ἀλλὰ διότι αἰεὶ ἐν γίνεσει ἔσθι καὶ ἐμφαίνει τῆς αὐτοῦ ὑποστάσεως ἀρχικώτερόν τι αἴτιον· καὶ τὴν ψυχὴν δὲ αἰεὶ οὖσαν τοῦ κόσμου οὐχὶ ποιεῖ ὁ Θεός, ἀλλὰ κατακοσμεῖ, καὶ ταύτῃ λέγουσι ἂν καὶ ποιεῖν, ἐγείρειν καὶ ἐπιστρέφειν πρὸς αὐτὸν τὸν τε νοῦν αὐτῆς καὶ αὐτὴν ὥπερ ἐκ κάρου τινός [βαθέος ὕπνου], ὅπως ἀποβλέπουσα πρὸς τὰ νοητὰ αὐτοῦ δέχεται τὰ εἶδη καὶ τὰς μορφάς, ἐφιμένη τῶν ἐκείνου νοημάτων. δῆλον οὖν ὅτι ζῶν ἂν εἴη ὁ κόσμος καὶ νοερόν· ἄριστον γὰρ αὐτὸν βουλόμενος ποιῆσαι ὁ Θεὸς ἀκούθως καὶ ἐμψυχον αὐτὸν ἐποίησε καὶ νοερόν· τό τε γὰρ ἐμ-

ψυχον ἀποτέλεσμα τοῦ μὴ ἐμψύχου ὅλον ὅλου χρειττον καὶ τὸ νοερὸν τοῦ μὴ νοεροῦ, ἴσως οὐχ οἷον τε ὄντος νοῦ ἄνευ ψυχῆς ὑποστῆναι· τῆς δὲ ψυχῆς ταθείσης ἐκ τοῦ μέσου ἐπὶ τὰ πέρατα, συνέβη αὐτὴν τὸ σῶμα τοῦ κόσμου κύκλῳ διὰ παντός περιέχειν καὶ περικαλύπτειν, ὥστε ὅλον τῷ κόσμῳ αὐτὴν παρκατεῖναι καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ αὐτὸν συνδεῖν τε καὶ συνέχειν, κρατεῖν μέντοι τὰ ἐκτός αὐτῆς τῶν ἐντός· ἡ μὲν γὰρ ἐκτός ἀσπίστος ἔμεινεν, ἡ δὲ ἐντός εἰς ἑπτὰ κύκλους ἐμμήθη ἐξ ἀρχῆς νεμηθεῖσα κατὰ διπλάσια καὶ τριπλάσια διαστήματα· ἔστι τε ἡ μὲν περιεχομένη ὑπὸ τῆς ἀσπίστος μεινάσης σφαίρας ταύτῃ παραπλήσια, ἡ δὲ σχισθεῖσα θιατέρῃ· ἡ μὲν γὰρ τοῦ πάντε περιέχοντος οὐρανοῦ κίνησις ἀπλανῆς οὕσα μία τέ ἐστι καὶ τεταρμένη, ἡ μέντοι τῶν ἐντός ποικίλη καὶ ἀνατολαῖς τε καὶ ὀδυσσιν ἄλλοια, διὸ καὶ πλανῆτις καλεῖται· φέρεται δὲ ἡ μὲν ἐκτός ἐπὶ τὰ δεξιὰ ἀπ' ἀνατολῆς ἐπὶ δύσιν κινουμένη, ἡ δὲ ἐκτός ἀνάπαιν ἐπὶ τὰ ἀριστερά, ἀπὸ δύσεως ἐπ' ἀνατολὴν ὑπαντιάζουσα τῷ κόσμῳ· ἐδημιούργησε δὲ ὁ θεὸς καὶ ἀστέρας τε καὶ ἀστέρα, καὶ τούτων τὰ μὲν ἀπλανῆ, κόσμον οὐρανοῦ τε καὶ νοητός, πάμπολλα ὄντα τῷ πλήθει, τὰ δὲ εἰς γένεσιν ἀριθμοῦ καὶ χρόνου καὶ δείξιν τῶν ὄντων, ἑπτὰ ὄντα, καὶ γὰρ τὸν χρόνον ἐποίησε τῆς κινήσεως τοῦ κόσμου διάστημα, ὥς ἂν ἐκὼνα τοῦ αἰῶνος, ὅς ἐστι μέτρον τοῦ αἰωνίου κόσμου τῆς αἰωνῆς, τὰ δὲ μὴ ἀπλανῆ τῶν ἀστρων τῇ δυνάμει οὐχ ὅμοια· ἥλιος μὲν ἡγεμονεύει πάντων, δεικνύς τε καὶ φαίνων τὰ σύμπαντα· σελήνη δὲ ἐν τάξει δευτέρα θεωρεῖται ἕνεκα τῆς δυνάμεως, καὶ δὲ ἄλλοι πλανῆται ἀναλόγως κατὰ μοῖραν ἕκαστος ἰδίαν, καὶ σελήνη μὲν μηνὸς μέτρον ποιεῖ, ἐκπεριελθοῦσα τὸν ἑαυτῇ κύκλον καὶ καταλαβοῦσα τὸν ἥλιον ἐν τοσούτῳ· ἥλιος δὲ ἐν αὐτῷ· περιελθὼν γὰρ τὸν ζωοφόρον κύκλον πληροῖ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους· οἱ τε ἄλλοι καθ' ἓνα ἕκαστον περιόδοις ἰδίαις χρησιμοποιεῖται, αἵτινες θεωροῦνται οὐ τοῖς τυχούσιν εἶσιν, ἀλλὰ τοῖς πεπαιδευμένοις· ἐκ δὲ πασῶν τῶν περιόδων ὁ τέλειος ἀριθμὸς καὶ χρόνος συμπεραίνεται, ὁπόταν ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον πάντες οἱ πλανῆται ἔλθοντες ταύτην τὴν τάξιν λάβωσιν, ὥστε εὐθείας νοηθείσης ἀπὸ τῆς ἀπλανοῦς σφαίρας ἐπὶ τὴν γῆν νενοῦσθαι κατὰ κάθετον τὰ κέντρα αὐτῶν ἐπὶ ταύτης θεωρεῖσθαι, ἑπτὰ τοίνυν σφαιρῶν οὐδῶν ἐν τῇ πλανωμένη σφαίρᾳ, ἑπτὰ σώματα

ὁ θεὸς δημιουργήσας ὁράτᾳ ἐκ πυρώδους τῆς πλείστης οὐσίας ἐπήρμωσε ταῖς σφαίραις ὑπαρχούσαις ἐκ τοῦ θατέρου κύκλου καὶ πλανωμένον· σελήνην μὲν δὴ τῷ μετὰ γῆν ἐπέθηκε κύκλῳ τῷ πρώτῳ, ἥλιον δὲ εἰς τὸν δευτέρου ἔταξε, φωσφόρον δὲ καὶ τὸν ἱερὸν Ἑρμοῦ λεγόμενον ἀστέρα εἰς τὸν ἰσοταχῇ μὲν ἡλίῳ κύκλον ἰόντα, τούτου δὲ ἀφεστῶτα· ὑπερθεν δὲ τοὺς ἄλλους κατὰ σφαῖραν οἰκείαν· τὴν μὲν βραδύτατον αὐτῶν ὑπὸ τῇ τῶν ἀπλανῶν κείμενον σφαίρᾳ, ὃν Κρόνον τινὲς ἐπονομάζουσιν ἀστέμα, τὴν δὲ βραδυτέρῃ δεύτερον μετὰ τούτου Διὸς ἐπωνομοῦν, τῇ δὲ τὸν Ἀρεως· ὀρθόῃ δὲ πᾶσιν ἢ ἀνωθεν δυνάμει περιβέβληται· πάντες δὲ οὗτοι νοερά ζῶα καὶ θεοὶ καὶ σφαιρικά τοῖς σχήμασιν.

XV. Εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι δαίμονες, οὓς καὶ καλοῖη ἂν τις γεννήτους θεούς, καθ' ἕκαστον τῶν στοιχείων, οἳ μὲν ὁράται, οἳ δὲ ἀόρατοι, ἐν τε αἰθέρι καὶ πυρὶ αἰέρι τε καὶ ὕδατι, ὥς μηδὲν κόσμον μέρος ψυχῆς ἁμοίον εἶναι μηδὲ ζῶον κρείττονος θνητῆς φύσεως· τούτοις δὲ ὑποτίθενται τὰ ὑπὸ σελήνην πάντα καὶ τὰ ἐπὶ γαίᾳ. ὁ μὲν γάρ θεός τοῦ τε παντός ὑπάρχει ποιητῆς αὐτός καὶ τῶν θεῶν τε καὶ τῶν δαιμόνων, ὃ δὴ πᾶν λῦσιν οὐκ ἔχει κατὰ τὴν ἐκείνου βούλησιν· τῶν δὲ ἄλλων οἳ ἐκείνου παῖδες ἡγοῦνται, κατὰ τὴν ἐκείνου ἐντολὴν καὶ μίμησιν πράττοντες ὅσα πράττουσιν, ἀφ' ὧν κληθόντες καὶ αἰτεῖται καὶ ὁ νεύματα καὶ χρησμοὶ καὶ ὅσα κατὰ μαντεῖαν ὑπὸ θνητῶν τεχνιτεύεται, κέλται δὲ ἡ μὲν γῆ τῶν ὅλων μέση, περὶ τὸν διὰ παντός τεταμένον σφιγγρομένη πόλον, ἡμέρας φύλαξ καὶ νυκτός, προσβυτάτη τῶν ἐντός οὐρανοῦ θεῶν· μετὰ γε τὴν ψυχὴν τοῦ κόσμου τροφὴν ἡμῖν παρέχουσα διὰ ψιλῇ· περὶ ἣν ὁ κόσμος ποικίλται, ἀστρὸν τι καὶ αὐτὴ ὑπάρχουσα, μένουσα δὲ διὰ τὸ ἰσόρροπὸν τι εἶναι χοῦμα ἐν μέσῳ κείμενον, ὅμοιον τῶν περιεχόντων· ὃ δὲ αἰθέρῳ ἐξοστάτω διηρημένος εἰς τε τὴν τῶν ἀπλανῶν σφαῖραν καὶ εἰς τὴν τῶν πλανωμένων· μεθ' ἧς ἡ τοῦ αἰθέρος ὑπάρχει· καὶ ἐν μέσῳ ἢ γῆ σὺν τῷ ἑαυτῆς ὕδατι.

XVI. Ἐπεὶ διεκκόσμητο αὐτῷ τὰ πάντα, τρία δὲ τὰ λοιπὰ γένη ζῶων ἔλειπεν, ἅπερ ἐμελλε θνητὰ εἶσθαι, τὰ τε πτηνὰ καὶ τὸ ἐνυδριον καὶ τὸ πεζόν, τοῖς ἐκρόνοις αὐτοῦ θεοῖς ἐπέταξε τὴν τούτων ποιήσιν, ὅπως μὴ ὑπ' αὐτοῦ πλασθέντα ἀθάνατα γένοιτο· αὐτοὶ δὲ δανεισάμενοι ἀπὸ τῆς πρώτης ὕλης

μόρια ἅττα πρὸς ὠρισμένους χρόνους, ὥς εἰς αὐτὰ πάλιν ἀποδοθησόμενα, ἐδημιουργοῦν τὰ θνητὰ ζῶα. ἐπεὶ δὲ περὶ τοῦ ἀνθρώπου γένους ὡς συγγενεστάτου θεοῖς πάλιν φροντίς ἦν τῷ τε πατρὶ πάντων καὶ τοῖς τούτου ἐγγόνις θεοῖς, κατέπειπεν ἐπὶ τὴν γῆν τὰς τούτου τοῦ γένους ψυχὰς ὁ τῶν ὅλων δημιουργὸς ἰσαριθμοῦσε τοῖς ἀστροῖς· ἐμβιβάσας δὲ ὡς εἰς ὄργανον τὸ σύννομον ἀπάσας νόμους τοὺς ἐμαρμένους εἶπεν αὐταῖς νομοθέτην τρόπον, ὅπως αὐτὸς ἀναλτίως ἦ· ὅτι τα πᾶσι ἀπὸ σώματος προσφύσεται θνητὰ· πρῶτον μὲν αἰσθήσεις, ἐπειτα δὲ ἡδονὴ καὶ λύπη φόβος τε καὶ θυμὸς, ὧν κρατήσασαι καὶ μηδεμῶς βιασθῆναι αἱ μὲν δίκῃ βιώσονται καὶ εἰς τὸ σύννομον ἄστρον ἀφίξονται, αἱ δὲ κρατηθεῖσαι ὑπὸ ἀδικίας εἰς γυναικὸς ἐν τῇ δευτέρᾳ γενέσει βλον ἐλεύσονται, μὴ πανόμεναι δὲ τὰ τελευταῖον εἰς θηρίων φύσιν· τέλος δὲ αὐταῖς τῶν πόνων ἔσται τὸ νικῆσαι μὲν τὰ προσφύντα, εἰς δὲ τὴν οἰκίαν ἐξελθεῖν.

XVII. Οἱ δὲ θεοὶ ἐπλασαν μὲν προηγουμένως τὸν ἄνθρωπον ἐκ γῆς καὶ πυρὸς καὶ ἀέρος καὶ ὕδατος, μόρας τινας δυνειζόμενοι εἰς ἀπόδοσιν, συνθέντες δὲ ἀράτοις γόμοις ἐν τῷ σώματι ἐργασάμενοι, τῆς καταπεμφθείσης ψυχῆς τὸ κύριον ἐνήθησαν εἰς τὴν κεφαλὴν, ὥσπερ ἄρουραν ὑποθέντες τὸν ἐγκέφαλον, περὶ δὲ τὸ πρόσωπον ἔθεσαν τὰ τῶν αἰσθητηρίων ὄργανα, ὑπηρεσίαν ἐκτελέσοντα τὴν προσήκουσαν· συνέθεσαν δὲ ὃν μὲν μυελὸν ἐκ τῶν λεῖων τε καὶ ἀστραβῶν τριγώνων, ἐξ ὧν τὰ στοιχεῖα ἐγένετο, σπέρματος γενέσιν ἐσόμενον· τὸ δὲ ὅστουν ἐκ γῆς καὶ μυελοῦ δευθέτων καὶ πολλάκις ὕδατι καὶ πυρὶ βαφέντων· τὰ δὲ νεῦρα ἐξ ὅστου καὶ σαρκὸς· αὐτὴ δὲ σὰρξ ἐγένετο ἐκ τε ἁλμυροῦ καὶ ὀξέος οἶον ζυμώματος. περιέθηκαν δὲ μυελῷ μὲν τὸ ὅστουν, τοῖς δὲ ὅστοις πρὸς σύνδεσιν αὐτῶν νεῦρα· καὶ διὰ νεύρων μὲν κάμψεις ἐγένοντο καὶ ἀρθρων συνδέσεις, διὰ δὲ σαρκὸς σκέπη αὐτοῖς ὥσπερ ἐπιπλασμένης, πῇ μὲν λευκῆς, πῇ δὲ περὶ αἵματος, πρὸς αὐτὸ τὸ εὐχρηστον τῷ σώματι. ἐκ τούτων δὲ καὶ τὰ ἐντὸς συνεπλέχθη σπλαγγνα, κοιλία τε καὶ περὶ ταύτην ἔντερα ἐλιχθέντα, ἄνωθέν τε ἀπὸ στόματος ἀρτηρία καὶ φάρυγξ, ἥ μὲν εἰς στόμαχον, ἥ δὲ εἰς πνεύμονα ἰούσα· διοικεῖται δὲ τὰ σιτία κατὰ τὴν γαστέρα πνεύματι τε καὶ θερμῷ τεμνόμενα καὶ μαλαττόμενα καὶ οὕτως ἐπὶ

πάν τὸ σῶμα χωροῦντα κατὰ τὰς οἰκείας μεταβολάς· δύο δὲ φλέβες παρὰ τὴν ῥάχιν ἰοῦσαι τὴν κεφαλὴν ἐναντίως καταπλέκουσιν ἀλλήλαις ἀπαντῶσαι, σχίζονται τε τοῦντεῦθεν ἐπὶ πολλὰ, ἐργασάμενοι δὲ οἱ θεοὶ τὸν ἄνθρωπον καὶ ἐνδύσαντες τῷ σώματι αὐτοῦ τὴν ψυχὴν δεσπόουσάν αὐτοῦ, ταύτης τὸ ἡγεμονικὸν κατὰ λόγον περὶ τὴν κεφαλὴν καθίδρυσαν, ἔνθα μυελὸν τε ὀρχαὶ καὶ νεύρων καὶ κατὰ τὰς πείσεις παραφροσύναι, περικειμένων καὶ τῶν αἰσθήσεων τῇ κεφαλῇ, ὥσπερ δορυφορῶσάν τὸ ἡγεμονικόν. ἐν τούτῳ καὶ τὸ λογιστικὸν τῷ τόπῳ καὶ τὸ κρίνον τε καὶ θεωροῦν· τὸ δὲ παθητικὸν τῆς ψυχῆς κατωτέρω ἐποίησαν, τὸ μὲν θυμικὸν περὶ τὴν καρδίαν, τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν περὶ τὸ ἥτρον καὶ τοὺς περὶ τὸν θυμὸν τόπους, περὶ ὧν ὕστερον εἰρησεται.

XVIII. Ἰδρυσάντες δὲ περὶ τὸ πρόσωπον τὰ φασφόρα ὄμματα καθείρξαν ἐν αὐτοῖς τοῦ πυρὸς τὸ φωτεινὸν, ὅπερ λείων ὑπάρχον καὶ πυκνὸν ἀδελφὸν ὄντο εἶναι τοῦ μεθήμερινου φωτός. τοῦτο δὴ ἥσστα δι' ὅλιον μὲν τῶν ὀφθαλμῶν, μάλιστα δὲ κατὰ τὸ μέσον αὐτῶν διακτεῖ, τὸ καθαρώτατόν τε καὶ εἰλικρινέστατον· ὃ γινόμενον συμπαθὲς τῷ ἔξωθεν, ὁμοίον ὁμοίῳ, ὁρατικὴν αἰσθῆσιν παρέχεται· ὅθεν καὶ τοῦ φωτός νύκτωρ ἀπὸ τοῦ σκοτωθέντος οὐκέτι προσφύεται τὸ ἀφ' ἡμῶν θεῖμα τῷ πλησίον ἀέρι, συνεχόμενον δὲ ἐντὸς ὁμαλύνει τε καὶ διαχει τὰς ἐν ἡμῖν κινήσεις, ἐπαγωγὸν ὕπνου γινόμενον, παρ' ὃ καὶ μὲν τὰ βλέφαρα, πολλῆς μὲν δὴ ἡσυχίας γινομένης βραχνόνοι· ὕπνοι ἐμπίπτουσιν, ὑπολειφθεῖσάν δὲ τινῶν κινήσεων φαντάσματα συχνὰ γίνεται περὶ ἡμᾶς· καὶ τὰς μὲν ὕπας τε καὶ ὄνας κατ' εὐθυαρίαν γινομένης φαντασίας ὁδὸ συνίστασθαι· ταύταις δὲ ἐπομένως καὶ τὰς κατὰ τῶν κατοπτρῶν εἰδωλοποιίας καὶ τῶν ἄλλων ὅσα διαφανῇ καὶ λεῖα οὐκ ἄλλως ἢ κατὰ ἀνάγκην συντελεῖσθαι, ὥς ἂν ἔχη τὸ κάτοπτρον κυρτότητος ἢ κοιλότητος [ἢ μήκους]· διάφοροι γὰρ ἔσονται φαντάσται, ἀνταποθουμένων τῶν φώτων πρὸς τὰ μέρη τὰ ἔξωρα, ἀπολισθαιπόντων μὲν τῆς κυρτότητος, εἰς δὲ τὴν κοιλότητα συνιόντων. οὕτω γὰρ ἐφ' ὧν μὲν ἐξ ἐναντίων τὸ λαϊὸν καὶ τὸ δεξιὸν ὁράται, ἐφ' ὧν δὲ κατὰ ἴσον, ἐφ' ὧν δὲ τὰ κάτω πρὸς τὰ ἄνω καὶ ἑπαικὶν μεταπίπτει.

XIX. Ἀκοή δὲ γέγονε πρὸς φωνῆς γνῶσιν, ἀρχομένη

μὲν ἀπὸ τῆς περὶ τὴν κεφαλὴν κινήσεως, τελευτῶσα δὲ περὶ
 ἥπατος ἔδραν· ἡ δὲ φωνὴ ἐστὶν ἡ δι' ὧτων ἐρχομένη ἐγκε-
 φαλὸν τε καὶ αἵματος, διαδιδομένη δὲ μέχρι ψυχῆς πληγῇ
 ὁξεῖα μὲν ἢ ταχέως κινουμένη, βαρεῖα δὲ ἢ βραδέως, καὶ
 μεγάλη μὲν ἢ πολλή, μικρά δὲ ἢ ὀλίγη. τούτοις δὲ ἐπομένως
 ἡ τῶν μυκτῆρων δύναμις πρὸς τὴν τῶν ὁσμῶν αἰσθησὶν
 συνέστηκε· ἔστι δὲ ἡ ὁσμὴ τὸ κατιόν ἀπὸ τῶν ἐν τοῖς μυ-
 κτῆρσι φλεβίων πάθος μέχρι τῶν περὶ τὸν ὀμφαλὸν τόπων·
 αἰδῶν δὲ ταύτης οὐχ ὑπάρχει ὀνομασμένα ἔξω θυοῖν τοῖν γενι-
 κωτάτοις, εὐώδους τε καὶ δυσώδους, ἅπερ τὴν τοῦ ἀλγεινοῦ
 τε καὶ ἡδέος ἔχει προσρησιν. πᾶσαν δὲ τὴν ὁσμὴν αἶρος
 μὲν εἶναι παχυτέραν, ὕδατος δὲ λεπτοτέραν· σημεῖον δὲ ἐν
 οἷς εἰκότως λέγεται τὸ τῆς ὁσμῆς γένος, ὅτι τούτων ἐστὶ τῶν
 οὐδέπω μεταβολὴν τελείαν εἰληφότων, ἀλλὰ κοινωνίαν ἔχον-
 των αἶρος τε καὶ ὕδατος, ταῦτα δὲ εἶναι κατὰ καπνὸν τε
 καὶ ὁμίχλην· τούτων γὰρ εἰς ἄλληλα ἀμειβόντων ἡ τῆς ὀ-
 φρησεως αἰσθησις συντελεῖται. τὴν γε μὴν γεῦσιν ποιηλο-
 τάτων χυμῶν ἐπιγνωμονα κατεσκεύασαν οἱ θεοί, φλεβία κα-
 τατείνωντες ἀπ' αὐτῆς μέχρι καρδίας, δοκίμια ἐδόμευα καὶ
 κριτήρια τῶν χυμῶν· ταῦτα δὲ συγκρινόμενα καὶ διακρινό-
 μενα κατὰ τὰς προσπτώσεις τῶν χυμῶν διορίζει τὴν ἐν τοῖς
 τοῖς παραλλαγῇ. εἰσὶ δὲ χυμῶν διαφοραὶ ἑπτὰ· γλυκὺς,
 ὀξύς, στρουφνός, αὐστηρός, ἄλμυρός, ὀσμύς, πικρός· τούτων
 δὲ τὸν μὲν γλυκὺν ἐναντίαν φύσιν ἔχειν τοῖς ἄλλοις ἅπασι
 συμβέβηκε, διαχέοντα οἰκέως τὴν περὶ τὴν γλῶττιαν ὑγρό-
 τητα· τοὺς δὲ λοιπούς, τοὺς μὲν κυκλῶντάς τε καὶ σπαράτ-
 τουτας ὀξεῖς, τοὺς δὲ ἐκθερμαίνοντας καὶ εἰς τὰ ἔνω θέν-
 τας ὀσμύς, τοὺς δὲ τὸ ὑπτικὸν ἔχοντας σφοδρὸν ὥστε συν-
 τήκειν πικρούς, τοὺς δὲ ἡρέμα καθαίροντάς τε καὶ ῥύποντας
 ἄλμυρούς, τῶν δὲ συναγόντων τοὺς πόρους καὶ συγκρινόν-
 των τοὺς μὲν τραχυτέρους στρουφνοὺς εἶναι, τοὺς δ' ἥτιον
 τοῦτο ἐργαζομένους αὐστηρούς. ἀπτικὴν δ' εἶναι δύναμιν κα-
 τεσκευασμένην ὑπὸ θεῶν ἀντιληπτικὴν θερμῶν τε καὶ ψυχρῶν
 μαλακῶν τε καὶ σκληρῶν κούφων τε καὶ βαρέων λείων τε καὶ
 τραχέων, ὡς κρίνειν καὶ τὰς ἐν τούτοις διαφοράς. εἰκότα
 μὲν δὴ φαμεν τὰ παραδεχόμενα τὴν ἀφῆν, ἀντίτυπα δὲ αὖ
 οὐκ εἴκει· τοῦτο δὲ συμβαίνει παρὰ τὰς βάσεις αὐτῶν τῶν

σώματων· τὰ μὲν γὰρ ἔχοντα μείζονας μόνιμα καὶ ἑδραία, τὰ δὲ ἐπὶ μικροῦ βεβῶτα εὐεῖντα καὶ μαλακὰ καὶ εὐμετάβολα ὄντα τυγχάνει. τραχύ δὲ εἴη ἂν τὸ ἀνωμαλον μετὰ σκληρότητος, λείον δὲ τὸ ὁμαλὸν μετὰ πυκνοῦ· τὸ γε μὴν θερμοῦ καὶ ψυχροῦ πάθος ἐναντιώτατα ὄντα ἐναντίοις αἰτίαις συνίσταται. τὸ μὲν γὰρ ὀξύτητι τῶν μερῶν καὶ τραχύτητι διατέμνον τὸ θερμὸν πάθος ποιεῖ, τὸ δὲ ψυχρὸν ἀδρομεσέστερον τῇ εἰσόδῳ. ἔξωθούντων μὲν τὰ ἐλάττωνα καὶ μικρὰ, βιαζομένων δὲ ἐλθεῖν εἰς τὴν ἐκείνων ἑδραν, σεισμός γάρ τις καὶ τρόμος τότε συνίσταται, καὶ τὸ ἐπὶ τούτῳ πάθος ἐν τοῖς σώμασι ὄγος ὑπάρχει.

XX. Βαρὺ δὲ καὶ κοῦφον τῷ μὲν ἄνω καὶ κάτω σὺ-
δαμῶς ὁρίζειν προσήκει· οὐδὲν γὰρ εἶναι τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ
κάτω. τοῦ γὰρ παιτὸς οὐρανοῦ σφαιροειδοῦς ὄντος καὶ ἀπη-
κριβομένου ὁμαλῶς κατὰ τὴν ἐκτὸς ἐπιφάνειαν, οὐκ ἐν δίκῃ
τὸ μὲν ἄνω τὸ δὲ κάτω τινὰς ὀνομάζειν· ἀλλὰ γὰρ εἶναι
βαρὺ μὲν τὸ χαλεπῶς εἰς τὸν παρὰ φύσιν τόπον ἐλκόμενον,
κοῦφον δὲ τὸ ἥσυχόν· καὶ προσέτι βαρὺ μὲν τὸ ἐκ πλείονων
μερῶν συγκείμενον, ἐλαφρὸν δὲ τὸ ἐξ ὀλιγίστων.

XXI. Ἀναπνέομεν δὲ ταύτῳ τῷ τρόπῳ· περιέστηκε μὲν
ἡμῖν ἔξωθεν ἀήρ πολὺς, οὗτος δὲ διὰ τοῦ στόματος καὶ τῶν
ῥινῶν καὶ διὰ τῶν ἄλλων τοῦ σώματος πόρον καὶ τῷ λόγῳ
θεωρητῶν εἶσω χωρεῖ, θερμοανθεῖς δὲ εἰς τὰ ἔξω πρὸς τὸ
συγγενὲς ἀπεύδει· καὶ πᾶσι ὃ ἂν μέρος ἐξίη, ἀντιπεριωθεῖ
τὸν ἔξωθεν ἀέρα πάλιν εἰς τὰ ἐντὸς, οὕτω τε ἀπαύστως
ταύτου τοῦ κύκλου συντελουμένου ἢ εἰσπνοῇ τε καὶ ἐκπνοῇ
συνίσταται.

XXII. Νόσον δὲ αἰτίας εἶναι πολλὰς· πρῶτον μὲν τὴν
τῶν στοιχείων ἐνδειαν καὶ ὑπερβολὴν μετὰστάσιν τε εἰς ἄλλους
οὐκ οἰκείους τόπους· δεύτερον δὲ τὴν τῶν ὁμογενῶν ἀνά-
παλιν γένεσιν, οἷον ἐκ σαρκὸς εἰ γένοιτο αἷμα ἢ χολή ἢ φλέγμα·
πάντα γὰρ ταῦτα οὐδὲν ἄλλο ἢ σύντηξιν εἶναι. τὸ γὰρ φλέγμα
ὑπάρχειν νέας σαρκὸς σύντηξιν· ἰδρώτα δὲ καὶ τὸ δακρυον
ὥσπερ ὁρόν τινα φλέγματος· τὸ δὲ φλέγμα ἔξω μὲν ἀπο-
λειφθέν λεύκας καὶ ἀλφουὺς ἀπογεννᾷ, εἶσω δὲ κερασθέν χολῇ
μελαίνῃ τὴν καλουμένην ἱερὰν νόσον ἐπάγει, τὸ δὲ ὀξύ καὶ
ἀλυμρὸν φλέγμα τῶν ἐν ῥύσει παθῶν αἰτίον· πάντα δὲ τὰ

φλεγμαίνοντα ὑπὸ χολῆς τοῦτο πέπονθε· τὰ γὰρ μυρία πάθη
καὶ πολύτροπα χολή τε καὶ φλέγμα ἀπεργάζεται. τὸν μὲν δὲ
συνεχῇ πυρετὸν γίνεσθαι τοῦ πυρὸς πλεονάσαντος, τὸν δὲ ἀμφο-
μερῖνον τοῦ αἵματος, τριταῖον δὲ ὕδατος, τεταρταῖον δὲ γῆς. ἔξ
δὲ περὶ ψυχῆς ῥητέον, ἐντεῦθεν ποθεν ἀναλαμβάνοντας τὸν λόγον
εἰ καὶ δόξομεν παλιλογεῖν.

XXIII. Ψυχὴν γὰρ παραλαμβάντες ἀνθρωπίνην ἀθάνατον
οὐσάν, ὥς δεῖξομεν, παρὰ τοῦ πρώτου θεοῦ οἱ τὰ θνητὰ γέν-
δημιουργοῦντες θεοὶ δύο αὐτῇ προσέθεσαν μέρη θνητά· ὡς δὲ
μὴ τῆς φλογὸς τῆς θνητῆς ἀναπιμπλάμενον ἢ τὸ θεῖον αὐτῇ
καὶ ἀθάνατον, κατῴκισαν ἐπὶ τοῦ σώματος ἐπὶ τῆς οἰον ἀκρο-
πόλεως, ἄρχον καὶ βασιλευδὸν ἀποφύναντες οἰκηρὸν τε ἀπονεί-
μαντες αὐτῷ τὴν κεφαλὴν, σχῆμα ἔχουσιν μιμούμενον τὸ τοῦ
παντός, ὑπέθεσαν δὲ τὸ ἄλλα σῶμα πρὸς ὑπηρεσίαν ὡς ὄχημα
προσφύσαντες, καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς θνητοῖς αὐτῆς μέρεσιν οἰκησά-
μενοι ἄλλην ἄλλῳ ἀπένειμαν. τὸ μὲν γὰρ θυμικὸν ἔταξαν ἐν καρδίᾳ,
τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ἐν τῷ μεταξύ τόπῳ τοῦ τε πρὸς τὸν ὀμφαλὸν
ὄρου καὶ τῶν φρενῶν, καταδήσαντες ὥσπερ τι οἰστρουῖν καὶ
ἄγριον θρέμμα· τὸν πνεύμονα δὲ ἐμμηχανήσαντο τῆς καρδίας·
χάριν μαλακὴν τε καὶ ἄναιμον σθηραγγώδη τε καὶ σπόνγῳ παρο-
πλήσιον, ὅπως ἔχοι τι μάλαγμα πηδῶσα ἢ καρδία κατὰ τὴν ζέσιν
τοῦ θυμοῦ, τὸ δὲ ἥπαρ πρὸς τὸ διεγείρειν τὸ ἐπιθυμητικὸν τῆς
ψυχῆς καὶ πρὸς τὸ καταπραῦνειν ἔχον γλυκύτητα τε καὶ πικρο-
τητα· καὶ μὴν πρὸς τὸ δηλοῦν τὴν διὰ τῶν ὀνείρων μαντικὴν·
ἐμφαίνεσθαι γὰρ ἐν αὐτῷ διὰ τὸ λεῖον καὶ πυκνὸν καὶ λαμπρὸν
τὴν ἐκ τοῦ νοῦ φερομένην δύναμιν· τὸν δὲ σπλήνα τοῦ ἥπατος
χάριν, ὅπως καθάρῃ τε αὐτὸ καὶ παρέχῃ λαμπρόν· τὰς γὰρ
ἐπιγινωμένους ἐκ τινων νόσων περὶ τὸ ἥπαρ διαφθοράς εἰς αὐτὸν
δέχεσθαι.

XXIV. Ὅτι δὲ τριμερὴς ἐστὶν ἡ ψυχὴ κατὰ τὰς δυνάμεις
καὶ κατὰ λόγον τὰ μέρη αὐτῆς τοίοις ἰδίῳις διανενομένηται, μά-
θωμεν ἂν ἐντεῦθεν. πρῶτον μὲν δὴ τὰ φύσει χωριζόμενα ἑτερα-
ῦπαρχεῖ· φύσει δὲ χωρίζεται τὸ παθητικὸν καὶ λογιστικόν, εἰ γὰρ
τὸ μὲν περὶ τὰ νοητά ἐστι, τὸ δὲ περὶ τὰ λυπηρά καὶ ἡδέα, προσ-
έτι τοῦ παθητικοῦ καὶ περὶ τὰ ζῶα ὄντος. ἐπειτὰ γὰρ μὴν ἑτερα-
ῦντα τῇ φύσει τὸ τε παθητικὸν καὶ τὸ λογιστικὸν καὶ τοίοις
ὀφείλει κεχωρίσθαι. εὐρίσκεται γὰρ μαχόμενα ἀλλήλοις, οὕτως

αὐτοῦ τινὸς πρὸς αὐτὸ μάχεσθαι δυναμένου οὔτε τῶν ἐναντιου-
μένων πρὸς ἀλλήλα περὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον δυνα-
μένων συστήναι. ὁράται δέ γε ἐπὶ μὲν τῆς Μηδείας ὁ θυμὸς λο-
γισμῷ μαχόμενος· λέγει γοῦν τὸ

καὶ μανθάνω μὲν οἷα δοῦν μέλλω κακά,
θυμὸς δὲ κρείσσων τῶν ἐμῶν βουλευμάτων·

ἐπὶ δὲ τοῦ Λαῖου τὸν Χρύσιππον ἀρπάζοντος ἐπιθυμία λογισμῷ
μαχομένη· λέγει γὰρ οὕτως·

αἶ' αἶ' τὸδ' ἤδη θεῖον ἀνθρώποις κακόν,
ὅταν τις εἰδῇ τάγαθόν, χρῆται δὲ μὴ.

ἔτι δὲ τὸ ἕτερον εἶναι τὸ λογιστικὸν τοῦ παθητικοῦ παρίσταται
καὶ τοῦ ἑτέρου μὲν ἐπιμέλειαν εἶναι τοῦ λογιστικοῦ, ἕτερον δὲ
τοῦ παθητικοῦ· τοῦ μὲν διὰ διδασκαλίας, τοῦ δὲ διὰ τῆς τοῦ
ἔθους ἀσκήσεως.

XXV. Τὴν δὲ ψυχὴν ἀθάνατον ἀποφαίνει τοῦτον ἐπιὼν
τὸν τρόπον. ἡ ψυχὴ ὅτω ἂν προσγένηται, ἐπιφέρει τούτῳ τὸ ξῆν
ὡς σύμφυτον ὑπάρχειν ἑαυτῇ· τὸ δὲ ἐπιφέρειν τινὶ τὸ ξῆν ἀνε-
πίδεκτόν ἐστι θανάτου· τὸ δὲ τοιοῦτον ἀθάνατον. εἰ δὲ ἀθά-
νατον ἡ ψυχὴ, καὶ ἀνώλεθρον ἂν εἴη· σώματος γὰρ ἐστὶν οὐ-
σία, ἀμετάβλητος κατὰ τὴν ὑπόστασιν καὶ νοητὴ καὶ αἰδής καὶ
μονοειδής· οὐκοῦν ἀσύνθετος, ἀδιάλυτος, ἀσκέδατος· τὸ δὲ
σῶμα πᾶν τοῦναντίον αἰσθητόν, ὁρατόν, σκεδαστόν, σύνθετον,
πολυειδές. καὶ γὰρ δὴ καὶ ἡ ψυχὴ διὰ μὲν τοῦ σώματος πρὸς τῷ
αἰσθητῷ γινομένη ἱλιγγία τε καὶ ταράττεται καὶ οἷον μεθύει,
πρὸς δὲ τῷ νοητῷ αὐτὴ καθ' αὐτὴν γινομένη καθίσταται καὶ
ἡρεμεί· πρὸς ᾧ δὴ γινομένη ταράττεται, τούτῳ οὐκ ἔοικεν·
ὥστε μᾶλλον τῷ νοητῷ ἔοικε, τὸ δὲ νοητὸν ἀσκέδατον τῇ φύσει
καὶ ἀνώλεθρον. καὶ μὴν ἡγεμονεύει ἡ ψυχὴ φύσει· το δὲ τῇ
φύσει ἡγεμονικὸν τῷ θεῷ ἔοικεν· ὥστε ψυχὴ τῷ θεῷ εἰκνυία
ἀνώλεθρος ἂν εἴη καὶ ἀφθαρτος. τὰ τε ἅμεις ἐναντία καὶ μὴ
καθ' αὐτὰ ἀλλὰ κατὰ συμβεβηκὸς πέφικεν ἐξ ἀλλήλων γίνε-
σθαι· ἐναντίον δὲ τούτο, ὃ καλοῦσιν οἱ ἄνθρωποι ξῆν, τῷ τε-
θνᾶναι· ὡς οὖν ὁ θάνατος διάκρισις ψυχῆς ἀπὸ σώματος, οὕτω
καὶ ἡ ζῶσι σύνοδος ψυχῆς, οὗσης δηλονότι πρόσθεν, καὶ σώματος·
εἰ δὲ καὶ ἔσται μετὰ θάνατον καὶ ἡν πρὸ τοῦ περιπεσεῖν σώματι,
πιθανώτατον αἰδίδιον αὐτὴν εἶναι, οὐ γὰρ οἷον τε τὸ φθεροῦν
αὐτὴν νοῆσαι. εἴ γε μὴν αἱ μαθησεις ἀναμνήσεις εἰσὶν, ἀθά-

νατος ἂν εἴη ἡ ψυχὴ· ὅτι δὲ αἱ μαθήσεις ἀναμνήσεις, τοῦτον ἂν ἐπαχθείημεν τὸν τρόπον· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως μάθῃσις ὑποσταίη, ἢ κατὰ ἀνάμνησιν τῶν πάλαι γνωσθέντων. εἰ γὰρ ἀπὸ τῶν κατὰ μέρος ἐνενοούμεν τὰς κοινότητας, πῶς ἂν τὰ κατὰ μέρος διωδεύσαμεν ἅπειρα ὑπάρχοντα, ἢ πῶς ἀπ' ὀλίγων διειρησθῇμεν γὰρ ἂν, οἷον φέρε κρίναντες τὸ ἀναπνοῇ χρωμένον μόνον ζῶον εἶναι· ἢ πῶς ἂν τὸ ἀρχικὸν εἶεν αἱ ἐννοιαί; ἀναμνηστικῶς οὖν νοοῦμεν ἀπὸ μικρῶν αἰθυγμάτων, ἀπὸ τινων κατὰ μέρος ὑποπεσόντων ἀναμνηστικόμενοι τῶν πάλαι ἐγνωσμένων, ὧν λήθην ἐλάβομεν ἐνσωματωθέντες. ἔτι δὲ ἡ ψυχὴ οὐ φθίρεται ὑπὸ τῆς ἰδίας κακίας, οὐδὲ ὑπὸ τῆς ἄλλου φθίρεται· ἂν, οὐδ' ἀπλῶς ὑπ' ἄλλου, οὕτω δὲ ἔχουσα ἀφθαρτον ἂν εἴη. τὸ γὰρ μὴν αὐτοκίνητον ἀρχικῶς ἀεικίνητον, τὸ δὲ τοιοῦτον ἀθάνατον· αὐτοκίνητον δὲ ἡ ψυχὴ, τὸ δὲ αὐτοκίνητον ἀρχὴ πάσης κινήσεως καὶ γενέσεως, ἀρχὴ δὲ ἀγένητον καὶ ἀνώλεθρον· ὥστε ἢ τε τῶν ὅλων ψυχὴ τιαυτὴ ἂν εἴη καὶ ἡ ἀνθρωπίνη, τοῦ αὐτοῦ γὰρ κινήματος ἀμφοτέραι μεταλαβοῦσαι. αὐτοκίνητον δὲ φησὶ τὴν ψυχὴν, ὅτι σύμφυτον ἔχει τὴν ζωὴν αἰεὶ ἐνεργοῦσαν καθ' αὐτὴν· ὅτι μὲν οὖν αἱ λογικαὶ ψυχαὶ ἀθάνατοι ὑπάρχουσι κατὰ τὸν ἄνδρα τοῦτον, βεβαιώσασθαι ἂν τις· εἰ δὲ καὶ αἱ ἄλλοι, τοῦτο τῶν ἀμφισβητουμένων ὑπάρχει. πιθανὸν γὰρ τὰς ἀλόγους ψυχὰς ὑψηλὴν τε φαντασίαν ἐλαυνόμενας καὶ οὔτε λογισμῷ οὔτε κρίσει χρωμέναις, οὔτε θεωρήμασι καὶ τῇ τούτων συναγωγῇ οὔτε καθολικαῖς διαλήψεσι, παντελῶς δὲ ἀνενοήτους οὖσας καὶ τῆς νοητικῆς φύσεως, μήτε τῆς αὐτῆς οὐσίας εἶναι ταῖς λογικαῖς, θνητάς τε καὶ φθαρτάς ὑπάρχειν. τῷ δὲ ἀθανάτους εἶναι τὰς ψυχὰς λόγῳ ἠκολούθησε τὸ εἰσκήρυσθαι αὐτάς τοις σώμασι, παρὰ φύσιν ταῖς τῶν ἐμβρύων διαπλαστικαῖς φύσεσι, καὶ διαμείβειν πολλὰ σώματα καὶ ἀνθρώπινα καὶ οὐκ ἀνθρώπινα, ἢ ἀνθρώπους μενούσας ἢ βουλήσει θεῶν ἢ δι' ἀκολασίαν ἢ διὰ φιλοσωματίαν· ἔχει δὲ πῶς οἰκειότητα πρὸς ἄλληλα σώμα καὶ ψυχὴν ὥς πῦρ καὶ ἀσφαλτος. καὶ ἡ θεῶν δὲ ψυχὴ κέκτεται καὶ αὐτὴ τὸ τε κριτικόν, ὃ καὶ γνωστικόν ἂν καλοῖτο, καὶ μὴν τὸ ὁρμητικόν τε, ὃ καὶ παραστατικόν ἂν τις ὀνομάσειε, καὶ τὸ οἰκειωτικόν· αἵτινες δυνάμεις οὖσαι καὶ ἐν ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς μετὰ τὸ ἐνσωματωθῆναι οἷον μεταβολὴν λαμβάνουσιν, ἢ μὲν οἰκειωτικὴ εἰς τὸ ἐπιθυμητικόν, ἢ δὲ ὁρμητικὴ εἰς τὸ θυμοειδές.

XXVI. Περὶ δὲ εἰμαρμένης τοιαυτὰ τινα τῷ ἀνδρὶ ἀρέσκει. πάντα μὲν φησιν ἐν εἰμαρμένῃ εἶναι, οὐ μὴν πάντα καθειμαρῆθαι. ἡ γὰρ εἰμαρμένη νόμον τάξιν ἐπέχουσα οὐχ οἶον λέγει, διότι ὁ μὲν τάδε ποιήσει, ὁ δὲ τάδε πεύσεται· εἰς ἄπειρον γὰρ τοῦτο, ἀπείρων μὲν οὕτων τῶν γεννωμένων, ἀπείρων δὲ τῶν περὶ αὐτοὺς συμβαινόντων· ἐπεὶ καὶ τὸ ἐφ' ἡμῖν οἰρήσεται καὶ ἔπαινοι καὶ ψόγοι καὶ πᾶν τὸ τούτοις παραπλήσιον· ἀλλὰ διότι ἥτις ἂν ἔλθῃαι ψυχὴ τοιοῦτον βίον καὶ τάδε τινα πράξει, τάδε τινα αὐτῇ ἔσεται. ἀδέσποτον οὖν ἡ ψυχὴ καὶ ἐπ' αὐτῇ μὲν τὸ πράξει ἢ μὴ, καὶ οὐ κατηνάγκασται τοῦτο, τὸ δὲ ἐπόμενον τῇ πράξει καθ' εἰμαρμένην συντελεσθήσεται· οἶον τῷ Πάρις ἀρπάσει τὴν Ἑλένην, ἐπ' αὐτῷ ὄντι, ἀκολουθήσει τὸ πολεμήσουσι περὶ τῆς Ἑλένης οἱ Ἕλληνες. οὕτω γὰρ καὶ ὁ Ἀπόλλων τῷ Λαῶφ προεῖπεν·

εἰ γὰρ τεκνώσεις παῖδ', ἀποκτενεῖς δ' ὁ φύς·

ἐν τῷ θεσμῷ δὲ περιέχεται μὲν καὶ ὁ Λαῖος καὶ τὸ φύσαι αὐτὸν παῖδα, καθειμαρται δὲ τὸ ἐπόμενον. ἡ δὲ τοῦ δυνατοῦ φύσις πέπτωκε μὲν πως μεταξὺ τοῦ τε ἀληθοῦς καὶ τοῦ ψεύδους, ἀορίστω δὲ ὄντι αὐτῷ τῇ φύσει ὥσπερ ἐποχεῖται τὸ ἐφ' ἡμῖν· ὁ δ' ἂν ἐλομένων ἡμῶν γένηται, τοῦτο ἔσται ἢ ἀληθές ἢ ψεῦδος· τὸ δὲ δυνάμει [τοῦτ' ἐστὶ] τοῦ καθ' ἕξιν καὶ κατ' ἐνέργειαν λεγόμενου διήνεγκε. τὸ μὲν γὰρ δυνάμει ἐπιτηδειότητά τινα ἀποσημαίνει πρὸς τινα οὕτω τὴν ἕξιν ἔχοντα· ὥς ὁ καὶς δυνάμει θιγθήσεται καὶ γραμματικὸς καὶ αὐλητὴς καὶ τέκτων, ἔσται δὲ τὸ τηνικαδὲ ἐν ἕξει ἐνός τινος ἢ δυοῖν τούτων, ὁπότεν μάθῃ καὶ πησῇται τινα τῶν ἕξεων· κατ' ἐνέργειαν δὲ ὁπότεν ἐνεργῇ ἀπὸ τῆς ἕξεως ἐκείνης, ἣν κέκτηται· τὸ δὲ δυνατόν οὐδὲν τούτων, ἀοριστῶν δὲ τῷ ἐφ' ἡμῖν κατὰ τὴν ἐφ' ὁπότερον ῥοπὴν λαμβάνει τὸ ἀληθεύειν ἢ μὴ.

XXVII. Ἐξῆς δ' ἐπὶ κεφαλαίων περὶ τῶν ἠθικῶς τῷ ἀνδρὶ εὐοιμένων ζητούν. τὸ μὲν δὴ τιμιώτατον καὶ μέγιστον ἀγαθὸν οὔτε εὐρεῖν ὥστε εἶναι ῥάδιον οὔτε εὐρόντας ἀσφαλὲς εἰς πάντας ἐμφέρειν· πᾶν γοῦν ὀλίγοις τῶν γνωρίμων καὶ τοῖς γε προκριθεῖσι τῆς περὶ τοῦ ἀγαθοῦ ἀκραισείας μετέδωκε· τὸ μέντοι ἡμέτερον ἀγαθόν, εἴ τις ἀκριβῶς τὰ αὐτοῦ συγγράμματα ἀναλάβοι, τίθετο ἐν τῇ ἐπιστήμῃ καὶ θεωρίᾳ τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ, ὅπερ θεῶν τε καὶ νοῦν τὸν πρώτον προσαγορεύσαι ἂν τις. πάντα γὰρ

τὰ ὁπωσοῦν παρ' ἀνθρώποις ἀγαθὰ νομιζόμενα ταύτης ὑπελάμβανε τυγχάνειν τῆς προσορήσεως τῷ ὁπωσοῦν μετέχειν ἐκείνου τοῦ πρώτου καὶ τιμιωτάτου, ὅνπερ τρόπον καὶ τὰ γλυκῆα καὶ τὰ θερμὰ κατὰ μετουσίαν τῶν πρώτων τὴν ἐπιωνυμίαν ἔχειν· μόνα δὲ τῶν ἐν ἡμῖν ἐπικνεῖσθαι αὐτοῦ τῆς ὁμοιότητος ταῦτον καὶ λόγον, διὸ καὶ τὸ ἡμέτερον ἀγαθὸν καλὸν εἶναι καὶ σεμνὸν καὶ θεῖον καὶ ἐράσιμον καὶ σύμμετρον καὶ δαιμονίως πως καλούμενον· τῶν δὲ λεγομένων ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀγαθῶν, οἷον ὑγείας κάλλους τε καὶ ἰσχύος καὶ πλούτου καὶ τῶν παραπλησίων μηδὲν εἶναι καθάπαξ ἀγαθόν, εἰ μὴ τύχοι τῆς ἀπὸ τῆς ἀρετῆς χρήσεως· χωρισθέντα γὰρ ταύτης ὕλης μόνον ἐπέχει τάξιν, πρὸς κακοῦ γινόμενα τοῖς φανύσιν αὐτοῖς χρωμένους· ἔσθ' ὅτε δὲ αὐτὰ καὶ θνητὰ ἀνωμαζεν ἀγαθὰ· τὴν δ' εὐδαιμονίαν οὐκ ἐν τοῖς ἀνθρωπίνους ἡγεῖτο εἶναι [τοῖς] ἀγαθοῖς ἀλλ' ἐν τοῖς θεαῖς τε καὶ μακαρίοις· ὅθεν δὴ καὶ μεγάλων τε καὶ θαυμασίων τὰς τῷ ὄντι φιλοσόφους ψυχὰς ἐφάσκειν ἀναμέστους καὶ μετὰ τὴν τοῦ σώματος διάλυσιν σινεστικούς θεοῖς γινομένας καὶ συμπεριπολούσας καὶ τὸ τῆς ἀληθείας πεδίον θεωμένας, ἐπεὶ περ καὶ ἐν τῷ ζῆν ἐφίετο τῆς ἐπιστήμης αὐτοῦ καὶ τὴν ἐπιτήδευσιν αὐτοῦ προετίμων, ἀφ' ἧς ὥσπερ τι ὅμα ψυχῆς ἐκκαθηραμένους καὶ ἀναξωπτυρῆσαντας ἀπολλύμενον τε καὶ ἀποτυφλούμενον κρεῖττον ὃν σώζεσθαι μυρίων ὁμμάτων δυνατοὺς γίνεσθαι ἐπορέξασθαι τῆς τοῦ λογικοῦ παντός φρεσeos. ὁμοιωσθαι γὰρ τοὺς ἄφρονας τοῖς ὑπὸ γῆν ἀνθρώποις κατωκισμένοις καὶ φῶς μὲν μηδέποτε λαμπρὸν ἐωρακόσιν, ἀμυδρὰς δὲ τινὰς σκιὰς ὁρῶσι τῶν παρ' ἡμῖν σωμάτων, αἰσμένοις δὲ σαφῶς ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ὄντων. ὥς γὰρ τοῦτον τυχόντας τῆς ἐκ τοῦ ζόφου ἀνόδου καὶ εἰς τὸ καθαρόν φῶς προελθόντας, εὐλόγως καταγινώσσεσθαι τῶν τότε φαινέντων καὶ πολὺ πρόσθεν αὐτῶν ὥς ἐξηπατημένων· οὕτω δὲ καὶ πῶς ἀπὸ βιωτικοῦ ζόφου μεταβαλόντας ἐπὶ τὰ κατ' ἀληθειαν θεῖα καὶ καλὰ τῶν μὲν πάσαις θαυμασθέντων αὐτοῖς καταφρονήσεων τῆς δὲ τούτων θεωρίας σφοδροτέραν ἔξειν ὄρεξιν· οἷς συννόητος ἐστὶ τὸ λέγειν, αὐτὸ μόνον εἶναι τὸ καλὸν ἀγαθόν, καὶ τὴν ἀρετὴν αὐταρξίαν πρὸς εὐδαιμονίαν, καὶ διότι μὲν τὸ ἀγαθὸν ἐκ ἐπιστήμης τοῦ πρώτου καὶ καλὸν ἐστὶ, δι' ὅλων συντάξεων δεδωλωται, τὰ δὲ κατὰ μετοχὴν ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Νόμων οὕτω ποι-

ἅπτα δὲ ἀγαθὰ ἔστι, τὰ μὲν ἀνθρώπινα, τὰ δὲ θεῖα, καὶ τὰ
 ἐξῆς τοῖσι· εἰ δέ τι κεχωρισμένον καὶ τοῦ πρώτου τῆς οὐσίας
 ἀμέτοχον ὑπάρχει, καὶ τοῦτο ὑπὸ τῶν ἀνοήτων ἀγαθὸν ἀνό-
 μασται, τοῦτο δὲ φησι μείζον εἶναι τῷ ἔχοντι κακὸν ἐν Εὐθυ-
 δήμῳ. ὅτι δὲ καὶ [κατὰ] τὰς ἀρετὰς ἡγρεῖτο εἶναι δι' αὐτὰς αἰ-
 ρετὰς, ὥς ἀκόλουθόν γε ληπτέον τῷ μόνον αὐτὸν ἡγρεῖσθαι τὸ
 καλὸν ἀγαθόν· καὶ δὴ ἐν πλείστοις τοῦτο αὐτῷ ἐπιδεδεικται
 καὶ μάλιστα ἐν ὅλῃ τῇ Πολιτείᾳ. τὸν μὲν γὰρ ἐπιστήμην ἔχοντα
 τὴν προειρημένην εὐτυχέστατον εἶναι καὶ εὐδαιμονέστατον, οὐχ
 ἕνεκα τῶν τιμῶν, ὧν τοιοῦτος ὢν λήψεται, οὐδὲ μισθῶν ἕνεκα.
 ἀλλὰ καὶ πάντας λανθάνει ἀνθρώπους καὶ τὰ λεγόμενα κακὰ
 εἶναι οἷον ἀτιμίαι καὶ φυγαὶ καὶ θάνατοι συμβαίνουσι· τὸν δὲ
 χωρὶς ταύτης τῆς ἐπιστήμης τὰ νομιζόμενα ἀγαθὰ πάντα κεκτη-
 μένων, οἷον πλοῦτον καὶ βασιλείαν μεγάλην καὶ σώματος ὑγίαιον
 καὶ εὐρωστίαν καὶ κάλλος, μηδέν τι μᾶλλον εἶναι εὐδαιμόνα.

XXVIII. Οἷς πᾶσιν ἀκόλουθον τέλος ἐξέθετο ὁμοίωσιν θεῶ
 κατὰ τὸ δυνατόν· ποικίλως δὲ τοῦτο χειρίζει. ποτὲ μὲν γὰρ ὁμοί-
 ωσιν θεῶ λέγει τὸ φρόνιμον καὶ δίκαιον καὶ ὅσιον εἶναι, ὥς ἐν
 Θεαιήτῳ· διὸ καὶ πειρασθαι χοῆ[ναι] ἐνθ' ἑνὲς ἐκείσε φεύγειν
 ὅτι τάχιστα· φυγὴ δὲ ὁμοίωσις θεῶ κατὰ τὸ δυνατόν· ὁμοίωσις
 δὲ δίκαιον καὶ ὅσιον μετὰ φρονήσεως γενέσθαι· ποτὲ δὲ μόνον
 τὸ δίκαιον εἶναι, ὥς ἐν τῷ τελευταίῳ τῆς Πολιτείας· οὐ γὰρ δὴ
 ὑπὸ θεῶν ποτὲ ἀμελεῖται, ὅς ἂν προθυμεῖσθαι θέλῃ δίκαιος
 γενέσθαι καὶ ἐπιτηδεύων ἀρετὴν εἰς ὅσον δυνατόν ἀνθρώπον
 ὁμοιωσθαι θεῶ. ἐν δὲ τῷ Παίδωνι ὁμοίωσιν θεῶ λέγει τὸ σώ-
 φρονα ἅμα καὶ δίκαιον γενέσθαι, οὕτω πως· οὐκοῦν εὐδαιμο-
 νέστατοι, ἔφη, καὶ μακάριοι εἰσι καὶ εἰς βέλτιστον τόπον ἴοντες
 οἱ τὴν δημοτικὴν τε καὶ πολιτικὴν ἀρετὴν ἐπιτετηδευκότες, ἣν
 δὴ καλοῦσι σωφροσύνην τε καὶ δικαιοσύνην. ποτὲ μὲν δὴ τὸ τέ-
 λος ὁμοιωθῆναι θεῶ λέγει, ποτὲ δ' ἔπεσθαι, ὥς ὁπότεν εἶπῃ· ὁ
 μὲν δὴ θεός, καθάπερ ὁ παλαιὸς λόγος, ἀρχὴν τε καὶ τελευτὴν
 καὶ τὰ τοῦτοις ἐξῆς· ποτὲ δὲ ἀμφοτέρω, ὥς ὁπότεν φῇ· τὴν δὲ
 θεῶ ἐπομένην τε καὶ εἰκασμένην ψυχὴν καὶ τὰ τοῦτοις ἐξῆς. καὶ
 γὰρ τοι τῆς ωφελείας ἀρχὴ τὸ ἀγαθόν, τοῦτο δὲ ἐκ θεοῦ εἴρηται·
 ἀκόλουθον οὖν τῇ ἀρχῇ τὸ τέλος εἶη ἂν τὸ ὁμοιωθῆναι θεῶ,
 θεῶ δηλονότι τῷ ἐπουρανίῳ, μὴ τῷ μὲν Δία ὑπερουρανίῳ, ὅς
 οὐκ ἀρετὴν ἔχει· ἀκλείων δ' ἐστὶ ταύτης· ὅθεν ὁρθῶς ἂν τις

φραίη, τὴν μὲν κακοδαιμονίαν τοῦ δαίμονος εἶναι κάκωσις, τὴν δὲ εὐδαιμονίαν τοῦ δαίμονος εὐεξίαν. ἐπικολιμέθα δ' αὖ τοῦ γενέσθαι ὅμοιοι θεῷ φύσει τε χρησάμενοι τῇ προσηκούσῃ, ἔθου τε καὶ ἀγωγῇ καὶ ἀσκήσει τῇ κατὰ νόμον, καὶ τὸ κυριώτατο λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ καὶ θεωρημάτων παραδόσει, ὥστε ἐξίστασθαι μὲν τὰ πολλὰ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, αἰεὶ δὲ εἶναι πρὸς τοῖς νοητοῖς· προτέλεια δὲ καὶ προκαθάρσις τοῦ ἐν ἡμῖν δαίμονος, εἰ μέλλει τὰ μείζω μυεῖσθαι μαθήματα, εἴη αὖ τὰ διὰ μουσικῆς καὶ ἀριθμητικῆς τε καὶ ἀστρονομίας καὶ γεωμετρίας, συνεπιμελουμένων ἡμῶν καὶ τοῦ σώματος διὰ γυμναστικῆς, ἥτις καὶ πρὸς πόλεμον καὶ πρὸς εἰρήνην εὐθεται τὰ σώματα παρασκευάσει.

XXIX. Θεῖον δὲ χρήματος τῆς ἀρετῆς ὑπαρχούσης, αὐτὴ μὲν ἐστὶ διάθεσις ψυχῆς τελεία καὶ βελτίστη, εὐσχήμονα καὶ σύμφωνον καὶ βέβαιον παρέχονσα τὸν ἄνθρωπον ἐν τῷ λέγειν καὶ πράττειν καθ' ἑαυτὸν καὶ πρὸς ἄλλους· τὸ δὲ εἶδη αὐτῆς λογικαί, αἱ δὲ περὶ τὸ ἄλογον ψυχῆς μέρος συνιστάμεναι, ὅσων ἀνδρία καὶ σωφροσύνη, περὶ μὲν τὸ θυμικὸν τῆς ἀνδρίας συνισταμένης, περὶ δὲ τὸ ἐπιθυμητικὸν τῆς σωφροσύνης. ἑτέρου γάρ ὄντος τοῦ τε θυμικοῦ καὶ τοῦ * ἐπιθυμητικοῦ καὶ τοῦ * λογιστικοῦ, διάφορος αὖ εἴη καὶ ἡ ἐκάστου τελειότης· τοῦ μὲν δὴ λογιστικοῦ μέρους τελειότης ἐστὶν ἡ φρόνησις, τοῦ δὲ θυμικοῦ ἡ ἀνδρία, τοῦ δὲ ἐπιθυμητικοῦ ἡ σωφροσύνη. ἡ μὲν δὴ φρόνησις ἐστὶν ἐπιστήμη ἀγαθῶν καὶ κακῶν καὶ οὐδετέρων, ἡ δὲ σωφροσύνη τάξις περὶ τὰς ἐπιθυμίας καὶ τὰς ὁρέξεις καὶ τὴν εὐπειθειαν αὐτῶν πρὸς τὸ ἡγεμονικόν, τοῦτο δὲ εἴη αὖ τὸ λογιστικόν· ὅταν δὲ πρῶμεν τάξιν τινὰ εἶναι καὶ εὐπειθειαν τὴν σωφροσύνην, τοιοῦτόν τι παρίσταμεν, ὅτι δύναμις τις ἐστὶ καθ' ἣν τεταγμένως καὶ εὐπειθῶς ἔχουσιν αἱ ὁρέξεις πρὸς τὸ φύσει δεσποτικόν, τοῦτέστι τὸ λογιστικόν. ἡ δὲ ἀνδρία ἐστὶ δόγματος ἐννόμου σωτηρία * περὶ τοῦ * δεινοῦ τε καὶ μὴ δεινοῦ, τοῦτέστι διασωστικὴ δύναμις δόγματος ἐννόμου. ἡ δὲ δικαιοσύνη ἐστὶ συμφωνία τις τούτων πρὸς ἄλληλα, δύναμις οὖσα, καθ' ἣν ὁμολογεῖ καὶ συμφωνεῖ πρὸς ἄλληλα τα τρία μέρη τῆς ψυχῆς καὶ ἐκαστον πρὸς τῷ οἰκῷ γίνεται καὶ ἐπιβάλλοντι [τε καὶ] κατ' ἄξιαν, ὥς αὖ παντέλειά τις οὖσα τῶν τριῶν ἀρετῶν, φρονήσεως, ἀνδρίας, σωφροσύνης· ἄρχοντος μὲν τοῦ λογισμοῦ, τῶν

ἀλλοιπτῶν μερῶν τῆς ψυχῆς κατ' οἰκίαν ιδιότητα κατεσταλμέ-
νον ὑπὸ τοῦ λογισμοῦ καὶ πειθηνίων αὐτῷ γεγενημένων, ὅθεν
καὶ ἀντακολουθεῖν ἡγήτεον τὰς ἀρετάς. ἡ γὰρ ἀνδρεία δόγματος
ἐννομον διασωστικὴ ὑπάρχουσα λόγου ὁρθοῦ διασωστικὴ ἐστὶ,
τὸ γὰρ ἐννομον δόγμα ὁρθὸς τίς ἐστὶ λόγος· ὁ δὲ ὁρθὸς λόγος
ἀπὸ φρονήσεως γίνεται, καὶ μὴν καὶ ἡ φρόνησις μετὰ ἀνδρείας
ἐπίσταται· ἐπιστήμη γὰρ ἐστὶν ἀγαθῶν· οὐδεὶς δὲ δύναται τὸ
ἀγαθὸν ὁρᾶν ὑπὸ δειλίας ἐπισκοτούμενος καὶ τῶν συνακολου-
θούντων τῇ δειλίᾳ παθῶν, παραπλησίως οὐδὲ μετὰ ἀκολασίας
φρόνιμός τις δύναται εἶναι, καὶ καθόλου ἐάν τις διὰ τοῦ ἡ-
τᾶσθαι ὑπὸ πάθους ποιῇ τι παρὰ τὸν ὁρθὸν λόγον, ὑπὸ ἀμα-
θίας καὶ ἀφροσύνης τοῦτο παθεῖν φησὶν αὐτὸν ὁ Πλάτων·
ὥστε οὐκ ἂν δύναιτο τις φρόνησιν ἔχειν ἀκόλαστος ὢν καὶ δει-
λός, κχωριστοὶ οὖν εἰσὶν αἱ ἀρεταὶ ἀλλήλων αἱ τέλειαι.

XXX. Λέγονται γὰρ καὶ ἄλλως ἀρεταί, αἱ οἷον εὐφυῖαι καὶ
προκοπαὶ πρὸς ταύτην, ὁμωνυμοῦσαι ταῖς τελειότησι κατὰ τὴν
ὁμοιότητα τὴν πρὸς αὐτάς. οὕτω γοῦν καὶ στρατιώτας ἀνδρείους
τινὰς καλοῦμεν, καὶ φάμεν ἐνίοτε ἀνδρείους τινὰς ὅντας ἀφρο-
νας ὑπάρχειν, περὶ τῶν οὐ τελείων ἀρετῶν ποιοῦμενοι τὸν λό-
γον, αἱ δὲ τέλειαι ἀρεταὶ δῆλον ὅτι οὔτε ἐπιτείνονται οὔτε ἀνιέν-
ται, αἱ μέντοι γε κακίαι καὶ ἐπίτασιν δέχονται καὶ ἀνεσιν· ἄλλος
γὰρ ἄλλου ἀφρονέστερος καὶ ἀδικώτερος· ἀλλ' οὐδὲ συνέπονται
αἱ κακίαι ἀλλήλαις· εἰσὶ γὰρ τινες ἐναντίαι, αἱ οὐκ ἂν ἔπιν περὶ
τὸν αὐτόν. οὕτω γὰρ ἔχει θρασυῖτης πρὸς δειλίαν, καὶ ἀσωτία
πρὸς φιλαργυρίαν, καὶ ἄλλως ἀδυνάτου ὄντος τοῦ ὑπερστάναι
τινα ἄνθρωπον πάσῃ κακίᾳ συνεχόμενον· οὐδὲ γὰρ σῶμα οἷον
τε εἶναι ἔχον πάσας τὰς τοῦ σώματος κακίας ἐν ἑαυτῷ, παρα-
δεκτέον δὲ καὶ μεταξὺ τινὰ διαστάσιν μήτε φανύλην μήτε σπου-
δαίαν· οὐδὲ γὰρ πάντας ἀνθρώπους ἢ σπουδαίους εἶναι ἢ φαν-
λους, τοὺς γὰρ ἐφ' ἱκανὸν προκόπτοντας τοιούτους εἶναι· οὐ
γὰρ ῥάδιον εὐθὺς ἀπὸ κακίας ἐπ' ἀρετὴν μεταβῆναι· πολλήν
γὰρ εἶναι τὴν διάστασιν πρὸς ἀλλήλα τῶν ἄκρων καὶ ἐναντίω-
σιν, ἡγήτεον καὶ τῶν ἀρετῶν τὰς μὲν εἶναι προηγουμένας, τὰς
δὲ ἐπομένας· ἡγουμένας μὲν τὰς ἐν τῷ λογιστικῷ, ἀφ' ὧν καὶ αἱ
λοιπαὶ τὸ τέλειον λαμβάνουσιν, ἐπομένας δὲ τὰς ἐν τῷ παθητι-
κῷ. αὗται γὰρ πρᾶττουσι τὰ καλὰ κατὰ λόγον, οὐ τὸν ἐν αὐταῖς·
οὐ γὰρ ἔχουσιν· ἀλλὰ κατὰ τὸν ὑπὸ τῆς φρονήσεως ἐνδιδόμενον

αὐταῖς, ἐξ ἔθους ἐγγινόμεναι καὶ ἀσκήσεως· καὶ ἐπεὶ οὐ
στήμη οὔτε τέχνη ἐν ἄλλῳ μέρει τῆς ψυχῆς συνίσταται ἢ ἐν
τῷ λογιστικῷ, αἱ μὲν περὶ τὸ παθητικὸν ἀρεταὶ οὐκ ὑπάρ-
διδασκται, ὅτι μήτε τέχνηι μήτε ἐπιστήμῃι εἰσιν· οὐδὲ γὰρ
θεωρήματα ἔχουσιν· ἢ μέντοι φρόνησις, ἐπιστήμη ὑπάρχου-
οἰκεία ἐκάστη ἐνδίδωσιν, ὥς καὶ ὁ κυβερνήτης τοῖς πλοῖ-
τινὰ ὑπαγορεύει ὑπὲρ αὐτῶν μὴ ὁρῶμενα, οἱ δὲ πελθόνται
ὁ δὲ αὐτὸς λόγος καὶ ἐπὶ στρατιώτου καὶ ἐπὶ στρατηγοῦ.
νομένων δὲ καὶ ἀνιεμένων τῶν κακιῶν, οὐδὲ τὰ ἀμαρ-
τῶν ἴσα ἂν εἴη, ἀλλὰ τὰ μὲν μείζω, τὰ δὲ ἐλάττω, οἷς ἀκολουθεῖ
παρὰ τῶν νομοθετῶν τὰ μὲν μᾶλλον κολάζεται, τὰ δὲ
καίτοι γε ἀκρότητες αἱ ἀρεταὶ ὑπάρχουσαι διὰ τὸ τέλειαι
καὶ εὐκίμεναι τῷ εὐθεῖ, κατ' ἄλλον τρόπον μεσότητες αἱ
τῷ ὁρᾶσθαι περὶ πάσας ἢ τὰς γε πλείους καθ' ἑκάστην
ῥώθην δύο κακίας, τὴν μὲν καθ' ὑπερβολήν, τὴν δὲ κατ'
ἐλάττω, ὥς ἐπὶ τῆς ἐλευθεριότητος ὁράται ἐπὶ θάτερα μὲν μι-
γρία, ἐπὶ θάτερα δὲ ἀσπλία· γίνεται γὰρ ἐν τοῖς πάθεσι ὁ
κατὰ τὸ ὑπερβάλλειν τὸ προσήκον ἢ ἐλλείπειν· οὔτε γὰρ
γονέων ὑβριζομένων ὁριζόμενος ἀπαθής ἂν τις εἴη, οὔτε
πᾶσι καὶ τοῖς τυχοῦσι μετριοπαθής, ἀλλὰ πᾶν τοῦναντίο-
λιν δὲ ὁμοίως γονέων τελευτησάντων ὁ μὲν μὴ λυπούμενος
παθής, ὁ δ' ὥστε καὶ καταφθίνειν ὑπὸ τῆς λύπης, ὑπερπα-
καὶ ἀμετροπαθής, ὁ δὲ λυπούμενος μὲν, μετρίως δὲ τοῦ
σχαίου, μετριοπαθής· καὶ μὴν ὁ πάντα φοβούμενος, καὶ πε-
μετρίου, δειλός, ὁ δὲ μηδὲν φοβούμενος θρασύς, ἀνδρεῖ-
μετρίως ἔχων περὶ τε θάραξ καὶ φόβους· καὶ ἐπὶ τῶν αἰ-
αὐτὸς λόγος· ἐπεὶ οὖν τὸ μὲν μέτριον ἐν τοῖς πάθεσι τὸ
στόν ἐστιν, οὐκ ἄλλο δὲ ἐστὶ τὸ μέτριον ἢ τὸ μέσον ὑπε-
καὶ ἐλλείψεως, διὰ τοῦτο διὰ μεσότητος αἱ τοιαῦται ἀρεταὶ
μέσως ἔχοντας ἡμᾶς ἐν τοῖς πάθεσι παρέχονται.

XXXI. Ἐπεὶ δὲ καὶ, εἴ τι ἄλλο ἐφ' ἡμῖν ἐστὶ καὶ ἀ-
τον, καὶ ἡ ἀρετὴ τοιοῦτον ὑπάρχει — οὐδὲ γὰρ ἂν ἐπαινε-
τὸ καλόν, εἴ ἐκ φύσεως ἢ τινος θείας μοίρας παρεγένετο
ἐκούσιον ἂν εἴη ἡ ἀρετὴ, καθ' ὁρμήν τινα συνισταμένην
ῥαν καὶ γενναίαν καὶ ἔμμονον· τῷ δὲ τὴν ἀρετὴν ἐκούσιο
ἔπεται τὸ τὴν κακίαν ἀκούσιο ὑπάρχειν, τίς γὰρ ἂν ἐ-
τῷ καλλίστῳ ἑαυτοῦ μέρει καὶ τιμιωτάτῳ ἔλοιτο ἔχειν τὴν

στον τῶν κακῶν· εἰ δὲ τις ἐπὶ κακίαν ὁρμᾷ, πρῶτον μὲν οὐχ ὥς ἐπὶ κακίαν αὐτὴν ὁρμήσει, ἀλλ' ὥς ἐπ' ἀγαθόν· εἰ δὲ καὶ παρα-
γίνεται τις ἐπὶ κακίαν [πάντως ὁ τοιοῦτος ἐξηπάτηται] ὥς δι'
ἐλάττωτός τινος κακοῦ ἀποικονομησόμενος μείζον ἀγαθόν, καὶ
ταυτὴ ἀκουσίως ἐλεύσεται· ἀδύνατον γὰρ ὁρμᾶν τινὰ ἐπὶ κακῇ
βουλόμενον ἔχειν αὐτά, οὔτε ἐλπίδι ἀγαθοῦ οὔτε φόβῳ μείζονος
κακοῦ. καὶ ὅσα δὴ ἀδικεῖ ὁ φραῦλος, ἀκούσιμα ὑπάρχει· τῆς γὰρ
ἀδικίας ἀκούσιου οὔσης, πολὺ μᾶλλον τὸ ἀδικεῖν ἀκούσιον ἂν
εἴη, ὅσῳ καὶ μείζον κακὸν ἂν τυγχάνοι τὸ ἐνεργεῖν αὐτὸν κατὰ
ἀδικίαν τοῦ ἔχειν αὐτὴν ἡρεμούσαν. καίτοι δὲ ἀκουσίων ὄντων
τῶν ἀδικημάτων, κολαστέον τοὺς ἀδικούντας καὶ διαφόρως· αἵ
τε γὰρ βλάβη διάφοροι, καὶ τὸ ἀκούσιον ἐν ἀνθρώποις τιτὶ ἢ πάθει
κεῖται, ἅπαντα δὲ τὰ τοιαῦτα ἔξεστιν ἀποτροφῆσθαι καὶ λυγρῶ
καὶ ἡθεσιν ἀστέλοις καὶ μελέτῃ. τοσοῦτον δὲ κακὸν ἀδικία. ὥστε
πικρύτερον εἶναι τὸ ἀδικεῖν τοῦ ἀδικεῖσθαι· τὸ μὲν γὰρ πονη-
ροῦ ἔργον, τὸ δὲ ἀδικεῖσθαι πάθος ἀσθενοῦς, αἰσχροῦ μὲν δὴ
ἐκότερου, τὸ δὲ ἀδικεῖν τοσοῦτῳ κακίον, ὅσῳπερ καὶ αἰσχρὸν·
λυσατελεῖ δὲ τῷ ἀδικοῦντι ὑποσχεῖν δίκην, ὥς καὶ τῷ νενοσχηκότι
ὑποσχεῖν ἰατρῶν τὸ σῶμα εἰς θεραπείαν· πᾶσα γὰρ κόλασις
ἰατρία τις ἐστὶν ἡμαρτηκυίας ψυχῆς.

XXXII. Ἐπεὶ δὲ αἱ πλείους ἀρεταὶ περὶ πάθη γίνονται,
διοριστέον καὶ περὶ τοῦ πάθους, ὁποῖόν τι ὑπάσχει. ἔστι τοίνυν
πάθος κίνησις ἄλογος ψυχῆς ὥς ἐπὶ κακῷ ἢ ὥς ἐπ' ἀγαθῷ. ἄλο-
γος μὲν οὖν εἴρηται κίνησις, ὅτι οὐ κρίσεις τὰ πάθη οὐδὲ δόξαι,
ἀλλὰ τῶν ἀλόγων τῆς ψυχῆς μερῶν κινήσεις· ἐν γὰρ τῷ παθη-
τικῷ τῆς ψυχῆς συνίσταται, καὶ τὰ ἡμέτερα ἔργα οὐδὲ ἐφ'
ἡμῖν. ἀκούσι γοῦν ἐν ἡμῖν ἐγγίνεται πολλάκις καὶ ἀντιτείνουσιν·
ἴσθ' ὅτε δὲ καὶ γινώσκοντες, ὅτι οὐ λυπηρὰ τὰ προσπεπιτωκῶτα
οὐδὲ ἡδέα οὐδὲ μὴν φοβερά, οὐδὲν ἦτορ ἀγόμεθα ὑπ' αὐτῶν,
οὐκ ἂν παθόντες ταῦτα, εἰ κρίσεις τὰ αὐτὰ ἦν· ταύτας γὰρ ἀπο-
βάλλομεν καταγνόντες αὐτῶν, εἴτε δεόντως εἴτε μὴ δεόντως. ἐπ'
ἀγαθοῦ δὲ ἢ καὶ ἐπὶ κακοῦ, ἐπειδὴ κατ' ἔμφασιν ἀδιαφόρου πράγ-
ματος οὐ κινεῖται πάθος· πάντα γὰρ συνίσταται ἢ κατὰ ἀγαθοῦ
ἔμφασιν ἢ κατὰ κακοῦ. ἀγαθὸν γὰρ εἰάν μὲν παρεῖναι ὑπολά-
βομεν, ἡδόμεθα, εἰάν δὲ μέλλειν, ἐπιθυμοῦμεν· καὶ κακὸν εἰάν
μὲν παρεῖναι ὑπολάβωμεν, λυπούμεθα, τὸ δὲ μέλλον φοβούμε-
θα. ἔστι δὲ πάθη ἀπλῶ καὶ στοιχειώδη δύο, ἡδονὴ τε καὶ λύπη,

τὰλλα δὲ ἐκ τούτων πέπλασται. οὐ γὰρ συναριθμητέον τούτων
 φόβον καὶ ἐπιθυμίαν ὡς ἀρχικά ὑπάρχοντα καὶ ἀπλά, ὃ τε γὰρ
 φυβούμενος οὐ παντελῶς ἐστέρεται ἡδονῇ· οὐδὲ γὰρ τὸν τυχόν-
 τα ἂν τις διαγένοιτο χρόνον, ἀπογεννώσκων ἀπαλλαγὴν ἢ κο-
 φισμὸν τοῦ κακοῦ· πλεονάζει μέντοι ἐν τῷ λυπεῖσθαι καὶ οὐκ ἐ-
 σθαι, καὶ διὰ τοῦτο συνήπται τῇ λύπῃ· ὃ τε ἐπιθυμῶν ἐν προ-
 δοκίᾳ μένων τοῦ τεύξεσθαι ἡδεται, οὐ παντελῶς δὲ θαρρῶν οὐδὲ
 ἔχων βέβαιον τὴν ἐλπίδα ἄχθεται. ἐπιθυμίας δὴ καὶ φόβον μ-
 ὄντων ἀρχικῶν, ἀνευδοιάστωρ συγχωρηθήσεται τὸ μηδὲ τῷ
 ἄλλων παθῶν τι ἀπλοῦν εἶναι, οἷον ὀργὴν λέγω καὶ πόθον καὶ
 ζῆλον καὶ ὅσα τοιαῦτα· ἐν τούτοις γὰρ ἐνορᾶται ἡδονὴ καὶ λύ-
 πῃ· ἂν ἐκ τούτων μεμιγμένους. τῶν δὲ παθῶν τὰ μὲν ἐστὶν ἄρρι-
 τα δὲ ἡμέρα· καὶ ἡμέρα μὲν ὅσα κατὰ φύσιν ὑπάρχει τῷ ἀνθρώ-
 πῳ ἀναγκαῖά τε καὶ οἰκεῖα· οὕτω δ' ἔχει, ἕως ἂν σύμμετρον
 ὑπάρχῃ· προσελθούσης δ' αὐτοῖς ἀμετρίας, ἡμαρτημένα ὑπὸ
 ξει. τοιαῦτά ἐστὶν ἡδονή, λύπη, θυμὸς, ἔλεος, αἰσχύνῃ· οἰκεῖον
 γὰρ τὸ ἡσθῆναι ἐπὶ τοῖς κατὰ φύσιν, λυπηθῆναι δὲ ἐπὶ τοῖς
 ἐναντίοις· καὶ ὁ μὲν θυμὸς πρὸς τὸ ἀμύνεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι
 τοὺς ἐχθροὺς ἀναγκαῖος, ὁ δὲ ἔλεος οἰκεῖος φιλανθρωπία, αἰσχ-
 νῇ δὲ πρὸς ἀναχώρησιν ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν ἐπιτηδεύς. ἄλλα δὲ
 ἄγρια ἐστὶ πάθη, ἅπερ παρὰ φύσιν ἐστίν, ἐκ διαστροφῆς συ-
 στάντα καὶ ἐθῶν μοχθηρῶν· ταῦτα δ' ὑπάρχει γέλως καὶ ἐπι-
 γαιρκακία καὶ μισανθρωπία, ἃ καὶ ἐπιτεινόμενα καὶ ἀνιέμενα
 καὶ ὁποσοποῦν ἔχοντα διημαρτημένα ὄντα τυγχάνει, μετρί-
 οντα μὴ δεχόμενα. περὶ δὲ ἡδονῆς καὶ λύπης φησὶν ὁ Πλάτων
 ὅτι ταῦτα τὰ πάθη φύσει πως ἀρχήθεν ἐν ἡμῖν κινηθέντα φέ-
 ρεται, τῆς μὲν λύπης καὶ τῆς ἀλγηδόνος ἐπιγιννομένων παρὰ φύσιν
 κινουμένοις, τῆς δὲ ἡδονῆς εἰς τὸ κατὰ φύσιν ἀποκαθιστάμε-
 νοις· οἶεται δὲ κατὰ φύσιν καταστήμα εἶναι τὸ μέσον ἀλγηδό-
 νος τε καὶ ἡδονῆς, οὐθετέρῳ ἐκείνων ὄν τὸ αὐτό, ἐν ᾧ καὶ τὸν πλέον
 χρόνον ὑπάρχον· διδάσκει δὲ καὶ διότι πολλὰ ἐστὶν εἴδη ἡδο-
 νῶν, τὰ μὲν διὰ τοῦ σώματος, τὰ δὲ διὰ τῆς ψυχῆς· τῶν δὲ ἡδο-
 νῶν τὰς μὲν μίγνεσθαι τοῖς ἐναντίοις, τὰς δὲ παραμένειν καθ' αἰ-
 ράς τε καὶ ἐλλικρινεῖς· καὶ τὰς μὲν ἀναμνηστικὰς, τὰς δὲ με-
 ἐλπίδος γινόμενας· καὶ τὰς μὲν αἰσχροάς, ὅσαι ἀκόλαστοι τε καὶ
 μετὰ ἡδονῆς, τὰς δὲ μετρίας καὶ ἀμωσγέπως μετεχούσας τῆς
 ἀγαθοῦ, οἷον τὴν τε εὐφροσύνην τὴν ἐπὶ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τὴν

ἐν ταῖς ἀρεταῖς ἡδονάς. περὺ κινῶν δὲ πολλῶν ἀδοκίμων ἡδονῶν, οὐ ζητητέον εἰ τῶν ἀπλῶς ἀγαθῶν δύναται εἶναι· ἐξίτηλος γὰρ φαίνεται καὶ οὐδενὸς ἀξία, ἐπιγεννηματικὴ τῇ φύσει ὑπάρχουσα καὶ οὐδὲν οὐσιώδες οὐδὲ προηγουμένον ἔχουσα, συνυπάρχουσα δὲ τῷ ἐναντίῳ· μίγνεται γὰρ ἡδονὴ καὶ λύπη, οὐκ ἂν δὲ συνβῆαινε τοῦτο, εἰ τὸ μὲν ἀπλῶς ἦν ἀγαθόν, θάτερον δὲ κακόν.

XXXIII. Φιλία δὲ ἡ μάλιστα καὶ κυρίως λεγόμενη οὐκ ἄλλη τίς ἐστι τῆς συνισταμένης κατ' εὐνοίαν ἀντίστροφον· αὕτη δὲ ὑψίσταται, ὅταν ἐπίσης ἐκάτερος βούληται τὸν πλησίον καὶ ἑαυτὸν εὖ πράττειν, ἡ δὲ ἰσότης αὕτη οὐκ ἄλλως σώζεται ἢ κατὰ τὴν τοῦ ἡθους ὁμοιότητα· τὸ γὰρ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ μετρίῳ ὄντι φίλον ὑπάρχει, τὰ δὲ ἄμετρα οὔτε ἀλλήλοις οὔτε τοῖς συμμέτροις δύναται ἐφαρμόσαι. εἰσὶ δὲ τινες καὶ ἄλλαι νομιζόμεναι φιλίαι, οὐ μὴν καὶ οὐσαι, ὑπὸ τῆς ἀρετῆς οἷον ἐπικεχρωσμέναι· ἡ τε φυσικὴ τῶν γονέων πρὸς τὰ τέκνα καὶ ἡ τῶν συγγενῶν πρὸς ἀλλήλους καὶ ἡ λεγόμενη πολιτικὴ καὶ ἡ εταιρικὴ, αὗται δὲ οὐκ αἱ ἔχουσι τὸ ἀντίστροφον τῆς εὐνοίας. εἶδος δὲ πῶς φιλίας ἐστὶ καὶ τὸ ἐρωτικόν· ἐστὶ δὲ ἐρωτικὴ ἡ μὲν ἀστεία, ἡ τῆς σπουδαίας ψυχῆς, ἡ δὲ φαύλη, ἡ τῆς κακῆς, μέση δὲ ἡ τῆς μέσως διακειμένης, ὥσπερ οὖν τρεῖς εἰσὶν ἕξεις ψυχῆς λογικοῦ ζώου, ἡ μὲν ἀγαθῇ, ἡ δὲ φαύλῃ, τρίτῃ δὲ τούτων μέσῃ, οὕτω καὶ τρεῖς ἐρωτικαὶ εἶεν ἂν κατ' εἶδος ἀλλήλων διαφέρουσαι· τὸ δ' εἶναι τρεῖς αὐτὰς δηλοῦσι μάλιστα οἱ σκοποὶ διαφέροντες ἀλλήλων, ἡ μὲν γὰρ φαύλη μόνου τοῦ σώματος ἐστὶ, τοῦ ἡδέος ἡττωμένη καὶ ταύτῃ βροσκηματώδης ὑπάρχουσα· ἡ δὲ ἀστεία ψυχῆς τῆς ψυχῆς ἐνεκεν, ἡ ἐννοεῖται ἐπιτηδεϊότης πρὸς ἀρετὴν· ἡ δὲ μέση τοῦ συναμφοτέρου, ὁρεγομένη μὲν τοῦ σώματος, ὁρεγομένη δὲ καὶ τοῦ κάλλους τῆς ψυχῆς, ὁ δὲ ἀξιόραστος καὶ αὐτὸς μέσος τις ὑπάρχει οὔτε φαῦλος ὢν οὔτε ἀστείος, ὅθεν καὶ σωματοποιουμένων Ἐρωτὰ δαίμονά τινα μᾶλλον φασίεν ἢ περὶ θεὸν μηδέποτε ἐν γῇ ἢ ὡς σώματι γεγεννημένον, διαφορθεμύοντα τὰ παρὰ θεῶν ἀνθρώποις καὶ ἀνάπαλιν. κοινῶς δὲ τῆς ἐρωτικῆς εἰς τὰς τρεῖς ὁδίας διηρημένης τὰς προειρημένας, ἡ τοῦ ἀγαθοῦ τοίνυν ἐρωτικῇ ἀπηλλαγμένη πάθους τεχνικὴ τις ὑπάρχει, ὅθεν καὶ ἐν τῷ λογιστικῷ συνίσταται τῆς ψυχῆς· θεωρήματα δ' αὐτῆς τὸ γινώσκειν τε τὸν ἀξιόραστον καὶ κτήσασθαι καὶ χρῆσασθαι· ἐπικρίνει δὲ αὐτὸν ἐκ τῶν προθέσεων αὐτοῦ καὶ ὁρμῶν, εἰ εὐγενεῖς, εἰ ἐπὶ

τὸ καλὸν γινόμεναι, εἰ σφοδραὶ τε καὶ διάπυροι· κηρύσσεται δὲ αὐτὴν ὁ κτώμενος οὐ θρύπτων οὐδ' ἐπαίνων τὰ παιδικά, ἀλλὰ μᾶλλον κωλύων καὶ ἐνδεικνύμενος, ὅτι οὐ βιωτὸν αὐτῷ οὕτως ἔχοντι ὥς νῦν ἔχει· ὅταν δ' ἔλη τὸν ἐρώμενον, χρήσεται αὐτῷ παρεγγυῶν ταῦτα, δι' ὧν ἀσκηθεὶς ἔσται τέλειος, τέλος δὲ αὐτοῖς τὸ ἀντὶ ἐραστοῦ καὶ ἐρωμένου γενέσθαι φίλους.

XXXIV. Τῶν δὲ πολιτειῶν φησὶ τὰς μὲν ἀνυποθέτους εἶναι, ὥς ἐν τῇ Πολιτείᾳ διεξῆλθεν· ἐν γὰρ ταύτῃ προτέραν μὲν ὑπέγραψε τὴν ἀπόλεμον, δευτέραν δὲ τὴν φλεγμαίνουσαν καὶ πολεμικὴν, ζητῶν, τίνες ἂν εἴεν αἱ βέλτισται τούτων καὶ πῶς αὖ συσταῖεν. ἔστι δὲ πού παραπλησίως τῇ διαιρέσει τῆς ψυχῆς καὶ ἡ πολιτεία διηρημένη τριχῇ, εἰς τε τοὺς φρουροὺς καὶ εἰς τοὺς ἐπικούρους καὶ εἰς τοὺς δημιουργοὺς, ὧν τοῖς μὲν τὸ βουλευέσθαι καὶ ἀρχεῖν ἀποδίδωσι, τοῖς δὲ τὰ προπολεμεῖν εἰ δεῖ, οὗς κατὰ τὸ θυμικὸν ταντέον ὥσπερ συμμαχοῦντας τῷ λογιστικῷ τοῖς δὲ τὰς τέχνας καὶ τὰς ἄλλας ἐργασίας, τοὺς δὲ ἄρχοντας ἀξιοὶ φιλοσόφους εἶναι καὶ θεωρητικὸν τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ. μόνως γὰρ οὕτως κατὰ τρόπον διοικήσειν αὐτοὺς πάντα· οὐ γὰρ ποτε κακῶν λήξειν τὰ πράγματα τὰ ἀνθρώπινα, εἰ μὴ οἱ φιλόσοφοι βασιλεύσειαν ἢ οἱ λεγόμενοι βασιλεῖς ἀπὸ τινος θελας μόρας ὄντως φιλοσοφήσειαν. ἄριστα γὰρ καὶ μετὰ δικαιοσύνης ἐπαναξοῖν τὰς πόλεις τὰ τημικάδε, ὅταν ἕκαστον μέρος αὐτονομῇ, ὥστε προβουλεύειν μὲν τοὺς ἄρχοντας τοῦ λαοῦ, τοὺς δὲ συμάχους τούτοις ὑπηρετεῖν καὶ τούτων προμάχεσθαι, τούτοις δὲ εὐπειθῶς συνέπεσθαι τοὺς λοιποῖς. πέντε δὲ φησὶ εἶναι πολιτείας, τὴν τε ἀριστοκρατικὴν, ὁπόταν οἱ ἄριστοι ἄρχωσι, καὶ δευτέραν τὴν τιμοκρατικὴν, φιλοτίμων ὄντων τῶν ἀρχόντων, καὶ τρίτην τὴν ὀλιγαρχικὴν, καὶ μετὰ ταύτην τὴν δημοκρατικὴν, τελευταίαν δὲ τὴν τυραννίδα, χειρόστην ὑπάρχουσαν. ὑπογράφει δὲ καὶ ἄλλας πολιτείας ἐξ ὑποθέσεως, ὧν ἔστιν ἡ τε ἐν Νόμοις καὶ ἡ ἐκ διορθώσεως ἐν Ἐπιστολαῖς, ἡ χρηταὶ πρὸς τὰς νενοσηκυίας πόλεις τὰς ἐν τοῖς Νόμοις, ἥδη καὶ τόπον ἀφωρισμένον ἔχουσας καὶ ἀνθρώπους λογάδας ἀπὸ πάσης ἡλικίας, ὥστε κατὰ τὰς διαφορὰς τῆς φύσεως αὐτῶν καὶ τῶν τόπων παιδείας τε οἰκείας δεῖσθαι καὶ ἀγωγῆς καὶ ὀπλίσεως. οἱ μὲν γὰρ παραθαλάττιοι καὶ ναυτίλλοιντο ἂν καὶ ναυμαχοῖεν, οἱ δὲ ἐν μεσογαίᾳ οἰκούντες πρὸς περὶ οὐρανὸν ἀρμόττειντο ἂν καὶ ὀπλίσιν ἢ κουφοτέρων, ὥς

οἱ ὄρειοι, ἢ βαρυτέραν, ὥς ἐν γεωλόφοις οἰκοῦντες πεδίοις· ἔνιοι δ' αὐτῶν καὶ ἱππασίαν ἂν ἐπασχοῖεν. ἐν ταύτῃ δὲ τῇ πόλει οὐδὲ κοινὰς εἶναι τὰς γυναῖκας νομοθετεῖ. ἔστιν οὖν πολιτικὴ ἀρετὴ θεωρητικὴ τε καὶ πρακτικὴ καὶ προαιρετικὴ τοῦ ἀγαθὴν ποιεῖν πόλιν καὶ εὐδαίμονα καὶ ὁμονοοῦσάν τε καὶ συμφωνοῦσαν, ἐπιτακτικὴ τις οὐσα καὶ ἔχουσα ὑποβεβλημένας πολεμικὴν τε καὶ στρατηγικὴν καὶ δικαστικὴν· σκέπτεται γὰρ ἡ πολιτικὴ ἄλλα τε μυρία καὶ δὴ καὶ αὐτὸ τοῦτο, εἴτε πολεμητέον εἴτε μὴ.

XXXV. Ὅποῖος δὲ ἐστὶν ὁ φιλόσοφος προειρημένον, τοῦτον διαφέρει ὁ σοφιστής τῳ μὲν τρόπῳ, ὅτι μισθαρινία τῶν νέων καὶ τῳ μᾶλλον νομίζεσθαι βούλεσθαι ἢ εἶναι καλὸς καὶ ἀγαθός· τῇ δὲ ὕλῃ, ὅτι ὁ μὲν φιλόσοφος περὶ τὰ αἰεὶ κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντα καταγίνεται, ὁ δὲ σοφιστής περὶ τὸ μὴ ὄν πραγματούεται, ἀναχωρῶν εἰς τόπον διὰ τὸ σκοτεινὸν δυσδιάρατον. τῳ γὰρ ὄντι οὐκ ἀντίκειται τὸ μὴ ὄν· τοῦτο γὰρ ἀνύπαρκτον καὶ ἀνεννόητον καὶ μηδεμίαν ἔχον ὑπόστασιν, ὃ καὶ εἴ τις εἰπεῖν ἢ νοῆσαι βιάζοιτο, περιτραπήσεται διὰ τὸ μάχην αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ περιέχειν. ἔστι δὲ τὸ μὴ ὄν, καθ' ὃ ἑξακούεται, οὐ ψιλὴ ἀποφασὶς τοῦ ὄντος, ἀλλὰ μετὰ συνεμφάσεως τῆς πρὸς ἕτερον, ὅπερ καὶ τῳ τρόπῳ ὄντι παρέπεται· ὥς εἰ μὴ καὶ αὐτὰ μετελάμβανε τοῦ μὴ ὄντος, οὐκ ἂν ἐχωρίζετο τῶν ἄλλων· νῦν δὲ ὅσαπέρ ἐστι τὰ ὄντα, τοσαυταχῶς καὶ τὸ μὴ ὄν· τὸ γὰρ μὴ τί ὄν οὐκ ἐστὶν ὄν.

XXXVI. Τοσαῦτα ἀπαρκεῖ πρὸς εἰσαγωγὴν εἰς τὴν Πλάτωνος δογματοποιῶν εἰρησθαι· ὧν ἴσως τὰ μὲν τεταγμένως εἴρηται, τὰ δὲ σποράδην καὶ ἀτάκτως· ὥστε μέντοι ἀπὸ τῶν εἰρημένων θεωρητικῶν τε καὶ εὐρετικῶν ἐξ ἀκολουθίας καὶ τῶν λοιπῶν αὐτοῦ δογμάτων γενέσθαι.

Ο Δ Υ Μ Π Ι Ο Δ Ω Ρ Ο Υ

βίος Πλάτωνος.

Ι. Ὁ μὲν Ἀριστοτέλης ἀρχόμενος τῆς ἑαυτοῦ θεολογίας φησὶν· πάντες ἄνθρωποι εἰδέναι ὀρέγονται φύσει, σημεῖον δὲ ἡ τῶν αἰσθήσεων ἀγάπησις· ἐγὼ δὲ τῆς τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφίας ἀρχόμενος φαίην ἂν τοῦτο μειζύονως, ὅτι πάντες ἄνθρωποι τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας ὀρέγονται, χρηστὸν παρ' αὐτῆς ἅπαντες ἀρύσασθαι βουλόμενοι, καὶ κάτοχοι τοῖς ταύτης νόμισιν εἶναι σπουδάζοντες, καὶ τῶν Πλατωνικῶν ἐνθουσιασμῶν πλήρεις ἑαυτοὺς καταστήσαντες. τέσσαρες δὲ εἰσιν οὗτοι παρ' αὐτῷ ἐν τέτρασι διαλόγοις· εἰς μὲν ἐν Τιμαίῳ, ὃν ἐνθουσιᾷ θεόληπτος γενόμενος καὶ ὑποκρινόμενος τὸν δημιουργὸν πρὸς τὰ οὐράνια δημηγοροῦντα περὶ τῆς τῶν τῆδε διοικήσεως, οἷς νέους θεοὺς καλεῖ· διὸ καὶ ὁ Ιάμβλικος ὑπομνηματίζων τὸν διάλογον ἐπέγραψεν εἰς τὴν δημηγορίαν τοῦ Διός. δεύτερος ἐνθουσιασμός ἐστιν ἐν τῇ Πολιτείᾳ, ἔνθα μυσόληπτος γεγενης ὑπεκρίθη τὰς Μούσας διεξιούσας τὴν λύσιν τῆς ὑπ' αὐτοῦ στασιᾶς πολιτείας, ἔνθα φησὶν· παντὶ γὰρ γενομένῳ καὶ φθορὰ ἔπεται ἐξ ἀνάγκης. τρίτος ἐνθουσιασμός ὁ ἐν Παίδρῳ, ἔνθα ὑπὸ τὴν πλάτανον ὁ Σωκράτης φιλοσοφῶν περὶ τοῦ Ἐρωτος νυμφόληπτος ἐγένετο. τέταρτος ὁ ἐν Θεαιτήτῳ, ὅπου κατὰ φιλοσοφίαν ἐνεθουσίασε, τὸν κορυφαῖον ὑποκρινόμενος φιλόσοφον, τουτέστι τὸν θεωρητικόν. τούτων τοίνυν ἔνεκεν πάντες τῇ τοῦ Πλάτωνος φιλοσοφίᾳ προστρέχουσι· φέρε δὲ καὶ τὸ γένος εἰπαμεν τοῦ φιλοσόφου, οὐ πολυκοίτας χάριν, ἀλλ' ὠφελείας καὶ παιδείας μᾶλλον τῶν προσιόντων αὐτῷ· οὐ γάρ τις οὗτος Οὐτις, ἀλλὰ μᾶλλον πολλῶν ἐπίστροφος ἢν ἀνθρώπων. λέγεται γὰρ ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι πατρὸς μὲν Ἀρίστωνος τοῦ Ἀριστοκλέους, ἀφ' οὗ τὸ γένος εἰς Σόλωνα τὸν νομοθέτην ἀνέφερεν· διὸ καὶ κατὰ ξῆλον προγονικὸν Νόμον ἐγράψεν ἐν β' βιβλίῳ

καὶ Πολιτείας σύστασιν ἐν ἰ[α]· μητρός δὲ προήλθε Περικτιόνης, ἥτις ἀπὸ Νηλέως τοῦ Κόδρου κατήγετο. φασὶν οὖν, ὅτι φάσμα Ἀπολλωνιακὸν συνεγένετο τῇ μητρὶ αὐτοῦ τῇ Περικτιόνη, καὶ ἐν νυκτὶ φανὲν τῷ Ἀρίστωνι ἐκέλευσεν αὐτῷ μὴ μιγνύναι τῇ Περικτιόνη μέχρι τοῦ χρόνου τῆς ἀποτέξεως· ὃ δ' οὕτω πεποίηκεν. καὶ γεννηθέντα τὸν Πλάτωνα λαβόντες οἱ γονεῖς βρέφος ὄντα τεθείκασιν ἐν τῷ Ὑμητῷ, βουλόμενοι ὑπὲρ αὐτοῦ τοῖς ἐκεῖ θύεις Πανὶ καὶ Νύμφαις καὶ Ἀπόλλωνι νομίῳ θύσαι, καὶ κειμένου αὐτοῦ μέλιται προσελθοῦσαι πεπληρώκασιν αὐτοῦ τὸ σῶμα κηρίων μέλιτος, ἵνα ἀληθὲς περὶ αὐτοῦ γένηται τὸ τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων εἶναι αὐτῷ. καλεῖ δ' αὐτὸν πατρόθεν καὶ τοῖς κύκνοις ὁμόδουλον, ὥς ἐξ Ἀπολλωνος προελθόν· Ἀπολλωνιακὸν γὰρ τὸ ὄνομα.

II. Ἐν ἡλικίᾳ δὲ γενόμενος πρῶτον μὲν ἐφοίτησε Διονυσίῳ τῷ γραμματιστῇ πρὸς μαθήσιν κοινῶν γραμμάτων, οὗ καὶ ἐν ἑρασταῖς μέμνηται, ἵνα μηδὲ Διονύσιος ὁ διδάσκαλος ἄμοιρος εἴη τῆς παρὰ Πλάτωνι μνήμης. εἶτα μετ' ἐκείνον γυμναστῇ μὲν ἐχρησάτο διδασκάλῳ Ἀρίστωνι τῷ Ἀργεῖῳ, ὃς οὐ καὶ Πλάτων, ὥς φασι, μετωνομάσθη, πρότερον Δαιστοκλῆς λεγόμενος τῷ τοῦ πάππου ὀνόματι· ἐκλήθη δ' οὕτω διὰ τὸ δύο μόρια τοῦ σώματος ἔχειν πλατύτατα, τὸ τε στήθον καὶ τὸ μέτωπον, ὥς δηλαδὲ πανταχοῦ αἱ ἀνακειμένοι αὐτοῦ εἰκόνες οὕτω φαινόμεναι. ἄλλοι δὲ φασὶ μὴ διὰ τοῦτο μετονομασθῆναι αὐτόν, ἀλλὰ διὰ τὸ πλατὺ καὶ κεχυμένον καὶ ἀναπεπταμένον τοῦ ἀνακειμένου χαρακτηρῆς, καθάπερ φασὶ καὶ Θεόφραστον οὕτω μετονομασθῆναι διὰ τὸ θεῖον τῆς φράσεως, πρότερον Τύρταμον λεγόμενον. μουσικῆς δὲ διδασκαλὸν ἔσχε Δράκοντα τὸν Δάμωνος μαθητὴν· μέμνηται δὲ τούτου ἐν τῇ Πολιτείᾳ. τρία δὲ καὶ ταῦτα ἐπαιδεύοντο οἱ Ἀθηναῖοι παῖδες, φησὶ δὲ γράμματα, μουσικὴν, παλαίειν, οὐχ ὅπως, ἀλλὰ γράμματα μὲν διὰ τὸ κοσμεῖν τὸν λόγον τὸν ἐν αὐτοῖς, μουσικὴν διὰ τὸ τιθασσεύειν τὸν θυμὸν, παλαίειν δὲ καὶ γυμναζεσθαι διὰ τὸ ἀναρρωννύειν τὸ τῆς ἐπιθυμίας χαλαρὸν. καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης δὲ παρ' αὐτῷ τὰ τρία ταῦτα φαίνεται παιδεύθει· διὸ καὶ φησὶ πρὸς αὐτὸν Σωκράτης· αὐλεῖν δὲ οὐκ ἐβούλον, καὶ τὰ ἑξῆς. ἐφοίτησε δὲ καὶ παρὰ γραφεύσι, παρ' ὧν ὠφελήθη τὴν μῆξιν τῶν χρωμάτων, ὧν ἐν Τιμαίῳ μέμνηται.

III. Μετὰ ταῦτα δὲ καὶ παρὰ τοῖς τραγικοῖς ἐπαιδεύθη.

παιδευταῖς ὀνομαζομένοις εἶναι τῆς Ἑλλάδος· προσῆλθε δὲ τοῦ τοις διὰ τὸ ἀπὸ τῆς τραγικῆς γνωμικὸν καὶ σεμνὸν καὶ τὸ ἥρωικὸν τῶν ὑποθέσεων. καὶ τοῖς διθυράμβοις δὲ πρὸς τιμὴν τοῦ Διονύσου, ἐφόρον λεγομένου τῆς γενέσεως, ὠμῆλθε· τοῦτω γὰρ ὁ διθυράμβος ἀνέκειτο, ἀπ' οὗ καὶ τὸ ὄνομα εἶχεν. διθυράμβος γὰρ ὁ Διόνυσος ὡς ἐκ δύο θυρῶν ἐξελθὼν, τῆς τε Σεμέλης καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διὸς. εἰώθεισαν γάρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ αἰτιατὰ ὀνομαζεῖν τοῖς τῶν αἰτίων ὀνόμασι, καθάπερ καὶ τὸν Διόνυσον καλοῦσιν· διὸ καὶ ὁ Πρόκλος περὶ τούτου φησὶν·

ὅσα εἶδον τεκέεσσι ἐφημίζαντο τοκεῦσιν.
ὅτι δὲ τοὺς διθυράμβους ὁ Πλάτων ἤσκητο, δῆλον ἐκ τοῦ Φαίδρου τοῦ διαλόγου πᾶν πνέοντος τοῦ διθυραμβώδους χαρακτήρος, ἅτε τοῦ Πλάτωνος τούτου πρῶτον γράψαντος διάλογον, ὡς λέγεται. ἔχαίρε δὲ πᾶν καὶ Ἀριστοφάνει τῷ κωμικῷ καὶ Σωφρονεῖ, παρ' ὧν καὶ τὴν μίμησιν τῶν προσώπων ἐν τοῖς διαλόγοις ὡφελήθη· λέγεται δ' οὕτως αὐτοῖς χαλεπὴν, ὥστε καὶ ἡνίκα ἐπέλειπεν εὐρεθῆναι ἐν τῇ κλίνῃ αὐτοῦ Ἀριστοφάνην καὶ Σωφροναῖον καὶ ἐπὶ γράμμα δὲ τοιοῦτον εἰς Ἀριστοφάνην αὐτὸς πεποίηκεν·
αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν ὅπερ οὔτι πεσεῖται

ζητοῦσαι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.
ἐκωμώδησε δ' αὐτὸν ἐν τῷ Συμπόσιῳ τῷ διαλόγῳ ὡς κωμῳδία ὡφελήθη· καὶ γὰρ ποιήσας αὐτὸν ὑμνοῦντα τὸν Ἑρῶτα εἰς ἀγρίῳ αὐτὸν μεταξὺ λυγρῇ περιπεδόντα καὶ μὴ δυνάμενον πληροῦσαι τὸν ὕμνον· ἐποίησε δὲ καὶ τραγικὰ ποιήματα καὶ διθυραμβικὰ καὶ ἄλλα τινά, ἅπερ πάντα κατέκλυσε τῆς Σωκράτους πειραθεὶς διατριβῆς, εἰπὼν τι τοιοῦτον ἔπος·

Ἥφραιστε, πρόμοι! ὦδε, Πλάτων νῦν τι σεῖο χατίζει.
[γραμματικὸς δέ τις Ἀνατόλιος ἐνταῦθά ποτε τὸ ἔπος εἰπων ἠυδοκίμησεν εἰς Ἥφραστον ἄρχοντα ἐπιστάντα τῇ πόλει, εἰπὼν δ' αὐτὸν οὕτως·

Ἥφραιστε, πρόμοι! ὦδε· Φάρος νῦν τι σεῖο χατίζει.]

IV. Φασὶ δ' ὅτι ἡνίκα ὁ Σωκράτης ἡμέλλε δέχεσθαι, ὄντως εἶδεν, ὅτι κύκνος ἄπτερος ἐν τοῖς γόνασιν αὐτοῦ καθήστο καὶ παραχορῆμα πτεροφυήσας ἀνέπτη εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἐκλαγέτι λιγυρόν, ὡς πάντας θέλξει τοὺς ἀκούοντας· τοῦτο δ' ἐδήλων τὴν μέλλουσαν δόξαν τοῦ ἀνδρός· μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Σωκράτους διδασκαλίαν πάλιν ἐχρήσατο Κρατύλῳ τῷ Ἡρακλειτεῖ, ὅτι

ὅν καὶ διάλογον ὁμώνυμον ἐποίησεν, ἐπιγράψας Κρατύλος ἢ περὶ ὁρθότητος ὀνομάταιν. μετὰ τοῦτον δὲ πάλιν στέλλεται εἰς Ἰταλίαν καὶ διδασκαλεῖον εὐρίων ἐκεῖ τῶν Πυθαγορείων συνιστάμενον Ἀρχύταν πάλιν ἔσχε διδασκαλον τὸν Πυθαγόρειον. . . . ὁμώνυμον ἔνθα καὶ Ἀρχύτον μέμνηται. ἐπειδὴ δὲ δεῖ τὸν φιλόσοφον φιλοθεάμονα εἶναι τῶν τῆς φύσεως ἔργων, στέλλεται καὶ εἰς Σικελίαν, θεασόμενος τοὺς κρατήρας τοῦ πυρὸς τοὺς ἐν τῇ Αἴτῃ, καὶ οὐ Σικελικῆς τραπέζης χάριν, ᾧ γενναῖε Ἀριστείδη, ὡς σὺ φῆς· γενόμενος * δέ * ἐν Συρακούσαις πρὸς Διονύσιον τὸν μέγαν τύραννον ὄντα ἐπειράτο εἰς ἀριστοκρατείαν μεταβάλλειν τὴν τυραννίδα, δι' ὃ καὶ πρὸς αὐτὸν ἀφίχτο. καὶ τοῦ Διονυσίου ἐρωμένου αὐτόν· τίνα νομίζεις ἐν ἀνθρώποις εὐδαίμονα εἶναι; ὡς δὴ νομίζων ὅτι περὶ αὐτοῦ φήσει ὁ φιλόσοφος κολεκεύων αὐτόν· ὃ δ' ἀπεκρίνατο ὅτι Σωκράτην. πάλιν ἐπανήρετο αὐτόν· τί νομίζεις ἔργον ἀνδρὸς εἶναι πολιτικοῦ; ὃ δ' ἀπεκρίνατο τὸ τοὺς πολίτας βελτίους ποιεῖν. τρίτον αὐτόν ἐπανήρετο· τί οὖν; τὸ ὁρθῶς δικάζειν σμικρὸν σοι δοκεῖ; δόξαν γὰρ εἶχεν ὁ Διονύσιος ἐπὶ τῷ ὁρθῶς δικάζειν· ὃ δ' ἀπεκρίνατο μηδὲν ὑποστείλαμενος· σμικρὸν μὲν οὖν καὶ μέρος ἔσχατον· ἀνεσταῖς γὰρ εὐκασιν οἱ ὁρθῶς δικάζοντες, οἵτινες τὰ διερωγῶτα ἱμάτια ἀνυφαίνουσιν. τέταρτον αὐτόν ἐπανήρετο· τί; τύραννον εἶναι οὐκ ἀνδρεῖον; πάντων μὲν οὖν, ἔφη, δειλότατον, ὅποτε καὶ τὰ κυρρευντικὰ μαχαιρίδια δέδοικε, μὴ διὰ τούτων ἀπόληται. ἐπὶ τούτοις οὖν ὁ Διονύσιος ἀγανακτήσας προσεῖπεν αὐτῷ ἥλιου ὄντος ὑπὲρ γῆς ἐκ τῶν Συρακουσῶν ἀπαλλάττεσθαι, καὶ οὕτως αἰτίως Πλάτων ἀπὸ τῶν Συρακουσῶν ἐδιώχθη.

V. Τῆς δὲ δευτέρας ὁδοῦ τῆς εἰς Σικελίαν αἰτία αὕτη. μετὰ τὸν θάνατον Διονυσίου τοῦ μεγάλου διαδέχεται τὴν τυραννίδα Διονύσιος ὁ Διονυσίου, μητρὸς ἀδελφὸν ἔχων τὸν Αἰῶνα, ὃς ἐκ πρώτης ὁδοῦ ὁμιλητῆς ἐγένετο Πλάτωνος. γράφει οὖν αὐτῷ ὁ Αἰών, ὅτι ἐὰν παραγένη, νῦν ἑλπίς ἐστὶ μεταβαλεῖν τὴν τυραννίδα εἰς ἀριστοκρατείαν. διὰ τοῦτο τοίνυν τὴν δευτέραν ὁδὸν ποιησάμενος, καὶ διαβληθεὶς ὑπὸ τῶν δορυφόρων τοῦ Διονυσίου πρὸς αὐτόν, ὡς βουλευέται τὴν ἀρχὴν περιποιήσασθαι τῷ Αἰῶνι καὶ καταλῦσαι τὸν Διονύσιον, κρατηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ παρεδόθη Πόλλιδι τῷ Αἰγινήτῃ ἐμπορευομένῳ εἰς Σικελίαν πρὸς πρᾶσιν· ὃ δ' ἀγαγὼν αὐτόν εἰς Αἰγίναν εὗρεν Ἀννίκεριν ἐκεῖ τὸν Αἰῶνα

μέλλοντα πλεῖν ἐπὶ τὴν Ἥλιν ἐφ' ᾧ τεθρόμπω ἀγωνίσασθαι. περιτυχὼν οὖν τῷ Πόλλιδι ὠνεῖται παρ' αὐτοῦ τὸν Πλάτωνα, κρείττω τὴν δόξαν ταύτην πάσης ἐν τεθρόμπω νίκης ἀγωνισάμενος· περὶ οὗ καὶ Ἀριστείδης φησὶν ὅτι οὐδεὶς ἐρίνωσκεν Ἀν. νικῆριν, εἰ μὴ Πλάτωνα ἐπρίατο. τῆς δὲ τρίτης ὁδοῦ πάλιν ἀφορμὴ γέγονε τῆς εἰς Σικελίαν αὐτῇ. δημευθεὶς ὁ Δίων ὑπὸ τοῦ Διονυσίου καὶ ἀφαιρεθεὶς τῶν ὄντων ἐν δεσμωτηρίῳ ἐβλήθη· γράφει οὖν τῷ Πλάτῳ, ὅτι ὑπέσχετο ὁ Διονύσιος ἀφείναι αὐτόν, εἰ Πλάτων αὐθις ἀφίξεται πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ τῷ ἑταίρῳ βοηθήσων ἐτοίμως ὑπέστη καὶ τὴν τρίτην ὁδόν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς ἀποδημίας τοῦ φιλοσόφου τῆς εἰς Σικελίαν· ἰστέον δ' ὅτι καὶ εἰς Αἰγυπτὸν ἀπῆλθε πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἱερατικοὺς ἀνθρώπους καὶ ἔμαθε παρ' αὐτῶν τὴν ἱερατικὴν· δι' ἣν καὶ ἐν τῷ Γουγίᾳ φησὶν· οὐ μὰ τὸν κύνα τὸν παρ' Αἰγυπτίους θεόν. ὁ γὰρ παρὰ τοῖς Ἑλλήσι δύνатаι τὰ ἀγάλματα, τοῦτο παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις τὰ ζῶα, σύμβολα ὄντα ἐκάστου τῶν θεῶν ᾧ ἀνάκειται. βουλόμενος δὲ καὶ τοῖς μάγοις ἐντυχεῖν, διὰ τὸ κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐν Περσίδι συνεστάναι πόλεμον μὴ δυνηθεὶς παρ' αὐτοὺς ἐλθεῖν, ἀφίκετο εἰς τὴν Φοινίκην καὶ μάγοις ἐκεῖ ἐντυχὼν παρέλαβε τὴν μαγικὴν· δι' ἣν καὶ ἐν τῷ Τιμαίῳ φασίμεται τῆς θυτικής ἔμπειρος ὢν, σημεία τε λέγων ἡπάτος καὶ σπλάγγων καὶ τοιαῦτα τινα.

VI. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν πρὸ τῶν αἰτίων τῶν εἰς Σικελίαν ἀφίξειον ἔδει ῥηθῆναι· ἀφικόμενος δ' εἰς τὰς Ἀθήνας διδασκαλεῖον ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ συνεστήσατο, μέρος τι τούτου τοῦ γυμνασίου τέμενος ἀφορίσας ταῖς Μούσαις· καὶ μόνῳ τῷ Πλάτῳ ἐνταῦθα Τίμων ὁ μισάνθρωπος συνῆν· πολλοὺς δὲ πᾶν πρὸς μάθησιν ἀφείλκετο καὶ ἄνδρας καὶ γυναῖκας ἀνδρείῳ σχήματι παρουσκευάσων ἀκροᾶσθαι αὐτοῦ καὶ κρείττονα πάσης φιλοπονίας τὴν ἑαυτοῦ φιλοσοφίαν ἐπιδεικνύς. καὶ γὰρ καὶ τῆς Σωκρατικής εἰρωνείας ἀπῆλλακτο καὶ τοῦ ἐν ἀγορᾷ καὶ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων διατρίβειν καὶ τοὺς νέους θηρώντα ποιεῖσθαι τοὺς λόγους. ἀπῆλλακτο δὲ καὶ τοῦ σεμνοῦ ὄγκου τῶν Πυθαγορείων, τοῦ ἀποκεκλεισμένης ἔχειν τὰς θύρας καὶ τοῦ αὐτὸς ἔφα πολυτελές αὐτοῦ παρεῖχον πρὸς ἅπαντας. πολλοὺς τοίνυν ἐραστὰς αὐτοῦ καταστήσας καὶ πλείστους ὠφελήσας, μέλλων τελευτᾶν ἐνύπνιον εἶδεν, ὡς κύκνος γενόμενος ἀπὸ δένδρου εἰς δέν-

δρον μετέρχεται, καὶ ταύτη πόρον πλεῖστον παρείχε τοῖς ἱξευ-
ταῖς· ὁ Σιμμίας ὁ Σωκρατικὸς ἔκρινεν, ὅτι ἄληπτος ἔσται τοῖς
μετ' αὐτὸν ἐξηγεῖσθαι βουλομένοις αὐτόν· ἱξευταῖς γὰρ εἴκασιν
οἱ ἐξηγηταὶ τὰς ἐννοίας τῶν ἀρχαίων θηρᾶσθαι βουλόμενοι,
ἄληπτος δ' ἔστιν ἐπειδὴ καὶ φυσικῶς καὶ ἠθικῶς καὶ θεολογικῶς
καὶ ἀπλῶς πολλαχῶς ἔστιν ἀκούειν τῶν αὐτοῦ, καθάπερ καὶ τῶν
Ομήρου. δύο γὰρ αὗται ψυχαὶ λέγονται γενέσθαι παναρμόνιοι·
δι' ὃ παντοδαπῶς ἔστιν ἀκούειν ἀμφοτέρων. ἀποθανόντος δ'
αὐτοῦ πολυτελῶς αὐτὸν ἔθαψαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ ἐπέγραψαν ἐν
τῇ τάφῳ αὐτοῦ·

τοὺς δὴ Ἀπόλλων φῦς Ἀσκληπιὸν ἡδὲ Πλάτωνα,

τὸν μὲν ἵνα ψυχὴν, τὸν δ' ἵνα σῶμα εἴοι.

καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ γένους τοῦ φιλοσόφου.

ΠΡΟΛΕΓΟΜΕΝΑ

τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας.

Ι. Ὁ μὲν δαιμόνιος Ἀριστοτέλης, τῆς θεολογικῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας ἀρχόμενος, πάντας ἀνθρώπους ἔφη τοῦ εἰδέναι ἐφλέσθαι, καὶ τούτου πίστιν τὴν τῶν αἰσθήσεων ἔλεγεν ἀγαπᾶσιν· διὰ τοῦτο γὰρ τὰς αἰσθήσεις ἀγαπῶμεν, ἵνα γινώσκωμεν τι φάιν· δ' ἂν ἐγὼ τὴν Πλάτωνος τοῦτο πεποιθέναι· πάντα γὰρ ἀνθρώπους ἔστιν εἰδέν ὥσπερ ἐκ τινος πηγῆς ἀρύσασθαι βουλομένους ἐκ ταύτης, ὅσον ἕκαστος χρήσιμον οἴηθῃ· πάντα δὲ λέγω τοὺς γε κατὰ φύσιν ἔχοντας καὶ μὴ ἀτεράμονας ὄντας καὶ δίκην νυκτερίδων μὴ δυναμένους ἀντιπαεῖν ἡλιακῶ φῶτι· οἳ μόνα τὰ αἰσθητὰ οἰόμενοι εἶναι τῶν νοητῶν οὐδεμίαν τίθενται φροντίδα. ἔτι δ' ἂν μᾶλλον ἀγασθείημεν τὴν τούτου φιλοσοφίαν, εἰ τὴν τε ἱστορίαν καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας ὑφηγησώμεθα. Πλάτων τοίνυν ὁ πολὺς πατὴρ μὲν ἦν Ἀριστοῦ τοῦ Ἀριστοκλέους, μητὴρ δὲ Περικτιόνης τῆς ἀπογόνου Σόλωνος τοῦ νομοθέτου, ὅθεν καὶ κατὰ μίμησιν αὐτοῦ ἐξέθεν τὴν τε Πολιτείαν καὶ τοὺς Νόμους· αὐτὸς δὲ ἐκαλεῖτο Ἀριστοκλῆς εἰς ὄνομα τοῦ πρὸς πατὴρ πάππου, μετεκλήθη δὲ Πλάτων ἢ διὰ τὸ πλατὺ τοῦ στέρνου ἢ διὰ τὸ εὐρὺ τοῦ μετώπου ἢ ὥσπερ καὶ ἀληθὲς εἰπεῖν — διὰ τὸ πλατὺ τε καὶ ἀναπεπταμένον τῆς φράσεως. οὕτως καὶ Θεόφραστος, Τύρταμος καλούμενος παλαι, διὰ τὸ θεῖον τῆς φράσεως Θεόφραστος μετεκλήθη. θεῖος δὲ ἦν ὁ Πλάτων καὶ Ἀπολλωνιακός· καὶ ὅτι μὲν θεῖος ἦν, δηλοῦν ἐκ τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν ὀνειράτων· ἐξ ἑαυτοῦ μὲν, ὅτι ὁμοδουλοῦν ἑαυτὸν ἐκάλει τοῖς κύκνοις, ἐκ τῶν ὀνειράτων δὲ οὕτως. Σωκράτης ὁ τούτου διδάσκαλος πρὸ μιᾶς τοῦ μέλλειν αὐτὸν φατῆς αὐτῷ εἶδεν ὄναρ, ὅτι κύκνος ἄπτερος ἦλθεν ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ, εἶτα περοφυήσας ἀνέπτη κλάγξας μέγα τι αὐτῶν καὶ ἡ γυρόν, ὥς ἅπαντας ἐλεῖν τοὺς ἀκούσαντας· ἐδήλου δὲ τοῦτο, ὅτι

φωτῆσαι μὲν αὐτῷ ἀτελής ὁ Πλάτων, γενήσεται δὲ τέλος καὶ οὕτως διαπρέψει ἐν τοῖς δόγμασιν, ὡς ἀπαντας τούτων ἀκούειν γλίχσθαι καὶ μηδὲνα ἀντιτείνειν ἢ δύνασθαι ἢ πειρᾶσθαι. καὶ αὐτὸς δ' ὁ Πλάτων εἶδεν ἑαυτὸν ἐν τῷ μέλλειν τελευτᾶν κύκλον γενόμενον καὶ καταπηδῶντα ἀπὸ δένδρου ἐπὶ δένδρον καὶ πολλὰ παρέχοντα τοῖς ὀρνιθοθήραις πράγματα, μὴ δυναμένων ἐλπεῖν αὐτόν. τούτου δὲ τοῦ ἐνυπνίου ἀκούσας Σιμμίας ὁ Σωκρατικός ἔφησεν πάντας ἀνθρώπους σπουδάζειν καταλαβεῖν τὴν τοῦ Πλάτωνος διάνοιαν, μηδὲνα δὲ δυνήσεσθαι, ἀλλ' ἕκαστον πρὸς τὸ δοκοῦν αὐτῷ τὴν ἐξήγησιν ποιεῖσθαι, εἴτε θεολογήσαι εἴτε φυσιολογήσαι εἴτε ἄλλο τι ἔλοιτο. ταῦτόν γάρ ἑκάτερος, Ὅμηρος τε καὶ Πλάτων, πεπόνθασιν, διὰ τὸ ἐναρμόνιον αὐτῶν τῆς φράσεως ἑκάστῳ βάσιμιοι γίνονται, ὅπως ἂν βούληται ἐπιχειρεῖν τις. οὐ μόνον δὲ τὰ ὀνείρατα ταῦτα δηλοῦσιν αὐτόν Ἀπολλωνιακὸν ὄντα, ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος τῆς ζωῆς αὐτοῦ, καθαρτικὸν ὄν· τοιοῦτο γὰρ καὶ ὁ θεός, ὡς καὶ αὐτὸ τὸ ὄνομα δηλοῖ· Ἀπόλλων γὰρ δηλοῖ ὁ χωρισμένος τῶν πολλῶν· τὸ γὰρ ἄσπερτικόν ἐστι μῦθον. ἔτι δὲ καὶ τοῦ καιροῦ τῆς γενέσεως αὐτοῦ τεκμαιρομένη αὐτόν Ἀπολλωνιακὸν ὄντα· ἐγενήθη γὰρ ἐν τῇ ζ' τοῦ Θαρρηλῶντος μηνός, ἐν ᾗ ἐορτὴν ἐπιτελοῦσιν οἱ Ἀῆλιοι τοῦ Ἀπόλλωνος· ἐν δὲ τῇ ἔκτῃ τούτου τοῦ μηνός ἐτέχθη ὁ Σωκράτης, ἐν ᾗ γενεθλιακὴν ἐορτὴν Ἀρτέμιδος ἐπιτέλουν· δηλοῖ δὲ τοῦτο τὸ προῦχον ἐν τῷ Σωκράτει κατὰ τε χρόνον καὶ λόγον.

II. Ἵνα δὲ τέλος τὸν περὶ αὐτοῦ ἱστορίας ποιησάμεθα λόγον, ἐκ διαιρέσεως προέλθωμεν. πᾶν γινόμενον καὶ ἐν χρόνῳ γίνεται καὶ ἐν τόπῳ· οὐκοῦν καὶ ὁ Πλάτων ὡς γενόμενος ἐν τε χρόνῳ τιλὴ γέγονε καὶ ἐν τόπῳ· μάθωμεν τοίνυν ἑκάτερον τούτων, ἔτι μὲντοι τὰ τε ἐν τῇ γενέσει καὶ τὰ περὶ τὴν γένεσιν αὐτοῦ συμβάντα. γέγονε τοίνυν ἐν χρόνῳ μὲν τῇ πη' Ὀλυμπιάδι ἐπὶ ἄρχοντος Ἀμεινίου, Περικλέους ἔτι ζῶντος καὶ τῶν Πελοποννησιακῶν πολέμων ἔτι συγκροτουμένων, νεώτερος ὢν Ἰσοκράτους ἔξ ἑτεσιν· ἐν τόπῳ δὲ γέγονεν ἐν τῇ Αἰγίνῃ. τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ἀρίστωνος κατ' ἐκεῖνο καιροῦ κληροῦχον πεμφθέντος ἐν τῇ Αἰγίνῃ ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τοῦ χρόνου καὶ τοῦ τόπου, ἐν ᾧ γέγονεν· περὶ δὲ τὸν τόπον εἶδεν ὄνειραν τοῦτο ὁ πατήρ, ἔτι ἐν γαστρὶ ἐρούσης αὐτὸν τῆς μητρός, μὴ συγκτεῖσθαι αὐτῇ ἄλλως ἢ ἀποτέκη· τοῦτο δ' ἐσημάνεν ὡς οὐδε

ἡδονὴν δεῖ τὴν συνουσίαν αἰρεῖσθαι, ἀλλὰ διὰ παιδοποιεῖν καὶ μόνην, καὶ ὥς τὸ τεχθῆσόμενον καθαρὸν τεχθεῖη, μηδὲνα πλοῦν προεληφὸς ἀπὸ τῆς ἐξ ὑστέρου δι' αἰσχρότητα συνουσίαν ἀλλὰ καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ μετὰ τὸν τόκον λαβοῦσα αὐτὸν ἀνήγειρεν ἐν τῷ Τμητῷ ὄρει, θῦσαι βουλομένη Ἀπόλλωνι τε νομίῃ καὶ Νύμφαις, καὶ ἐν τούτῳ καταθεμένη αὐτὸν εὖρεν αὐτὸν ὑποστρέψασα πεπληρωμένον ἔχοντα τὸ στόμα μέλιτος· ἐλθοῦσα γὰρ μέλιται τοῦτο πεποιήκεσαν προμηνύουσαι, ὅτι τὰ ἐξ αὐτοῦ μέλλοντα θῆναι μέλιτος ἔσται γλυκύτερα κατὰ τὸν ποιητὴν. διὰ αὐτὴν δὲ ἐκέχρητο οὐ τῇ ἀπὸ τῶν ζώων, ἀλλὰ τῇ ἀπὸ τῶν φυτῶν ἐφοίτησεν ὁ ἐν ἡλικίᾳ γενόμενος γραμματιστῇ μὲν Διονυσίῳ οὐ μνήμην ποιεῖται ἐν τοῖς Ἑρασταῖς αὐτοῦ· οὐδὲ γὰρ δίκαιον ἐνόμισεν ἀμνημόνευτον καταλιπεῖν οἰκείον διδάσκαλον. γυμναστῇ δ' Ἀρίστον ἐφοίτησεν· καὶ γὰρ καὶ τούτου πολλὴν ἔθει προνοίαν, ὥς καὶ δύο ἀγῶνας αὐτὸν νικῆσαι, Ὀλύμπια τε καὶ Νέμεα. ἐφοίτησεν δὲ μετὰ τούτους καὶ Δράκοντι τῷ μουσικῷ ὅς γέγονεν [ἐκ γεμύλλων τοῦ] ὑπὸ Δάμωνος· οὐ Δάμωνος μὲν μνηται ἐν τῷ Θεατητίῳ. παρῆλθεν δὲ διὰ τριῶν τούτων, γραμματιστῶν, γυμνασίων, μουσικῆς, ἵνα καὶ τοὺς αὐτοῦ μαθητὰς διὰ τῶν αὐτῶν ἀγεσθαι παρακελεύσεται· οἶδεν γάρ, ὅτι αὐταὶ αἱ παιδείαι δύνανται τὸ τριμερὲς τῆς ψυχῆς ἐπανορθώσασθαι· διὰ μὲν τῶν γραμμάτων ἡκρίβου τὸ λογιστικὸν αὐτῆς μέρος, διὰ δὲ τῆς μουσικῆς ἐτιθάσσευεν τὸ θυμικόν, ὥσπερ διὰ τῶν γυμνασίων ἐρρῶνυσεν τὸ ἐπιθυμητικόν.

III. Μετὰ τούτους ἐφοίτησεν διθυραμβοποιοῖς, τὸν ἐκείνων χαρακτήρα ὠφελήσῃναι βουλόμενος· ἀμέλει καὶ τὸ πρῶτον αὐτοῦ σύγγραμμα ὁ Φαῖδρος διθυραμβώδης ἐστί. ἐφοίτησεν καὶ τραγικοῖς, τὸ ἐν αὐτοῖς σεμνὸν ἀρύσασθαι βουλόμενος· ἐφοίτησεν δὲ καὶ κωμικοῖς, τὴν φράσιν αὐτῶν ὠφελήσῃναι βουλόμενος. ἀμέλει καὶ τὸν Ἀριστοφάνους ἀπεμάχεται χαρακτήρα ὅς τῶν ἄλλων προύχει κωμικῶν· καὶ ὅτι ἀποδέχεται τὴν τούτου φράσιν, δηλοῖ τὸ ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Ἀριστοφάνη ᾄδεν ἐπίγραμμα, ἔχον ὥδι·

αἱ Χάριτες τέμενός τι λαβεῖν, ὅπερ ἦθελον εὖρεῖν,

διζόμεναι ψυχὴν εὖρον Ἀριστοφάνους.

ἐξήλωσεν δὲ καὶ Σώφρονα τὸν γελοιοποιόν, τὴν μιμητικὴν ὥσπερ κατορθῶσαι βουλόμενος· ὁ γὰρ διαλόγους γράφων μίμ

σιν προσώπων εἰσάγει. ἐφοίτησεν δὲ καὶ γραφεῦσιν, τὴν τῶν χρωμάτων ποικίλην μῆξιν ἐκμαθεῖν βουλόμενος, ὅθεν ἐν Τιμαίῳ πολὺν λόγον καταβάλλεται περὶ χρωμάτων. καὶ ταῦτα μὲν αὐτῷ διαπράττετο ἄχρῃ ἐτῶν εἴκοσι· μετὰ δὲ τοῦτο ἐφοίτησε Σωκράτει, καὶ δέκα ἔτη παρ' αὐτῷ ἐποίησεν, ἠθικὴν φιλοσοφίαν ἐκμαθεῖν βουλόμενος· εὐρηκῶς δὲ τὸν Σωκράτη ἐπαναβεβηκότα τῶν ἄλλων, φασί, πυρὶ μέλλων παραδιδόναι τὰ πρὸ τούτου πενηθέντι αὐτῷ εἶπε τοῦτο τὸ ἔπος·

Ἕφαιστε, πρόμολ' ὧδε· Πλάτων νύ τι σεῖο χατίζει. εὐνόουστατος δὲ τῷ Σωκράτει οὕτως ὥφθη εἶπερ τις ἄλλος· ἀμέλει κοινωμένου αὐτοῦ καὶ ἐν δεσμοτηρίῳ τυγχάνοντος, ἀνελθὼν σῶτος ἐπὶ τὸ βῆμα φωνὴν ἔρρηξεν τοιαύτην· νεανίας μὲν ὢν, ὡς ἄνδρες, ἐπὶ τὸ βῆμα ἀναβέβηκα· ἀγανακτήσαντες δὲ οἱ δικάσται κατήγαγον αὐτόν, ὃ δὲ λυπηθεὶς ἐξῆλθεν τοῦ δικαστηρίου, μέναι ἐκεῖσε μὴ ἀνασχόμενος. μετὰ δὲ τὸ τὴν ἠθικὴν ὠφεληθῆναι Σωκράτους καὶ πράγματα παρασχεῖν αὐτῷ Σωκράτει ἐν ταῖς πρὸς αὐτὸν ἐντεύξεσι συγγράμματα ἐξέθετο, ἃ ἔτι ζῶντος Σωκράτους εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἦλθον. τὸν γὰρ Λύσις διάλογον ἢ γεγραφώς· ᾧ ἐντετυχκῶς ὁ Σωκράτης φησὶ τοῖς ἐταίροις αὐτοῦ· οὗτος ὁ νεανίας ἀγχι με ὅπη θέλει καὶ ἐφ' ὅσον θέλει καὶ πρὸς οὓς θέλει.

IV. Μετὰ οὖν τὴν πρὸς Σωκράτη φοίτησιν ἀπῆλθεν πρὸς τοὺς Πυθαγορείους, τὸ δι' ἀριθμῶν τὰ πράγματα σημαίνειν παρ' αὐτῶν κατορθῶσαι βουλόμενος, ὅθεν πολλῶ τούτων μέμνηται ἐν τῷ Τιμαίῳ· ἐφοίτησεν δὲ καὶ Κρατύλῳ τῷ Ἡρακλείτῳ καὶ Ἑρμίππῳ τῷ Παρμενιδεῳ, τὰ Ἡρακλείτου καὶ Παρμενίδου δόγματα μαθεῖν βουλόμενος, ὅθεν καὶ δύο διάλογοι γεγραμμένοι εἰσὶν αὐτῷ, ὃ τε Κρατύλος καὶ ὁ Παρμενίδης, ἐν οἷς τῶν δογμάτων τῶν προειρημένων ἀνδρῶν μέμνηται. μεμνηκῶς δὲ, ὥς τὴν ἀρχὴν ἔσχον οἱ Πυθαγορεῖοι τῆς φιλοσοφίας ἀπὸ Αἰγυπτίου, ἦλθεν καὶ εἰς Αἴγυπτον καὶ κατορθώσας ἐκεῖσε τὴν γεωμετρίαν καὶ τὴν ἱερατικὴν ἀνεχώρησεν· εἰτα ἰλθὼν εἰς Φοινικὴν περιέτυχεν ἐκεῖσε Πέρσαις, καὶ ἔμαθεν παρ' αὐτῶν τὴν Ζωροάστρου παιδείαν. εἰτα ἐκεῖθεν ἐπὶ Σικελίαν ἀφίκετο, τοὺς ἐν Αἴτῃ κρατῆρας ἱστορῆσαι βουλόμενος· ὅτε καὶ τὴν πρὸς Λιονύσιον ἐντευξὴν ἐποίησατο. μετὰ ταῦτα δ' ἰλθὼν ἐν Ἀθήναις συνεστήσατο διδασκαλεῖον πλησίον τοῦ καταγωγίου Τίμωνος τοῦ μισανθρώπου· ὃς δυσκόλως ἔγων πρὸς ἅπαντας, ὥς καὶ τὰ

ἐπιγράμματα τοῦ τάφου αὐτοῦ δηλοῦσι, πάντῃ εὐμενῶς ἡγεῖται
τὴν τοῦ Πλάτωνος συνουσίαν, εἰσὶ δὲ τὰ ἐπιγράμματα ταῦτα·
ἐνθάδ' ἀπορρήξας ψυχὴν βαρυδαίμονα κείμεναι·
τίς δ' ὦν, οὐ πείσεσθε· κακοὶ δὲ κακῶς ἀπόλοισθε,
ἔστι δὲ τὸ δεύτερον τόδε·

τῇδε σὺ τὴν στήλην παραμείβεο, μήτε με χαιρεῖν
εἰπὼν, μηδ' ὅστις, μὴ τίνας εἰδόμενος.

μέρος δὲ τοῦ διδασκαλείου τέμενος ἀνέθηκε ταῖς Μούσαις ὁ
Πλάτων· τούτῳ δ' ἐφοίτησαν οὐ μόνον ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ γυναί-
κες, Διξιθέα τε ἣ ἐκ Φλιούντος καὶ Λαωσθένεια ἣ ἐξ Ἀγκαθίας.

V. Θεὸς δ' ἦν, ὡς εἴρηται πολλάκις, οὗτος ὁ ἀνὴρ, καὶ
πολλῶν τῶν ἐν τῷ βίῳ ἐγένετο εὐρετής, ὀνομάτων γὰρ καὶ πραγ-
μάτων καὶ εἰδούς [καὶ] συγγραφῆς, ὀνομάτων μὲν τῆς ποιότη-
τος· οὐδὲ γὰρ πρὸ τούτου ἐγινώσκετο τούνομα· ἀμέλει ἐν Θεα-
τήτῳ φησὶ πρὸς Θεόδωρον ποιῶν τὸν Σωκράτην διαλεγόμενον
καὶ λέγοντα ὅτι ἴσως μὲν οὖν τὸ τῆς ποιότητος ξένον σοι δοῖται
[ἔστι] καὶ οὐκ εἰωθός· δηλοῖ δὲ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν Κατηγορίαις
λέγων· ποιότητα δὲ λέγω, εἰπὼν τὸ λέγω ἀπ' αὐτοῦ τοῦ θεμενῶ
τούνομα· εἰ γὰρ ἦν ἐν καταχρήσει, πάντως ἂν οὐ λέγω ἀλλὰ λέ-
γεται εἶπεν. εἴωθεν γὰρ αὐτός καὶ ἅπαντες οἱ παλαιοὶ τοῦτο πο-
εῖν, εὔρε δὲ καὶ τὸ τῶν ἀντιπόδων ὄνομα καὶ τὸ τοῦ μήκους
ἀριθμοῦ, πράγματα δ' εὔρεν φυσικά, ἠθικά, θεολογικά, πολιτι-
κά· φυσικά μὲν ὅτι ἔδειξεν τὴν μαγνήτιν λίθον μὴ ἔλκουσάν
τὸν σίδηρον, ἀλλ' ὅτι ὁ αἷρ ἐστὶν ὁ ὠθῶν αὐτὸν πρὸς αὐτὴν
μαθηματικά δὲ εὔρεν τὴν μέσσην καλουμένην ἀνάλογον, περίη
ἐν τῇ Ἀποδεικτικῇ λόγον ἐποίησάμεθα, λοιμωξάντων γὰρ τῶν
Ἀθηναίων, ἐπεμψαν ἐν Ἀέλφοις χρησόμενοι, τί ποιήσαντες
παύσαντο τοῦ λοιμοῦ, ἔχρησεν δὲ αὐτοῖς ὁ θεός, διπλασιάζαν-
τας τὸν βωμὸν οὕτως θύσαι, τυγχάνοντος δὲ τοῦ βωμοῦ κύβου
ἕτερον κύβον ἐπακοδόμησαν, οἴομενοι τοῦτο εἶναι τὸ ὑπὸ τοῦ
χρησμοῦ λεγόμενον· εἶθ' ὥς οὐδὲ τοῦτο ποιησάντων ἐπαύσαντο,
ἐπὶ τὸν Πλάτωνα πορευθέντες ἤροντο αὐτόν, τί δεῖα ποιεῖν, ὁ
δὲ φησιν ὅτι ὀνειδίζει ὑμῖν ὁ θεός ὡς ἀπείροις γεωμετρίαις·
ἔδειξε γὰρ μὴ ἰδιωτικῶς τὸ διπλασιᾶν ἐννοῆσαι, ἀλλ' εὔρεν μέ-
σσην τινα ἀνάλογον καὶ οὕτω διπλασιᾶσαι ταύτη· ὅθεν οὕτω
ποιησάντων, παρεντίκα ἐπαύσαντο [τὰ] τοῦ λοιμοῦ, εὔρεν δὲ καὶ
ἠθικά· τὸ νοῦν μὴ ἐπὶ μισθῷ διδόναι, ἠθικὸν ἦν· πρῶτον

εὔρειν, ἀμείλει Πυθαγόρας, καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ ἅπαντες, ἐκαστὸν ὁραχίως χρυσίου λαμβάνων τὴν οἰκίαν μετεδίδου, κἀπὴλος μᾶλλον λόγων τυγχάνων ἢ φιλόσοφος· ὅθεν καὶ τὸν Τίμαιον ἐπὶ ἀργυρίων ὠνησάμενος ἀπὸ τῶν Πυθαγορείων κατὰ μίμησιν αὐτοῦ ἔγραψε τὸν διάλογον· ὅθεν καὶ φέρεται τι ἔπος τοιοῦτον·

πολλῶν ἀργυρίων ὀλίγην ἠλλάξας μολπήν,

ἔνθεν ἀφορηθεὶς τιμαιογραφεῖν ἐπεχείρεις.

εὔρειν δὲ καὶ πολιτικά· τὸ γοῦν τὰς τηβάδας κυκλοτερεῖς εἶναι οὗτος πρῶτος ἐφεῦρεν ὡς πολυχωριτοτέρους· δέδεικται γὰρ τοῖς γραιέτοις, ὅτι πάντων τῶν ἰσοπεριμέτρων χωρίων πολυχωριτότατος τυγχάνει ὁ κύκλος. εὔρειν δὲ καὶ τὸ τρίτον τῆς πολιτείας εἶδον τὸ ἐξ ὑποθέσεως, ἀλλὰ δὴ καὶ θεολογικά· εὔρειν, οἶον τὸ τὰς ιδέας εἶναι ἐν τῷ παραδειγματικῷ, οὐχ ὅτι καὶ ὅλλοι πρὸ αὐτοῦ ἢ ἐγνώσκον ὡς εἰσὶν αὗται· Πυθαγόρας οὖν ἔλεγεν αὐτὰς ἐν τῷ ποιητικῷ εἶναι, καὶ Ἀριστοτέλης δὲ μετ' αὐτὸν ἐν τῷ ποιητικῷ, αὐτὸς δ' ὡς εἴρηται ἐν τῷ παραδειγματικῷ αὐτὰς ἔφασκεν εἶναι, ὅπερ ἐπέκειντά εἰσι τοῦ ποιητικοῦ, ἀμείλει γοῦν καὶ φασιν αὐτὸν εὐρηκότα τὰς ιδέας ἐωρακέναι ἑαυτοῦ τρεῖτον ἔχοντι ὀφθαλμόν. εὔρειν δὲ καὶ τί ἐστὶν αἰὼν, οἱ γὰρ πρὸ αὐτοῦ αἰὼνα ἔλεγον τὴν ἀπειρίαν τοῦ χρόνου, αὐτὸς δὲ ἔδειξεν ὡς ἄλλη ἐστὶν ἡ ἀπειρία τοῦ χρόνου καὶ ἄλλος ὁ αἰὼν. εὔρειν δὲ καὶ εἶδος συγγραφῆς τὸ διαλογικόν· εἰ γὰρ τις εἶποι ὅτι καὶ Ζήνων πρὸ αὐτοῦ διαλόγους ἔγραψεν καὶ Παρμενίδης, ἐροῦμεν ὅτι οὗτος μάλιστα αὐτῷ ἐχρησάτο.

V. Ἐξῆσεν δὲ πα' ἐνιαυτοῦς, καὶ διὰ τούτου δεικνὺς ὡς Ἀπολλωνιακὸς ὢν τυγχάνει· ὁ γὰρ θ' τῶν Μουσῶν ἀριθμὸς ἐφ' ἑαυτὸν πολλαπλασιαζόμενος ἀπογεννᾷ τὸν πα' ἀριθμόν· ὅτι δ' αἱ Μῦσαι ὑπηρετίδες εἰσὶ τοῦ Ἀπόλλωνος, οὐδέ τις ἀντερεῖ, οὗτος δὲ ὁ πα' ἀριθμὸς δυναμοδύναμις λέγεται, ὡς ἂν τοῦ γ' ἀριθμοῦ πρῶτον ὄντος, διὰ τὸ ἔχειν αὐτὸν ἀρχὴν καὶ μέσσην καὶ τελευτήν, πολλαπλασιαζόμενον καὶ ἀπογεννῶντος τὸν θ' — τριάκις γὰρ τριάκις θ' — καὶ τοῦ ἐννέα τὸν πα' ἀριθμόν. ἐστὶν δὲ καὶ ἐκ τῶν ιετὰ τὸν βίον αὐτοῦ τὸ θεῖον αὐτοῦ καταμαθεῖν, γυνὴ γοῦν τς ἀπῆλθεν χρησομένη. εἰ δεῖ τὴν στήλην αὐτοῦ συντάξαι αὐτὴν οἷς ἀγάλμασι τῶν θεῶν· ἐχρησεν δ' ὁ θεὸς τὰδε·

δόξης ἀντιθεῖο καθηγητῆρα Πλάτωνα

εὖ δρώης τλόνσα, χάρις δέ σ' ἀμείψεται ἐσθλῇ
ἐκ μακάρων, οἷσιν περ ἀνὴρ ἐνάριθμος ἐκείνος.
ἄλλος δὲ χρησμὸς ἐδόθη, ὡς δύο παῖδες τεχθήσονται, Ἀπόλλω-
νος μὲν Ἀσκληπίος, Ἀρίστωνος δὲ Πλάτων· ὧν ὁ μὲν ἱατρὸς
ἔσται σωμάτων, ὁ δὲ ψυχῶν· καὶ Ἀθηναῖοι δὲ τὴν γενεθλια-
κὴν αὐτοῦ ἡμέραν ἐπιτελοῦντες ἐπάδοντες φάσκουσιν·

ἡματι τῷδε Πλάτωνα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν.
ὅρα δὲ καὶ τὴν ὑπεροχὴν, ἣν ἔσχευ πρὸς Πυθαγόραν· οὗτος γὰρ
ἀπῆλθεν εἰς Περσίδα, τὴν τῶν μάγων ὠφελήθηται θείᾳ
σοφίαν· οἱ δὲ μάγοι διὰ τὸν Πλάτωνα Ἀθήναζε παρεγένοντο,
τῆς ἐξ αὐτοῦ μετέχειν φιλοσοφίας γλιχόμενοι.

VII. Ἐπειδὴ τὴν ἱστορίαν τοῦ Πλάτωνος μεμαθημένοι
φέρει καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας δηγησώμεθα. πολλὰ
τοίνυν γέγονασι πρὸ Πλάτωνος τε καὶ μετὰ Πλάτωνα φιλοσο-
φῶν αἰρέσεις καὶ πάντας ὑπερηκότισεν ἐν τοῖς δόγμασι καὶ τῇ
διανοίᾳ καὶ πᾶσιν ἀπαξ ἀπλῶς· ἦσαν δὲ πρὸ αὐτοῦ μὲν αἰο-
σεις αὗται· ἢ τε ποιητικὴ, ἣς καθηγεμόνες γέγονασιν Ὀρφεὺς,
Ὀμηρὸς, Μουσαῖός τε καὶ Ἡσίοδος· γέγονεν δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ
Ἰωνικοῦ διδασκαλείου, ἣς προκατήρξατο Ἡράκλειτος καὶ Θαλῆς
καὶ Ἀναξαγόρας· γέγονεν δὲ καὶ ἡ Πυθαγόρου καὶ Περμενί-
δου. μετὰ Πλάτωνα δὲ γέγονεν ἡ Στωικὴ καὶ ἡ Ἐπικουρεῖα
καὶ ἡ Περιπατητικὴ καὶ ἡ τῆς νέας Ἀκαδημίας· διαφύρουσι
οἱ τῆς νέας Ἀκαδημίας τῶν ἑρπτικῶν τῷ τοῦς μὲν ἑρπτικῶν
ὁμοίως λέγειν διὰ πάντων τῶν ὄντων πεφοιτημέναι, τοῖς δὲ τῆς
νέας Ἀκαδημίας οὐχ ἀπάντων ὁμοίως, ἀλλ' εἶναι τινα τῶν
πραγμάτων, ἃ σαίνουσι τὴν ἡμετέραν ψυχὴν, καὶ συγκιτᾷται
μετρίαν. πασῶν τούτων κρείττων ὤφθη ὁ Πλάτων. ἐπώνυμοι
μὲν γὰρ τῆς ποιητικῆς τὸ ὑμνῆσαι τὴν τάξιν τῶν ὄντων, ὑπερ-
βαλεν δ' αὐτὴν τῷ τοῦς μὲν ποιητὰς ἀνευ ἀποδείξεως καὶ ἐκ
αὐτοῦ φησι μαινομένῳ καὶ ἐνθουσιῶντι στόματι, αὐτὸν δὲ μετὰ
ἀποδείξεως ἀπαν εἰρηκέναι· ὑπερέβαλεν δ' αὐτοὺς καὶ τῷ ἐν
σχῆμει τῶν μύθων. ἐκείνοι γὰρ ὡς ἔτυχεν ἐπλεκον τοὺς μύθους,
αὐτὸς δὲ φησιν, ὅτι χρὴ ἔχειν τινα τοὺς μέλλοντας πλεῖν πρὸ
θεοῦ μύθον, οἷς προσέγοντες καὶ ἐντυγχάνοντες οὐκ ἀπατήσονται.
θεὸς γὰρ εἰδέναι, ὡς ὁ θεὸς ἀγαθὸς ἐστὶ καὶ οὐδαμῶς πρὸς
βάλλεται τὸ ψεῦδος, οὔτε δι' ἀγνοίαν τοῦ ἀληθοῦς οὔτε δι'
ἀπατηλὸν τι· καὶ ὅτι πᾶς θεὸς ἀμετάβλητος καὶ ἀτρέπτος, αὐτὸς

γὰρ ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβάλλει οὔτε ἐπὶ τὸ κρείττον, διότι τὸ μὲν οὐ πέφυκε, τὸ δὲ οὐ δύναται· οὐ πέφυκεν ἐπὶ τὸ χεῖρον μεταβάλλειν, οὐ δύναται δ' ἐπὶ τὸ κρείττον, αὐτόχρομα κρείττων ὑπάρχων ἀπάντων. τοῦτό ἐστι τὸ εὐσχημον τῶν μύθων. ταῦτα δὲ ἐν νῶ ἔχειν τοὺς ἐντυγχάνοντας μύθῳ, ἵνα μὴ αἱ παῖδες ἀδικῶνται, ἀλλ' εὐθέως τῷ ἐκκρίπτειν αὐτοὺς ἐκ τῶν εἰρημένων μὴ ἀναμείνωσιν δίκην τῶν Αἰσωπεῶν μύθων τὸ ἐπιμύθιον, ἐξ αὐτοῦ τὸ χρήσιμον τοῦ μύθου μαθεῖν βουλόμενοι, ἀλλ' εὐθέως φανῇ αὐτοῖς τὸ ἐν τούτοις ἀγαθόν. οἱ γὰρ παῖδες, εἰ μὴ τούτοις προσέχουσι, δυσεκρίπτως μέλλουσιν ἔχειν ὁ κακῶς ἤκουσαν.

VIII. Ὑπερέβαλεν οὖν τοὺς ποιητὰς τῷ τε ἀποδεικτικωτέρῳ καὶ εὐσχημονεστέρῳ· ὑπερέβαλεν δὲ καὶ τοὺς ἐκ τοῦ Ἰωνικοῦ διδασκαλῶν, οἵτινες καὶ φυσικοὶ ἦσαν. δεῖ γὰρ εἰδέναι, ὅτι εἰ καὶ ἔλεγον εἶναι τὰ συνάττα, οὗτος δὲ διεκρίνευ αὐτὰ ἀπ' ἀλλήλων καὶ εἶπεν, ποῖά ἐστιν τὰ αἷτια, ὅτι παραδειγματικόν, ποιητικόν, τελικόν· εἰ δὲ καὶ Ἀναξαγόρας ὥσπερ ἐκ βαθέος κάβρου οὐειρώττων λέγει ποιητικόν εἶναι αἷτιον τὸν νοῦν, ὅμως οὐκ ἔχρητο αὐτῷ ἐν τῇ γενέσει καὶ φθορᾷ, ἀλλ' ἥτις αὐτὸ δίνας ἀέρων καὶ ἀνέμων, μηδαμοῦ τὸν νοῦν αἰτιώμενος. πάλιν δ' ἐκείνων λεγόντων, ὥς ὅλη ἐστὶν τὰ στοιχεῖα, ἔδειξεν αὐτοῖς, ὅτι οὐδὲ συλλαβῶν λόγον ἐπέχουσι· φησὶ γὰρ ὅτι τοῖς μὲν καὶ στοιχείοις ζοικεν ἢ ἀνείδεος ὅλη, ταῖς δὲ συλλαβαῖς τὸ ἅποιον σῶμα, ταῖς δὲ λέξεσι τὰ δ' στοιχεῖα, ὥστε οὐδὲ συλλαβῶν λόγον ἐπέχουσι. καὶ τούτων ἄρα ὑπεραίρει ὁ Πλάτων, καὶ ἐστὶ τῶν μὲν πρωτῶν ἀποδεικτικώτερος, τῶν δὲ δευτέρων ἐνθεαστικώτερος. καὶ τῶν Πυθαγορείων δ' ἀπώνατο μὲν τὸ δι' ἀριθμῶν σημαίνειν τὰ πράγματα· ἀμέλει ἐν τῷ Τιμαίῳ ἐχρήσατο τούτῳ τῷ τρόπῳ· ὑπερήρην δὲ καὶ αὐτοὺς τῷ σαφεστέρῳ ἅμα καὶ ἀποδεικτικωτέρῳ, ἐν αὐτῷ γὰρ τῷ Τιμαίῳ φαίνεται σαφέστερον καὶ ἀποδεικτικώτερον δεικνὺς δι' ἀριθμῶν τὰ πράγματα. τὴν Παρμενίδου δ' ὑπερήρην φιλοσοφίαν τῷ ἐκείνῳ μὲν λέγειν ἀρχὴν εἶναι τῶν ὄντων τὸ ὄν, τοῦτον δὲ δεῖξαι, ὥς οὐκ ἔστι τοῦτο, ἀλλὰ πρὸ τούτου ἔστι τὸ ἔν· εἰ γὰρ τὸ ὄν ἦν, πάντα ἔμελλε τοῦ ὄντος ἐφλεσθαι· πάντα γὰρ ἥρτηται τῆς οἰκείας ἀρχῆς· νυνὶ δὲ ὁρῶμεν τινος τοῦ εἶναι καταφρονούντας διὰ μείζον ἀγαθόν· οὐκ ἄρα τὸ ὄν ἐστὶν ἡ μὴ τῶν πάντων ἀρχή, ἀλλὰ τὸ ἔν, ὅπερ τοῦ ὄντος ἀπαναβέβηκεν.

IX. Τῶν μὲν οὖν πρὸ αὐτοῦ φιλοσόφων τὰ πρωτεῖα ἔσχα
 διὰ τοὺς προειρημένους λόγους· ὑπερήρεν δὲ καὶ τοὺς μετ' αὐ-
 τὸν ἅπαντας, τῶν μὲν Στωικῶν κρείττων ἐφάνη διὰ τὸ ἐκείνους
 μὲν πάντα τὰ ὄντα σώματα λέγειν, τοῦτον δὲ δεῖξαι, ὡς εἰσι καὶ
 ἀσώματα τινα. ἔδειξεν γὰρ τὴν ψυχὴν ἀσώματον οὐσαν· εἰ δὲ
 ἀσώματος ἐστὶ, καὶ οἱ πρὸ αὐτῆς ἄγγελοι ἀσώματοι ἔσονται, καὶ
 ὁ νοῦς ὁ πρὸ τούτων καὶ τὸ πρῶτον αἷτιον, ὃ τὸ ἀγαθὸν καλεῖται
 καὶ τοὺς Ἐπικουροὺς δὲ ὑπερέβαλεν. οὗτοι γὰρ ἔλεγον ὑπερ-
 νόητα εἶναι τὰ τῆδε καὶ μέχρι τῶν οὐρανίων σωμάτων προή-
 χεσθαι τὴν πρόνοιαν τοῦ δημιουργοῦ· πράγματα γὰρ φασὶν
 ἔχειν ἐμελλεν καὶ πόρους ὑπομένειν, εἰ καὶ τούτων προνοοῖται.
 ἔδειξεν δ' ὁ Πλάτων, ὡς καὶ τὰ τῆδε προνοίας ἐστίν, καὶ ἐξέφυγε
 μὲν τὰ τε τῶν προτέρων ἄτοπα καὶ τὰ τῶν δευτέρων, εἰλητό τε
 τὰ ἐν ἀμφοτέροις ἀληθῆ. τοῖς γὰρ προτέροις, τοῖς Στωικαῖς
 λέγω, σώματα λέγουσι πάντα τὰ ὄντα ἕπεται ἄτοπον, ὡς μο-
 χλείας καὶ ἀφῆς ὁ δημιουργὸς δεῖσεται, εἰ μέλλοι τὰ τῆδε δια-
 κείν· ἡ γὰρ τῶν σωμάτων πείσις διὰ μοχλείας γίνεται, ὅταν ἄλλο
 σῶμα ἢ τὸ ποιοῦν εἰς αὐτό. τοῦτο οὖν ἐπόμενον ἄτοπον αὐτῷ
 ἐξέφυγεν διὰ τοῦ δεῖξαι τινα ἀσώματα ὄντα, ἐξελέξατο δὲ τὸ
 προνοεῖσθαι τῶν τῆδε τὸ θεῖον· ἄτοπον δ' ἠκολούθει τοῖς Ἐπι-
 κουροῖς τὸ μὴ πάντων πρόνοιαν ποιεῖσθαι τὸν δημιουργόν, ὃ
 διαπέφευγεν ὁ Πλάτων· οὐδὲ γὰρ ὡς ἐκείνοι διὰ μοχλείας φασὶν
 γίνεσθαι τὴν πρόνοιαν· ἀσώματος γὰρ ὧν οὐδενὶ πόνο οὐδὲ
 κόπῳ τὴν τοιαύτην ποιεῖται πρόνοιαν. πρὸς δὲ τοῖς εἰρημένους
 καὶ τῶν Περιπατητικῶν ἔσχεν τι πλέον· τούτων γὰρ οἰομένους
 τὴν πάντων ἀρχὴν εἶναι τὸν νοῦν, ἔδειξεν ὡς πρὸ τοῦ νοῦ ἔστι
 τὸ ἐν καὶ πρὸ τῶν ἄλλων ἀπάντων. εἰ γὰρ ὁ νοῦς ἦν ἡ ἀρχὴ
 τῶν ὄντων, ἅπαντα ἐμελλε νοεῖν τῷ πάντα τῆς οἰκείας ἡρῆσθαι
 ἀρχῆς· νυνὶ δὲ ὁρῶμεν τινα μὴ νοοῦντα, οὐκ ἄρα ὁ νοῦς ἐστὶν
 ἡ ἀρχή. καὶ τῷ τοὺς Περιπατητικῶν λέγειν τελικὸν πάντων
 τῶν ὄντων εἶναι τὸν νοῦν, τοῦτον δὲ τὸν Πλάτωνα δεῖξαι ὅτι καὶ
 παιητικὸν ἐστὶν αἷτιον οὐ τελικὸν τῶν ὄντων [τὸ ἐν]· καὶ ἄλλως
 δυνάμεθα δεῖξαι, ὅτι οὐκ ἐστὶ πρῶτον αἷτιον ὁ νοῦς· εἰ γὰρ
 ἦν, ἐπειδὴ πολλά ἐστὶν εἴδη, πολλοὶ ἔσονται νοῖ· εἰ δὲ τοῦτο
 πληθὺς ἐστὶ ἡ ἀρχή, ὅπερ ἄτοπον· δεῖ γὰρ τὴν ἀρχὴν ἀπὸ ἐνὸς
 ἀρξασθαι.

X. Ἀλλὰ καὶ τὴν τῶν νέων Ἀκαδημαϊκῶν ὑπερέβαλεν

φιλοσοφίαν τῷ ἐκείνῳ ἀκαταλήψιαν πρεσβεύειν, δεῖξαι δὲ τοῦτον, ὡς εἶναι ἐπιστημονικαὶ καταλήψεις τινές. λέγουσι δὲ τινες συνωθούμεντες τὸν Πλάτωνα εἰς τοὺς ἐφεκτικούς τε καὶ τοὺς "νέους" Ἀκαδημαϊκούς, ὡς καὶ αὐτοῦ ἀκαταλήψιαν εἰσάγοντος, καὶ κατασκευάζουσι τοῦτο ἐκ τῶν εἰρημένων αὐτῷ ἐν τοῖς συγγραμμασὶν αὐτοῦ· λέγει τοίνυν, φασίν, ἐπισημασμένα τινὰ ἀμφίβολα τε καὶ διστατικά περὶ πραγμάτων διαλεγόμενος, οἷον ἐστὶ τὸ εἶδος καὶ τὸ ἴσως καὶ ταχ' ὡς οἶμαι· τοῦτο δ' οὐκ ἐπιστημονος ἐστίν, ἀλλὰ τινος μὴ καταλαβόντος τὴν ἀκριβῆ γνῶσιν. πρὸς τοὺτους δὲ φραμεν, ὡς ταῦτά φησιν οἷον προσδιοριζόμενος, ἥπερ οὐ ποιοῦσιν οἱ ἐφεκτικοί· οὔτε γὰρ ἀκριβῶς διαλέγονται οὔτε προσδιορίζονται, εἴπερ πάντων ἀκαταλήψιαν λέγουσι. δευτέραν λόγον λέγουσιν ὅτι ἐξ ὧν τὰ ἐναντία περὶ τῶν αὐτῶν κατασκευάζει, δῆλός ἐστιν ἀκαταλήψιαν πρεσβεύων· οἷον περὶ ψάλλας ἐν τῷ Ἀνσιδι διαλεγόμενος τὰναντία κατεσκεύασεν, καὶ περὶ σφαροσύνης ἐν τῷ Χαρμίδῃ, καὶ περὶ οὐσιότητος ἐν τῷ Εὐθύφρονι. πρὸς τοὺτους δὲ ἐροῦμεν, ὅτι εἰ καὶ τὰναντία κατεσκεύασεν, ἀλλ' οὖν τελευταῖον ἐπέκρινε τὴν ἀλήθειαν. τρίτον λέγουσιν, ὅτι οὐκ οἶεται ἐπιστήμην εἶναι, καὶ δῆλον ἐξ ὧν πᾶσαν ἀπόδοσιν τῆς ἐπιστήμης καὶ τὸν ἀριθμὸν ἀνεσκεύασεν ἐν Θεαιτήτῃ· πῶς οὖν κατάληψιν φήσομεν τὸν τοιοῦτον πρεσβεύειν; πρὸς οὗς ἐροῦμεν, ὅτι ὁ Πλάτων οὐκ οἶεται ἀγράφῳ γραμματεῖω ἐκινεῖν τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ νομίζει αὐτὴν ἀνακαλύψως δεῖσθαι μόνης πρὸς τὸ νῆψαι καὶ ἰδεῖν τὰ πράγματα· ἐπεὶ ἔχει τὴν ἐπιστήμην ἐν αὐτῇ, ἀμβλυώττει δὲ διὰ τὴν πρὸς τὸ σῶμα συνάφειαν. μόνης οὖν καθάρσεως δεῖται· διὸ τοὺς κακῶς εἰρημένους περὶ ἐπιστήμης λόγους ἀνεσκεύασεν, ἑάσας ψυχῆς ἀποκαθαρθείσης νοῆσαι τὸ ἀληθές. τέταρτον λέγουσι λόγον τοιοῦτον· εἰ διατὴν οἶεται τὴν γνῶσιν ὁ Πλάτων, τὴν μὲν δι' αἰσθησεως, τὴν δὲ διὰ νοῦ γινομένην, ἑκατέραν δὲ λέγει σφάλλῃσθαι, δῆλον ὡς ἀκαταλήψιαν πρεσβεύει. φησὶ γάρ· οὐδὲν οὔτε ὁρώμεν οὔτε ἀκούομεν ἀκριβῶς, ἀλλὰ διαμαρτάνουσιν αἱ αἰσθήσεις· καὶ πάλιν περὶ τῶν νοητῶν φησίν, ὅτι ἡ ψυχὴ ἡμῶν προσπεπλεγμένη κακῶ τούτῳ τῷ σώματι οὐδὲν νοεῖ. πρὸς οὗς ἐροῦμεν· οἶαν εἴπη, ὅτι αἱ αἰσθήσεις οὐκ ἀντικαμβάνονται τῶν αἰσθητῶν, τοῦτο λέγει, ὅτι τὴν οὐσίαν τῶν αἰσθητῶν οὐ γινώσκουσιν· ἐπὶ τοῦ πάθους τοῦ εἰς αὐτὰς ἐξ αὐτῶν τῶν αἰσθητῶν γινώ-

μένου ἀντιλαμβάνονται, οὐκ ἴσασι δὲ τὴν οὐσίαν αὐτὴν, καθ' αὐτὰς οὐσαι. οἷον ἡ ὄψις διακρινομένη μὲν ὑπὸ λευκοῦ αἰσθάνεται, τί δ' ἔστι λευκόν, καθ' αὐτὴν οὐκ οἶδεν, ἀλλὰ συμπίετομένη τῇ φαντασίᾳ διαγινώσκει· ὥσπερ καὶ ἡ δοῖσα οὐκ οἶδεν καθ' αὐτὴν οὐσα ἅπερ οἶδεν μετὰ τῆς διανοίας. πάλιν ὅτι εἶπε, ὅτι ἡ ψυχὴ οὐ νοεῖ συνοῦσα τῷ κακῷ τούτῳ, οὐ περὶ πάντων τῶν ἀνθρώπων λέγει τοῦτο, ἀλλὰ περὶ τῶν ἐνύλων ζώντων· ἐκεῖνοι γὰρ καὶ ἡττωμένην ἔχουσι τὴν ψυχὴν ὑπὸ τοῦ σώματος· οὗς καὶ σπαρτικούς ἀλλαχοῦ ὀνομάζει δίκην φυτῶν ἀποβλαστάνοντας· οἱ δὲ καθαροὶ καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀλλαχοῦ οὐρανοπολίται λεγόμενοι, οὗτοι νοοῦσιν. πέμπτος λόγος ἐστὶν οὗτος· αὐτὸς φασὶ λέγει ἐν διαλόγῳ αὐτοῦ, ὅτι οὐδὲν οἶδα οὐδὲ διδάσκω τί ἀλλὰ διαπορῶ μόνον· ὅρα οὖν, πῶς ὁμολογεῖ ἰδίῳ στόματι μηδὲν κατεληφέναι. λέγομεν δὲ καὶ πρὸς τούτους, ὅτι ὅταν εἴπῃ οὐδὲν οἶδα, ὡς πρὸς τὴν τῶν θεῶν γινῶσιν τὴν ἰδίαν παραβάλλει γινῶσιν· ἐκεῖνη γὰρ ἄλλη ἐστὶ παρὰ τὴν ἡμετέραν. μόνη γὰρ ψυχὴ γινῶσις ἡ ἡμετέρα, ἡ δὲ τοῦ θεοῦ ἔμπρακτος· κακείνη μὲν ἀπλῇ ἐπιβολῇ γινώσκει, ἡμεῖς δὲ δι' αἰτίων καὶ προτάσεων. πάλιν δ' οὐδένα διδάσκω λέγει ἀντὶ τοῦ οὐδεὶ ἐντίθημι τὰ δόγματα· οὐ γὰρ ἀγράφῳ ὥσπερ εἴρηται γραμματεῖω εἰκάσει τὴν ψυχὴν, ὡς ἐγγράφαι αὐτῇ μὴ ἔχουσι τὰ πράγματα, ἀλλ' ὡς ἂν εἰς τὰς ἀγων καὶ μόνον αναμνησκῶν ανακαθαίρει δίκην τῶν ἐκμαστόντων τὰς λήμας τὰς ἐπιπροσθεύσας ταῖς ὀφθαλμοῖς. αὐτεῖς, ὡς ἀλλαχοῦ λέγει, ὁ ἐρωτώμενός ἐστιν ὁ συμπεραίνων· διὰ τοῦτο ὁ δοκεῖ αὐτῷ δίδωσιν.

XI. Ὅτι δὲ τὸ διαπορεῖν ὁδός ἐστι πρὸς τὸ καταλαβεῖν παντὶ δῆλον· καὶ ἄλλως εἰρηκῶς οὐδὲν οἶδα προσέθηκεν ὅτι πλεονάζοντι τινός καὶ τοῦτο τοῦ λαμβάνειν λόγον καὶ διδόναι αὐτοῦ διαλέγεσθαι· οἶδεν ἄρα τὴν διαλεκτικὴν. λέγει δὲ πάλιν οὐδένα ἀλλαχοῦ τὰ ἐρωτικά, ὥσπερ ἐν ἄλλοις τὴν μαιεῖαν· καὶ διὰ τοῦτων τῶν τριῶν φαίνεται ἐν τῷ Φαίδρῳ ἀννυνῶν τὸ θεῖον ἀγαθὸν αὐτὸ λέγων καὶ καλὸν καὶ σοφόν. ὥσπερ γὰρ ἡ διαλεκτικὴ διὰ πιασῶν τῶν ἐπιστημῶν πεφοίτηται, καὶ πάντα τοῦ ἀγαθοῦ ὀρέγεται· διὰ τοῦτο οὖν ἀναλογεῖν ἔφη ἐκεῖ τῇ διαλεκτικῇ τὰ ἀγαθόν, τῇ δὲ ἐρωτικῇ τὸ καλόν· τῶν γὰρ καλῶν ἐρωμεν· τῇ δὲ μαιευτικῇ τὸ σοφόν. ὥσπερ γὰρ τοῦ σοφοῦ ἔργον τὸ τὰ ἐν βαθεῖαι κρυπτόμενα τῆς ψυχῆς εἰς φῶς ἄγειν καὶ τὰς ὁδούς αὐτῆς

ἰκφαίνειν, οὕτω καὶ τῆς μαιευτικῆς ἔργον τὸ ἐν βάθει οὐ παι-
δλον ἐκφέρειν. ἐπεὶ οὖν οὕτως τοὺς ἐκείνου λόγους ἀνεγράψα-
μεν, φέρε δὲ καὶ αὐτὸ καθ' αὐτὸ δείξομεν, ὥς οὐκ ἦν τῆς δόξης
ταύτης ὁ Πλάτων. πῶς γὰρ ἔχει εἶναι τοιοῦτος ὁ εἰρηκὼς καὶ
ἀποφηνάμενος, ὥς οὐδὲν κενυήσεται φυγεῖν τὴν τῆς διαιρέσεως
μέθοδον; καὶ πάλιν τὸν Σωκράτην ἐν Γοργίᾳ εἰσφέρει λέγοντα
καὶ ὁμολογεῖν ποιοῦντα τὸν προσδιαλεγόμενον ταῖς ἐκείνου ἐρω-
τήσεσιν· ἀμέλει γοῦν φησὶν, εἰ μὴ αὐτοῦ λέγοντος [μὴ] ἀκού-
σῃς, ἄλλου λέγοντος μὴ πεισθῇς· πῶς οὖν ἐφεκτικὸν τὸν τοιού-
τον λογισόμεθα;

XII. Ἐπειδὴ τοίνυν μεμαθήκαμεν, ὥς πασῶν προὔχει ἡ τοῦ-
τον φιλοσοφία καὶ ὥς δογματικὸς ἐστὶ καὶ οὐκ ἐφεκτικὸς, φέρε καὶ
τὴν πρόθεσιν καὶ τὴν τάξιν τῶν ὄντων τὴν κατὰ Πλάτωνα ὑφηγη-
σάμεθα. οὗτος τοίνυν μίαν ἔλεγεν τῶν πάντων ἀρχὴν καὶ οὐ δύο
ὥς Ἐμπεδοκλῆς οὐδὲ ἀπείρους ὥς οἱ Ἐπικούρειοι, καὶ ταύτην οὐ
σῶμα ὥς οἱ Στωικοί, ἀλλὰ ἀσώματον· καὶ ἀσώματον οὐ ζῶην, ἢ
γὰρ ἂν πάντα ἔζων, οὐδὲ ψυχὴν οὐδὲ νοῦν οὐδ' ὄν, διὰ τὰ αὐτὰ
ἵτοπα, ἀλλὰ τὸ ἐν, ὃ καὶ τὰγαθὸν καλεῖ. μετὰ τοῦτο φησιν εἶναι
τὸ πέρασ καὶ τὸ ἀπειρον, καὶ μετὰ ταῦτα τὸν νοητὸν κόσμον.
μετὰ τοῦτο τοὺς ὑπερκosμίους θεοὺς· μετὰ ταῦτα τοὺς ἐγκο-
σμίους· μετὰ ταῦτα ἀγγέλων γένημιβ', εἰς τῶν ἀνθρώπων ψυχάς,
καὶ οὕτως τὰς τῶν ἀλόγων ζώων· καὶ ἐφεξῆς τὴν φνιτικὴν ψυ-
χὴν, καὶ οὕτως τὸ σῶμα τὸ ἐνυλον καὶ αὐλον καὶ θνητὸν καὶ
ἀθάνατον· καὶ ἐνυλον εἶδος καὶ τελευταῖον τὴν ὕλην.

XIII. Ἐπεὶ δὲ τοῦ Πλάτωνος τὴν ἱστορίαν μεμαθήκαμεν
καὶ τὸ εἶδος τῆς αὐτοῦ φιλοσοφίας, φέρε καὶ τρίτον κεφαλαῖον
ἀπαρξόμεθα καὶ διαλεχθῶμεν περὶ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ.
πρῶτον δὲ ἐπιλυσάμεθα τὴν ἀπορίαν τὴν φερομένην διὰ τὸ
συγγραφῆς ἀξιῶσαι τὰ οἰκεῖα δόγματα, αὐτὸς γὰρ φησιν ἐν
Φαίδρῳ διαβάλλει τοὺς συγγραφομένους διὰ τὰ ἀψυχα ὄντα τὰ
συγγράμματα μὴ δύνασθαι λόγον δοῦναι πρὸς τὸν ἀποροῦντα,
αἵεθ' αὖτὸ φθεγγόμενα καὶ μὴ δυνάμενα ἀπορίαν φερομέ-
νην κατ' αὐτῶν ἐπιλύσασθαι· οὐδεὶς οὖν, φησί, συγγράφειν,
ἀλλὰ μαθητὰς δεῖ καταλιμπάνειν, οἵτινές ἐστιν ἑμψυχα συγ-
γράμματα. τοῦτο γὰρ καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ εἰώθεσαν ποιεῖν· ὕθεν
Σωκράτης καὶ Πυθαγόρας ἑταίρους μόνον, οὐ μὴν καὶ συγ-
γράμματα καταλελοίπασιν. καὶ ταῦτα μὲν ἡ ἀπορία· ἡμεῖς δὲ

λέγομεν, ὅτι καὶ ἐν τούτῳ τὸ θεῖον μιμούμενος συγγράφει· ἡξίω-
σεν, μείζον ἀγαθὸν ἀντὶ ἐλάττωτος κακοῦ αἰρουμένος. ὥσπερ
γὰρ ἐκεῖνό τινα τῶν ὑπ' αὐτοῦ δημιουργηθέντων ἀφανῆ ἐποίη-
σεν, οἷά εἰσι τὰ ἀσώματα πάντα, ἄγγελοι καὶ ψυχαὶ καὶ οἱ καὶ
ἄλλα τοιαῦτα, τινὰ δὲ ὑποπίπτοντα τῇ ἡμετέρᾳ αἰσθησεί καὶ
φανερὰ τυγχάνοντα, οἷά ἐστι τὰ οὐράνια σώματα καὶ τὰ ἐν γε-
νέσει καὶ φθορᾷ, οὕτως καὶ αὐτὸς τινα μὲν ἐγγράφως παραδίδωκεν,
τινὰ δὲ ἀγράφως καὶ μὴ ὑποπίπτοντα τῇ αἰσθησεί διὰ τῶν
τῶν ἀσωμάτων, οἷά εἰσι τὰ ἐν * συν * οὐσίαις εἰρημμένα αὐτῶν·
ἀμέλει γοῦν καὶ Ἀριστοτέλει γέγραπται περὶ τῶν ἀγράφων συν-
ουσιῶν Πλάτωνος. ἵνα οὖν καὶ τούτῳ δείξῃ τὴν πρὸς τὸ θεῖον
φίλιαν, ἐσπούδασεν αὐτὸ μιμήσασθαι· οἱ γὰρ φίλοι μιμεῖσθαι
ἐαυτοὺς σπουδάζουσι.

XIV. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τούτων· ἄξιον δ' ἐστὶ ζητῆσαι,
διὰ τί διαλογικῶ χαρακτήρι ἐχρήσατο· ἀλλὰ πρὶν ἢ τούτου τὴν
αἰτίαν μάθωμεν, εἴπωμεν, τί ἐστὶ διάλογος. διάλογος τοῖνυν
ἐστὶ λόγος ἄνευ μέτρου ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως ποικίλων
προσώπων συγκεῖμενος μετὰ τῆς προσηκούσης αὐτοῖς ἡθοποιίας·
τὸ δ' ἄνευ μέτρου πρόσκειται διὰ τὸν κωμικὸν καὶ τραγικὸν
λόγον ἕμμετρον ὄντα· σύγκειται γὰρ καὶ αὐτὸς ἐξ ἐρωτήσεως
καὶ ἀποκρίσεως ποικίλων προσώπων μετὰ τῆς δεούσης ἡθο-
ποιίας. ἄξιον δ' ἐστὶ ζητῆσαι, διὰ τί, ἀλλὰ μὴ τοῦ Πλάτωνος
διαβάλλοντος τὰ ποικίλα τῶν πραγμάτων — ἀμέλει τὴν αὐλη-
τικὴν διαβάλλει ὡς ποικίλους καὶ πολυτροπικοὺς ὁργάνους χρωμά-
την, καὶ τὴν κιθαριστικὴν ὡς διαφόρους χορδαῖς, καὶ τὴν κω-
μικὴν διὰ τὸ διάφορον τῶν προσώπων, ὁμοίως δὲ καὶ τὴν τρα-
γικὴν — ταῦτα οὖν διὰ τοῦτο διαβάλλων διὰ τί αὐτὸς ἐκ πο-
ικίλων προσώπων συγκεῖμένου τοῦ διαλόγου κέχρηται τῇ τοιαύ-
τῃ συγγραφικῇ ἰδέᾳ· ἢ ἐκεῖνο δεῖ λέγειν, ὡς οὐκ ἐστὶ τοιοῦτος
τὸ ποικίλον τῶν προσώπων τῶν παρὰ κωμικοῖς καὶ τραγικοῖς
οἶόν ἐστι τὸ παρὰ Πλάτωνι· ἐν ἐκείνοις γὰρ ἀγαθῶν καὶ κακῶν
ὄντων προσώπων ἐπὶ ταῦτ' ὁ μένειν συμβαίνει τὰ πρόσωπα, παρὰ
Πλάτωνι δέ, εἰ καὶ ἐστὶ τοῦτο εὔρεϊν, ἀγαθὰ λέγω καὶ κακὰ
πρόσωπα, ἀλλ' ἐστὶν ἰδεῖν ἀμειβόμενα τὰ κακὰ ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν
καὶ διδασκόμενα καὶ καθαιρόμενα καὶ τῆς ἐνύλου ζωῆς ἀπανα-
χωροῦντα πάντως· ὥστε ἄλλο ἐστὶ τὸ παρ' ἐκείνοις ποικίλον καὶ
ἄλλο τὸ παρὰ τούτῳ· οὐκ ἄρα τοῖς ἐναντίοις ὑπέπεσεν.

XV. Διὶ οὖν εἰπεῖν τὰς αἰτίας, δι' ἃς τοιοῦτος εἶδος συγγραφῆς ἐχρήσατο· λέγομεν τοίνυν, ὅτι τοῦτο ἐποίησεν, ἐπειδὴ ὁ διάλογος οἷον κόσμος ἐστὶ. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ διαλόγῳ διάφορα πρόσωπα ἐστὶν φθεγγόμενα καθὼς ἐκάστῳ πρέπει, οὕτω καὶ ἐν τῷ ὅλῳ κόσμῳ διάφοροι εἰσὶ φύσεις φθογγὴν διάφορον ἀφιεῖσαι· φθέγγεται γὰρ ἕκαστος κατὰ τὴν οἰκείαν φύσιν. μιμούμενος οὖν τὰ θεῖα δημιουργήματα, τὸν κόσμον λέγω, καὶ τοῦτο ἐποίησεν· ἢ οὖν διὰ τοῦτο ἢ ἐπειδὴ ὁ κόσμος διάλογός ἐστι, ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ εἰσὶ φύσεις τινὲς μὲν ὑπερτερεῖαι, τινὲς δὲ καταδεέστεραι, καὶ ἐμμένουσα ἡ ψυχὴ ποτὲ μὲν τοῖς ὑπερτέροις συντίθεται, ποτὲ δὲ τοῖς ὑποδεεστέροις, οὕτως καὶ ἐν τῷ διαλόγῳ ἐστὶ πρόσωπα τινα μὲν ἐλέγχοντα, τινα δὲ ἐλεγχόμενα, καὶ ἡ ψυχὴ ἡμῶν οἷον δικαστὴς τις οὕσα ποτὲ μὲν τοῖς ἐλέγχουσιν ἐκδίδωσιν ἑαυτήν, ποτὲ δὲ τοῖς ἐλεγχομένοις. ἢ ἐπειδὴ, ὥς αὐτὸς λέγει ὁ Πλάτων, ὁ λόγος ζῶν ἀναλογεῖ, οὐκοῦν καὶ τῷ καλλίστῳ τῶν ζῶν ὁ κάλλιστος λόγος ἀναλογησεί· κάλλιστος δὲ ζῶν ἐστὶν ὁ κόσμος, τοῦτο δὲ ἀναλογεῖ ὁ διάλογος, ὥς ἀνωτέρῳ εἰρήκαμεν· ὁ διάλογος ἄρα κάλλιστός ἐστι λόγος. τέταρτος λόγος ἐστὶ τοιοῦτος· ἐπειδὴ ἡ ἡμετέρα ψυχὴ τῇ μιμήσει χαίρει, μίμησις δ' ὁ διάλογος διαφόρων προσώπων, ἵνα οὖν οἷον θέλῃ τὴν ἡμετέραν ψυχὴν, τοῦτο πεποίηκεν. ὅτι δὲ χαίρει τῇ μιμήσει ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ὁλοῖ τὸ παιδὰς ἡμᾶς ὄντας φιλομύθους εἶναι. ἕτερος δ' ἐστὶν ἐπὶ τούτῳ λόγος τοιοῦτος, ὅτι διὰ τοῦτο τοιοῦτον εἶδος συγγραφῆς ἐπετήδευσεν, ἵνα μὴ ψιλὰ τὰ πράγματα καὶ γυμνά προσώπων παραδῶ ἡμῖν· οἷον περὶ φιλίας διαλεγόμενος, ἵνα μὴ αὐτῆς ψιλῆς μνημονεύσῃ, ἀλλὰ τῆς ἐν τῷδε γενομένης, καὶ περὶ φιλοτιμίας οὐκ αὐτῆς καθ' ἑαυτῆς, ἀλλὰ τῆς ἐν τῷδε· οὕτως γὰρ μᾶλλον ἢ ἡμετέρα ψυχὴ ὁρῶσα ἄλλους οἷον ἐλεγχομένους ἢ ἐπαινουμένους ἀναγκάζεται συγκατατίθεσθαι τοῖς ἐλέγχοις ἢ ζηλοῦν τοὺς ἐπαινουμένους. καὶ ἔοικεν τοῦτο ταῖς ὁρῶσαις ψυχαῖς ἐν Αἴδου ἄλλας ἀμαρτήμασι τιμωρουμένας καὶ σφρονοῦσας τῷ φόβῳ τῶν τιμωριῶν τῶν ἐν ἐκείναις γινομένων. ἔκτον διὰ τὸ διαλεκτικὴν μιμήσασθαι τὰ διαλογικὰ εἶδος ἐπετήδευσεν· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνο ἐξ ἐρωτήσεως καὶ ἀποκρίσεως προέρχεται, οὕτως καὶ ὁ διάλογος ἐκ προσώπων ἐρωτωμένων καὶ ἀποκρινομένων· ἵνα οὖν δίκην τῆς διαλεκτικῆς ἀναγκάζουσιν τὴν ψυχὴν τὰς ὁδῖνας, ἃς ἐν αὐτῇ ἔχει, τῶν πραγμάτων ἐκφά-

ναι — οὐ γὰρ ἀγράφῳ γραμματείῳ ἔοικεν ἡ ψυχὴ κατ' αὐτόν — συγκατατίθεσθαι τοῖς λεγομένοις, τούτου χάριν τοιοῦτω τρόπῳ συγγραφῆς ἐχρήσατο. ἑβδομον ἵνα οἶον προσσχωμεν τοῖς λεγομένοις τῷ διαφύρῳ εἶναι τοὺς λέγοντας, καὶ μὴ ἐνὸς ὄντος αἰετὶ διδάσκοντος οἶον ἀπονυστάζωμεν καὶ πάθωμεν, ὅπερ Αἰσχίνης [ἐπεπόνθη] ὁ ὁῦτος παριῶν διὰ τὸ εἶναι καὶ ὁ αὐτὸς ὁ λέγων ἀπ' ἀρχῆς ἄχρι τέλους πέπονθεν. οὗτος γὰρ ἐν βήματι ὢν καὶ λέγων διὰ τὸ μὴ προσδιαλέγεσθαι καὶ ἐρωτᾶν καὶ ἐρωτᾶσθαι ὡς διηγείρεν τοὺς ἀκροατάς, ἀλλ' εἰς ὕπναιον κατηνέχθησαν αἱ διακρίνοντες· ὅπερ ἑωρακὼς ὁ ὁῦτος φησὶ πρὸς αὐτοὺς· γένοιτο ὑμῶν ὅναρ χρηστὸν ἑωρακέναι περὶ τῆς δίκης. οἱ οὖν προσδιαλέγονται διὰ τὸ ἐρωτᾶν καὶ ἐρωτᾶσθαι διεγείρονται· ἀμέλει γὰρ καὶ ὁ Ἀλκιβιάδης οὕτως διεγείρετο πρὸς τοὺς λόγους Σωκράτους, ὡς εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ ὅτι, ὦ Σωκράτες, οὕτως μου ἀνεπηδᾷ ἡ καρδία ἐκ τοῦ λόγου τοῦ σοῦ, καθάπερ οἱ κορυβαντιῶντες, καὶ δακρύω. τοιοῦτον γὰρ εἰ θράζονται εὐφροῦς ἄνθρωποι, ἔχονται αὐτοῦ δίκην ἀγρίας ἐχίδνης δυσσπολύτως. διὰ ταῦτα οὖν πάντα τὸ διαλογικὸν εἶδος τῆς ἐρμηνείας ἐπετήδευσεν.

XVI. Πέμπτον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις κεφάλαιον ζητήσωμεν πόσα ἐστὶ τὰ συνιστῶντα ἕκαστον τῶν Πλάτωνος διαλόγων. ἐπεὶ τοίνυν μεμαθήκαμεν, ὡς ὁ διάλογος κόσμος ἐστὶ καὶ ὁ κόσμος διάλογος, ὅσα ἐστὶ τὰ συνιστῶντα τὸν κόσμον, τοσαῦτα καὶ τοὺς διαλόγους εὐρήσομεν. εἰσὶ τοίνυν ἐν τῷ ὅλῳ κόσμῳ ὅλη εἶδος, φύσις ἢ τὸ εἶδος ἐνθεῖσα τῇ ὅλῃ, ψυχὴ, νοῦς καὶ θεότης ἐν δὲ τῷ διαλόγῳ ἀναλογεῖ μὲν τῇ ὅλῃ τὰ πρόσωπα καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος, ἐν ᾧ τοὺς διαλόγους ἔγραψεν ὁ Πλάτων, ἀλλὰ τῶν μὲν προσώπων ἐν παντὶ διαλόγῳ ἔστιν εὐπορήσαι, χρόνον δὲ καὶ τόπον οὐκ ἐν παντὶ δυνατόμεθα λέγειν· ὥσπερ ἐν Μέναι καὶ Κλειτοφῶντι· καὶ τοῦτο εἰκότως· ἡ γὰρ κυρίως ὅλη τὰ πρόσωπα ἐστίν, οὐχ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος· ὥσπερ οὖν ἐν τοῖς γινόμενοις ἀνάγκη ἐστὶν ὅλην εἶναι καὶ ταύτης ἀπούσης ὡς ἐνὸς τῶν αἰτίων οὕσης οὐ γίνεται τὸ γινόμενον, χρόνος δὲ καὶ τόπος τὸν οὐκ ἄνευ λόγου ἐπέχει, οὕτως προσώπων ἀπόντων οὐκ ἔστι ὅλος διάλογος, ἐπειδὴ ἐν τῷ ὁρισμῷ τοῦ διαλόγου ἐλέγομεν, ὅτι ἐκ πολλῶν προσώπων ἐρωτῶντων καὶ ἐρωτωμένων σύγκειται ὁ διάλογος· διὰ ταύτην οὖν τὴν αἰτίαν προσώπων μὲν εὐποροῦμεν, χρόνον δὲ καὶ τόπον οὐκ αἰετὶ. ταῦτα δὲ τὰ πρόσωπα ἢ ἐπὶ

στημονικά ἐστὶν ἢ ὀρθοδοξαστικά ἢ ἀμαθῆ· καὶ ἀμαθῆ τὴν ἀπλὴν ἄνοιαν ἀγνοοῦντα ἢ τὴν διπλὴν ἢ τὴν μεγίστην ἢ τὴν σοφιστικὴν. ἀπλὴ μὲν οὖν ἐστὶν ἀμαθία, ὅταν τις ἀγνοῇ τόδε τι εἶναι καὶ οἶδεν ὅτι ἀγνοεῖ· διπλὴ ἐστὶν ὅταν καὶ ἀγνοῇ τόδε τι εἶναι καὶ μὴ γινώσκῃ ὅτι ἀγνοεῖ, ὥς φησιν ἐν Φαίδρῳ· οὐ δύναμαι κατὰ τὸ Δελφικὸν γράμμα γινῶναι ἑμαυτὸν· μεγίστη δ' ἀγνοία ἐστὶν, ὅταν καὶ ἀγνοῇ καὶ οἶδεν ὅτι ἀγνοεῖ, κρατούμενος δ' ὑπὸ τοῦ πάθους τοῦ ἐναντίου δόγματος οὐκ ἀφίσταται τῆς οἰκείας ἀγνοίας· σοφιστικὴ δ' ἐστὶν ἀγνοία, ὅταν ἀγνοῇ μὲν τις, πεισθῇ δὲ δια πιθανολογίας ἐπικαλύψαι τὴν οἰκείαν ἀνοιαν. ταῦτα δὲ τὰ πρόσωπα οὔτε πάντῃ κέκτηνται τὸ ἱστορικόν· οὐ γὰρ ἂν καὶ τὰ μικρότατα εἶχεν ἱστορεῖν ὁ Πλάτων, οἷον ὅτι πυνέκαμψε τὸ σκέλος ὁ Σωκράτης· ἀλλ' οὔτε πάντα πλασματώδῃ ἐστὶν τὰ περὶ τὰ πρόσωπα· οὐ γὰρ ἂν ἐκέκτειντο τὸ ἀληθές· ἀλλὰ τὰ εἰς ἑνὸς πράγματος ἀπόδειξιν συντείνοντα· λέγει ὁ ὁ Πλάτων δίκην τῶν γραφῶν τῶν ἐκλεγομένων τὰ ἐπιτήδεια τοῦματα πρὸς ἑνὸς εἶδους γραφήν. τσαῦτα μὲν περὶ τῶν προσώπων· ἐν χρόνῳ δὲ τοὺς διαλόγους ἐξέδωκεν οὐ τῷ τυγχόντι, ἀλλ' ἐν ᾧ πανηγύρεις ἦσαν καὶ ἑορταὶ τῶν θεῶν, ἵνα τότε καθάπερ ὕμνοι ἀνυμνῶνται καὶ κηρύττωνται τὰ συγγράμματα αὐτῶν. ἐν γὰρ ταῖς ἑορταῖς εἰώθαμεν τοὺς ὕμνους λέγειν· ἀμέλει τούν Τιμαίον μὲν ἐν τοῖς Βενδιδίοις — ἑορτῇ δ' αὕτῃ τίς ἐστὶ τῆς Ἀρτέμιδος ἐν τῷ Πειραιεῖ — Παρμενίδην δ' ἐν τοῖς Παναθηναίοις ἐξέδωκεν, καὶ ἄλλον ἐν ἄλλῃ ἑορτῇ. τσαῦτα καὶ περὶ τοῦ χρόνου· τόπον δὲ ἄλλοτε ἄλλον εἰσάγει τοῖς ἰδίῳι διαλόγοις. ζῶντος μὲν γὰρ Σωκράτους ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐποιεῖτο σκήνης τῶν διαλόγων, θανόντος δ' αὐτοῦ οὐκέτι ἐν Ἀθήναις δια τοῦ ἀναξίου ἠγείσθαι Ἀθηναίους τῶν οἰκείων λόγων· ἀμέλει γοῦν τὸ μὲν Συμπόσιον ἐν τῇ Ἀγάθωνος οἰκίᾳ ἐποιήσατο, τὴν Πολιτείαν δ' ἐν τῷ Πειραιεῖ, τὸν δὲ Φαῖδρον ἐν τῷ Νυμφῶν ἱερῷ, τὸν δὲ Τιμαίον οὐκ ἐν τινι μερικῷ τόπῳ, ἀλλ' ἐν πόλει, καὶ ἄλλον ἐν ἄλλῳ τόπῳ. τσαῦτα καὶ διὰ τὸν τόπον.

XVII. Ταῦτα μὲν οὖν ἀναλογοῦσιν ὕλῃ· τῷ δ' εἶδει ἀναλογεῖ ὁ χαρακτήρ· οὗτος δ' ἡ ἄδρος ἢ ἰσχνός ἢ μικτός, καὶ εἰ μικτός, ἢ κατὰ κράσιν ἢ κατὰ παράθεσιν. κέχρηται δὲ τῷ μὲν ἄδρῳ ἐν τοῖς θεολογικοῖς διαλόγοις, τῷ * δὲ ἰσχνῷ ἐν τοῖς ἄλλοις διαλόγοις, μιμούμενος ἐν τῇ φράσει τὰ πράγματα· πρὶν ἢ

δὲ μάθωμεν, ἐν τίνι κέχρηται τῷ μικτῷ κατὰ κρᾶσιν, εἰπωμεν
 πρῶτον, τίς ἐστὶ καὶ ποῖος ὁ μικτὸς κατὰ κρᾶσιν. λέγομεν τοίνυν,
 ὅτι ὁ ὑφειμένως ἄδρως ἢ ὁ ἰσχνὸς ὁ ἔχων ὀλίγην ἄδρότητα. οὗτος
 κατὰ κρᾶσιν ἐστὶ· κατὰ παράθεσιν δέ, ὅταν μέρος μὲν τοῦ δια-
 λόγου ἰσχνῶς πέφρασται, μέρος δ' ἄδρως, καθάπερ ἐν τῷ Γου-
 γία ποιεῖ· τὰ μὲν γὰρ προηγουμένα τοῦ μύθου ἰσχνῶς πέφρα-
 σται, τὰ δ' ἐν τῷ μύθῳ ἄδρως διὰ τὴν αἰτίαν τὴν εἰρημένην
 προσεχῶς, ὅτι τὰ θεολογικὰ ἄδρως, τὰ δὲ λογικὰ ἰσχνῶς φράζει.
 τῷ δὲ κατὰ κρᾶσιν μικτῷ κέχρηται ἐν τοῖς ἡθικοῖς διαλόγοις,
 ἐπειδὴ περὶ ἀρετῆς διαλέγεται ἐν αὐτοῖς, αἱ ἀρεταὶ δὲ μεσοτήτες
 εἰσιν· κυρίως δὲ μέσος ἐστὶν ὁ κατὰ κρᾶσιν μικτὸς χαρακτήρ, ὁ
 δὲ τρόπος τῆς συνουσίας ἀναλογεῖ τῇ φύσει· οὗτος δὲ ἢ ὑψηλη-
 ματικός ἐστὶν ἢ ζητηματικός ἢ μικτός· καὶ ἐστὶ μὲν ὑψηληματι-
 κὸς τρόπος, ὅταν τὰ ἑαυτῷ δοκοῦντα δίχα πάσης ζητήσεως καὶ
 ἀποδείξεως προβάλληται, ζητηματικὸς δὲ ὅταν ζητῇ, μικτὸς δὲ ὁ
 ἐξ ἀμφοῖν συγκρινόμενος. δίχα δὲ διαιρεῖται ἕκαστος τῶν ἄκρων
 τοῦ γὰρ ὑψηληματικοῦ ὁ μὲν ἐστὶ θεωρητικός, ὁ δὲ πολιτικός,
 καὶ τοῦ ζητητικοῦ ὁ μὲν ἐστὶ ἀγωνιστικός, ὁ δὲ γυμναστικός·
 κέχρηται δὲ τῷ μὲν ὑψηληματικῷ θεωρητικῷ ἐν τοῖς θεολογι-
 κοῖς, τῷ δὲ ὑψηληματικῷ πολιτικῷ ἐν ταῖς πολιτείαις. τῇ δὲ
 ψυχῇ ἀναλογουσιν αἱ ἀποδείξεις· τὰς γὰρ ἀποδείξεις αὕτη προ-
 βάλλεται· τῷ δὲ νῷ τὸ πρόβλημα, περὶ ὃ αἱ ἀποδείξεις δίκην
 περιφερείας προβάλλονται. καὶ εἰκότως τῷ νῷ τὸ πρόβλημα
 ἔοικεν· ὥσπερ γὰρ ἀμερὴς ἐστὶν ὁ νοῦς καὶ δίκην κέντρου νοεῖ-
 ται, περὶ δὲ τὸν νοῦν ἐστὶν τὰ διανοητικὰ δίκην περιφερείας
 περὶ τὸ κέντρον ἀνελιττομένης, οὕτως καὶ τὸ πρόβλημά ἐστι,
 περὶ δὲ τοῦτο δίκην περιφερείας αἱ ἀποδείξεις ἀνελίττονται, θη-
 ράσαι βουλούμεναι τὸ προβλητὸν τῷδ' ἀγαθόν. καὶ οὕτως μὴ
 εἴρηται· ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλως δεῖξαι, πῶς τοῖς ἐν τῷ κόσμῳ ἀναλο-
 γουσι τὰ συμπληροῦντα τὸν διάλογον. ἔξ γὰρ ὄντων αἰτιῶν ἐπὶ
 ἑκάστου τῶν γινομένων πράγματος, ὑλικοῦ, εἰδικοῦ, ποιητικοῦ,
 τελικοῦ, παραδειγματικοῦ, ὁργανικοῦ, τῷ μὲν ὑλικῷ ἀναλογουσι
 τὰ πρόσωπα καὶ ὁ χρόνος καὶ ὁ τόπος, τῷ δὲ εἰδικῷ ὁ χαρακτήρ,
 τῷ δὲ ποιητικῷ ἡ ψυχὴ, τῷ δὲ ὁργανικῷ αἱ ἀποδείξεις, τῷ δὲ
 παραδειγματικῷ τὰ προβλήματα, τῷ δὲ τελικῷ τὸ ἀγαθόν.

XVIII. Ἑκτον κεφάλαιον δεῖ ζητῆσαι, πόθεν τὰς ἐπιγο-
 φὰς τῶν διαλόγων ποιεῖται ὁ Πλάτων. φάμεν τοίνυν, ὅτι ἀπὸ

προσώπων ἢ ἀπὸ πραγμάτων· καὶ ἀπὸ προσώπων ἢ τελειούντων ἢ τελειουμένων ἢ χρεῖαν τινὰ ἀποπληρουνόντων· τελειούντων μὲν ὥς ἐπὶ τοῦ Παρμενίδου καὶ Τιμαίου ἐποίησεν, τελειουμένων δέ, ὥς ἐπὶ τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ Φαίδρου καὶ τῶν τοιούτων· χρεῖαν δέ τινα ἀποπληρουνόντων, ὥς ἐπὶ τοῦ Κρίτωνος. εἰ δὲ ἀπὸ πραγμάτων ποιοῖτο τὰς ἐπιγραφάς, ἢ ἀπὸ γινομένων ποιεῖται, ὥς ἐπὶ τῆς Ἀπολογίας, αὕτη γὰρ τῶν γινομένων ἐστίν, ἢ ἀπὸ ζητουμένων, ὥς ἐπὶ τοῦ Σοφιστοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ

XIX. Ἐβδομον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις προκείμεθω ἡμῖν εἰς ζητήσιν κεφάλαιον τὸ μαθεῖν, πόθεν δεῖ τὰς διαιρέσεις τῶν τιμημάτων ἐκάστου διαλόγου εὑρεῖν. τριῶν τοίνυν ὄντων ἐκάστῳ διαλόγῳ, ἱστορίας καὶ προσώπων, διαλεκτικῆς καὶ συλλογισμῶν, καὶ δογμάτων, οὐκ ἀπὸ τῆς ἱστορίας καὶ τῶν προσώπων δεῖ ποιεῖσθαι τὰς διαιρέσεις, καθάπερ τινὲς ποιοῦσι, τὸν Γοργίαν διαιρουντες εἰς τοὺς πρὸς Γοργίαν καὶ Πῶλον καὶ Καλλικλέα λόγους, οὐκ ἔκ τούτων δεῖ ποιεῖσθαι· πολλάκις γὰρ περὶ πράγματα κατασκευάζων μέρος τῆς κατασκευῆς εἶωθε νέμειν τῇ δευτέρᾳ ἱστορίᾳ καὶ τῷ δευτέρῳ προσώπῳ. ἀλλ' οὐδὲ ἐκ τῆς διαλεκτικῆς καὶ τῶν συλλογισμῶν ποιεῖσθαι δεῖ τὰς διαιρέσεις, καθάπερ τινὲς ποιοῦσι, τὸν Ἀλκιβιάδην διαιρουντες εἰς τοὺς δέκα συλλογισμούς· τούτους ἐν αὐτῷ παραδιδόμενους· οὐδ' ἐκ τούτων οὐν δεῖ ποιεῖσθαι διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν· πολλάκις γὰρ περὶ τοῦ αὐτοῦ πράγματος διαφόρους λέγει συλλογισμούς, ὥς μὴ περιττεύειν εἰς ἓνα συλλογισμόν τὰ τῆςδείξεως· ἀλλ' ἐκ τῶν δογμάτων δεῖ τὰς διαιρέσεις ποιεῖσθαι.

XX. Ὅγδοον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις κεφάλαιον δεῖ ζητῆσαι, ποῦς ὑπάρχει ὁ τρόπος συνουσίας τῶν ἐν τῷ διαλόγῳ προσώπων. ἴσκειν τοίνυν, ὅτι τὴν συνουσίαν ποιεῖται ἢ διὰ τῶν προσώπων αὐτῶν, ὥς ὅταν εἰσαγάγῃ αὐτὸν τὸν Σωκράτη * ἢ ἄλλον τινὰ διαλεγόμενον δι' ἑαυτοῦ, ἢ δι' ἑτέρων τινῶν ἀκουσάντων ἐκ προσώπων, ὥς ὅταν εἰσαγάγῃ τινὰ περὶ πράγματα διαλεγόμενον ἃ ἤκουσε Σωκράτους, ἢ διὰ ἄλλων ἐκ τούτων τῶν ἀκουσάντων ἀπὸ Σωκράτους μαθόντων, ἢ δι' ἄλλων ἐκ τῶν δευτέρων ἀκουσάντων, ὥς μέχρι τούτων τὴν προόδον τῶν ἀκουσάντων γίνεσθαι, μηκέτι δὲ περαιτέρω προβῆναι. καὶ τοῦτο δὲ πάλιν τὴν τῶν ὄντων τάξιν μιμούμενος φαίνεται. οὐ πρόεισι γὰρ περαιτέρω τῶν τρίτων, ἐπειδὴ τὰ ὄντα πάντα ἢ νοητά

ἔστιν, ἢ διανοητά, ἅτινα εἰκόνες εἰσὶ τῶν νοητῶν, ἢ αἰσθητά, ἃ καὶ αὐτὰ εἰκόνες εἰσὶ τῶν διανοητῶν, ἢ εἰκόνες τῶν αἰσθητῶν. οὐαὶ εἰσιν αἱ ὑπὸ τῶν γραφῶν γινόμεναι, καὶ περαιτέρω τούτων οὐδὲν ἔστιν, ὥς τέσσαρά τινα κἀνταῦθα εἶναι· καὶ ἀναλογεῖ μὲν τὰ πρόσωπα τοῖς νοητοῖς, τοῖς δὲ διανοητοῖς τὰ ἐκ τούτων ἀκούσαντα· οἷον γὰρ εἰκόνες εἰσὶ τῶν προσώπων αὐτῶν αὐτὰ, καθάπερ καὶ τὰ διανοητά τῶν νοητῶν· τοῖς δ' αἰσθητοῖς ἀναλογοῦσιν οἱ δευτεροὶ ἀκούσαντες.

XXI. Ἐννατον ἐπὶ τοῖς εἰρημένοις δεῖ ζητῆσαι κεφάλαιον, ἐκ πόσων κανόνων δεῖ θηρᾶν τὸν ἐκάστον διαλόγου σκοποῦν, χρεῖα γὰρ ἔστι τοῦτον ζητεῖν, ἐπειδὴ ὥς αὐτὸς λέγει ἐν Φαῖδρῳ· ὦ παῖ, μία τίς ἐστιν ὁδὸς τοῖς μέλλουσι καλῶς βουλευέσθαι, εἰδέναι, περὶ οὗ ἂν ἡ βουλή· ἐπειδὴ τοῦ παντός ἀμαρτάνει ἀνάγκη· πῶς οὖν αὐτοῦ τοῦτο λέγοντος παρατηρήσμεθα ἐπὶ τῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων τὸ εἰδέναι, περὶ τίνος ἕκαστα διαλέγεται· ἔτι δ' ἂν μᾶλλον τὸ χρησίμου τῆς τοιαύτης ζητήσεως μάθοιμεν, εἰ τῇ διπλῇ τῶν ἐπιγραφῶν τῶν πλείστων διαλόγων προσέχοιμεν. ἕκαστος γὰρ σχεδὸν διπλὴν ἔχει τὴν ἐπιγραφὴν, οἷον Φαῖδρων ἢ περὶ ψυχῆς, καὶ Φαῖδρος ἢ περὶ κάλλους, καὶ οἱ ἄλλοι οὕτως· ἀδηλον οὖν ἐστὶ, περὶ ποίου ἄρα τῶν ἐγνευμένων τῇ ἐπιγραφῇ διαλέγεται· οὐκ ἄρα ἀχρείως ζητοῦμεν τοῦτο τὸ κεφάλαιον. ἐκ δέκα τοίνυν κεφαλαίων τοῦτον θηρᾶσαι δυνατόν· ἐκ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ πλήθους, ἐκ τοῦ καθόλου καὶ μερικοῦ, ἐκ τοῦ ὅλου καὶ μέρους, ἐκ τοῦ ὁλοσχεροῦς καὶ βεβαίου, ἐκ τοῦ κρείττονος καὶ χείρονος, ἐκ τοῦ συμφώνου καὶ ἀσυμφώνου, ἐκ τοῦ μὴ κατὰ τινος εἰρησθαι, ἐκ τοῦ μὴ ἐμπαθῆναι εἶναι, ἐκ τῶν ὁρμῶν, ἐκ τῆς ὕλης, ἐκ μὲν τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ πλήθους, ἵνα ἐκ σκοποῦν λέγωμεν ἔχειν τὸν διάλογον καὶ μὴ πολλοὺς. πῶς γὰρ πολλοὺς ἐμελλεν σκοποὺς ἔχειν ὁ διάλογος Πλάτωνος, τοῦ οὕτως ἀνυμνοῦντος τὸ θεῖον, ὅπερ ἓν ἐστὶ; καὶ ἄλλως, εἰ αὐτὸς ἔστιν ὁ λέγων, ὅτι ὁ διάλογος ζῶν ἔοικεν, ἐπειδὴ καὶ ὁ λόγος, πᾶς γὰρ λόγος ἀριστα γεγραμμένος ζῶν ἀναλογεῖ· εἰ οὖν ὁ διάλογος ζῶν ἀναλογεῖ, τὸ δὲ ζῶν ἔν τέλος ἔχει τὸ ἀγαθόν, τὸ οὐκ ἄρα ἔχειν καὶ γέγονεν, καὶ ὁ διάλογος ἄρα ἔν ὀφείλει ἔχειν τέλος τοῦτ' ἐστὶν ἓνα σκοπόν. ὅθεν οὐκ ἀποδεκτόν τοὺς λέγοντας τρεῖς εἶναι τοὺς σκοποὺς τοῦ Φαῖδωνος, περὶ ἀθανασίας ψυχῆς καὶ περὶ εὐθανασίας, καὶ περὶ φιλοσόφου βίου· κακῶς οὖν

αἰρηται λέγουσιν οὗτοι· οὐδὲ γὰρ πολλοὺς δεῖ εἶναι τοὺς σκοποὺς· ἀλλ' ἓνα· ἐκ τοῦ καθόλου καὶ μερικοῦ, ἵνα τὸν καθολικώτερον καὶ περιεκτικώτερον σκοπὸν αἰροῦμεθα μᾶλλον τοῦ μερικωτέρου· ὅθεν οὐκ ἀποδεκτέον τοὺς λέγοντας τὸν Σοφιστὴν περὶ τοῦ σοφιστοῦ ἔχειν τὸν σκοπὸν, ἀλλὰ τοὺς λέγοντας περὶ τοῦ μὴ ὄντος ἀποδεκτέον· ὁ γὰρ σοφιστὴς τί μὴ ὄν ἐστι, καθολικώτερον δὲ τὸ μὴ ὄν ἀπλῶς τοῦ τί μὴ ὄντος, εἰ δὲ καθολικώτερον, καὶ περιεκτικώτερον, ὥστε ὁ καθολικώτερος σκοπὸς τὸν μερικὸν περιέχει. ἐκ δὴ τούτου φανερόν — οἷον γὰρ πῶμα ἡμῖν ἀνακύπτει — ὡς οὐ δεῖ διττὰς εἶναι τὰς ἐπιγραφὰς ἐν τοῖς λόγοις· ἢ γὰρ ἑτεραί εἰσιν ἀλλήλων ἢ μία καὶ ἡ αὐτὴ [καὶ] ἢ ἡ μὲν καθολικωτέρα, ἢ δὲ μερικωτέρα· εἰ οὖν ἑτεραί εἰσιν, οὐκ ἀποδεξόμεθα, ἵνα μὴ πολλοὺς σκοποὺς αἰρησώμεθα καὶ διὰ ταῦτα ἐμπέσωμεν εἰς τὰ ἄτοπα τοῦ πρώτου κανόνος· εἰ δὲ μία καὶ ἡ αὐτὴ ἐστὶ, μάτην εἰληπταὶ ἢ ἑτέρα ὥς ἀδολεσχία· αἱ δὲ ἑτέρα καθολικωτέρα, αἰρετέα ἢ καθολικῇ.

XXII. Ἐκ δὲ τοῦ ὅλου καὶ μέρους, ἵνα μὴ ἐκ τῶν ἐν τινι βραχεῖ μέρει τοῦ διαλόγου εἰρημένων ποιησώμεθα τὸν σκοπὸν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐν ὅλῳ διδασκομένων· σὺ οὖν διαβάλλομεν τοὺς λέγοντας τὸν Φαῖδρον περὶ ῥητορικῆς σκοπὸν ἔχειν. ἐπ' ὀλίγον γὰρ περὶ αὐτῆς ἐκεῖσε διαλέγεται· ἐν ὅλῳ γὰρ τῷ διαλόγῳ περὶ τοῦ διὰ παντὸς κάλλους λαμβάνει· δεῖ οὖν περὶ ἐκείνου εἶναι λέγειν τὸν σκοπὸν· καὶ τοὺς λέγοντας αὐτὸ ἐν τῷ Γοργίᾳ σκοπὸν ἔχειν τὸν Πλάτωνα διαλεχθῆναι περὶ τοῦ εἰ ἄμεινον ἀδικεῖν ἢ ἀδικεῖσθαι, διαβάλλομεν· ἐν γὰρ μικρῷ μέρει περὶ τούτου διδάσκει, ἐν δὲ τῷ ὅλῳ διαλόγῳ περὶ τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν τῆς εὐδαιμονίας, ὥσπερ γὰρ κακῶς ποιῶσιν οἱ διὰ τι μέρος τῶν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ὄντων λέγοντες γεγονέναι τὸν ἀνθρώπον, οἷον διὰ τὸ ὄραν ἢ ἀκούειν ἢ δι' ἄλλο τι τοιοῦτον· οὐ γὰρ διὰ τοῦτο γένωνεν, ἀλλὰ διὰ τὸ μεσότης εἶναι τῶν θεῶν καὶ τῶν γεννητῶν· οὔτε γὰρ ἀθάνατός ἐστιν ὡς τὰ θεῖα, οὔτε θνητός ὡς τὰ ἄλογα, ἀλλὰ κοινωνεῖ κατὰ τι ἑκατέρους· οὕτως οὖν καὶ τοὺς ἀπὸ μέρους ποιουμένους τὸν σκοπὸν διαβάλλομεν, καὶ ἄλλως· εἰ γὰρ πανταχοῦ τὴν φύσιν μιμεῖται Πλάτων, πῶς οὐκ καὶ ἐν τούτῳ μιμήσεται τὴν φύσιν; εἰ γὰρ τῇ ὅλῃ ἀναλογεῖ τὸ μέρος, τὸ δὲ ὅλον τῷ εἶδει, τὸ δὲ εἶδος ποιεῖ ἢ φύσιν καὶ οὗτος αὐτῆς ἐστὶ σκοπός· ἐνθιναῖα τὸ εἶδος, πῶς οὐκ ὥφειλε καὶ αὐτὰς τὰ

ὅλον εἶδος ἐντιθεῖς τοῦτο ὅλον μιμήσασθαι τὸν σκοπὸν καὶ μὴ ἐκ τοῦ μέρους; ἐκ δὲ τοῦ ὁλοσχεροῦς καὶ βεβαίον, ἵνα τὸν βέβαιον σκοπὸν αἰρωόμεθα μᾶλλον τοῦ ὁλοσχεροῦς καὶ πόρρω. πάντως γοῦν κένταυθα οὐκ ἀποδεχόμεθα τοὺς λέγοντας τὸν σκοπὸν εἶναι τοῦ Τιμαίου περὶ φυσιολογίας διδάξαι· οὗτος γὰρ ὁλοσχερής ἐστι καὶ πόρρω· καὶ γὰρ καὶ ὁ Ἀριστοτέλης περὶ φυσιολογίας διδάσκει καὶ ἄλλοι πολλοί, καὶ ἄδηλον περὶ ποίας φυσιολογίας τὸν λόγον ποιεῖται, εἴ γε τούτῳ μόνῳ πρόσχωμεν τῷ σκοπῷ καὶ τῇ ἐπιγραφῇ τοῦ διαλόγου· δεῖ οὖν βεβαιότερον κινουμένους λέγειν, ὅτι περὶ τῆς κατὰ Πλάτωνα φυσιολογίας ἐστὶν ὁ σκοπός, καὶ τίς ἐστὶν ἡ κατὰ Πλάτωνα φυσιολογία, καὶ μὴ ἀπλῶς περὶ φυσιολογίας. ἐκ δὲ τοῦ κρείττονος καὶ χείρονος, ἵνα τὸν κρείττονα σκοπὸν αἰρησώμεθα μᾶλλον τοῦ χείρονος· οὐ οὖν ἀποδεχόμεθα τοὺς λέγοντας σκοπὸν ἔχειν ἐν Γοργίᾳ, τὴν ἐν Πῶλῳ καὶ Γοργίᾳ ῥητορικὴν ἐλέγχει· αἰσχρὸν γὰρ τοῦτο καὶ σοφιστικόν· ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ ῥητορικὴν πρόκειται διδάξαι, ὁ κρείττων ἐστὶ καὶ θαυμάσιον· εἰ δὲ τις εἴποι καὶ διὰ τί μέμνηται Πῶλου καὶ Γοργίου, εἰσάγων αὐτοὺς προσδιαλεγομένους καὶ ἀνασκευάζων τὰ ὑπ' ἐκείνων λεγόμενα, ἐροῦμεν ὅτι ὥσπερ ἡ φύσις σκοπὸν ἔχει, τῇ ὕλῃ τὸ εἶδος ἐνθεῖναι, ἀλλ' οὐ τὴν στέρησιν ἀφελεῖν, ἔπεται δὲ τῇ τοῦ εἶδους ἐνθέσει ἡ τῆς στέρησεως ἄρσις, οὕτως καὶ τοῖς λόγοις τοῖς δεικνύουσιν τὴν ἀληθῆ ῥητορικὴν ἐπακολουθεῖ τῆς ἐν Πῶλῳ καὶ Γοργίᾳ ῥητορικῆς ἡ ἀνασκευή. ἐκ τοῦ συμφώνου καὶ ἀσυμφώνου, ἵνα μᾶλλον αἰρωόμεθα τὸν συμφωνοῦντα τοῖς λεγομένοις σκοπὸν τῶν μὴ συμφωνούντων· τούτῳ δὲ χρῶμενοι τῷ κανόνι ἀνασκευάζομεν τοὺς λέγοντας σκοπὸν ἔχειν τὸν Γοργίαν περὶ τοῦ ἑαυτὸν ὁρῶντος νοῦ· ἀσύμφωνον γὰρ καὶ ἀπᾶδον τοῖς διδασκομένοις ἐκεῖ τούτῳ παντάπασιν. ἀλλ' οὐδ' ἐκ τοῦ κατὰ τινος δεῖ λέγειν εἶναι τὸν σκοπὸν τοῦ διαλόγου· οὐδὲ γὰρ τοιούτος ὁ θεὸς Πλάτων, ὥς διαβάλλειν αἰρεῖσθαι. οὕτως δ' ἀνασκευάζομεν τοὺς λέγοντας τὸν σκοπὸν εἶναι τοῦ Μενεξένου περὶ τοῦ διαβάλλειν καὶ προσμυλλᾶσθαι πρὸς Θουκυδίδην. ὁ γὰρ ἐπιτάφιος, φασί, διὰ τοῦτο γέγραπται αὐτῷ, ἀντιγράφειν βουλομένῳ τῷ Θουκυδίδου ἐπιταφίῳ· ὅπερ ψεῦδος.

XXIII. Ἐκ δὲ τοῦ μὴ ἐμπαθοῦς, ὅτι οὐ κατὰ ἐμπαθῆ εἶναι τὸν σκοπὸν, ἵνα μὴ τοῖς ἀναγινώσκουσι πάθος ἐμποιήσῃ κα-

τασκοπιῖν τὴν ὕλην, καθάπερ τινὲς κακῶς ποιοῦντες τὸν Φίλ-
ληβον περὶ ἡδονῆς φασὶν ἔχειν τὸν σκοπὸν, ἥτις κατασπᾶν δύ-
ναιται τὴν ψυχὴν· πῶς δ' ὁ καθαρτικὸς ὢν βίου περὶ ἡδονῆς
διελέμετο; οὐ περὶ τούτου οὖν αὐτῷ ὁ σκοπός, ἀλλὰ περὶ τῆς
τάξεως τῶν ἔξ ἀγαθῶν. ἐκ δὲ τῶν ὀργάνων, ἵνα μὴ ἐκ τούτων
τὸν σκοπὸν ποιῶμεθα· ὁ γὰρ σκοπὸς ἕνεκά του οὐκ ἔστιν, ἀλλ'
οὐ ἕνεκα. οὕτως γοῦν κακῶς ποιοῦσιν οἱ τὸν Σοφιστὴν λέγον-
τες περὶ τῆς διαιρετικῆς ἔχειν τὸν σκοπὸν. καὶ γὰρ ἐκεῖσε μέ-
μνηται αὐτῆς· ἀμέλει φησὶν ἐκεῖ ὡς οὐδὲν καυχῆσεται φνυγῶν
τὴν τῆς διαιρέσεως δύναμιν· ταύτην γὰρ τὴν διαίρεσιν καὶ ὁ-
εῖν εἶναι τοῖς ἀνθρώποις φησὶν ἐκ θεῶν διὰ Προμηθεύς· ἐπει-
δὴ οὖν αὕτη ὄργανόν ἐστι τῆς ἀποδεικτικῆς, καὶ τῶν εἰς τὸν
σκοπὸν συμβαλλομένων ἐστίν· ἕνεκα γὰρ τοῦ θηράσαι τὸν σκο-
πὸν κερήμεθα αὐτῇ, καὶ οὐ δεῖ ἐκ ταύτης ποιεῖσθαι τὸν σκο-
πὸν· ἐκ τῆς ὕλης οὐ δεῖ ποιεῖσθαι, ὥσπερ τινὲς ποιοῦσιν, τὸν
Ἀλκιβιάδην λέγοντες σκοπὸν ἔχειν περὶ τῆς Ἀλκιβιάδου φιλο-
τιμίας· ἐκ τῆς ὕλης λέγοντες τὸν σκοπὸν κακῶς. οὐ γὰρ δεῖ
τοῦτο ποιεῖν· ὕλην δὲ λέγομεν τῶν διαλόγων τὰ πρόσωπα. οὐδὲ
γὰρ διὰ τὰ ἐλέγξει τὴν ἐν τῇ ψυχῇ Ἀλκιβιάδου φιλοτιμίαν ὁ
σκοπός αὐτῷ ἐστί, ἐπεὶ συνεμπεσούμεθα τῷ ἀτόπῳ τοῦ δευτέ-
ρου κανόνος, τὸ μερικὸν ἀντὶ τοῦ καθόλου εἰσαγόντες· ἀμεινον
οὖν καθόλου λέγειν, ὅτι περὶ τῆς ἐν ἐκάστη ψυχῇ φιλοτιμίας
σκοπὸν ἔχει τοῦ ἐλέγξει. ἔστι γὰρ ἐκάστῳ ἡμῶν οἷον Ἀλκιβιά-
δους φιλοτιμία, ἣν δεῖ ἠυθμίζειν καὶ κοσμεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον·
οὐδὲ γὰρ ἄξιον λέγειν, ὅτι ὁ θεὸς Πλάτων εἰς τοιαῦτα κατέ-
φερεν ἑαυτόν, πρὸς τὸ ἐλέγχειν πάθη ἀνθρώπων· ἐπακολουθεῖ
μὲντοι πάντως ὁ ἔλεγχος τοῖς λόγοις αὐτοῦ. ἐκ τοσούτων οὖν δεῖ
θηράσθαι τὸν ἐκαστοῦ διαλόγου σκοπὸν.

XXIV. Δέκατον κεφάλαιον ἔστω τὸ τὴν τάξιν τῶν Πλά-
τωνος διαλόγων μαθεῖν. τινὲς τοίνυν εἰρήκασιν τὴν τάξιν αὐτῶν
δεῖν λαμβάνεσθαι ἐκ τοῦ χρόνου καὶ ἐκ τῆς τετραλογίας· καὶ
ἐκ τοῦ χρόνου διχῶς· ἢ ἐκ τοῦ χρόνου τοῦ Πλάτωνος ἢ ἐκ τοῦ
χρόνου τῶν προσώπων τῶν ἐν τοῖς διαλόγοις. καὶ ἐκ μὲν τοῦ
χρόνου τοῦ συγγραφέως πρῶτον λέγουσιν εἶναι τὸν Φαῖδρον,
ὥς ἂν ἐκεῖ, φασί, ζητοῦντος αὐτοῦ, εἰ δεοὶ συγγράφειν ἢ οὐ·
πῶς δ' εἶχεν, ἐκεῖ ἀπορῶν εἰ δεῖ συγγράφειν, ἄλλον πρὸ αὐτοῦ
γράψαι; καὶ ἄλλως δ' ὅτι * ἐν * ἐκείνῳ κέχρηται τῷ διθυραμ-

βωδὲι χαρακτηρί, ὡς ἂν μὴπώ ἀποθήμενος τὴν τῶν διδυράμβων μούσαν. ἔσχατους δὲ τοὺς Νόμους φασὶ γεγράφθαι, διότι ἀδιορθώτους αὐτοὺς κατέλιπεν καὶ συγκεχυμένους, μὴ εὐπορήσας χρόνου διὰ τὴν τελευτὴν πρὸς τὸ συνθεῖναι αὐτούς· εἰ δὲ καὶ νῦν δοκοῦσι συντετάχθαι κατὰ τὸ δέον, οὐκ αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος συνθέντος, ἀλλὰ τινος Φιλίππου Ὁποντίου, ὃς διάδοχος γέγονε τοῦ Πλάτωνος διδασκαλείου. ἐκ τοῦ χρόνου τῶν ἐγκειμένων προσώπων· οὐ πρῶτον λέγουσι τὸν Παρμενίδην, ὅτι λίαν νέον ὑποτίθεται τὸν Σωκράτη, διδασκόμενον ὑπὸ Παρμενίδου, τὸν δὲ Θεαίτητον τελευταῖον, ὅτι μετὰ θάνατον Σωκράτους ὑπόκειται. ἐκ δὲ τῶν τετραλογιῶν· οὐ κατὰ τετραλογίαν φασὶν ἐκδεδύσθαι αὐτῷ τοὺς διαλόγους κατὰ μίμησιν τῶν τε τραγικῶν καὶ τῶν κωμικῶν, ὥτινες διὰ τεσσάρων δραμάτων ἡγωνίζοντο τὸν αὐτὸν ἐχόντων σκοπόν, ἐν δὲ τῇ τελευταίῳ εἰς ἡδονὴν κατήντων.

XXV. Φασὶν οὖν ἐννέα εἶναι τετραλογίας, ὡς λς' εἶναι τοὺς πάντας διαλόγους αὐτοῦ· οὗτοι δὲ διὰ τὸ συστήναι τὸν τῶν τετραλογιῶν ἀριθμὸν τὸ Ἐπινόμιον, νοθευόμενον, γνήσιον ἀποφαίνουσιν· ὅτι δὲ νόθον ἐστὶ, διὰ δύο τινῶν δείκνυσιν ὁ σοφιστὰς Πρόκλος, πρῶτον μὲν λέγων, πῶς ὁ τοὺς Νόμους μὴ εὐπορήσας διορθώσασθαι διὰ τὸ μὴ ἔχειν χρόνον ζωῆς τὸ Ἐπινόμιον μετὰ τούτους ἂν εἶχεν γραῖναι; δευτέρον δ' ὅτι ἐν μετὰ τοῖς ἄλλοις διαλόγοις αὐτοῦ φησὶ τοὺς πλανωμένους ἀστέρας ὑπὸ τῶν δεξιῶν ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ κινεῖσθαι, ἐν αὐτῷ δὲ τὸ ἀντιπαλιν ἀπὸ τῶν ἀριστερῶν ἐπὶ τὰ δεξιά. κατὰ τετραλογίαν δὲ λέγουτες ἐκδεδύσθαι τοὺς διαλόγους πρῶτην φασὶ τετραλογίαν εἶναι τὸν Εὐθύφρονα καὶ τὴν Ἀπολογίαν καὶ τὸν Κρίτωνα καὶ τὸν Φαίδωνα, καὶ πρῶτον μὲν λέγουσι τὸν Εὐθύφρονα, ὡς ἐν αὐτῷ ὑποτιθεμένου τοῦ Σωκράτους ὡς κριθησόμενον, δευτέραν δὲ τὴν Ἀπολογίαν, ὡς ἐν αὐτῇ κρινομένου αὐτοῦ· τρίτην δὲ τὸν Κρίτωνα, ὡς κριθέντος ἐν αὐτῷ ἤδη τοῦ Σωκράτους, τέταρτην τὸν Φαίδωνα ὡς ἐν αὐτῷ τελευτῶντος. ἔσχατον δὲ πάντων γεγράφθαι λέγουσι τὰς Ἐπιστολάς, πρῶτον οἰόμενοι τὸν Εὐθύφρονα, διότι καὶ ἐν τῷ Εὐθύφρονι πολλὰ περὶ Σωκράτους βίον διαλέγεται καὶ ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς πολλὰ περὶ τοῦ οἰκείου βίον διέξεισιν· ἵνα οὖν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἄρξηται καὶ εἰς τὸ αὐτὸ λήξῃ τοιαύτη ἐχρήσατο τάξει. οὐκ ἀποδεξόμεθα δ' αὐτοὺς λέγοντας

αὐτὸν κατὰ μίμησιν τῶν τραγικῶν τὸ τῶν τετραλογιῶν εἶδος ἐπιτηδεύσαι· αὐτὸς γὰρ διαβάλλων αὐτοὺς λέγει εἰδῶλα εἰδῶλων γράφειν. καὶ ἄλλως ἔστι δεῖξαι, ὅτι οὐ μιμεῖται αὐτούς· ἐκείνοι γὰρ τὸ τελευταῖον εἰς ἡδονὴν καταυτῶσιν, οὗτος δ' ἐν τῷ Φαίδωνι, τελευταίῳ ὄντι τῆς πρώτης τετραλογίας, οὐκ εἰς ἡδονὴν κατήντησεν, ἀλλ' εἰς τελευτὴν τοῦ Σωκράτους· οὐκ ἄρα καλῶς λέγουσιν εἰς τετραλογίας ἐκδεδύσθαι τοὺς διαλόγους αὐτοῦ. καὶ ἄλλως ἄλλος ἔστι σκοπὸς ἐν τῷ Εὐθύφρονι καὶ ἄλλος ἐν τῇ Ἀπολογίᾳ καὶ ἄλλος ἐν τῷ Κρίτωνι καὶ ἄλλος ἐν τῷ Φαίδωνι.

XXVI. Ἵνα δὲ τὴν ἀληθῆ τάξιν μάθωμεν, εἰπώμεν πρῶτον, ποῖοι εἰσιν οἱ νόθοι, καὶ τούτων τὴν τάξιν μὴ ζητήσωμεν. πάντες τοίνυν κοινῶς ὁμολογοῦσι νόθους εἶναι τὸν Σίσυφον καὶ τὸν Δημόδοκον καὶ τὴν Ἀλκυόνα καὶ τὸν Ἐρμύλειον καὶ τοὺς Ὀφρους. οὓς εἰς Σπεύσιππον ἀναφέρουσιν· ὥς ἔς· εἶναι πάντας, ὧν τὸ Ἐπιμήμιον νοθεύει ὁ θεῖος Πρόκλος διὰ τὰς εἰρημένας αἰτίας, ἐκβάλλει δὲ καὶ τὰς Πολιτείας διὰ τὸ πολλοὺς εἶναι λόγους καὶ μὴ διαλογικῶς γεγράφθαι, καὶ τοὺς Νόμους δὲ διὰ τὸ αὐτὸ, καὶ τὰς Ἐπιστολάς δ' ἐκβάλλει διὰ τὸ ἀπλοῦν τῆς φράσεως, ὥς καταλιμπάνεσθαι ἅβ' τοὺς πάντας διαλόγους· οἷς πραγματευμένοις ἱβ' τῶν Νόμων καὶ δέκα τῆς Πολιτείας μένουνται οἱ πάντες διάλογοι νδ'. τούτων δὲ πάντων τὴν τάξιν μὴ πάντῃ χρησιμοποιούσαν, ἀλλὰ καὶ ὑπερβαίνουσαν τῷ μήκει τὴν βραχυλογίαν ὑπερτιθέμεθα, λέγομεν δὲ ὅ ὁ θεῖος Ἰάμβλικος ἐποίησεν· αὐτὸς τοίνυν πάντας εἰς ἱβ' διήρει διαλόγους, καὶ τούτων τοὺς μὲν φυσικοὺς ἔλεγεν, τοὺς δὲ θεολογικοὺς· πάλιν δὲ τοὺς δώδεκα συνήρει εἰς δύο, εἰς τε τὸν Τίμαιον καὶ τὸν Παρμενίδην, ὧν τὸν μὲν Τίμαιον ἐπὶ πᾶσι τοῖς φυσικοῖς, τὸν δὲ Παρμενίδην τοῖς θεολογικοῖς. τούτων δὲ ἄξιόν ἐστι τὴν τάξιν ζητήσαι, διότι καὶ τούτους ἠξίωσαν πάντες πράττεσθαι. πρῶτον τοίνυν δεῖ τὸν Ἀλκιβιάδην πράττειν, διότι ἐν αὐτῷ γινώσκομεν ἑαυτούς· ἄξιον δ' ἔστι πρὶν ἢ τὰ ἔξω γινῶναι ἑαυτοὺς γινῶναι· πῶς γὰρ ἔχομεν ἐκεῖνα γινῶναι, ἑαυτοὺς ἀγνοοῦντες; ἔσχατον δὲ δεῖ τὸν Φίληβον, ἐπειδὴ ἐν αὐτῷ περὶ τοῦ ἀγαθοῦ διαλέγεται, ὃ πάντων ἐπέκειντό ἐστιν· οὐκ οὐκ καὶ αὐτὸν δεῖ πάντων ἐπέκεινα καὶ τελευταῖον εἶναι. τοὺς δ' ἐν μέσῳ αὐτῷ δεῖ τάττειν· πέντε οὖσων τῇ τάξει κατὰ βᾶθος τῶν ἀρετῶν, φυσικῶν, ἡθι-

κῶν, πολιτικῶν, καθαρτικῶν, θεωρητικῶν, πρῶτον δὲ ἀναγνῶναι τὸν Γοργίαν ὡς πολιτικὸν ὄντα, δευτέρου δὲ τὸν Φαίδωνα ὡς καθαρτικόν· μετὰ γὰρ τὴν πολιτικὴν ζωὴν ἡ καθαρτικὴ ἐστίν· εἴτα ἐρχόμεθα ἐπὶ τὴν γνῶσιν τῶν ὄντων, ἥτις διὰ τῆς ἠθικῆς ἀρετῆς προσβλίνεται. ταῦτα δὲ τὰ ὄντα ἢ ἐν νοήμασι θεωροῦνται ἢ ἐν πράγμασιν· οὐκοῦν μετὰ τοὺς εἰρημένους διολόγους δεῖ ἀναγνῶναι τέταρτον τὸν Κρατύλον ὡς περὶ ὀνομάτων διδάσκοντα, εἴτα τὸν Θεαίτητον ὡς περὶ πραγμάτων, εἴτα ἐρχόμεθα μετὰ τούτους εἰς τὸν περὶ φυσικῶν διδάσκοντα, καὶ εἰθ' οὕτως ἐπὶ τὸν Φαῖδρον καὶ τὸ Συμπόσιον ὡς θεωρητικῶς καὶ περὶ θεολογικῶν διαλεγόμενους· καὶ οὕτως ἐπὶ τοὺς τελείους δεῖ ἔλθειν, τὸν Τίμαιον φημι καὶ τὸν Παρμενίδην, καὶ οὕτως μὲν περὶ τούτων λέγομεν· ἐπειδὴ δὲ καὶ τοὺς Νόμους καὶ τὰς Πολιτείας πράττειν ἀξιούσι τινες, ἀξιόν ἐστι καὶ τούτων τὸν σκοπὸν εἰπεῖν. τριῶν τούτων ὄντων εἰδῶν πολιτείας, τῷ ἐξ ἐπανορθώσεως, τοῦ ἐξ ὑποθέσεως, τοῦ ἄνευ τῆς ὑποθέσεως· καὶ ἐξ ἐπανορθώσεως μὲν ὄντος, ὅταν τὰ τῆς ἡμετέρας ψυχῆς ὄντα κακὰ ἦδη ἀδιάστροφα ποιήσωμεν, ἐξ ὑποθέσεως δέ, ὅταν ὑποκειμένους νόμους ποιῶσι καὶ ἦδη τινὰ ἐν ταῖς πόλεσι, ἀνυποθέτου δέ, ὅταν μηδὲν ἢ ὑποτεθέν, ἀλλὰ πάντα κοινὰ ᾧσιν, ὡς τὸ ἐμὸν σὸν εἶναι καὶ τὸ σὸν ἐμόν, καὶ τὴν ἐκάστου περιουσίαν ἰδίαν τε εἶναι ἅμα καὶ ἀλλοτρίαν· περὶ μὲν οὖν τοῦ ἐξ ἐπανορθώσεως ἐν ταῖς Ἐπιστολαῖς διαλαμβάνει, περὶ δὲ τοῦ ἐξ ὑποθέσεως ἐν τοῖς Νόμοις, περὶ δὲ τοῦ ἀνυποθέτου ἐν τῇ Πολιτείᾳ.

XXVII. Τελευταίου δ' ὄντος εἰς ζήτησιν κεφαλαιὸν ἐν τοῖς προτελείοις τῶν τοῦ Πλάτωνος διαλόγων τοῦ γινῶναι ποῖω τρόπῳ κέχρηται διδασκαλίας ὁ Πλάτων, πεντεκαίδεκα τούτων κέχρηται τρόποις διδασκαλικῶς· τῷ ἐνθουσιαστικῷ, τῷ ἀποδεικτικῷ, τῷ ὀριστικῷ, τῷ διαιρετικῷ, τῷ ἀναλυτικῷ, τῷ τεκμηριώδει, τῷ εἰκονικῷ, τῷ παραδειγματικῷ, τῷ ἐπαγωγικῷ, τῷ ἀναλογικῷ, τῷ ἀριθμητικῷ, τῷ κατὰ ἀφαίρεσιν, τῷ κατὰ πρόσθεσιν, τῷ ἱστορικῷ, τῷ ἐτυμολογικῷ. καὶ τῷ μὲν ἐνθουσιαστικῷ κέχρηται ἐν τῷ Φαίδρῳ νυμφόληπτος γενόμενος, καὶ ἐν τῷ ἢ τῶν Πολιτικῶν περὶ Μουσῶν διαλεγόμενος, καὶ ἐν τῷ Τίμαίῳ ὑποκρινόμενος τὸν δημιουργὸν διαλεγόμενον πρὸς τὰ οὐράνια, καὶ ἐν ἄλλοις δὲ τισιν· τῷ δ' ἀποδεικτικῷ πάλιν ἐν τῷ Φαίδωνι δεικνὺς τὴν

ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς διὰ μέσου τοῦ αὐτοκινήτου· τῷ δ' ὀρι-
 στικῷ ἐν πᾶσι σχεδὸν τοῖς διαλόγοις, αὐτὸς τε ὀριζόμενος καὶ
 τοὺς προσδιαλεγόμενους ὀρίζεσθαι παρασκευάζων. τῷ δὲ δικαι-
 ρετικῷ κέχρηται ἐν τῷ Σοφιστῇ, λέγων, ὥς καὶ ἀνωτέρω εἰρή-
 καμεν, ὥς οὐδὲν καυχῆσεται διαφυγόν τὴν διαιρετικὴν μέθο-
 ρον, τὴν τοῖς ἀνθρώποις ἐκ θεοῦ δοθεῖσαν διὰ μέσου Προμη-
 θεως. τῷ δὲ ἀναλυτικῷ ἐν Τιμαίῳ κέχρηται ἀναλύων τὰ φυσικὰ
 πάντα εἰς δεξαμένην καὶ εἶδος, δεξαμένην καλῶν τὴν ἕλην, τὸ
 δὲ εἶδος πάλιν εἰς σχήματα, τὰ δὲ σχήματα εἰς τρίγωνα, τὰ δὲ
 ἐπέκεινα τούτων μόνον θεὸν λέγων εἰδέναι καὶ τὸν τούτῳ φίλον.
 τῷ δὲ τεκμηριώδει κέχρηται ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ, λέγων τεκμήριον
 εἶναι τοῦ ψεύδους τὴν διαφωνίαν, τοῦ δ' ἀληθοῦς τὴν συμφω-
 νίαν· τὸ δ' ἀληθὲς ἐαυτῷ οὔτε διαφωνεῖ οὔτε μάχεται. τῷ δὲ
 εἰκονικῷ ἐν Φαίδρῳ κέχρηται, ἀπεικάζων τὴν ψυχὴν ἡμῶν
 ἡνιώχῳ, τὰς δὲ δυνάμεις αὐτῆς ἵπποις, καὶ τὸν μὲν λέγων ἀγα-
 θόν, τὸν δὲ κακόν. τῷ δὲ παραδειγματικῷ ἐν ταῖς Πολιτείαις
 λέγων εἰκέναι τὴν μὲν πόλιν ναῦ, τὸν δὲ δῆμον ναυκλήρῳ, τοὺς
 δὲ ἄρχοντας ναύταις βουλομένοις μεθύσαι τὸν ναυκλήρον, ὅπως
 ἐπ' ἐξουσίας ἔχοιεν πράττειν ὃ τι καὶ βούλονται· διαφέρει δὲ ὁ
 εἰκονικὸς τοῦ παραδειγματικοῦ τῷ μᾶλλον τὸν εἰκονικὸν ἐνδεί-
 κνυσθαι καὶ μιμεῖσθαι τὴν φύσιν, ἧς ἐστὶν εἰκὼν, τὸν δὲ παρα-
 δεγματικὸν ἥττον μιμεῖσθαι. ἀμέλει γοῦν καὶ τῷ τῆς εἰκόνος
 ὀνόματι δυνατόν ἐστι καλέσαι τὸ ἀληθὲς πρᾶγμα· οὐ γοῦν τὴν
 ψυχὴν ἡνιόχον λέγοντες οὐκ ἂν ἀμαρτοίμεν· τῷ δὲ τοῦ παρα-
 δεγματικοῦ οὐ δυνατόν καλέσαι· τίς γὰρ ἐρεῖ πόλιν ναῦν; τού-
 του δ' αἴτιον τὸ μᾶλλον εἰκέναι καὶ ἥττον. τῷ δὲ ἐπαγωγικῷ
 κέχρηται ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ, ἔνθα λέγει, ὅτι ὁ ἕνα πείθων καὶ
 πολλοὺς δύναται πείσαι, καὶ ὁ πολλοὺς πείθων καὶ ἕνα οἷός ἐστι
 πείσαι, καὶ τοῦτο πιστοῦται δι' ἐπαγωγῆς· ὁ γοῦν γεωμέτρης
 ἕνα πείθων καὶ πολλοὺς δύναται πείσαι, καὶ πολλοὺς πείθων ὁ
 αὐτὸς καὶ ἕνα δῆλον ὅτι πείσαι δύναται. * τῷ δὲ ἀναλογικῷ κέ-
 χρηται * ἐν τῷ Γοργίᾳ λέγων, ὅτι ὥς ἰατρικὴ πρὸς ὀφθοποιίαν,
 οὕτως δικαστικὴ πρὸς σοφιστικὴν· ὥσπερ γὰρ ἰατρικὴ πρὸς τὸ
 ἀγαθὸν καὶ συμφέρον ὁρᾷσα προσφέρει τὸδε τὸ βοήθημα ἢ τὸ
 ὀδυσμα καὶ ἀηδὲς ἢ, ἢ δὲ ὀφθοποιητικὴ πρὸς τὸ ἡδὺ μόνον ὁρᾷ
 κεκαρνευμένον ποικίλεις ποιότησιν, οὕτως καὶ ἡ δικαστικὴ
 τὰ συμφέροντα μόνον καὶ ὀνόμαθ' οἰεῖ. ἢ δὲ ὀφθοποικῶς τὰ ἡδίστα·

σοφιστικὴν δὲ ἐκεῖ τὴν ἱστορικὴν καλεῖ· ὅθεν λέγουσι ποτε τὸν Αἰσχίνην ἀναβάντα ἐπὶ τοῦ βήματος εἰπεῖν πρὸς τοὺς ἀκροατάς· ὅτι τί βούλεσθε; τί εἶπω; τί ὑμῖν χαρίσωμαι; δέδεικται δὲ τὸ εἰρημένον διὰ γεωμετρικῆς ἀναλογίας, ὡς τόδε, καὶ τόδε. τὰ δ' ἀριθμητικῶς κέχρηται ἐν Φιλίππῳ λέγων ἕξ εἶναι τάξεις τῶν ἀγαθῶν, καὶ ποῖαι αὗται, ταύτας ἀπαριθμοῦμενος. τῷ δ' ἀφαιρετικῶς κέχρηται ἐν Τιμαίῳ, τηρῶν καὶ εὐρίσκων τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἀφαιρέσεως πάντων τῶν εἰδῶν· τῷ δὲ προσθετικῶς ἐν τῷ Ἀλκιβιάδῃ· καὶ τίθεται γὰρ ζητεῖν τί ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, πότερον σῶμα ἢ ψυχὴ ἢ τὸ συναμφοτέρον, καὶ δεικνυσιν, ὡς οὐτε τὸ σῶμα οὐτε τὸ συναμφοτέρον, ἀλλὰ ἡ ψυχὴ κατ' αὐτήν· εἴτω προῖων προστίθῃσιν ὡς οὐ πάσα ψυχὴ· οὐ γὰρ δὴ ἡ γε φυτικὴ ἢ ἡ ἄλογος, ἀλλ' ἡ λογικὴ· καὶ πάλιν ὅτι ὁ ἄνθρωπος μεσότης ἐστὶ τῶν τε θείων καὶ τῶν γεννητῶν, καὶ ὅρα πῶς προῖων προσέθηκε τῇ ζητήσει. τῷ δ' ἱστορικῶς κέχρηται ἐν τοῖς Νόμοις, ἱστορῶν τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλισμοῦ ἕως τῶν Περσικῶν· τῷ δ' ἐτυμολογικῶς ἐν τῷ Θεαιτήτῳ.

XXVIII. Καὶ μέχρι μὲν τούτων ἔστω τὰ προτέλεια τῆς ἀναγνώσεως τῆς Πλάτωνος φιλοσοφίας ἐν ἑνδεκα κεφαλαίοις περικλεισθέντα· ἐνὶ μὲν τῷ περιέχοντι τὴν ἱστορίαν τοῦ φιλοσόφου, ἑτέρῳ δὲ τὸ εἶδος τῆς φιλοσοφίας αὐτοῦ, καὶ τρίτῳ διὰ τί εἰς τὸ συγγράφειν ἦλθεν· τετάρτῳ δὲ διὰ τί τὸ διαλογικὸν εἶδος τῆς λογογραφίας ἐπετῆδεν, πέμπτῳ δὲ, τίνα συμπληροῦσι τοὺς διαλόγους· ἕκτῳ πόθεν τὰς διαιρέσεις τῶν Πλάτωνος διαλόγων ποιητέον, ἑβδόμῳ πόθεν τὰς ἐπιγραφὰς δεῖ θηρῆν, ὀγδῶν δὲ, ποῶν τρόπῳ ὑφηγήσεως ἐν τοῖς διαλόγοις κέχρηται, τοῦτ' ἔστι τί ἐστὶν ἡ διασκευὴ· ἐννάτῳ δὲ πόθεν τοὺς σκοποὺς τῶν διαλόγων θηρατέον, δεκάτῳ δὲ, τίς ἡ τάξις τῶν διαλόγων, τελευταίῳ δὲ, πόσοις τρόποις κέχρηται διδασκαλίας ὁ θειότατος Πλάτων.

ΣΧΟΛΙΑ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΘΥΦΡΟΝΑ.

P. 2 A. δίκη ἡ ὑπὲρ ἰδιωτικῶν ἀδικημάτων κρίσις, γραφὴ ἡ ὑπὲρ δημοσίων. R. δίκην γὰρ βούλονται λέγειν πᾶσαν τὴν περὶ τὰ συμβόλαια ἀμφισβήτησιν, γραφὴν δὲ τὴν περὶ τὰ ἐγκλήματα κατηγορίαν. O.

A. βασιλέα] ἦν καὶ Ἀθήνησι βασιλεύς, ἀλλ' οὐχ ὥσπερ ἐν ταῖς ἄλλαις τῶν ὅλων ἄρχων, ἀλλὰ μόνων μυστηρίων προεστώς μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν καὶ Ἀθηναίων καὶ ἀγωνίων τῶν ἐπὶ λαμπάδι· καὶ τὰ περὶ τὰς πατρίους θυσίας διώκει. καὶ δίκαι πρὸς αὐτὸν ἐλαγγάνοντο ἀσεβείας καὶ ἱερωσύνης ἀμφισβήτησεως, καὶ τοῖς γένεσιν καὶ τοῖς ἱερεῦσι πᾶσιν ὁ αὐτὸς ἐδίκασεν. καὶ τὰς τοῦ φόνου δίκας εἰς Ἀρεῖον πάγον εἰσήγεν, καὶ τὸν στέφανον ἀποτιθέμενος* σὺν* αὐτοῖς ἐδίκασεν· προηγόρευε δὲ τοῖς ἐν αἰτία ἀπέχεσθαι μυστηρίων καὶ τῶν ἄλλων νομίμων. ἐδίκασε δὲ καὶ τῶν ἀνύχων δίκας. τὴν δὲ συνοικοῦσαν αὐτῷ βασιλίσσαν ἐκάλουν. O.

B. ἀγνῶς] τοῦτ' ἔστιν ἄγνωστος. R.

B. Πιθεύς] Πιθεῖς δῆμος Αἰγιῆδος Ἀθήνησιν, ἐξ οὗ οὔτος. R.

3 A. ἀτεχνῶς] παντελῶς, ἀπλῶς, ἢ καθάπαξ, ἰσχυρῶς, ἢ τελῶς. οἱ δὲ ἐν ἴσῳ τῷ ὄντι καὶ ἀληθείᾳ. οἱ δὲ δηλοῦν τὸ παράπαν καὶ καθόλου κατ' ἀλήθειαν. Ἄλλως. ἀτεχνῶς παντελῶς, ἢ ἀντὶ τοῦ λίαν, περισπωμένως· βαρυντόνως δὲ τὸ ἀπείρως. R S.

A. ἀφ' ἐστίας] ἐπὶ τῶν ἐν δυνάμει γινομένων καὶ πρώτους ἀδικούντων τοὺς οἰκείους, ἐπεὶ ἔθος ἦν τῇ Ἑστίᾳ πρώτη τῶν ἄλλων θεῶν θύειν. φέρεται δὲ τις καὶ περὶ αὐτῆς μῦθος τοιοῦτος· μετὰ γὰρ τὸ καταλυθῆναι τὴν τῶν Τιτάνων ἀρχὴν φάσι

τὸν Δία τὴν βασιλείαν παραλαβόντα ἐπιτρέψαι τῇ Ἑστίᾳ λαβεῖν ὅ τι ἂν βούλοιο, τὴν δὲ τὴν παρθενίαν αἰτήσασθαι καὶ τὰς ἀπαρχὰς παρὰ τῶν ἀνθρώπων. Ἄλλως. ἀφ' ἑστίας. παρουσία δέ ἐστι, μετενέγκεται δὲ ἀπὸ τῶν περὶ τὰ ἱερά δρωμένων· ἔθιμος γὰρ ἦν τῇ Ἑστίᾳ τὰς ἀπαρχὰς ποιεῖσθαι. ἢ ἀφ' ἑστίας ἦτοι ἀπὸ τῶν οἰκειοτάτων· ἑστία γὰρ ἡ οἰκία. R S.

A. κακουργεῖν τὴν πόλιν] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

B. ὡς οὕτω γ' ἀκούσαι] ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἀκοήν, ὡς αὐτὸ ἔφη μὴ βούλεται . . . O.

C. ὁμοσε ἵεναι] δύο σημαίνει τοῦτο, παρὰ μὲν τοῖς δῆτορα τὸ ἀπ' ἐναντίας ἦτοι τὸ ἀντικείμενον, ὡς παρὰ Δημοσθένει ἐν τῷ κατὰ Διονυσιοδώρου· αὐτὸς δὲ ὁρᾷ ἡμᾶς ὁμοσε πορευομένους· παρ' Ὁμήρῳ δὲ τὸ ὁμοῦ, ὡς ἐπὶ τοῦδε·

ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὁρέων ἄλαδε προρέουσιν,
Ῥησός τε Ἐπτάπορος τε, Κάρησός τε Ῥοδῖος τε,
Γρηνικός τε καὶ Αἴσηπος, διὸς τε Σκάμανδρος,
καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
κάππεσον ἐν κανίησι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·
τῶν πάντων ὁμοσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων. O.

Δ A. πολλοῦ γε δεῖ] ἀντὶ τοῦ σὺδαμῶς. O.

A. ἢ που] ἴσως, σχεδόν. R.

C. πελάτης ὁ αὐτὴ τροφῶν [καὶ] ὑπηρετῶν καὶ προσπελάζων ἀπὸ τοῦ πέλας ἦτοι ἐγγὺς ἐκαλεῖτο· ὁ δὲ ἔνδειαν προσεῖν, μίσθιος δὲ ὑπηρετῶν. Ἄλλως. πελάται εἰσὶν οἱ παρὰ τοῖς πλησίον ἐργαζόμενοι, καὶ θῆτες οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ ἐκτῆμοροι, ἐπὶ τῷ ἔκτῳ μέρει τῶν καρπῶν εἰργάζονται τὴν γῆν. R S. πελάτης ἐταῖρος, συνηθής, παρὰ τὸ πελάζω, οἷον ὁ πέλας ὢν. O.

C. ἐξηγητοῦ] τοῦ τοὺς νόμους ἐξηγουμένου. R S.

D. μετάληψις ἡ στάσις αὕτη, καὶ μετάληψις ἄγραφος· ὅτι γὰρ ἀπὸ ζητοῦ τὴν παραγραφὴν ποιεῖται. ἢ μέντοι ἀντίθετος ἀντεγκληματική· ἀντεγκαλεῖ γὰρ ὁ φεύγων, ὡς ἄξιος παθῆναι τοῦτο ὁ τεθνηκώς ὡς ἀνδροφόνος. O.

Δ A. λέγοντα] σημειῶσαι πῶς οὐ πρὸς δοτικὴν ἀπέδωκε τοῖς λοιποῖς τοῦ λόγου, ἀλλ' αἰτιατικὴν ἐπήνεγκεν, οἷον κράτιστος ἔστι μαθητῇ σὺ γενέσθαι αὐτὰ ταῦτα λέγοντα. O.

A. αὐτοσχεδιάζοντα] ἐκ τοῦ αὐτομάτου καὶ προχείρου καὶ ἐτοίμου λέγοντα, χωρὶς αἰτίας. R S.

B. λάχε δίκη] κλήρω γὰρ εἰσήγον τὰς δίκας δι' εὐταξίαν. R.

D. κατὰ τὴν ὁσιότητα] ἀντὶ τοῦ ὁμοίως, παραπλησίως τῇ ὁσιότητι. O.

6 B. ἄρά γε] ἴδε πῶς ὁ Πλάτων οὐ δέχεται περὶ θεοῦ λέγεσθαι τὰ παρὰ τῶν ποιητῶν μυθευόμενα, οἷον ἔχθρας, πολέμους, συνουσίας καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ ὅλος γὰρ σκοπὸς τῆς καθεξῆς διαλέξεως εἰς τοῦτο σπονδάζει. R S.

C. ἐπὶ σχολῇ] ἐπὶ τῆς παρὰ τοῖς πολλοῖς λεγομένης εὐκαιρίας. R S.

D. θεῖα] γρ. καὶ ὅσα ὅσα ἐστίν. R.

7 B. ἀπαλλαγεῖμεν Ἀττικόν, ἢ συγκατῇ τοῦ ἡ ἢ κατὰ κράσιν. O.

8 C. Οὐδὲν] Ἀττικὸς ὁ τοῦ δὲν πλεονασμός. O.

11 B. Δαίδαλου, ὡς εἴοικε, τῶν τῆς γονῆς ὀχετῶν Σωκράτης ἀπόρροια. ταύτῃ μοι δοκεῖ κατὰ τὸ συγγενὲς καὶ λιθοξοικῆν ἀσκεισθαι Σωκράτη τέως, εἰ μὴ Ἀρχέλαος ὁ φιλόσοφος ἀπὸ ταύτης ἀναστήσας τῆς τέχνης τὸν ἄνδρα φιλοσοφία ἡγάγετο· ἐτεκμήρατο γὰρ τὸ τῆς ψυχῆς ἐντρέχες καὶ δραστήριον καὶ πρὸς φιλοσοφίαν ὑπτίως ἔχον, οἷς πρὸς τοὺς ὁμοτέχνους ἀντέλεγε στερόμενος τῶν μισθῶν. Δαίδαλος δὲ Ἀθηναῖος ἦν τῶν πώποτε ἀνδριαντοποιῶν περιφανέστατος. πρῶτος δὲ καὶ περισκελὲς ἄγαλμα ἐσχημάτισε, τῶν πρὸ ἐκείνου κατὰ ταὐτὸ συμβεβληκότα τῷ πάθε τὰ βρότη ἐργαζομένων. ἀφ' οὗ δὴ καὶ ὁ τοῦ περιμέναι καὶ κινεῖσθαι τὰ φιλοτεχνήματα αὐτοῦ ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀνέκνεται λόγος αὐτῷ, ὃν καὶ νῦν Σωκράτης παίζων Εὐθύφρονα προάγει. O.

12 A. ἵνα περ θεός, ἔνθα καὶ αἰδώς, ἐπὶ τῶν κατὰ φόβον ἐπεικῶν. εἴρηται δὲ ἐκ τῶν Στασίνου Κυπρίων. R S.

A. θ' ἔρξαντα] γρ. καὶ στέρξαντα. R.

D. σκαληνὸς ὁ σχολιὸς καὶ πολυγώνιος· τοῦ γὰρ τριγώνου ἐστὶν εἴδη τρία, ἰσοπλευρον, ἰσοσκελές, σκαληνόν. R. τὸ σκαληνὸν γὰρ τρίγωνόν ἐστιν ἐκ τριῶν ἀνίσων πλευρῶν, τὸ δὲ ἰσοσκελὲς τρίγωνον τῶν δύο μὲν πλευρῶν ἴσων ἀλλήλαις οὐσῶν, μίας δὲ ἀνίσης ταῖς δυοῖν. ἐν οἷς οὖν ὁ ἄριστος ἀριθμὸς εἰς δύο ἴσα εἰς πέμνεται, ὡς ὁ ὀκτὼ φέρε, ὁ δὲ περιττός εἰς δύο ἄνισα, ὡς ὁ πέντε, εἰκότως τὸν μὲν ἰσοσκελὴ τὸν δὲ σκαληνὸν ὠνομάσθαι. O.

14 D. οὐ χαμαὶ] παροιμία, οὐ μὴ χαμαὶ πέσῃ, ἐπὶ τῶν διακενῆς οὐδὲν λεγόντων, ἀλλ' ἐπιτυγχανόντων. R S.

E. οὐδὲν γὰρ] συνωδὸν τῷ πᾶσι δόσις ἀγαθὴ καὶ ἐξῆς. O.

15 A. σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

A. γέρα] γρ. καὶ ἔργα. R.

B. τὸν Αἰίδαλον] γρ. καὶ τὸν διδάσκαλον. R.

C. σημειῶσαι πῶς τῷ ἄρτι κατὰ πλάτος ἐχρήσατο. O.

C. ἐκὼν εἶναι] Ἀττικὸν τοῦτο, καὶ παρέλκει τὸ εἶναι. γίνε-
ται δὲ ἐπὶ ἀρνητικὸν ἐπιφέρεται ποιοῦν ἀπόφασιν, ἐπὶ κατα-
φατικῷ δὲ οὐκ ἐξὸν τοῦτο ποιεῖν. O.

D. εἴπερ τις ἄλλος] ὡς οὐδεὶς ἄλλος. R.

D. θῆς ὁ μισθοῦ δουλεύων. R.

D. δικοκάθειν] ἡγουν διώκειν. R.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΠΟΛΟΓΙΑΝ.

P. 17 D. πρῶτον] παραγραφικοῦ δύναμιν ἔχει τοῦτο· ση-
δὸν γὰρ τοῦτο λέγει, ὅτι τοσούτοις ἔτεσιν οὐδενὶ δέδωκα δίκας
τὸν αὐτοῦ τρόπον πολιτευόμενος. O.

D. τὸ τοῦ ἡθους ἀπλαστον πιθανότητα ποιεῖ, εἰκότως οὖν
οὕτω χρῆται νῦν Σωκράτης. O.

18 B. οὗτος ὁ Ἄνυτος Ἀνθεμίωνος ἦν υἱός, Ἀθηναῖος γέ-
νος, Ἀλκιβιάδου ἐραστής, πλούσιος ἐκ βυρσοδεψικῆς· ὅθεν καὶ
σκωπτόμενος ὑπὸ Σωκράτους διὰ τοῦτο ἔπεισε μισθῷ
Μέλητον ἀσεβείας γραφὴν δοῦναι κατὰ Σωκράτους. μέμνηται
Ἀνσίας ἐν Σωκράτους ἀπολογία καὶ Ξενοφῶν ὁμοίως, καὶ Ἀρι-
στόξερος ἐν τῷ Σωκράτους βίῳ . . . Θεόπομπος δὲ Στρατιώτισιν
Ἐμβάδαν αὐτὸν εἶπε παρὰ τὰς ἐμβάδας, ἐπεὶ καὶ Ἀρχιππος Ἰχθύ-
σιν εἰς σκυτεῖα αὐτὸν σκώπτει. Μέλητος δὲ τραγωδίας φαῦλος
ποιητής, Θραξ γένος, ὡς Ἀριστοφάνης Βατράχοις, Πελαργοῖς
Ἀαίου υἱὸν αὐτὸν λέγων, ἐπεὶ ὡς ἔτει οἱ Πελαργοὶ ἐδιδάσκοντο,
καὶ ὁ Μέλητος Οἰδιπόδειαν ἔθηκεν, ὡς Ἀριστοτέλης Διδασκα-
λίας. ἐν δὲ Γεωργοῖς ὡς Καλλίαν περαίνοντος αὐτοῦ μέμνηται
μέμνηται αὐτοῦ καὶ Ἀνσίας ἐν Σωκράτους ἀπολογία. O.

C. ἐρήμην κατηγοροῦντες] ἐρήμην δίκη ἐστίν, ὅταν μὴ ἀπαντήσας ὁ διακόμενος ἐπὶ τὴν κρίσιν καταδικαίηται. R S. ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην κατηγοροῦντες. λέγεται καὶ ἐρήμην ἰλῶναι ἀντὶ τοῦ εἰς ἐρήμην δίκην ἐμπεσεῖν. ἐρήμη δὲ δίκη λέγεται ἢ μὴ ἔχουσα τὸν ἀπολογούμενον. O.

C. εἰς Ἀριστοφάνην αἰνίττεται τὸν κωμικόν. O.

19 B. ἀντωμοσία ἐπὶ δίκη λέγεται, διὰ τὸ ὁμνῆσαι ἑκατέρους, τὸν μὲν ἐγκαλοῦντα ὅτι ἠδίκηται, τὸν δὲ ἐγκαλούμενον μὴ ἠδικηκέναι. οἱ δὲ ἀντωμοσίαν τὴν ἐπὶ πράγμασιν ἀμαρτύρῃς καὶ ἀνεργγραφοῖς εἰς ὅρκον περισταμένην δίκην, ἐφ' οἷς οὐ κρίται δοξάζουσιν. ἔνιοι ὅταν ἐπὶ δημοσίῳ ἀγῶνι σκηπτομένον τινὸς κάμνειν ὁ ἀντίδικος ἀντομνύηται, φάσκων προσποιεῖσθαι αὐτόν, καὶ περὶ τούτου διαλαμβάνωσιν οἱ δικασταί. οἱ δὲ, ὅτι ὁ τοῦ κατηγορουμένου ὅρκος ἀντωμοσία, ἐπὶ τῷ τάλῃθ' ἀπολογῆσθαι, ὥσπερ τοῦ κατηγοροῦντος πρότερον διωμοσία, ἐπὶ τῷ τάλῃθ' κατηγορήσειν. R S.

C. Ἀριστοφάνης ὁ κωμωδιοποιὸς φαλακρὸς ἦν, ὡς αὐτὸς φησὶν Εἰρήνη· ἐκωμωδεῖτο δ' ἐπὶ τῷ σκώπτειν μὲν Εὐριπίδην, μιμῆσθαι δ' αὐτόν. Κρατῖνος·

τίς δὲ σὺ; κομψὸς τις ἔροιτο θεατῆς

ὑπολεπτόλογος γνωμιδιώτης εὐριπιδαριστοφανίζων.

καὶ αὐτὸς δ' ἐξομολογῆται Σηηνὰς καταλαμβανούσας·

χρῶμαι γὰρ αὐτοῦ, φησί, τοῦ στόματος τῷ στρογγύλῳ·

τοὺς νοῦς δ' ἀγοραίους ἤττον ἢ κείνος ποιά.

Ἀριστάννης δ' ἐν Ἠλίῳ φησὶν καὶ Σαννυρίων ἐν Γέλωτι τετραδί φασὶν αὐτὸν γενέσθαι, διο τὸν βίον κατέτριψεν ἑτέροις ποιῶν· οἱ γὰρ τετραδί γεννώμενοι πονοῦντες ἄλλοις καρποῦσθαι παρέχουσιν, ὡς καὶ Φιλόχορος ἐν τῇ πρώτῃ περὶ ἡμερῶν ἱστορίᾳ. ταύτῃ δὲ καὶ Ἡρακλῇ φασὶ γεννηθῆναι. τρεῖς δ' ἔσχεν υἱούς, Φίλιππον τὸν τοῖς Εὐβούλῳ δραμασιν ἀγωνισάμενον, καὶ Ἀραρότα ἰδίῳις τε καὶ τοῦ πατρὸς δραμασιν ἀνιχνισμένον, καὶ τρίτον, ὃν Ἀπολλόδωρος μὲν Νικόστρατον καλεῖ, οἱ δὲ περὶ Δικαίᾳρχον Φιλεταῖρον. κατεκλήρωσε δὲ καὶ τὴν Ἀργίναν, ὡς

E. ἢ δ' ὅς — ἦν δ' ἐγὼ] ἔφη οὗτος — ἔφην δ' ἐγώ. R.

20 A. Χαιρεφῶν οὗτος ὁ Σωκρατικός ἰσχνὸς ἦν καὶ οἰχρὸς, τὸ δὲ ἦθος συκοφάντης καὶ κόλαξ, πρὸς δὲ καὶ κλέπτης καὶ ἀνγμυρὸς, τὴν δὲ περιουσίαν πένης. Εὐπόλις μὲν οὖν ἐν Πύλῳ δια τὴν χοιρῶν πύξινον αὐτὸν καλεῖ, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Ὀρνίσι νυκτερίδα, ἐν δὲ Τελμισσεῦσιν εἰς συκοφάντην ἀποσκώπτει· Κρατῖνος Πυτίνῃ εἰς ἀνγμυρὸν καὶ πένητα· Εὐπόλις δ' ἐν Κόλαξιν Καλλίου κόλακα λέγει, Ἀριστοφάνης δ' ἐν Δράμασι κλέπτην· ἐν δ' Ὀρῳ νυκτὸς αὐτὸν παῖδα καλεῖ. O.

21 A. ἀνεῖλεν] χρησμὸς περὶ Σωκράτους δοθεὶς Χαιρεφῶντι τῷ Σφητίῳ·

σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος Εὐριπίδης·

ἀνδρῶν δ' ἀπάντων Σωκράτης σοφώτατος. O.

E. ἦα] ἀντὶ τοῦ ἐπορευόμεν. R.

E. ἰτέον] κατὰ κοινοῦ τὸ ἐδόκει, ἢ ἡ ἐδόκει οὖν ἰτέον εἶναι σκοποῦντι. O.

E. νῆ τὸν κύνα] Ραδαμάνθυος ὄρκος οὗτος ὁ κατὰ κύνους ἢ χηνούς ἢ πλατάνου ἢ κριοῦ ἢ τινος ἄλλου τοιούτου·

οἷς ἦτ μέγιστος ὄρκος ἅπαντι λόγῳ κύων,

ἔπειτα χῆν· θεοὺς δ' ἐσίγων,

Κρατῖνος Χείρωσι. κατὰ τούτων δὲ νόμος ὁμνῦναι, ἵνα μὴ καταθεῶν οἱ ὄρκοι γίνωνται. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Σωκράτους ὄρκοι. R S.

22 A. ἡ μὲν] ὄντως δῆ. R.

B. ἐπ' αὐτοφώρῳ] ἐπ' αὐτόπτῳ, ἐπ' ὄψει. R.

C. ἤκουσαν] γρ. ἃ οὐκ ἦσαν. R.

23 E. "Αντος μὲν καὶ Μέλητος εἰρηνται τίνες, ὅτι ὁ μὲν πλούσιος ἐκ σκυτοδεσφικῆς, Μέλητος δὲ τραγωδιοποιὸς φραῦλος· Ἀνικὼν μέντοι πατήρ ἦν Ἀυτολύκῳ, Ἴων γένος, δῆμων Θεορίκιος, πένης, ὡς Κρατῖνος Πυτίνῃ, Ἀριστοφάνης Σφηξίν. Εὐπόλις δ' ἐν Φίλοις καὶ ἐπὶ τῇ γυναικὶ Ροδίᾳ κωμῶδει αὐτόν, ἐν δὲ τῷ πρώτῳ Ἀυτολύκῳ εἰς ξένον, Μεταγένης δ' Ὀμήρῳ εἰς προδότην·

----- καὶ Ἀνικὼν ἐνταῦθα πον

-- προδοὺς Ναύπακτον ἀργύριον λαβὼν
ἀγορᾶς ἄγαλμα ξενικὸν ἐμπορεύεται. O.

24 C. χαριεντίζεται] εὐτραπελεύεται, σκώπτει. R.

25 C. ὦ τᾶν] ὦ οὗτος, ὦ ἑταῖρε, ὦ τάλαν, ὦ μέλε· ταῦτα παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ τῶν γυναικῶν λέγεται μόνων, παρὰ δὲ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλήθους φασὶ τὸ ὦ τᾶν, ὡς παρὰ Κτησιφῶντι. οἱ δὲ Ἀττικοὶ τὴν πρώτην συλλαβὴν περισπῶσι, τὴν δὲ δευτέραν βαρύνουσι, καὶ βέλτιον· ἀδύνατον γὰρ μίαν λέξιν εὐρεθῆναι δύο ἔχουσιν περισπωμένας. Δίδυμος δὲ τὸ πλήρες εἶναι φησιν ὦ ἔταν, ἀγνοῶν ὡς ἀπὸ τοῦ ἔτης ἢ κλητικὴ ἐστὶν ἔτα, καὶ Δωρικῶς ἔταν. R S.

27 C. ἀντιγραφὴ ἐστίν, ὅταν ὁ φεύγων καὶ αὐτὸς γράφηται τὸν διώκοντα, ὡς ἐπὶ τῶν λαγχανόντων τὴν μὴ οὖσαν δίκην καὶ τῶν παραγραφομένων· καὶ οὗτοι γὰρ τρόπον τινὰ κατηγοροῦσιν. R S.

D. καλῶς γε σὺ ποιῶν, Σώκρατες, ὄνοις καὶ ἵπποις τοὺς θεοὺς Ἀθηναίων παραβάλλεις. O.

28 C. τιμωρήσεις] ἀντὶ τοῦ ἐκδικήσεις, ἢ ἀντὶ τοῦ εἰ τῷ Πατρόκλῳ ἐκδίκησιν τοῦ φόνου παράσῃς. τὸ τιμωρῶ δὲ σημειωτέον ὅτι δοτικὴ συντάσσεται, ὅτε ἀντὶ τοῦ βοηθῶ λαμβάνεται. O.

30 D. πολλοῦ δέω] πόρρω λίαν εἰμί. R.

31 C. τί τὸ Σωκράτους δαιμόνιον ὃ τινὲς φασιν ὅτι ἤχῳ τὸ καὶ ἐξὶόν καταλαμβάνεται αὐτῷ οὖς. O.

40 D. κατέδαρθεν] κατεκοιμήθη. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΙΤΩΝΑ.

P. 43 A. ἐπιεικῶς] ἱκανῶς, ἐπίπαν, φιλικῶς παρὰ Πλάτωνα. R S.

D. ἀλλὰ δονεῖ] γράφεται καὶ ἀλλὰ δονεῖν. R.

45 C. χωρὶς μὲν] γράφεται καὶ ἀλλὰ χωρὶς μὲν. R.

D. εἰ γὰρ ὥφελον] ἀντὶ τοῦ εἶθε. R.

46 E. ὅσα γε τᾶνθρώπεια] ἀντὶ τοῦ ὅσον κατ' ἀνθρώπου, ὅσον εἰς γινῶσιν ἤκεν ἀνθρώπων, ὅσον αἰσθάνεσθαι ἀνθρώπος δύναται. O.

48 C. χρήματα πρέττοντες ἀντὶ τοῦ τελοῦντες. R.

50 A. εἰπέ μοι] σημείωσαι τὴν μετάβασιν τοῦ ἀριθμοῦ. O.

51 E. γεννῆται οἱ τοῦ αὐτοῦ γένους μετέχοντες καὶ ἀπ' ἀρχῆς ἔχοντες κοινὰ ἱερά. οἱ δὲ ὁμογάλακτας, φράτορας, συγγενεῖς τοὺς γεννῆτας. R S. ζῆται δὲ εἰ διὰ β νν γραφόμενον γεννῆται ὀφείλει γραφεσθαι. O.

54 D. δύο σημαίνει τὸ ἴσθι, τό τε ὑπάρχειν καὶ τὸ γινῶναι. εἰ μὲν οὖν κατα τὸ ὑπάρχειν, τοῦτο βούλεται ἐνταῦθα δηλοῦν· ἔσο νῦν καὶ διαγίνου τοῖς παροῦσιν εἰς πάντα ὅσα γέ μοι δοκᾷ, ἢ ταῦτα νῦν ἔσο τὰ ἐμοὶ δοκοῦντα. κατὰ δὲ τὸ τοῦ γινῶναι σημαινόμενον οὕτως· γινῶθι κατὰ τὰ ἐμοὶ νῦν δοκοῦντα ὡς εἴπερ ταῦτα ἐρεῖς μάτην ἐρῶν. O.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΑΙΔΩΝΑ.

P. 57 A. οὐδεὶς πάνυ τι] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἐστὶ γὰρ τὸ ἐξῆς οὕτως· πάνυ οὐδεὶς ἐπιχωριάζει. O.

58 B. θεωρίαν ἀπάξειν] ἀντὶ τοῦ θυσίαν ἀπενεργεῖν. θεωροὶ δὲ εἰσιν οἱ πεμπόμενοι θῦσαι καὶ θεραπεῦσαι τὸν θεόν· ὅθεν καὶ αἱ ὁδοὶ δι' ὧν ἐπορεύοντο θεωρίδες κέλευθοι ἐκαλοῦντο, καὶ τὰ διδόμενα θεωρικά, καὶ ἡ ναὺς ἡ εἰς Δῆλον πεμπομένη θεωρίς, καὶ ὁ ἱερεὺς θεωρός. R S.

60 B. ἄτοπον τὸ θαυμαστόν, ὥς καὶ ἐν Θεαιτήτῳ φησὶν· οὐδὲν γ' ἄτοπον, ἀλλὰ πολὺ θαυμαστότερον ἦν· ἐσαφηνίσθη γὰρ διὰ τῆς ἀντιθέσεως. τάττεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνυπόπτου· Εὐπολὶς Μαρικᾶ.

καὶ πόλλ' ἀγάθ' ἐν τοῖσι κουρείοις ἐγώ
ἀτόπως καθίζων, κοῦδὲ γινώσκειν δοκῶν.
καὶ τὸ ἀδόκητον καὶ ἀνυπονόητον. οἱ δὲ ἄλογον. R S.

61 C. καθῆκε τὰ σκέλη] συντονώτερον ἀνέλαβε σχῆμα καὶ σεμνότερον, ὥς περὶ προβλήματος σεμνότερου μέλλων διαλέγεσθαι. R S.

D. τὸ μὴ θεμιτὸν] κατὰ τὸν Κέβητα ἡ τάξις τῶν προβλημάτων· τὸ πρῶτον πρόβλημα τὸ μὴ ἐξάγειν ἑαυτὸν, οὗ ἐπιχειρημα μυθικὸν ἐξ Ὀρφείως ληφθέν. S.

D. οὗτος ὁ Φιλόλαος Πυθαγόρειος ἦν, ἐξ Ἰταλίας πεφυγὼς διὰ τὸν ἐμπρησμόν τὸν τότε ὑπὸ Γύλωνος γεγονότα διὰ τὸ ἀνεπιτήδειον αὐτὸν πρὸς φιλοσοφίαν ὄντα ἀπελαθῆναι τοῦ ὁμα-

κοῦν. ὅς καὶ δι' αἰνιγμάτων ἐδίδασκε, καθάπερ ἦν ἔθος αὐτοῖς. ἤλθεν οὖν οὗτος εἰς Θήβας, τεθνεῶτι τῷ διδασκάλῳ Ἀντιχοῦ ποιήσων, ἐκεῖ τεθαμμένῳ. Ἵππαρχος δὲ καὶ Φιλόλαος μόνον τῆς εἰρημένης συμφορᾶς τῶν Πυθαγορείων διεσώθησαν [πρὸς τὸν Ἀνσιν δὲ τοῦτον Πλάτων ποιεῖται τὸν διάλογον], R S.

E. τὸ μὲν ἴσως διὰ τὸ μυθικὸν ἐπιχείρημα, τὸ δὲ μάλιστα διὰ τὸ φιλόσοφον. R S.

E. μέχρις ἡλίου δυσμῶν] ὡς ζήσεσθαι μέλλον μέχρις ἡλίου δυσμῶν. ἐν γὰρ ἡμέρᾳ φονεύειν ἀπείρητο, καθὰ τοῖς Πυθαγορείοις τὸ ἐν μεσημβρίᾳ καθεύδειν, διὰ τὸν ἥλιον τότε μᾶλλον ἐνεργεῖν. R S.

62 A. τᾶλλα] οἷον πλοῦτος, δόξα, ξίφος. ἐπαμφοτερίζει γὰρ καὶ τᾶλλα πάντα, θάνατος δὲ μόνως ἀγαθὸν ἐστίν. R S.

A. οἷς βέλτιον τεθνάναι] κατὰ Σωκράτην ἡ τάξις τῶν προβλημάτων. πρῶτον γὰρ δὴ ἐθέλειν ἀποθνήσκειν κατὰ προκρίσειν, εἰτα μὴ ἐξάγειν ἑαυτοὺς κατὰ φύσιν. S.

A. ἐπιγελάσας, ἴτω Ζεὺς] ἐγέλασε, διότι ἐκάλεσε τὸν φονεύοντα ἑαυτὸν εὐεργέτην. τὸ δὲ ἴτω ἐπιχωριάζοντός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἴστω, τῇ Βοιωτίδι διαλέκτῳ· ὃ δείκνυσιν ὅτι φύσει τὸν Σωκράτην θαυμάζει. R S.

B. ἐν ἀπορρήτοις] ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον πρόβλημα, τὸ μὴ εἶναι ἐξάγειν ἑαυτὸν, οὗ ἐπιχείρημα μυθικὸν ἐξ Ὀρφείως ληφθέν· ἔπειτα δευτέρον διαλεκτικὸν καὶ φιλόσοφον. R S.

C. ὃ μέντοι νῦν] ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον πρόβλημα τὸ τοὺς φιλοσόφους ἐθέλειν ἀποθνήσκειν. S.

64 A. κινδυνεύουσιν] ἀντὶ τοῦ δι' ἀνάγκης καὶ ἀποδείξεως τοῦτο αὐτοῖς συνάγεται. R S.

B. γελασέοντα] γελαστικῶς ἔχοντα, γελάσαι θέλοντα. R.

B. θανατῶσι] θανάτου ἐπιθυμοῦσιν. R.

D. ἥκιστα] οὐδαμῶς. R.

D. καθ' ὅσον μὴ πολλὴ ἀνάγκη] τοῦτο ἐπεξηγηματικόν ἐστὶ τοῦ ἐν τοῖς ἐφεξῆς, τοῦ ἔαν ὅ τι μάλιστα μὴδὲν ὁμιλῶμεν τῷ σώματι μὴδὲ κοινωνῶμεν, ὅ τι μὴ πᾶσα ἀνάγκη. τὸ γὰρ ὅ τι ἴσον τῷ καθ' ὅσον. λείπει δ' ἐκεῖ τὸ κοινωνεῖν αὐτοῦ· ὅπερ δὴ νοεῖται καὶ συνυπακούεται. R S.

65 B. ἡ δ' ὅς] ἔαν μὲν ἡ δύο μέρη λόγου, ἔσται ἔφη δὲ ὅς, τουτέστιν ἔση δὲ οὗτος· οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι αὐτὸ μόνον σημαίνει

τὸ ἔφη. εἰν δὲ ἢ ἐν μέρος λόγου, ἔσται φίλος, ὡς Ἀθηναῖοι, ἢ ὄφελος, ὡς Αἰγινῆται, ἢ ὄξος, ὡς Χαλκιδεῖς, ὡς πρὸς τὰ ἱερά χρῶνται. τίττεται δὲ ἐπὶ παντός προσώπου καὶ ἀριθμοῦ, ὡς τὸ ὦ τῶν. R.

67 A. ὅ τι μὴ πᾶσα ἀνάγκη] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ κατὰ τὰ ἀναγκαιᾶ. τὸ δὲ ἐξῆς οὕτως· μηδὲ κοινωνῶμεν εἰ μὴ κατὰ τοῦτο καθ' ὃ πᾶσα ἀνάγκη. . . . O.

E. διαβέβληνται] ἀντὶ τοῦ διαβεβλημένως ἔχουσι πρὸς τὸ σῶμα. R.

E. ψυχὴν] γρ. καὶ τὴν τύχην ἔχειν. R.

69 B. ἔχη] γρ. καὶ οὐδ' ἀληθὲς ἔχουσα. R.

72 A. ἰδε τοῖνυν] Ἀττικοὶ ὀξύνουσι τὰ ἰδέ, λαβέ, εὐρέ, ὡς τὰ ἐλθέ, εἰπέ. O.

C. ὁμοῦ πάντα] ὁμοῦ σημαίνει ποτὲ μὲν τὸ ἐγγύς, ὡς δηλοῖ Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας· καίτοι τὸν μὲν ἀνδριάντα τοῦτον οὐπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἀνακεῖσθαι Σαλαμῖνιοι. ἀπὸ Σόλωνος δ' ἐστὶν ὁμοῦ σ' ἔτη καὶ μ'. καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστογέιτον· εἰσὶν ὁμοῦ πάντες δισμύριοι Ἀθηναῖοι. καὶ Μένανδρος ἐν τῷ Ἐαυτὸν τιμωρομένῳ·

πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς, δαιμονῆς γεγωνὸς ἔτη

τοσαυτ'· ὁμοῦ γάρ ἐστιν ἐξηκοντά σοι.

καὶ Ἀριστοφάνης Τριφάλῃτι· ἡ γὰρ τὸν Τριφάλῃτα τίκτουσα φησὶ

λάβεσθε· καὶ γὰρ ἐσθ' ὁμοῦ.

δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐν ταύτῳ Ὀμηρος·

ἀλλ' ὁμοῦ ὡς ἐγράφημεν ἐφ' ὑμετέροισι δόμοισι, καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους· οὐκοῦν εἰ μὲν τι ἐάσομεν τούτων συμβάντων ὑμᾶς, οὐ καθαροῖς ὁμοῦ διατρέψομεν. ἔστι καὶ χρονικόν· Σοφοκλῆς Οἰδίποδι·

πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

ἔχει καὶ δύναμιν συλλεκτικὴν, ὡς παρὰ Μενάνδρῳ ἐν Ῥορία· οἱ Θράκες Λιβύτρωες καλοῦνται· πάντα νῦν ἤδη 'σθ' ὁμοῦ. ὅπερ δηλοῖ τὸ ἐν τῷ αὐτῷ. R S.

74 B. τότε μὲν] γρ. καὶ τῷ μὲν — τῷ δέ. R.

75 D. ὃ ἔστι] ἀντὶ τοῦ τὸ ὅν ὃ πάντα περιέλιπε. O.

78 A. ἐξέπασχητε] γρ. καὶ ἐξιάσχηται. R.

83 A. ὅσον μὴ ἀνάγκη] ἀντὶ τοῦ εἰ μὴ ὅσον κατὰ τὰ τῆς ζωῆς συνεκτικά· ταῦτα γὰρ καὶ ἀναγκαῖα. O.

86 E. ὑπερδικεῖν] ἤρουν συνηγορεῖν. καὶ ὑπέρδισαι οἱ συνήγοροι. R.

E. θραύττον] ταράττον, ἐνοχλοῦν. R.

89 C. πρὸς δύο οὐδ' ὁ Ἡρακλῆς] ταύτης τὴν αἰτίαν ὁ Δοῦρις οὕτως ἀφηγεῖται. Ἡρακλῆα φησὶ βωμόν δειμάμενον ἐπὶ τῷ Ἀλφειῷ πυγμῆς ἀγῶνα θεῖναι, καὶ νικήσαντα, τὴν ἐξῆς Ὀλυμπιάδα πάλιν ἀγωνιζόμενον, ὑπὸ Ἐλάτου καὶ Φεράνδρου πάλῃ ληφθῆναι, καὶ ἐξ ἐκείνου τὸ πρὸς δύο οὐδ' Ἡρακλῆς παροιμιωσθῆναι. Ἐξεφυλλίδας δὲ αὐτὸν ὑπὸ Κτεάτου καὶ Εὐρύτου τῶν Μολιονιδῶν ἡττηθῆναι κατὰ τὴν ἐπ' Αὐγέαν στρατείαν· διωχθέντα δὲ ἔχει τῆς Βουπρασίδος καὶ περιβλεψάμενον, ὥς οὐδεὶς ἐξέκετο τῶν πολεμίων, ἀναψῆσαι τε, καὶ ἐκ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ πιάοντα προσαγορεῦσαι τοῦτο ἡδὺ ὕδωρ· ὃ νῦν δείκνυται ἰόντων ἐκ Δύμης εἰς Ἡλιν, καλούμενον ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων βαδὺ ὕδωρ. τὰ δὲ αὐτὰ καὶ Φερεκύδης καὶ Κώμαρχος καὶ Ἰστρος ἐν τοῖς Ἡλιακοῖς ἱστοροῦσι. καὶ διὰ τοῦτο θεωροῦς τοὺς Μολιονίδας ἰόντας εἰς Κόρινθον λοχήσαντα τὸν Ἡρακλῆα περὶ Κλεωνῆς ἀποκτείνειν· ὅθεν Ἠλείοις ἀπώμοτον εἶναι τὰ Ἰσθμια ἀγωνίζεσθαι, ὅτι θεωροῦς πεμφθέντας εἰς τὸν Ἰσθμὸν τοὺς Μολιονίδας ἔλῶν Ἡρακλῆς ὑπὸ Κορινθίων ἐδέχθη. Ἡρόδωρος δὲ καὶ ἑλληνικός φασιν ὥς, ὅτε τὴν ὕδραν Ἡρακλῆς ἀνῆρει, τὴν Ἥραν αὐτῷ καρκίνον ἐφορμήσαι, πρὸς δύο δὲ οὐ δυνάμενον μάχεσθαι σύμμαχον ἐπικαλέσασθαι τὸν Ἰόλεων, καὶ ἐντεῦθεν ῥηθῆναι τὴν παροιμίαν. ἐμνήσθη δὲ ταύτης Πλάτων καὶ ἐν ἰα' Νόμων· ὁρθὸν μὲν δὴ τὸ πάλαι τε εἰρημένον, ὥς πρὸς δύο μάχεσθαι χαλεπόν, καὶ ἐνταῦθα. R S.

89 E. ἥσθησαι] γρ. καὶ σύ. R.

96 A. ὑπερήφανος] ὑπέρφρων. R.

99 B. καρδόπω] τῇ μάτρει τοῦ ἀλεύρου. R.

D. παροιμία, δεύτερος πλοῦς, ἐπὶ τῶν ἀσφαλῶς τι πρατίντων, παρ' ὅσον οἱ διαμαρτύντες κατὰ τὸν πρότερον πλαῦν ἀσφαλῶς παρασκευάζονται τὸν δεύτερον. ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ δευτέρῳ τῶν Ἠθικῶν, καὶ Μένανδρος Κεκρυφάλῳ καὶ Πλοκίῳ καὶ Θεοφορουμένῃ. R S.

101 D. τὴν αὐτοῦ σκιὰν δέδοικεν, ἐπὶ τῶν σφόδρα δειλοτάτων. μέμνηται ταύτης Ἀριστοφάνης Βαβυλωνίους. R S.

102 D. συγγραφικῶς ἐρεῖν] ἐπειδὴ ἦσθετο ἑαυτοῦ ὁ Σωκράτης τῷ παρὶσὶ χρησαμένου σχήματι δι' αὐτὸν φησὶ παρέχον ὑπερέχον ταύτῃ φησὶν συγγραφικῶς ἐρεῖν, ὥς τῶν τοιούτων τῆς ἐπιμελείας ὄντων καὶ λογογραφικῆς ιδέας κατὰ σχολὴν τοῖς τοιοῦτοις καλλύνεσθαι προμηθευμένης, ἀλλ' οὐ διαλεκτικῆς ἐτοιμότητα καὶ λέξιν καὶ διανοίαν ἀποσχεδιαζούσας. τοιαῦτα δὲ σχήματα πολλὰ παρὰ Θουκυδίδῃ καὶ τοῖς λοιποῖς, μάλιστα δὲ τὸ ἐν τῇ Κορινθίων δημηγορίᾳ οὕτως εἰρημένον· καὶ προσεπιβουλεύειν μᾶλλον αὐτοῖς ἢ ἀντεπιβουλεύειν· πρὸς ὃ οἶμαι καὶ τὸ παρὸν Σωκράτει ἐξηγήνεται. O.

103 B. οὐκ ἂν ποτέ φραμεν ἐθελῆσαι] σημειῶσαι ὀριστικῶς ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. O.

C. οὐδ' ἂν ἔφη] γρ. καὶ ὁ δ' αὖ. R.

104 C. ἐναντίον γέ ἐστι δυάς] καθ' ὃ ἀριθμοὶ ἄμφω οὐ, καθ' ὃ δὲ ἐναντιότητά δεδεγμένα. O.

105 B. καὶ μὴ μοι] καὶ μὴ μοι ἦν ἂν ἐρωτῶ ἀπόκρισιν ἀποκρίνου, ἀλλ' ἄλλην, μιμούμενος ἐμέ. R.

107 A. ἀναβάλλοιτο] ἀνακρούοιτο. R.

B. ἔρμαιον, τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσι. ταύτας δὲ τῷ Ἐρμῇ ἀφιερουσιν ὥς ὄντι καὶ τούτῳ ἐν τῶν ἐνοβίων θεῶν. R S.

E. πορεῦσαι] ἀντὶ διαπορθμεῦσαι, διαπεράσαι. O.

108 A. θυσιῶν] γρ. καὶ ὁρίων. R.

108 D. Γλαύκου τέχνη] ἢ ἐπὶ τῶν μὴ ῥαδίως κατεργαζομένων, ἢ ἐπὶ τῶν πάνυ ἐπιμελῶς καὶ ἐντέχνως ἐργασμένων. Ἰππασος γάρ τις κατεσκεύασε χαλκοῦς τέτταρας δίσκους οὕτως, ὥστε τὰς μὲν διαμέτρους αὐτῶν ἴσας ὑπάρχειν, τὸ δὲ τοῦ πρώτου δίσκου πᾶχος ἐπίτρυτον μὲν εἶναι τοῦ δευτέρου, ἡμιόλιον δὲ τοῦ τρίτου, διπλάσιον δὲ τοῦ τετάρτου, κρουνομένους δὲ τούτους ἐπιτελεῖν συμφωνίαν τινά. καὶ λέγεται Γλαῦκον ἰδόντα τοὺς ἐπὶ τῶν δίσκων φθόγγους πρώτον ἐγχειρῆσαι δι' αὐτῶν χειρουργεῖν, καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς πραγματείας ἔτι καὶ νῦν λέγεσθαι τὴν καλουμένην Γλαύκου τέχνην. μέμνηται δὲ τούτου Ἀριστοξένος ἐν τῷ περὶ τῆς μουσικῆς ἀκροάσεως, καὶ Νικοκλῆς ἐν τῷ

περὶ θεωρίας. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα τέχνη γραμμάτων, ἣν ἀνατιθέασι Γλαύκῳ Σαμίῳ, ἀφ' ἧς ἴσως καὶ ἡ παροιμία διεδόθη. οὗτος δὲ καὶ σιδήρου κόλλησιν εὖρεν, ὥς φησὶν Ἡρόδοτος. R S.

109 B. αὐτὴν δὲ τὴν γῆν] τοῦτ' ἐκεῖνο, ὃ λέγει ἐν τῷ Τιμαίῳ, τὸν οὐρανὸν τῶν τεσσάρων εἶναι στοιχείων, ἀφ' ἑκάστου τοῦ καθαρωτάτου καὶ οἷον νῶ μόνῳ θεατοῦ τε καὶ ληπτοῦ εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ποιητοῦ δεηθέντος. R.

110 E. κατεδιδεσμένοι] καταβεβρωμένοι. R.

111 E. αἰώραν] ὕψωσιν, ἔπαρσιν. R.

112 D. ἀμφοτέροις] γρ. ἀναντες γὰρ πρὸς ἀμφοτέρα. R.

114 C. ὥστε ἀρετῆς] ὁ μηδενὸς ἄλλον χάριν τὴν ἀρετὴν διατεινόμενος χαρακτηρίζειν τί πέπονθας; ὥσπερ εἰ παλινωδίαν ἤδεις καὶ τῆς εἰσέπειτα ῥαστώνης τὸ τῆς ἀρετῆς ἀπεμπολεῖς ἄπρατον; ἀλλ' ἢ τῶν πρὶν λήθεο ἢ οὐκ ἐνόησας. O.

115 D. ἡγγυῆσατο] γρ. ἡγγυᾶτο. R.

117 C. ἀστακτὶ] ἀντὶ τοῦ οὐ κατὰ σταγόνα, ἀλλ' ἀθρόα καὶ ποταμηδόν. O. γρ. ἀβαστακτὶ καὶ βίλα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΑΤΤΑΛΟΝ.

P. 384 A. χαλεπὰ τὰ καλὰ] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν εὐπραγίᾳ μεταβαλλομένων εἰς ὠμότητα. φησὶ δὲ αὐτὴν Αἰδύμος ὑπὸ Σόλωνος ἀναφωνηθῆναι ἐπὶ Πιπτακῷ ἱκετεύοντι τὴν ἀρχὴν ἀποθέσθαι, καὶ φάντι χαλεπὸν ἐσθλὸν φῦναι, διὰ τὸ τὸν Περίανδρον εἰς ὠμότητα μεταβαλεῖν. ὅθεν, οἶμαι, φησὶ καὶ Μένανδρος ἀρχὴν μεγίστην τῶν ἐν ἀνθρώποις κακῶν ἀγαθὰ τὰ λίαν ἀγαθὰ.

μείνεται δὲ αὐτῆς καὶ Ἐπίχαρμος καὶ Πλάτων Πολιτεῖα καὶ Κρατύλῳ. R. S.

C. σκοπεῖν] γρ. σκώπτειν. R.

E. τῶν μεθιστάντων] γρ. τῶν ἐθιστάντων. R.

391 C. ἀλήθειαν τὴν Πρωταγόρου] τοῦτο διαπαίζει τῶν Πρωταγόρου, ἐν οἷς φησὶν ἐκεῖνος· τὸ ἑκάστῳ δοκοῦν ἀληθές ἐστίν. O.

E. περὶ τοῦ ποταμοῦ] περὶ τίνος. R.

395 B. ἀτηρά] ἀκόλαστα, ὑβριστικά, χαλεπά, κακά, βλοβερά. R.

E. ταλάντατον] ἀτυχέστατον. R.

396 E. ἀποδιοπομπεῖσθαι φασὶ τὸ ἀποτρέπεσθαι τὸν πρὸς τρόπαιον Δία καὶ οἶονεὶ καθαίρεσθαι τὰ δεινά. RS.

397 B. χαίρειν ἔαν] γρ. χεῖναι. R.

D. θεῖν] τρέχειν, σπεύδειν. R.

D. ἐπονομάσαι] ἐπικαλέσαι. R.

398 C. γερόνασιν ἐρασθέντες] σημειῶσαι διὰ σύνταξιν. O.

401 A. κομψῶς] καλῶς, μετρίως. R.

402 C. ὥπνιεν] ὠμίλει, συνεγίνετο κατὰ νόμον καὶ ἐμνυτο, συνῶκει. R.

403 E. τὸν Πλούτωνα ἀπὸ τούτου ἔσχε τὸ ὄνομα] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

405 D. ὁμοπολῶν] γρ. καὶ ἐπισκοπῶν. R.

407 D. ἄρρατον] ἀσφαλὲς ἢ ἀκάματον, οἱ δὲ ἰσχυρόν, ἵνα μικρόν, οἱ δὲ μέγα, οἱ δὲ τὸ σκληρόν καὶ ἀμετάστροφον. R.

411 D. περὶ τὸ φέρεσθαι] γρ. καὶ περὶ τὸ φεῖν γρ. R.

412 B. ἐσύθη] ἀπεφύετο, ἀπηνέχθη. R.

D. διὰ τοῦ ὄντος] γρ. καὶ ἰόντος. R.

413 A. παροιμία, ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶς, ὅμοιον τῷ ὑπερβάθμιον πόδα τείνεις. R. παροιμία τοῦτο ἐπὶ τῶν πέρα τοῦ δέοντός τι ποιούντων, οἷον ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα ἐπήδησεν. εἰσῆκται δὲ ἐντεῦθεν. Φάϋλλός τις κουφότατος πάντων ἄλλων μετέωρον φέρειν ἑαυτὸν πεντήκοντα πρὸς τοῖς πέντε πόδας παρὰ δόξαν ἐπὶ μῆκος ἤλατο. ὃν καὶ διὰ τοῦτο θαυμάσαντες οἱ πρὸς αὐτὸν ἀμιλλώμενοι στίχῳ τὸ θαῦμα αἰοίδιμον τῷ μακρῷ καταλελοίπασιν χρόνῳ,

πέντ' ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος ποιησάμενοι. οὗτοι γὰρ ὀρύγματα τέμνοντες τάφρων ἐπὶ πεντήκοντα μόνον πόδας διεστηκότα τὸ τῆς ἀγωνίας ἀκρότατον ἐπεδείκνυντο. αὐτὸς δ' ὑπερπαίσας τοῦτο πέντε ποσὶν . . O.

415 D. ῥοπήν] γρ. καὶ ῥοήν. R.

420 D. τῇ κατ' ἀνάγκην] γρ. καὶ κατὰ τὰ ἄγκη. R.

421 D. ἀγὼν πρόφασιν οὐκ ἀναμένει, ἐπὶ τῶν φύσει φασίμων καὶ ἀμελῶν, ἥτοι ἐπὶ τῶν μὴ προσιεμένων τοὺς λόγους τῶν προφασιζομένων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Πλάτων ἐνταῦθα οὐ

τως· οὐ μέντοι μοι δοκεῖ προφάσεις ἄγῶν δέχεσθαι, καὶ ἐν Νό-
μων ἔκτω· ἀλλὰ γὰρ ἄγῶνα προφάσεις φασὶν οὐ πάντῃ δέχε-
σθαι. Αἰσχύλος δὲ φησὶ Γλαυκῶ Ποτνιεῖ·

ἄγῶν γὰρ ἄνδρας οὐ μένει λελειμμένους·

καὶ Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις β'. R S.

424 C. δεινοὶ] ἱκανοί, ἢ δέους ἄξιοι, ὥς νῦν. R.

D. τῶν χρωμάτων] γρ. καὶ φαρμάκων. R.

428 D. θαμὰ] πυκνῶς, συχνῶς. R.

434 E. διαφέρειν] γρ. διάφορον. R.

436 E. φερομένου] γρ. ῥέοντος. R.

439 A. ἄλλο ὄν] γρ. ἄλλοιον. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΛΙΤΗΤΟΝ.

P. 142 A. ἄρτι] τοῦτο σημαίνει τὸ παρὸν καὶ ὑπόγνον καὶ
τὸ παραντίκα μέλλον γίνεσθαι. R.

B. αἰρεῖ] καταλαμβάνει, νῦν δὲ τὸ καταπονεῖ. R.

C. ἀτάρ] καὶ δὴ, ὥς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ ὅμως καὶ ἅτε
ἢ καὶ πλήν καὶ δέ. R.

C. ἐθαύμασα Σωκράτους] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

143 C. οὐδέν γε ἀπὸ τρόπου] οὐ πόρρω τοῦ καθήκοντος. R.

D. ἐπίδοξοι] ἐνδοξοί, ἢ ὥς νῦν, προσδόκιμοι. R.

144 A. ἀνερομάτιστα] ἀστήρικτα· ἔρματα γὰρ τὰ ἐρείσματα
ἢ στηρίγματα. R S.

C. ἔξω δρόμῳ] τόποι τινὲς ἦσαν, ὁ μὲν ἐκτὸς ἄστεος, ὁ δὲ
ἐντός, ἀπὸ τῶν ἐν αὐτοῖς τελουμένων ὑπὸ τῶν νέων δρόμοι κα-
λούμενοι. R S.

146 A. ὄνος κάθου, ἐπὶ τῶν ἐν πράγματι ἡττωμένων. εἴ-
ρηται δὲ ἀπὸ τῶν παίδων τῶν σφαιριζόντων καὶ τὸν νικηθέντα
εἰς ὄνον καθιζόντων. ἐμνήσθη δὲ ταύτης ἐνταῦθα Πλάτων. R S.
ἐν τῇ διὰ σφαίρας * παιδιᾷ . . . ἢ μὲν οὐρανία,* ἢ δὲ ἀπόρρα-
ξις,* ἢ δὲ ἐπίσκυρος,* ἢ δὲ φαινίλινος.* καὶ οὐρανία μὲν ἐστίν
ἢ * εἰς οὐρανὸν τῆς σφαίρας ἀναβολή, ἣν ὁ ποιητὴς ἐμφαίνειν
δοκεῖ ἐν οἷς φησὶν

οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἔλοντο
πορφυρέην, τὴν σφιν Πόλυβος πόλησε δαΐφρων,

τὴν ἑτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφει σκιάοντα
 ἰδνωθεὶς ὀπίσω, ὃ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψὸς ἄερθεῖς
 ῥηϊδίως μεθέλεσκε πάρος ποσὶν οὐδας ἰκέσθαι.
 ἀπόρραξις δέ ἐστιν ὅταν τὴν σφαῖραν μὴ πρὸς τοῖχον ἀλλὰ πρὸς
 τὸ ἔδαφος σκληρῶς ῥίπτωσιν, ὥστε ἀποκρουομένην ἄλλεσθαι
 πάλιν. τὴν δὲ ἐπίσκυρον καὶ ἐφηβικὴν καὶ ἐπίκοινον ἔλεγον·
 ἐχρῶντο δὲ αὐτῇ κατὰ πλήθη· ὠνομάσθη δὲ οὕτως, ἐπειδὴ οἱ
 παίζοντες ἐπὶ λατύπῃς ἐστῶτες, ἦν σκῦρον προσαγορεύουσι, βο-
 λῇ σφαίρας ἀλλήλους ἐκδιώκουσιν. φαινίνδα δέ ἐστιν ὅταν
 ἐτέρῳ τὴν σφαῖραν προδεικνύντες ἐτέρῳ αὐτὴν ἐπιπέμπωσι. τῶν
 οὖν παιζόντων ταῦτα τοὺς μὲν νικῶντας βασιλεῖς ἐκάλουν, καὶ
 ὅ τι ἂν προσέτασσον τοῖς ἄλλοις ὑπήκουον, τοὺς δ' ἡττωμένους
 ὄνους. Κρατῖνος δὲ Χείρῳσι χαριέντως ὁμοῦ ἐγκαταμίξας καὶ
 τὴν ὄνος λύραν παροιμίαν ἐπέλεξε τὸν λόγον οὕτως·

ὥς ὄνος ἀπωτέρῳ κἀθηται τῆς λύρας·

τοὺς γὰρ ἡττωμένους, ὥς ἔφαμεν, ὄνους κἀθησθαι ἔλεγον, βα-
 σιλεῖς δὲ τοὺς νικῶντας. Ο.

146 C. ἀπειθεῖν] γρ. ἀπιστεῖν. R.

147 A. ἱπνοπλαθῶν] γρ. κοροπλαθῶν. R.

148 E. ἀπαλλαγῆναι τοῦ εὐρεῖν] γρ. μέλειν. R.

151 B. ἐγκύμονες εἶναι] σημειῶσαι διὰ τὴν σύνταξιν. O.

152 B. διὰ τοῦ ἔοικεν ὁ Θεαίτητος φαίνεται ἀγαπῶν τὸ

Πρωταγόρου δόγμα, καὶ ἐμμένων τῇ ἐξ ἀρχῆς ἑαυτοῦ ἀποκρί-
 σει. O R.

C. ἐπιστήμη οὐσα] ὅ τι γὰρ αἰσθάνεται τις, καὶ ἐπίστα-
 ται. O.

C. ἄρ' οὖν] πρώτη κατασκευὴ τοῦ Πρωταγορείου δόγμα-
 τος. O R.

C. συρφετῶ] κοινορτῶ τῷ μετὰ κόπρῳ. οἱ δὲ κοιμῶν καὶ
 συρμός, καὶ σύρφη φρύγανα. R S.

153 B. κινήσεων ὄντων] τὴν σύνταξιν σημειῶσαι, ὅτι οὐ-
 δετέρως εἶπεν ὄντων πρὸς τὰ πράγματα· οὐδέτερον γὰρ τὸ
 πρᾶγμα. R. ἡ σύνταξις πραγματικὴ· οὐδετέρως γὰρ εἶπεν
 ὄντων πρὸς τὰ πράγματα ἀφορῶν. O.

C. τὸν κολοφῶνα ἀναγκάξω πρόσβιβάζειν] δώδεκα πόλεις
 τῆς Ἰωνίας συνήεσαν εἰς τὸ Πανιώνιον λεγόμενον, περὶ τῶν
 κοινῶν βουλευσόμεναι, καὶ εἴ ποτε ἴσαι αἱ ψῆφοι ἐγένοντο, αἱ

Κολοφώνιοι περιττὴν ἐτίθεντο τὴν νικῶσαν· Σμυρναίους γὰρ ἐλόντες εἶχον συνοίκους, ὑπὲρ ὧν καὶ τήνδε τὴν ψῆφον ἐτίθεντο. ὁθεν ἐπὶ τῆς κρατούσης καὶ βεβαιωτάτης ψῆφου ἡ παροιμία ἐτίθεται, οἷον τὸν Κολοφῶνα ἐπιτίθῃμι ἢ τὸν Κολοφῶνα ἀναγκάζω προσβιβάζων. R S.

D. παροιμία, ἄνω κάτω πάντα, ἐπὶ τῶν τὴν τάξιν μεταστρεφόντων. Μένανδρος Ἐγχειριδίῳ, καὶ ἐν Χήρᾳ·

τὸ λεγόμενον τοῦτ' ἐστὶ νῦν,
τᾶνω κάτω, φασί, τὰ κάτω δ' ἄνω. R S.

D. ὑπόλαβε] δευτέρα κατασκευὴ ὑπὲρ τῶν Πρωταγόρας δοκούντων. R.

E. προσήκουσαν] ἀντὶ τοῦ σύμμετρον. R.

154 A. ἴδιον] ἀντὶ τοῦ μερικόν. R.

A. ἢ σὺ διίσχυρίζαιο] ταῦτα πάντα ἢ δευτέρα κατασκευὴ ἐστὶ τῶν Πρωταγορείων δογμάτων, ἕως τοῦ περὶ τῆς Ἰριδος λόγου. O.

A. ᾧ παραμετρούμεθα] τουτέστι τῷ αἰσθητηρίῳ. ἔστι δὲ τὸ ἥμα μέσης διαθέσεως. οὐδὲ ἐφαπτόμεθα, λέγει, τοῦ αἰσθητοῦ. τὸ δ' αὐτὸ εὐθύς καὶ παραμετρούμενον λέγει, ἐφαπτόμενον δὲ τὸ αἰσθητήριον. R.

155 A. φάσματα λέγει ταῦτα ὡς τῶν ψυχῶν ἀπατηλά, εἰ μὴ τις ὀρθῶς αὐτὰ μεταλάβοι. R.

A. κοιμῶν] πάννυ, παντελῶς· συναγωγὴ, ἐπιμέλεια. καὶ κομίστρια ἢ τροφός. R.

B. ὁ Πρόκλος τὸ ἀλλὰ παρέλκειν λέγει. R.

C. ὑπερφνωῶς ὡς] μέχρι τοῦδε τὰ τῆς δευτέρας κατασκευῆς τῶν Πρωταγορείων δογμάτων. R.

E. ἄθρει δὴ περισκοπῶν] τρίτη κατασκευὴ ὑπὲρ τῶν Πρωταγορείων δογμάτων. O.

E. ἀπρίξ] προσπεφυκότης, ἰσχυρῶς, ὃ οὐχ οἷόν τε πρῆσαι διὰ τὴν σύμφυσιν. R.

156 C. πρὸς τὰ πρότερα λέγει, πρὸς τὸ πάντων χρημάτων μέτρον εἶναι τὸν ἄνθρωπον. καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

C. ὅσον μὲν οὖν ἄρα δὴ] οἷον ὡς τὸ ἅπτον καὶ τὸ γευστόν. παρέλιπε δὲ ὅψιν καὶ ἀκοήν ταχέως γινόμενα· τούτων γὰρ σχεδὸν ἀχρόνως αἰσθανόμεθα. διὰ δὲ τὸ ἐναργῆ αὐτὰ εἶναι παρέλιπεν. ἔξης δὲ ὅταν λέγη τὰ δὲ γεννώμενα οὕτω δὴ, εἰς τὸ

δὴ ὑποστικτέον. οὕτω γὰρ δὴ λέγει, τουτέστι τὰ βραδέα, ἅπερ εἰσὶ γενεσιὰ καὶ ἀπία. R S.

D. τῆς δὲ λευκότητος] καὶ γὰρ, φησὶν, ἡ αὐτὴ αἴσθησις τῶν ἀντικειμένων οὐκ ἔστιν, οὐδὲ τὸ αὐτὸ αἰσθητὸν πάσης ἐστίν. ἀλλὰ μίᾳ ὄψει ἡ τοῦ λευκοῦ αἰσθητοῦ ἐνός. καὶ τὸ λευκὸν οὐ δύναται ἡ τοῦ μέλανος αἴσθησις ἀντιλαβέσθαι, ἀλλ' ἡ τοῦ λευκοῦ, καὶ ἐμπαλιν. ἑκατέρου δὲ λέγει, οἷον τῆς τοῦ μέλανος ὄψεως ἐπὶ τὸ λευκὸν αἰσθητὸν. ἐφεξῆς δὲ ὅψιν μὲν λέγει τὴν ὀπτικήν δύναμιν, λευκότητα δὲ τὴν λευκαντικήν δύναμιν. R S.

157 A. ἐξ ἀρχῆς] ὅτε ἔλεγε τάχος καὶ βραδύτης ἐν, καὶ πάλιν φθαρός ἐστι, καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

B. χρῆσθαι αὐτῷ] ἡγουν τῷ εἶναι, ὥς ὁ τῶν Πρωταγορείων λόγος. O R.

B. πολλῶν] ἀντὶ τοῦ συνθετῶν. O.

B. ἀθροισθέντων] ἀντὶ τοῦ συντεθέντων. R.

C. μὴ τοίνυν ἀπολείπωμεν] ἔτι συνηγορῶν τῷ Πρωταγόρῃ τὰς πρὸς αὐτὸν ἐνστάσεις δοκεῖ διαλύειν. R.

158 D. ἐντεῦθεν ἄρχεται διαλύειν τὰς πρὸς Πρωταγόραν ἐνστάσεις διὰ τὸ ἄπορον εἶναι τὸ περὶ τῶν ἐνυπνίων. R.

E. οὕτως ἐρωτῶντες] ἔτι συνηγορεῖ καὶ ἐν τούτοις τῷ τοῦ Πρωταγόρου δόγματι, λαμβάνων τρία αἰτήματα. R.

E. ταῦτόν εἶναι] οἷον ὥς ἵππος καὶ ἄνθρωπος ταῦτόν ἐστι κατὰ τὸ αἰσθητικόν. ἀλλ' οὐ λέγω, φησὶν, οὕτως. R.

159 A. πρόσθεν] ἡγουν ἐν τοῖς κατὰ Πρωταγόραν. R. κατὰ τὸν Πυθαγόραν. O.

160 A. ἐμμετῶ τοιοῦτος] κατὰ τὴν αἴσθησιν τοιοῦτος. κατὰ κοινῶν δὲ ἡ ἄρνησις. R.

C. οὐκοῦν ὅτε δὴ] ὥστε, φησὶν, οὐδὲν ἄτοπον συμβαίνει διὰ τὰς ἐνστάσεις, οἷον τὰς ὀνειρώξεις καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

D. κατὰ δὲ Θεαίτητον] ἔπεται γὰρ ταῖς ἐκείνων θέσεσιν ὁ τοῦ Θεαιτήτου λόγος. R.

E. ἀμφιδρόμια] ἡμέρα πέμπτη τοῖς βρέφεσιν ἐκ γενέσεως οὕτω κληθεῖσα, παρ' ὅσον ἐν ταύτῃ καθαιρούσι τὰς χεῖρας αὐτῶν συνεφαναμέναι τῆς μαιώσεως, καὶ τὸ βρέφος περὶ τὴν ἐστίαν φέρουσι τρέχουσιν κύκλῳ, καὶ τοῦνομα τίθεται τούτῳ, δῶρα τε πέμπουσι τῷ παιδίῳ, ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πολυπόδας καὶ σιγίας, οἷ τε φίλοι καὶ οἰκείοι καὶ ἀπλῶς οἱ προσήκοντες. R S.

161 C. τῆς ἀληθείας] τὸ τοῦ Πρωταγόρου σύγγραμμα, ἐν ᾧ δοξάζει, Ἀλήθεια ἐκαλεῖτο ὑπὸ Πρωταγόρου. R S.

C. ἤρξατο] σημειώσαι δριστητικὸν ῥῆμα ἀνθ' ὑποτακτικοῦ. O.

C. γυρίνος τὸ ἐκ τοῦ βατράχου παιδίον. R.

E. δημούμενον] δημοκοποῦντα, παίζοντα, θωπεύοντα. R.

162 A. διωλύριος] μεγάλη, ἣ ἐπὶ πολὺ διήκουσα. R. ἀντιεπιβόητος. σημαίνει δ' ἐσθ' ὅτε καὶ τὸ σκοτεινὸν καὶ νύκτον. O.

B. εἰ οὕτως σοι φίλον, οὐδ' ἐμοὶ ἐχθρόν] παροιμία ἐπὶ τῶν τι συμφερομένων. R.

B. φροισμαζόμενοι] παροιμισαζόμενοι. R.

D. δημηγορίας] τὸν δοκοῦντα ἔλεγχον, ὃν ἄρτι ἔλεγεν ὁ ἄτης κατὰ Πρωταγόρου, ὅτε τοῦ κυνοκεφάλου ἐμέμνητο, γορίαν νῦν καλεῖ, διὰ τῆς εἰρωνείας τὸν λόγον παραμυθητός, ἵνα πάλιν διεγείρῃ τὸν νέον. R S.

E. οὐδ' ἐνὸς μόνου] καὶ γὰρ εἰ τὴν τῶν πολλῶν κρίσιν μεν ἐπὶ γεωμετρίας κυρίαν, γέλοιοι ἂν εἶμεν, ἀσύμμετρα τε ἀλλήλοις μεγέθη, καὶ τὴν πεπερασμένην εὐθείαν διατείνειν εἰς ἀπειρον, καὶ τὰ τοιαῦτα. ἐκ δὲ τῆς τῶν κυβεύων συνηθείας ἔλαβε τὸ οὐδ' ἐνὸς μόνου, ὅταν ἐκεῖ πέσῃ ἐν αἰεῖν ἐν τῷ ἐλάχιστον. R S.

163 A. ἐπιστήμη τε καὶ αἰσθησις] πρόκειται νῦν τῷ Σωκράτει ἐλέγχει τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν τοῦ Θεαιτήτου τιθεμένου πιστήμην αἰσθησιν. O.

C. καίτοι ἡδύνατο λέγειν, εἰ οὐκ ἐπίσταται ὁρῶν ὁ ἀγράμματος, ἄλλο ἐστὶν ἐπιστήμη καὶ ἄλλο ὄρασις ἥτοι αἰσθησις. R.

C. εἴ τις ἔροιτο] καὶ τοῦτο πειραστικὸν δίλημμα τοῦ ἐξῆς. O.

164 A. τὸν πρόσθεν] τὸν τὴν αἰσθησιν θέμενον εἶναι ἐπιτην. R.

C. πάλιν ἐξ ἀρχῆς] πάλιν ἐν τούτοις πρόκειται τῷ Σωκράτει ἀνακαλέσασθαι τὸν διὰ τὴν ἀπειρίαν ἑαυτοῦ κατασπλάνθοντα Θεαιτήτον. R.

D. μῦθος ἀπώλετο] παροιμία ἐπὶ τῶν τὴν διήγησιν μὴ ἔρας ἀγόντων. R.

E. προσηλακίζομεν] ἀδικοῦμεν, ὑβρίζομεν, διασύρομεν, φενοῦμεν. R S.

ΑΤΟ VI.

165 A. σκέψαι οὖν] πάλιν ἐπιχειρεῖ ἐλέγχειν ἐν τούτοις τὰ τοῦ Πρωταγόρου καὶ Θεαιτήτου δόγματα. R.

E. ἐπικούρου τοῖς αὐτοῦ ἐρεῖ] ἀπὸ κοινοῦ τὸ ἐρεῖ. R.

166 C. ἐξέλεγχον] ἐκ τῶν δύο, φησί, θάτερον ἐξέλεγχον, εἴπερ δύνασθαι· ἢ γὰρ ὥς οὐκ εἰσὶν αἱ αἰσθησίσεις ἴδιαι, ἢ τοῦτων ἰδίων αὐτῶν οὐκ ἔστι τὰ αἰσθητὰ ἴδια ἐκάστῳ. R.

C. ὑηνεῖς] ὑἱόν τι καὶ ζωῶδες ποιεῖς. R. οἶον ὥς εἴ τις εἴποι χοιρίζεις. O.

D. πολλοῦ δέω] πόρρω ἴσταν εἰμὶ, οὐ βούλομαι λέγειν, σιωπῶ. R.

E. ἐναντία] κατὰ γὰρ τὴν Πρωταγόρου δόξαν τὸ μὲν αἰσθητὸν πᾶν δοκεῖ εἶναι μὴ ὄν, τὸ δὲ δίκαιον καὶ τὸ καλὸν ἔστι μὲν, ἀλλ' οὐ φύσει, θέσει δὲ μόνον, οἶον οἱ νόμοι παρ' ἐκάστοις, μόνον δὲ τὸ ἀγαθὸν φύσει. R.

167 B. τοῖς φυτοῖς] πρὸς τί γάρ, φησί, τὸ ἀληθὲς καὶ τὸ ψεῦδος, ὥς τὸ καλὸν καὶ τὸ δίκαιον; τὸ δὲ ἐξῆς, ὥσπερ, φησὶν, ἢ κακὴ ψυχὴ δοξάζει συγγενῇ ἑαυτῇ πονηρά, οὕτως ἢ χρηστὴ χρηστά. ἐκατέρως δὲ τῇ δοκῇσι τὸ ἀληθὲς καὶ πρὸς τι. R.

D. σώζεται ὁ λόγος ὁ λέγων μέτρον πάντων εἶναι τὸν ἀνθρώπον. ἐν τούτοις δὲ τοῖς ἀγαθοῖς καὶ κακοῖς τοῖς ἀληθῆ μὲν δοξάζουσιν ἐκατέροις, διαφέρουσι δὲ τῷ κρείττονι καὶ χείρονι μόνῳ. R.

168 B. πρεσβύτεροι] οἱ γὰρ νέοι φιλόνηκοι. R.

C. τὸν Θεόδωρον νῦν παρακαλεῖ πρὸς τὴν διάλεξιν, ἵνα δι' αὐτοῦ οἱ ἀληθεῖς ἔλεγχοι κατὰ Πρωταγόρου γένωνται. καὶ ἦτοι διὰ τὸ ἀξιόπιστον τοῦ πρεσβυτικοῦ προσώπου τοῦτο ποιεῖ, ἢ καταβάλλον τὸ τοῦ νέου, ὡς εἰκός, οἷμα. R.

D. χαριεντισμόν] ἀντὶ τοῦ παίγνιου. R.

169 A. ὀλίγον] μετὰ γὰρ τοὺς τοῦ Πρωταγόρου ἐλέγχους πάλιν ἐπὶ τὴν Θεαιτήτου μαιείαν ἀναδραμεῖται. R.

B. Ἡρακλῆς τε καὶ Θησέες] οἱ Θρασύμαχοι, Καλλικλῆες Διονυσόδωροι, Εὐθύδημοι, καὶ οἱ τοιοῦτοι. R.

C. περαιτέρω] οἶον τοῦ ἐλέγχου μόνου, πλέον δὲ ἄλλο οὐδέν, οἶον τὰ περὶ ἐπιστήμης. R.

170 A. ὥσπερ πρὸς θεοὺς ἔχειν] ἀντὶ τοῦ ἐκθειάζειν τοὺς ἐν ἐκάστοις ἐπιστήμονας· οἶον καὶ τὸ Ὀμηρικόν· θεοῖς ἐναλλή-

αὐτὸς ἔχοντα· καὶ ἴσος Ἐνναλίῳ ἀνδρείφοντι· καὶ τὰ
τα. R S.

B. ἄλλων ζώων] οἷον ποιμένας, ἡνιόχους, κυνηγούς. R.

C. τῷ λόγῳ] τῷ κατασκευασθέντι ἐκ τῆς κοινῆς ἐννοίας
πολλῶν. R.

D. περὶ τινος δόξαν] οἷον περὶ προνοίας, περὶ τοῦ ἔφ' ἡμῶν
ὄν τοιούτων. R.

171 A. οἷς μὴ δοκεῖ] οὐ γὰρ ἐστὶ ποιότης ἐν τοῖς τοιούτοις
ς. R.

B. ὅταν τῷ τὰναντία] ὅταν, φησὶν, ὁ Πρωταγόρας συναι-
ται τῆς τοῦ λόγου ἀτοπίας. R.

C. σαφέτερον ἡμῶν εἶναι] ἔπου θεῶ, ἔπου λόγῳ. R.

E. τὰ μὲν πολλὰ] τὰ μὲν σωματικὰ καὶ πρὸς τι. R.

172 A. τῇ ἀληθείᾳ] ὥς θέσει. ἐντεῦθεν μέχρι τῶν ἐξῆς
ὡν ἰδ' ἀποστηθίζειν χρή. O.

A. συμφέροντα] τὸ γὰρ συμφέρον, φησί, φύσει, ὁ δὲ νόμος
R.

B. ὅσον ἂν δοκῇ χρόνον] ἀντὶ τοῦ ἕως τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ
ἰ. R.

C. τοῖς τοιούτοις] οἷον ἐργαστηρίοις, ἐμπορίαις. R.

C. τὴν ἄλλως] ἀντὶ τοῦ ματαιῶς καὶ ὥς ἔτυχεν. R.

C. φαύλως διατρίβοντας] οἷον τοὺς πολιτικούς. R.

D. πράττειν προσίσταται] Ἀττικὸν τὸ σχῆμα, γίνεται δὲ
πιφορικῆς φράσεως προταττομένης ὁρθῆς πτώσεως ἀντὶ
ῆς ἢ δοτικῆς ἢ αἰτιατικῆς. γενικῆς μὲν οἷον Ἀλκιβιάδης
ὡν τῶν πυλῶν Λακεδαιμόνιοι ἡτύχησαν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν
βιάδου ἐξελθόντος· δοτικῆς δὲ οἷον ἐξερχόμενος ἔδωκέ μοι·
γὰρ τοῦ ἐξερχομένου ἐξερχόμενος εἶπεν. ἀντὶ δὲ αἰτιατικῆς
ταῦτα· ἔδει γὰρ εἰπεῖν σπουδᾶς δὲ ἑταιριῶν καὶ κώμονος
ὄναρ πράττειν προσίσταται αὐτοῖς, ἀντὶ τοῦ παρίσταται. O.

E. ἀντωμοσίαν γὰρ τὸ ἐγκαλεῖν καὶ ἀντιγράφειν ἐλεγον
ῆσι διὰ τὸ ἀντομνύναι τὸν τε διώκοντα καὶ τὸν φεύγοντα. O.

173 D. θαλάττης χόες] παροιμία ἐπὶ τοῦ πολυμαθοῦς καὶ
ρου. R.

E. φύσιν ἐρευνωμένη] γενικῶς τὸ φθαρόν. O.

174 A. ἐγγὺς οὐδέν] γρ. οἶδεν. R.

B. διερευνώμενος] ὅτι ἐν τούτοις τὸν ὥς ἀληθῶς μαθημα-

τικὸν ἄνδρα εἰς ταυτὸν ἄγει τῷ ὄντως φιλοσόφῳ, ἔτι δὲ καὶ τὸν φυσικόν, ἢ μᾶλλον ὡς μέρος τοῦ φιλοσόφου βούλεται εἶναι τοὺς ἄλλους ἐπιστήμονας. R.

C. εἰς φρέατα] ἐπὶ τῶν ὑλαίων πραγμάτων καὶ εἰδωλῶν. R.

D. βδάλλοντα] ἀμέλγοντα ἢ θηλάζοντα ἀπὸ τοῦ βδέλλα. R.

E. δοκεῖ ἀκούειν] νομίζει γίνεσθαι κατὰ κοινού. R.

175 E. θῶπας] ἀπατηλούς. R.

E. τορῶς] τομῶς, ἐντρεχῶς, εὐπετῶς. O.

176 A. ἀναβάλλεσθαι] τῶν γὰρ ἀπαιδευτῶν καὶ τὸ ἐνθύμα καὶ τὸ σχῆμα θορυβῶδες. R. ἄλλοι δὲ τὸ ἀναβάλλεσθαι ἐπὶ τῶν κιθαρῶν ἀκούουσι τῆς ᾠδῆς, οἷον τὸ ἀρχεσθαι κιθαρίζειν. καὶ οἶμαι οὐ κακῶς· τό τε γὰρ πρόκρουμα τῆς κιθάρης ἀναβολὴ καλεῖται (Αριστοφάνης Εἰρήνη· συνελέγοντ' ἀναβολὰς ποτῶμεναι), καὶ τὰ τοῦ λόγου ἐξῆς πρὸς ταύτην τείνει τὴν ἔννοιαν. O.

C. βάνανσοι] οἱ ἐδραῖοι τεχνῖται καὶ παρὰ βάνῳ, ὅ ἐστι καμίνῳ, τὶ ἔργον διατιθέμενοι. οἱ δὲ βάνανσον τὸν ἀπάνθρωπον καὶ ὑπερήφανον. ἔνιοι δὲ βαναύσου χειρὸς τῆς ὑβριστικῆς ἢ τεχνικῆς. δηλοῖ δὲ τοὺς χειροτέχνας καὶ δημιουργούς. R S.

D. γῆς ἄλλως ἄχθη] ἀλλὰ δεῖ ἐπιτιμᾶν αὐτοῖς, φησί, τὸ Ὀμηρικὸν ἐτώσιον ἄχθας. τὸ γὰρ φυσικὸν βάρος καλόν, τὸ δὲ ἄλλως καὶ μάταιον κακόν. R.

177 A. παντάπασιν ὡς δεινοὶ] τοὺς γὰρ τὰ συμφέροντα διδάσκοντας σοφοὺς οἱ δεινοὶ ὡς ἀνόητα φάσκοντας ἐκφρατίζουσιν, ὡς ὁ τοῦ Ὀμήρου Πάρις·

ἔξ ἄρα δὴ τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὥλεσαν αὐτοί. R.

B. δοῦναι] διαλεκτικῶς. O.

B. τελευτῶντες] ἐλεγχόμενοι. O.

B. ἐκείνη] ἡ δημώδης. O.

B. διαφέρειν] οἱ δεινοὶ ἐκείνοι. O.

C. τὴν φερομένην] τὴν ἐν γενέσει. O.

E. μὴ λεγέτω τὸ ὄνομα] ἀντὶ τοῦ μὴ ὄνομα ψιλὸν μόνον λέγωμεν, οἷον τὸ ὠφέλιμον καὶ βλαβερόν. R.

178 A. ἐκάστη] ἐπιρρηματικῶς ἀκουστέον ἀντὶ τοῦ ἐκασταχοῦ. O.

A. μέλλοντα χρόνον] τὸ γὰρ ἀπλῶς μέλλον καθολικώτερον τοῦ ὠφελίμου. R.

A. τοῦτο δὲ μέλλον ὀρθῶς ἂν ἐπιλέγοιμεν] τοῦτο τὸ γενικότερον μεταλαμβάνει τὴν ἐρώτησιν, καὶ μὴ ἐπὶ μόνου τοῦ ὠφελίμου. γράφεται καὶ τοῦτο δὲ μᾶλλον ὀρθῶς ἂν λέγοιμεν. R.

E. ὦ μέλε] παρὰ τοῖς νεωτέροις ὑπὸ γυναικῶν λέγεται μόνον, ὡς τὸ ὦ τέλειαν, παρὰ δὲ τοῖς παλαιαῖς καὶ ὑπ' ἀνδρῶν, ὡς ἐν Ἰππεύσειν Ἀριστοφάνους, καὶ ἐν Μενάνδρου Συνεράσῃ.

ἄφες τὸν ἀνθρώπον· τί κόπτεις, ὦ μέλε;
σημαίνει δέ, ὦ δειλίαιε, ὦ πονηρέ. ἔνιοι δέ, ὦ ἐπιμελείας ἄξιε καὶ οἶον μεμελημένε. R.

179 C. ἀνάλωτοι] ἐντεῦθεν εἰσβάλλει εἰς τοὺς κατὰ τοῦ Ἡρακλείτου ἑλέγχους. εἰ γὰρ πάντα, φησί, κινεῖται συνεχῶς καὶ ὁρίστῃ ἐστὶ καὶ ἄστατα, ἡ Πρωταγόρου δόξα ἀνάλωτός ἐστιν. R.

D. διακρούοντα] ἐκ μεταφορᾶς τῶν διακωδωνούντων τὰ κερᾶμια, εἰ ἀκέραιά εἰσιν. R.

D. ἀκούοντα] ἀπὸ τῆς τῶν χυτρῶν τοῦτο λαμβάνει δοκιμασίας, ὡς καὶ ἔμπροσθεν εἴρηκεν. διακωδωνοῦντες γὰρ τὰ κερᾶμια τὰ ἀκέραια τῶν μὴ τοιούτων διακρίνομεν. O.

E. Ὀμηρίδας φησὶ τοὺς Ἡρακλειτεῖους διὰ τὸ τῆς ἀεικινήσιος δόγμα, ἐπεὶ καὶ Ὀμηρος Ὀκεανὸν ἀπεφήνατο θεῶν γένεσιν καὶ μητέρα Τηθύν. O.

E. ἔμπειροι] ἀλλ' οὐκ ἐπιστήμονες διὰ τὸ ἄστατον τῶν αἰκινουμένων. R.

E. τὰ συγγράμματα] τὰ τοῦ Ἡρακλείτου συγγράμματα. ἡρωισμένοι καὶ μεγαλόφρονες· τοιοῦτος γὰρ ὁ Ἡράκλειτος γέγονεν, οὗ καὶ ἀπόφθεγμα φέρεται τοιούτον· πολυμαθὴν νόον οὗ διδάσκει· Ἡσίοδον γὰρ ἂν ἐδίδαξε καὶ Πυθαγόρην. R S.

180 B. τούτῳ] τῷ στασίμῳ διὰ τὴν ἑαυτῶν θέσιν τὴν πάντα κινεῖσθαι λέγουσαν. R S.

C. πρόβλημα] γεωμετρικῶς δεῖ, φησὶν, ἐκθεμένους τὸ πρόβλημα ζητεῖν ἀποδεικτικῶς, πότερον πάντα κινεῖται ἢ οὐ. R.

E. προϊόντες] ἀπὸ μὲν Θεαιτήτου εἰς Ἡράκλειτον, εἴτα εἰς Παρμενίδην καὶ Μέλισσον. R.

181 A. ῥέοντα] πικρὰ ἢ λέξις καὶ σκωπτική. R S.

A. οἱ τοῦ ὅλου στασιῶται] γλυκεῖα ἢ λέξις καὶ ἑκωμιασική τῶν ἀμφὶ Παρμενίδην. R.

B. ἐκίνητα κινούντων] παροιμία καθ' ὑπερβολήν, ὅτι μὴ

δεῖ ἔδῃ μηδὲ βωμοὺς κινεῖν ἢ τάφους ἢ ὕρους. ἐμνήσθη ταύτης καὶ ἐν Νόμων ὀγδόῳ. R.

B. ἔτι διασύρει τὸν Ἡρακλείτου χορὸν ὥς ἀσεβῆ· τὰ γὰρ ἱερὰ ἀκίνητα. R.

C. στρέφεται] ὥς ὁ στρόβιλος. R.

E. ἀμφοτέρων] ἔστι καὶ τρίτον σκέλος τῆς διαιρέσεως τὸ λέγον οὐδὲν ἀμφοτέρως, ὅπερ σὺν τῷ δευτέρῳ ἐλέγχεται. R.

E. ἀμφοτέρως] ἀντὶ τοῦ πάντα κατὰ τὰς δύο κινεῖται κινήσεις. R.

E. οὐδὲν μᾶλλον] τὸ γὰρ μὴ ἀλλοιούμενον, καθ' ὃ οὐκ ἀλλοιοῦται, οὐ κινεῖται ἀλλ' ἵσταται. R.

182 A. ποιότης] ἐκ τούτων δῆλον ὅτι τὸ τῆς ποιότητος ὄνομα Πλάτων ἐστὶν ὁ πρῶτος θεὸς ἐν τοῖς Ἑλλήσιν. R.

A. ἀλλόκοτον] ἐναντίον, ἢ ξένον. R.

A. ἀθρόον] γενικῶς. R.

A. κατὰ μέρη] εἰδικῶς. R.

B. ἄλλα] τὰ τῶν Ἡρακλειτείων ἄλλα δοξάσματα. R.

183 A. εἰ πάντα κινεῖται] εἰ γὰρ, ὥς φασί, πάντα παντοίως κινεῖται, εἴ τι δ' ἂν τις εἴποι, οὐδ' ἐκείνο ἔσται, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν αὐτῶν ἢ δόξα κινεῖται καὶ μεταβάλλει. R.

A. οὕτω τ' ἔχειν] ἀντὶ τοῦ συνδραμεῖν τὴν ἀντίφασιν. R.

B. οὐδ' ὅπως] ἀόριστον γὰρ πάντῃ τὸ οὐδ' ὅπως. R.

B. μάλιστα δ' οὕτως ἂν] ἡγουν ἢ λέγονσα ἀπειραχῶς τὸ οὐδὲ οὕτως. R.

D. τοὺς φάσκοντας] τοὺς περὶ Μέλισσον. R.

D. ἱππεῖς προκαλεῖσθαι εἰς πεδίον, ἐπὶ τῶν τοὺς ἐν τιῶν βελτίους καὶ ἐπιστημονικωτέρους αὐτῶν εἰς ἔριν προκαλοῦντων. Πλάτων Θεαίτητῳ καὶ Μένανδρος Καταψευδομένῳ. γράφεται δὲ καὶ ἱππον εἰς πεδίον προκαλεῖσθαι, ἐπὶ τῶν εἰς ἃ βούλεται τις προκαλοῦντων. R S.

E. ἓνα ὄντα] ἀντὶ νῦ πολλῶν

* λαῶν ἐστὶν * ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ. O.

E. βάθος τι] φαίνεται καὶ Ἀριστοτέλης σεμνύνων τὸν Παρμενίδην. καὶ νῦν φησὶ φοβεῖσθαι ἕξ τινα καὶ διὰ τοῦτο μὴ ἐπιχειρεῖν βασανίζειν τὰ τοῦ Παρμενίδου. R.

184 D. τῷ ἐρωτηματικῶν ἀντὶ τοῦ τί. O.

D. οὐχ ὅτι οἱ δούρειοι ἱπποὶ πολυαῖσθητοι, οἷς οὐδεμία

αἰσθησις· ἀλλ' ἔλαβε τοῦτο ἀπὸ τοῦ θουρείου ἵππου, ὃ Τροίαν εἶλον οἱ Ἕλληνες, τοῖς κόλλοις αὐτοῦ κατακρυψάντων ἑαυτοὺς τῶν ἀρίστων. διὸ καὶ πάνυ εὐσήμεως τὸ ἐγκάθηνται· οὐδὲ γὰρ τοῦ μηχανήματος ἀλλὰ τῶν ἐγκεκρυμμένων αἱ αἰσθησεις. Ο.

Ε. πάντα τὰ τοιαῦτα λέγει τὰ αἰσθητά· εἰς τὸ σῶμα δέ, εἰς τὰ αἰσθητήρια. R.

185 Α. ἀδύνατον εἶναι δι' ἄλλης ταῦτα αἰσθῆσθαι τὴν διάνοιαν καὶ τὴν κοινὴν αἰσθησιν νῦν εἰς ταῦτόν ἄγει διὰ τὸ πρόχειρον· μετ' ὀλίγον δὲ διαστέλλει. R.

С. ἀμφοτέρω] φωνὴν καὶ χροάν. R.

С. τό τ' ἐπὶ πᾶσι] τὸ τῶν πέντε αἰσθήσεων γενικῶς. R.

Д. οὐσίαν] ἢ τὸν ἐπὶ τούτοις ὁρισμόν. R. ἐν Σοφιστῇ τὸ ὄν μετὰ τοῦ μὴ ὄντος συζυγές ἐρεῖ. Ο.

Д. διὰ τίνος ποτέ] νῦν τὸ διανοητικὸν ἐκ τῆς κοινῆς αἰσθήσεως διέκριεν. R.

Д. ἀκολουθεῖς] τῇ τε κοινῇ αἰσθῆσει καὶ τῇ διανοίᾳ. R.

186 Α. ποτέρων] τῶν μετὰ σώματος ἢ τῶν ἀνευ σώματος. R. ἦτοι ὧν ἡ ψυχὴ δι' ἑαυτῆς ἐπισκοπεῖ ἢ διὰ τῶν τοῦ σώματος δυνάμεων. Ο.

Α. ἐπὶ πάντων] ἀντὶ τοῦ περιεκτικώτερον καὶ γενικώτερόν ἐστιν. R.

В. πρὸς τὰ μέλλοντα] οἱ γὰρ πολλοὶ τὸ ἀγαθὸν ἐν τοῖς πρακτοῖς τίθενται μόνοις· καὶ διὰ τοῦτο εἶπεν οὕτω πρὸς τὰ μέλλοντα. R.

187 Ε. ψευδῇ φραμέν] τρία ἐπιχειρήματα κατὰ τῆς ψευδοδοξίας ἐκτίθεται· εἰτα προβάς τῷ λόγῳ καὶ ἐπικρίνων λέγει, ὅτι τὸ μὲν πρῶτον καὶ τὸ τρίτον δεῖται τινος λύσεως, τὸ δὲ δεύτερον ἀποδέχεται, διότι μὴ ὄν ἐλάμβανε τὸ μηδαμῶς ὄν. R. πρῶτον ἐπιχείρημα κατασκευάζον, ὅτι οὐκ ἔστι ψευδὴς δόξα. Ο.

188 Α. μανθάνειν γάρ] τὸ πρῶτον λήμμα ἀντιφατικῶς. Ο.

Α. χαίρειν λέγω] ἀντὶ τοῦ ἀφίημι αὐτά, τό τε μανθάνειν καὶ τὴν λήθην· ὁδοὶ γάρ εἰσι μεταξὺ τοῦ τε εἰδέναι καὶ μὴ εἰδέναι. Ο.

С. οὐκ ἀπὸ τῶν γνώσεων, φησί, καὶ τῶν γνωσκόντων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν γνωστών. R.

Д. μὴ ἀπλοῦν ἢ] ὁμολογεῖται παρὰ πᾶσι, φησίν, ὅτι ὁ ψευδῇ δοξάζων τὰ μὴ ὄντα δοξάζει. R. δεύτερον ἐπιχείρημα

D. καὶ ὅπως οὖν] καὶ ἤ, φησίν, ἐπιστημονικώτατος. R.

D. περὶ τῶν ὄντων του] οἷον εἰ λέγοι τις πρὸς ἡμᾶς ἀπορῶν, ἄρα ψευδοδοξῶν περὶ τίνος τῶν ὄντων ψευδοδοξήσῃ, οἷον ἵππου οἰόμενος τὸν ἵππου μὴ εἶναι, ἢ αὐτὸ τὸ μὴ ὄν λέγων, ὅτι ἔστι τὸ μὴ ὄν ἢ οὐκ ἔστιν. R.

189 B. ἀλλοδοξίαν] τρίτον ἐπιχείρημα κατὰ ψευδοδοξίας. O.

C. ἔτερον δὲ ἀνθ' ἑτέρου] τὸ καθ' ἑτερότητα μὴ ὄν λέγει. R.

D. μάτην θαρρήσῃς] ὥς εἰ ἔλεγεν, οὐκ εἰσὶ τὰ τοιαῦτα ἀμαρτήματα μεγάλα. R.

190 E. ἐμπεσοῦμεθα φησιν εἰς τὸ Πρωταγόρειον δόγμα. O.

191 A. τῶν ἄλλων] τῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς ψευδοδοξίας. R. ἓάν φησιν ἐπιλυσώμεθα τὰ τρία ἐπιχειρήματα τὰ τῆν ψευδοδοξίαν ἀναιρουντα, ἐλεύθεροι τῶν ἐνισταμένων κατὰ τῆς ψευδοδοξίας γενησόμεθα. O.

A. γελοῖον] γελοῖον ἔστι τὸ αἰσχρὸν μετὰ ἀσθενείας, αἰσχρὸν δὲ τὸ τὰ ψευδῇ ὁμολογεῖν, ἀσθένεια δὲ τὸ μὴ δύνασθαι τὰ σοφίσματα λύειν. R.

A. ναυτιῶντες] διὰ τὸν τῆς ψυχῆς ἐν τῇ γενέσει κλυδωνά. R.

B. ἐγὼ γινώσκων] ἡ συμπλοκὴ τῆς αἰσθήσεως καὶ τῆς δόξης ἔλυσεν τὸ ἀπορον. R.

B. οἷον λέγεις] τὸ ὁμολογεῖν εἶναι ψευδοδοξίαν. R.

B. μὴ οὕτω τιθῶμεν, φησίν, ὥς ἔμπροσθεν, καὶ ἡμῖν συγχαρήσῃ τις εἶναι δυνατόν ἃ οἷδὲ τις δοξάσαι αὐτὰ ἅττα εἶναι ὧν οὐκ οἶδεν· ἴσως δὲ ἀντιτενεῖ. καὶ γὰρ τοῦτο προσέειπεν, εἰδὼς ὅτι, καὶ ἐν μίξει τοῦ εἰδέναι πρὸς τὸ αἰσθάνεσθαι δεξιῶμεν ψευδῇ δόξαν ἐνοῦσαν, οὐχ ἔξομέν τι λέγειν πρὸς τὸν ἀπορουντα περὶ τούτων, ἐπειδὴν ἡμᾶς ἐρωτᾷ περὶ τῶν ἔξω τῆς αἰσθήσεως, εἰ δυνατόν συστήναι ψευδοδοξίαν, οἷον ἐπὶ τῶν παρὰ τοῖς γεωμέτραις καλουμένων ψευδαριθμῶν. οὐ γὰρ διὰ μίξιν αἰσθήσεως ψευδογραφοῦσιν. R S.

194 E. τὸ λάσιον ὁ φιλόσοφος ἀντὶ τοῦ τραχὺ ἀκούει. τὸ δὲ πάσσοφος εἰωθυῖα τοῦ Σωκράτους εἰρωνεύει· τὸ γὰρ λάσιον καὶ τραχὺ οὐκ ἔστιν ἐπαινετόν, ὥστε σκώπτει τὸν ἐπαινέσαντα Ὅμηρον. R S. ὠραῖον δὲ ὅλον τὸ χωρίον. O.

195 B. ἀδολέσχης] ὁ δυσαπάλλακτος ἀφ' ἐκάστου λόγου. R.

D. ὄν διανοοῦμεθα] τὸ νοητὸν παρὰδειγμα, τὴν ἰδέαν. R.

- 96 D. ἀμφοτέρᾳ γε] τὸ τὴν ἀντίφασιν συντρέχειν. R.
 D. τολμητέον] τὸ ἐν ἀρχῇ αἰτεῖσθαι. R.
 97 A. τύλμα τολύνν] διὰ τοὺς ἀντιλογικοὺς. R.
 99 D. τινος] τοῦ ἐπιστητοῦ. O.
 100 E. δείξειν αὐτὸ] ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς πείρας γινωσκομένων.
 τινων γάρ τινων εἰς ποταμὸν πρὸς τὸ διαπερᾶσαι, ἤρετό τις
 ῥοηγούμενον εἰ βάθος ἔχει τὸ ὕδωρ· ὁ δὲ ἔφη· αὐτὸ δεί-
 101 B. τί μήν] καταφατικόν ἐστιν, ἐν ᾧ τῷ οἴομαι. R.
 104 A. μέρη τοῦ ὅλου] ἀντὶ τοῦ τό ὅλον οὐδὲν παρὰ τὰ μέρη. O.
 109 B. Μυσῶν ἔσχατος, ἐπὶ τῶν εὐτελεστάτων. Μάγνης
 ρία· οὐκ ἐστὶν οὐδεὶς, οὐδ' ὁ Μυσῶν ἔσχατος· καὶ Μί-
 ρης Ἀνδρογύνῳ· Μυσῶν ἔσχατος πολέμιος. R S.
 D. ὑπέρου περιτροπή ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ ποιοούντων πολλάκις
 ᾄδεν ἀννόντων, ἢ ἐπὶ τῶν ταχέως τι πραττόντων. μέμνηται
 ἧς Φιλήμων ἐν Ἡρώδι καὶ ἐνταῦθα Πλάτων. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΟΦΙΣΤΗΝ.

- 216 A. ΣΟΦΙΣΤΗΣ] ὅτι σοφιστὴν καλεῖ ὁ Πλάτων καὶ
 ῥωτα καὶ τὸν Αἰδὴν καὶ τὸν Δία, καὶ παγκάλην λέγει εἶναι
 σοφιστικὴν τέχνην· ὅθεν ὑπονοοῦμεν ὅτι γλαφυρωτέρου
 ὕψους ἔχειται ὁ διάλογος. ἐστὶ γὰρ κατὰ τὸν μέγαν Ἰάμβλιχον
 οὗτος περὶ τοῦ ὑπὸ σελήνην δημιουργοῦ. οὗτος γὰρ καὶ
 ποιὸς καὶ καθαγίης ψυχῶν, ἐναντίων λόγων αἰεὶ χωρίζων,
 λητικός, καὶ νέων πλουσίων ἐμμισθος θηρευτής, ψυχὰς
 ῥόμενος πλήρεις λόγων ἀνωθεν ἰούσας, καὶ μισθὸν λαμ-
 παρ' αὐτῶν τὴν ζωοποιίαν τὴν κατὰ λόγον τῶν θνητῶν.
 ἐνδεδέεται τῷ μὴ ὄντι, τὰ ἐνυλα δημιουργῶν, καὶ τὰ ὡς
 ψεῦδος ἀσπαζόμενος, τὴν ὕλην· βλέπει δὲ εἰς τὸ ὄντως
 ὅτις ἐστὶν ὁ πολυκέφαλος, πολλὰς οὐσίας καὶ ζωὰς προβε-
 βύων, δι' ὧν κατασκευάζει τὴν ποικιλίαν τῆς γενέσεως. ὁ δ'
 καὶ γόης, ὡς θέλων τὰς ψυχὰς τοῖς φυσικοῖς λόγοις, ὡς
 ῥοσπᾶστος ἔχειν ἀπὸ τῆς γενέσεως. καὶ γὰρ ὁ ἔρως γόης,

καὶ ἡ φύσις ὑπὸ τινων μίγος κέκληται διὰ τας συμπαθείας καὶ ἀντιπαθείας τῶν φύσει. νῦν οὖν τὸν παντοδαπὸν σοφιστὴν βούλεται διδάσκειν. καὶ γὰρ καὶ ὁ φιλόσοφος σοφιστὴς ὡς μιμούμενος τὸν τε οὐράνιον δημιουργὸν καὶ τὸν γενεσιουργόν. καὶ ἡ διαιρητικὴ μιμεῖται τὴν ἀπὸ τοῦ ἑνὸς τῶν ὄντων προόδον, καὶ ὁ γενεσιουργὸς τὸν οὐράνιον δημιουργόν· διὰ καὶ σοφιστὴς. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ σοφιστὴς ἄνθρωπος ὢν διὰ τὸ τὰ μεγάλα μιμεῖσθαι σοφιστὴς καλεῖται· ὅθεν καὶ τὸν σοφιστὴν πολυκέφαλον εἰρηκεν. ὁ δὲ ξένος εἰς τύπον τοῦ πατρὸς τῶν δημιουργῶν νοεῖσθαι ὑπερουράνιος καὶ ἐξηρημένος, οἱ δὲ ἀκραταὶ εἰς τὰς δημιουργικὰς νοήσεις, ὁ μὲν εἰς τὴν τοῦ Διὸς, ὁ δὲ εἰς τὴν ἀγγελικὴν ὡς Ἑρμαῖκός καὶ γεωμετρικός. καὶ ἐπεὶ ἡ δημιουργία ἐκ τοῦ ἀτελοῦς εἰς τὸ τέλειον, διὰ τοῦτο πρῶτον ὁ ξένος τῷ Θεοδώρῳ συγίνεται, εἶτα δι' ἐπιστροφῆς τῷ Δίῳ Σωκράτει. R S.

216 A. Ἐλέα πόλις Ἰταλίας. R. αὕτη ἡ Ἐλέα οὐχ ὥς τις ὑπέλαβον τῆς Ἰωνίας ἐστὶν ἀλλὰ τῆς Ἰταλίας, εἴ τι δεῖ Στράβωνι πεῖθεσθαι τῷ γεωγράφῳ· κεῖται δὲ ἐν τῷ ἐχομένῳ κόλπῳ τοῦ Ποσειδωνιάτου κόλπου, ἧς αἱ Οἰνωτρίδες προβέβληνται νῆσοι. R.

A. τὸ μὲν Ὀμηρικὸν ἔχει· καὶ τε θεοὶ ξείνοισιν ἑοικότες καὶ τὰ ἐξῆς. ὁ δὲ Σωκράτης νῦν, συμφωνῶν ἑαυτῷ ἐν τῇ Πολιτείᾳ, προκότερον ἐπιρραπίζει τὸν τοῦ Ὀμήρου λόγον διὰ τοῦ συναπαθὸν γινόμενον. τὸ γὰρ μεταμορφοῦσθαι θεὸν ὡς ἀπατηλὸν ἐκβάλλει τῆς ἑαυτοῦ πολιτείας Πλάτων. R S.

220 A. ἅττα] τοῦτο ψιλούμενον μὲν τινὰ σημαίνει, δαδυνόμενον δὲ ἅττα, ὡς Δημοσθένης δηλοῖ ἐν τῷ τῆς παραπρεσβείας· ὁ δὲ πρεσβεύων Αἰσχίνης οὐτοσί ἐλθὼν πῶς μὲν καὶ ἅττα ποτὲ διελέχθη; ἐνόησε δὲ ἐκ τοῦ περιτοῦ προστίθεται, ὡς ἐν τῷ Χείρῳ Φερικράτης· τοῖς δέκα ταλάντοις ἄλλα προστεθείη· ἔφη ἅττα πεντήκοντα· οὐδὲν γὰρ σημαίνει ἐνταῦθα τὸ ἅττα. Ἀριστοφάνης Νεφέλαις·

ὅστις σκαλαθρυμάτι' ἅττα μικρὰ μανθάνων.
Ἐρατοσθένης δὲ χρονικῶς αὐτό φησι παραλαμβάνεσθαι·
πυθοῦ χελιδὼν πηνίχ' ἅττα φαίνεται,
καὶ πάλιν

ὀπηνίχ' ἅτθ' ὑμεῖς κοπιᾶτ' ὀρχούμενοι. R S.

A. πτηνὸν φύλον] γρ. φαῦλον. R.

228 E. ἀμφηγνήσά σου] γρ. ἀμφηγνήσας σύ. R.

241 D. τυφλῶ] καὶ τυφλῶ δῆλον, ἐπὶ τῶν ἄγαν σαρφεστά-
των. μέμνηται ταύτης καὶ Μένανδρος Δεισιδαίμονι καὶ Ραπι-
ζομένη, καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ. R S.

243 B. ἦν] ἀντὶ τοῦ ἡμῖν, Ἀττικῶς. R.

D. κατὰ πόδα] παρ' αὐτά, κατὰ τάξιν. R.

247 A. τί μήν;] κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ πῶς γὰρ οὐ;
διὰ τί γὰρ οὐ; R.

252 C. παροιμία ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς τινὰ κακὰ μαντευομένων,
λεγόμενη ἐξ Εὐρυκλέους ἐγγραστριμύθου μάντεως, ἀφ' οὗ καὶ
γένος τι μαντεῶν Εὐρυκλείς ἔλεγον. ἐγγραστρίμυθος δέ ἐστιν ὁ
ἐν γαστρὶ μαντευόμενος. τοῦτον τὸν ἐγγραστρίμαντιν νῦν τινὲς
Πύθωνα φασί, Σοφοκλῆς δὲ στερνόμαντιν. καὶ Ἀριστοφάνης
ἐν Σφηξί.

μυησάμενος τὴν Εὐρυκλέους μαντείαν καὶ διάνοιαν.

Φιλόχορος δὲ ἐν τρίτῳ καὶ γυναικας ἐγγραστριμύθους φησίν.
Ἄλλως. ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς κακὰ μαντευομένων. Εὐρυκλῆς γὰρ
ἐδόκει δαίμονά τινα ἐν τῇ γαστρὶ ἔχειν, τὸν ἐγκελευόμενον αὐτῷ
περὶ τῶν μελλόντων λέγειν. ὅθεν καὶ ἐγγραστρίμυθος ἐκαλεῖτο.
οὗτος δὲ προειπὼν τινὶ ποτε τὰ μὴ καθ' ἡδονὴν κακῶς ἀπήλλα-
ξεν. αἰτοῦν δὲ τὸν μὴ ἐδραῖον ἀλλ' αἰεὶ ἐκτοπίζοντα λέγει. R S.

254 E. τινὲς αὐτοῦ] γρ. τιν' ἑαυτοῦ. R.

259 D. ἀμυγέτη] ὅπωςδὴποτε, καθ' ὅτι οὖν. λέγεται δὲ καὶ
ἀμωσγέπως, καὶ ἀμόθεν, καὶ ἀμουγέπου, καὶ ἀμοιγέποι, καὶ
ἀμόσεποι. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

P. 257 A. Εἶεν] ἄγε δῆ. ἡ συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰρημέ-
νων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ μέλλοντα· ἡ ἀναφώνημα ὁμοίου τοῦ
ἑλλᾶ, R.

D. τὸν μὲν] τὸν Θεαίτητον. R.

D. τοῦ δ'] τοῦ νέου Σωκράτους. R.

260 C. ὅτι αὐτοπώλης πᾶς ὁ τὰ ἴδιον ἐργόχειρον ἢ οἶνον ἢ
αἶτον ἐξ οἴκειον γεωργίου πιπράσκων, ὁ δὲ παρὰ τούτων ἀγο-
ράζων ἤτοι ὠνούμενος καὶ πιπράσκων ἄλλοις κἀπῆλος λέγεται. O.

261 D. ὅτι ἄλλο βοηλάτης καὶ ἄλλο βουφορβός, καὶ ἄλλο ἵπποκόμος καὶ ἄλλο ἵπποτρόφος. O.

265 B. νεαλῆς ὁ πρόσφατος. κυρίως δὲ ἐπὶ τῶν ἀλσι πα-
τομένων ἢ λέξεις. ἔστι δὲ καὶ ὁ νεωστὶ ἐαλωκὼς ἰχθύς, καὶ δὴ καὶ
ὁ νεωστὶ ἀλισθείς. R S.

D. τὸ κενούμενον αὐτῷ πειρώμεθα] γρ. καὶ τὸ μόριον αὐ-
τῷ πειρώμεθα. R.

266 D. ἂ μή μ' ἔφθης] γρ. ἵνα μή μεμφθῇ. R.

277 D. δεδέηκεν] γρ. καὶ δεδήλωκεν. R.

280 C. πιλητικὴν] τὴν ἐξ ἐρίων πύλησιν. R.

283 C. πάσης ὑπερβολῆς] γρ. καὶ πάσης ὑπεροχῆς R.

E. ὥς οὐκ] γρ. καὶ οὐχ ὥς. R.

E. ἄρ' οὖν] γρ. ἄρ' ἂν. R.

285 A. κομψὸς τωθαστής, γελιοαστής, σκαπτικός, ἢ καλός,
ἢ μέτριος. R.

D. ἢ που] ἴσως, σχεδόν. τὸ δὲ ἢ πού γε, πολλῶ πλέον. R.

290 D. γέ τιнос] γρ. γείτονος. R.

294 C. ξυμβαίνη] γρ. καὶ ξυμβὰν ἦ. R.

298 D. κύρβεσι] τρίγωνοι πύνακες οἱ κύρβεις, ἐν οἷς οἱ περὶ
τῶν ἱερῶν νόμοι ἐγγεγραμμένοι ἦσαν καὶ πολιτικοί. ἄξονες δὲ
τετράγωνοι, ἐν οἷς οἱ περὶ τῶν ἰδιωτικῶν. τινὲς δὲ ἀδιάφορα
ταῦτα φασίν. R S.

307 C. βλακικὰ] εὐήθη, μωρά, ἀνόητα, ἀπὸ ἰχθύος καλον-
μένου βλακός, ὁμοίου σιλοῦρω, ἀχρήστου τοσοῦτον ὥς μηδὲ κυνὶ
βρώσιμον εἶναι. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν Κύμῃ χωρίου, τῆς Βλακείας.
R S.

310 E. εὐήτριον] ἱμάτιον εὐύφες. ἥτριον δὲ ἔνδυμα ὑμε-
νώδες. R.

EΙΣ ΤΟΝ ΠΑΡΜΕΝΙΔΗΝ.

P. 126 A. Κλαζομεναὶ πόλις Ἰωνίας. R.

E. Μελὶτη δῆμος Κεκροπίδος. R.

127 A. ἢ τῶν Παναθηναίων ἑορτῇ καὶ ὁ ἀγὼν ἐτέθη μὲν

πρώτον ὑπὸ Ἐριχθονίου τοῦ Ἡφαίστου καὶ τῆς Ἀθήνης, ὥστε-
ρον δὲ ὑπὸ Θησέως συναγαγόντος τοὺς δῆμους εἰς ἄστυ. ἄγεται
δὲ ὁ ἀγὼν διὰ πέντε ἔτων. καὶ ἀγωνίζεται παῖς Ἰσθμια οὗ
πρεσβύτερος, καὶ ἀγένης * καὶ * ἀνὴρ· τῷ δὲ νικῶντι διδόασιν
ἐλαιον ἐν ἀμφορεῦσι, καὶ στεφανοῦσιν αὐτὸν ἐλαία πλεκτῇ, R.

B. παιδικῶ] καὶ ἐπὶ θηλειῶν καὶ ἐπὶ ἀρρένων ἐρωμένων
ἢ λέξις εὐρηται, κατὰ μεταφορὰν δὲ τὴν ἀπὸ τούτων καὶ ἐπὶ
πάντων τῶν σπουδαζομένων πάντων· ὡς καὶ ἐν Φαίδρῳ λέγεται·
ἐσπούδακας, ὦ Φαῖδρε, ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην, ἐρε-
σχλῶν σε· ἢ δὲ λέξις ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐπὶ τῶν ἀσελγῶς ἐρωμέ-
νων, R S.

C. Κεραμεικῶ] τόπος Ἀθηνησιν, ἔνθα καὶ οἱ πόρνοι προ-
εστήκεισαν. εἰσὶ δὲ δύο Κεραμεικοί, ὁ μὲν ἔξω τείχους, ὁ δὲ
ἐντός. R S.

128 C. Ἀνάκιναι σκύλακες] ὡς ἡ συνήθεια Λακωνικὰς
φῆσιν. O.

130 B. ἄγασθαι] θαυμάζεσθαι. R.

D. ἔθραξε] ἐτάραξεν, ἠνώχλησεν, ἔνυξεν. R. εἰς θυμὸν
ἐκίνησεν, τὰς φρένας διέσεισεν. O.

131 B. ἠδέως] ἀντὶ τοῦ κατὰ φύσιν νῦν. σημαίνει δὲ ἔστιν
ὅτε καὶ τὸ εὐθύθως καὶ τὸ γελοῖως. R.

133 B. ἀπίθανος] ἀντὶ τοῦ δύσκολος καὶ μὴ ῥαδίως πειθό-
μενος. R.

136 D. τὸ δεινότερον οὐχ ὡς ἰσχυρότερον ἄπορον, ὡς εἰώ-
θασι δεινοὺς λέγειν τοὺς κρατοῦντας τῇ δυνάμει τῶν λόγων,
ἀλλ' ὡς μείζονος δειμῆτος καὶ εὐλαβείας τοῖς νοῦν ἔχουσιν
ἄξιον. R.

D. ἄλλως τε καὶ] μάλιστα. R.

E. τὸ τοῦ μελοποιοῦ Ἰβύκου ῥητόν· Ἐρως αὐτὲ με κυ-
νίοισιν ὑπὸ βλεφάροις τακερὰ ὄμμασι δεσνόμενος, κληήμασι
παντοδαποῖς εἰς ἄπειρα δίκτυα Κυπριδος βάλλει· ἢ μὰν τρομέω
νιν ἐπερχόμενον, ὥστε φερέζυγος ἵππος ἀεθλοφόρος ποτὶ γήραϊ
ἄκων σὺν ὄχεσφι θοοῖς εἰς ἀμίλλαν ἔβα. R S.

137 A. διανεύσαι] περαιωθῆναι. R.

140 D. τὸ αὐτὸ εἶναι] γο. αὐτῷ αὐτὸ εἶναι. R.

162 A. ἀνήσει] ἀφήσει. ἢ ἀναπείσει. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΙΛΗΒΟΝ.

P. 13 C. πειρασόμεθα] πειρώμεθα. R.

14 A. ὥσπερ μῦθος ἀπολούμενος] ὁ μῦθος ἀπώλετο· τούτῳ χρῶνται τῷ λόγῳ οἱ λέγοντές τι πρὸς τοὺς μὴ προσέχοντας· μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Κρατῖνος ἐν Δραπέτῃσι καὶ Κράτης Ἀμίας. R S.

15 C. μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον, ἐπὶ τῶν ἑαυτοῖς ἐξ ἀγνοίας πράγματα ἐγειρόντων. ταύτης μέμνηται καὶ Ὑπερίδης ὁ ῥήτωρ ἐν τῷ πρὸς Ἀριστογείτονα· καὶ οὐδὲ ἐκ τῆς παροιμίας δύνασαι μανθάνειν τὸ μὴ κινεῖν κακὸν εὖ κείμενον. μετῆται δὲ ἐκ τοῦ ἐν Ῥόδῳ Κολοσσοῦ, ὃς πεσὼν πολλὰς οἰκίας κατέσπει· βασιλέως δὲ βουλομένου αὐτὸν ἀναστήσαι, φοβούμενοι οἱ Ῥόδιοι μὴ πάλιν καταπέσῃ, τὸ προκείμενον ἐπεφθέγγαντο. R S.

26 B. πέρας ἔχοντ'] γρ. πέρας ἔχόντων. R.

30 D. γενοῦσθης ὁ οἶον γεννήτης, ἢ συγγενής, ἢ ἔγγονος, ὧν τὸ τελευταῖον ἐκδέχεσθαι ἄμεινον, ἢ ὁ οἶον γεννητικός, γεννῆται δὲ οὐχ οἱ ἐκ γένους καὶ ἀφ' αἵματος προσήκοντες, ἀλλ' οἱ ἐκ τῶν γενῶν τῶν συννευνημένων εἰς τὰς φρατρίδας. οὗτοι δὲ εἰσι, καθάπερ οἱ δημόται καὶ φράτορες, νόμῳ τινὶ ἔχοντες κοινόν. τὸ δὲ γένος ἔχει ἄνδρας λ'. αἱ δὲ φρατρίαι ἐκαλοῦντο τριτῦς, ὅτι τεσσάρων φυλῶν οὐσῶν εἰς τρεῖς ἐκάστην διῆλλον μέρη, τὰς μὲν φυλὰς δ' κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἐνιαυτοῦ, τὰς δὲ φρατρίδας καὶ τριτῦδας δυοκαίδεκα, οἶον μῆνας, τὰ δὲ γένη λ' ἐν ἐκάστη φρατρίδι, καθάπερ ἡμέρας τξ'· δωδεκάκις γὰρ λ' τξ'. R S.

35 C. δεικνύει] γρ. μηνύει. R.

44 C. βούλεσθαι] γρ. πείθεσθαι. R.

45 D. μηδὲν ἄγαν] ἐνὸς τῶν ἐπὶ σοφῶν ἀπόφθεγμα, ὅμοιον τῷ μηδὲν ὑπὲρ τὸ μέτρον. R.

48 B. πέλας] τοῦτο καὶ τοπικῶς τάσσεται καὶ χρονικῶς καὶ ἐπὶ συγγενείας. Θουκυδίδης γοῦν ἐπὶ Κερκυραίων εἶρηκε πέλας, διὰ τὸ σύγγενος εἶναι ἀλλήλοις τὰ ναυτικά. R.

C. γινῶθι σαυτόν, ἐπὶ τῶν ὑπὲρ δύναμιν κομπαζόντων. λέγουσι δὲ οἱ μὲν Χίλωνος εἶναι τὸ ἀπόφθεγμα, οἱ δὲ Δάβριος εὐνούχου τινος νεωκόρου· οἱ δὲ φασιν ὅτι Χίλωνος ἐρομένου τὸν θεὸν τί εἴη ἄριστον, εἶπεν ἡ Πυθία τὸ γινῶθι σαυτόν. R S.

B. προσαγωγίον τεκτονικόν ἐστὶν ὄργανον, ὃ προσά-
 ὑθύνουσι τὰ στρεβλὰ ξύλα. R.

τευταζόντων] πραγματευομένων, ἐπὶ πολὺ διωτριβόν-
 ῳ αὐτῷ, φροντιζόντων, ἢ ἐπιστρεφῶς τι πραττόντων, ἢ
 ντων, ἢ σπουδαζόντων· ἅπαντα γὰρ δυνατόν ἐπὶ τοῦ
 ἐκδέξασθαι. σημαίνει δὲ καὶ τὸ ἡσυχάζόντων, καὶ ἐτι-
 μουμένων, ἢ στραγγευομένων, ὃ ἐστὶ σχολιῶς διακει-
 πρὸς τούτοις καὶ ταυτολογούντων ἢ φλυαρούντων· πα-
 γὰρ ἢ λέξις ἦδε. R S.

D. ἀκοήν] γρ. καὶ ὀλκήν. R.

D. οἱ περισπωμένως ἑαυτῷ, ὡς ἐνταῦθα· ὀξυτόνως δέ,
 σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὅποι. R.

D. δόξα σημαίνει τὸν παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινον. τάτ-
 τε καὶ ἀντὶ τῆς δοκίσεως, τουτέστιν ἀντὶ τῆς κατ' ἀρετὴν
 εως. διαφέρει δὲ εὐκλείας, ἐπεὶ ἐκείνη ἐστὶ παρὰ τῶν
 πολλῶν, δόξα δὲ ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος. R S.

D. μισγαγκεία ἢ μῆξις, ὅπου ποταμοὶ ἢ ὄψακες συμβάλ-
 οντες. R.

B. γενεᾶς] γρ. καὶ γενναίας. R.

D. τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι] ἐκ μεταφορᾶς εἴρηται τοῦ ἐν
 νομοθεσίαις ἔθους· Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι.
 το γὰρ ἐν αὐταῖς κρατῆρες τρεῖς. καὶ τὸν μὲν πρῶτον
 Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δευτέρον
 τὸν δὲ τρίτον σωτῆρος, ὡς ἐνταῦθα τε καὶ δὴ καὶ ἐν
 ἄλλοις. ἔλεγον δὲ αὐτὸν καὶ τέλειον, ὡς Εὐριπίδης Ἀνδρο-
 κλέους Ἀριστοφάνης Ταγηνισταῖς. R S.

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

172 A. Φάληρον δῆμος Αἰαντίδος, ἐξ οὗ Ἀπολλόδω-

ρος Ἀγάθων τραγωδίας ποιητῆς εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος
 φάνει τῷ Γηρυτάδῃ. ἦν δὲ Τισαμενοῦ τοῦ Ἀθηναίου
 κωμικοῦ γεγονώς Πανσανίου τοῦ τραγικοῦ, μεθ' οὗ πρὸς

Ἀρχέλαον τὸν βασιλέα ᾤχετο, ὡς Μαρσύας ὁ νεώτερος. ἐμμεῖτο δὲ τὴν κομψότητα τῆς λέξεως Γοργίου τοῦ ῥήτορος. Ο.

173 A. ἡ] Ἀττικὸν τοῦτο, ἀπὸ τοῦ ἕα συνηρημένον. σημαίνει δὲ τὸ ἕα τὸ ὑπῆρχον. ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἦν κατὰ διάλυσιν Ἰωνικὴν. Ὀμηρος·

εἰ τότε κοῦρος ἕα, νῦν αὐτὲ με γῆρας ἰκάνει. R.

B. Κυδαθῆναιον δῆμος ἐν ἄστει τῆς Πανδιονίδος φυλῆς καλεῖται δὲ καὶ Κύδαθον. ἐξ οὗ Ἀριστόδημος. R.

174 A. βλαύτας] ὑποδήματα. οἱ δὲ βλαυτία, σανδάλια ἰσχνά. R.

B. αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαΐτας ἴασι. ταύτην δὲ λέγουσιν εἰρησθαι ἐπὶ Ἡρακλεῖ, ὃς ὅτε εἰσιτιῶντο τῷ Κηῦκι ξένοι ἐπέστη. Κρατῖνος δὲ ἐν Πυλαίᾳ μεταλλάξας αὐτὴν γράφει οὕτως·

οἷδ' αὖθ' ἡμεῖς, ὡς ὁ παλαιὸς
λόγος, αὐτομάτους ἀγαθοὺς ἔναι
κομψῶν ἐπὶ δαῖτα θεατῶν.

καὶ Εὐπολὺς ἐν Χρυσῷ γένει. R S.

176 B. ῥᾶστα] τὸ ἥδιστα ἐνταῦθα σημαίνει. R.

D. Μυρρινοῦς δῆμος Αἰγυπιοῦ, ἀπ' ἧς ὁ Φαίδρος. R.

177 A. παιᾶνας] ἡ τοὺς λεγομένους παιᾶνας ὕμνους εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ· ἡ Παιήονα τὸν τῶν θεῶν ἱατρόν· ἡ παιῶνας, ὡς νῦν, ᾧδας ἐπὶ εὐτυχίᾳ καὶ νίκῃ, διὰ τοῦ ᾧ, ἐξ οὗ καὶ παιωνίζειν. R.

179 B. ἡ περὶ τῆς Ἀλκῆστιδος ὑπόθεσις τοιαύτη τίς ἐστιν. Ἀπόλλων ἠτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν, ὅπως ὁ Ἀδμητος τελευτῇ μὲλλον παρὰ τὴν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴδον τῷ προτέρῳ χρόνῳ ζῆσιν. καὶ δὴ Ἀλκῆστις ἡ γυνὴ τοῦ Ἀδμήτου ἐπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρὰ τίνος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἀλκῆστιν, ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον· καὶ τὸν Θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας ἐσθ' ἦτι καλύπτει τὴν γυναικα, τὸν δὲ Ἀδμητον ἡξίου λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν· εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἄθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἔδειξεν ἦν ἐπείνθει. Ἄλλως, Ἀλκῆστις ἡ Πελίου θυγάτηρ, ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτῆσαι, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν

Θετταλίᾳ διασώζεται, βιασαμένον τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἐλομένον τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία. S.

183 B. Ἀφροδίσιος ὄρκος οὐκ ἐμπολνιμος, ἐπὶ τῶν δι' ἔρω-
δμνούντων πολλάκις καὶ ἐπιορκούντων. μέμνηται δὲ ταύτης
ἡ Ἡσίοδος, λέγων

ἐκ τοῦδ' ὄρκον ἔθηκεν ἀμείνονα ἀνθρώποισι
νοσφιδίων ἔργων περὶ Κύπριδος,
ἡ Πλάτων ἐν Συμπόσιῳ. R.

184 A. βασανίζειν] δοκιμάζειν, διακρίνειν. μετενήνεκται
ἀπὸ τῆς Ἀυδῆς λίθου, δι' ἧς ὁ χρυσὸς βασανίζεται, τουτέστι
κιμάζεται. R.

185 C. ἐκ τοῦ παραχρῆμα] ἐκ τοῦ αὐτομάτου, ἐκ τοῦ προ-
βρου. R.

C. τὸ τοῦ λυγμοῦ σύμπτωμα ἐπιγίνεται τῷ στομάχῳ διὰ
ἥρωςιν ἢ κένωσιν ἢ ψύξιν, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δῆξιν ὀριμέων
ρῶν καὶ φαρμακωδῶν ταῖς ποιότησιν· οὗς ἐὰν ἐμῶσιν, αὐτίκα
κύνονται λύζοντες. πολλοὶ καὶ τὸ διὰ τριῶν πεπερῶν πιάοντες ἢ
τὸ τὸ πέπερι, ἐὰν εὐθέως ἐπιπλώσιν οἶνον, αὐτίκα λύξουσι.
ἡ τροφῆς δὲ διασφαρείσης εἰς δακνῶδη ποιότητα λύξουσιν
οἱ. καὶ ὀργώσαντες δὲ τὸ στόμα τῆς κοιλίας ἐνιοὶ λύξουσι, καὶ
ἐλίστά γε τοῖς παισὶ συμβαίνει λύξειν συνεχῶς ἐπὶ τῇ τοῦ στο-
μάχου ψύξει καὶ τῇ τῆς τροφῆς διαφθορᾷ. γίνεται δὲ λυγμὸς καὶ
πυρετοῖς καὶ μάλιστα φλεγμαίνοντος στομάχου ἢ ἐτέρου
εὐλάγχμον. ψύξεως μὲν οὖν προηγησαμένης τοῦ λυγμοῦ ἐπιτί-
ναι τῷ στομάχῳ ἐν ἐρίῳ ἔλαιον, ἐν ᾧ ἐψώμεν κύμινον, πήγανον,
κύνθιον· δίδου δὲ ποτὸν πήγανον μετ' οἶνου ἢ σεύτλου ἠψη-
του μελικράτῳ. καλὸν δὲ καὶ τὸ σκιλλητικὸν ὄξος καταρρο-
υμενον. τὸ δὲ κατ'ὅρειον καὶ τοῖς διὰ ψύξιν λύξουσι τελείοις
δοῦν, καὶ τοῖς ἐπὶ πλήθει χυμῶν τοῦτο πάσχουσι, δι' ὅςιν κράτος
γάτια ἡ. ὅταν δὲ ὑπὸ πληρώσεως λυγμὸς γένηται, ἔμετος τού-
του ἔσται καὶ τῶν ἄκρων τριῖσι καὶ πνεύματος κατοχῇ. R.

D. ἀνακογχυλιάσαι τὸ κλύσαι τὴν φάρμακον, ὃ λέγομεν
καταρραλίσαι. R.

E. οὐκ ἂν φθάνοις] ἐπὶ τῶν εἰς πέρας ἀγόντων ἀξιολύσι-
μος, μήπω πέρας ἐπιθέντος αὐτῇ. R.

186 A. ὥς ἔπος εἰπεῖν] ὥς φαίνεται, ὥς ἐν λόγῳ εἰπεῖν.
PLATO VI. 17

τοῦτο σχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος, καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, καὶ ὡς ἔπος φάναι, καὶ ὡς φάναι ἔπος. ἔτι δὲ καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, οἷον ὡς φάναι καὶ ὡς εἰπεῖν σημαίνει δὲ τὸ αὐτό. οἱ δὲ φασιν ἀντὶ τοῦ ὡς φαίνεται κείσθαι ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν. R.

B. προσβεβύμεν] προτιμῶμεν, μεγαλύνωμεν. R.

189 A. γαργαλισμῶν οἷον] σημ. διὰ σύνταξιν. O.

190 A. κυβιστήρ ὁ ὀρχηστής, καὶ κυβιστᾶν τὸ ὀρχεῖσθαι. R.

D. ἀσκηλιάζειν κυρίως μὲν τὸ ἐπὶ τοὺς ἀσκούς ἄλλεσθαι ἀλληλιμμένους, ἐφ' οὓς ἐπήδων γελοίου ἔνεκα· τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν συμπεφυκῶσι τοῖς σκέλεσιν ἄλλομένων. ἦδη δὲ τιθέασιν καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι τὸν ἕτερον τῶν ποδῶν ἀνέχοντα, ἢ ὡς νῦν, ἐπὶ σκέλους ἐνὸς βαίνοντα. ἔστι δὲ καὶ τὸ χωλαίνειν. R S.

191 D. ἰχθυόδιόν τι τῶν πλατέων ἢ ψῆττα, ἐκ δύο δερμάτων συγκείμεναι τὴν ἰδέαν δοκοῦν, ὃ τινες σανδάλιον καλοῦσιν. οἱ δὲ βούγλωσσαν, κακῶς δέ· ἄλλα γὰρ ἔστι ταῦτα. R.

193 A. λίσπαι] αἱ λείαι καὶ ἐκτετριμμέναι καὶ ἄπυργοι λίαν καὶ οἱ διαπεπρισμένοι ἀστράγαλοι. οἱ τε Ἀθηναῖοι λίσπαι καλοῦνται τῷ ἐκ τῆς ἐν τῷ καπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφένδρας αὐτοῦ ἀπογλύτους εἶναι. R.

194 B. ὀκρίβαντα] τὸ λογεῖον ἐφ' οὗ οἱ τραγωδοὶ ἠγωνίζοντο. τινὲς δὲ κίλλιβαντα τρισκελῇ φασίν, ἐφ' οὗ ἴστανται καὶ ὑποκρίται καὶ τὰ ἐκ μετεώρου λέγουσιν. R S.

195 B. ὅμοιον ὁμοίῳ] ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον, ἐπὶ τῶν τοὺς τρόπους παραπλησίῳ καὶ ἀλλήλοις ἀσυνδιαγόντων, ἐξ Ὀμήρου λαβοῦσα τὴν ἀρχήν. μέμνηται δὲ αὐτῆς Πλάτων καὶ ἐν Λύσιδι καὶ ἐν Συμποσίῳ, καὶ Μένανδρος Σικανίῳ. R S.

D. πίνονται] προσπελάζει, προσεγγίζει. R.

197 C. ὕπνον δ' ἐνὶ κήδει] γρ. καὶ ὕπνον νηκηδεῖ. R.

198 A. ἀδέες θέος, ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἄξια φόβου δεδιότων ὁμοίων τούτῳ καὶ τὸ φοροδεῖς ἀνθρώπος. R.

202 A. ὅτι μεταξὺ ἐπιστήμης καὶ ἀμαθείας ἔστιν ἡ ὁρθὴ δόξα, καὶ λόγον μὴ ἔχῃ. O.

203 D. ἔτης] ἴστωρ, ἐπιστήμων, ὡς ἐνταῦθα. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἱταμοῦ καὶ θρασέος. R.

205 A. τὸ τέλος οἱ Ἀττικοὶ τάττουσι καὶ ἀντὶ τάξεως καὶ

τόγματος καὶ δαπάνης, ἔνθεν ὁ πολυτελὴς καὶ εὐτελὴς καὶ αὐτελής, καὶ τὸ εἰς γάμους ἀνάλωμα, ὅθεν τὰ προτέλεια. λέγεται καὶ ἀντὶ ἀρχῆς. Θουκυδίδης· προσελθὼν δὲ τοῖς τέλεσιν, ὡς εἰ ἔφη τοῖς ἐν ἀρχῇ οὖσι. σημαίνει καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πραγμάτων. καὶ τὸ εἰσπραττόμενον ὑπὸ τῶν τελωνῶν χρέος τέλος καλεῖται. R S.

C. Ἐν μόνον] γρ. καὶ ἔν μοριον. R.

206 D. συσπειρᾶται] συστρέφεται. R.

D. ἀνείλεται] ἀνειλεῖται. R.

D. σπαργῶντι] ὀργῶντι, ὀργῶντι, ταρατταμένῳ, ἢ ἀνθοῦντι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν μασθῶν πεπληρωμένων γάλακτος. R.

208 D. Κόδρος ἦν ἀπὸ Λευκαλίωνος, ὡς φησιν Ἑλλάνικος. γίνται γὰρ Λευκαλίωνος μὲν καὶ Πύρρος, ὡς δὲ τινές, Αἰὼς καὶ Πύρρος, Ἑλλήν· Ἑλληνος δὲ καὶ Ὀθρηίδος Εὐόθος, Αἰόλος, Δῶρος, Ξενοπάτρα· Αἰόλου δὲ καὶ Ἰφιδος τῆς Πηνειοῦ Σαλμωνεύς, Σαλμωνεύς δὲ καὶ Ἀλκιδίκης Τυρώ, ἧς καὶ Ποσειδῶνος Νηλεὺς, Νηλεὺς δὲ καὶ Χλωρίδος Περικλυμένος, Περικλυμένου δὲ καὶ Πεισιδίκης Βῶρος, Βῶρου δὲ καὶ Λυσιδίκης Πένθιλος, Πενθίλου δὲ καὶ Ἀγερρόης Ἀνδροπομπος, Ἀνδροπομπου δὲ καὶ Ἡνιόχης τῆς Ἀρμενίου τοῦ Ζευξίππου τοῦ Εὐμήλου τοῦ Ἀδμήτου Μελανθός. οὗτος Ἡρακλειδῶν ἐπιόντων ἐκ Μιαισίνης εἰς Ἀθήνας ὑπεχώρησε, καὶ αὐτῷ γίνεται παῖς Κόδρος. χρόνῳ δὲ ὕστερον γενομένης τοῖς Βοιωτοῖς ἀμφισβητήσεως πρὸς Ἀθηναίους, ὡς μὲν τινές, περὶ Οἰνόης καὶ Πανάκτου, ὡς δὲ τινές, περὶ Μελαυνῶν, καὶ τῶν Βοιωτῶν ἀξιούντων τοὺς βασιλεῖς προκινδυνεύσαι περὶ τῆς χώρας εἰς μονομαχίαν καταστάντας, Ξάνθιος μὲν ὁ τῶν Βοιωτῶν βασιλεὺς ὑποδέχεται, Θυμότης δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων ἀρνείται, λέγων τῷ βουλομένῳ μονομαχεῖν τῆς ἀρχῆς παραχωρεῖν. Μελανθός δὲ ὑποστὰς τὸν κίνδυνον ἐπὶ τῷ βασιλεύσαι τῶν Ἀθηναίων αὐτὸν καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ, ὀπλισάμενος προῆει, καὶ πλησίον τοῦ Ξανθίου γενομένος εἶπεν· ἀδικοῖς, ὦ Ξανθιε, σὺν ἑτέρῳ ἐπ' ἐμὲ ἦκων καὶ οὐ μόνος, ὡς ὁμολόγητο. Ξάνθιος δὲ τὰντα ἀκούσας μετεστράφη, θεάσασθαι βουλόμενος εἴ τις αὐτῷ ἰσχυρὸς εἴη· καὶ μεταστραφέντα βαλὼν αὐτὸν ἀπέκτεινε, καὶ βασιλεὺς τῆς Ἀττικῆς ἐγένετο. ὅθεν τοῖς Ἀθηναίοις κρατήσασσι τῆς χώρας ἔδοξεν ἐορτὴν ἀγεῖν, ἣν παλαι μὲν Ἀπατηνήρια, ὕστε-

ρον δὲ Ἀπατούρῳ ἐκάλουν ὡς ἀπὸ τῆς γενομένης ἀπάτης. Με-
λάνθου δὲ Κόδρος γενόμενος ἐκδέχεται τὴν βασιλείαν· ὅς καὶ
ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀπέθανε τρόπῳ τοιῷδε. πολέμου τοῖς Ἀωρι-
εῦσιν ὄντος πρὸς Ἀθηναίους, ἔχρησεν ὁ θεὸς τοῖς Ἀωριεῦσι
αἰρήσειν τὰς Ἀθήνας, εἰ Κόδρον τὸν βασιλέα μὴ φονεύσῃσι.
γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ Κόδρος, στείλας ἑαυτὸν εὐτελεῖ σκευῇ ὡς ξυλ-
στὴν καὶ δρέπανον λαβών, ἐπὶ τὸν χάρακα τῶν πολεμίων προήμ-
η. δύο δὲ αὐτῷ ἀπαντησαντων πολεμίων τὸν μὲν ἕνα πατάξας κα-
τέβαλεν, ὑπὸ δὲ τοῦ ἑτέρου ἀγνοηθεὶς ὅστις ἦν, πληγὴν ἀπέθανε,
καταλιπὼν τὴν ἀρχὴν Μέδοντι τῷ πρεσβυτέρῳ τῶν παίδων, ὁ
δὲ νεώτερος αὐτοῦ παῖς Νηλεὺς τῆς δωδεκαπόλεως Ἰωνίας κτε-
στής ἐγένετο. ἀφ' οὗ φασὶν Ἀθηναίους τὴν τῶν Κοδριδῶν ἐν-
νεϊαν εἰς παροιμίαν περιστῆναι· εὐγενέστερος Κόδρον ἐπὶ τῶν
πάνυ ἐγγενῶν. R S.

211 B. τὸ παιδεραστεῖν ἐπὶ τοῦ παιδείας ἐρᾶν αἰεὶ κίττα
παρὰ Πλάτωνι. O.

213 B. τοῦτ' ἐστὶ τὴν γῆν γρ. καὶ τοῦτ' εἶπεν. R.

E. ψυκτὴρ σκευὸς ἐνθα διανίσχουσι τὰ ποτήρια, ἢ πο-
τηρίου εἶδος, ὡς Εὐριπίδης Τηλέφῳ. R S.

214 A. τρίτον μέρος ἢ κοτύλη τῆς χοίνικος. R S.

215 A. Σιληνοὶ Διονύσου χορευταί, παρὰ τὸ σιλλαίνειν, ὅ
ἐστι σκαίπτειν, λεγόμενοι, παρὰ τοὺς πότους. R.

B. Σάτυροι Διονύσου ὁπαδοὶ καὶ οὗτοι, οἳ διὰ τὸ ἐν ὄρεσιν
οἰκεῖν ἀλουτοῦντες, τράγων σκέλη καὶ τρίχας νομιζόμενοι ἔχον
παραδέδονται, καὶ ταύτῃ καλεῖσθαι ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι τῷ οἴνῳ
τοῦτέστι κεχηνέναι· φίλοινοι γάρ εἰσι. Μαρσύας δὲ αὐλῆτος
Ολύμπου υἱός, ὃς τοὺς αὐλοὺς Ἀθηναῖς διψάσης διὰ τὸ ἐνασχη-
μονεῖν αὐτοῖς ἀνελόμενος ἤρτισεν Ἀπόλλωνι περὶ μουσικῆς, καὶ
ἡττήθη, καὶ ποινὴν δέδωκε τὸ δέσμα δαρεῖς· ἀφ' οὗπερ αἵματος
ἔρρευσεν ποταμὸς ὁ ἐξ αὐτοῦ ὕστερον Μαρσύας κληθεὶς. R.

D. κομιδῇ κυρίως μὲν τὸ ἐπιμελῶς, ὅθεν καὶ ὀρεοκόμος
καὶ γεροντοκόμος. ἰσοδυναμεῖ δὲ καὶ τῷ σφόδρα καὶ τελείως, κο-
μιδῇ σμικρὰ-σφόδρα σμικρὰ. R.

E. κορυβαντιόντων] ἐνθουσιώντων, ἢ τινα ὄρχησιν ἐμμα-
νῇ ὄρχουμένων. ἀπὸ τῶν Κορυβαντων, οἳ καὶ τροφεῖς καὶ φυ-
λακες καὶ διδάσκαλοι τοῦ Διὸς εἶναι μυθολογοῦνται. τινὲς δὲ
τοὺς αὐτοὺς τοῖς Κούρησιν εἶναι φασίν. εἶναι δὲ καὶ τῆς Πρω-

ὀπαδούς, ἀπὸ τῶν τοῦ Διὸς δακρύων γεγεννημένους· ὧν ἀριθμὸν οἱ μὲν θ', οἱ δὲ ἰ' λέγουσιν. R.

E. εἰρωνευόμενος] υποκρινόμενος, χλευάζων. R.

217 A. ἔρμαιον] τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ὥς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσιν· καὶ γὰρ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔθος ἦν ἰδρῦσθαι τὸν Ἑρμῆν, παρ' ὃ καὶ ἐνόδιος λέγεται. S O.

C. ἦνυτον] ἦνυν, ἐτέλουν. R.

E. οἶνος καὶ ἀλήθεια, ἐπὶ τῶν ἐν μέθῃ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. ἔστι δὲ ἄσματος Ἀλκαίου ἀρχή

οἶνος, ὦ φίλε παῖ, καὶ ἀλήθεια.

καὶ Θεόκριτος. τινὲς δὲ φασιν ὅτι πρὶν οἶνον εὐρεθῆναι ὕδωρ κατὰ τῶν ἱερῶν ἔσπενδον, καθάπερ νῦν τὰ νηφάλια, οἶνον δὲ φανέντος οὕτω θανμάσαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ θεῖαν ἠγῆσασθαι τὴν φύσιν, ὥς καὶ τὰς συνθηκὰς παρὰ τὸν οἶνον γινόμενας νομίμῃ δεῖν εἶναι κυρίας, καὶ μὴ τολμᾶν παραβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ πάντας τρόπους ἀφαιρεῖν τὸ ψεῦδος ἀπὸ τῶν παρὰ τὸν οἶνον συνθηκῶν. ὁμοίᾳ δὲ ταύτης καὶ αὕτῃ· τὸ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νηφοντος ἐπὶ τῇ γλώσσῃ τοῦ μεθύοντος. R S.

218 A. ὅτι καρδίαν τὴν ψυχὴν λέγει. O.

B. ἐντεῦθεν παρώδησε Καλλίμαχος ἐν ὕμνῳ Δήμητρος καλᾶθον τὸ θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι. O.

219 B. τρίβων ἔστι στολή τις ἔχουσα σημεῖα ὥς γραμματία. τριβώνιον δὲ ἱμάτιον παλαιὸν καὶ τετριμμένον. R.

C. καταδεδαρθηκώς] καθυπνωκώς. R.

E. Ποτίδαιαν] Ποτίδαια πόλις Θράκης ἐν Μακεδονίᾳ, κτίσμα Κορινθίων. R.

220 B. πῖλος ἱμάτιον ἐξ ἐρίου πιλήσεως γινόμενον, εἰς ἡμετέρων καὶ χειμῶνων ἄμυναν. ἀρνακίδες δὲ ἀρνῶν κώδια. R.

D. χαμεύναι] ταπεινὰ κλινίδια. R.

221 A. Δήλιον χωρίον τῆς Βοιωτίας. R.

C. προτροπάδην] προθύμως, ἀμεταστρεπτί, μετὰ προτροπῆς, ἢ εἰς τοῦμπροσθεν. R.

E. κανθηλούς] τοὺς βραδεῖς νοῆσαι ἢ ἀφνεῖς, ἀπὸ κάνθωνος, ὅς ἐστιν ὄνος, εἰρημένοι, ὥς πάλιν ἀπὸ τῶν κανθηλίων, τῶν ἐπιτιθεμένων αὐτῷ ἐπικιάπτων ξύλων, τουτέστι σαγμάτων, ὀνομάζεται οὕτως. R.

Ε. βυρσοδέψας] τοὺς τὰς βύρσας ἐργαζομένους καὶ μαλάττοντας. R.

222 B. ὥσπερ νήπιον παθόντα γινῶναι] δεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω, ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ παθεῖν συνιέντων τὸ ἁμάρτημα. ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἐτέρα παροιμία· ὁ ἄλιεύς πληγείς νοῦν φύσει. φασὶ γὰρ ἄλεια ἀγκιστρעוֹנֻנְטָא, ἐπειδὴν σπάσῃ τῷ λίνῳ τὸν ἰχθύν, τῇ χειρὶ προσαγαγόντα κατέχειν, ἵνα μὴ φύγῃ· τοῦτο δὲ συνήθως ποιοῦντα ὑπὸ σκορπίου πληγῆναι· καὶ εἶπε, πληγείς νοῦν φύσεις, καὶ μηκέτι προσάγειν ἐξ ἐκείνου τὴν χεῖρα. κέχρηται τῇ παροιμίᾳ Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ Σατυρικῷ, λέγων ἔτ' αὖ .. ὥσπερ ἄλιεύς πληγείς .. ενων διδάσκαλος. ἔστι καὶ τρίτη ὁμοία· εἴαν μὴ πάθῃς, οὐ μὴ μάθῃς. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ Τίμωνος τοῦ μισανθρώπου, μηκέτι προσιεμένου τοὺς κόλακας. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΦΑΙΔΡΟΝ.

P. 227 A. Φησὶν Ὀλυμπιόδωρος ἐν τῷ εἰς τὸν πρῶτον Ἀλκιβιάδην ὑπομνήματι, ὡς πρῶτος ὁ Φαῖδρος διάλογος τῷ Πλάτῳ γέγραπται. R.

A. ὁ Ἀυσίας οὗτος ῥήτωρ ἦν. R.

A. Ἀκουμένῳ] ἱατρός οὗτος ἦν. R.

A. τῷ δὲ σῶ καὶ ἐμῷ ἐταίρῳ] τὸν Ἀκουμένον καὶ Σωκράτους καὶ ἑαυτοῦ καλεῖ ἐταῖρον ὁ Φαῖδρος, τοῦ μὲν Σωκράτους, ὅτι ἱατροὶ ἄμφω· ὁ μὲν γὰρ ὁ Σωκράτης περὶ ψυχὴν, τοῦτο ὁ Ἀκουμένος περὶ σῶμα· τοῦ δὲ Φαίδρου, ὅτι ἀμφοτέρω περὶ τὸ φαινόμενον ἐπτόνται. καὶ γὰρ ὁ Φαῖδρος περὶ τὸ φαινόμενον κάλλος τὸ ἐν τοῖς λόγοις ἐπτόνται, καὶ Ἀκουμένος ἱατρός ἐστὶ τοῦ φαινομένου, τουτέστι τοῦ σώματος. S.

A. ὅτι δρόμοι τόποι τινὲς ἦσαν, ὅπου ἔτρεχον οἱ νέοι. ἐκείνων οὖν τῶν ἐν τοῖς δρόμοις γυμνασίων ἀκοπώτεροι οἱ περίπατοι, ὡς κατὰ σχολὴν καὶ κατὰ βραχὺ γυμνάζοντες καὶ τὰς ἀναπαύλας αὐτοῦ πλησίον ἔχοντες· ὅτε γὰρ τις βούλεται, δύναται καθέζεσθαι. R S.

B. Μορυχία] τῇ ἀπὸ Μορύχου. Μόρυχος δὲ γάστρις τῆς

σπος, ὃν καὶ ἡ κωμωδία ὡς γαστρίμαργον διαβάλλει, ἐν τῇ
 οἴκῳ οὖν οἰκίᾳ τὸν ἀκόλαστον Ἀνσίαν προσμένειν εἰ-
 R.

B. τῶν λόγων εἰστία] Ἀττικὴ ἢ σύνταξις . . . μέρους λέγειν.
 οἱ γὰρ καὶ ἔφαγον τοῦ ἄρτου φασίν, οὐ τὸν ἄρτον, καὶ
 τοῦ οἴνου, ἀλλ' οὐ τὸν οἶνον. οὕτως οὖν καὶ ἐνταῦθα εἰ-
 ρμας τῶν λόγων. τὸ κοινὸν εἰστία ὑμᾶς τοῖς λόγοις. ὅσοι
 πειν φασὶ τὴν διὰ πρόθεσιν, ἔν' ἡ εἰστία ὑμᾶς διὰ τῶν λό-
 γῶν κατὰ σκοποῦ βάλλουσιν. O.

B. ἀσχολία ἢ περὶ τὰ ἀνθρώπινα πράγματα διατριβὴ καὶ
 νητὸν βίον περιολκὴ. σχολὴ γὰρ ἡ ἀπόθεσις τούτων καὶ
 λκὴ ἐπὶ τὸ νοερώτερον καὶ καθαρώτερον. διὸ καὶ σχολα-
 λέγεται κατὰ τὴν εἰς ἑαυτὸν στροφὴν ἢ ἀπόθεσιν τῶν ἀν-
 ὦν, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης φησί. R.

C. τὸ πειρώμενον παθητικῶς ἀκουστέον, ἀντὶ τοῦ πειρα-
 ὦν παρὰ τινος, τουτέστι προσπαιζόμενον καὶ προσβαλλό-
 τὸ δὲ κεκόμψεται, οτι πάντα τὰ ἔνυλα κομψὰ καὶ ἀπα-
 R.

C. τὸ χαριστέον ἐστὶν ἢ τὸ διδόναι τί τιμι χωρὶς ἀντιδό-
 ἢ τὸ ἐν λόγοις τιμὴ ὑποκλίνεσθαι, ἢ ὡς νῦν, τὸ πρὸς ἀφρο-
 ἑαυτὸν συνουσίαν ἐπιδιδόναι τιμὴ. R.

D. ὅτι Ἡρόδικος Σηλυμβριανὸς ἱατρός ἦν καὶ τὰ γυμνάσια
 εἰχους ἐποιεῖτο, ἀρχόμενος ἀπὸ τινος διαστήματος οὐ μα-
 ἀλλὰ συμμέτρου, ἄρχι τοῦ τείχους, καὶ ἀναστρέφων. R S.

E. κατὰ σχολήν] ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, ἢ ἐν εὐκαιρίᾳ. R.

228 A. οὐδέτερα] τὸ Σωκράτη καὶ Φαῖδρον ἀγνοεῖν καὶ
 ὅ ἐπιλελῆσθαι. R.

A. ἐκεῖνος] κατ' ἀποστροφὴν πρὸς Φαῖδρον ὁ λόγος, ὡς
 μὴ ἐκεῖσε παρόντος αὐτοῦ. R.

B. συγκορυβαντιῶντα] συνενθουσιῶντα. R.

C. τάχα πάντως] . . ταχέως οὐ . . καὶ εἰκαστικῶς διὰ τοῦ
 καὶ βεβαιωτικῶς διὰ τοῦ πάντως. O.

C. ἁμωσγέπως] ὁπωσδήποτε, ἐν γέ τιμι, καθ' ὅντινα οὖν
 ν. R.

D. ω φιλότης] ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε, ἀπὸ τῆς διαθέσεως τὸ δια-
 ὦν καλῶν. R.

229 B. Ἀργαίος Ἀρτέμιδος ἱερὸν ἱδρυσαν Ἀθηναῖοι διὰ τὸ

ἔφορον εἶναι παντός τοῦ ἀγρίου τὴν θεὸν καὶ πᾶν τὸ ἄγριον καὶ ἀνήμερον καταστέλλειν. R S.

D. Ἀρείου πάργου] δικαστήριον Ἀθήνησιν ἐν ἀκροπόλει οὕτω καλούμενον, πάργος μὲν ὅτι ἐν τόπῳ ὑψηλῷ τοῦτο, Ἀρείος δὲ παρ' ὅσον οἱ νόμοι ἐκείσε ἐκρίνοντο, ὃ δὲ Ἀρης τούτων ἔφορος ἦν. ἢ ὅτι τὸ δόρυ ἐπῆξεν ἐκείσε, ὁπότε δίκην ἔλαχε πρὸς Ποσειδῶνα, τὸν τούτου υἱὸν Ἀλκιορόδιον ἀνελών, ὃς Ἀλκίπην ἐβιάσατο τὴν Ἀρείος αὐτοῦ καὶ Ἀγραύλου τῆς Κέκροπος θυγατέρα. R S.

E. γραμμα] ἐπίγραμμα τὸ γνωστὸ σπαντόν. ἐπὶ ταῦ προφυλαίου τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ γεγραμμένον. Δελφοὶ δὲ πόλις ἐπὶ τῷ Παρνασσῷ πρὸς τῇ Φωκίδι. R.

230 A. Τυφῶν Γῆς καὶ Ταρτάρου υἱός, γεννηθεὶς ἐν Σικελίᾳ, εἶδος ἔχων συμμιγῆς ἀνδρός καὶ θηρίου. τεθυμμένον δὲ οἶονεὶ ὑπὸ πυρός ἐκκαυμένον ἢ βεβλαμμένον. R.

B. ἄγνος φυτόν τι θαμνωδες, ἢ ἐστὶν ἡ λύγος. R.

B. Ἀχελῷος ποταμὸς Αἰτωλίας. R.

E. ἀξιώ δὲ μὴ διὰ τοῦτο ἀτυγῆσαι] πρῶτον μὲν λέγει, ὥς μετεμέλει τοῖς ἐρασθεῖσιν ὧν εὖ ἐποίησαν τὸν ἐρώμενον, ἐπαδὰν παύσονται τῆς ἐπιθυμίας· δεύτερον ὅτι τοὺς πόνοὺς ὑπολογίζονται, οὓς ἔσχον ἐν τῷ ἐρᾶν καὶ ὅτι παρημέλησαν τῶν οἰκειῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἡγοῦνται τοῖς ἐρωμένοις ἀποδεδωκέναι τὴν ἀξίαν· τρίτον ὅτι λέγοντες οὓς ἐρῶσι φιλεῖν ὑπὲρ πάντας, δηλοῦν ὅτι τοὺς πρὸ τοῦ γενομένου ἐρωμένους κακῶς διαθήσουσιν αὐτούς διὰ τοὺς ὕστερον· τέταρτον ὅτι ὁμολογοῦσιν καὶ αὐτοὶ νοσεῖν καὶ μὴ σωφρονεῖν· πέμπτον ὅτι εἰ τοὺς ἐπιτηδαιοτέρους πρὸς φιλίαν δεῖ αἰρεῖσθαι, ἐκ τῶν μὴ ἐρώντων ἐνμαρσετέρα ἢ ἐκλογῇ πλειόνων ἦντων, χαλεπωτέρα δὲ ἐκ τῶν ἐρώντων, ὀλιγότεροι γάρ· ἕκτον τὴν αἰσχύνην δεδιώτας χρὴ φυλάττεσθαι τοὺς ἐρώντας· ἀλαξουεύονται γὰρ πρὸς τοὺς ἄλλους δεικνύντες, οἳ οὐ μάλιστα ἐπόνθησαν· ἑβδομον ὅτι καὶ προστάττουσι τὰ τοιαῦτα, ὥστε εἰς ὑποψίαν ἔξωθεν ἀφικέσθαι, ὅτι γεγένηται αὐτοῖς ἢ μέλλει πληρωθῆσεσθαι ἡ ἐπιθυμία· ὁγδοον ὅτι τῶν πρὸς τοὺς ἄλλους ἀπατρέπουσι συνηθειῶν, δεδοικότες μὴ παρενδοκιμηθῶσιν· ἔννατον ὅτι οἱ μὴ τὸν τρόπον γινόντες, ἀλλὰ τοῦ σώματος ἐπιθυμήσαντες ἀντιτιποιοῦνται τῶν παιδικῶν, διὸ εὐχερεῖς εἰς μεταβολήν· δέκατον ὅτι καὶ ἐπαινοῦσι καὶ νένοναί παρὰ τὸ

προσῆκαν, τὸ μὲν κακῶς κρίνοντας διὰ τὴν νόσον, τὸ δὲ δεδιότες μὴ ἀπέχθωνται. εἴτα ἀνθυποφορὰς τινας ποιεῖται. ὧν μία μὲν ἐστίν, ὅτι φιλία βέβαιος * οὐ δύναται * ἀνευ ἔρωτος συστήναι· λυεῖ δὲ αὐτὴν διὰ τοῦ καὶ πρὸς πατέρας καὶ ἀδελφούς καὶ ἡλικιώτας γίνεσθαι βεβαίαν τὴν χωρὶς ἔρωτος. δευτέρα δὲ αὕτη, ὅτι τοῖς δεομένοις μᾶλλον δεῖ παρέχειν ἢ τοῖς μὴ· ἐνίσταται δὲ ἐνταῦθα, ὅτι οὕτως ἂν τοῖς αἰτοῦσι τροφὰς καὶ τὰς ἐστιάσεις παρέχοιμεν, καὶ οὐ τοῖς ἀξίοις, τρίτον εἰ δὲ κοινῶς πᾶσι τοῖς μὴ ἐρῶσι χαρίζεσθαι· τοῦτο δὲ φησί καὶ οἱ ἐρασταὶ οὐκ ἀξιώσουσιν, ὥστε πᾶσι τοῖς ἐρῶσι παρέχειν. ἐπὶ πᾶσι κεφάλαιον ἔθηκεν, ὅτι τοὺς ἐρῶντας καὶ οἱ οἰκτεῖοι νοουθετοῦσιν ὡς κακοῦ ὄντος ἐπιτηδεύματος, τοὺς δὲ μὴ ἐρῶντας οὐδεὶς αἰτιᾶται. ταῦτα μὲν τὰ λεχθέντα αἰτιᾶται ὁ Πλάτων. Ο.

231 E. εἰ τοίνυν τὸν νόμον τὸν καθεστηκότα δέδοικας] εἰ τοίνυν τὸν νόμον λέγει τοιοῦτον, ὡς νενομισμένου αἰσχροῦ τοῦ χαρίζεσθαι, τοῦτο δὲ πρῶτον μὲν παρ' ἱστορίαν ἐστίν, ἐπὶ δὲ καὶ ἐναντίωμα ἔχει. εἰ γὰρ αἰσχρὸν ἐστὶ τὸ χαρίζεσθαι κατὰ τὸν νόμον, οὐδενὶ χαριστέον, οὔτε τῷ ἐρῶντι οὔτε τῷ μὴ ἐρῶντι· τὸ γὰρ αἰσχρὸν πρὸς οὐδένα ποιητέον οὐδὲ λεκτέον. ὅτι δὲ παρ' ἱστορίαν, ἐκ τῶνδε μαθεῖν ἐστι. καὶ γὰρ παρ' Ἀθηναίοις ἐφείτο ἐρᾶν, καὶ τοῦ ἔρωτος βωμοὶ καὶ ἀγάλματα ἦσαν καὶ Ἀντέρωτος, ὡς καὶ ἐπιγράμματά γε ἐπὶ τῶν ἀγαλμάτων ἐγγράπτο ἐπανούντων τὸ ἐρᾶν. καὶ ὁ δρόμος γε ὁ μακρὸς τοῖς Παναθηναίοις ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τοῦ ἔρωτος ἐρένετο· ἐντεῦθεν γὰρ ἀφάμενοι οἱ ἄνηβοι τὰς λαμπάδας ἔθεον, καὶ τοῦ νικῆσαντος τῇ λαμπάδι ἢ πρὸς τῶν τῆς θεοῦ ἐρῶν ἐφήπτετο. ὁ δὲ Σόλων ἐν τοῖς νόμοις καὶ πόσους πῆχεις ἀπέχοντα ἀκολουθεῖν δεῖ τὸν ἐραστὴν τῷ ἐρωμένῳ δεδήλωκε, καὶ τοῖς ἐλευθέροις τὸ ἐπιτηδεῖν τετήρηκε, οὐλοῦν κωλύσας ἐρᾶν ξηραλομφεῖν τε, καὶ τὸν μὴ θρέψαντα τοὺς γονεῖς μηδὲ θάψαντα καὶ τὸν προύριον προδεδωκότα· καὶ ἐν τοῖς ποιήμασιν ὡς καλοῦ τοῦ ἐρᾶν μνημονεύει λέγων·

ὄλβιος ὃ παῖδές τε φίλοι καὶ μώνυχες ἵπποι
καὶ κύνες ἀργεῦνται καὶ ξένος ἀλλοδαπός·

καὶ ἔτι·

ἔργα δὲ Κυπρογενεὺς νῦν μοι φίλα καὶ Διονύσου
καὶ Μουσέων * ἃ * τέλῃσ' ἀνδράσιν εὐφροσύνας. Σ.

234 D. ὁμιονίως] πανούργως, δολίως, κερουμένως. R.

D. γάννυσθαι] φαιδρύνεσθαι, χαίρειν, διαχέεσθαι. R.

D. συνεβάκχευσα] σὺν σοὶ ἐπὶ τῷ κρείττονι παρήλλαξα. R.

E. φιλλίου] τοῦ τὰ περὶ φιλίας ἐπισκοποῦντος. R.

235 C. Σαπφῶ λυρική ποιήτρια, Σκαμανδρωνύμου, Μιτυληναία. Ανακρέων δέ, καὶ οὗτος λυρικός ποιητής, Σκυθίου ἢ Παρθενίου, Τηῖος. R S.

D. οἱ ἐννέα ἄρχοντες, κατ' ἐνιαυτὸν καθιστάμενοι, ὥμουν μὴ παρανομήσειν, εἰ δὲ φωραθεῖεν, ἐκ καταδίκης τῷ Ἀπόλλωνι πέμπειν εἰκόνα χρυσήν, ἐπὶ καταδίκη μὲν τοῦ ἄρχοντος, χαριστήριον δὲ τῷ θεῷ παρὰ Ἀθηναίων. Σωκράτει γοῦν ὑπισχνέται Φαῖδρος, εἰ καλλίω λόγον εἴποι Ἀνσίου, καθάπερ οἱ ἄρχοντες, εἰκόνα καὶ αὐτοῦ καὶ Σωκράτους χρυσήν εἰς Δελφούς τῷ Ἀπόλλωνι ἀναθήσειν. Εἰς τὸ αὐτό. ὁ πολέμαρχός ἐστιν ἄρχων ὡς κατηγγύων τοὺς ξένους· ἔστι δὲ ὥσπερ λοχαγὸς τοῦ βασιλέως, ὃς καὶ ἀπόντος αὐτοῦ ἐπιμελεῖται τῶν κατὰ τὴν πόλιν. ὁ δὲ βασιλεὺς μυστηρίων προνοεῖται καὶ τὰς θυσίας τὰς πατρίους διοικεῖ. ἄρχων δὲ ἐστὶν ὁ ἐπώνυμος τοῦ ἐνιαυτοῦ. οἷς πᾶσι καὶ ἑορταὶ καὶ θεοὶ οἷς θύουσι καὶ δέκαι τινὲς ἀπονέμονται. οἱ δὲ θεσμοθετεῖται ἕξ εἰς τὸν ἀριθμὸν, ἀφ' ὧν καὶ ὁ τόπος, ὅπου συνήσαν καὶ ἐσιτοῦντο, θεμίστιον ἐκαλεῖτο. εἶχον δὲ ξουσίαν τοῦ ὑπογράψαι τὰ δικαστήρια, καὶ τὰς εἰσαγγελίας εἰσῆγον καὶ τὰς χειροτονίας καὶ προβολὰς καὶ γραφὰς παρανόμων καὶ ἄλλων τινῶν. R S.

236 A. τοιαῦτα καὶ τοιούτων περὶ τῶν ἀναγκαιῶν φησὶν, ὧν τὴν εὐρεσιν ἢ φύσιν πορίζει, τὴν δὲ διάθεσιν ἡμεῖς· παρ' ἧς καὶ ἔπαινος ἢ ψόγος ἐστὶν ἡμῖν. τῶν δὲ μὴ ἀναγκαιῶν λέγει τῶν χρησίμων, ὧν καὶ ἡ εὐρεσις καὶ ἡ διάθεσις ἐξ ἡμῶν· παρ' ὧς δὲ καὶ ἐπαινούμεθα ἢ ψεγόμεθα. οἷον ἀναγκαιὸν ἐστὶ καὶ Ἀνσίος καὶ Σωκράτει καὶ πᾶσι τοῖς κατὰ φύσιν ἔχουσι τὸ λέγειν ὡς ἡ ἐρῶν ἀκόλαστον ἔρωτα μαίνεται, ὁ δὲ μὴ τοῦτον ἐρῶν σωφρονεῖ. ἡ δὲ περὶ τούτου διάθεσις ἐπαινετὴ Σωκράτους, ὅτι ἀληθὴς Ἀνσίου δὲ οὐ, κατὰ προσποιήσιν γάρ. R.

B. Κύψελος Περιάνδρου πατήρ ἦν, οὗπερ οἱ υἱεῖς Κορινθίου τύραννοι γεγονότες ὑπὸ Κορινθίων κατελύθησαν. ἤνυσαν οὖν οὗτοι, εἰ πάλιν τὴν ἀρχὴν ἀνακτήσαντο, χρυσοῦν ἀνδράσιν τὰ τῷ θεῷ ἀναθήσειν ἐν Ὀλυμπίᾳ ὁλόσφυρον. οἱ δὲ ἀνκρατήσαντες Κορινθίου ἀνέστησαν ἐκεῖσε μέγιστον ὄνημα γουσσῶν τοῦ

Διός. Ὀλυμπία δὲ ἐστὶ τόπος τις κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ἐν Πίσῃ πόλει τῆς Ἠλίδος χώρας, ἐνθα τὰ Ὀλύμπια, ἀγῶν πενταετηρικός, Μουννυμῶνος μηνὸς ἤγετο τῷ Διί, ἐν οἷς κόνινου στέφανος ἀθλον ἐδίδοδο τῷ κινήσαντι. τινὲς δ' οὐ κόνινον, ἀλλ' ἐκ τῆς λεγομένης καλλιστεφανου ἐλαίας. διαφέρει δὲ κόνινον ἐλαϊκὸν ἀγροειλαίας. ἤγετο δὲ καὶ κατ' ἐνιαυτόν, ἅπερ ἐλάττω ἐκά-
λου. R S.

B. σφυρήλατος] δι' ὅλου βάθους καστός. R.

B. εἰς τὰς ὁμοίας λαβὰς] ἀπὸ μεταφορᾶς εἰρηται τῶν παλαιόντων, οἱ τοῦ ἀφωρισμένου αὐτοῖς πρὸς τὸ παλαιὸν τόπον ὅποτε ἐκπέσειεν, εἶτα ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ καὶ τόπου καὶ σχήματος εἰ πάλιν ἔλθοιεν, εἰς ὁμοίας ἐληλυθέναι λέγονται λαβας, ὡς καὶ νῦν ὁ Σωκράτης εἰς τὴν αὐτὴν τῷ Φαίδρῳ περιῆλθε προσπολῆ-
σιν τοῦ μὴ δύνασθαι λέγειν. R S.

C. τῶν κωμωδῶν] ἔθος ἦν αὐτοῖς τὸ τοῖς ἐρωτῶσιν, οἷον δέδωκάς μοι τόδε, πάλιν τὸ αὐτὸ λέγειν τοὺς ἀποκρινομένους, δέδωκάς μοι τοῦτο. οὕτως οὖν καὶ πρὸς Σωκράτη Φαίδρον εἰ-
πεῖν, ὡς εἰ ἐγὼ Σωκράτην ἀγνοῶ, καὶ τὰ ἐξῆς. R.

237 A. ἔθνος τι ἡπειρωτικὸν τῶν ἐσπερίων τῷ Αἰγύῳ οὐ-
τω μουσικώτατον εἶναι φασίν, ὡς καὶ μὴδ' ἐν τοῖς πολέμοις παν-
στρατιᾷ μάχεσθαι, ἀλλὰ τὸ μὲν τι τοῦ στρατεύματος ἀγωνίζε-
σθαι, τὸ δὲ ἄδιν πολемоῦντος τοῦ λοιποῦ. R.

B. αἰμύλος] ποικίλος, πυκνός, πανούργος, δολερός· καὶ
αἰμύλλια ἀσινόητος ἐπίχαρις. R.

240 C. ἥλικα] εἰρηται μὲν ἐνταῦθα τῷ Πλάτῳ οὕτως· ἥλι-
κα γὰρ καὶ ὁ παλαιὸς λόγος τέρπειν τὸν ἥλικα. τὸ δὲ τέλειον ἔχει
ἥλιξ ἥλικα τέρπε, γέρον δὲ τε τέρπε γέροντα,

ὡς φησι καὶ ὁ Ξενοφῶν γεροντοκόμικα. R.

241 B. ὀστράκου μεταπεσόντος] ὀστράκου περιστροφῇ ἐπὶ
τῶν διὰ τάχους εἰς φυγὴν ὁρμῶντων. εἰρηται δὲ ἀπὸ παιδιᾶς
τοιαύτης. διελόντες ἑαυτοὺς οἱ παῖδες ὡς ἰσαριθμούς γενέσθαι,
οἱ μὲν πρὸς ἀνατολὴν ἴσταντο, οἱ δὲ πρὸς δυσμᾶς· ἄλλος δὲ τις
μεταξὺ ἐκατέρων καθήμενος ὀστράκον εἶχεν, ἐκ μὲν τοῦ ἐνὸς
μέρους κεχρισμένον λευκῷ, ἐκ δὲ θατέρου μέλανι· καὶ ἔρριπτε
τοῦτο ὀρθόν. καὶ εἰ μὲν κατεφέρετο τὸ λευκὸν μέρος ἄνω, οἱ
πρὸς ἀνατολὰς ἐστώτες ἐδίωκον τοὺς πρὸς ταῖς δυσμαῖς· εἰ δὲ
τὸ μέλαν ὄνω, οἱ πρὸς ταῖς δυσμαῖς ἐδίωκον. ἕως καταλέβουεν.

καταλήφθιντες δὲ ἐβαστάζοντο ὑπ' αὐτῶν ἀφ' οὗ καταλήφθησαν τόπον, ἕως ἐπανέλθωσιν ἐπὶ τὸν τόπον ἀφ' οὗ τὴν ἀρχὴν ἐφυγον. R S.

D. ὡς λύκοι] παρρωδεῖ τὸ Ὀμηρικόν εἰρημένον ἐν τῇ χραψωδίᾳ

ὡς οὐκ ἔστι λέονσι καὶ ἄρνασιν ὄρκια πιστά,
οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν.

ἡ παροιμία οὖν ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶς ἐχόντων. R.

242 A. σταθερὸν τὸ σφῶδρα θερμόν. ἀπὸ τῆς ἐν τῷ θέρει μεσημβρίας. καὶ Ἀντίμαχος· θέρους σταθεροῦ. καὶ τὸ ἔστος οἱ καὶ ἡρεμοῦν σταθερὸν λέγουσι. R.

B. οὐ πόλεμον ἀγγέλλεις, ἐπὶ τῶν ἀγαθὰ ἀγγελλόντων. ἐμνήσθη ταύτης καὶ ἐν τῷ τρίτῳ τῶν Νόμων. R.

C. ἀφοσιώσωμαι] ἀποπληρώσωμαι τὴν παραλελειμμένην ὁσιότητα. ἔστι γὰρ ἀφοσιώσις ὁσιότητος παραλελειμμένης ἀποπληρώσις. R.

C. ἐθραξέ] ἐτάραξεν. ἠνώχλησεν. ἐνυξεν, ἐκίνησεν, ἐδινώπησεν. R.

C. ἐδυσωπούμην] ἀντὶ τοῦ ὑπ' αὐτοῦ. R. ὑπώπτεον. O.

C. ἀμπλακῶν] ἀμαρτάν. R.

243 A. ὃν Ὀμηρος μὲν οὐκ ᾔσθετο. Στῆσιχόρος δὲ] περὶ τῆς Ὀμήρου τυφλώσεως διαφοροὶ φέρονται ἱστορίαι· αἱ μὲν γὰρ αὐτὸν καὶ τυφλὸν ἐκ γενετῆς λέγουσιν καὶ οὕτω τετέχθαι, οἱ δὲ ποιεῖν αὐτὸν παρὰ τῷ τάφῳ τοῦ Ἀχιλλέως πολλὰς τινας καταβλέσθαι εἰς τὸν ἥρωα χοῆς καὶ στεφάνους, καὶ παρακαλεῖν αὐτοῦ ὀφθῆναι αὐτῷ· ὁ δὲ ἥρωας ὤφθη μετὰ τῆς πανοπλίας λαμπρῶν καὶ Ὀμηρος μὴ ἐνεγκὼν τὴν θίαν καὶ τὴν λαμπηδόνα τῶν ὀπλῶν ἐτυφλώθη. οἱ δὲ ὅτι ἐπειδὴ εἶπε περὶ τῆς Ἑλένης, ὅτι ἠρπάζθη καὶ ἠγάγετο αὐτὴν Ἀλέξανδρος εἰς τὸ Ἴλιον καὶ ἔσχεν ὡς γυναῖκα, κατὰ μῆνιν τῆς ἠρώϊνης ὡς ὕβρισθείσης παρ' αὐτοῦ ἐτυφλώθη. περὶ δὲ τοῦ Στῆσιχόρου φασί, ὅτι Λοκροὶ καὶ Κροτωνιάται ἐπολέμουσαν πρὸς ἀλλήλους, ἔθος δὲ ἦν τοῖς Λοκροῖς, μέρος τῆς στρατιᾶς ἀφροσύνην ἀνιερῶν τοῖς ἥρωσιν ὡς ἐκείνων φρονοῦντων αὐτό· τὸν οὖν Λεωνύμω τὸν στρατηγὸν τῶν Κροτωνιατῶν ἐπιθέσθαι ἐκείνῳ τῷ μέρει ὡς ἀφροσύνην, καὶ τραυλῆναι ἐξ ἀδήλου ἀναχωρησάιν χαλεπῶς διακείμενον ὑπὸ τοῦ τραύματος· ἐλθεῖν οὖν αὐτὸν εἰς τὸ ἐν Ἀλφειοῖς ποταμῷ διὰ θεοσπίην. καὶ

λαβεῖν χρησμόν, ὅτι ὁ τρώας καὶ ἰάσεται· ἐπανερομένον δ' αὐτοῦ καὶ τίς ὁ τρώας — καὶ γὰρ ἦν ἄδηλον — ἀκοῦσαι ὁ Ἀχιλλεύς. ἐπελθόντα οὖν αὐτὸν εἰς Λεύκην τὴν νῆσον ἱκετεύσαι τὸν ἥρωα καὶ ἰδεῖν κοιμηθέντα τινὰς τῶν ἠρώων, καὶ λαβεῖν μὲν παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως θεραπείαν, ἀκοῦσαι δὲ παρ' αὐτῶν, εἰπεῖν τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι οὐδὲν λανθάνει θεοὺς οὐδὲ ἥρωας ὧν πράττετε. ὧ ἀνθρώποι· ἐλθεῖν δὲ καὶ τὴν Ἑλένην καὶ εἰπεῖν ἀπαργεῖλαι Σησιχόρῳ παλινωδίαν ἄσαι, ἵνα ἀναβλέψῃ· καὶ γὰρ Ὀμηρον δι' αὐτὸ τοῦτο τετυφλώσθαι, ὥς κακηγορήσαντά με· καὶ οὕτω τὸν Σησιχόρον ἀκούσαντα παρὰ τοῦ Λεωνύμου γράφει τὴν παλινωδίαν καὶ οὕτως ἀναβλέψαι. S.

A. Πέργαμα] τὰ ὑψηλά. R.

B. παλινωδία] ἐναντία ᾧδῇ ἣ ῥῆσις τῆς προτέρας. R.

244 B. Δωδώνη πόλις τῆς Μολοσσίδος, ἐν ἣ τὸ μαντεῖον τοῦ Διός. R. περὶ τοῦ Δωδωναίου μαντείου διάφορα εἰσι τὰ ἱστορούμενα. λέγουσι δὲ οἱ μὲν ὅτι ὄρνις ἦν ἐκεῖ ἣ μαντεύουσα, οἱ δὲ ὅτι περιστεραί, τὸ δὲ ἀληθές, ὅτι γυναῖκες ἦσαν ἱέρειαι αἱ μαντεύουσαι ὄρνι τὴν κεφαλὴν στεφόμεναι, αἵτινες ἐκαλοῦντο πελειάδες. ἴσως οὖν ἀπὸ τοῦ ὀνόματος πλανηθέντες ὑπώπτευσαν εἶναι περιστεράς τὰς μαντεύουσας· ἐπειδὴ δὲ καὶ τὴν κεφαλὴν ὄρνι κατεστέφοντο. ἴσως διὰ τοῦτο εἰρήκασι καὶ τὴν ὄρνι μαντεῖν. ἔστι δὲ Διὸς τὸ μαντεῖον, τὸ δὲ ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνος. S.

B. Σίβυλλαι μὲν γεγόνασι δέκα, ὧν πρώτη ὄνομα Σαρρήθη. Χαλδαίαν δὲ φασιν αὐτὴν οἱ παλαιοὶ λόγοι, οἱ δὲ μᾶλλον Ἑβραίαν· καὶ δὴ καὶ ἐν τῶν παιδῶν τοῦ Νῶε εἰς γυναῖκα ἀρροσθῆναι, καὶ συνεισελθεῖν αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἐν τῇ κιβωτῷ. ταύτην καὶ τὰ περὶ τῆς πυργοποιίας χρησμοδῆσαι φασί, καὶ ὅσα τοῖς ταύτων συνέβη τολμήμασι· χρησμοδῆσαι δὲ πρὸ τῆς διαφύσεως τῶν γλωσσῶν γενομένην γλῶσσην φασί τὰ χρησμοδῆντα τῇ Ἑβραϊκῇ· οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰ τὸν Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα προεἰπεῖν· ἥς καὶ μνήμην Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον ἀναγράψας πεποίηκε. Δευτέρα δὲ Ἀβυρσα, ἥς μνήμην ἐποίησατο ἐν τῷ τῆς Λαμίας προλόγῳ Εὐριπίδης· ὄνομα δὲ αὐτῆς οὐ πᾶν σαφηνίζουσι. Τρίτη Δελφίς, ἣ ἐν Δελφοῖς τεχθεῖσα, περὶ ἥς ἱστορήσε Χρύσιππος ἐν τῷ περὶ θεότητος βιβλίῳ. Τέταρτη Ἰταλική, ἣ ἐν ἐρημίᾳ τῆς Ἰταλίας τὴν διατρι-

βῆν λαχοῦσα· ἥς υἱὸς ἐγένετο Εὐάνδρος ὁ τὸ ἐν Ρώμῃ τοῦ Πα-
νὸς ἱερὸν τὸ καλούμενον Λούπερcon κτίσας· περὶ ἧς ἔγραψεν
Ἐρατοσθένης. Πέμπτη ἡ Ἐρυθραία, ἥτις καὶ τὰ κατὰ τὸν Τρωϊ-
κὸν πόλεμον συνενεχθέντα προηγόρευσε· περὶ ἧς Ἀπολλόδορος
ὁ Ἐρυθραῖος διεξέρχεται. Ἑκτη ἡ Σαμία, ἥς τὸ κύριον ὄνομα
Φυτώ φασιν. Ἑβδόμη ἡ Κυμαία μὲν γένος, ὄνομα δὲ Ἀμαλθεία·
αἱ δὲ Ἐρωσίλην φασί· παρὰ τισι δὲ κλησιν ἡνέγκατο Ταράξαν-
δρα· Βιογύλιος δὲ ὁ Ῥωμαῖος ποιητὴς Ἀμφόβην αὐτὴν ὀνο-
μάζει. Ὀγδόη ἡ Ἑλλησποντία, ἥτις ἐν κώμῃ Μαρυνισσῶ τὴν γέ-
νεσιν ἔσχε περὶ τινα πολέμην Γεργετίωνα· ὑπὸ τὴν ἐνοσίαν δὲ
αὕτη τῆς Τροίας ἐτύγχανεν· ἦν ἐν καιρῷ Σόλωνος καὶ Κύρου,
ὡς ἔγραψεν Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός. Ἐννάτη ἡ Φρυγία. Ἐπί-
τῃσι δεκάτη ἡ Τιβουρτία μὲν γένος, ὄνομα δὲ Ἀλβουναία. ταύ-
τας δὲ φασὶ τῶν φρενῶν ἐξισταμένας τὰ μέλλοντα χρησιμώδεις
τῶν ὑπολαμβάνοντων δὲ γραφῇ τοὺς χρησμούς οὐκ ἐχόντων
σοφίαν τὰ χρησιμωδούμενα γράφειν ἀπταιστίας, ἄλλως τε καὶ τῷ
τάχει τῆς φροῆς τῶν λόγων οὐκ ἐχόντων καθυπηρετοῦμενας τῇ
χείρῃ, συμβῆναι πολλοὺς τῶν χρησμῶν εἰς χωλιάμβους διαπε-
σεῖν καὶ μηκέτι τυχεῖν διορθώσεως, ἅτε δὴ τῶν χρησμῶν γυ-
ναίων ἐν ἐκστάσει μὲν καθεστῶτων, ἐπειδὴ τὴν ὑπάρξιν προη-
γόρευον τῶν μελλόντων, πεπαισμένων δὲ τοῦ χρησμολογεῖν μη-
δαμῶς αἰσθησιν ἐχόντων μήτε ὧν ἔλεγον μήτε τί ἂν βούλοιντο
τὰ χρησιμωδούμενα. πᾶσαι μὲν οὖν μαντικαί, ἡ δὲ Ἐρυθραία,
ἡ καὶ Εριφύλη καλουμένη, τῶν ἄλλων ἐξαίρετος· καὶ γὰρ γεννη-
θεῖσα εὐθύς προσεῖπεν ἐξ ὀνόματος ἑκαστον καὶ ἑμμετρον ἐφθίγ-
ξαιτο, καὶ εἰς βραχὺν χρόνον τέλειον εἶδος ἀνθρώπου ἔλαβε. R S.

C. κυρίως τῷ ἀπειροκάλως ἐχρήσατο· αὐτὸ γὰρ καλῶς
ἔχοντος τοῦ ὀνόματος τῆς μανίας, ἀπειρία τοῦ καλοῦ ἡγνόησαν
τὸ καλὸν τοῦ ὀνόματος. R.

248 A. ὑποβρύχια] ὑπὸ τὸ ὕδωρ, ὃ ἐστὶ τὴν γένεσιν, ποι-
τισθεῖσαι. R.

C. Θεσμός τε Ἀδράστειας] ἡ Ἀδράστεια μία ἐστὶ θεὸς τῶν
μενουσῶν ἐν τῇ νυκτί. γενομένη ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας·
ἡ μὲν οὖν Μελίσσος κατὰ τὴν πρόνοιαν αἰρηται, ἡ δὲ Ἀμαλθεία
κατὰ τὸ ἀκλινὲς καὶ μὴ μάλθασσέσθαι. ἐκ τῆς οὖν προνοίας
τῆς ἀκλινούς γεγονεν ἡ Ἀδράστεια, ἥτις ἀδελφὴ ἐστὶ τῆς Εἰδῆς.

ἡ πάντων ὁμοῦ τῶν νόμων τὰ μέτρα ἐν ἑαυτῇ συλλαβοῦσα καὶ συνέχουσα αὕτη ἐστὶν ἡ Ἀδράστεια κεκλημένη διὰ τὰ τὰ ὑπ' αὐτῆς τεθέντα καὶ νομοθετηθέντα ἀναπόδραστα εἶναι· διὸ καὶ πρὸ τοῦ ἄντρου τῆς Νυκτὸς ἡγεῖν λέγεται·

παλάμῃσι δὲ χάλκεα ῥόπτρα

δῶκεν Ἀδραστείῃ.

ἐν τοῖς προθύροις γὰρ τοῦ ἄντρου τῆς Νυκτὸς ἡγεῖν λέγεται τοῖς κυβάλοις, ἵνα πάντα [τὰ] αὐτῆς τῶν νόμων κατήκοα γένηται. ἐνθὺν μὲν γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ τῆς Νυκτὸς καθήται ὁ Φάνης, ἐν μέσῳ δὲ ἡ Νύξ μαντεύουσα τοῖς θεοῖς· ἡ δὲ Ἀδράστεια ἐν τοῖς προθύροις, πᾶσι νομοθετοῦσα τοὺς θεῖους θεσμούς· διαφέρει δὲ τῆς ἐκεῖ Δίκης, ὡς νομοθετικῇ δικαστικῇ· καὶ ἡ μὲν ἐκεῖ Δίκη λέγεται εἶναι τοῦ Νόμου τοῦ ἐκεῖ καὶ Εὐσεβείας, αὐτὴ δὲ ἡ Ἀδράστεια ἐκ Μελίσσου καὶ Ἀμαλθείας * οὕσα περιεκτικὴ ἐστὶ καὶ τοῦ νόμου*. S.

254 E. ὕσπληξ ἀφετήριον, πληγῇ, ὥσπερ νῦν, πάσσαλος, κεράτινος κήκος, πάντα θηλυκῶς. R.

E. ἐρείσας] ἐκκύσας. R.

256 E. ἐννέα χιλιάδας] ἐννέα χιλιάδας εἶπεν, ἐπειδὴ ἐν τῇ πρώτῃ γενέσει ἡ περίοδος ἡ ἀπὸ τοῦ νοητοῦ ἐπὶ τὰ τῆδε οὐδεμίαν κάκωσιν ἔχει. R.

257 B. ἐπαμφοτερίζῃ] Ἀνσίᾳ καὶ ἐμοὶ Σωκράτει ἔπνηται. R.

C. λογογράφον] λογογράφους γὰρ ἐκάλεον οἱ παλαιοὶ τοὺς ἐπὶ μισθῷ λόγους γράφοντας καὶ πιπρόσκοντας αὐτοὺς εἰς δικαστήρια, ᾧτορας δὲ τοὺς δι' ἑαυτῶν λέγοντας. R S.

D. γλυκὺς ἀγκῶν] ἐπὶ τῶν κατειρῶνευμένων. τόπος δὲ ἐστὶν ἐν τῇ Μεμφίδι Ἀγκῶν προσαγορευόμενος ὑπὸ τῶν πλεόντων κατ' ἀντίφρασιν ὥσως, διὰ τὸ δυσχερές· ἐνιοὶ δὲ τάττουσιν αὐτὴν ἐπὶ τῶν εὐθυμούντων, παρ' ὅσον τὸν ἀγκῶνα οἱ εὐφραινόμενοι τιθέασιν. R S.

258 B. ἐμμένῃ] τουτέστι δεχθῇ καὶ μὴ ἐκβληθῇ ὁ λόγος. R.

B. Ἀνκούργος Λακεδαιμονίων, Σόλων δὲ Ἀθηναίων νομοθεταί, Δαρεῖος δὲ τρίτος ἀπὸ Κύρου Περσῶν βασιλεὺς. R.

E. ἀνδραποδώδεις εἰσὶν ἥδοναί αἱ ἄλλων πειθῶν ἀπερό-

259 Α. μεσημβριάζοντα] ἐν μεσημβρίᾳ νυστάζοντα καὶ καθεύδοντα, κηλούμενα. R.

B. φιλόμουσον ἀντὶ τοῦ φιλόσοφου. S.

C. ἄσιτον] σημειῶσαι ὅτι τοὺς τέττιγας λέγει τὸ παραπαν μὴ δεῖσθαι τροφῆς, τῇ δὲ δρόσῳ ἀρκεῖσθαι μόνῃ. R.

D. ἰᾶσι] πέμπουσιν. R.

260 C. ὄνου σκιὰ ἐπὶ τῶν μηδενὸς ἀξίων. φασὶ δὲ εἰλκυσθαι τὴν παροιμίαν ἀπὸ τοῦ Δημοσθένει τῷ ῥήτορι συμβάντος, δίκην γὰρ ποτε, ὡς φησὶν Ἀριστείδης, ἀπολογούμενος, ἥς τὸ τίμημα ἢν τί γρὴ παθεῖν ἢ ἀποτίσαι, τοῦ κατηγοροῦ δεινῶς εἰρηκότος καὶ προξειργασμένου διότι ὁ εὐθυνόμενος οὐδενὶ δικαίῳ μόνῃ δὲ τῇ Δημοσθένους δεινότητι πέποιθεν, ὡς οἱ δικασταὶ μετεωρισθέντες οὐ προσεῖχον τὸν νοῦν τῷ Δημοσθένει, ἀλλ' ἐθορύβουν κωλύοντες ἀπολογεῖσθαι, καὶ τοῦτο συνέβαινεν ἐπὶ πλείονα χρόνον, διαλείποντων ποτὲ μικρὸν καὶ γενομένης βραχείας ἡσυχίας· ἄνδρες, ἔφη, δικασταί, μικρὸν μου χρόνον ἀνάσχεσθε, καὶ συγχωρήσατέ μοι λόγον οὐ πάλα γεγοσιτε διηγῆσασθαι. τῶν δὲ συγχωρησάντων διὰ τὸ μέγα τι ὑπολαβεῖν τὸ ὑπ' αὐτοῦ μέλλον λέγεσθαι, νεανίσκος τις, ἔφη, τῶν ἐπὶ φιλολογίᾳ εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν παραγεγονότων, ὅτε ἀποτρέχειν ἔμελλεν, ἐμισθώσατο ὄνον πρὸς τὸ τὰ σκευῆ αὐτοῦ διακομίσασθαι μέχρι Μεγαρέων. ὑπὸ κίνα δὲ τῆς ὥρας ὑπαρχούσης, κατὰ τὸ μέσον τῆς ἡμέρας ἐκκαίοντος τοῦ ἡλίου σφοδρότερον, οὔτε τὸ ὑποζύγιον συνέβαινεν ἐθέλειν ὁδοιπορεῖν οὔτε αὐτὸν ἀκολουθεῖν δύνασθαι. καταλύσαντος οὖν τὸ φορτίου τοῦ ὀνηλάτου, καὶ τὸν ὄνον στήσαντος ἐκτός τῆς ὁδοῦ, μὴ δυνάμενος ἐπομένειν τὸ καῦμα, ἀλλὰ κακῶς διακείμενος ὑπὸ τὴν τοῦ ὄνου σκιάν ὑποδὺς μένειν οἷός τε ἦν. τοῦ δὲ ὀνηλάτου ἐκεῖνον μὲν κωλύοντος, ἑαυτῷ δὲ ἐπιβάλλειν λέγοντος διὰ τὸ καὶ τὸν οἶον ἴδιον εἶναι καὶ τὴν ἀπ' αὐτοῦ σκιάν ὑπάρχειν ἴδιαν· μεμισθαι κέναι γὰρ μόνον τὸν ὄνον διαχομιεῖντα αὐτοῦ τὰ σκευῆ, οὐ μὴν τὴν σκιάν αὐτοῦ. ὡς δὲ καὶ ὁ νεανίσκος ἀντέλεγε πάλιν, φάσκων τὴν ἡμέραν ὅλην αὐτοῦ τὸν ὄνον εἶναι, καὶ πολλὴν ἀντιλογία συνέβαινεν ἐκ τούτου γίνεσθαι, ἕως εἰς μάχην ὥρμησαν. ἐπεὶ δ' ὁ μὲν ταῦτα εἰπὼν κατέβαινεν ἀπὸ τοῦ βήματος, οἱ δὲ δικασταὶ κατεῖχον ἀξιούντες τὸ γεγόμενον πέρας ἐξηγήσασθαι, ἐπιστραφεῖς· ἄνδρες, εἶπεν, ὑπὲρ μὲν ὄνου σκιᾶς βούλεσθε ἀκοῦσαι·

ἐπὲρ ἀνθρώπου δὲ κινδυνεύοντος τῷ βίῳ κωλύετε λέγειν; καὶ οὕτω τοὺς δικαστάς, συγχωρήσαντας ὀρθῶς ὑπὸ τοῦ ρήτορος ἐπιπεπληγῆθαι, λέγειν ἐφείναι. ὅθεν τό τε τοῦ διηγήματος εὐστοχον καὶ τὸ τοῦ φρονήματος παρησιαστικὸν διαμνημονευθὲν παροιμίας ἔλαβε τάξι. R S.

C. καρπὸν ὧν ἔσπειρας θέριζε, ἐπὶ τῶν τοιαῦτα πασχόντων οἷα ἔδρασαν, παρῆται δὲ ἀπὸ τοῦ στίχου.

εἰ δὲ κακὰ σπείrais, κακὰ κεν ἀμήsαιo, καὶ πάλιν.

ὅς δὲ κακὰ σπείρει, θεριεῖ κακὰ κῆδεα παισίν. R.

D. ἐκεῖνο] τὸ ἀληθές δηλαδή. R.

D. ἐμὲ] τὴν τοῦ πείθειν δύναμιν. R.

E. ἔτυμος τέχνη] ἀνευ τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς ἀληθείας, φησὶν ὁ Λάκων ρήτωρ, τέχνην εἶναι ἀδύνατον. S.

261 A. ἱκανῶς φιλοσοφήs] οἱ γὰρ ἀριστοὶ ρήτορες καὶ φιλόσοφοι, ὡς Περικλῆς Ἀναξαγόρου, ὡς Δημοσθένους Πλάτωνος γεγονότες μαθηταί. R.

B. περὶ τὰς δίκας] ἔθος ἦν παλαιὸν ἐν τοῖς δικαστηρίοις δημοσίαις τε λόγοις τοὺς ρήτορας διατρίβειν, οὐ μὴν ἐν ταῖς γινομέναις συνουσίαις ἰδίαι. R.

C. ἀπεικάζει τὸν Γοργίαν τῷ Νέστορι, ἐπειδὴ καὶ αἰδήμων καὶ πολυετής ἐγένετο· ἐκατὸν γὰρ ὅκτω ἔλεγτο ζῆσαι ἔτη· τὸν δὲ Θρασύμαχον ὡς δεινὸν τῷ Ὀδυσσεὶ ἀπεικάζει (R), τὸν δὲ Ἐλεάτην Ζήνωναν τῷ Παλαμῇδῃ, ἐπειδὴ καὶ ἀριθμῶν καὶ κύβων καὶ πολλῶν ἄλλων εὐρετής ἐγένετο Παλαμήδης· ὡς τεχνικὸν οὖν τὸν Ζήνωναν παρέβαλε τῷ Παλαμῇδῃ. S.

D. Ἐλεατικὸν Παλαμῇδην] Ζήνωνά φησι τὸν Παρμενίδου ἑταῖρον, ὅτι δὴ πανεπιστήμων σχεδὸν ἦν ὁ ἀνὴρ, ὡς καὶ Παλαμῇδης. R.

262 A. Ἡ] σύνδεσμος ἀπορηματικὸς ἀντὶ τοῦ ἄρα τὸ ἦ, ὡς τὸ ἦ μόνον φιλέουσ' ἀλόγους μερόπων ἀνθρώπων Ἀτρεΐδαι; R.

E. φιλῶς τὸ μὴ ἐπὶ ὑποδείγματός φησι. R.

D. ὁ εἰδώς] σημεῖωσαι ὅτι ὁ φιλόσοφος ὡς παιδὶς χρηταὶ τοῖς τῶν ρητόρων λόγοις, καὶ ὅπερ ἐκεῖνοι μετὰ σπουδῆς παιοῦσαι, τὸ διὰ τῶν ὁμοιοτήτων παραγγεῖν τοὺς ἀκούοντας, οὗτος ἐν παι-

D. τοῦτο τὸ γέρας] τὸ δύνασθαι διακρίνειν τοὺς κατὰ τέχνην λέγοντας καὶ μὴ. R.

263 B. πηγήθος] γρ. καὶ τὸ εἶδος. R.

D. ἀμνηστώς] ἀντὶ τοῦ θανασιῶς πάνν ὠρίσω. R.

264 A. ἡ πολλοῦ δεῖν] ὄντως λίαν ἐλλείπειν. R.

A. διανεῖν] διακολυμβᾶν, διαπερᾶν. R.

E. ἑτέρους λόγους] τοὺς μετ' ἀληθείας. R.

266 E. λογοδαίδαλον] λογοδαϊδάλος ἔστι λόγων τεχνίτης καὶ διαλεκτικὸς καὶ δυνάμενος τὰ ἀκίνητα ἀποδεικνύειν κινούμενα, ὥσπερ ὁ Δαίδαλος ἀποδιδράσκοντα καὶ κινούμενα ἐποίησε τὰ ἀγάλματα. πρὸ αὐτοῦ γὰρ συμμεμνηκότες ἦσαν καὶ οὐκ εἶχον τοὺς πόδας διεσθηκότες· ἀλλ' αὐτὸς πρῶτος διεσθησε. S.

267 A. ἐν μέτρῳ] ἐπειδὴ τὰ ἔπη τῶν καταλογάδην εὐμνημονευτότερα. R.

A. Τισίαν] ἐπὶ τούτου καὶ τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ Κόρακος φέρεται ἡ παροιμία ἢ ἀπὸ κακοῦ κόρακος κακὸν ὦν. οὗτος γὰρ σοφιστὴς ὢν ἐπηγγέιλτο διδάσκειν τὸν μαθητὴν οὕτως, ὥστε τὴν πρώτην δίκην νικῆσαι, ἐὰν δῶς μοι, φησὶν, εἰς μισθὸν τῶ σάσδε δραχμᾶς· ὁ μαθητὴς ὑπέσχετο· εἰσῆλθε τὴν πρώτην δίκην περὶ τοῦ μὴ ἀποδοῦναι τοὺς μισθοὺς, διὰ διλήμματος τὴν κρίσιν ποιούμενος, ἵνα καὶ νικήσας καὶ νικηθεὶς μηδὲν δῶ, καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐλέχθη ἡ παροιμία. S.

A. Γοργίαν τε] περὶ Γοργίου λέγεται, ὅτι ἐρωτᾶν ἐκέλευεν ὅ τί τις βούλεται· καὶ μηδενὸς ἐρωτῶντός ποτε φύλλον λαβὼν εἶπεν εἰς τὸ φύλλον λόγον τινά, εἶτα εἰς τὴν Ἀθηνᾶν, καὶ παμμήκη λόγον ἀπετείνατο. S.

B. Προδίκος] οὗτος τὴν τῶν ὀνομάτων εὗρεν ἀκρίβειαν οἷον διαφορὰν τέρψεως, χαρᾶς, εὐφροσύνης· τέρψιν καλῶν τὴν δι' ὧτων ἡδονήν, χαρὰν τὴν τῆς ψυχῆς, εὐφροσύνην τὴν διὰ τῶν ὀμμάτων. S.

C. Πώλου] ἐκεῖνος ἐξεῦρε τὰ πάρισα· διὸ καὶ μουσεῖα λόγων ἐκάλεσεν, ἐπειδὴ ἐδοκεῖ τῇ καλλιλεξείᾳ πάνν κοσμεῖν τὸν λόγον. S.

C. μουσεῖα λόγων] τὰ πάρισα, ὥς τό· καὶ φιλοκίνδυνον τὸν βίον κατέστησεν, τῆς δὲ περίβλεπτον καὶ περιμάρτητον τῇ φύσιν ἐποίησεν. R.

C. διπλασιολογίαν] τὸ τὰ αὐτὰ δις λέγειν, ὡς τὸ φεῦ φεῦ.
R S.

C. γνωμολογίαν] ὡς Δημοσθένους· ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ λη-
φθῇν ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος οὗτος ἐμοὶ πολεμεῖ
καὶ ἀλλάχου· δεινὸν γὰρ ἢ πονηρία, καὶ τὰ ὅμοια. S.

C. εἰκονολογίαν] τὸ δι' εἰκόνος καὶ δι' ὑποδείγματός τι
ἀηλοῦν (S), γνωμολογία δέ, ὡς τό· δεινὸν ἢ πονηρία. R.

C. Λικνυνεῖαν] ὁ Λικνύνιος δὲ Πῶλον διδάσκαλος, ὃς
διήρει τὰ ὀνόματα εἰς κύρια, σύνθετα, ἀδελφά, ἐπίθετα. καὶ
εἰς ἄλλα τινά. R. οὗτος τὸν Πῶλον ἐδίδασκεν ὀνομάτων τινὰς
διαυρέσεις, οἷον ποῖα κύρια, ποῖα σύνθετα, ποῖα ἀδελφά, ποῖα
ἐπίθετα, καὶ ἄλλα πολλὰ πρὸς εὐτέλειαν. S.

C. ὀρθοπέτεια] τουτέστι κυριολεξία. διὰ γὰρ τῶν κυρίων
ὀνομάτων μετρήχeto ὁ Πρωταγόρας τὸν λόγον καὶ οὐ διὰ παρα-
βολῶν καὶ ἐπιθέτων. S.

C. τὸ τοῦ Χαλκηδονίου σθένος] ὁ Χαλκηδόνιος ἐστὶν ὁ
Θρασύμαχος, ὃς ἐδίδασκεν ὡς δεῖ οἶκτον ἐγείρειν τὸν δικαστὴν
καὶ ἐπισπᾶσθαι ἔλεον, γῆρας, πέναν, τέκνα ἀποδυρόμενον καὶ
τὰ ὅμοια. S.

268 A. ἥτριον τὸ εὐνφές ἡμάτιον καὶ ἀραιόν. R.

272 C. λύκον ῥήματα, ἐπὶ τοῦ καὶ λόγοις καὶ ἔργοις ἀδι-
κούντος. ἰδὼν γὰρ λύκος ποιμένα ἐσθλόντα προβάτεια εἶπεν·
ἡλκος ἂν ἦρθη θόρυβος, εἰ ἐγὼ ταῦτ' ἐποιοῦν· ἐμνήσθη ταύτης
ἐνταῦθα Πλάτων. R.

276 B. Ἀδώνιδος κῆποι, ἐπὶ τῶν αἰώρων καὶ ὀλιγοχρόνιων
καὶ μὴ ἐρριζωμένων. ἐμνήσθη δὲ αὐτῆς καὶ Εὐριπίδης Μελα-
νίππῃ καὶ ἐνταῦθα Πλάτων. R S.

279 C. κοινὰ τὰ τῶν φίλων, ἐπὶ τῶν εὐμεταδότων. φασὶ
δὲ λεχθῆναι πρῶτον τὴν παροιμίαν περὶ τὴν μεγάλην Ἑλλάδα,
καθ' οὗς χρόνους ὁ Πυθαγόρας ἐπειθε τοὺς κύτην κατοικοῦντας
ἀδιανέμητα πάντα κεκτῆσθαι. φησὶ γοῦν ὁ Τίμαιος ἐν τῇ ε'
οὐτῷ· προσιόντων δ' οὖν αὐτῷ τῶν νεωτέρων καὶ βουλομένων
συνδιατρέβειν οὐκ εὐθὺς συνεχώρησεν, ἀλλ' ἔφη δεῖν καὶ τὰς
οὐσίας κοινὰς εἶναι τῶν ἐντυγχανόντων. εἶτα μετὰ πολλὰ φησι·
καὶ δι' ἐκείνους πρῶτον ῥηθῆναι κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὅτι κοινὰ τὰ
τῶν φίλων. ἐμνήσθη δὲ ταύτης καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ θ' τῶν
Ἠθικῶν. Κλέαρχος δὲ φησιν ὑπὸ Χαλκιδέων τῶν ἐν Εὐβοίᾳ

πεμφθῆναι δῶρα εἰς Δελφοὺς Ἀπόλλωνι καὶ Ἀρτέμιδι· τῶν δὲ Δελφῶν μαντευομένων εἰ ἐξ ἴσης τὴν ἀνάθεσιν ποιήσονται, ἔφησεν ὁ θεός· κοινὰ τὰ τῶν φίλων. καὶ Μένανδρος ἐν Ἀδελφοῖς β'. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

P. 103 A. προσεῖπον] προσηγόρευσα. R.

A. δαιμόνιον ἐναντίωμα] τὸ ἀπαρουσιάζτως ἐρᾶν θεοιδόξῃ καὶ νοερόν. ὅπερ δὲ νῦν δαιμόνιον καλεῖ Πλάτων, μετὰ μικρόν θεὸν λέγει τὸν ἐναντιούμενον. τοῦτο δὲ καὶ Ὅμηρος ποιεῖ· καὶ κεῖνος γὰρ ἐπὶ ταύτῃ τίθησι δαίμονα καὶ θεόν. R.

A. καὶ ὕστερον πύσει] οὐχ ὥς καὶ πρότερον αὐτοῦ πεπυσμένον, ἀλλὰ παραπληρωματικός ἐστιν ὁ καὶ σύνδεσμος, ὥς καὶ παρ' Ὀμήρῳ.

— ὧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν. R.

104 B. προσθήσω] προειπὼν τὰ ὑπάρχοντα Ἀλκιβιάδῃ μεγάλα εἶναι, ἀπὸ τοῦ σώματος ἀρχόμενα καὶ τελευτῶντα εἰς τὴν ψυχὴν, νῦν λέγει καὶ προστίθῃσι τὰ ἐκτός. R.

105 A. παρέλθῃς] ἰστέον ὥς Σωκράτης Ἀλκιβιάδῃ ταῦτα διελέγετο πρὸ ἡμερῶν ὀλίγων τῆς ἀρχῆς τοῦ εικοστοῦ ἔτους τῆς αὐτοῦ ζωῆς, ὥς δηλοῖ τὸ ῥητόν. Ἀθήνησι γὰρ οἱ νέοι εἰς μὲν τοὺς ἐφηβους εἰσῆσαν ὀκτωκαίδεκα ἔτη γενόμενοι, δύο δὲ εἰς περιπόλους ἡριθιμοῦντο, περιμόντες τὴν χώραν νυκτὸς φυλακῆς ταύτης ἕνεκα καὶ γυμνασίας πολεμικῆς ἑαυτῶν· εἰκοστῷ δὲ ληξιαρχικῷ ἐνεγράφοντο γραμματεῖω, καθὼ δὴ ἐκκλησιάζοντες παρελαμβάνον καὶ τὴν πατρῴαν οὐσίαν, ἥτις καὶ λῆξις ἐκαλεῖτο, ὥς Πολυδεύκης ἐν Ὀνομαστικοῖς. R S.

B. ἐνδειξάμενος] τὸ ἐνδειξάμενος ἐπὶ τοῦ διαλογικοῦ τάττει, τὸ δὲ ἐπιδειξάμενος ἐπὶ τοῦ ἀποτάδῃ. R.

106 A. ἀτοπώτερος] παραδοξότερος, θαυμασιώτερος. R.

C. φέρε δὴ] ἐντεῦθεν τὸ πρῶτον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ ἀπαλλάττον τῆς διπλῆς τὸν νεανίσκον ἀγνοίας. ἔστι δὲ ἔλεγκτικόν. R.

107 E. λεληθότως ὁ Σωκράτης διορθούμενος Ἀλκιβιάδην παράδειγμα τὴν γυμναστικὴν φέρει ἔχουσαν διαφορὰν τὸ τε ἀκροχειρίζεσθαι καὶ παλαίειν. οὕτως οὖν καὶ τῆς δικαιοπραγίας ὁ πόλεμος καὶ ἡ εἰρήνη εἰσι διαφοραί. εἰκότως δὲ γυμναστικὴν καὶ μουσικὴν προφέρει Σωκράτης ἅπερ γνώριμα τῷ Ἀλκιβιάδῃ ὡς δὲ αὐτῶν ἐκ παιδῶν ἀχθέντι, καὶ ὅμοια ὁ μὲν πόλεμος τῇ γυμναστικῇ, ἡ δὲ εἰρήνη τῇ μουσικῇ. Ο.

E. ἀκροχειρίζεσθαι] πυκτεύειν ἢ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον ἢ κεν συμπλοκῆς, ἢ ὅλως ἄκραις ταῖς χερσὶ μετ' ἄλλον γυμνάζεσθαι. B.

108 A. ὄρα τὴν ἀκρίβειαν τῶν ὀνομάτων. γυμναστικῶς φησὶ καὶ μουσικῶς, εὐλόγως ἀπὸ τῶν ἔξεων ὀνομάσας τὰς ἐνεργίας. τὰ γὰρ ὀνόματα ἢ ἀπὸ τῶν ἔξεων τίθεται τοῖς ἔχουσιν αὐτάς, ὡς ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς ἔξεως ὁ ἰατρός, ἢ ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, ὡς ἰατρικῶς λέγομεν ἐνεργῆσαι τὸν καλῶς ἰασάμενον· ἢ ἀπὸ τοῦ ὀργάνου, καθάπερ φλεβοτόμον φαρμέν τινα· ἢ ἀπὸ τοῦ τέλους, ὡς λέγομεν ὑγιεινὸν σιτὸν τὸ ὑγίειαν ποιοῦν, διὰ δὲ τούτων ὁ Πλάτων τοὺς ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος καὶ τῶν συστοίχων τόπους ἡμῖν λεληθότως μετὰ τῆς ὕλης παραδίδωσιν, οὗς ὁ Ἀριστοτέλης γυμνοὺς πραγμάτων ἐντεῦθεν ὠφελιμέρος ἀπλώσας παραδédωκεν. ἔστι γὰρ ὁ ἀπὸ τῆς ὁμοιότητος τόπος οὗτος· ὡς ἔχει γυμναστικὴ πρὸς παλαιστικὴν καὶ ἀκροχειρισμὸν, οὕτως ἡ μουσικὴ πρὸς τὸ ᾄσαι καὶ κιθαρίσαι καὶ ὕμνον. ὁ δὲ ἀπὸ τῶν συστοίχων οὗτος· ὡς ἀπὸ τῆς γυμναστικῆς τὸ γυμναστικῶς εἴρηται, οὕτως ἀπὸ τῆς μουσικῆς τὸ μουσικῶς. ἀκριβῶς δὲ πάνυ πρῶτον τὸ ᾄδειν ὃ ἔστι τῆς γλώττης, εἶτα κιθαρίζειν ὃ ἔστι χειρῶν, εἶτα βαίνειν ὃ ἔστι ποδῶν. τρία δὲ μέρη μουσικῆς· ᾄσμα μέλος ὕμνος. καὶ περὶ μὲν τὸ ᾄσμα τὸ μακρὸν καὶ βραχύ. περὶ δὲ τὸ μέλος τὸ ὀξύ καὶ βαρύ, περὶ δὲ τὸν ὕμνον τὸ βραδύ καὶ ταχύ. Ο.

110 D. ἀρχὴ τοῦ δευτέρου συλλογισμοῦ. Ο.

111 A. τὸ ἐλληνίζειν τριτὸν. ἢ τὸ τὴν Ἑλληνικὴν συνήθειαν διασῶζειν τῶν ὀνομάτων ἐπὶ πάντων· οἱ πολλοὶ ἢ τὸ ἀκριβοῦν τὴν Ἑλληνικὴν φωνὴν καὶ τὴν ὀρθότητα τὴν ἐν τῇ προφορᾷ· οἱ γραμματικοί. ἢ τὴν κυριότητα τῶν ὀνομάτων τὴν κατὰ φύσιν προσήκουσαν τοῖς πράγμασιν ἀπονέμειν· οἱ φιλόσοφοι. R.

112 Ε. ἐμὲ φησ ταῦτα λέγειν] το τῆς Φαίδρας φησὶν ἐν ταῦθα Σωκράτης. τῆς γὰρ τροφοῦ εἰπούσης ὅτι τὸν Ἰππόλυτον λέγεις, φησὶν ὅτι σοῦ τὰδε κοινὰ ἐμοὶ κλύεις. οὕτως οὖν καὶ ὁ Σωκράτης· σὺ ταῦτα εἶπες, οὐκ ἐγώ. καὶ ἐνταῦθα παροδοὺ γίνεται τοῦ τρίτου συλλογισμοῦ, ἐν ᾧ δείκνυσιν ὅτι ὁ ἀποκρινόμενός ἐστιν ὁ λέγων, οὐχ ὁ ἐρωτῶν. R. ἰδοὺ ὁ ἀμαθὴς καὶ φιλοτιμος νέος πῶς ἀποκρίνεται. O.

E. ἀρχὴ τοῦ γ' συλλογισμοῦ. O.

113 A. ἐνὶ λόγῳ εἶπε] ἀντὶ τοῦ καθόλου εἶπέ. R.

B. ἐκ τῶν ὁμολογημένων] ἐπειδὴ ὁμολόγησε μὴ εἰδέναι τὸ δίκαιον, κέχρηται καταδρομῇ ὁ Σωκράτης ἐλέγχων κατὰ τὸν Ἀλκιβιάδου, οὐκ ἀπὸ ἀλλοτρίου προσώπου, ὡς Φοῖβις εἰσάγων τὸν Πηλέα οὕτως ἐλέγχει τὸν Ἀχιλλέα, ἢ Δημοσθένης ἐλέγχει θέλων τοὺς Ἀθηναίους τῇ καταδρομῇ χρῆται ὡς ἐκ τῶν Ἑλλήνων πάντων, ἀλλὰ τῷ ἐλεγχομένῳ χρῆται Σωκράτης πρὸς μάχονα καταδρομῇ. R.

C. σοῦ τὰδε κινδυνεύεις] σημειῶσαι πῶς χρηστέον τοῖς ποιητικοῖς, ὅτι οὐ κατὰ τὴν τῆς λέξεως ἀκρίβειαν, ἀλλὰ μετὰ τοῦ παρωδεῖν αὐτὰ ἐπὶ τὸ πεζοφανέστερον. R.

D. εἰ ὅ τι μάλιστα] ἄρχεται τοῦ ἐλέγχου, καὶ δείκνυσιν αὐτὸν μὴ εἰδότα τὰ συμφέροντα, ἐκ τῆς ἀντιπαράστασως. πολλῶν γὰρ δεῖται λόγων ἢ ἐνστάσις, ὅτι ταῦτόν ἐστι δίκαιον καὶ συμφέρον, ὃ ἐφεξῆς δείξει. νῦν δὲ φησιν ὅτι εἰ μὲν ταῦτόν ἐστι τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον, ἐδείχθης δὲ μὴ εἰδὼς τὸ δίκαιον οὐδὲ τὸ συμφέρον ἄρα· εἰ δὲ ἕτερον, δειχθείης δὲ μὴ εἰδὼς τὸ συμφέρον, διὰ τῶν αὐτῶν λόγων δύο ἀνθ' ἑνὸς δειχθείης ἀγνοῶν. R.

E. σκευαρίων] οὐδὲ γὰρ δέος μὴ κατατριβήσονται οἱ λόγοι δίκην τῶν σκευαρίων, ἃ δὴ σημαίνει τρία, ἢ τὰ σκευή κοινῶς ἢ τὴν τρυφήν, ἢ ὡς νῦν, τὰς σκευὰς τῶν κωμικῶν καὶ τραγικῶν, ὃ ἐστὶ τὰ ἐνδύματα. R.

E. τὰς σὰς προδρομάς] προδρομὴ ἐστίν, ὅταν ἐν πολέμῳ καταλάβῃ τις φρουρίον, ἐξ οὗ δύναται ἀσφαλῶς πολεμεῖν. νῦν δὲ τὸ μὴ ἐρωτᾶσθαι διὰ τῶν αὐτῶν λόγων μετὰ τοῦ Σωκράτους. R S.

114 A. ἐπειδὴ δὲ τρυφᾷς] ἐπειδὴ τρυφηλὸς εἶ, ὡς ἐπὶ τῶν ἐδεστων, οὐκέτ' ἂν ἠδέως τοῦ αὐτοῦ γεύσαιτο λόγον. R.

B. συμφέροντα] τὴν ἔνστασιν διὰ τούτων φησίν, ὡς ἔδει
 σε δεῖξαι ὅτι οὐ ταύτων δίκαιον καὶ συμφέρον. εἰ γὰρ μὴ δείξεις,
 δειχθήσῃ δύο ἀνθ' ἑνὸς ἁγνοῶν. R.

115 A. ἀρχὴ τοῦ ε' συλλογισμοῦ. O.

B. πολλοὶ ἐν πολέμῳ] ἰδοὺ τῇ μείζονι μάχεται, ὅτι οὐ πᾶν
 καλὸν ἀγαθὸν διὰ τὰ ἐν τῷ πολέμῳ τραύματα. R.

B. οὐκοῦν τὴν τοιαύτην] ἡ πρώτη λύσις, ὅτι δύο δυσὶν
 ἠκολούθησεν, οὐ δύο ἐνί, οὐ γὰρ ταύτων ἀνδρεία καὶ θάνατος. R.

116 B. ἔτι τοίνυν] διὰ τῶν καθ' ἕκαστα δείξας, βούλεται
 καὶ διὰ τῶν καθ' ὅλου κατασκευάσαι τὸ αὐτό. διὸ καὶ τὸ ἔτι
 προσέθηκεν. R.

B. εὖ πράττει] σημειῶσαι ὅτι τὸ εὖ μέσον ἐστὶ τοῦ ἀγαθοῦ
 καὶ τοῦ καλοῦ. R.

D. Πεπαρηθίους] Πεπαρήθιος νησὶς ἐστὶ μία τῶν Κυκλά-
 δων· αὐταὶ δὲ διὰ τὸ τὴν Ἀῆλον κυκλοῦν οὕτω καλοῦνται. R.

118 C. Πυθαγορείδης] μουσικὸς ἦν, τῆς σεμνῆς μουσικῆς δι-
 δάσκαλος, καὶ Πυθαγόρειος, οὐ μαθητὴς Ἀγαθοκλῆς, οὐ Λαμ-
 προκλῆς, οὐ Δάμων. Ἀναξαγόρας δὲ φυσικὸς φιλόσοφος, ὁ νοῦς
 ἐπικληθεὶς, ὅτι τοῦτον πρῶτος πάντων ἐπέστησε τῷ παντί. R S.

E. τῷ Περικλέους υἱέ] Ξάνθιππος καὶ Πάραλος οἱ Περικ-
 λέους υἱοί, οὓς καὶ βλιττομάμματος ἐκάλουν. βλίσσεται γὰρ καὶ
 βλίσσωνες οἱ εὐήθεις, μᾶμματα δὲ τὰ βρώματα, καὶ τὸ ἐσθίει
 Ἀργεῖοι μαμμῶν ἔλεγον· ἐκ τούτων οὖν συντίθεται ὁ βλιττομάμ-
 μας, ὁ ἐσθίειν εὐήθως, ὡς καὶ συκομάμματος ὁ συκοφαγός. ὁ δὲ
 Κλεινίας αὐθάδης οὕτως ὡς μηδενὶ τῶν συμβούλων προσέχειν.
 R S.

119 A. Ζήνων] ὁ Ἐλεάτης Παρμενίδου μαθητὴς, φυσικὸς
 φιλόσοφος καὶ πολιτικὸς ὡς ἀληθῶς· διὸ καὶ πρὸς Περικλέα
 παραβάλλεται φαινομένως ὄντα πολιτικόν. τούτου Πυθόδωρος
 ἄκροατὴς, ὃς καὶ ἐν Παρμενίδῃ μνήμης ἠξίωται ὡς Ἀντιφῶντι
 τῆς συνοουσίας ἐκείνης μεταδούς, παρ' οὗ Κέφαλος ὁ Κλαζομέ-
 νιος μαθὼν διδάσκαλος γέγονε. Καλλίας δὲ Ἀθηναίων στρα-
 τηγὸς ἐνδοξὸς τε πολιτικὸς καὶ αὐτός. R S.

A. τί οὖν διανοεῖ] ἐντεῦθεν τὸ δεύτερον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον,
 τὸ πείθον μεταβαίνειν ἀπὸ τῆς φυσικῆς ἀρετῆς ἐπὶ τὴν
 πολιτικὴν. R.

A. πότερον εἰν] τὸ Ὀμηρικὸν νῦν παραφράζει ῥητόν·

νήπιος εἶς, ὃ ξεῖνε, λίην τόσον ἢ ἐ καλίσφρων,
 ἢ ἐκὼν μεδίεις καὶ τέρεται ἄλγεα πάσχων.
 πᾶς γὰρ μὴ μανθάνων ἢ φύσεως ἀντιπραττούσης πάσχει τοῦτο,
 καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος νήπιος καὶ ἡλίθιος· ἢ δύναται μὲν, οἶεται
 δὲ ἀνωφελῇ εἶναι τὰ μανθανόμενα, καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐπιτε-
 νεται πρὸς αὐτά, καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος χαλίσφρων καὶ μαινόμενος·
 ἢ οἶεται μὲν ὠφέλιμα εἶναι, ὁρᾷ μὲν δὲ καὶ βλακεύει, καὶ ἔστιν
 ὁ τοιοῦτος ἐκὼν μεδίων καὶ μὴ προσέχων τὸν νοῦν. R.

B. πράγματα] ἀντὶ τοῦ φροντίδας. R.

120 A. ὁρτυγοτρόφον] εἰρωνικῶς. οὗτος ἐπὶ κύκλου τοῖς
 ὁρτυγας παριστάς κόπτειν αὐτοὺς ἀλλήλους ἐδίδασκε. R.

B. ἀνδραποδώδῃ] παροιμίαν εἶναι φασιν οἱ μὲν ἀπὸ τῶν
 ἄρτιγενῶν πᾶλων, οἱ δὲ ἀπὸ εἰδους κούρας προσηκούσης ἀνδρα-
 πόδοις, παρ' ὃ καὶ αἱ γυναῖκες τὰς ἀπὸ δούλων ἐλευθέρους γε-
 γονότας, οὕτω δὲ τὸ ἥθος μεταβαλόντας, ταύτην ἔτι ἔχειν τὴν
 τριχὰ ἐλεγον σκώπτουσαι. οἱ δὲ, ὅτι τὰς ἐν τῷ στήθει τριχὰς ὁ
 Πλάτων μεταβαλὼν τὰς ἀνδραποδώδεις φρένας οὕτως ἐκάλειεν.
 R S.

B. ὅσα μαθήσεως] διττὴ ἡ τελειότης ἡμῖν, ἡ μὲν τοῦ λογι-
 κοῦ διὰ μαθήσεως γιγνομένη, ἡ δὲ τοῦ ἀλόγου δι' ἀσκήσεως τῶν
 βελτιῶνων ἐθῶν. R.

E. Ἡρακλέους τε] Ζεὺς-Δανάη, Περσεὺς-Ἀνδρομέδα Κη-
 φέως, Ἀχαιμένης. Ζεὺς-ἄλλαι γυναῖκες· Ἀλκαῖος-Λαονόμη,
 Ἀμφιτρούων· Ἡλεκτρύων-Λυσιδίκη, Ἀλκμήνη· Ἀμφιτρούων-
 Ἀλκμήνη, Ἡρακλῆς. R.

121 A. εἰς Εὐρυσάκῃ] Ζεὺς-Αἴγινα· Διάκος-Εὐδοκίης· Τε-
 λαμών-Περίβοια· Αἴας-Τέκμησσα, Εὐρυσάκης· διὰ μέσου
 πολλοὶ-πολλοί· Κλεινίας-Δεινομάχη, Ἀλκιβιάδης. R.

A. εἰς Αἰδαλον] Ζεὺς-Ἡρα· Ἡφαιστος-Γῆ· Ἐρεχθεΐς-
 Προκρῆς· Μητίων-γυνὴ τις· Ευπάλαμος-Ἀκίππη· Αἰδαλός,
 διὰ μέσου πολλοί, πολλοί. Σωφρονίσκος-Φαιναρέτη, Σωκρά-
 τος. R.

B. Σαλαμῖνα] νῆσον πρὸς τῇ Ἀττικῇ καὶ πόλιν. R.

B. Ἀθηνῶν] νῆσον μίαν τῶν Κυκλαδῶν. R.

C. γενέθλια ἔστιν ἡ δὲ ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεχθέντος
 ἐορτή, γενέσια δὲ ἡ δὲ ἐνιαυτοῦ ἐπιφοιτῶσα τοῦ τεθνεῶτος μνή-
 μη. R.

Β. τοῦ κωμωδιοποιοῦ] ὃν Πλάτωνα καλεῖσθαι φασιν. R.

Δ. τροφῶ] αὕτη Λάκαινα τὸ γένος ἦν, Λανικὴ καλου-
νη. R.

Ε. ἐπitéεις] ἢ διὰ τὸ τὸν λόγον τότε ἀρχεσθαι τελειοῦσθαι,
διὰ τὸ τὸν Ζωροάστρην ζ' γενόμενον ἔτων σιωπῆσαι, εἴτα
τὰ ἄ' χρόνους ἐξηγήσασθαι τῷ βασιλεῖ τῆς ὅλης φιλοσοφίας,
ὡς τῷ Μίθρᾳ οἰκτεῖν τὸν ζ' ἀριθμόν, ὃν διαφερόντως οἱ Πέρ-
σι βέβηκον. R S.

Ε. δις ἑπτὰ] τότε γὰρ ὁ τέλειος ἐν ἡμῖν ἀποφαίνεται λόγος,
Ἀριστοτέλης καὶ Ζήνων καὶ Ἀλκμαίων ὁ Πυθαγόρειος φα-
ν. R S.

122 A. Ζωροάστρης ἀρχαιότερος ἐξακισχιλλίοις ἔτεσιν εἶναι
γεται Πλάτωνος· ὃν οἱ μὲν Ἕλληνα, οἱ δὲ τῶν ἐκ τῆς ὑπὲρ τὴν
γάλην θάλασσαν ἡπείρου ὠρημένων [παιδᾶ] φασι, πᾶσάν τε
φίαν παρὰ τοῦ ἀγαθοῦ δαίμονος ἐκμαθεῖν, τουτέστιν ἐπιτυ-
χεῖς νοήματος· οὐ δὴ εἰς Ἑλληνικὴν φωνὴν μεταφραζόμενον
ὄνομα τὸν ἀστραθύντην δηλοῖ. τιμῆσαι τε αὐτὸν τὴν ἀνακε-
ρηκυῖαν διαγωγὴν τῶν πολλῶν, καὶ δὴ τὴν τῶν ἐμψύχων
τοχὴν, συγγράμματά τε διάφορα καταλιπεῖν, ἐξ ὧν καὶ δει-
νῶσαι τρία μέρη φιλοσοφίας εἶναι κατ' αὐτόν, φυσικόν, οἰκο-
μικόν, πολιτικόν. R S.

Β. ἔλξεις] ὅτι καὶ τὴν ἑματίων ἔλξιν, ἣ φησὶ Πλούταρχος,
αφερόντως Ἀλκιβιάδης ἐπετήδευε. R.

Γ. σημείωσαι φιλονικίαν διὰ τοῦ ι, τὴν φιλίαν τῆς νί-
ς. R.

Δ. Μεσσήνης] ὡς Τυρταῖος φησι·

Μεσσήνην ἀγαθὸν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὸν δὲ φντεῦν.

ἣ δέ ἐστιν αὕτη. R.

Δ. Εἰλωτες παρὰ Λακεδαιμονίοις οἱ νόθοι καὶ ἐξ αἰχμα-
των δοῦλοι γερόμενοι, ἀπὸ τοῦ Ἑλους, πόλεως ἐν Πελοπον-
σῳ·

καὶ Πτελεὸν καὶ Ἑλος καὶ Δώριον

ἦσιν Ὅμηρος. καὶ εἰλωτεία ἡ δουλεία. R.

123 A. τὸν Αἰσώπου μῦθον] ὁ μῦθος τοιοῦτος. λέων μὴ
ὡς τε διὰ γῆρας θηρεύειν ὧν προσεποιεῖτο νοσεῖν, ἵνα δὴ τὰ
πρὸς ἐπίσκεψιν ἰόντα παρ' αὐτὸν κατεσθίῃ. δεινὴ δ' ἡ
ὥπληξ οὖσα τὸν δόλον συνιδεῖν ἐφώρασε, καὶ τοῦ λέοντος αὐ-

τὴν ἀξιούντως εἰσελθεῖν πρὸς αὐτὸν ἔφη μὴ δύνασθαι εἰσιέναι· ὁρᾶν γὰρ ἔγνη μὲν εἰσιόντων, ἐξιόντων δ' οὐ. R.

B. ἀνδρὸς ἀξιοπίστου] περὶ Ξενοφῶντος φασὶ λέγειν αὐτόν· οὗτος γὰρ ἐν τῇ Ἀναβάσει ἱστορεῖ τὰ Περσῶν, Κύρου συνανελθὼν ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρτοξέρξην. R S.

C. Ἐρχιασί] Ἐρχιεῖς δῆμος ὑπὸ τὴν Αἰαντίδα φυλήν, ἣ ὥς τινες, Αἰγῆϊδα. πλέθρον δέ ἐστι μέρος ἕκτον σταδίου· τοῦτο δὲ πῆγεις ἔχει τετρακοσίους, ὧν τὸ ἕκτον πῆγεις ἐξήκοντα ἔξι ὀμμοῖρον, ὃ ἐστι τὸ πλέθρον. R S.

E. Αἰωνυλίδης ὁ κατὰ Μῆδον στρατηγός. Ἀρχίδαμος, ἐφ' οὗ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος. Ἄγρις δέ, ἐφ' οὗ ἐκράτησαν Λακεδαιμόνιοι. R.

124 A. ἀλλ' ὃ μακάριε] ἐντεῦθεν τὸ τρίτον τοῦ διαλόγου κεφάλαιον, τὸ ἐκφαίνον τὴν οὐσίαν ἡμῶν καθ' ἣν ὑφesseτήκαμεν. R.

D. παίζεις] ὅτι ἐπιμελείας δεῖσθαι φησιν ἑαυτόν, διὰ τοῦτο παίζειν λέγεται. R.

D. νῶ γέ] ἄγνοεῖ ἑαυτόν ὁ Σωκράτης ἐνθουσιαστικῶς. R.

D. οὐκ ἀπορρητέον] οὐκ ἀποκρυπτέον. R.

E. οἱ πράττειν τὰ πράγματα] ὅτι τὸ ὑλικὸν αἴτιον τῆς πολιτικῆς τὰ πρακτὰ εἰσὶν. R.

125 A. τοῦτο ἀγαθὸς] ἐπὶ μὲν τῶν βαναύσων τοῦτο οὐκ ἄτοπον, ἐπὶ δὲ τοῦ πολιτικοῦ ἀνδρὸς ἄτοπον τὸ εἶναι τὸν σοφὸν κατὰ τι ἀγαθόν. R.

B. ἄρχειν] ἐντεῦθεν τὸ εἶδος παραδίδωσι τοῦ πολιτικοῦ, ὅτι τὸ ἄρχειν. R.

C. κελυστῶν] τῶν περὶ τὰ ἄρμενα ἱσταμένων. R.

D. τίς οὖν αὕτη] ἐντεῦθεν τὸ πολιτικὸν ὅτι φρόνησις καὶ οὐ σοφία. R.

126 C. ἄρ' οὖν φιλίαν] οὐχ ὥς βουλόμενος ὁ Σωκράτης καὶ αὐτὸς εἶναι τέλος τὴν φιλίαν, ταῦτα ἐρωτᾷ, ἀλλ' ὅτι ὥσπερ τὸν νεανίσκον ταῦτόν ὑπολαμβάνειν στοργὴν καὶ φιλίαν. R.

C. ὁμόνοιαν] ὁμόνοιά ἐστι γνῶσις τῶν αὐτογινωστών. R.

C. ἀριθμοὺς] ἀριθμοί, ἀριθμητά, διωρισμένα. R.

D. πῆγεις] πῆγεις, μετρικὴ, συνεχές. R.

D. σταθμοῦ] σταθμοί, στατική, ῥοπή· ὥστε ἐκ τῶν Πλάτωνος τρίτον εἶδος ποσοῦ ῥοπή. R.

D. μὴ κάμῃς] πολλὰ ἠρώτησε· διὸ τὸν νέον διεγείρων λέγει μὴ κάμῃς. R. ὡς πολλὰ ἐρωτήσας διεγείρων τὸν νεανίσκου προ-
τρέπει μὴ ἀποκαμῆν. O.

E. ταλασιουργίας] τῆς ξαντικῆς. ταλασιουργία δὲ ἢ ὅτι τὰ
λάσια ἐργάζεται, ἢ παρὰ τοὺς θαλάρους. R.

127 A. κατὰ τὸν σὸν λόγον] ἀναγκαίως πρόσκειται διὰ τὰ
ἐν τῇ Πολιτείᾳ ἀποδεδειγμένα, μὴδὲν διαφέρειν κατὰ τὰ πολε-
μικά τὸ θῆλυ τοῦ ἀρρενος. R.

A. ἢ ἄρα] κατὰ γὰρ τὸ προσεχές τέλος οὐχ ὁμονοεῖ ἀνὴρ καὶ
γυνή, ἀλλὰ κατὰ τὸ πόρρω. R.

B. ὅτι τὰ αὐτῶν] ἀντιλέγει ὁ Ἀλκιβιάδης τῷ Σωκράτει, ὅτι
ἀλλ' εὖ οἰκοῦσι τὰς πόλεις δι' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι τὰ αὐτῶν πράτ-
τουσιν· ὁ δὲ Σωκράτης φησὶν ὅτι παλαι ὑπὸ σοῦ ταῦτα ἐλέ-
γγο, οὐκ ἄρτι γε. R.

129 A. πότερον οὖν δὴ ῥάδιον τυγχάνειν] ὡς ῥάδιον παν-
τός εἶναι τὸ λόγῳ διεξιέναι, παγγάλεπον δὲ τὸ ἔργῳ ἐπιχειρεῖν·
καὶ γὰρ λέγεται·

τὸ γινῶθι σαυτὸν ἐν λόγοις οὐδὲν μέγα,
ἔργῳ μόνος δὲ τοῦτ' ἐπίσταται θεός. R.

A. φανῶλος] ἀντὶ τοῦ εὐτελούς. R.

A. ἀναθεῖς] τὸ γινῶθι σαυτὸν Χίλων ὁ Λακεδαιμόνιος ἀνέ-
θηκεν. οἱ δὲ φασιν ὅτι Φημονόη ἢ προφητίς. R S.

B. ἐσμέν αὐτοῖ] ἐντεῦθεν κατασκευάζει ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἢ
ψυχὴ ἐστὶ κατηγορικῶς. R.

B. ἔχε οὖν] ἢ ἐλάττων πρότασις ἐνθένδε, ὅτι ὁ ἄνθρωπος
ὁργανῶ χρηται τῷ σώματι. R.

C. τομεῖ] τομεύς ἐστὶν ἐργαλεῖον τὴν βάσιν ἔχον κυκλικήν,
σμῖλη δὲ ἡμικυκλικήν. R.

130 A. ἢ οὖν ἄλλο τι] ἢ μείζων πρότασις, ἢ λέγουσα τὸ
τῷ σώματι χρώμενον ψυχὴ ἐστὶ. R.

C. σαφέστερον] οἶδεν ἑλλιπῆ τὸν ὅρον ὁ Σωκράτης. ὁ ῥά-
θυμος Ἀλκιβιάδης, ἴδε, τί λέγει. R.

131 A. ὅστις ἄρα] ἐκ τούτων δῆλον ὡς τῶν τεχνιτῶν οἱ λό-
γοι οὐκ εἰσὶν αἰεὶ ἐν ψυχῇ, ἐκείνων δέ, ὧν μετὰ τὸν τοῦ σώμα-
τος χωρισμὸν οὐκ ἀπήλλακται. R.

B. σωφροσύνην λέγει Πλάτων τὴν φρόνησιν, ὡς ἀπὸ τῶν

χειρόνων ἐπὶ τὰ κρείττω ἐπιστρέφουσιν, καὶ ἄλλως, ὅτι ἀντιστρέφουσιν ἀλλήλαις αἱ πολιτικαὶ ἀρεταί. R.

C. εἰ ἄρα τις] ἐντεῦθεν κατασκευάζει ὑποθετικῶς ὅτι ὁ ἄνθρωπος ἢ ψυχὴ ἐστὶ. R.

132 A. τοῦ μεγαλήτορος] παρῳδεῖ τὸ ἔπος

δῆμος Ἐρεχθίδος μεγαλήτορος.

εὐπρόσωπος δὲ κατὰ τὴν ὁλότητα, ἐπεὶ κατὰ τὸν καθ' ἓνα ἕκαστον αὐτοῦ εὐτελής. R.

E. κάτοπτρα] τὰ φυσικά, οἷον ὕαλον ἢ κέρα. R.

133 C. ἀρ' οὐκ μὴ γινώσκοντες] συλλογισμὸς δεικνύων ὅτι ὁ ἑαυτὸν ἀγνοῶν οὐκ ἐστὶ πολιτικός, πρότασις ἢ λέγουσα οὐδὲ τὰ ἑαυτοῦ οἶδεν. R.

E. ὅστις δὲ] ἐνταῦθα ἢ δευτέρα πρότασις τοῦ συλλογισμοῦ. R.

E. οὐκ ἄρα] τὸ συμπέρασμα, ὅτι ὁ ἑαυτὸν ἀγνοῶν οὐκ ἐστὶ πολιτικός οὐδ' οἰκονομικός οὐδ' ἠθικός. R.

134 B. εἰ δὴ μέλλεις] συλλογισμοῦ πρώτῃ πρότασις· ὁ τὸ τῆς πολιτείας μέλλων πράττειν ὀρθῶς ἀρετῆς τοῖς πολίταις μεταδίδωσιν. R.

C. δύνατο δ' ἂν τις] δευτέρα πρότασις· οὐδεὶς ἀρετῆς τοῖς πολίταις μεταδιδούς δύναται μὴ ἔχειν ἀρετήν. R.

135 C. ἵνα μὴ ὀνομάζωμεν] τῇ ἀποσιωπήσει ἐξογκοῖ τὸ πρᾶγμα, οἷον τὸ δουλοπρεπές. R.

D. τὸ μὲν σὸν] ἐγὼ μὲν ἐραστής, σὺ δὲ ἐρώμενος. R.

E. πελαργοῦ] ἐπειδὴ τοὺς πελαργούς φασὶ γηράσαντας τοὺς γονεῖς ἀμοιβαίως κομιδῆς ἀξιοῦν, ἥς ἔτυχον ἐν τῇ νεοτεείᾳ παρ' αὐτῶν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΑΛΚΙΒΙΑΔΗΝ.

P. 140 D. ἐνεοὺς] ἀφώνους, κωφούς, ἐξεστηκότας, νωδούς, νωχελεῖς, μετεώρους. R.

147 A. ἐπουρίση] ἀποπέμψη, ἢ ὥς νῦν, ἐφορμήση. R.

C. φθονερός ὁ ἐπὶ τοῖς εὐπαραγοῦσιν ἀχθόμενος καθ' ἑαυτόν. ἐστὶ δὲ καὶ ὁ ἐπὶ φθονος φθονερός. διαφέρει δὲ βασκά-

νον· ὁ γὰρ βάσκανος ὑπὸ φθόνου καὶ συκοφαντεῖ καὶ κακηγορεῖ, ἀπὸ τοῦ βαβάκτου ἴσως. ἔστι δὲ βαβάκτης ὁ κράκτης καὶ μα-
νωδής. R.

D. τὸ φαῦλον ἐπὶ τεσσάρων ἐννοιῶν τάσσεται, κατ' ἐναν-
τιότητα παραλαμβανομένων. ἐπὶ ἀπλότητος καὶ εὐηθείας Δη-
μοσθένους· οὐ γὰρ εἰ φαύλοις ὑμεῖς προστάταις χρησθε· ἐπὶ δὲ
τοῦ ἐπαίνου Εὐριπίδης·

φαῦλον, ἄκομψον, τὰ μέγιστ' ἀγαθόν·
ἐπὶ δὲ μεγέθους, φαῦλον στόμα ἀντὶ τοῦ μέγα· ἐπὶ δὲ μικρά-
τητος εὐθέως ἐν ἀρχῇ τοῦ κατ' Ἀριστοκράτους. λέγουσι δὲ καὶ
τὴν φαυλίαν ἐλαίαν μικρόκαρπον οὔσαν οὕτως ὀνομάζεσθαι.
ἐκνεύκηκε μέντοι τὴν παλαιαν χρῆσιν ἢ εἰς τὸ κακὸν μετά-
ληψις· φαῦλον γὰρ οἱ πλεῖστοι τὸ κακὸν ἐξακούουσι. R S.

149 A. δωροδόκοι καὶ οἱ δῶρα λαμβάνοντες καὶ οἱ δῶρα
διδόντες. Δημοσθένης ἐν Φιλιππικῷ ἐπὶ τοῦ Ζελεΐτου Ἀρθ-
μίου ἔφη δωροδόκος, ὅπερ ἐν ἴσῳ κεῖται τῷ δῶρα διδούς. ἐπὶ
δὲ τοῦ δῶρα λαμβάνειν πολλή ἢ παράθεσις, ὥσπερ καὶ ἐν-
ταῦθα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ἹΠΠΑΡΧΟΝ.

P. 226 C. συλλήβδην] λείπει τὸ εἰπεῖν ὃ προσυπακου-
στέον. O.

228 B. Φιλαῤῥδαι] δῆμος Αἰγυῖδος. R.

229 A. στεῖχε] ἔθι, πορεύου. R.

A. Στειριακῇ ὁδῷ] Στειριά δῆμος Πανδιονίδος, ἀφ' οὗ
ἡ ὁδὸς οὕτω καλεῖται. R.

C. διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς ἀτιμίαν] Θουκυδίδης οὕτω φη-
σιν. O.

D. τέως] δηλοῖ τὸ πρὸ τοῦ. Δημοσθένης· ὁ τέως προσκυ-
νῶν τὴν θόλον. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις·

ἅ' γὰρ μόλις

στεφανηπλοκοῦς' ἔβροσκον ἐν ταῖς μυρρίναις,

τέως μὲν οὐκ ἂν

Ζωῆλος ἐν τῷ εἰς Πολύφημον ἐγκωμίῳ· οὕτω γὰρ ὁμογενωμόνησαν οἱ θεοὶ περὶ τῆς τιμωρίας ταύτης, ὥστε πάντοθεν Ὀδυσσεὺς τέως ὁ σωζόμενος καὶ τὰς ναῦς ἀκεραίους περιποιούμενος περιώφθη μετὰ τὴν ἀράν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς. ἐν δὲ τοῖς Ἀριστοφάνους Τελμισσεύσιν ἀντὶ τοῦ πρότερον κεῖται·

οὐ γὰρ τίθμεν τὸν ἀγῶνα τόνδε τὸν τρόπον
ὥσπερ τέως ἦν, ἀλλὰ καινῶν πραγμάτων.

ἐν δὲ τῇ Εἰρήνῃ ὁ αὐτὸς ἀντὶ τοῦ ἐν τοσοῦτῳ κέχρηται, περὶ Ὑπερβόλου λέγων

ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου καὶ γυμνὸς ὦν
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

καὶ ἔτι ἐν τῇ Εἰρήνῃ εὔρηται ἀντὶ τοῦ ἕως· λέγει δὲ ὁ ἱπποκομῶν τὸν κύνθαρον

ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ' ἐσθίω
τέως, ἕως αὐτὸν λάθης διαρραγείς.

καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ τῆς παραπροσβείας ἀντὶ τοῦ ἕως· ἀντὶ δὲ τοῦ Εὐβοίαν ἀποδοθῆναι περὶ Ἀργυμοῦ καὶ τῆς πρὸς Πανάκτω χώρας μεθ' ὀπλων ἐξερχόμεθα, τέως δ' ἦσαν ἕσω οἱ Φωκεῖς, οὐδέποτ' ἐποιήσαμεν. παρὰ δὲ Φερεκνύδῃ καὶ τοῦνομα τῆς Ἰωνικῆς πόλεως, λέγω δὲ τῆς Τέω, κείμενον εὐρον, ὅθεν ἦν Ἀνακρέων ὁ μελοποιός, ἀπὸ τοῦ τέως. ὁ γὰρ Ἀθάμας, φησὶν, ἀναχωρῶν ἐκ τῆς χώρας, εὐρῶν Ἀρεαν τὴν θυγατέρα ἀθύρουσαν καὶ λίθους συμφοροῦσαν τοὺς νῦν ὄντας ἐν Τέῳ, ἤρετο ταύτην τί ποιεῖς; ἢ δὲ εἶπε· τέως σὺ ἐξήτεις ἵνα πόλιν κτίσῃς, εὐρον· ἀφ' οὗ ἀνακηνηθεὶς τὴν πόλιν ὠνόμασε Τέω. καὶ ἀντὶ τοῦ ἵνα, καὶ ὥς, καὶ μέχρι τούτου, καὶ ἔμπροσθεν. ἀντίκειται δὲ τῷ τέως τὸ ἐν ὄσῳ. R S.

Ε. ἀναθέσθαι ἐπὶ τῶν πεσσῶν ἔλεγον οἱ παλῶντες· οὐ γὰρ μὴ κατὰ τὸ δέον ἐκίνησαν, τούτους ἀντιτίθεσαν. Ἄλλως ἀναθέσθαι ἀθετῆσαι. R.

Εἰς τοὺς Ἀντεράστας.

P. 133 C. παροιμία·

γηράσκω δ' αἰεὶ πολλὰ διδασκόμενος,

ἐπὶ τῶν διὰ τὸ γῆρας ἐμπειροτέρων. εἴλκυσται μέντοι ἐκ τῶν Σόλωνος ἐλεγείων. R.

D. εἰρωνικῶς] εἰρωνεία τὸ προχείρως καὶ μετὰ τοῦ πρὸς χάριν διαλέγεσθαι, κολακεία, ψευδολογία. καὶ εἰρωνα τὸν κόλακα. R.

135 E. πένταθλοι οἱ τὸν ἀγῶνα τὸν πένταθλον ἀγωνιζόμενοι. ἔστι γὰρ

πένταθλος οὗτος τοῖς νέοις ἀγωνία,

πάλη, σίγυννος, ἄλμα, δίσκος καὶ δρόμος.

σίγυννος δὲ ἔστι ξυστὸν δόρυ· παρ' Ἡροδότῳ δὲ τὸ ὀλοσίδηρον ἀκούτιον. πέλητῃ δὲ ἀσπίς ἵτυν οὐκ ἔχουσα ἢ τετράγωνος, ἣν οἱ φοροῦντες λέγονται πελτασταί, ἢ τοξόται, ἢ οἱ τοὺς ξυστοὺς κατέχοντες. R S.

138 E. σημειῶσαι ὅτι διαιτητὴς μὲν ὁ τοὺς φίλους ἰδίᾳ συμβιβάζων, δικαστὴς δὲ ὁ δημοσίᾳ κρίνειν ἅπαντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας λαχών. O.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΑΓΗ.

P. 122 B. παροιμία ἱερὸν συμβουλή, ἐπὶ τῶν καθαρῶς καὶ ἀδόλως συμβουλευόντων. δεῖ γὰρ τὸν συμβουλευόντα μὴ τὸ ἴδιον σκοπεῖν· τὸ γὰρ ἱερὸν οὐδενὸς ἴδιον ἀλλὰ τῶν χωμένων ἐστὶ κοινόν· ἐπειδὴ καταφεύγουσιν ὥσπερ εἰς τὰ ἱερὰ θέλοντες συμβουλευέσθαι οἱ ἄνθρωποι. προσήκει οὖν τοῖς συμβουλευούσιν ἀνυπεδεῖν καὶ τὰ βέλτιστα κατὰ τὴν αὐτῶν γνώμην συμβουλεύειν. ἄλλοι δὲ φασιν ἔπαινον φέρειν τῆς συμβουλῆς τὴν παροιμίαν· εἶναι γὰρ αὐτὴν θείαν καὶ ὑπὲρ ἄνθρωπον. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Ἀμφιαράῳ. R.

E. ἐδιδάξατο] αὐτὶ τοῦ οὐκ αὐτὸς ἀλλὰ δι' ἑτέρου ἐδιδάχθητινος. R.

125 C. τί ἂν ἡμῖν] γρ. τί ἂν οἷῃ αὐτὸν ἀποκρίνασθαι. R.

C. μαγεῖσθαι] γρ. μαγειρικῶν. R.

126 B. ἱππικοί] γρ. οἷς εἰδί τε ἵπποι καὶ χρῶνται. R.

B. παρὰ τίνος] Ἀττικὴ ἢ σύνταξις· Ἀττικοὶ γὰρ εἰς διδα-

σκάλου φασίν, οὐκ εἰς διδάσκαλον. οὕτως οὖν κἀνταῦθα γενικῶς
ἀντ' αἰτιατικῆς. Ο.

127 C. ἔμβραχυν ὅπερ ἂν εἴποι τις εὐχερῶς εἰπεῖν ἐθέλων
ἢ ἀπλῶς, τοῦτο ἔμβραχυν λέγεται. ἔμβραχυν οὖν συντόμως καὶ
ἀπλῶς. Ὑπεριδὴς ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοφάντος· οἶδε γὰρ αὐτῷ
δεδομένην ἄδειαν καὶ πράττειν καὶ γράφειν ὅ τι ἂν ἔμβραχυν
βούληται. Ἀριστοφάνης Θεσμοφοριαζούσαις·

ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληκεν, ὅπου περ ἔμβραχυν
εἰσὶν θεαταὶ καὶ τραγῳδικοὶ χοροί·

Κρατῖνος Ὀρῳαῖς·

ἔδει παρέχειν, ὅ τί τις εὐξαιτ' ἔμβραχυν. R S.

E. Ἀναγυροῦς δῆμος Ἀλαντίδος, ἀφ' οὗ Ἀναγυράσιοι. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΧΑΡΜΙΔΗΝ.

P. 153 A. Ποτίδαια] πόλις Θράκης ἐν Μακεδονίᾳ, κτίσμα
Κορινθίων. Ο.

A. καταντικρὺ] ἀντικρὺ παρὰ μὲν Ὀμήρῳ ἐστὶ τὸ κατ'
εὐθὺ καὶ ἐξ ἐναντίας·

ἀντικρὺ δὲ παρὰ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
ἔγχος·

καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν τῇ δευτέρᾳ ὁμοίως· οἰόμενοι πύλας
τὰς θύρας τοῦ οἰκήματος εἶναι, καὶ ἀντικρὺ διεξοδὸν εἰς τὸ
ἔξω. παρὰ Δημοσθένει δὲ ἐν τῷ κατὰ Ἀριστοκράτους ἀντὶ
τοῦ φανερώς· γράψας, ὥσπερ νῦν ἐγὼ τοῖς ῥήμασιν, οὕτως
ἀντικρὺ. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῇ ὁρόσῃ· σωφροσύνην λαβού-
σαι αἱ πόλεις καὶ ἄδειαν τῶν πραττομένων ἐχώρησαν ἐπὶ τῇ
ἀντικρὺ ἐλευθερίᾳ, τὴν φανεράν λέγων. σημαίνει δὲ καὶ τὸ
ταχέως καὶ ὁλοσχερῶς. Ὀμηρος·

Ἐκτὼρ Αἴαντος δόρυ μέλινον ἄγχι παραστάς
πληγῇ ἄορι μεγάλῳ, αἰχμὴν παρὰ καυλὸν ὀπισθεν,
ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε.

καὶ τὸ ἐκ τοῦ ἐναντίου·

ἀντικρὺ δ' ἀπαλοῖο δι' ἀνέλεος ἦλυθ' ἀκωκῶ. R S.

Ο. ἐπεικῶς] ἱκανῶς, ἐπίπαν, φιλικῶς, εὐγνωμόνως καὶ ἐπιμελῶς· ἔσθ' ὅτε καὶ ἀντὶ τοῦ συνεχῶς. καὶ ἐπεικῆς ὁ μέτριος. R.

Δ. ἄδην] ἄλῃς, εἰς κόρον, ἱκανῶς, θαυσιλῶς, ἀρκοῦντως. R.

154 B. λευκῇ στάθμῃ] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀδῆλα ἀδήλοις ὁμιουμένων, καὶ τούτῳ μὴδὲν συνιέντων. ἡ γὰρ ἐν τοῖς λευκοῖς λίθοις στάθμῃ λευκῇ οὐδὲν δύναται δεικνύναι, διὰ τὸ μὴ παραλλάττειν καθάπερ ἡ διὰ τῆς μίλτου γινομένη, ὡς Σοφοκλῆς Κηδάλῳ·

τοῖς μὲν λόγοις τοῖς σοῖσιν οὐ τεκμαίρομαι,
οὐ μᾶλλον ἢ λευκῷ λίθῳ λευκῇ στάθμῃ.

ἔστι δὲ στάθμῃ σπάρτος τεκτονικῇ. κατ' ἔλλειψιν δὲ εἴρηται ἡ παροιμία· διὸ καὶ ἀσαφῆς ἐγένετο. τὸ δὲ ὅλον ἐστὶ τοιοῦτον· ἐν λευκῷ λίθῳ λευκῇ στάθμῃ. R S.

155 A. ἔτι τυγχάνει] γρ. εἴ γ' ἐτύγχανε. R.

Δ. ἐπ' ἑαυτοῦ ἦν] γρ. ἐν ἑαυτῷ ἦν. R. ἀπόλοιτο δῆτ' ὦ Πλάτων οὕτως ἐπιβούλως ψυχαῖς ἀφελέσει τὸν λόγον προσεγγυῶν. O.

157 C. ὁμοσα] γρ. καὶ ὁμώμοκα. R.

Δ. ὅτι πλείστων δοκεῖ πολὺ σωφρονέστατος] γρ. καὶ ὅτι πάντῳ πολὺ δοκεῖ σωφρονέστατος. R.

Ε. γενήσεται] γρ. καὶ γενήσκειαν. R.

158 B. δοκεῖς μοι οὐδένα τῶν πρὸ σοῦ ἐν οὐδενὶ ὑπερβεβληκέναι] γρ. καὶ δοκεῖς μοι οὐδένα τῶν προγόνων καταισχύνειν. R.

Ο. ὅτι ἄλογον] γρ. καὶ ὅτι οὐ ῥάδιον. R.

159 B. οὐ τῶν καλῶν] ἐπηρεάζεις τῷ λόγῳ, ὦ Σώκρατες, σοφιστικῶς τὸν καλὸν παρακρουόμενος Χαρμίδην. εἰ γὰρ καὶ μὴ ἱκανῶς τὸν περὶ σωφροσύνης ἀποδέδωκε λόγον, ἀλλ' οὖν οὐχὶ καὶ ὅλῳ καὶ παντὶ διαφέροντα. μέρος γοῦν καὶ τὸ ἡσυχῇ τι καὶ νοσμίως πρᾶττειν σωφροσύνης. ἡσυχῇ δὲ ἀντὶ τοῦ ἀταράχως φημί· σὺ δὲ ὁμωνύμως τὸ ἡσυχῇ ἀντὶ τοῦ νοθρῶς ἐκδεχόμενος ὁλος εἰ σοφιστεύων τὴν ἐπιχείρησιν. O.

161 E. στλεγγίδα] στλεγγίς ξύστρα· τὸ πάλαι δὲ ἡ τοῦ καλῶν κόμη παρὰ Λάκωσιν, ἥ ἀπεμάσσοντο. στλεγγίσματα δὲ τα περιεξύσματα. κυρίως δὲ καλᾶνται ξύστραι. ὁ δὲ Θυατειρη-

νός σπλεγγίδα μὲν τὴν ξύστραν, σπλεγγίδα δὲ τὸ χρυσοῦν στεφανίον. R.

163 B. ἐπ' οἰκήματος] ἐπὶ τοῦ δεσμοπηγίου, ὡς *Ανσίας*, ἡ ἐπὶ πορνείου, ὡς *Ἀττικοί*. R.

165 A. παροιμία ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα, ἐπὶ τῶν ῥαδίως ἐγνωμένων καὶ κακῶς ἀπαλλαττόντων. λέγουσι δ' αὐτὸ ἐν *Δελφοῖς* ἀναγεγραφθαι. οἱ δὲ εἶπον αὐτὴν οὐχ οὕτως ἔχειν, ἀλλὰ μόνον ἐγγυή ἄτη· καὶ παρέχουσι μάρτυρα τούτου *Κρατῖνου* τὸν νεώτερον λέγοντα·

εἰς ἐγγύας τρεῖς εἰσπεσὼν ἀνηρέσθην.

οὐπὼ τότε ἐν *Δελφοῖσιν* ἦν τὰ γράμματα

τὴν ἐγγύην ἄτην * λέγουσι; ἦν, * ἀλλ' ἐγὼ

φιλέταιρον εἶχον ἦθος.

ὅτι δὲ ἔστιν ἐν *Δελφοῖς* ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα, δῆλον ποιεῖ *Πλάτων* *Χαρμίδης*, λέγων· ὃ δὴ μοι δοκοῦσι παθεῖν καὶ οἱ τὰ ὑστερα γράμματα ἀναθίντες, τὸ τε μὴδὲν ἄγαν καὶ τὸ ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα. R S.

E. λογιστικὴ ἔστι θεωρία τῶν ἀριθμητῶν, οὐχὶ δὲ τῶν ἀριθμῶν μεταχειριστική, οὐ τὸν ὄντως ἀριθμὸν λαμβάνουσα, ἀλλ' ὑποτιθεμένη τὸ μὲν ἐν ὡς μονάδα, τὸ δὲ ἀριθμητὸν ὡς ἀριθμὸν, ὅλον τὰ τρία τριάδα εἶναι καὶ τὰ δέκα δεκάδα· ἐφ' ὧν ἐπάγει τὰ κατὰ ἀριθμητικὴν θεωρήματα. θεωρεῖ οὖν τοῦτο μὲν τὸ κληθὲν ὑπ' *Ἀρχιμήδους* βοεικὸν πρόβλημα, τοῦτο δὲ μάλιστα καὶ φιαλῖτας ἀριθμούς, τοὺς μὲν ἐπὶ φιαλῶν, τοὺς δὲ ἐπὶ ποίμνης· καὶ ἐπ' ἄλλων δὲ γενῶν τὰ πλήθη τῶν αἰσθητῶν σωμάτων σκοποῦσα, ὡς περὶ τελείων ἀποφαίνεται. ὕλη δὲ αὐτῆς πάντα τὰ ἀριθμητὰ· μέρη δὲ αὐτῆς αἱ *Ἑλληνικαὶ* καὶ *Αἰγυπτιακαὶ* καλούμεναι μέθοδοι ἐν πολλαπλασιασμοῖς καὶ μερισμοῖς, καὶ αἱ τῶν μορίων συγκεφαλαιώσεις καὶ διαιρέσεις, αἷς ἰχνεύει τὰ κατὰ τὴν ὕλην ἐμφωλευόμενα τῶν προβλημάτων τῇ περὶ τοὺς τριγώνους καὶ πολυγώνους πραγματείᾳ. τέλος δὲ αὐτῆς τὸ κοινωνικὸν ἐν βίῳ καὶ χρήσιμον ἐν συμβολαίοις, εἰ καὶ δοκεῖ περὶ τῶν αἰσθητῶν ὡς τελείων ἀποφαίνεσθαι. R.

E. γεωμετρικῆς] γεωμετρία ἐστὶν ἐπιστήμη θεωρητικὴ μετρώων καὶ σχημάτων, καὶ τῶν περιοριζουσῶν καὶ περατουσῶν ταῦτα ἐπιφανειῶν καὶ γραμμῶν, τῶν τε ἐν τούτοις παθῶν καὶ σχέσεων, καὶ ἐνεργειῶν ἐν μορφαῖς, καὶ κινήσεων ἐν ποιότησι.

πάνθ μὲν οὖν λέγεται τὰ περὶ τὰς διαιρέσεις, σχέσεις δὲ οἱ τῶν μεγεθῶν πρὸς ἄλληλα λόγοι καὶ θέσεις καὶ καθ' αὐτὰ ἐπιβάλλουσιν ἡμῖν αὐτοῖς καὶ πρὸς ἄλληλα συγκρίνουσιν. R.

166 B. πλείω τῶν ἐπιστημῶν] γρ. καὶ πασῶν τῶν ἐπιστημῶν. R.

C. πολλοῦ δεῖ] ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. O.

167 A. τὸ τρίτον τῷ σωτῆρι, ἐπὶ τῶν τελείως τι πραττόντων. τὰς γὰρ τρεῖτας σπονδὰς καὶ τὸν τρίτον κρατῆρα ἐκίρουν τῷ Διὶ τῷ σωτῆρι. τέλειος γὰρ ὁ τρεῖς ἀριθμὸς, ἐπειδὴ καὶ ἀρχὴν καὶ μέσον καὶ τέλος ἔχει, καὶ πρῶτος οὗτος τῶν ἀριθμῶν ἀρτιπέμπτος. τέλειος δὲ καὶ ὁ Ζεὺς, ὥστε κατὰ λόγον τρίτον τῷ Διὶ σπένδεται τε καὶ ὁ κρατῆρ τρίτος τίθεται. Σοφοκλῆς Ναυπλίῳ· καὶ Διὸς σωτηρίου σπονδὴ τρίτου κρατῆρος, καὶ Πλάτων Πολιτείᾳ καὶ ἐνταῦθα. R S.

172 C. ἀλλ' ἴδωμεν] γρ. καὶ ἀλλὰ δῶμεν. R.

175 C. ἀμωσγέπως] τοῦτο ἐν ἴσῳ τῷ καθ' οὐτινοῦν τρόπον. ἔνιοι τὸ μετρίως. παρὰ Πλάτωνι τὸ ἐκ παντός τρόπον. R.

E. ἐπωδῆς] γρ. καὶ ἐπωδίας. R.

176 B. ὁσημέραι] διὰ παντός, πάντοτε, καθ' ἡμέραν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΔΑΧΗΤΑ.

P. 180 B. παρακαλεῖς] ἀντὶ τοῦ καλεῖς εὐχρηστώς ἄγαν. O.

183 E. στύρακος] στύραξ κέντρον, κέρας, ἐπιδορατὶς. R.

187 B. ἐν τῷ Καρὶ ὑμῖν ὁ κίνδυνος] ἐπὶ τῶν ἐπισφαλέστερον καὶ ἐν ἀλλοτρίοις κινδυνευόντων· Κᾶρες γὰρ δοκοῦσι πρῶτοι μισθοφορῆσαι, ὅθεν καὶ εἰς πόλεμον αὐτοὺς προσέτατον. ἐντεῦθεν γὰρ καὶ τοὺς μικροὺς στρατιώτας τινὲς Καρίωνας προσηγόρευον· καὶ τὸ παρ' Ὀμήρῳ δὲ ἐν Καρὸς αἴση ἐν τῷ τυγχόντι τινὲς ἀκούουσι. μέμνηται δ' αὐτῆς Ἀρχλόχος λέγων·

καὶ δὴ πίκουρος ὥστε Κὰρ κεκλήσμαι,
καὶ Ἐφορος ἐν αἱ ἱστορίων, καὶ Φιλήμων ἐν Γάμψ

ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον οἶδα, δέσποτα,

καὶ Εὐριπίδης Κύκλωπι·

δράσω τάδ' ἐν * τῷ * Καρὶ κινδυνευτέον.
καὶ Κρατῖνος Βουκόλοις·

ἐν Καρὶ τὸν κίνδυνον· ἐν ἐμοὶ δὴ δοκεῖ
πρῶτον πειρασθαι.

καὶ Πλάτων ἐνταῦθα. R S. ἐν τῷ Καρὶ ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ δούλῳ·
καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ Καρῶν καὶ Θρακῶν τοὺς
δούλους ἐποιοῦντο, ἐνθεν τοὺς δούλους Κᾶρας ὠνόμαζον καὶ
Θραῖκας, καὶ τὰς δούλας Θράττας καὶ Καίρας. O.

B. ἐν πίστῳ τὴν κεραμείαν] παροιμία ἐπὶ τῶν τὰς πρώτας
μαθήσεις ὑπερβαίνοντων, ἀπομένων δὲ τῶν μειζόνων καὶ ἤδη
τῶν τελειοτέρων. κέχρηται δὲ αὐτῇ Ἀριστοφάνης ἐν Προαγῶνι
καὶ Πλάτων ἐν Γοργίᾳ, λέγων· τὸ λεγόμενον δὴ τοῦτο, ἐν πίστῳ
τὴν κεραμείαν ἐπιχειρεῖν μανθάνειν, καὶ ἐνταῦθα. R S.

191 C. γεροφόροις] τὰ σκεπάσματα πάντα οἱ Ἀττικοὶ
γέγραφα ἔλεγον. τινὲς δὲ δερμάτινα σκεπάσματα τινα καὶ Περσι-
κά, οἷς αὐτὶ ἀσπίδων ἐχρῶντο. οἱ δὲ γέγραφα τὰς σκηναίς φασι.
καὶ γεροφόρους τοὺς τὰ εἰρημένα φέροντας. R.

192 C. ἡμῖν αὐτοῖς ἀντὶ τοῦ ἀλλήλοις. O.

196 D. οὐκ ἂν πᾶσα ὥς γνῶν] καὶ κῶν καὶ ὥς γνῶν
ἐπὶ τοῦ ῥαδίου καὶ εὐγνώστου, ὥστε καὶ τὰ ἀμαθέστατα ζῶα
καταμαθεῖν. R.

197 A. μῶρον] Ἀττικοὶ οὕτως τὸν μῶρον προπερισπωμέ-
νως. O.

C. Αἰξωνὴ δῆμος Κεκροπίδος, καὶ Αἰξωνεῖς οἱ ἐκείθεν,
οἳ καὶ βλάσφημοι ἐκωμφοῦντο εἶναι· παρ' ὃ καὶ αἰξωνεύεσθαι
φασι τὸ βλασφημεῖν· ὃ καὶ ἡ Πλατωνικὴ ῥῆσις δηλοῖ. R. ἀντὶ
τοῦ ὑπερήφανον· οἱ γὰρ Αἰξωνεῖς εἰς ὑπερηφανίαν ἐσκώπτον-
το. O.

201 B. Ὅμηρον] Ἡσιόδου τὸ ῥητόν· πῶς δὲ ὁ σοφὸς Ὅμη-
ρου εἰρηκεν ἄγνοᾷ. O.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΣΙΝ.

Ἀριστοφάνης Κενταύροις, Σπιντοθήκη Βιβλίου
P. 203 A. Ἀκαδημίας] Ἀθήνησι προάστειον γυμνάσιον
ἀλσῶδες, ἀπὸ τινος Ἀκαδήμου ἥως ὀνομασθέν. R.

205 C. κέλῃσι] ἄβυσιν ἵπποις. R.

C. κρονικώτερα] ἢ τὰ ἀρχαιότερα καὶ παλαιά, ἢ τὰ εὐήθη. R.

D. πρὸ τῆς νίκης ὄδεις τὸ ἐγκώμιον, ἐπὶ τῶν τὰ πράγματα προλαμβανόντων. R.

206 D. Ἑρμαῖα] ἐν τῶν Ἑρμοῦ ἐπιτηδευμάτων καὶ ἡ παιαιστρικῇ. ἐπεὶ οὖν παλαιστρα ἡ διατριβή, εἰκὸς τοὺς αὐτόθι φοιτῶντας νέους Ἑρμῇ ἀπαρχομένους τῆς τιμῆς, καθότι ἔφορος τῆς παιαιστρικῆς, Ἑρμαῖα τὴν τελετὴν ὀνομάζειν. λέγεται δὲ καὶ παίδων οὕτως ἄγων παρὰ Συρακοσίοις, ὡς φησι Διογενειανός. O.

E. ἀστραγαλίζειν τὸ ἀστραγάλοις παίξειν, ὅπερ καὶ ἀστρολίζειν ἔλεγον, ἐπεὶ καὶ τοὺς ἀστραγάλους ἀστρίας ἐκάλουν. Καλλίμαχος.

ζορκὸς τοι, φίλε κοῦρε, Λιβυστίδος ἀντίκα δώσω

... νεοσμήκτους ἀστρίας.

ἔνιοι δὲ ἀστροίχους φασίν. παίζεται δὲ ἀστραγάλοις τέσσαρσιν, καὶ εἰς ἕκαστος ἀστράγαλος πτώσεις ἔχει τέσσαρας ἐξ ἑβδομάδος κατὰ ἀντίθετον συγκεκλιμένας ὥσπερ ὁ κύβος· ἔχει δὲ ἀντικείμενα μονάδα καὶ ἐξάδα, εἴτα τριάδα καὶ τετράδα· ἡ γὰρ δυὰς καὶ πεντὰς ἐπὶ τῶν κύβων μόνων παραλαμβάνεται διὰ τὸ ἐκείνους ἐπιφανείας ἔχειν ἐξ. εἰσὶ δὲ αἱ σύμπτασαι τῶν ἀστραγάλων πτώσεις ὁμοῦ τεσσάρων παραλαμβανομένων πέντε καὶ τριάκοντα. τούτων δὲ αἱ μὲν θεῶν εἰσὶν ἐπώνυμοι, αἱ δὲ ἡρώων, αἱ δὲ βασιλείων, αἱ δὲ ἐνδόξων ἀνδρῶν, αἱ δὲ ἐταιρίδων· αἱ δὲ ἀπὸ τινων συμβεβηκότων ἦτοι τιμῆς ἕνεκα ἢ χλευῆς προσηγόρευνται. λέγεται δὲ τις ἐν αὐταῖς Στησίχορος καὶ ἑτέρα Εὐριπίδης, Στησίχορος μὲν ὁ σημαίνων τὴν ὀκτάδα, ἐπεὶ ὁ ἐν Ἰέρει τοῦ μελοποιῦ τάφος ἐξ ὀκτὼ γωνιῶν συνέκειτο, Εὐριπίδης δὲ ὁ τὸν τεσσαράκοντα· εἰς γὰρ Εὐριπίδης τῶν τεσσαράκοντα Ἀθήνησι προσιατῶν τῶν μετὰ τὴν τῶν λ' τυράννων καταστάσεων κατάλυσιν. τῶν δὲ βόλων ὁ μὲν τὰ ἑξ δυνάμενος Κῶος καὶ ἐξέτης ἐλέγετο, Χίος δὲ ὁ τὸ ἐν καὶ κύων. λέγεται δὲ τις καὶ παροιμία ἀπὸ τούτου, οἷον Χίος παραστὰς Κῶον οὐκ ἐάσω· ἢ οὐ καὶ Στράτις Λιμνοπέδαις.

Χίος παραστὰς Κῶον οὐκ ἐᾷ λέγειν.

ἔπαιζον δὲ ἀστραγάλοις καὶ πολλοῖς καθάπερ καρύοις καὶ ὀλ-

γοις, τοῦ δὲ εἶδους τῶν πολλῶν τὸ μὲν ἀρτιασμόν ἔλεγον, τὸ δὲ τρόπα, τὸ δὲ ὠμίλλαν. Ο. ἀρτιασμός μὲν οὖν ἐστὶ τὸ δραξάμενον ἀστραγάλων ἢ τινων ἄλλων ἐξετάζειν τὸν συμπαίζοντα, πότερον ἀρτίους ἢ περισσοὺς κατέχει, ὡς καὶ Ἀριστοφάνης Πλούτῳ·

στατήρσι δ' οἱ θεράποντες ἀρτιάζομεν. R O S.
τρόπα δ' ἐστὶν ἢ εἰς βόθυνον ἐκ διαστήματος βολή. Κρατῖνος Πυλαίᾳ·

ἢ Διονυσίοις ἀκύλοις παίζουσ' ἀνέμενοι τρόπα.
ἢ δὲ ὠμίλλά ἐστιν ὅταν περιγράψαντες κύκλον ἐπιρρίπτωσιν ἀστραγάλους ἢ τι ἄλλο, ὡς τῇ μὲν ἐντὸς βολῇ νικόντων τῇ δὲ ἐκτὸς ἡττωμένων. Εὐπολις Χρυσῷ γένει μεταφέρων ἐπὶ τὴν ἐκ κυκλώπων κατάκλισιν τοῦνομα οὕτως φησὶν· ἔπειτ' εἴσειμι ἐνθάδε μέινας εἰς ὠμίλλαν καὶ μὴ μετή. Ο.

E. παιδιὰ τις τὸ ἀρτιάζειν, ἐν ἣ τοὺς ἀρτίους καὶ περισσοὺς ἀριθμοὺς καταστοχάζονται. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πληροῦν καὶ συντελεῖν. Ο.

E. φορμίσκων] καλαθίσκων. R. πλεκτῶν ἀγγείων ἥτοι σπυρίδων. φορμίον δὲ πλέγμα τι ψιαθῶδες παρ' Ἰππώννακτι. Ο.

207 B. ἐπηλυγισάμενος] ἐπισκιασάμενος, ἐπικρυψάμενος· λύγη γὰρ ἢ σκιά. R.

D. παιδοτρίβην] ἀλείπτην, γυμναστήν. R.

208 A. ὀρικοῦ] τοῦ ἡμιονικοῦ· ὀρεὺς γὰρ ὁ ἡμίονος. R.

209 B. ψήλαι] τὸ ἄνευ πλήκτρον τῷ δακτύλῳ τὰς χορὰς ἐπαφᾶσθαι. Ο. γρ. καὶ τίλλαι. R.

216 A. ὥς γε οὕτωςι ἀκούσαι] ἀντὶ τοῦ κατ' αὐτὴν τὴν ἀκοήν, κατ' αὐτὴν τὴν πρώτην ἐντευξιν. Ο.

A. ἀλλόκοτον, ἐξηλλαγμένον καὶ ἰδιότροπον. R.

C. τὸ καλὸν φίλον] ἐπὶ τῶν τὸ συμφέρον αἰρουμένων. R.

219 D. μὴ μάλιστα ἄλλα] γρ. καὶ μὴ ἡμᾶς τᾶλλα. R.

222 B. ἀπολεῖν] γρ. καὶ ἀπολιπεῖν καὶ ἀποβαλεῖν. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΤΘΥΛΗΜΟΝ.

P. 271 B. σκληροῦς] ὁ τῶ μὲν χρόνῳ πρεσβύτερος, τῇ δὲ ὕψει νεώτερος δοκῶν· προφερέης δὲ ὁ τῷ μὲν χρόνῳ νεώτερος, τῇ δὲ ὕψει πρεσβύτερος. R. οὕτως λέγεται καὶ παρὰ Ἀριστοτέλει ὁ ἰσχνὸς καὶ λεπτός τὸ σῶμα. ().

278 B. σκολιύθρια] ταπεινὰ διφρούα. ἔνιοι δὲ ὑποπόδια. R.

281 D. γέγονεν] γρ. πέφυκεν. R.

285 C. τῇ Μηδείᾳ] αὕτη γὰρ συνεβούλευσεν, ἀπὸ Κόλχων μετὰ Ἰάσονος εἰς Ἰωλκὸν ἐλθοῦσα, ταῖς Πελλοῦ θυγατρῶσιν ἵνα, εἰ τοῦτον βούλονται νέον γενέσθαι, ἐψηθῇ. R.

291 B. κόρυδοι ὄρνιθες ὁρνυξίν ὅμοιοι, οὓς ἔνιοι μὲν κορυδάλλους φασί, Γῆς καὶ Ἀθηνᾶς ἱεροί. R.

292 E. Διὸς Κόρινθος ἐπὶ τῶν ἄγαν μὲν ὑπερσεμνυνομένων, κακῶς δὲ καὶ ποινηρῶς ἀπαλλαττόντων. τῶν γὰρ Κορινθίων βαρέα τοῖς Μεγαρεῦσιν ἀποίκις οὓσιν ἐπιταττόντων τὸ μὲν πρῶτον ὑπήκουον· ὥς δὲ ὕβρεως οὐδὲν ἀπελίμπανον οἱ Κορινθιοί, ἐλπίσαντες οἱ Μεγαρεῖς οὐδὲν ἂν παθεῖν ἀποστάντες, παραχρηῖμα τῶν Κορινθίων ἀφίστανται. πέμπουσιν οὖν πρέσβεις οἱ Κορινθιοὶ κατηγορήσοντας τῶν Μεγαρέων, οἱ παρελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἄλλα τε πολλὰ διεξήρσαν, καὶ τέλος ὅτι δικαίως ἂν στεναῖξεν ὁ Διὸς Κόρινθος ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις, εἰ μὴ λήφονται δίκην παρ' αὐτῶν. ἐφ' οἷς παροξυνθέντες οἱ Μεγαρεῖς τοὺς τε πρέσβεις παραχρηῖμα λίθοις ἔβαλον, καὶ μετὰ μικρὸν ἐπιβοηθησάντων τινῶν τοῖς Κορινθίοις καὶ μάχης γενομένης νικῆσαντες, φυγῇ τῶν Κορινθίων ἀποχωροῦντων, ἐπεφόμενοι καὶ κτείνοντες ἅμα παλεῖν ἀλλήλοις τὸν Διὸς Κόρινθον ἐκέλευον. μέμνηται δὲ ταύτης Ἀριστοφάνης ἐν τοῖς Βυτράχοις λέγων·

ἀλλ' ἢ Διὸς Κόρινθος ἐν τοῖς στρώμασιν;
καὶ ἐν Τεργημισταῖς, καὶ Ἐφορος ἐν πρώτῃ ἱστοριῶν, καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. ἄλλοι δὲ ἐπὶ τῶν ἐπ' οὐδενὶ τέλει ἀπειλούντων φασὶν εἰρησθαι τὴν παροιμίαν· Μεγαρεῦσι γὰρ ὠρημένοις ἀφίστασθαι ἐπιλέγειν τὸν Κορινθίου· οὐκ ἀνέξεται ταῦτα ὁ Διὸς Κόρινθος. μέμνηται ταύτης καὶ Πίνδαρος. R. S.

293 D. καλὰ δὴ πάντ' ἄνεις] ἀντὶ τοῦ ἀνέλλειν. ἐπὶ τῶν

αἴσια ἀγγελλόντων. πολλάκις δὲ λέγεται καὶ κατ' εἰρωνείαν.
Ἀριστοφάνης Γεωργοῖς καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. R S.

297 C. τοῦ λόγου] γρ. τοῦ ὅλου. R.

298 C. λίνου λίνῳ συνάπτεις, παροιμία ἐπὶ τῶν τὰ αὐτὰ
διὰ τῶν αὐτῶν ἢ λεγόντων ἢ δρώντων, ἢ τὰ ὅμοια εἰς φίλων
συναπτόντων. μέμνηται δὲ αὐτῆς Ἀριστοτέλης ἐν τῷ γ' τῆς φυ-
σικῆς ἀκροάσεως· οὐ γὰρ λίνον λίνῳ συνάπτειν ἐστὶ, καὶ Στρα-
τις Ποταμίῳις καὶ Πλάτων Εὐθυδήμῳ. R S.

D. τῶν ᾠδῶν] τῶν κοβίων. R.

301 A. ἔγρυξα] ἔκραξα, ἢ ἐφθεγξάμην, ὡς νῦν. R.

302 C. Ἀπόλλων πατρῶος] φασὶ τινες Ἀθηναίους αὐτό-
χθονας φῦναι, καὶ τούτῳ γονέας ἔχειν Γῆν καὶ Ἥλιον, ὃς ὁ
αὐτός ἐστιν Ἀπόλλωνι. οἱ δέ, ὅτι Κρεοῦσῃ τῇ Ἐρεχθίδος μιγείς
Ἀπόλλων Ἴωνα ἐγέννησεν, ἀπ' οὗ καὶ τοὺς Ἀθηναίους ποτὶ
Ἴωνας κληθῆναι, καὶ διὰ ταῦτα πατρῶον αὐτοὺς Ἀπόλλωνα
ἔχειν. R.

D. ἔρκιος] ἔρκη τοὺς οἴκους Ἀθηναῖοι φασιν· ἐκ τούτου
δὲ καὶ Ζεὺς ἔρκιος παρ' αὐτοῖς, ὃν ἴδρου ἐν τούτοις φυλακῆς
χάριν, φρατρία δὲ ἐστὶ τὸ τρίτον μέρος ἐκάστης φυλῆς, καὶ
Ἀθηνᾶ φρατρία ἢ τούτου ἔφορος. R S.

303 A. τὸ νῦν βόμβαξ λεγόμενον πύπαξ ἔλεγον, ὡς καὶ
Ἀνυκόφρων ᾤήθη. οὐκ ἐστὶ δέ· τὸ μὲν γὰρ πύπαξ τίθεται καὶ
ἐπὶ σχετλιασμοῦ καὶ ἐγκωμίου, τὸ δὲ βόμβαξ οὐκ ἐστὶ. R S.

305 D. κολουέσθαι] ἐλαττοῦσθαι, ἐμποδιζέσθαι. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΡΩΤΑΓΟΡΑΝ.

P. 309 A. πάγωνος ἥδη ὑποπιμπλάμενος] τῆς αὐτῆς φρά-
σεως καὶ τὸ ἄρτι χυοάων τας παρειάς, καὶ τὸ ἀρτίχυρος, καὶ τὸ
λουλοῖς ὑποσκιαζόμενος ἥδη, καὶ τὸ πρῶτος ὑπηνήτης. O.

D. ᾧ] θαυμαστικόν. O.

310 A. τῆς παρελθούσης] Ἀττικὸν τοῦτο· τὸ γὰρ κοινὸν
τὴν παρελθούσαν νύκτα ταύτην ὑπὸ βαθὺν ὄρθρον. O.

315 E. λιπαρῶς] ἐπιμελῶς, προσεδρευτικῶς. R.

330 B. μορίων ἄλλοίων ἐπιστήμη] γρ. οἶον ἐπιστήμη· ἐν ἄλλῳ δὲ μορίων ἄλλοίων. R.

331 D. ἀμηνέπη] ἀντὶ τοῦ ὁπασοῦν. O.

335 E. δολιχοδρόμοι εἰσὶν οἱ τὸν δόλιχον τρέχοντες, οὗ αἰτία ἦδ' ὁρομοκῆρυκες ἐξ Ἀρκαδίας ἐφοίτων εἰς τὴν Ἑλλάδα τῶν πολεμικῶν ἄγγελοι, καὶ ἀπειρητο αὐτοῖς ἵππεύειν ἀλλ' αὐτοῦργοῖς εἶναι τοῦ δρόμου. τὸ αἰεὶ οὖν ἐν βραχεὶ τῆς ἡμέρας διαδραμεῖν στάδια ὅποσα ὁ δόλιχος, ὁρομοκῆρυκας εἰργάζετο καὶ ἐγύμναζεν ἐν τῷ πολέμῳ. ἡμεροδρόμοι δὲ οἱ ταῖς βασιλικαῖς διατάξεσι ταχύτατα διακονοῦμενοι. R S.

337 D. πρυτανεῖον] θεσμοθέσιον, θόλος. λέγεται δὲ καὶ ἡ ἐπιμήνιος μισθοφορά. R.

338 A. ῥαβδούχοι ἄνδρες τῆς τῶν θεάτρων εὐκοσμίας ἐπιμελούμενοι. R.

340 E. εἰς καιρὸν] εὐκαιρως. R.

341 D. πολλοῦ γε δεῖ] τοῦτο καθ' ὑπόκρισιν λέγεται ἀποφατικῶς ἀπὸ τοῦ πολὺ ἐνδεῖ. R.

344 B. χαριέντως] ἀστείως, συνετῶς. σημαίνει δὲ καὶ τὸ μετὰ παιγνιάς. R.

348 C. διόρισαι] ἤγουν ἔξω τῶν ὄρων ποίησον. R.

349 E. ἵτας] θαρραλέους, ἐπὶ πάντα ὁρμῶντας. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΓΟΡΓΙΑΝ.

P. 447 A. πολέμου] παροιμία, πολέμου καὶ μάχης μεταλαγχάνεις, πρὸς τὸν ἀπολειπόμενον τῆς θυσίας καὶ ὑστερήσαντα. παρεγγυᾷ δὲ ὅτι χορὴ πολέμου καὶ μάχης ἀπολιμπάνεσθαι, λόγων δὲ οὐ. R. παροιμία ἐπὶ τῶν ἐν τινι ὑστεριζόντων λεγομένη. O.

A. μεταλαγχάνειν] ἔλλειπτικῶς εἴρηται τῷ Πλάτῳ. λείπει γὰρ τῇ διανοίᾳ τὸ ἀλλ' οὐχὶ τῆς ἐν λόγοις ἡδονῆς, οἷον δὴ νῦν παρέσχετο Γοργίας. R.

A. οὕτω] κατὰ τὰ τελευταῖα ἀλλ' οὐκ ἐν ἀρχῇ. O.

A. ἀλλ' ἢ] ἀλλ' ἄρα. O.

A. τὸ λεγόμενον] οὐ πάνυ τὸ λεγθὲν ἀποδέχεται Σωκρα-

της· διὸ καὶ ἐπάγει ἄλλ' ἢ τὸ λεγόμενον ἀντὶ τοῦ ἄλλ' ὄντως τὸ λεγόμενον. λείπει δὲ τὸ πεπόνθαμεν, ἢ ἢ τοιοῦτο· ἄλλ' ὄντως τὸ λεγόμενον πεπόνθαμεν, ὅπερ οἱ κατόπιν ἑορτῆς παραγινόμενοι καὶ τῆς ἐν τῇ ἑορτῇ θυμηδίας ὑστεροῦντες. Ο.

A. κατόπιν ἑορτῆς] ἐπὶ τῶν ἐπὶ τινι καλῷ πράγματι ἀπολιμπανομένων. R.

A. ἀναγκάσας] ἡ ἀνάγκη διττή, ἡ μὲν πρὸς βίαν, ἡ δὲ κατὰ φύσιν. κατὰ ταύτην οὖν ἡ ἀναγκάσθη Σωκράτης ἐν ἀγορᾷ διατρέβειν, ὅπως πολλοὺς ὠφελοῖ. τοῦτο γὰρ σπουδαῖον ἀνδρῶν ἴδιον, καὶ πρὸ τούτων θεοῦ. R.

B. οὐδὲν πράγμα] οὐδὲν ἐργῶδες ἢ δυσχερές. R.

B. καὶ ἰάσθαι] παροιμιακὸν τοῦτο, ἀπὸ Τηλέφου καὶ τοῦ τρώσαντος Ἀχιλλέως καὶ τοῦ χρηστηρίου ἀνελόντος ὅτι ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται. R.

B. ἀλλ' ἄρα] ἀρχὴ τις αὐτῇ τῶν ἐν τῷ διαλόγῳ προκειμένων τοῦ πρώτου μέρους, ὅ ἐστι τὸ περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν. R.

C. ἢ καλῶς λέγεις] ταῦτα διελέγοντο εἰς τὸν τοῦ Καλλικλέους εἰσιόντες οἶκον· εἶτα ἔσωθεν αὐτοῦ Γοργία ἐντυγχάνουσιν. R.

448 A. πολλῶν ἐτῶν] Ἀττικὸν τὸ σχῆμα· δηλοῖ δὲ τὸ ἐπὶ πολὺν χρόνον. τὸ δὲ οὐδεὶς πω ἀντὶ τοῦ οὐ πάποτε. καὶ Θουκυδίδης· οὐδεὶς πω καταγινούς. R.

B. Ἡρόδικος] οὗτος οὐχ ὁ Σηλυμβριανὸς ἐστὶν Ἡρόδικος, ἀλλ' ὁ Λεοντίνος, Γοργίου ἀδελφός. R. ἄλλος Ἡρόδικος Σηλυμβριανὸς ἐν Πολιτείᾳ. Ο.

B. ὁ ἀδελφός αὐτοῦ] οὗτος Πολύγνωτος ἐκαλεῖτο, οὗ ἐστι Δελφοῖς ἢ θανυμαστὴ γραφή, ἢ ἐπιγέγραπται·

γράψας Πολύγνωτος, Θάσιος γένος, Ἀγλαοφῶντος υἱός, περθομένην Ἰλίου ἀκρόπολιν. R.

C. ὦ Χαιρεφῶν] φασὶ μὴ ἐξ αὐτοσχεδίου τὸν Πῶλον ταῦτα εἰπεῖν, προσυγγραψάμενον δέ. R.

C. ἐμπειρία] σκόπει τὰ πάρισα τοῦ Πῶλου, ἐμπειρία-ἀπειρία, τέχνη-τύχη, ἄλλοι-ἄλλων-ἄλλως. R.

C. τὸν αἰῶνα ἀντὶ τοῦ τὸν βίον, τὴν ζωὴν. Ο.

D. οὐ πάνν] οὐ γὰρ τί ἐστὶν ἡ ῥητορικὴ εἴπεν, ἀλλ' ὅποιον τί ἐστίν. R.

D. καλουμένην] αὕτη γὰρ ἡ παρὰ τοῖς πολλοῖς, ἄλλη δὲ ἢ κατ' ἀλήθειαν. R.

449 A. ἀγαθὸν γε] Ἀριστοτέλης μὲν καὶ οἱ σοφισταὶ μίαν φασὶν εἶναι ῥητορικὴν ἐπ' ἀμφοτέρωθεν δυναμένην ἀγωνίζεσθαι. Πλάτων δὲ φησὶ δύο εἶναι, τὴν μὲν τέχνην, τὴν δὲ κολακεῖαν, ἣτις καὶ εἰδωλὸν λέγεται πολιτικῆς μορίου. ὁ γοῦν Γοργίας ἀξιῶν ἀγαθὸς εἶναι ῥήτωρ, τῆς τεχνικῆς φησὶν εἶναι οὐ τῆς εἰδωλικῆς ῥητορικῆς ἔμπειρος. δεῖ δὲ γινώσκειν ὅτι περὶ μὲν τῆς ἐντέχνου ῥητορικῆς ἐν Φαίδρῳ διαλαμβάνει, περὶ δὲ τῆς δημῳδους καὶ κολακικῆς ἐνταῦθα. O.

A. ὥς ἔφη Ὅμηρος] τὸ τοίης τοι γενεῆς καὶ αἵματος εὐχομαι εἶναι. O.

D. περὶ τί τῶν ὄντων] ἡ ἐρώτησις, περὶ τίνα τῶν ὄντων ἡ ῥητορικὴ καταγίνεται ἢ ἔχει τὴν ἐνέργειαν. R.

D. πάνν] δύο ἐπιτάσεις ἀντὶ ὑπερθετικοῦ. O.

E. περὶ λόγους] ὁ μὲν Σωκράτης τὸ τέλος ἠρώτησε τῆς ῥητορικῆς, ὁ δὲ Γοργίας τὸ ὄργανον ἀπεκρίνατο· ὁ γὰρ λόγος ὄργανον τοῦ ῥήτορος, ὥσπερ καὶ ἡ ἀποσιώπησις ὄργανόν ἐστιν ἕνεκα τοῦ πείθειν παραλαμβανομένη ὑπὸ τῶν ῥητόρων. ἐνταῦθα δὲ καὶ διαλεκτικὸν θεώρημα παραλαμβάνομεν, τὸ τὰς ἀπροσδιωρίστους προτάσεις ἐκκλίνειν καὶ ἀποστρέφεσθαι. O.

E. λέγειν γε ποιεῖ δυνατοῦς] ἀντὶ τοῦ διδάσκειν δύναται ἄλλους λέγειν. R.

E. οὐκοῦν περὶ ὧν περ λέγειν] ἰστέον ὅτι τῷ λόγῳ ὁ ῥήτωρ κέχρηται ὥς ὄργανῳ· ὁ δὲ Γοργίας ἀγνοῶν περιπίπτει· τὸ δὲ ἐξῆς πρόκειται τὸ φρονεῖν, ἵνα τὴν ἐντεχνον ῥητορικὴν παραλάβῃ καὶ οὐ τὴν εἰδωλικήν. ὑποκατιῶν δὲ ὁ σοφιστὴς συμφύρει πάντα, καὶ διὰ τοῦτο ἀνατίθεται ὑπὸ τοῦ ἐπιστήμονος. O.

450 A. ἱατρικὴ ἐστὶν ἀπούσης ὑγείας οἰστική, γυμναστικὴ παρούσης ὑγείας φυλακτική. R.

B. χειρουργημα καὶ κύρωσις οὐκ εἴρηται, αἱ δὲ λέξεις Γοργίου ἐγχώριοι· Λεοντίνος γὰρ ἦν. R.

B. διὰ λόγων] ψεύδεται· οὐ γὰρ περὶ λόγους μόνους, ἀλλὰ καὶ περὶ σιωπὴν καὶ περὶ ὑπόκρισιν. R.

C. εἰσὶν ἡμῖν τέχναι] ἐπίστησον ἐνταῦθα ὅτι διαλεκτικὸν θεώρημα παραδίδεται· δεῖ γὰρ πρὸ τῶν ὁριζῶν λόγων τοὺς

C. βραχέως, ὡς ἡ ἱατρικὴ, οὐδενός, ὡς ἡ γραφικὴ, ἡ ὀφθηστικὴ. O.

D. οὐδενός, ὡς ἡ διαλεκτικὴ, βραχέως, ὡς ἡ ῥητορικὴ διὰ τὸ ὑποκρίνεσθαι πολλάκις. O.

D. δεῖ γινώσκειν ὅτι τὰς τέχνας ἐνταῦθα διαιρεῖ καὶ ἐν Σοφιστῇ καὶ ἐν Πολιτικῷ, ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον. ἀλλ' ἐνταῦθα μὲν κατὰ τὸ δι' οὗ καλῶς· τὰς μὲν διὰ λόγον, τὰς δὲ ἀνευ λόγου, τὰς δὲ μετὰξὺ· ἐν δὲ Σοφιστῇ κατὰ τὸν τρόπον τῆς ἐνφραγείας· καλῶς· τὰς μὲν ποιητικὰς τὰς τὸ μὴ ὂν εἰς τὸ ὂν ἀγνούσας, τὰς δὲ κτητικὰς τὰς τὸ ὂν οἰκειομένας· ἐν δὲ τῷ Πολιτικῷ κατὰ τὸ εἶδος τῆς ἕξεως· καλῶς· τὰς μὲν γνωστικὰς, τὰς δὲ πρακτικὰς. O.

D. ἴσους] ὡς ἡ πεττευτικὴ καὶ κινθαρῶδια. O.

E. κύρος] σκόπει ὡς κύρος εἶπε Πλάτων, οὐ κύρωσιν, καθὰ Γοργίας. R.

E. εὐλαβῶς ἐπιρραπίζει τὸν τοῦ σοφιστοῦ λόγον ὁ Σωκράτης. O.

E. ὑπολάβοι] ἀποκριθῆσεται. O.

E. τις] ἐριστικὸς ἄνθρωπος καὶ ἐλέγξει μόνον σκοπὸν ἔχων, ἀλλ' οὐ διορθώσασθαι τὸν διαλεγόμενον. O.

E. τὴν ἀριθμητικὴν ἄρα] οἱ γὰρ ὄροι ἀντιστρέφειν βούλονται, εἴπερ ὑγιᾶς ἔχουσιν. O.

451 A. ἴθι νῦν] τὸ μὲν ὀργανικὸν αἷτιον ὁ λόγος ἐστίν· ζητεῖ δὲ νῦν τὸ γένος περὶ τί τῶν ὄντων καταγίνεται. O.

A. εἴποιμ' ἂν] ἐπίστησον ὅτι ἡ ἀριθμητικὴ κατὰ τὴν ἐναντίαν φύσιν τὰ εἶδη τοῦ ἀριθμοῦ σκοπεῖ, τὰ δὲ σχήματα τὰ ἐπ' αὐτοῖς καὶ τοὺς λόγους ὡς ἀρχὴν γεωμετρίας καὶ μουσικῆς· πάντα γὰρ ἔστι πρῶτως ἐν τοῖς ἀριθμοῖς· οὐκ ἔστι δὲ ταῦτόν τοὺς ἀριθμοὺς ἐφ' ἑαυτῶν ὅρᾳν καὶ ὡς ἀρχὰς ἄλλων δι' ἀπλότητα τῆς ὑποστάσεως. O.

A. τῶν τεχνῶν αἱ μὲν περὶ ἔργα μόνον καταγίνονται ὡς ζωγραφικὴ, αἱ δὲ περὶ λόγους μόνους ὡς ἡ διαλεκτικὴ, αἱ δὲ περὶ τε ἔργα καὶ λόγους· καὶ αὐταὶ τριχῶς· ἡ μᾶλλον μὲν ἔργων χρῶνται ἢ λόγων ὡς ἱατρικὴ, ἡ μᾶλλον μὲν λόγων ὡς ἡ ἀριθμητικὴ, ἡ ἐπίσης καὶ ἔργων καὶ λόγων ὡς ἡ πεττευτικὴ. O.

B. οἱ ἐν τῷ δήμῳ συγγραφόμενοι] ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἐπὶ τῇ ψηφισμάτων ἢ νόμων εἰσηγήσει ὁ κήρυξ ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου

ψηφίσματος ἢ νόμου τὸ τε ὄνομα τοῦ ψηφισομένου καὶ τιθέντος τὸν νόμον, καὶ δὴ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ καὶ τοῦ δήμου ἔλεγεν, ὅσον Δημοσθένους Δημοσθένους Παιανιεύς ψηφίζεται τάδε· εἰ δὲ ἐμελλε πάλιν ὁ αὐτὸς ψηφίζεσθαι, ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, ἵνα μὴ περιτολογῇ· τὰ μὲν ἄλλα κατὰ τὰ αὐτά, ψηφίζεται δὲ καὶ τάδε. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τοῦδε, τὰ μὲν ἄλλα, καθάπερ ἡ ἀριθμητικὴ, ἢ λογιστικὴ ἔχει. R.

C. πρὸς αὐτά, ὡς ὅταν ἄριστος πρὸς ἄριτον ἢ περιττὸς πρὸς περιττὸν πολλαπλασιασθῇ· πρὸς ἄλληλα δέ, ὅταν περιττὸς πρὸς ἄριτον ἢ ἀνάπαλιν. R. τοὺς γὰρ πολλαπλασιασμοὺς καὶ τοὺς μερισμοὺς ἢ λογιστικὴ θεωρεῖ τοὺς τῶν ἀριθμῶν, ᾧ καὶ δῆλον ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ἐν αὐτοῖς καὶ τὴν ὕλην περιεργάζεται. πολλαπλασιάζεται γὰρ ἀριθμὸς ἐπὶ ἀριθμὸν οὐ κατὰ τὸ εἶδος ἀλλὰ κατὰ τὰς ὑλικὰς μονάδας, καὶ μερίζεται κατὰ τὸ ποσὸν ἀλλ' οὐ κατὰ τὸν λόγον ᾧ διαφέρουσιν ἀλλήλων οἱ ἀριθμοί. τὸ τοίνυν πῶς ἔχει πρὸς ἄλληλα κατὰ τὸ πλῆθος τοῦτο ἐνδείκνυται, πῶς πολλαπλασιάζονται καὶ μερίζονται παρ' ἀλλήλους κατὰ τὸ ἐν αὐτοῖς ποσόν. O.

D. τὰ μέγιστα] ὥσπερ ὁ Πῶλος οὐ τίς ἐστὶν ἡ ῥητορικὴ εἶπεν, ἀλλ' ὅποια τις, ὅτι καλλίστη τῶν τεχνῶν, οὕτω καὶ Γοργίας οὐ τίνα ἐστὶ περὶ ὧν οἱ λόγοι αὐτῆς λέγει, ἀλλ' ὅποια ἐστὶν, ὅτι τὰ μέγιστα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων καὶ ἄριστα. R.

D. ἀμφισβητήσιμοι] δεῖ τὸν ὅρον ἀναμφισβήτητον εἶναι καὶ σαφῆ καὶ διδασκαλικὸν τῆς τοῦ ὀρίστου οὐσίας. τὰ οὖν προκείμενα ἀμφισβητήσιμα μὲν διὰ τὸν ἰατρὸν τε καὶ παιδοτροφέην καὶ χρηματιστήν, ἀσαφῆ δὲ διὰ τὸ μήπω γνωρίμου ὄντος τοῦ ὑποκειμένου τῇ ῥητορικῇ ἄριστον αὐτὸ καλεῖσθαι. ὁ δὲ προκείμενος λόγος ὁμοίος ἐστὶ τῷ τοῦ Πῶλου ἐξ ἀρχῆς εἰρημένῳ, ὅτι καλλίστη εἴη ἡ ῥητορικὴ. O.

E. τὸ σχόλιον τοῦτο οἱ μὲν Σιμωνίδου φασίν, οἱ δὲ Ἐπιγράμουν. ἔστι δὲ τοιοῦτον·

ὀργαίνειν μὲν ἄριστον ἀνδρὶ θνατῷ,
δεύτερον δὲ φῦαν καλὸν γενέσθαι,
τὸ δὲ τρίτον πλουτεῖν ἀδόλως,
τέταρτον δὲ ἡβᾶν μετὰ τῶν φίλων.

τοῦτο δὲ τὸ τελευταῖον παραλείπεται ὡς μὴ πρὸς ὃ βούλεται Πλάτων γράψαι ὅν. Ἄλλως, σχόλιον λέγεται ἢ παροίνιος

ᾧδῇ, ὥς μὲν Δικαιάρχος ἐν τῷ περὶ μουσικῶν ἀγώνων, ὅτι τοιαύτην ἦν ᾧδῶν, τὸ μὲν ὑπὸ πάντων ἀδόμενον καθ' ἓνα ἑξῆς, τὸ δὲ ὑπὸ τῶν συνετωτάτων, ὥς ἔτυχε τῇ τάξει· ὁ δὲ καλεῖσθαι σκόλιον. ὥς δὲ Ἀριστόξενος καὶ Φύλλης ὁ μουσικός, ὅτι ἐν τοῖς γάμοις περὶ μίαν τράπεζαν πολλὰς κλίνας τιθέντες, παρὰ μέρος ἑξῆς μυροῖνας ἔχοντες ἢ δάφνας, ἤδον γνώμας καὶ ἐρωτικά σύντονα. ἡ δὲ περίοδος σκολιὰ ἐρρίντο διὰ τὴν σύνθεσιν τῶν κλινῶν ἐπὶ οἰκημάτων πολυγωνίων οὐσῶν, καὶ τούτω καὶ τὰς ἐπ' αὐτὰς κατακλίσεις παραβύστους γίνεσθαι. οὐ διὰ τὴν μελοποιίαν οὖν, διὰ δὲ τὴν τῆς μυροῖνης σκολιὰν διάδοσιν, ταύτη καὶ τὰς ᾠδὰς σκολιὰς καλεῖσθαι. R S. Ἀθηναῖοι ἐν τῷ πρυτανεῖῳ παρὰ πότον σκόλια ἤδeto εἰς τινὰς, ὥσπερ εἰς Ἀρμόδιον, Ἀδμητον, Τελαμῶνα· εἰρησθαι δὲ αὐτὸ σκολιὸν κατ' ἀντίφρασιν, ὅτι ἡρῶια καὶ ὀλιγόστιχα ὥς ἐπιγράμματα. ἤδeto δ' ἐκαλεῖτο σκόλια, ἀντιπροτεινόντων ἀλλήλοις τῶν συμποτῶν, καὶ ἡλέγχοντο οἱ μὴ ἄδοντες ὥς ἄμουσοι. σκόλιον μὲν οὖν ἦτο σκόλιον τοῦτο. O.

E. πλουτεῖν ἀδόλως ὁ ποιητής φησιν· ὁ γὰρ χρηματιστής ὅπως ἂν τύχῃ, καὶ εἰ μετὰ τυραννίδος, πλουτεῖν βούλεται. R.

452 A. πρῶτον φησι τὸν λατρόν· οὗτος γὰρ περὶ τὰ στοιχεῖα αὐτὰ καθ' αὐτὰ καταγίνεται, ὁ δὲ παιδοτρίβης περὶ τὴν σύνθεσιν αὐτῶν καὶ τὴν τοιάνδε τῶν μορίων συνθήκην καὶ τὸ κάλλος αὐτῶν. R.

C. πλούτου] ἰδοῦ, τὸ ἀδόλως οὐ προσέθηκεν, ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ χρηματιστής λέγει, ὅς πάντων καταφρονεῖ. R.

D. μέγιστον ἀγαθὸν εἶναι] διὰ τούτων ὁ Πλάτων ἐναργῶς ἡμῖν ἀπεκάλυψεν, ὅτι περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας ἀνθρωπίνων ἀγαθῶν καὶ τῆς εὐδαιμονίας ποιεῖται τὸν λόγον ἐν τῇ πρὸς Γοργίαν συνοσίᾳ. O.

D. ἐλευθερίας] πῶς ἐλευθερίας αἴτιον τὸ ὑποβάλλον δουλείᾳ παντοίων παθῶν; R.

D. τὸ πείθειν ἔργῳ] ἰστέον ὅτι τῆς εἰδωλικῆς δητορικῆς ἐστὶν ὁ ἀποδοθεὶς ὅρος· δημοκοπικὴν γὰρ τινὰ λέγει ταύτην, πείθειν ἐπιχειροῦσαν τὸν πλημμελῶς κινούμενον ὄχλον. O.

E. δύναμιν τὴν δητορικὴν νῦν καλεῖ· προῖαν δὲ οὐδὲ δύναμιν οὖσαν δείξει αὐτήν, ἐπεὶ οὐχ ὅρα πρὸς ἀγαθόν, δυνάμεως δὲ πάσης τὸ πρὸς τοῦτο ὁρᾷν. R.

443 A. πειθοῦς δημιουργός] ἡ ἐνεργεια καὶ τὸ τῆς ἐνεργείας τέλος· οὐ γὰρ ἐξ ἀνάγκης πείθεται ὁ ῥήτωρ. O.

A. ἐμαυτὸν πείθω] ἐπίστησον ὅτι ὁ μὲν σπουδαῖος ἑαυτὸν πείθει βουλόμενος, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάθη τῆς ἀλόγου ὁρμῆς πείθει ὑπείκειν τῷ λόγῳ· ὁ δὲ σοφιστὴς τὸν ἕξω ὄχλον κολακεύων πείθειν δοκεῖ, κακουργῶν καὶ ἑαυτῷ ἐπιβλαβῶς καὶ τοῖς πειθόμενοις. O.

B. καὶ ἐμὲ εἶναι] κατὰ κοινοῦ τὸ εὖ ἴσθαι. O.

C. . . . οὕτω καὶ τὸ γένος πολλῶν . . . ὥς ἔχει οὖν ξῶσι τὸ γραφόμενον πρὸς τὰ ἄτομα τὰ ὑπ' αὐτό, οὕτως ἔχει καὶ ἡ πειθὼ γένος οὕσα πρὸς τὰ ἑαυτῆς εἶδη, τὸ τε διδασκαλικόν καὶ πιστευτικόν. O.

C. ποῦ] ἐν τῇ ποικίλῃ στοῦ. O.

C. ὅτι καὶ τῶν ἄλλων τεχνῶν ἐστὶν ἡ πειθὼ. O.

D. ἴθι δῆ] ἄρχεται ἐντεῦθεν τὴν πειθὼ διαιρεῖν εἰς τε τὴν πιστευτικὴν καὶ εἰς τὴν διδασκαλικήν. ἔστι δὲ προσθεῖναι καὶ εἰς τὴν ἀπὸ τῶν κοινῶν ἐννοιῶν, οἷον τὰ τῷ αὐτῷ ἴσα καὶ ἀλλήλοις ἴσα. R.

454 B. ταύτης τοίνυν τῆς πειθοῦς] πάλιν τὴν εἰδωλικὴν βούλεται λέγειν ὁ Γοργίας ῥητορικὴν. καὶ γὰρ ἀπὸ τοῦ χείρονος ῥηξάτο, τοῦ δικανικοῦ· κρεῖττον δὲ δῆλον ὅτι τὸ συμβουλευτικόν (ἐκ τάγαθου γὰρ τὴν ὑπόστασιν ἔχει), μέσον δὲ το πανηγυρικόν ἀπὸ τοῦ νοῦ προελθόν, καὶ χείρον τὸ δικανικόν ὡς ἀπὸ πυχῆς προϊόν. τάγαθόν συμβουλευτικόν συμφέρον κρεῖττον· πυχὴς πανηγυρικόν μέσον· ψυχὴ δικανικόν δίκαιον χείρον. O.

455 B. οὐδ' αὐτὸς πω] ἑαυτὸν ὁ Σωκράτης ποιεῖ τῷ Γοργίᾳ συμφυρόμενον, ἵνα εἰς διαλεκτικὴν αὐτὸν συνουσίαν προκαλέσθῃται. R.

B. ὅταν περὶ λατρῶν] ἡ αἵρεσις τριττὴ, ἡ προσόπων ἡ πραγμάτων ἡ συναμφοτέρων· ἐν πᾶσι δὲ τούτοις οἱ τεχνικώτατοι ἐν ἀρίστα συμβουλευσάντων ἐν γε πόλει εὐνομουμένη, καὶ ὁ μὲν πολιτικὸς προνοήσῃ λόγον χάριν ὅτι δεῖ ναυτικὸν στρατὸν ἔχειν τὴν πόλιν, ὁ δὲ ῥητορικὸς παρὰ τοῦ πολιτικοῦ μαθὼν πείσει τὸ πλῆθος περὶ τούτου, ὁ δὲ ναυπηγὸς εἰσπρήσεται τήν τε ὕλην καὶ τὰ ὄργανα, ἐν δὲ μὴ τοιαύτῃ πόλει ὁ ῥητορικὸς πάντα ὑποδύσεται· καὶ γὰρ ὡς πολιτικὸς καὶ ὡς ἀρχιτέκτων συγκεχυμένως ὑποκριθήσεται πάντα εἶναι καὶ πάντα γινώσκειν. ὁρῇ πολιτεία· πο-

λιτικὸς ἄλλος, ῥήτωρ ἄλλος, ἐπιστήμων ἄλλος, ἀσυγχύτως· δια-
στροφος πολιτεία· δημαγωγὸς ὁ αὐτός, ῥήτωρ ὁ αὐτός, ἐπιστή-
μων ὁ αὐτός, συγκεχυμένως. Ο.

D. πάλιν ὁ Γοργίας τὴν εἰδωλικὴν ῥητορικὴν βούλεται
παρεῖσθαι. Ο.

E. διὰ μέσου τείχος λέγει, ὃ καὶ ἄχρι νῦν ἐστὶν ἐν Ἑλλάδι.
ἐν τῇ Μουνυχίᾳ γὰρ ἐποίησε καὶ τὸ μέσον τείχος, τὸ μὲν βάλ-
λον ἐπὶ τὸν Πειραιᾶ, τὸ δὲ ἐπὶ Φάληρα, ἐν εἰς τὸ ἐν καταβληθῆναι
τὸ ἄλλο ὑπηρετοῖν ἄχρι πολλοῦ. Σωκράτης δὲ νεώτερος μὲν Θε-
μιστοκλέους, σύγχρονος δὲ Περικλέους, ὡς διὰ τούτων δηλοῦ-
ται. R. ἀρχαιότερος Θεμιστοκλῆς Περικλέους ἔτεσι πλείοσι τῶν
πεντήκοντα. Ο.

456 A. δαιμονία] τὸ ἀπλοῦν καὶ ἀμετάβλητον καὶ ὡρι-
σμένον τῆς θείας φύσεως οἱ δαίμονες διὰ ποιικιλίας καὶ κινήσεως
καὶ τῆς ἐπὶ πᾶν προόδου μεμνηνται, εἰδωλικῶς τὰς ἀληθείας
ὑποκρινόμενοι. διὰ τοῦτο οὖν τὸ ποιικίλου τῆς κολακείας τῆς εἰ-
δωλικῆς ῥητορικῆς δαιμόνιον καλεῖ ὁ Σωκράτης. Ο.

B. παραδειγματικὴ ἀπόδειξις. Ο.

B. ἐνθυμηματικὴ ἀπόδειξις. Ο.

C. ἡ μὲν οὖν δύναμις] μέχρ' ὅτι τῶν ἐνταῦθα τὴν δύναμιν
τῆς ῥητορικῆς ἀνύμνησεν ὁ Γοργίας, ἐντεῦθεν δὲ τὴν βούλησιν
τῶν χρωμένων τῇ δυνάμει ταύτῃ· πᾶσα γὰρ δύναμις ἄλλον ἐστὶ
δύναμις τοῦ χρωμένου. ὅπερ καὶ κρεῖττον ἐστὶ πάντως τῆς δυνά-
μεως. Ο.

E. ὅτι τῆς αὐτῆς γνώμης ἐστὶν Ἀριστοτέλης καὶ Γοργίας
περὶ τῆς ῥητορικῆς. καὶ γὰρ ἐκεῖνος γινώσκιν μὲν τὴν αὐτὴν τοῦ
τε σπουδαίου καὶ μοχθηροῦ ῥήτορος ἔλεγεν εἶναι, προαίρειν δὲ
διάφορον. Ο.

457 A. ἔμβραχυν] ἐπιρρηματικῶς ἀκουστέον ἀντὶ τοῦ συν-
τόμως ἢ ἀπλῶς ἢ καθάπαξ ἢ καθόλου· σύντομον ἢ εὐχερῶς εἰ-
πεῖν, ἢ ἀπλῶς. Ο.

C. ἐνταῦθα Σωκράτης τίς τε ἡ ὀρθὴ συνουσία παραδίδωσι
καὶ τίς ἡ διάστροφος, καὶ τί τὸ τέλος ἀμφοτέρων. ὅτι συνου-
σίας τρεῖς διττός· πρὸς ἀλήθειαν πρὸς τὸ πρᾶγμα σωκρατι-
κός· πρὸς νίκην πρὸς τὸν προσδιαλεγόμενον ῥητορικός. Ο.

C. ὅτι ἡ ἄγνοια τριττὴ, ἀπλῇ, διπλῇ, μεγίστῃ· καὶ τῆς μὲν
ἀπλῆς διδασίς ἐστὶν ἡ καθαρὰς ἀπαλλοττουσα τῆς κατεχούσης

ἡγνοίας· τῆς δὲ διπλῆς, ἣτις καὶ οἷσις καλεῖται, κάθαρσις ὁ ἔλεγχος. . . ἀπαλλαγῆναι τοῦ κακοῦ· τῆς δὲ μεγίστης κάθαρσις ἡ κόλασις τὸ τῷ λόγῳ μαχόμενον πάθος σωφρονίζουσα. Ο.

D. ὁρθῶς περὶ τὴν διάνοιαν, σαφῶς περὶ τὴν φράσιν. R.

458 B. Ἰσως μέντοι] δέδοικεν ὁ Γοργίας καὶ φεύγει τὴν διά-
λεξιν, αἰτιάται δὲ τοὺς παρόντας πανούργως ὥς οὐκ ἀνεξομέ-
τους. R.

C. προὔργιαίτερον] προτιμότερον. R.

D. νῆ τοὺς θεοὺς] ὁ μὲν Χαιρεφῶν ἐφίεται τῶν Σωκρατι-
κῶν λόγων ὡς ἀγαθῶν προηγουμένως, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον
ἠδέων, φιλόσοφος γὰρ ἔστιν· ὁ δὲ Καλλικλῆς ἐφίεται αὐτῶν
προηγουμένως ὡς ἠδέων, κατὰ δεύτερον δὲ λόγον ὡς ἀγαθῶν,
φιλήδονος γὰρ ἔστιν. Ο.

E. ἄκουε δὴ] εἰ ὑπετίθεσο, φησί, τὴν τῇ πολιτικῇ συνέρι-
θον ῥητορικὴν διδάσκειν, τοὺς δὲ μανθάνοντας κακῶς αὐτῇ
ῥωμένους εἰς τὴν εἰδωλικὴν καταφέρεσθαι καὶ δημοσκοπικὴν,
οὐκ ἂν εὐθύνας ἐδίδως τῷ λόγῳ, ἀλλ' οἱ μανθάνοντες εἰς κό-
λασιν ἦσαν ὑπεύθυνοι. τὸ γὰρ ἴσως προσκείμενον ἐνταῦθα ταύ-
την τὴν ἔννοιαν βούλεται λανθανόντως εἰσαγεῖν. Ο.

E. ῥητορικόν] ἐντεῦθεν ὁ πρῶτος ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀπο-
κρίσεως Γοργίου ἐντροπτικὸς ἔλεγχος. R.

E. ἐνδέχεται γὰρ ἐν πλήθει διαλεγόμενον ῥήτορα πιθανόν
φαινεσθαι, ἀλλ' ἐν ἀμαθίᾳ καὶ πλημμελῶς κινουμένῳ. Ο.

459 B. ὁ δὲ μὴ ἱατρός γε δήπου] τόπος ὁ κατὰ μετάληψιν·
μεταλαμβάνει γὰρ ἀντὶ τοῦ οὐκ ἱατροῦ τὸ ἀνεπιστήμων. Ο.

C. ἡ ἀληθινὴ ῥαστώνη ἐν τοῖς κατὰ νοῦν ζώσιν ἔξω τῆς
βίης ἐγγίνεται· ἡ δὲ φαινομένη ῥαστώνη, οἷαν καὶ ὁ σοφιστὴς
νῦν ὑποβάλλει, εἰδωλική τίς ἐστι καὶ κατάλληλος τῷ τοῦ Γορ-
γίου βίῳ.

τὴν γὰρ κακότητα καὶ ἱλαδὸν ἔστιν ἔλεσθαι

ῥητῶς. Ο.

C. αὐτίκα] εὐθέως καὶ παραχορῆμα· νῦν δὲ μικρὸν ὕστε-
ρον. R.

D. ἄρα τυγχάνει] ὁ δεύτερος ἐκ τοῦ τρόπου τῆς ἀποκρί-
σεως Γοργίου ἀποδεικτικὸς ἔλεγχος. R.

E. ἀνάγκη τὸν ῥήτορα ἢ μὴδ' ὅλως ἐπίστασθαι τὸ δίκαιον
καὶ τὰ λοιπά, ἢ ἐπίστασθαι ἢ προμαθόντα ἢ ἐπιμαθόντα. Ο.

Ε. ἐνδέχεται γὰρ ἐν πλήθει διαλεγόμενον ῥήτορα πιθανὸν φαίνεσθαι, ἀλλ' ἐν ἀμαθείᾳ καὶ πλημμελῶς κινουμένῳ. Ο.

460 Α. ἔγε δὴ, ἀντὶ τοῦ μέμνησο. Ο.

Α. ἦτοι πρότερον] ὁ τρίτος δὲ ἐντεῦθεν ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικτικὸς ἔλεγχος. R.

Β. * οὐ δεῖ * θαυμάζειν ἂν ὁ κατ' ἐπιστήμην ἱατρικὰ εἰδὼς ἔσθ' ὅτε καὶ παρὰ τὸν σκοπὸν τῆς οἰκείας ἐπιστήμης ποιῇ, δηλητήρια διδούς καὶ κατ' ἐκείνο ἀνίατρος ὢν, ὁ δὲ κατ' ἐπιστήμην τὰ δίκαια εἰδὼς ἐξ ἀνάγκης δίκαιος. εἰ γὰρ καὶ οἱ δύο ἐπιστήμονες, ἀλλὰ τῷ τρόπῳ διαφέρουσιν, ὁ μὲν περὶ σῶμα, ὁ δὲ περὶ ψυχὴν ἀσχολούμενος, καὶ ἑαυτὸν γινώσκων καὶ ταῦτόν ἔχον γινώσκον καὶ γνωστόν· ὁ δὲ ἱατρὸς ἄλλο ἔχει τὸ γινώσκον καὶ ἄλλο τὸ γινωσκόμενον. Ο.

Δ. ὡσαύτως δὲ οὕτως] ἢ ἐκ παραλλήλου χρῆσις τῶν ἐπισημάτων Ἀττικῇ, ὡς τὸ ἐγὼ εἰμί, καὶ ὡς τὸ ὅς καὶ αὐτὸς τῶν σπουδαίων καὶ φίλων. Ο.

461 Β. πεπληρωται ἕως τούτων τὰ περὶ Γοργίου. Ο.

Β. ῥητορικόν] ὁ πολιτικὸς φιλόσοφος κριτικῶς ἐπίσταται τὰ εἰδῶλα τῆς ἐν αὐτῷ νοεράς ἕξεως. Ο.

Β. τὰ δίκαια ὁ μὲν Γοργίας καὶ ἀγαθὰ ἐδόξαζεν, ὁ δὲ Πάλος καλὰ μὲν, οὐκ ἀγαθὰ δέ, ὁ δὲ Καλλικλῆς οὔτε καλὰ οὔτε ἀγαθὰ. διὰ τοῦτο οὖν ὁ Γοργίας συγχωρεῖ τὸν τὰ δίκαια εἰδῶτα δίκαιον, ὡς ἀγαθῶν ὄντων καὶ διὰ τοῦτο ἐφετῶν. Ο.

Δ. ἀναθεσθαι] τὸ θέσθαι τὸ ἀντικείμενον τῷ ἤδη καμένῳ. R.

462 Β. ἀσαφὲς ἢ τοῦ Πάλου ἐρώτησις, πότερον τὸν ὁρισμὸν τῆς ῥητορικῆς ἐπιζητεῖ ἢ τὸ γένος· κατὰ γὰρ τῶν δύο σημειωμένων φέρεται τὸ τίνα φῆς εἶναι. ὅθεν ὁ ἐπιστήμων ἐπανορθοῖ αὐτόν. Ο.

Β. ἡ ῥητορικὴ ἐστὶν ἐμπειρία κολακευτικὴ περὶ ... ν πολιτικῆς μορίου εἰδῶλον τοῦ δικαστικοῦ ... τὸ τίνα ἔνταν ... κατηγορήματα ἀλ ... προσδιορισμός. Ο.

Β. συγγράμματι] ἐκ τούτου δῆλον ὅτι οὐχ ὁ ἐξ ἀρχῆς τοῦ Πάλου λόγος αὐτοσχέδιος ἦν, ἀλλὰ σύγγραμμα. R.

Γ. ἐμπειρία μὲν γὰρ ποιῇ ἡμῶν τὸν βίον πολιτικὸν κατὰ τέχνην. τοῦτο αἰνίσσεται ὡς τοῦ Πάλου τοιοῦτο σύγγραμμα συγγραψάντος. Ο.

C. ἡ ῥητορική, φησίν, ἀπεργασίας ἐστὶν ἐμπειρία τῆς ἀπεργαζομένης ἡδονῇ καὶ χάρι. O.

D. ὁ ἀμαθὴς σοφιστὴς πλημμελεῖ καὶ περὶ τὰς ἐρωτήσεις καὶ περὶ τὰς ἀποκρίσεις καὶ τὰ ἐπόμενα ταῦταις. O.

D. οὐπω, φησί, τὰς συστατικὰς διαφορὰς τοῦ ὄρου ἀποδέδωκά σοι. O.

E. οὐδαμῶς γε] ἐκ δύο καταφατικῶν ἐν δευτέρῳ σχήματι οὐδὲν συμπεραίνεται εἰ μὴ δι' ἀντιστροφῆς. O.

E. ὡς ὄρους ἐξισάζοντας ἔλαβεν ὁ Πῶλος τοῖς λόγοις. O.

E. ἐπιτηδεύσεως] ἴστέον ὅτι διαφέρει ἐπιτήδευμα καὶ ἐπιτηδεύσεις· αὕτη μὲν γὰρ ἐνέργειαν δηλοῖ, ἐκεῖνο δὲ οἶον οὐσίαν, ὡς φησι Πλούταρχος. οὕτως οὖν καὶ ἀκοή καὶ ἀκουσίς, καὶ φόφος καὶ φόφησις, τὰ μὲν οἶον οὐσίαν τὰ πρῶτα, τὰ δὲ οἶον ἐνέργειαν. R.

463 A. ὄρος κολακείας, ἥ ἐστὶν ἐπιτήδευμα ἄτεχνον ψυχῆς στοχαστικῆς καὶ ἀνδρείας καὶ φύσει ὁμιλεῖν τοῖς ἀνθρώποις ἡρόνης ἀπεργαστικόν. O.

O. πᾶσα κολακεία ἐκ τριῶν τινῶν ὀφείλει συνίστασθαι, εἴ γε μέλλοι εἶναι κολακεία, στοχασμοῦ καὶ ἀνδρείας καὶ δεινότητος, ἵνα καὶ τῆς τοῦ κολακευομένου προαιρέσεως στοχάζεται καὶ ἀνδρείως ὑπομένῃ καὶ λανθάνειν βούλοιο. O.

A. ἐκ τῶν προκειμένων λέξεων, οἶον τοῦ καλῶ καὶ ἐγῶ καλῶ καὶ φημί εἶναι καὶ τῶν τοιούτων, δεῖ νοεῖν ὅτι ταῦτα τῆς Σωκράτους συνέσεώς ἐστιν εὐρήματα· καὶ γὰρ ὁ Ἀριστοτέλης ταῦτα φαίνεται ποιῶν, οἶον ὄρου δὲ καλῶ καὶ σχῆμα καλῶ πρῶτον καὶ τὰ τοιαῦτα. ἔτι δὲ καὶ ἐκεῖνο ἐπίστησον ἐνταῦθα, ὅτι ὁ Σωκράτης οὐκ ἔστιν ἐφεκτικός. O.

E. πολιτικῆς μόριον] ἐν Πολιτικῷ ὁ Σωκράτης τὴν δικαστικὴν ὄργανόν φησιν εἶναι τῆς πολιτικῆς, ἐνταῦθα δὲ μόριον καὶ ῥητ. ὅπου μὲν γὰρ συμπληρωτικός ἐστὶ τοῦ πολιτικοῦ συνυπάρχων τῷ νομοθέτῃ. O.

464 B. πολιτικῇ] ἡ πολιτικὴ διαιρεῖται ὡς ὅλον εἰς μέρη τὴν νομοθετικὴν καὶ δικαστικὴν· αὗται γὰρ ἀλλήλων προσδέονται, τὰ δ' ἀντιδιαιρούμενα οὐ. καὶ ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὁ αὐτὸς τῆς διαιρέσεως τρόπος. R.

B. δικαιοσύνην ἀλλ' οὐ δικαστικὴν προσεῖπεν, ἵνα μὴ τὸ δικαστικόν μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ διανεμητικόν, μᾶλλον δὲ καὶ αὐτὴν τὴν τῆς ψυχῆς εἰς ἑαυτὴν ἐνέργειαν περιλάβῃ τὸ ὄνομα. R.

D. ἀποθανεῖν] ἢ ὡς τῶν ἀνοήτων τοῦτο αὐτοῦ καταψηφισαμένων, ἢ ὡς ἀπελαθέντα ὑπὸ αὐτῶν καὶ τοῦ ἐκ τῆς ἰατρείας μισθοῦ στεροῦμένου σπάνει τῆς τροφῆς ἀποθανεῖν. R.

465 A. ταῦτα πρὸς τὰ ὑπὸ Πῶλου ἐν ἀρχῇ τεθέντα· ἐμπειρία μὲν γὰρ ἡμῶν ποιεῖ τὸν βίον. O.

C. τα γὰρ παραδείγματα ἀσυγχύτως δύνανται σώζειν τὰς ἀπὸ ἀλλήλων διακρίσεις διὰ τὴν ἄχραντον αὐτῶν ὑπαρξιν, τὰ δὲ εἰδωλα συγκέχυται ἀναλογοῦντα τῇ ὕλῃ. διὰ τοῦτο ἄρα συγκέχυται ῥητορικῆς καὶ σοφιστικῆς ἢ διακρίσεις, ὁποποιικῆς δὲ καὶ κομματικῆς φανεραὶ εἰσιν αἱ διακρίσεις. O.

C. ἅτε δ' ἔγγυς] ἐπὶ γὰρ τῶν περὶ σῶμα ἡ διαφορὰ τούτων γνωσθῆναι εὐχερὲς· ψυχὴ γὰρ τὸ κρῖνον, σωματικὸν δὲ τὸ κρινόμενον· ἐπὶ δὲ τῶν περὶ ψυχὴν, ψυχῶν οὐσῶν τῶν συμπεφυρμένων, σοφιστῶν λέγω καὶ ῥητόρων, καὶ ψυχῶν τῶν ταύτης κρινουσῶν διαστρόφων, συμπεφυρμένη καὶ ἡ διάκρισις, οὐ τῶν ἐπιτηδευμάτων (δῆλα γὰρ) ἀλλ' αὐτοὶ τε οἱ μετιόντες, καὶ ἡ τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων μετάληψις διὰ τὴν ἀπάτην, καὶ οἱ κρινόντες ὑπὸ τῶν κρινομένων ἠπάτηνται. R.

D. σὺ γὰρ τούτων ἐμπειρὸς] τοῦτο εἶπεν ἡ διὰ τὸ ἐκ τῆς Ἀναξαγόρου δόξης εἰς παροιμίαν ἔλθεῖν (ἥδει δὲ τοῦτο ἐκ Γοργίου, ὁ δὲ ἐξ Ἐμπεδοκλέους τοῦ διδασκάλου αὐτοῦ· οὗτος δὲ φιλόσοφος ὢν τὰς τῶν φιλοσόφων δόξας καὶ ἠπίστατος καὶ ἐδιδάσκεν), ἢ διὰ τὴν τῶν ὀνομάτων παρίστωσιν τοῦ ὧ φίλε Πῶλε. R. Ἀναξαγόρειος γὰρ ἦν τῇ προαιρέσει ὁ Πῶλος, καθάπερ ὁ Γοργίας Ἐμπεδοκλείος. O.

D. ὁ μὲν οὖν ἐγὼ] ὁ Πλάτων ἐνταῦθα κατακέχρηται τῷ Ἀττικῷ σχήματι κατακόπως, τῷ καλουμένῳ ἀμερίστῳ. τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ἔχον τοὺς μὲν πολλοὺς λεγομένους συνδέσμους, μηδαμῶς δὲ τὸν δέ. ὅρα γὰρ πῶς ὁ μὲν οὖν ἐγώ, ἴσως μὲν οὖν, ἄξιον μὲν, ἔάν μὲν οὖν καὶ ἐγώ. R.

D. ἀντίστροφον] τὸ λείπον τοῦ τῆς ῥητορικῆς ὅρου. ἐστὶ γὰρ ὅλος· ῥητορικὴ ἐστὶ κολακεία, πολιτικῆς μορίου εἰδωλον· ἀντίστροφον ὁποποιίας ἐν ψυχῇ ὡς ἐνελη ἐν σώματι. R.

466 A. τηλικούτος ὢν] ἤρουν νέος ὢν. R.

A. ἄρ' οὖν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς εἰδικῆς αἰτίας τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν λόγος, ὅτι ἀρετὴ τέ ἐστὶ καὶ ἐπιστήμη τῶν ὄντων. R.

A. πρὸς τὰς εὐνομονμένας καὶ εὐδαίμονας πόλεις ὁ Σω-

κράτης ἀφορῶν ταῦτα λέγει· οὐδὲ γὰρ οἱ ῥήτορες ἐκεῖ χώραν ἔχουσι διὰ τὴν εὐνομίαν. Ο.

Β. ἔοικεν ὁ Πῶλος ἀγνοεῖν τὴν διαφορὰν βουλήσεως καὶ δοκίσεως, ὅτι ἡ μὲν ἀναλογεῖ τῇ ἐπιστήμῃ, ἡ δὲ καὶ τῇ παρωνύμφῳ δόξῃ. ἀβουλήτως οὖν οἱ ῥήτορες καὶ οἱ τύραννοι ζῶσι καὶ ἀνεπιστημόνως· ἐκπεπτώνασι γὰρ τοῦ νοῦ τῆς ἐπιστημονικῆς ἔξεως· δόξῃ δὲ καὶ δοκίσει πλημμελῶς ζῶσιν. Ο.

Γ. τὸ ἀμφιγνοεῖν τοῦ ἀγνοεῖν ταύτῃ διαφέρει, ἢ τὸ μὲν ἀναίρεσιν ἔχει παντελεῖ τοῦ γινώσκειν, τὸ δὲ ἀμφιγνοεῖν ἀμβολίαν καὶ ἄγνοιαν τοῦ ἀληθοῦς. Λωριεῖς δὲ αὐτὸ καὶ ἀμφιγνοῦν φασιν. Ο.

Δ. δύο ἅμα] τὸ τε βούλεσθαι καὶ τὸ δοκεῖν. τοῦτο μὲν γὰρ κατὰ φαντασίαν ἐστὶ τὴν τυχοῦσαν· τὸ δὲ βούλεσθαι πάντως πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἀποτείνεται. Κ.

Ε. μὰ τὸν] ἑλλειπῶς ὁμνυσι πρὸς τε εὐλαβείας καὶ πρώτος ἐνδείξιν. Κ.

Ε. τρία ταῦτ' ἐστὶ περὶ τὰ ὄντα, ἃ ἄνωθεν ἀρχόμενα μέχρι τῶν ἡμετέρων ἀφικνοῦνται ψυχῶν, βούλησις, δύναμις, νοῦς. ταῦτα καὶ ἐν τῷ δημιουργῷ θεωρεῖται καὶ ἐν τοῖς ἕξῃς πᾶσι, καὶ πάντα τελειοῦνται διὰ τῶν τριῶν τούτων ἐπιστρέφοντα πρὸς τ' ἀγαθόν· ἀλλ' ἐν μὲν τῇ προόδῳ ἡ βούλησις προτέρα, δευτέρα δὲ ἡ δύναμις, τρίτη δὲ ἡ τοῦ νοῦ ἔλλαμψις· ἐν δὲ τῇ ἐπιστροφῇ διὰ τοῦ νοῦ πρώτως τελειοῦνται τὰ ὄντα, καὶ δεύτερον διὰ δυνάμεως, καὶ τρίτον διὰ βουλῆς· ἀνάπαλιν γὰρ ἔχει τῇ προόδῳ ἡ ἐπιστροφή. διὸ καὶ ἐνταῦθα ὁ ῥήτωρ, ἐπειδὴ νοῦ ἀμοιρεῖ ἐμπειρικὸς ὢν δηλονότι καὶ ἀδυναμία συνέχεται, διὰ τοῦτο βουλῆς ἀμέτοχός ἐστιν. εἰ γὰρ κατὰ βουλὴν ὑποθιώμεθα αὐτὸν πράττειν, πολὺ μᾶλλον καὶ δυνάμεως μεθέξει καὶ διὰ τοῦτο καὶ νοῦ, ὥστε καὶ ἐπιστήμων ἔσται· ὅπερ ἄτοπον. Ο.

467 Β. οὗτος ἀνὴρ] ὁ Πῶλος, ὡς παρὰ πόδας τοῦ Σωκράτους ἐναντία λέγοντος πρὸς ἑαυτὸν, καὶ ποιεῖν ἃ δοκεῖ αὐτῷ τὸν ῥήτορα, καὶ μὴ ποιεῖν ἃ βούλεται, ὥσπερ ἐκπεπληγμένος ταύτην κήλησι τὴν φωνὴν οὗτος ἀνὴρ, ὥσανεῖ ἔλεγεν ὁ ἀνθρώπος οὕτως τί πάσχει; οὕτω τῶν ἑαυτοῦ λόγων ἐπιέλησται; ἐφ' οἷς ὁ Σωκράτης, ὑποτεμὼν τὸν τοῦ Πῶλου λόγον μεταξὺ, φησὶν ἐπιμένων τῷ παραδόξῳ τῶν λόγων· οὐ φημι ποιεῖν αὐτοὺς ἃ βούλονται· ἀλλὰ μ' ἔλεγε, ὥσανεῖ ἔλεγεν· ἐμοὶ μὲν ταῦτα δοκεῖ, καὶ ἐγὼ

ταῦτα φημί, τὸ τοὺς ποιούντας ἃ δοκεῖ αὐτοῖς δίχα τοῦ μὴ ποιεῖν ἃ βούλονται· εἰ δὲ σοὶ οὕτω μὴ δοκεῖ, μὴ ἀγανάκτει, ἀλλὰ τὸν λόγον ἔλεγχε. R.

B. κατὰ σέ] καὶ γὰρ Γοργία καὶ τοῖς κατ' αὐτὸν αἱ παρ-
σώσεις ἐπετηδεύοντο. R.

D. χρηματισμὸν] τὸν τῶν χρημάτων πόρον. R.

E. πάντα τὰ ὄντα ἢ ἔνεκά του, ὡς τὰ χεῖρα, ἢ οὐ ἔνεκα, ὡς τὰ κρείττω· καὶ ἔστιν ἡ διαίρεσις ἄμεσος· οὕτως οὖν ὁ Σωκράτης τὴν ἡ κατασκευάσας πρότασιν τὴν μείζονα πάλιν ἐκ δια-
ρέσεως ἄλλης εἰσάγει, λέγων πᾶν τὸ ὄν ἢ τοι ἀγαθὸν ἢ κακὸν ἢ
μεταξὺ τούτων. εἰ οὖν τοῦτο, δηλοῦν ὅτι τὸ τούτου ἔνεκα ἢ τοι
ἀγαθὸν ἢ κακόν· ἀλλὰ μὴν οὐ κακόν, ἀγαθὸν ἄρα· τὰ γὰρ
μεταξὺ τῶν ἀγαθῶν ἔνεκα πράττομεν δηλοῦσι. O.

468 A. ἃ ἐνίστε] ταῦτα μετέχειν δύναται τῶν ἄκρων, ταῦτα
δὲ οὐ. R.

B. ἐκ τούτων ἂν λάβοις * ὅτι οἱ * ἀνεπιστήμονες ζῶντες
ἀβουλῆτως ἐνεργοῦσιν· ὧς ἔπεται τὸ τὰ ἁμαρτήματα πάντα ἀπο-
σια εἶναι, ὡς καὶ ἐν τοῖς Νόμοις λέγει. O.

D. τί οὐκ ἀποκρίνεις] ὁ μὲν Γοργίας ἐπιεικέστερος ὢν καὶ
ἐτοιμῶς ἀπελογεῖτο καὶ ἐτίθει τὰ ἐρωτώμενα· ὁ δὲ Πῶλος σιωπῶν
ἀνταδίστατος ὢν· ὁ δὲ Καλλικλῆς παντελῶς ἀνερευθριάσας
οὐδὲ ἀνέχεται τῶν συλλογισμῶν, ἀλλ' ἱταμῶς διακείμενος τῷ Σω-
κράτει παραχωρεῖ κατ' αὐτὸν συνάγειν ἃ βούλεται. μέσος γὰρ
ἄρα ὁ Πῶλος ἀμφοῖν, τοῦ μὲν τῇ ἐπιεικείᾳ τοῦ δὲ τῇ ἀνταδίστα-
σιν ἀπολειπόμενος. O.

E. ὡς δὴ σὺ ὦ Σώκρατες] ὁ πλημμελῶς κατὰ δόξαν ζῶν
σοφιστής, ἐπειδὴ τοῦ λόγου ἐξέπεσε καὶ τῆς τοῦ συλλογισμοῦ
ἀνάγκης, εἰς τὴν αἰσθησιν φεύγει καὶ ταύτην προτείνει, τὸ
ἐπιστήμονα ἐκ τούτου εἰς ἀντίφασιν, ὡς δοκεῖ, περιάγων. O.

469 A. εὐφήμε] σιωπά, μὴ ἀκαιρολόγει. R.

A. ἀζήλωτους] ἀζήλωτος γὰρ ἔστιν, ὅστις ἔχει τι ὃ μὴ ἐν-
χόμεθα γενέσθαι ἡμῖν, ἄθλιος δὲ ὁ πάθειν ἀνηκέστοις ἐνιστά-
μενος. R.

B. τὸ ἦντον ἐπὶ τοῦ ἄκοντος ἀποθνήσκοντος ἀδίκως, οὐ
ἐπὶ τοῦ ἐλπίδας ἔχοντος ἐπιδώσειν εἰς ἀρετὴν· ἐπὶ δὲ τοῦ σπου-
δαίου ἀντὶ τοῦ σὺδαμῶς ἀποδεκτέον. R.

B. ἡ γὰρ] ἀντὶ τοῦ εἶ συναπτικοῦ ὡς παρ' Ὀμήρω·
οὐδ' ἀφαρμαρτοπέης, ἢ καὶ γένει ὕστερος ἦεν. O.

B. οἶδεν ὁ Σωκράτης καὶ καλὴν τυραννίδα * ἐν τοῖς *
Νόμοις, καὶ διὰ τοῦτο νῦν ἐρωτᾷ ποῖον, φησί, τυραννεῖν. O.

D. ὑπὸ μάλης πάντες οἱ παλαιοὶ προφέρονται ἐνικῶς, τί-
τονται δὲ αὐτὸ ἐπὶ τοῦ κρυφίως τι πράττειν, καὶ αἰεὶ μετὰ τῆς
προθέσεως, ὡς Ἀημοσθένης ἐν τῷ πρὸς Ἀφοβον· ἀλλὰ μὴν οὐχ
εἰς οὐδὲ δύο ταῦτ' ἴσασιν, οὐδ' ὑπὸ μάλης ἢ πρόκλησις γέγονεν,
ἀλλ' ἐν τῇ ἀγορᾷ. πληθυντικῶς δὲ οὐ μάλας λέγουσιν ἀλλὰ
μασγάλας, καὶ ἄνευ τῆς προθέσεως. Ἀυσίας ἐν τῇ πρὸς Μετά-
νειραν ἐπιστολῇ· καὶ τὴν μὲν κόμην ψιλὴν ἔχεις, τὰς δὲ μα-
σγάλας δασείας. τὸ μέντοι ὑπὸ κόλπους, ταῦτόν καὶ αὐτὸ κατὰ
τὸ σημαινόμενον ὑπάρχον, ἀμφοτέρως ἐχρήσαντο, ἐνικῶς φημί
καὶ πληθυντικῶς, καὶ αἰεὶ μετὰ τῆς προθέσεως, οἷον ὑπὸ κόλπον
καὶ ὑπὸ κόλπους. O.

D. τεθνήξει] ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ τοῦ τεθνήξεται
καινοπαρεπῶς παρελήφθη. R. ἐνέργεια ἀντὶ πάθους, Ἀττικῶς. O.

D. τῆς κεφαλῆς — κατεαγῆναι] καὶ τοῦτο Ἀττικόν· τὸ γὰρ
κοινὸν τὴν κεφαλὴν κατεαγῆναι· τὸ γὰρ ἐπὶ μέρους λέγειν Ἀτ-
τικόν, οἷον ἔφαγον τοῦ ἄρτου. οὕτως οὖν καὶ κατεαγὴν τῆς κε-
φαλῆς. O.

470 B. σκεπώμεθα] ἐντεῦθεν ὁ περὶ δικαιοσύνης καὶ ἀδι-
κίας ἐπισέρχεται λόγος. R. μέχρι τούτου δέδεικται ἡ ῥητορικὴ
εἰδωλον τοῦ τῆς πολιτικῆς μορίου· καὶ ὅτι ἡ ποιητικὴ τῆς εὐ-
δαιμονίας ἐπιστήμη ἐστίν· καὶ ὅτι ἡ δύναμις τέλος ἔχει τὸ ἀγα-
θόν· καὶ ὅτι ἡ βούλησις αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἐστίν· καὶ ὅτι οὐδεὶς
κακὸς ἢ μέγα δύναται ἢ ποιεῖ ἢ βούλεται· ἀλλὰ μόνος ὁ ἐπι-
στήμων καὶ δύναται ὅσα βούλεται καὶ ζῇ κατὰ νοῦν ἐνεργῶν. O.

B. ὅρον] οὐχ ὁρισμὸν λέγει ἀλλὰ τίναν τρόπον καὶ διορι-
σμόν. R.

C. χαλεπὸν] κατ' εἰρωνείαν τοῦτο φησιν, ὡς δηλοῖ τὸ ἐπα-
γόμενον. R.

C. φλυαρία παρὰ Πλάτωνι πανταχοῦ πᾶν τὸ περιττόν, εἴτ'
ἐν λόγοις εἴτ' ἐν πράγμασι. R.

E. μέγαν βασιλέα] τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα. R.

E. παιδεία ἢ ἐξ ἀγοῆς τροφή, δικαιοσύνη ἢ τελεία ἀρε-

471 B. τὸν δεσπότην καὶ θεῖον] τὸ μὲν δεσπότην παράνομον, τὸ δὲ θεῖον ἀνοσιουργὸν παρίστησι τὸν Ἄϊον εἶπερ ἐν τάξει πατέρων οἱ θεῖοι. R.

B. ἀνεψιὸν] τὸν παρ' ἡμῖν ἐξάδελφον. R.

B. ἠφάνισεν] τῆς ταφῆς ἀφείλετο. R.

B. εἰς τὸ ἀδελφὸν στικτέον, ἵνα τὸ γνήσιον πρὸς δίκου υἱὸν ἐξακούηται. R.

C. ἀπὸ σοῦ] κατ' εἰρωνείαν καὶ τοῦτο φησί. R.

D. ἄλλο τι] ὁ λόγος οὗτος οὐκ ἐλεγχὸς ἐστίν, ὡς πρὶν καὶ παῖς ἂν ἐλέγξειεν, ἀλλὰ πρὸς ἄλλο τι εἰρημνέ-

E. ῥητορικῶς] οὐ πρὸς ἀλήθειαν, ἀλλὰ πρὸς τὰς λῶν ἡμαρτημένας δόξας. R.

472 A. τρίποδες] τῶν λαμπρῶν ἀναθημάτων καὶ τῶν σίων καὶ ἐν δυνάμει μνημονεύει, ὅτι τοῦτοις μάλιστα σται πιστεύουσι. Διονύσιον δὲ τὸ τοῦ Διονύσου φησίν.

B. ἀναγκάζεις] ταῖς ἀποδεικτικαῖς πίστεσι πείθε-

B. οὐσίας] οἱ ἐν τοῖς δικαστηρίοις τὰ χρήματα οὐσίαι διὰ τοῦτο οὖν ὥς πρὸς ῥήτορα διαλεγόμενος οὕτως εἰπὼν προσέθηκε καὶ τὴν προσήκουσαν αὐτῷ οὐσίαν, φημὶ θεός. R.

B. ὁμολογοῦντα] οὐ μόνον πρὸς τὸν ἐλέγχοντα, ἀλλὰ πρότερον αὐτὸν πρὸς ἑαυτόν. R.

E. ὑπὸ θεῶν] εἰ ὑπὸ θεῶν, ἀγαθὴ ἡ δίκη· τὰ γὰρ τῶν τοιαῦτα. R.

473 A. φίλον] οὐχ ὥς ὁμόφρονα, ἀλλ' ὥς εὐνοῦν πάντα ἄνθρωπον ἔχων. R.

B. χαλεπώτερον] καὶ τοῦτο κατ' εἰρωνείαν φησὶ ἀντίφρασιν. R.

B. ἀδύνατον] ὁ Σωκράτης τῷ παρ' ὑπόνοιαν χρῆται, εἰπὼν οὐ χαλεπὸν ἀλλ' ἀδύνατον. R.

D. μορμολύττει] φοβεῖς. παρῆνται δὲ τὸ ῥῆμα προσωπεῖων τῶν ἐν ταῖς τραγωδίαις ὑποκριτῶν, αἱ ἐκάλουντο μολυκεῖα, Ἰωριεῖς δὲ γόργια. τοιούτοις δὲ καὶ αἱ γυναικὶς παιδία φοβοῦσιν. R.

D. ἐμαρτύρου] ἀντὶ τοῦ μάρτυρας προσεκάλου.

E. ἄλλο αὖ τοῦτο εἶδος ἐλέγχου] τοῦτο παραγγέλλει

γλου, τὸ τὰς σπουδὰς τῶν ἀντιδίκων γέλῳτι ἐκλύειν, τὰ δὲ γελοῖα ταῖς σπουδαῖς ἐκκρούειν. R.

E. βουλευεῖν λαχῶν] κληρωτοὶ γὰρ ἦσαν οἱ βουλευταί, ἀφ' ἐκάστης τῶν δέκα φυλῶν εἰς πρὸς ἓνα ἐνιαυτόν, καθ' ὃ καὶ ἐλέγετο πρυτανεύειν ἢ φυλή. R.

E. ἐπιψηφίζειν ἐστὶ τὸ τινὸς πρυτανευούσης φυλῆς ἓνα κληρούμενον ἀπ' αὐτῆς τὰς ψήφους ἐκάστων ἀπαριθμεῖσθαι τῶν τε τιθεμένων δεῖν γενέσθαι περὶ οὗ ἢ σκέψις καὶ τῶν ἀπαγορευόντων, καὶ ἔτι τὰς τῶν ἀμφιβάλλειν λεγόντων, ἀποφαίνειν τε εἰς τὸ κοινὸν τίνες τούτων αἱ ψήφοι, πλείους ἢ ἐλάττους ἢ μεταξύ, ἐξ ὧν τὸ πρακτέον ἢ μὴ διεκρίνεται. καὶ ὁ τοῦτο ποιῶν, οὗτος ἦν ὁ ἐπιψηφίζων λεγόμενος. R.

E. ἐπιψηφίζειν τοὺς παρόντας] ἀντὶ τοῦ ταῖς ψήφοις τῶν παρόντων κρίνειν τὴν ἀλήθειαν. R. ἐπιψηφίζειν ἀντὶ τοῦ ἐπιμαρτυρεῖν καὶ ἐπικυροῦν τὸν λόγον ὃν σὺ λέγεις. ἢ δὲ συντάξις πρὸς αἰτιατικὴν. O.

474 B. καὶ ἐμὲ καὶ σέ] κατὰ τὰς κοινὰς καὶ ἀληθεῖς ἐννοίας δηλονότι. R.

C. λέγε δὴ μοι] τῶν δύο προβλημάτων τοῦ πρώτου ἐντεῦθεν ἢ κατασκευή, ὅτι χεῖρον τοῦ ἀδικεῖσθαι τὸ ἀδικεῖν. R.

E. ἐπιτηδεύματά ἐστι τὰ διὰ μόνων τῶν ἐθνῶν μελετώμενα. R.

E. μαθήματά ἐστι τὰ κατὰ τὰς τέχνας καὶ ἐπιστήμας διὰ διδασκαλίας τοῖς ἀνθρώποις παραγιγνόμενα. R.

476 A. μετὰ τοῦτο δέ] τοῦ δευτέρου προβλήματος κατασκευή, ὅτι τῶν ἀδικούντων κρείττων ὁ δίκην δίδους ἢ ὁ μὴ. R.

B. εἴ τίς τι ποιεῖ] ἐκ τούτου δηλὸν ὅτι τὸ νοεῖν καὶ βαδίζειν οὐ ποιεῖν ἐστὶν ἀλλ' ἐνεργεῖν μόνον· οὐ γὰρ πρὸς τι πάσῃ γίνονται. R.

477 A. κολάζεσθαι ἐστὶ κυρίως τὸ τῆς πονηρίας κολούεσθαι, ὃ ἐστὶν ἐλαττοῦσθαι ἢ ἐμποδίζεσθαι. R.

A. αἶψ' οὖν τοῦ μεγίστου] ἐντεῦθεν ἀποδεικνύται οἷον μεγίστου κακοῦ ἀπαλλάττεται ὁ δίκας δίδους. R.

478 E. δεύτερος οὐ πρὸς εὐδαιμονίαν, ἀλλὰ κατὰ τὸ τεταρτῶν μέσος τῶν τριῶν. R.

479 C. συλλογισώμεθα] σημειώσαι ὅτι Ἀριστοτέλης τοῦ συλλογισμοῦ τὸν ὅρον ἐντεῦθεν εἴληφε σχεδὸν αὐταῖς λέξεσιν. R.

480 A. ἔξοντα] προσυπακουστέον τὸ πρὸς κακοδαιμονίαν. R.

A. τάχιστα δώσει δίκην παρὰ τὸν δικαστὴν δηλαδὴ τὸν οἰκείον λογισμὸν, βασανίζοντα αὐτοῦ τὰς φαντασίας καὶ κολάζοντα τὰς παραλόγους ἐννοίας. οὐκ εἰσάγειν οὐν εἰς δικαστήριον, ἀλλὰ νοθεύειν καὶ ἐπίπληξιν ἐφ' ἑαυτὸν καὶ τοὺς οἰκειούς ἄγειν παρακελεύεται. R.

E. εἰ ἄρα δεῖ] φησὶν ὅτι, εἰ δέ ἐστὶ τις ἐχθρὸς σου, μὴ ἀδικεῖ δὲ σὲ ἀλλὰ ἄλλον τινά, μὴ θελήσης αὐτὸν δοῦναι δίκην, ἀλλὰ καὶ βοήθησον αὐτῷ, εἰ δύνασαι, ἵνα ἔτι πλέον τιμωρηθῇ. R.

481 B. οἶον] ἀντὶ τοῦ θαυμαστὸν ἐνταῦθα. R.

482 A. ἔμπληκτος] γρ. καὶ ἐκβλητος. R.

C. νεανιεύεσθαι] μέγα φρονεῖν, κομπάζειν. R.

E. φορτικὰ ἐστὶ τὰ βάρος ἐμποιοῦντα, δημηγορικὰ τὰ πρὸς τὴν τῶν πολλῶν βλέποντα δόξαν. R.

483 A. τὸ σοφὸν] ἀντὶ τοῦ σοφίσμα. R.

A. ἐδιώκαθες] ἐδίωκες. O.

B. προπηλακίζόμενος] ὑβριζόμενος, ἐξουθενούμενος. O.

484 C. μέλζω φησὶν ὁ Καλλικλῆς τὴν κατ' αὐτὸν δημοτικὴν, ἴσως δὲ καὶ τὴν τυραννίδα, ὡς ὕστερον δηλώσει. R.

D. ἀπαρίθμησις ὣν οἶται ψευδῶς Καλλικλῆς ἄπειρον εἶναι τὸν φιλόσοφον. R.

D. συμβόλαια παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς αἱ ἀσφάλειαὶ καὶ συγγραφαὶ καὶ συνθήκαι πόλεων, καθ' ἃς τὸ δίκαιον ἀλλήλων ἐνεμον. R.

D. ἦθη τὰ ἐν ἔθει κείμενα φησί. R.

E. τὰ λαμβεῖα ταῦτ' ἐστὶν ἐξ Ἀντιόπης τοῦ δράματος Εὐριπίδου, ἐκ τῆς Ζήθου ῥήσεως πρὸς τὸν ἀδελφὸν Ἀμφίονα. οὐ τοι δ' Ἀντιόπης υἱός. R S.

485 A. παιδεῖαν φησὶ τὴν περὶ τὰ μαθήματα ἐν παισὶ τροφήν τε καὶ ἀγωγήν. R.

B. τὸ διαλέγεσθαι παιδάριον πικρόν τι δοκεῖ, ὡς παρὰ φύσιν καὶ βίαιον ὂν· καταγέλαστον δέ, ὅταν ψελλιζῇται ἀνὴρ καὶ πληγῶν ἄξιον, ὅταν παῖξῃ. ἄναδρα δ' ἄμφω οὐκ ὡς γυναιξὶν ἀλλ' ὡς παιδίοις πρόποντα. R.

E. ὅτι ἀμελεῖς] καὶ ταῦτα τὰ λαμβεῖα τοῦ Εὐριπίδου ἐκ τοῦ αὐτοῦ Ἀντιόπης δράματος εἴληφε. σκόπει δὲ ὅπως δεῖ χρῆσθαι ταῖς μακροτέραις ῥήσεσι τῶν ποιητῶν, μὴ αὐτοὺς διόλου τιθεῖναι

τοὺς στίχους, ἀλλὰ τι καὶ λέξεως πεζοτέρας εὖ πως αὐτοῖς ἀναμύξαι. ὁ τῶν στίχων δὲ νοῦς οὗτος· ὁ Ζῆθος φησι τῷ Ἀμφίονι μόνικῶ ὄντι· ὤψιον τὴν λύραν, κέκρηστο δὲ ὄπλοις. οὕτω καὶ Καλλικλῆς λέγει Σωκράτει· ἄφες φιλοσοφίαν, ἔλθθ' δὲ ἐπὶ τὴν πόλιν καὶ δικάζε. R S.

486 C. ἀγροικότερον] ἀντὶ τοῦ σκληρότερον. R.

C. παῦσαι δὲ ἐλέγχων] ἐν ἄλλῳ πρόσκειται, παῦσαι μεταίρων. R.

C. καὶ ἄσκει] γρ. καὶ δόκει. R.

D. βλος ὁ πλοῦτος, δόξα δὲ ἡ παρὰ τοῖς πολλοῖς εὐδοκίμησης. R.

D. ἰστέον ὅτι τὴν λίθον δι' ἧς δοκιμάζουσι τὸν χρυσόν, οἱ μὲν ἰδίως βάσανον, οἱ δὲ Αὐθίαν καλοῦσιν. R.

E. ἔρμαιον ἀπροσδόκητον κέρδος ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς τιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ οδοιπόροι κατεσθίουσιν. O.

487 A. τρία] ὅτι τρία ἐστὶν οἷς κρίνεται ψυχὴ, ἐπιστήμη, δόξα ὡς φρονίμου τε καὶ εὖνου, παρρησία. R.

A. πάντα ἔχεις] προσυπακουστέον, ὡς σύ τε οἶει καὶ ὁ πολλὸς τῶν ἀνοήτων συρφετός. R.

C. Ἀφίδνα δῆμος Αἰαντίδος φυλῆς, ἐξ οὗ οὗτος. R.

C. Χόλαργος δῆμος Ἀκαμαντίδος φυλῆς, ἐξ οὗ οὗτος. R.

E. τὸ μὲν ποῖον τὴν εἰδικὴν σημαίνει ἀρχήν, τουτέστι δικαίον ἢ ἀδικον, τὸ δὲ τί ἐπιτηδεύειν τὴν ποιητικὴν, ἀντὶ τοῦ δημαγωγίαν τε καὶ δημοτικὴν ἢ φιλοσοφίαν· τὸ δὲ καὶ μέχρι τοῦ, οἷον παιδείας χάριν ἢ περαιτέρω μέχρι τοῦ ἀκριβοῦς. R.

488 A. οὐχ ἐκὼν] ἰδοῦ, ἀκούσιαι τὰ ἁμαρτήματά φησιν. ἀκούσιον γὰρ τὸ ψεῦδος· παραλογιζόμεθα δὲ αὐτοὺς κατὰ τὴν καθόλου πρότασιν. R.

A. ἐκτανῶς ἐνταῦθα τὸ μετ' ἀποδείξεως λέγεται. R.

A. βλάξ ὁ χαῦνος τῇ προαιρέσει. εἴρηται δὲ ἢ ἀπὸ τοῦ βεβλάφθαι τὰς φρένας, ἢ ἀπὸ τοῦ μάλακον, οἷον μάλας τις ὢν· ἐπειδὴ δὲ τὸ μ τῷ λ ἀσύμπλοκον, ἀντὶ τοῦ μάλῃς γέγονε βλάξ. R S.

C. ὡς τὸ κρείττον] σημείωσαι κατ' ἀρετὴν μᾶλλον. βέλτιον δὲ ἄμεινον. κατὰ δὲ τὴν τοῦ σώματος ῥῆσιν μᾶλλον ἰσχυρότερον κρείττον. R.

489 A. ἔστι ταῦτα ἢ οὐ·] σκοπεῖ ἐκ τούτων τὸν πρὸς τὰς

ἀποκρίσεις τοῦ Καλλικλέους ὄκνον, τοῦ ἔστι ταῦτα τοῦ νομίζουσιν ἢ οὐ; καὶ τοῦ μὴ φθόνηι μοι ἀποκρίν

B. κινδυνεύεις] τουτέστι φαίνη, ὅπερ ἀμφιβάλλει ἔρηκε, τὸ βαρὺ τῶν ἐλέγχων παραμυθούμενος. R.

B. οὐτοσὶ ἀνὴρ] ὅρα τὴν πρὸς ἐτέρους τοῦ λόγου φήν, ὅσην τοῦ Καλλικλέους καὶ κατὰ τὸ σχῆμα θρασυκνυσι. R.

C. συρφετός] ἀγυρτώδης ὄχλος, ὡς νῦν, ἢ λόγος, μου συλλεγομένη κόπρος καὶ φρυγανώδης. R.

D. τοπάξω] ὑπονοῶ, εἰκάξω. R.

D. προδίδασκε] περιττεύει ἢ πρόθεσις Ἀττικῶς.

E. εἰρωνεία ἐστὶ προσποίησις ἀδυναμίας ὧν τι ποιεῖν· ἐξ ἧς καὶ τὸ εἰρωνεύω ῥῆμα. ταύτη δὲ τὴν ἀναντίαν εἶναι· ἔστι γὰρ ἀλαζονεία προσποίησις δύναμις οὐ δύναται ποιεῖν. R.

E. ὁμνυσι κατὰ τοῦ Ζήθου ὡς τινος τῶν ἡρώων ὡς χαριζόμενος Καλλικλεῖ, ἐπειδὴ τῇ τούτου ῥήσει πρὸς αὐτὸν εἰς παραινέσιν ἐχρήσατο. R.

490 A. δοκεῖς βούλεσθαι λέγειν] ὡς οὐδὲ φράζομαι μένου τοῦ Καλλικλέους, ὅπερ ἐθέλει, ὁ Σωκράτης λέγει. R.

B. ἔχε δὴ αὐτοῦ] ἀντὶ τοῦ μέμνησο τῶν ῥηθέντων.

B. ἀθρόοι] ἀντὶ τοῦ ὁμοῦ, οὐ γὰρ εἴ τι πολὺ, ὁμοῦ. διὰ τοῦτο οὖν πολλοὶ ἀθρόοι φησὶν. R.

E. αἰεὶ ταῦτα] οἰκειότερον γὰρ ἐπιστήμης τὸ αἰεὶ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν ἢ τὸ ἕτερα. R.

491 D. τί ἢ τί] ὁ Καλλικλῆς συνεῖς τούτων οὐδὲ βῶν δὲ διαίρεσιν τινα περιέχειν τὴν ἐρώτησιν τοῦ Σωκράτους· ἀξιοῖ σαφῶς αὐτὸ εἰπεῖν, τί ποτὲ ἐστὶν ἐκάτερον ὧν αὐτὸ βούλεται. διόπερ φησὶ τί ἢ τί. R.

E. ἡδὺς εἶ] κατ' εἰρωνείαν τοῦτο φησι Καλλικλῆς.

E. οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἂν γνῶν] ἀντὶ τοῦ οὐδεὶς ἐστὶν ἂν μοι μαρτυρήσειεν ὅτι λέγων τοὺς σῶφρονας οὐκ ἡλιθίους· τουτέστιν οὐδεὶς ἐστὶν ἀνθρώπων ὃς τοὺς ἡλιθίους λέγει. πρὸς ὃν ὁ Καλλικλῆς τούναντίον φησὶ πάντες πολλοὶ οἱ τοὺς σῶφρονας λέγοντες ἡλιθίους. R.

E. ἐπεὶ πῶς ἂν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς τελικῆς

ἡθικῶν λόγος. ἔστι δὲ ἀρχὴ κατὰ Σωκράτην τὰγαθὰ, κατὰ δὲ Καλλικλέα αἰσχροὶ ἡδονή. R.

492 C. ἐπικουρίαν] ἢ τὴν ἐκ πλούτου καὶ περιουσίας, ἢ τὴν ἐκ τῆς παρὰ τῷ Καλλικλείῳ καλουμένης φρονήσεώς τε καὶ ἀνδρίας. R.

D. οὐκ ἀγεννῶς] ἀντὶ τοῦ ἀτενῶς καὶ ἀνάμπτως. R.

D. παρρησιαζόμενος] ἀντὶ τοῦ μετὰ παρρησίας ἀπαρκαλύπτως ὁμολογῶν. R.

E. οὐκ ἄρα] ἀποδείξεις δι' ἐπιχειρημάτων ἔξ, τριῶν μὲν ἐνδόξων, τριῶν δὲ πραγματειωδέστερων· ὧν τῶν ἐνδόξων τὸ πρῶτον ἐκ τῆς τῶν πολλῶν δόξης εἴληπται. R.

E. ὥς γε σὺ λέγεις] ἐκ τῆς τῶν ποιητῶν ἢ τῶν Πυθαγορείων. R.

E. τὰ λαμβεῖα ἐκ τοῦ Φοίβου τοῦ δράματος Εὐριπίδου·

τίς δ' οἶδεν εἰ τὸ ζῆν μὲν ἔστι κατθανεῖν,

τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται; R.

493 A. τῷ ὄντι ἴσως] τὸ ἴσως περὶ τοῦ ἀληθῆ εἶναι τὸν ἐν τῷ μύθῳ λόγον ἢ μὴ· τὸ δὲ τῷ ὄντι, ὅτι ὁ γε μῦθος αὐτὸ τοῦτο τῷ ὄντι καὶ διατεταμένως διασχυρίζεται, τὸ θάνατον εἶναι τῆς ψυχῆς τὴν μετὰ τοῦ σώματος ζωὴν. R.

A. κομψὸς] σὺ τὸν πιθανὸν ἀλλὰ τὸν τεχνικὸν ἢ σπουδαῖον φησι. Σικελικὸς δ' ἢ Ἰταλικός, οἶον Ἐμπεδοκλῆς. Πυθαγόρειος δ' οὗτος ἦν, ὑπῆρχε δὲ Ἀκραγαντίνος· Ἀκραγας δὲ πόλις Σικελίας, ἀπὸ τοῦ πλησίον ποταμοῦ κεκλημένη, ἀφ' ἧς οὗτος τε καὶ Ὀλύμπιος ὁ μελοποιός. Σικελὸν δὲ ἢ Ἰταλικὸν φησιν, ἵπαιδ' ἢ πλησίον Σικελίας ὅ τε Κρότων καὶ τὸ Μεταπόντιον, αἱ πόλεις οὗ αἱ Πυθαγόρειοι διέτριβον, αἱ τῆς Ἰταλλίας εἰσίν. R S.

A. ἀμύητοι ἡμεῖς οἱ τεθνεῶτες, οἱ ἐν σώματι ζῶντες. R.

B. ὕδαρ] τὸ θευστόν καὶ ἔστατον τῶν ἡδονῶν. R.

D. ἐκ τοῦ γυμνασίου φησὶ τοῦ αὐτοῦ, ὅτι τὸ μὲν πρὸ αὐτοῦ ἐπιχειρημα ἐν μύθῳ προήκται σχήματι, τοῦτο δὲ ἐν παραδείγματι, ἦν δὲ ἐκεῖνο μὲν τῶν Πυθαγορείων οἰκείου, τοῦτο δὲ Σωκράτους, ὥς σαφέστερόν τε καὶ πληκτικώτερον. R.

D. σκοπεῖ γάρ] ἐντεῦθεν αἱ πραγματειωδέστεραι, ὧν τὸ πρῶτον ἐπιχειρημα ἀπὸ τινος εἰκότος ἀρχεται. R.

E. οἶνον μὲν ὥς τροφιμώτατον, γάλα δὲ ὥς πρῶτην τροφήν, μέλι δὲ ὥς τὴν ἐν τῇ τροφῇ γλυκυθυμίαν παρείληφεν. R.

E. πληρωσάμενος] οὐκ ἐμπλησθεὶς ἀλλὰ προσδεῆς ὢν. R.
 494 B. χαραδριὸς ὄρνις τις, ὃς ἅμα τῷ ἐσθλεῖν ἐκκρίνει.
 εἰς ὃν ἀποβλέψαντες, ὥς λόγος, οἱ ἰκτεριῶντες ῥᾶν ἀπαλλάτ-
 τονται· ὅθεν καὶ ἐγκρύπτουσιν αὐτὸν οἱ πιπράσκοντες, ἵνα μὴ
 προῖκα ὠφελῶνται οἱ κάμνοντες.

καὶ μιν καλύπτει· μὴν χαραδριὸν περναῖς;
 ὥς φησιν Ἰππῶναξ. R. S.

B. λέγεις οἶον] τοῦτο ἐκ τοῦ ἀπεμφαίνοντος πρόεισιν. R.

C. μὴ ἀπαισχυρῇ] ἀντὶ τοῦ μὴ αἰσχυρθείης. R.

C. κνησιῶντα] ἐπιθυμητικῶς ἔχοντα τοῦ κινᾶσθαι, ὃ ἐστὶ
 κνήθεσθαι. R.

D. ἀνδρεῖος] ἀντὶ τοῦ ἀναιδούς, κατ' εὐφημίαν. R.

E. κιναίδων] ἀσελγῶν, μαλακῶν. καὶ κιναιδίᾳ ἢ πορνικῇ
 ἀσχημοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ ὀρνέου τῆς ὕγγος, ὃ καὶ κιναιδίου κα-
 λεῖται. R.

495 A. ἵνα δὴ μοι] τοῦτο φησὶν· ἐγὼ μὲν ἕτερον εἶναι τὸ
 ἀγαθὸν τοῦ ἡδέος διαανοῦμαι· ἀλλ' ἵνα μὴ ἀσύμφωνος ὡς ἑαυ-
 τῷ, ταῦτα εἶναι φημι τὰ αὐτά. R.

A. τοὺς πρώτους λόγους] τοὺς ἑαυτοῦ δηλονότι, ἐν οἷς
 ἐμέμφετο Γοργίαν καὶ Πῶλον ὥς παρὰ τὰ δοκοῦντα αὐτοῖς δι'
 αἰσχύνῃν ἀποκριναμένους, αὐτὸς δὲ ἐπηγγέλλετο παρρησιαζό-
 μενος πᾶσαν ἐρεῖν τὴν ἀλήθειαν. R.

B. αἰνιχθέντα] τῷ γὰρ τοῦ κιναιδίου βίου ὀνόματι κακὰ
 πολλὰ συνεσημαίνετο. R.

D. ὦ σοφώτατε σὺ] κατ' εἰρωνείαν ὑπὸ Καλλικλέους εἴρη-
 ται, ὥς φησὶ Πλούταρχος. R.

D. Ἀχάριος δῆμος Οἰνηΐδος, ἐξ οὗ οὗτος. R.

D. Σωκράτης] τοῦτό φησι Καλλικλῆς κατ' ὁμοιότητα Σω-
 κράτους. R.

D. Ἀλωπεκὴ δῆμος Ἀντιοχίδος, ἐξ οὗ οὗτος. R.

E. τοὺς εὖ πράττοντας] τὸ ἀγαθὸν καὶ κακὸν εἰπεῖν βου-
 ληθεὶς τὰ μετέχοντα λέγει. R.

E. τοῦ τρίτου επιχειρήματος, ὅτι ἐπ' εὐθείας, ἐκ τοῦ τὰ
 ἐναντία μῆτε ἅμα συνεῖναι μῆτε ἅμα ἀπαλλάττεσθαι. O.

E. εὐδαιμόνως βιοῦσιν, ἡδονταὶ κινῶντες οἱ ψωριῶντες. O

496 C. ἡδὺ] ἀντὶ τοῦ ἡδόμενον ληπτέον. R.

Ε. αἰσθάνῃ οὖν τὸ συμβαῖνον] εἰ προηγεῖται μὲν ἐν τῷ διψῆν λύπη, ἐν δὲ τῷ πίνειν ἐπιγίγνεται ἡδονή καὶ συννπαρχει αὐτῇ, ἅμα μὲν οὐ παραγίγνεται τὰναντία, καθὼς ἐν τῷ Φαίδωνι τῇ λύπῃ φησὶ τὴν ἡδονήν, ἅμα δὲ σύνεστι, καθὼς ἐνταῦθα λέγει, καὶ οὐ μάχεται ἑαυτῷ, εἴπερ ἄλλο μὲν τὸ ἅμα παραγίγνεσθαι, ὅπερ οὐκ ἔστιν ἐπὶ τῶν ἐναντίων εὐρεῖν, ἄλλο δὲ τὸ συνεῖναι, ὃ ἔστιν ἐπ' αὐτῷ ἐγχωροῦν. R.

497 A. τὸ ἀκκίξεσθαι ἐκ γυναικὸς εἰρησθαί φασιν Ἀκκοῦς καλουμένης, ἣν οὕτως εὐήθη λέγουσιν, ὥς ἀπὸ τοῦ ἰσοῦ θοιμάτιον καθελομένην ἡμέτερον ἀμφιέσασθαι, εἰς τε τὸ κάτοπτρον βλέπουσαν πρὸς τὴν παρ' αὐτῆς ἔμφασιν εἰς αὐτὸ γιγνομένην ὥς ἑτέρα προσλαλεῖν γυναικί. μέμνηται ταύτης Ἐρμιππος ἐν Ἀθηνᾶς γοναῖς καὶ Ἀμφίς ἐν τῷ ὁμωνύμῳ αὐτῆς δράματι. ἀκκίξῃ οὖν φησὶν ἀντὶ τοῦ ἀνοηταίνεις οἷα γυνή, μὴ εἰδέναι προσποιούμενος. R S. ἀκκίξειν τὸ προσποιεῖσθαι, τὸ θροῦπτεσθαι, τὸ μωραίνειν· πέπλασται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ Ἀκκοῦς τινὸς μωροτάτης, ἣ τὸν τε ἰσὸν διελοῦσα τοὺς στήμονας, ἐπεὶ ὑφ' ἑτέρας ἐκαλεῖτο, ἰστουργοῦσα προῆλθεν καὶ ἡμιτέλεστον ἄλλο ἱμάτιον πεποιήται, μέρος τοῦ ἱματίου γυμνοὺς τοὺς στήμονας ἀφορίσασα. O.

A. ἔχων ληρεῖς] ἀντὶ τοῦ ὑποκρίνη ἄνοιαν. R.

A. σοφὸς] ἀνόητος, κατ' εὐφημίαν. R.

C. τὰ σμικρὰ τε καὶ στενὰ] οὕτως ἀπέσκωπτον οἱ σοφιστικοὶ δῆτορες τοὺς διαλεκτικούς λόγους· καὶ Ἰππίας γοῦν περιμῆματα αὐτοὺς ἐκάλεσεν. R.

C. τὰ μεγάλα γε μεμύησαι, πρὶν τὰ σμικρὰ] δηλονότι μυστήρια. διττὰ ἦν τὰ μυστήρια παρ' Ἀθηναίοις, καὶ τὰ μὲν μικρὰ ἐκαλεῖτο, ὅπερ ἐν ᾧσιν ἐτέλουν, τὰ δὲ μεγάλα, ὅπερ Ἐλευσίνι ἦγετο. καὶ πρότερον ἔδει τὰ μικρὰ μυηθῆναι, εἰτα τὰ μεγάλα· ἄλλως δὲ τῶν μεγάλων μετασχεῖν οὐκ ἦν θεμιτόν. ἐτελεῖτο δὲ ταῦτα καὶ Ἀθηοὶ καὶ Κόρη, ὅτι ταύτην μὲν Πλούτων ἀρπάζει, Ἀθηοὶ δὲ μιγείη Ζεὺς· ἐν οἷς πολλὰ μὲν ἐπράττετο αἰσχρὰ, ἐλέγγοτο δὲ πρὸς τῶν μυουμένων ταῦτα· ἐκ τυμπάνου ἔφαγον, ἐκ κυμβάλου ἐπιον, ἐκερνοφόρησα (κέρνος δὲ τὸ λίκνον ἥγουν τὸ πίον ἴσθιν), ὑπὸ τὸν παστὸν ὑπέδουον καὶ τὰ ἑξῆς. R S.

498 E. παροιμία, δις καὶ τρις τὸ καλόν, ὅτι χρηὴ περὶ τῶν

καλῶν πολλάκις λέγειν. Ἐμπεδοκλέους τὸ ἔπος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία· φησὶ γάρ

καὶ δὲς γάρ, ὃ δεῖ, καλόν ἐστιν ἐνισπεῖν. R S.

499 A. οὐκοῦν ὁμοίως] ὑπερθετεῖον τὴν λέξιν οὕτως· οὐκοῦν ὁ κακὸς ὁμοίως· εἴτα τὰ ἐξῆς. R.

C. παλαιὸν λόγον] τὸν παροιμιώδη φησί. βούλεται δὲ οὗτος τὸ πάσῃ τύχῃ τῇ προσπιπτούσῃ χρῆσθαι πρὸς τὰς κατ' ἀρετὴν ἐνεργείας. R.

500 A. σὺ ἐκ τρίτων] τὸν Γοργίαν καὶ Πῶλον ὡς ἔνα ἔλαβε. R.

A. τῶν ἀγαθῶν] μέχρι τούτου ὁ περὶ τοῦ τελικοῦ αἰτίου, τουτέστι τοῦ ἀγαθοῦ, τῶν ἠθικῶν ἀρχῶν λόγος. R.

A. ἀρ' οὖν] ἐντεῦθεν ὁ περὶ τῆς εὐρετικῆς τέχνης αὐτοῦ, τάξιν εἰσαγωγούσης καὶ κόσμον ταῖς ψυχαῖς, ἥ ἐστι δικαιοσύνη καὶ σωφροσύνη καὶ ὅλως ἀρετή. R.

B. παρασκευαί] οὐ τέχνας, οὐκ ἐμπειρίας εἶπεν, ἀλλὰ τὸ μέσον τούτων, τὰς παρασκευάς, ὥσπερ ἐν τοῖς πρόσθεν τὰς ἐπιτηδεύσεις. R.

B. τῶν μὲν] τῶν παρασκευῶν δηλαδὴ. R.

B. Διὸς ἦν ἐπώνυμον παρ' Ἀθηναίοις ὁ φίλιος, ἐκ τοῦ εἶναι τῶν φιλικῶν καθηκόντων αὐτὸν ἔφορον. R.

C. ὁ δὴ σύνδεσμος ἐμφαντικὸς εἰρωνείας ἐστίν. R.

C. ἴσως οὖν] ὅρα τὴν παράδοσιν τῆς τῶν προβλημάτων τάξεως, ὅτι πρῶτον δεῖ διαιρεῖσθαι, εἴτα τὴν διαφορὰν τῶν διαιρεθέντων ἐλεῖν, καὶ τρίτον ὁποῖον βέλτιον. R.

E. ἡ δ' ἰατρικὴ] τούτῳ προσθετεῖον ἀπὸ κοινοῦ τὸ τέχνη εἶναι. R.

501 A. ὅτι ἡ μὲν τούτου] τὰ κατὰ πᾶσαν θεωρούμενα τέχνην ταῦτα, γινώσκεις τοῦ πράγματος περὶ ὃ σπουδάζει, ἐπισκευῶς αἰτίων δι' ἃς προσφέρει ἐκάστοις ἃ προσφέρει, ἀπόδοσις λόγον τούτων ἐκάστου. R.

A. διαριθμησαμένη] ἀντὶ τοῦ διακρίνασα ἢ διαλογισαμένη ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ δὲ εἴρηται, ἐπειδὴ καὶ οἱ ἀριθμοὶ διακρίνονται ἀπ' ἀλλήλων καὶ πάντα κατ' αὐτοὺς διατέτακται, ὡς ὁ Πυθαγόρειος διδάσκει λόγος. R.

C. σὺ δὲ δὴ] ὡς Γοργίου καὶ Πῶλου τὰ αὐτὰ ἤδη συζητησάντων. R.

C. οὐκ ἔγωγε] ἔμφασιν ἔχει τοῦ μὴ ἀρέσκεσθαι αὐτὸν οἷς ὁμολογεῖν ἀναγκάζεται. R.

E. καθαριστικῇ] αὐλητικὴν μὲν πᾶσαν ἐκβάλλει τῶν ὀρθῶν πολιτειῶν, καθαριστικὴν δὲ οὐ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐν τοῖς ἀγῶσι μόνην. οἶδε γὰρ ἄλλην, ἣν σώζειν τὰς πολιτείας νενόμικεν. R.

502 B. ἡ σεμνὴ] ὡς εὐδοκιμοῦσα μᾶλλον τῶν ἄλλων τῆς μουσικῆς εἰδῶν κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ τραγωδία, κολακεία τις οὖσα, ὑπὸ τὸ σοφιστικὸν ταύτης εἶδος τέτακται, ἅτε δὴ γνώμας ἀποφαινομένη καὶ περὶ δικαίων καλῶν τε καὶ ἀγαθῶν ὑψηλολογουμένη· ἢ καὶ κατὰ τὸ δημηγορικόν, καθ' ὅσον καὶ αὐτὸς φησιν, εἴ τις αὐτῆς τὰ μέτρα περιέλοι, μηδὲν ἕτερον αὐτὴν φανῆναι ἢ δημηγορίαν, ἐπειδὴ καὶ παθῶν ὑπερβαλλόντων κινητικαὶ ἀμφοτέραι. R.

D. τί δὲ] ἐντεῦθεν τῆς δημαγωγικῆς ῥητορικῆς διαβολή. R.

E. ἐλευθέρων ἀνδρῶν] τοῦτο φησι πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐν τοῖς θεατροῖς ὄχλων, διὰ μὲν τῶν ἐλευθέρων τοὺς δούλους περιελών, διὰ δὲ τῶν ἀνδρῶν παιδᾶς τε καὶ γυναῖκας. R.

503 C. τί δὲ Θεμιστοκλέα] ἡ τάξις τῶν δημαγωγῶν οὐ πρὸς τὸν χρόνον, πρὸς δὲ τὸν τρόπον αὐτῶν. πρῶτον γὰρ Θεμιστοκλέα φησὶν ὡς μᾶλλον κατὰ νοῦν καὶ λογισμὸν τὰ τοῦ πολέμου διαθέμενον, Κίμωνα δὲ δεύτερον ὡς ἐκείνῳ παραπλήσιον, Μιλτιάδην δὲ τρίτον ὡς τύχῃ μᾶλλον ἢ γνώμῃ τῶν πολεμίων κρατήσαντα, Περικλέα δὲ τελευταῖον, ἐπειδὴ πολὺς ἦν ὁ περὶ αὐτοῦ λόγος, καὶ δι' αὐτοῦ τὸν Σωκράτην μάλιστα προσάξεσθαι ἤλπισε. R.

504 D. δικαιοσύνη τε καὶ σωφροσύνη] τῷ μὲν νομίζω τὴν δικαιοσύνην ἀπέδωκε, τῷ δὲ κοσμίῳ τὴν σωφροσύνην. R.

505 C. αὐτὸς γνώσῃ] ἀντὶ τοῦ εἴ τι θέλεις, ποιεῖ· ἐμοὶ γὰρ οὐ μέλει. R.

C. κεφαλὴν] αἰνίγμα τοῦτο τῶν παλαιῶν τε καὶ σοφῶν ἀνδρῶν, τὸ τέλειον πανταχῇ τετιμηκότων· ἐξαίρετως δὲ ἐν τοῖς περὶ τὸν λογισμὸν τὸν ἡμέτερον, ὃν μῦθον ὀνομάσαντες, ὅτι καὶ τὸν λόγον οὕτως ἐκάλουν, κεφαλὴν αὐτοῦ τὸν νοῦν αἰνίττονται, οὐδὲν ἄλλο διὰ τούτου παρεγγυῶντες ἢ πάντας ἡμῶν τοὺς λογισμοὺς πρὸς ἓν τέλος βλέπειν, τὴν κατὰ νοῦν ἐνέργειαν. R.

E. Ἐπιχάρμου] αὗτος ὁ Ἐπίχαρμος γέγονε κωμωδοποιός, καὶ εἰσῆγαγέ τινας ἐν ἰδίῳ δράματι δύο διαλεγομένους πρὸς

ἀλλήλους, καὶ ὕστερον ἓνα τῶν δύο πάλιν τὰ τῶν δύο διαλεγόμενον. R.

506 B. ἕως αὐτῷ] τὸν ὑπὲρ φιλοσοφίας λόγον βουλευθῆναι ἂν φησιν ἀποδοῦναι Καλλικλεί, ὥσπερ ὁ Ἀμφίων τῷ Ζήτῳ τὸν ὑπὲρ μουσικῆς παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ. R.

C. ἐξ ἀρχῆς, οὐ τοῦ διαλόγου φησί, τοῦ δὲ τελικοῦ αἰτίου τῶν ἡθικῶν ἀρχῶν. εἰ δὲ περὶ τοῦ τέλους μάλιστα προκειμένης τῆς ζητήσεως, περὶ τῆς ποιητικῆς αἰτίας καὶ τοῦ εἶδους ἐνδιέτριψε, θαυμάζειν οὐ χροί. τὸ γὰρ ἀγαθόν, ὅπερ τὸ τέλος ἐστίν, ἀρρητον καθ' αὐτό. διόπερ ἐνταῦθα μὲν διὰ τῆς ἀποφάσεως, ὧν δοκεῖ εἶναι, ὅτι οὐκ ἐστὶν ἡδονή, δηλοῦται· ἐν Παρμενίδῃ δὲ τελειώτερον οὐ περὶ ἀγαθοῦ τινὸς ἀλλ' ἀπλῶς περὶ ἀγαθοῦ ποιεῖται τὸν λόγον, ἐν Πολιτείᾳ δὲ δι' ἀναλογίας τινός· νυνὶ δ' ἐνταῦθα διὰ τῆς ἐπιστήμης καὶ τοῦ εἶδους, ὃ μόνως ἐξ ἀνάγκης παραγίνεται. τοιοῦτον δὲ τίνα τρόπον καὶ ἐν Φιλήβῳ· διὰ τοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθοῦς ἡδονῆς. ποιητικὴν δὲ φάμεν αἰτίαν τὴν ἐπιστήμην τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν καὶ δικαίων, εἰδικὴν δὲ αὐτὰ ταῦτα, τελικὴν δὲ τὸ ἀγαθόν. R.

C. οὐ ταῦτόν] ἐνταῦθεν ὁ Σωκράτης ἑαυτῷ ἀποκρίνεται. R.

D. ἀλλὰ μὴν] τοῦτο ὅπερ ἐλέγομεν, ὡς ἀρρητον αὐτὸ τὸ ἀγαθόν, διὰ τοῦ προπαραγενέσθαι τὴν ἀρετὴν δηλωσάι βούλεται, ἥ καὶ μόνη καὶ ἐξ ἀνάγκης συνέπεται. R.

D. ἀλλὰ τάξει] τῆς ἀρετῆς εἶδος τὴν τάξιν καὶ τὴν ὁρθότητά φησι· τὸ δὲ ποιητικόν τὴν τέχνην, ἥτις ἐφ' ἑκάστῳ τέτακται πράγματι. R.

507 B. οὔτε διώκειν τὰ κακὰ δηλονότι, οὔτε φεύγειν τὰ ἀγαθὰ. ταῦτα γὰρ οὐ προσήκει αὐτῷ, εἰ μὴ πρὸς ἀρετὴν καὶ εὐδαιμονίαν φέροι. R.

D. ὡς ἔχει ποδῶν] ἀντὶ τοῦ, ὅσον δυνάμεθα, ὀφείλομεν φυγεῖν τὰς κακὰς πράξεις. κατ' ἀναλογίαν οὖν εἶπε πόδας ὥσπερ πόδας Ἰδῆς τοῦ ὄρους φραμέν. κατὰ ζωὴν οὖν φεύγωμεν τὰ κακὰ, μὴ ποσὶν, ἐπεὶ καὶ ὁ Πλωτῖνος ἀνάγεσθαι λέγει τὰς ψυχὰς οὐ ποδὶ ἀλλὰ ζωῇ. R.

D. ὁ σκοπός] σκοπὸς καὶ τέλος τῇ σχέσει μόνον διαφέρονται. σκοπὸς μὲν γὰρ ἐστὶν ἡ ἀρχή, τέλος δὲ σκοπὸς εἰς ἐνέργειαν ἀχθεῖς. ἡ σκοπὸς τέλος ἀνέκβατον, τέλος δὲ σκοπὸς ἐκβεβηκώς. R.

E. οἱ σοφοί] σοφοὺς ἐνταῦθα τοὺς Πυθαγορείους φησί,

καὶ διαφερόντως τὸν Ἐμπεδοκλέα, φάσκοντα τὴν φιλίαν ἐνοῦν τὸν σφαῖρον, ἐνοποιοῦν εἶναι. τοῦτο δὲ πρὸς τῇ μιᾷ ἐστὶ τῶν πάντων ἀρχῇ. R.

508 A. ἡ ἰσότης ἢ γεωμετρικὴ] τουτέστιν ἡ δικαιοσύνη.

A. ταύτην δὲ τὴν γεωμετρικὴν ἀναλογίαν Διὸς κρῖναι ἐν Νόμοις ἐκάλεσεν, ὥς δι' αὐτῆς τῶν πάντων κεκριμένων τε καὶ ὁρισμένων. ἰστέον δὲ ὅτι ἀριθμητικὴν ἀναλογίαν εἶναι φασιν, ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ἀνίσων ὁ μέσος ὑπερέχῃ τε τῷ ἴσῳ καὶ ὑπερέχεται, οἷον β' δ' ε', γεωμετρικὴν δὲ ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ὄντων ἀνίσων, ὃν ἔχει λόγον ὁ πρῶτος πρὸς τὸν δεύτερον, τοῦτον καὶ ὁ δεύτερος πρὸς τὸν τρίτον, οἷον δ' ε' θ', ἀρμονικὴν δὲ, ὅταν τριῶν ἀριθμῶν ἀνίσων, ὥς ὁ μέγιστος πρὸς τὸν ἐλάχιστον, ὅπως ἔχῃ καὶ ἡ τῶν μειζόνων διαφορὰ πρὸς τὴν τῶν ἐλαττοῦνων, οἷον β' γ' ε'. R.

D. ἐπὶ κόρης] ἐπὶ κεφαλῆς ἢ γνάθου ἢ κροτάφου. κόρην γὰρ καὶ κόρην τὴν ὅλην κεφαλὴν σὺν τῷ ἀνένι λέγουσι. τινὲς δὲ καὶ βᾶπισμά φασι τὸ ἐπὶ τῆς γνάθου λαμβάνειν, ἀπτόμενον καὶ τοῦ κροτάφου. R.

D. τέμνεσθαι] ἀντὶ τοῦ ζημιοῦσθαι ἐνταῦθα. R.

E. ἐμὲ] τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος Σωκράτη, οὐ τὸν κατὰ τὴν ψυχὴν μόνον. οὐ γὰρ θεμιτόν, φησὶν αὐτός, ἀμείλινα ὑπὸ χείρονος βλάπτεσθαι. R.

509 A. ἀγροικότερον] τοῦτο φησι διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν σιδηρῶν καὶ ἀδαμαντίνων λόγων. R.

A. εἶναι] προσυπακουστέον τὸ τοῦτο ἀκριβῶς οἶδα. R.

B. εἰ οἷόν τε] ἐπειδὴ μείζον μέγιστον οὐκ ἔστι, διὰ τοῦτο τὸ εἰ οἷόν τε πρόσκειται. R.

B. ταύτην] τὴν τῆς ψυχῆς δηλαδή, δευτέραν δὲ τὴν τοῦ σώματος, καὶ τρίτην τὴν τῶν ἐκτός. R.

C. καὶ ἄλλα] περὶ τῶν νομιζομένων ἀγαθῶν τοῦτο λέγει, ὥς καὶ τάξιν τινα ἐν Νόμοις ἐπέθηκεν, εἰπὼν ὑγίειαν, κάλλος, ἰσχυρ, πλοῦτον. R.

517 E. σκυτοτόμον σκυτέα ἢ λωροτόμον, σκυτοδεψὸν δὲ τὸν δερματομαλάκτην ἢ βυρσοδέψην. R.

523 A. ἦν οὖν νόμος] τὸ ἦν καὶ τὸ ἔστιν χρονικὴν ἐμφαίνει διαφορὰν, ἵνα σημάνη πρῶτας καὶ δευτέρας ὑποστάσεις· ὅτι δὲ ἀχρόνως ταῦτα δεῖ νοεῖν, ἐμφαίνει τὸ αἰεὶ ἔστιν. O.

B. ὅτι ὁ συνέχων καὶ τὴν λοιπὴν δυνάδα οὗτός ἐστιν ὁ Ζεὺς πρὸς ὃν καὶ ὁ Πλούτων ἐπιστρέφεται· καὶ τὸν νοῦν προσεῖληται καὶ τοὺς λόγους πάντων πρὸ τῆς δυνάδος. O.

B. Δία νῦν ἀκουστέον οὐ τὸν πρὸ τῶν τριῶν ἀλλὰ τὸν ἐκ τῶν τριῶν, πρὸς ὃν ἐπιστρέφεται ὁ Πλούτων καὶ οἱ ἐπιμεληταὶ εἰσὶ δὲ δαίμονες κολαστικοὶ καὶ καθαρτικοὶ καὶ τελεσιουργοί.

E. γυμνὸς ὁ κριτὴς οὐ μόνον τοῦ ὀστρεώδους σώματος ἀλλὰ καὶ τοῦ αἰρωδους φυράματος, καὶ μόνον ἔχων τὸ αὐτοειδὲς ὄχημα· οἱ δὲ κρινόμενοι γυμνοὶ μὲν τῆς παχύτητος τοῦ ὀστρεώδους, περιφέροντες δὲ τὸ αἴριον φύραμα καὶ δεόμενοι καθάπερ σέως. O.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΝΩΝΑ.

P. 70 C. Θετταλία χώρα τις ὑπὸ τὴν Μακεδονίαν ἐπαρχία οἱ δ' ἀπ' αὐτῆς Θετταλοί. R.

C. Αἰρίσσα πόλις Θετταλίας. R.

C. Ἀλευάδαι οἱ ἐν Αἰρίσσει τῆς Θετταλίας εὐγενέστατοι ἀπὸ Ἀλεύου βασιλέως τὸ γένος ἔχοντες. R.

71 B. τούτου τοῦ πράγματος] ἀντὶ τοῦ εἰς τοῦτο τὸ πρᾶγμα ἢ ἀντὶ τοῦ ἔνεκα τούτου ἢ ἀντὶ τοῦ ἀπόρως ἔχειν. O.

79 D. περὶ τοῦ σχήματος] ἐλέγγο γὰρ ὅτι σχῆμά ἐστιν αἰεὶ χροῶν ἔπεται· αὕτη δὲ ἀγνοεῖσθαι ὑπέκειτο. R.

80 B. ὡς γόης ἀπαχθείης] ὡς κακοῦργος παραδοθείης τὸ δεσμοτήριον. R.

82 B. γινώσκεις τετράγωνον] σημειῶσαι τὸν παρὰ τῷ Μενωνι λόγον, οὗ καὶ ὁ δαιμόνιος Ἀριστοτέλης μνημονεύει ἐν τῇ λογικῇ πραγματείᾳ. R.

83 A. μὴ ταύτη μὲν] οὕτω γὰρ ἑτερόμηκες εἶη. R.

B. διπλάσιον] τοῦ τετράποδος. R.

B. ἡμῖσι] τοῦ ἑκαυδεκάτου. R.

E. ἡμῖσι ταύτης] τῆς δίποδος δηλονότι. ἔστι δ' ἕν, ὃ αὐτῇ τῇ δίποδι ληφθὲν τὴν τρίποδα ποιεῖ, κατὰ τε μήκος καὶ πλάτος. R.

84 A. ὅτι τὸ λέγουσιν ἔστιν τὸν δὲ πρὸς τὴν δίποδον R.

90 A. ἔθρεψε] ὁ πατήρ δηλαδή. R.

91 C. Ἡράκλεις] ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν. R.

93 D. ἐδιδάξατο καὶ ἐπαιδεύσατο δι' ἐτέρου τὸν υἱόν. αὐτὸς μέντοι Θεμιστοκλῆς δι' ἑαυτοῦ οὐδὲν τούτων. R.

97 D. δεδεμένα ἤ] τῶν πάλαι δημιουργῶν πλατύντων τὰ ζῶα συμμεμνύκτας ἔχοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ οὐ διεστηκότας τοὺς πόδας, ἀλλ' ἐστῶτα σύμποδα, Αἰδαλος ἄριστος ἀγαλματοποιὸς ἐπιγεγονὸς πρῶτος ἀναπετάννυσί τε τὰ τούτων βλέφαρα, ὡς δοῦναι βλέπειν αὐτά, καὶ τοὺς πόδας, ὡς νομίσαι βαδίζειν, διίστησι· καὶ διὰ τοῦτο δεδέσθαι, ἵνα μὴ φύγοιεν. ὡς δῆθεν ἐμπνυχῶν ἤδη γεγονότων αὐτῶν. τοῖς δεδεμένοις οὖν τὰς ἀληθεῖς εἰκέναι δοξάσας φησί, τοῖς λελυμένοις δὲ τούτων τὰς ψευδεῖς. R.

100 A. οἶος πέπνυται] ἐν τῇ κ τῆς Ὀδυσσεύς φησὶν Ὅμηρος περὶ Τειρεσίου. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΙΖΟΝΑ ΙΠΠΙΑΝ.

P. 281 A. Ἦλις πόλις Πελοποννήσου πρὸς τῇ Ὀλυμπίᾳ, ἀπέχουσα Πίσης τριακοσίου σταδίου. R.

B. Λακεδαιμόνα] πόλις καὶ αὕτη Πελοποννήσου, πρότερον Σπάρτη προσαγορευομένη. R.

282 B. Λεοντῖνοι πόλις Σικελίας. R.

C. Κέως νῆσος, ἣ καὶ Μεροπὶς ἐκαλεῖτο. R.

288 B. παροιμία, αὐτὸ δείξει, ἐπὶ τῶν ἀπιστούντων τι μὴ γίνεσθαι. μέμνηται δ' αὐτῆς καὶ Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ, καὶ Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ καὶ ἐν ταῦθα. καὶ ἔστιν, ὁ τὸν ποταμὸν καθηγόμενος καὶ τὸν πόρον ζητῶν, αὐτὸ δείξει. τῶν γὰρ παροιμιῶν αἱ μὲν καθ' αὐτὰς λέγονται, αἱ δὲ ἐπὶ λόγων σαφηνίζονται. μέμνηται δὲ αὐτῆς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αἰνιῶνι οὕτως·

ταχὺ δ' αὐτὸ δείξει τοῦργον, ὡς ἐγώ, σαφῶς. R S.

290 A. τωθάσεται] σκώψει, λοιδορήσει, χλευάσει. R.

D. ἔτνος εἶδος ὀσπρίων. ὅ τινες καλοῦσι πιασάσιον. τοσύνη

E. μέρμερος] φρουτίδος ἄξιος, ἢ χαλεπός. R.

292 A. ἐφικέσθαι] καταλαβεῖν. R.

D. γεγωνεῖν] μέγα φθέγγεσθαι. R.

293 A. βάλλ' ἐς Μακαρίαν] Ἡρακλέους θυγάτηρ, Μακαρία τοῦνομα, ἣν λόγος κατὰ τὴν Εὐρυσθέως ἐπὶ τὰς Ἀθήνας στρατείαν αὐτοκέλευστον ἑαυτὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως εἰς σφαγὴν ἐπιδοῦναι. τοὺς οὖν Ἀθηναίους κατὰ τιμὴν τῆς παιδός, βάλλοντας αὐτὴν ἄνθεσι καὶ στεφάνοις, παρακελεύεσθαι τοῖς ἄλλοις βάλλ' εἰς Μακαρίαν, ὥς τὴν παροιμίαν παρελθεῖν καὶ ἐπὶ τῶν προθυμουμένων τι, αὐτοῖς δὲ καταχρηστικῶς καὶ ἐπὶ πάσης ἀφωσιώσεως. Δούρις δὲ φησιν ὅτι αὕτη τὴν πυρὰν τοῦ πατρὸς κατέσβεσε, καὶ ἐξ ἐκείνου παρὰ Μακεδόσι νενόμισται τὰς θυγατέρας τῶν κηδευομένων, οἷς ἂν ὦσι παῖδες, τὸ αὐτὸ πράττειν ἐπὶ τοῖς πατράσιν. R S.

295 A. ἃ περισπασθέν δηλοῖ εἶθε. Καλλιμάχος·

ἃ πάντως ἵνα γῆρας.

καὶ τὸ ὦ τὸ κλητικόν· Ομηρος·

ἃ δειλοί, τί κακῶν.

σημαίνει δὲ καὶ τὸ πολὺ καὶ μέγα, παρ' Ἀρχιλόχῳ·

ἃ ἔαδ' εἰς τεταύρους.

τό τε ἐν ἴσῳ τῷ ναί, καὶ εἶθε. καὶ ἔτι σχελιαστικὸν ἀντὶ τοῦ φεῖ ἐπιρρημάτων, ὥς ἐνταῦθα. βραχέως δὲ καὶ δασέως τὸ ἄτινα, ὡς παρ' Ἰπποκράτει. παρὰ δὲ Δημοκρίτῳ ἴδια. παρ' Ὀμήρῳ τὸ ἑαυτοῦ·

τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος.

καὶ ἀντὶ τοῦ ὦν τέτακται, ὥς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Μηδεῖᾳ·

πράξας ἃ μέλλω, καὶ τυχοῦς ἃ βούλομαι.

καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ·

αἰτεῖς ἃ τεύξῃ.

εἰ δὲ φιλωθείη περισπασθέν, τὸ νῦν σημαίνει, ὥς ἐν Εὐκλου τοῦ χρησμολόγου ποιήμασι. βραχέως δὲ καὶ φιλῶς σημαίνει ἀπόφωσιν ἀρνητικὴν. R S.

B. ἀμέλει] ἀντὶ τοῦ τοιγαροῦν συλλογιστικοῦ συνδέσμου. R.

301 B. διανεκῇ] διὰ παντός. οὕτω καὶ Διογενιανός. R.

C. οὐχ οἷα] παροιμία ἐπὶ τῶν λεγομένων ἢ πραττομένων κατὰ δύνανται ἢ πρὸς ἐκείνους λεγόμενοι· τὰ αὐτῶν οὐκ οἷα βούλομαι.

304 E. χαλεπὰ τὰ καλὰ] Περιανδρος ὁ Κορινθίαν δυνάστης κατ' ἀρχὰς δημοτικός ὢν ὕστερον εἰς τὸ τύραννος εἶναι μετέβη. τοῦτο Πιττακὸν ἀκούσαντα, τότε Μιτυληναίων δυναστεύοντα, καὶ δεισάντα περὶ τῆς ἑαυτοῦ γνώμης καθίσει τε ἐπὶ τὸν βωμὸν ἐκέτην καὶ ἀπολυθῆναι τῆς ἀρχῆς ἀξιοῦν. τῶν δὲ Μιτυληναίων πυνθανομένων τὴν αἰτίαν, εἰπεῖν τὸν Πιττακὸν ὡς χαλεπὸν ἐσθλὸν ἔμμεναι. τοῦτο δὲ μαθόντα Σόλων εἰπεῖν, χαλεπὰ τὰ καλὰ, καὶ ἐντεῦθεν εἰς παροιμίαν ἔλθειν· οἱ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀδύνατου τὸ χαλεπὸν ἀκούουσιν· ἐπὶ πάντων γὰρ γενέσθαι ἀγαθὸν ἀδύνατον. R S.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΛΑΤΤΟΝΑ ΙΠΠΙΑΝ.

P. 368 A. ἀνέδην] ἐκκεχυμένως, καὶ τὸ κατὰ στέρησιν τοῦ ἔδους. ἐνταῦθα δὲ ἀπὸ τοῦ ἀνέημι, ὥσει εἶπεν ἀνέτως. R.

C. στλεγγίς ἢ ξύστρα, καὶ στλεγγιζόμενοι οἱ ἀποξυόμενοι, ὃ ἔστι κτενιζόμενοι. στλεγγίς γὰρ τὸ κτένιον, ὡς Ἀριστοφάνης Γῆρα·

εἰ παιδαρίοις ἀκολουθεῖν δεῖ, σφαῖραν καὶ
στλεγγίδ' ἔχοντα.

καὶ Δαιταλεῦσιν·

οὐδ' ἔστιν αὐτοῖς στλεγγίς οὐδὲ λήκνυθος.
καλεῖται δὲ στλεγγίς καὶ χρυσοῦν ἔλασμα τὸ περὶ τῇ κεφαλῇ τῶν γυναικῶν. λήκνυθον δὲ ἀγγεῖόν τι φασὶν Ἀττικοί, ἐν ᾧ τοῖς νεκροῖς ἔφερον τὸ μύρον, τὴν ἀλάβαστρον. ἀρσενικῶς δὲ τὸν ἀλάβαστρον εἶπεν Ἡρόδοτος. ἐχρῶντο δὲ καὶ ἀντὶ φασκωλλῶν λήκνυθους, ἃ ἔστι δερμάτινα βαλλάντια (φάσκωλος δὲ τὸ μέγα, εἰς ὃ τὰ ἱμάτια ἐμβάλλεται). διὸ καὶ τοὺς ἀπόρους αὐτοληκνύθους ἔλεγον. λέγουσι δὲ καὶ τὴν λάγνυνον λήκνυθον, καὶ τὸ μεταξὺ τοῦ λήκνυθου καὶ τοῦ ἀνέμου ἀνέμωδα ὡς φασὶν Κλέωνος. R S.

Πελιάσι. λέγεται δὲ οὕτω καὶ ἡ τοῦ πυρετοῦ περίοδος καὶ ὁρμή, καὶ μερίς, καὶ ἱερὰ νόσος, τὸ χρεῶν, τὸ καθήκον, θυσία, τελετή, τὰ νομιζόμενα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΙΩΝΑ.

P. 530 A. Ἐφεσος πόλις Ἰωνίας. R.

A. Ἐπίδανρος πόλις ἐν Ἰλλυρίδι. R.

A. μῶν] μὴ αὖ, οὐ δὴ, ἄρα. R.

A. ῥαψωδούς φασὶ τοὺς τὰ Ὅμηρου ἔπη ἐν τοῖς θεάτροις ἀπαγγέλλοντας. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, ἐπεὶ ῥάβδους κατέχοντες δαφνίνας ἀπήγγελλον. ῥαψωδῆσαι λέγεται καὶ τὸ φλυαρῆσαι, ἢ τὸ ἀπλῶς λαλεῖν καὶ ἀπαγγεῖλαι χωρὶς ἔργου τινός. R.

533 D. Μαγνητίν] Πτολεμαῖος ὁ μέγας ἐν ζ' τῶν γεωγραφικῶν ὑψηγήσεών φησι κατὰ τὴν ἐκτὸς Γάγγου ποταμοῦ Ἰνδικὴν μετὰ καὶ ἄλλων νήσους τινὰς Σατύρων εἶναι τρεῖς, ὧν τοὺς ἐνοικοῦντας οὐράς ἔχειν ὁποίας διαγράφουσι τῶν Σατύρων. φέρονται δὲ συνεχεῖς καὶ ἄλλαι δέκα νῆσοι, καλούμεναι Μανιόλαι, ἐν αἷς φασὶ τὰ σιδηροῦς ἔχοντα ἤλους πλοῖα κατέχεσθαι, μήποτε τῆς Ἡρακλείας λίθου περὶ αὐτὰς γεννωμένης, καὶ διὰ τοῦτο ἐπισοῦροις ναυπηγεῖσθαι· κατέχειν τε αὐτὰς ἀνθρωποφάγους. Διογενιανὸς δὲ Μαγνητίν μὲν πλαναῶν λέγει τὴν ὄψιν λίθου, ὥς εἴη ἀργύρῳ ἐμφορῆς, τὴν δὲ Ἡρακλειῶτιν ἐπισπᾶσθαι τὸν σίδηρον. R S.

538 C. Πράμνειος οἶνος ἦτοι ὁ ἀπὸ τῆς Πραμνείας ἀμπελου, ἢ ὁ πρᾶντων τὸ μένος. τινὲς δέ, ἐπειδὴ ἐν Πράμνῃ πρῶτον ἐφυντεύθη ἄμπελος τῇ ἐν Ἰκάρῳ. R.

C. κνῆ τυρὸν κνήσκει] ἔκοπτε τυρὸν κοπίδι. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΕΝΕΞΕΝΟΝ.

P. 235 C. ἐξ ὑπογυίου] ἐκ τοῦ σύνεγγυς, ἀπερισκέπτως, παρατά. R.

C. αὐτοσχεδιάζειν] αὐτομάτως, ἀσκέπτως εἰπεῖν. R.

E. Ἀσπασίαν] αὐτὴ Ἀξιόχου, Μιλησία, γυνὴ Περικλέους, παρὰ Σωκράτει πεφιλοσοφηκυῖα, ὡς Διόδωρος ἐν τῷ περὶ Μιλήτου συγγράμματι φησίν. ἐπεγήματο δὲ μετὰ τὸν Περικλέους θάνατον Ἀυσικλεῖ τῷ προβατοκαπήλῳ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Ποριστὴν, καὶ τὸν Ἀυσικλέα ῥήτορα δεινότατον κατεσκευάσατο, καθάπερ καὶ Περικλέα δημηγορεῖν παρεσκεύασεν, ὡς Αἰσχίνης ὁ Σωκρατικός ἐν διαλόγῳ Καλλίας καὶ Πλάτων ὁμοίως Πεδήταις. Κρατῖνος δὲ τύραννον αὐτὴν καλεῖ Χείρωσιν, Ὀμφάλην Εὐπόλις Φίλοις· ἐν δὲ Προσπαλτίοις Ἑλένην αὐτὴν καλεῖ· ὁ δὲ Κρατῖνος καὶ Ἡραν, ἕως ὅτι καὶ Περικλῆς Ὀλύμπιος προσηγορεύετο. ἔσχε δὲ ἐξ αὐτῆς ὁ Περικλῆς νόθον υἱόν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐτελεύτα τῶν γνησίων προαποθανόντων, ὡς Εὐπόλις Ἀήμοις. R S.

236 A. Ῥαμνουσίον] Ῥαμνοῦς δῆμος Αἰαντίδος, ἐξ οὗ οὗτος. R.

237 D. βοτὰ] τὰ βοσκήματα. κατὰ πάντων δὲ χειρσαίων καὶ πετηνῶν καὶ ἐνύδρων λέγεται ζῶων, ὅσα βόσκεται. R.

239 E. ὁ δὲ υἱὸς] τὸν Καμβύσην φησίν. R.

240 A. Σάρδεις] πόλις Αὐδίας. R.

B. Ἐρέτρια] πόλις Εὐβοίας. R.

C. Μαραθῶν] τόπος τῆς Ἀττικῆς, ἀπέχων τῶν Ἀθηνῶν σταδίους τριακοσίους, τῇ φύσει τραχύς, δυσίππαστος, ἔχων ἐν αὐτῷ πηλούς, τενάγη, λίμνας. R.

C. τῇ ὑστεραίᾳ] νόμος γάρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἄλλως ἐξάγειν εἰς πόλεμον, εἰ μὴ πανσέληνος ἦ. R.

241 A. Σαλαμίς] πρὸς τῇ Ἀττικῇ νήσῳ τε καὶ πόλιν. Ἀρτεμίδιον δὲ ἄκρα τῆς Εὐβοίας, ἣ τείνουσα ἐπὶ θάλασσαν. ἕτερος δὲ ἀνὼν παράκειται τῇ θαλάσῃ, ἐν ᾧ ἡ ναυμαχία ἐγένετο. R.

C. Πλαταιαί] πόλις Βοιωτίας. R.

D. Εὐφυνμέδων] ποταμὸς Παμφυλίας. R.

242 A. Τάναγρα] πόλις Βοιωτίας. R.

E. τρίτος δὲ πόλεμος] περὶ τῶν ἐν Σικελίᾳ καὶ Ἑλλησπόντῳ καὶ Μιτυλήνῃ ναυμαχησάντων. S. ἰστέον δὲ ὅτι Ἀλεξίς ὁ κωμικός φησι

τῶν ἐπὶ τὰ νήσων, ἃς δέδειχεν ἡ φύσις

θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μὲν, ὡς λόγος,

ἐστὶν μεγίστη, δευτέρα Σαρδῶ, τρίτη
Κύρνος, τετάρτη δ' ἡ Διὸς Κρήτη τροφός,
Εὐβοία πέμπτη στενοφυής, ἕκτη Κύπρος·
Λέσβος δὲ τάξιν ἑβδόμην λαχοῦσ' ἔχει.

Σικελία δ' ἐκλήθη ἀπὸ Σικελοῦ τοῦ βασιλεύσαντος Αἰσώνων,
οἱ ὑπὸ Ἰαπύγων ἐξαναστάντες διέβησαν εἰς τὴν πάλαι Σικανίαν
καλουμένην. R S.

243 A. Ἑλλήσποντον] Ἀθάμαντος γυναικες Νεφέλη καὶ
Ἰνώ. αὕτη ἐπιβουλεύουσα Φρίξω καὶ Ἑλλῃ, τοῖς ἐκ Νεφέλης
τούτου παισὶ, πείθει τοὺς ὑπ' αὐτοῦ πεμφθέντας εἰς Δελφούς διὰ
τὸν λιμὸν εἰπεῖν, ὅτι παύσεσθαι τοῦτον ὁ Ἀπολλων εἶπεν, εἰ Φρί-
ξον αὐτῷ σφαγιάσειεν. Νεφέλη δὲ μαθοῦσα τοῦτο λαμβάνει παρ'
Ἑρμοῦ κριοπρωρον πλοῖον ὑπόχρυσον, ἐμβάλλει τε τοὺς παῖδας
ἐν αὐτῷ πλεῖν καὶ φεύγειν. τῶν δὲ κατὰ τὴν μεταξύ Σιγείου καὶ
Χερρονήσου γενομένων θάλασσαν, ἡ Ἑλλῃ ἐκ τοῦ πλοίου εἰς τὸν
βυθὸν ὤλισθε, καὶ τῷ πελάγει τούνομα δίδωσιν αὐτῆς. R.

C. Μιτυλήνη] πόλις ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ. R.

E. Ἑλενσίς] δῆμος καὶ πόλις Ἀττικῆς. R.

245 D. ἐντέτῃκε] ἐγκεκόλληται, πέπηγεν. R.

E. Κόρινθος] πόλις ἐν Πελοποννήσῳ, κεμένη ἐπὶ τοῦ Ἰσθ-
μοῦ. Λεχαιὸν δὲ ἐπίνειον Κορινθίων, ὥσπερ ὁ Πειραιεὺς Ἀθη-
ναίων. εἰς τούτους δὲ τοὺς τόπους ἀπεδίδρασκον οἱ οἰκέται. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΛΕΙΤΟΦΩΝΤΑ.

P. 406 A. διατριβάς] τὰς φιλοσόφους διαλέξεις σημαίνει
καὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ εἰσὶ, καὶ τὴν περὶ τι χρόνιον διάθεσιν. R.

407 A. ἐπὶ μηχανῆς] ἐν ταῖς τραγωδίαις, μετὰ ἄλλας ἐπι-
δείξεις πολλὰς, ἐπιφάνειαι τινες ἐπὶ τέλει ἐκ μηχανῆς τινὸς θεοῦ
ἀνεδείκνυντο. τοῦτο γοῦν ἐνταῦθα φησὶν. Ἄλλως, ἀπὸ μηχανῆς
θεὸς ἐπεφάνης, ἐπὶ τῶν ἀπροσδοκῆτως ἐπ' ὠφελείᾳ καὶ σωτηρίᾳ
φαινομένων. ἐν γὰρ ταῖς τραγωδίαις ἐξ ἀφανοῦς θεοὶ ἐπὶ τῆς
σκηνῆς ἐφαίνοντο. Μένανδρος Θεοπορομένην καὶ Κεκαυσιόλῳ

Ε. ὁφθαλμοῖς χρῆσθαι] κρεῖττον ἐστὶ τῷ μὴ ἐπισταμένῳ ὥς δεῖ ὁρᾶν μηδ' αὐτὸν χρεῖαν μηδεμίαν χρῆσθαι τῷ σώματι, μηδ' ὅλως ὁρᾶν μηδέ τι πράττειν, ἢ ὥς ἔτυχε πράττειν ἀμαθῶς καὶ ἀφυῶς. R.

408 A. μὴ ξῆν κρεῖττον] οἶμαι παρόμοιον καὶ τὸ παρὰ Σοφοκλεῖ·

ἀλλ' ἢ καλῶς ξῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι
τὸν εὐγενῆ χοῆ. R.

409 D. κομψότατα] πιθανώτατα ἢ τεχνικώτατα ἢ σπουδαιότατα. R.

410 B. λιπαρῶν] παρακαλῶν, προσεδρεύων. R.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑΝ.

A.

P. 327 A. Πειραιεύς πόλις Ἀττικῆς καὶ ἐπίνειον Ἀθηναίων ἤγουν λιμὴν, ἢ ὁρμητήριον. R.

A. ἐορτὴν ἐνταῦθα τὴν τῶν μικρῶν Παναθηναίων φησὶν· ἦν γὰρ καὶ μεγάλα, καὶ ταῦτα μὲν ἤγον εἰς ἄστυ, Ἑκατομβαιῶνος μνηὸς τρίτῃ ἀπιόντος· ἐν οἷς πέπλος τις ἀνήγето τῇ Ἀθηνᾷ, καθ' ὃν ἐδείκνυτο ἢ κατὰ τῶν Γιγάντων ταύτης τε καὶ τῶν Ὀλυμπίων νίκη θεῶν. τὰ δὲ μικρὰ Παναθήναια κατὰ τὸν Πειραιᾶ ἐτέλουν, ἐν οἷς καὶ πέπλος ἄλλος ἀνείτο τῇ θεῷ, καθ' ὃν ἦν ἰδεῖν τοὺς Ἀθηναίους, τροφίμους ὄντας αὐτῆς, νικῶντας τὸν πρὸς Ἀτλαντίνους πόλεμον· ἃ δὲ τοῖς Βενδιδείοις καλουμένοις εἶπετο. τούτων δὲ καὶ Θοῤᾳκες ἐκοινῶνουν, ἐπεὶ καὶ Βένδις παρ' αὐτοῖς ἢ Ἀρτεμις καλεῖται, καὶ αὕτη τιμωμένη κοινῇ παρ' ἀμφοῖν. ταῦτα δὲ ἐτέλετο Θωρηγλιῶνος ἐννάτῃ ἐπὶ δέκα. R.

328 B. Παιανιά, δῆμος Πανδιονίδος, ἐξ οὗ οὗτος. R.

C. θαμίζεις] συχναίεις. R.

D. αἱ περὶ τοὺς λόγους ἐπιθυμίαι] ὥς φιλολόγου Σωκράτους καὶ ζητητικοῦ ὄντος, καὶ λόγων εἰωθότος ἀνευρίσκειν πηγὰς, οἱ προκείμενοι λόγοι Κεφάλφ. R.

329 A. τὴν παλαιὰν παροιμίαν] τὴν κολοιοὺς ποτὶ κολοιοῦν

ἰξάνει· φιλάλληλον γὰρ τοῦτ' ἐστὶ τὸ ζῶον. τάττεται δὲ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν τοῖς ὁμοίοις προσομιλούντων. R.

B. προσηλακίσσεις] ὕβρεις ἢ διασυρμούς. R.

B. ὑμνοῦσιν] ἀντὶ τοῦ ὀδύρονται, λοιδοροῦσι, μέφονται, κατ' εὐφημισμὸν. R.

E. Σέριφος νῆσος μία τῶν Κυκλάδων καὶ πόλις ἐν αὐτῇ· οἱ δ' ἐξ αὐτῆς Σερίφιοι. R.

330 B. χρηματιστής] χρημάτων ποριστής. R.

331 A. ἀτάλλοισα] τρέφουσα, τιθηνοῦσα, σάλινουσα. συν-
αορεῖ δὲ ἡγοῦν συνήρῃται. R.

333 A. συμβόλαια] σημειῶσαι ὅτι συμβόλαιά φησι τὰ κοι-
νωνήματα. R.

E. περὶ πυκτικῆς εὐρήσεις, ὅποια τις ἦν, μετὰ φύλλα δύν,
ἐν ᾧ καὶ περὶ παγκρατίου διαλαμβάνεται. R.

334 B. κεκῶσθαι] οἶμαι γραφῆσθαι ὁφείλει ὑπὲρ πάντας
ἀνθρώπους κεκῶσθαι. R.

335 C. ἀφίππους] ἀπείρως ἔχοντας ἵππικῆς. R.

336 B. εὐηθίζεσθε] μωραίνετε, ἀνοηταίνετε, εὐφῆμως. R.

337 A. ἀνεκάγχασέ τε μάλα Σαρδάνιον] παροιμία ἐπὶ τῶν
ἐπ' ὀλέθρῳ τῷ σφῶν αὐτῶν γελώντων. οἱ γὰρ τὴν Σαρδίαν κα-
τοικοῦντες, ὥς φησι Τίμαιος, ἐπειδὴν αὐτοῖς ἀπογνηράσκουσιν οἱ
γονεῖς καὶ νομίσωσιν ἱκανὸν βεβιωκέναι χρόνον, ἀγούσιν αὐτοὺς
ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ μέλλουσι θάψαι, κακεῖ λάκκους ὀρύξαντες
ἐπ' ἄκρων χειλῶν τοὺς μέλλοντας ἀποθνήσκειν καθίζουσιν,
ἔπειτα ἕκαστος αὐτῶν σχίζαν ἔχων τύπτει τὸν ἑαυτοῦ πατέρα καὶ
εἰς τοὺς λάκκους περιώθει· τοὺς δὲ πρεσβύτας χαίροντας ἐπὶ
τὸν θάνατον παραγίνεσθαι ὥς εὐδαίμονας, καὶ μετὰ γέλωτος καὶ
εὐθυμίας ἀπόλλυσθαι. ἐπεὶ οὖν γελᾶν μὲν συνέβαινεν, οὐ πάν-
τε δὲ ὁ γέλως ἐπ' ἀγαθῷ τινὶ ἐγένετο, παρὰ τοῖς Ἕλλησι τὴν προ-
κειμένην ῥηθῆναι παροιμίαν. Κλείταρχος δὲ φησι τοὺς Φοίνι-
κας, καὶ μάλιστα Καρχηδονίους, τὸν Κρόνου τιμῶντας, ἐπὶ τὸν
μεγάλου κατατυχεῖν σπεύδωσιν, εὐχεσθαι καθ' ἑνὸς τῶν
παίδων, εἰ περιγένοιτο τῶν ἐπιθυμηθέντων, καταγαγεῖν αὐτοῦ
τὸ θεῶν. τοῦ δὲ Κρόνου χαλκοῦ παρ' αὐτοῖς ἐστῶτος τὰς χεῖρας
ὑπτίας ἐκτετακὸς ὑπὲρ κριβάνου χαλκοῦ, τοῦτον ἐκκαίειν τὸ
παιδίον. τῆς δὲ φλογὸς τοῦ ἐκκαιομένου πρὸς τὸ σῶμα ἐπι-
πείσσειν, ἀνιένεσθαι τε τὸ μέλη καὶ τὸ σῶμα εἰς τοὺς αἵματά

τοῖς γελῶσι παραπλησίως, ἕως ἂν συσπασθῇ εἰς τὸν κρίβανον παρολλοθῇ. τὸν οὖν σεσηρότα γέλῳτα σαρκάνιον ἐντευθεῖν λέγεσθαι, ἐπεὶ γελῶντες ἀποθνήσκουσι· αἰρεῖν δὲ ἐστὶ τὸ διέλκειν τὸ στόμα καὶ χαίνειν. Σιμωνίδης δὲ ἀπὸ Τάλῳ τοῦ χαλκοῦ, ὃν Ἥφαιστος ἐδημιούργησε Μίνω φύλακα τῆς νήσου ποιήσασθαι, ὃν* ἔαρυχον ὄντα τοὺς πελάζοντάς φησι κατακαίοντα ἀναιρεῖν· ὅθεν ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι διὰ τὴν φλόγα τὸν σαρκάνιον φησι λεχθῆναι γέλῳτα. ὁμοίως καὶ Σοφοκλῆς ἐν Δαιδάλῳ, ἦκουσα δέ, φησὶν ὁ Ταρραῖος, ἐγγωρίων λεγόντων, ὅτι ἐν Σαρδόνι γίγνεται βοτάνη σελίνῳ παραπλησία, ἧς οἱ γευσάμενοι δοκοῦσι μὲν γελῶντες, σπασμῷ δὲ ἀποθνήσκουσιν· οὕτω δὲ Σαρδόνιος ἂν λέγοιτο, καὶ οὐ Σαρδάνιος. μήποτε οὖν τὸ Ὀμηρικόν, ὅθεν καὶ ἡ παροιμία ἴσως ἐρρήν, μείδῃσε δὲ θυμῷ σαρκάνιον μάλα τοῖον, τὸν ἀπ' αὐτῶν τῶν χειλῶν γέλῳτα καὶ μέχρι τοῦ σεσηρῆναι γιγνόμενον σημαίνει. R S.

338 C. οὗτος ὁ Πουλυδάμας ἀπὸ Σκοτούσσης ἦν, πόλεως Θεσσαλίας, διασημότατος παγκρατιαστῆς, ὑπερμεγέθης, ὃς ἐν Πέρσῃσι παρ' Ὀρχω γενόμενος τῷ βασιλεὶ λέοντας ἀντίλε καὶ ὀπλισμένους γυμνὸς κατηγωνίστατο. R.

C. παγκρατιαστῆς ὁ παγκράτιον ἀγωνιζόμενος. ἐστὶ δὲ τοῦτο ἀγὼν τις ἐξ ἀτελοῦς πάλης καὶ ἀτελοῦς πυγμῆς συγκείμενος. καὶ δῆλη μὲν ἡ πάλη, πυγμὴ δὲ τὸ πρὶν ἐσκευάζετο οὕτως. εἰς στροφίον, ὃ ἐστὶ στρογγύλον ξωνάριον, οἱ τέσσαρες τῶν δακτύλων ἐνεβίβαζοντο, καὶ ὑπερέβαλλον τοῦ στροφίου τοσοῦτον, ὅσον, εἰ συνάγοιντο, πύξ εἶναι. ξυνείχοντο δὲ ὑπὸ σειρᾶς, ἣν καθάπερ ἔρεισμα ἐβέβληντο ἐκ τοῦ πήχεος. νυνὶ δ' αὖ μεθέστηκε· ῥινοὺς γάρ τῶν πιστάτων βοῶν ἔχοντες, ἱμάτια ἐργάζονται πυκτικὸν ὅξυν καὶ προεμβάλλοντα· ὁ δὲ ἀντίχειρ οὐ συλλαμβάνει τοῖς δακτύλοις τὸ πλήττειν, ὑπὲρ συμμετρίας τῶν τραυμάτων, ὥς μὴ πᾶσα ἡ χεὶρ μάχοιτο. ταῦτα Φιλόστρατος φησιν ἐν τῷ περὶ γυμναστικῆς. R S.

340 D. συκοφαντῆς λέγεται ὁ ψευδῶς τί τινος κατηγορῶν. κελῆσθαι δ' οὕτω παρ' Ἀθηναίοις πρῶτον εὐρεθέντος τοῦ φυτοῦ τῆς συκῆς, καὶ διὰ τοῦτο κωλυόντων ἐξάγειν τὰ σῦκα. τῶν δὲ φαινόντων τοὺς ἐξάγοντας συκοφαντῶν κληθέντων, συνέβη καὶ τοὺς ὁπωσοῦν κατηγοροῦντάς τινων φιλαπεργημιόπως οὕτω

341 A. ὥς ἔπος εἰπεῖν] τὸν ὥς φαίνεται μόνον, καὶ ὥς ἐν λόγῳ μόνον εἰπεῖν. R.

C. ξυρεῖν ἐπιχειρεῖν λέοντα] παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτὸν τι ἢ ἀδύνατα ποιεῖν ἐπιχειρούντων λεγομένη. R.

343 A. τίτθῃ] μάμμη, ἢ πατὴρ ἢ μητὴρ μήτηρ. R.

A. κορυζῶντα] μωραίνοντα, μυζάζοντα· κόρυζα γὰρ ἢ μύζα, ἣν οἱ Ἀττικοὶ κατάρρουν φασίν. R.

B. ἄλλως περ ἡγεῖσθαι διανοῇ] γρ. ἄλλως περ ἡγεῖ διανοεῖσθαι. R.

344 A. ὅσια] ὅσια τὰ βέβηλα, εἰς ἃ ἔστιν εἰσιέναι, ὥς Ἀριστοφάνης *Λυσιστράτη*.

ὦ πότνι Εἰλέλθνι, ἐπίσχες τοῦ τόκου,
ἕως ἂν εἰς ὅσιον ἀπέλθω χωρίον.

καὶ ὅσια χρήματα τὰ μὴ ἱερά. λέγεται δὲ καὶ τὸ Διονύσιον ὅσιον. Ἄλλως. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Τιμοκράτους τὰ μὲν τῶν θεῶν χρήματα ἱερά, τὰ δὲ κοινὰ τῆς πόλεως ὅσια ὀνομάζει. R.

C. οἱ κατὰ μέρος] τὸ ἐξῆς οὕτως· οἱ κατὰ μέρος τῶν τούτων κακουργημάτων ἀδικοῦντες. R.

346 C. ἀρρυνμένους] ἀντὶ τοῦ καταλλαττομένους. R.

347 A. ἢ ζημίαν] τὸ ὑπὸ πονηροτέρου ἄρχεσθαι, ὥς μετ' ὀλίγον ἐρεῖ. R.

D. ἐπιτρέψαι] τὴν ἀρχὴν δηλονότι ἀναλαβέσθαι. R.

D. πράγματα] ἀντὶ τοῦ φροντίδας· ἐξ οὗ καὶ πολυπράγμων ὁ πολύφροντις. R.

348 A. κατατείναντες] ἀντὶ τοῦ διεξελθόντες λόγον μακρόν. R.

B. ἀνομολογούμενοι] ἀντὶ τοῦ ὁμολογοῦντες. R.

349 B. ἀστεῖος] νῦν ἀντὶ τοῦ γελοιώδους τὸ ἀστεῖος κεῖται. σημαίνει γὰρ καὶ τὸν εὐδύνετον καὶ εὐπρόσωπον καὶ χαρίεντα. R.

351 E. πράττειν] ἀντὶ τοῦ μετὰ πίστεως καὶ ἀσφαλείας τι ποιεῖν. R.

352 B. εὐωχοῦ] ἀντὶ τοῦ ἀπόλαυε. R.

353 A. σμίλη ἐστὶν ὄργανον τμητικόν, ἰσόπεδον τὴν βάσιν ἔχον, ὥς τούναντίον ὁ τομεὺς κυκλοτερῆ. ἔστι δὲ σκνυτομικὰ ἐργαλεῖα. R.

B.

P. 361 B. κατ' Αἰσχύλον] Αἰσχύλον ἐξ Ἀμφιαράου·

οὐ γὰρ δοκεῖν δίκαιος ἀλλ' εἶναι θέλων,
βαθεῖαν ἄλοκα διὰ φρενὸς καρπούμενος,
ἐξ ἧς τὰ κεδνὰ βλαστάνει βουλευµατα. R.

C. τέγγεσθαι] εἵκειν, ἐνδιδόναι, ὡς νῦν· καὶ βρέχεσθαι. R.

362 A. ἀνασχινδυλευθήσεται] ἀντὶ τοῦ ἀνασκολοπισθήσε-
ται. R.

D. ἀδελφὸς αἰεὶ παρείη, ὅτι προτιμητέον τοὺς οἰκείους εἰς
βοήθειαν. Πλάτων ἐμνήσθη ἐνταῦθα. παρῆται δὲ ἕως παρὰ
τὸ Ὀμηρικόν·

ἢ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεται, οἷσί περ ἀνὴρ
μαρναμένοισι πέποιθε, καὶ εἰ μέγα νεῖκος ὄρηται. R.

363 A. παῖδας γὰρ παιδῶν] ἐξ Ἡροδότου, ἀπὸ τοῦ δοθέν-
τος χρησμοῦ Γλαῦκω τῷ Δάκωνι, ὡς

ἄνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων. R.

364 A. ὡς ἐπὶ τὸ πληθὺς] ἀντὶ τοῦ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ. R.

B. ἀγύρεται] οἱ ἀγείροντες ὅχλον ἐφ' ἑαυτοὺς χυδαῖον. R.

C. ἀκείσθαι] θεραπεύειν. R.

D. λιστοὶ] ἀντὶ τοῦ λιταζόμενοι, λιταῖς εἵκοντες. R.

E. βίβλων] περὶ ἐπωδῶν καὶ καταδέσμων καὶ καθαρσίων
καὶ μελιγμάτων καὶ τῶν ὁμοίων. R.

E. ὄμαδον] συναγωγὴν ἢ θόρυβον, ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ αὐδᾶν. R.

365 C. κύριον] τὸ δοκεῖν κύριόν ἐστιν. R.

367 B. οὐ τὸ δίκαιον] σημειῶσαι τὸ δριμύ τῆς ἐπιβολῆς. R.

C. ἐπειδὴ οὖν ὁμολόγησας] εἶπε γὰρ ἐν ἀρχῇ ὅτι δικαιο-
σύνην θετέον ἐν τῷ καλλίστῳ εἶδει τοῦ ἀγαθοῦ, ὃ καὶ δι' αὐτὸ
καὶ διὰ τὰ ἀπ' αὐτοῦ γινόμενα ἀγαπητέον τῷ μέλλοντι μακαρίῳ
ἔσεσθαι. R.

D. τῶν μὲν ἄλλων] ὧν προεῖπε ποιητῶν. R.

D. ἀνασχοίμην] ἤγουν ἀποδεχοίμην. γρ. καὶ ἀποσχοί-
μην. R.

368 A. ἐλεγεία ᾠδαί, ἢ θρηνοί, ἢ μῦθοι· ἐνθεν καὶ τὰ ἐπι-
τάφια ποιήματα ἐλεγεία καλοῦνται. R.

A. Μέγαρα πόλις περὶ τὸν Ἰσθμόν, ἀνὰ μέσον Πελοπον-
νήσου καὶ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. R.

370 D. σμινύην] σιαφίον. τινὲς δὲ ἀξίνην ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους δικελλοειδῆ. R.

372 B. ἄλφιστα κυρίως μὲν τὰ ἀπὸ πεφρυγμένων καὶ ἀλεσθεισῶν κριθῶν θραύσματα, καταχρηστικῶς δὲ καὶ τὰ ἀπὸ πυρῶν ἢ φακῶν. R.

B. πέψαντες ἀρτοποιήσαντες, μάξαντες δὲ φυράσαντες, ζυμώσαντες. ἢ ἄλφιστα ἀπὸ τῶν κριθῶν πέψαντες, ἄλευρα ἀπὸ τῶν πυρῶν μάξαντες. R.

C. βολβούς] βοτάνης εἶδος ποιᾶς. R.

C. τραγήματα παρὰ Λάκωσι τὰ παρ' ἡμῖν τρωγάλια. R.

C. σποδιοῦσι] ἀντὶ τοῦ εἰς σποδὸν ἤγουν εἰς ἀνθρακίαν ἐσβεσμένην ἐψήσουσιν. R.

E. φλεγμαίνουσιν] τρυφῶσαν, ἐπηρμένην, μεγαλαυχονμένην. R.

373 A. πέμματα] πλακούντια. R.

C. κομμωτριῶν] κόμμι λέγεται τὸ ἐκ τῶν θένδρων, ἅτε δὴ δάκρυον, ἀπορρεῖν ὑγρὸν, ὃ χρῶνται πρὸς τὰς τρίχας τῶν γυναικῶν, ὥστε μὴ διαχεῖσθαι αὐτὰς ἀλλὰ μένειν ὡς ἄγαν συνημμένας ἐφ' οὗ βεβοῦληνται σχήματος αἱ κομμώτριαι· παρ' ὃ καὶ ἀπὸ τοῦδε τοῦ κόμμιος λέγονται, καὶ ἡ τέχνη κομμωτική. R.

C. συβωτῶν] σημειῶσαι ὅτι τὰς σὺς ἀπαγορεύει Πλάτων τοῦ ἐσθίεσθαι ἐν τῇ ἀρίστη πολιτείᾳ. R.

376 A. κομψόν] νῦν τὸ σπουδαῖον καὶ ἀγαθόν· σημαίνει δὲ καὶ τὸ πανούργον καὶ ἀπατητικὸν καὶ πιθανὸν καὶ τεχνικὸν καὶ ἀστείον καὶ περίλαλον. R.

379 D. βούβρωστις] πονηρία, ἢ μέγας λιμός. οἱ δὲ οἱστροὶ ἢ ἀσθένειαν. R.

380 E. εἰλήσεων] τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκκαύσεων. R.

381 E. ἐκδειματούντων] ἀντὶ τοῦ ἐκδειματούτσαν, Ἀττικῶς. R.

382 D. ἐνι] ἀντὶ τοῦ ἔστιν, Ἀττικῶς. R.

383 B. παιῶνα] ἀλαλαγμὸν ἐπ' εὐτυχίᾳ, ὡς νῦν, ἢ νίκη. R.

C. χορὸν οὐ δάσομεν] ἀντὶ τοῦ οὐκ εὐδοκιμήσομεν καὶ νικήσομεν. χορὸν διδόναι γὰρ ἔλεγον ἐν ἴσῳ τῷ εὐδοκιμεῖν καὶ νικᾶν· παρὰ γὰρ τοῖς Ἀθηναίοις χοροῦ ἐτύγγανον κωμῳδίας καὶ τραγῳδίας ποιηταὶ οὐ πάντες, ἀλλ' οἱ εὐδοκιμοῦντες καὶ δόκιμασθέντες ἄξιοι. R.

Γ.

P. 387 C. ἐνέρους τοὺς νεκρούς, ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρα, ὃ ἐστὶ γῆ, κείσθαι. ἀλίβαντας δὲ τόπους ἐν Αἰδοῦ, ἣ καὶ αὐτοὺς τοὺς νεκροὺς νοητέον, διὰ τὴν τῆς λιβάδος ἀμεθεξίαν. R.

388 D. σχολῇ ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. ἀπὸ κοινοῦ δὲ τὸ σχολῇ ἂν ἑαυτὸν ἐπιπληξείεν. οὐ μόνον, φησί, τοὺς ἄλλους οὐ κωλύσει, ἀλλ' οὐδὲ ἑαυτόν. R.

B. ταῦτα πρὸς τὸν Ἀδελμαντον ἐπὶ Σωκράτης λέγει, τῇ συνήθει χρώμενος εἰρωνεία. R.

391 A. ὀκνῶ ἀντὶ τοῦ εὐλαβῶς ἔχω. R.

A. ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὐδ' ὅσιον. R.

A. ἀγγίστατοι ἐγγὺς γένους. R.

C. ἀπερεῖν ἀπαγορεύειν. R.

D. ἐὰν ὁμολογῇς] ἐάν, φησὶν, ἀβασανίστως ὁμολογήσῃς ἀγαθὸν εἶναι τὴν δικαιοσύνην, κακὸν δὲ τὴν ἀδικίαν, ἔχω τὸ ζητούμενον. εἰ δὲ λόγῳ δουλεύοιμεν, δεῖ πρῶτον ἡμᾶς διορίσασθαι τὴν τῆς δικαιοσύνης οὐσίαν. R.

392 D. γελοῖος] ἀστεῖον. R.

393 B. Ἰθάκη νῆσος πρὸς τῇ Κεφαλληνίᾳ. R.

394 C. τραγωδία ἐστὶ ποίησις ἑμμετρος πρὸς ἄμιλλαν ᾠδῆς ἐπὶ δεινοπαθείᾳ προσώπων τε καὶ πραγμάτων γιγνομένη, καθ' ἣν τῷ νικήσαντι τράγος ἑπαθλον ἐδίδοτο, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔσχε. κωμῳδία ἐστὶ ποίησις ἑμμετρος καὶ αὐτὴ πρὸς ἄμιλλαν ᾠδῆς, πρότερον μὲν ἐφ' ἡλαρότητί τινι καὶ καρπῶν συγκομιδῇ γιγνομένη, μετὰ τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ διαβολῇ καὶ ἐνδείξει πονηρῶν προσώπων τε καὶ πραγμάτων εἰς σωφρονισμὸν ποιουμένη, καθ' ἣν τῷ νικήσαντι γλεῦκος ἑπαθλον ἐδίδοτο, ὃ τρυγὰ ἐκάλουν. παρὸ καὶ ἥδε τὸ πρὶν τραγωδία κοινῶς ἐλέγετο· ὕστερον δέ, ἀπὸ τοῦ κατὰ κώμας ἀρξασθαι ταύτην πρὶν εἰς ἄστυ μετελθεῖν, κωμῳδία ὠνομάσθη. R.

C. ὁ διθύραμβος γράφεται μὲν εἰς Διόνυσον, κεκινημένος καὶ πολὺ τὸ ἐνθουσιῶδες μετὰ χορείας ἔχων, κέκληται δὲ ἀπὸ τῶν συμβάντων περὶ αὐτόν. ὀνομάζεται γὰρ οὕτως ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν Νύσαν ὑπὸ ἄνθρωπῳ διθύρῳ τραφῆναι, ἢ διὰ τὸ λυθέντων τῶν θάμνατων ἐκ τοῦ Διὸς μηροῦ εὔρεθῆναι, ἢ διὰ τὸ δόξαι γενέσθαι οἷς, ἔκ τε τῆς Σεμέλης καὶ τοῦ μηροῦ τοῦ Διὸς. εὐρε-

θῆναι μὲν τὸν διθύραμβον ἐν Κορίνθῳ ὑπὸ Ἀρίωνός φασι. τῶν δὲ ποιητῶν τῷ μὲν πρώτῳ βούς ἐπαθλον ἦν, τῷ δὲ δευτέρῳ ἀμφορεύς, τῷ δὲ τρίτῳ τράγος, ὃν τρυγί κεχρισμένον ἀπῆγον. R.

396 B. ἔστι τι εἶδος λέξεως] τὸ ἀπαγγελτικὸν ἅμα καὶ τὸ τῶν σπονδαίων μιμητικόν. τοῦτο γὰρ μόνον τὸ εἶδος τῆς διηγήσεως ἀγαπᾷ ὁ Πλάτων ἐν τῇ ἀριστοκρατίᾳ. R.

397 D. ἀκροατῶν] οἶμαι μὴ ἀκροατῶν ἀλλ' ἀκράτων δεῖν γράφεσθαι.

D. ἡ ἐμὴ νικᾷ] κατ' ἔλλειψιν τοῦ ψῆφος ἢ γνώμη. R.

398 A. μύρον κατὰ τῆς κεφαλῆς] παροιμία ἐπὶ τῶν ἀπὸ τῆς χρείας ἀφιεμένων. καὶ γὰρ ἐπὶ τῶν ἐορτῶν εὐίστασιν οἱ ἀνθρώποι μύρω κατὰ τῆς κεφαλῆς καταχεῖσθαι, ὡς ἂν σχολάζοντες ἀπὸ τῶν ἔργων καὶ μόνον σχολάζοντες θυμηδία. καὶ πάλιν τοῖς ἀπὸ δουλείας μεταγομένοις ἐπ' ἐλευθερίαν ἐρίον κατάγμα κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐνδεδυσμένοι τὸ ἐπίσημον. Ἄλλως. μύρον κατεχέειν τῶν ἐν τοῖς ἀγιοτάτοις ἱεροῖς ἀγαλμάτων θέμις ἦν, ἐρίω τε στέφειν αὐτά, καὶ τοῦτο κατὰ τινα ἱεραικὸν νόμον, ὡς ὁ μέγας Πρόκλος φησὶν. R.

399 A. ὁ Πρόκλος φησὶ τὴν μὲν Δωρίον ἀρμονίαν εἰς παιδεῖαν ἐξαρκεῖν ὡς καταστηματικὴν, τὴν δὲ Φρύγιον εἰς ἱερὰ καὶ ἐνθεασμούς, ὡς ἐκστατικὴν. R.

D. δεομένῳ ἢ διδάσκοντι] ἵνα ἄλλον νοήσωμεν προσερχόμενον τῷ μουσικῷ χάριν τινὸς δεήσεως καὶ ὧν λέγει, ἵνα μὴ πεισθῇ τῷ προσιόντι καὶ μεταπελθῶντι ὁ μουσικός. R.

E. Μαρσύας Ὀλύμπου τοῦ αὐλητοῦ υἱὸς ἦν, ἄκρος δὲ τὴν τέχνην οὕτως, ὡς διαμιλληθῆναι θαρρῆσαι τῷ Ἀπόλλωνι περὶ μουσικῆς. δεξαμένον δὲ τούτου τὴν πρόκλησιν, κατήκουσαν μὲν αἱ Μοῦσαι ἀμφοῖν, γίνεται δὲ ἡ ψῆφος Ἀπόλλωνι. θαρεῖς γὰρ εἰς τιμωρίαν ὁ Μαρσύας μετέδωκε κλήσεως τῷ ποταμῷ τῆς αὐτῆς, τῷ ἀπὸ τῆς ῥοῆς τοῦ αἵματος αὐτοῦ γεγονότι. R.

400 B. ὁ ἐνόπλιος σύνθετός ἐστιν ἐξ ἰάμβου καὶ δακτύλου καὶ τῆς παριαμβίδος, ἀνδρικός πρὸς πράξεις ἀναγκαῖας καὶ ἀκουσίους, ἐξορμητικός εἰς πόλεμον. ὁ δὲ ἡρώδης δάκτυλος, ἀπλοῦς, κοσμιότητος ποιητικὸς καὶ ὁμαλότητος, παιδευομένους προσήκων, ὡς ἰσότητι κεκοσμημένος, ὡς ἐν τῷ εἰς ταῦτα ὑπομνήματι Πρόκλος φησὶν. R.

B. ὑποκορροῦμενοι] διασπείροντες, ὡς Περικλῆς ἢ τὸ εἰσαγο-

εὐφώμως ὀνομάζοντες, ὥς Δημοσθένης. πολλακύνοντες, ὑποκρι-
νόμενοι. R.

401 E. ἐκεῖ] ἐν τῇ ἀριστοκρατίᾳ. R.

402 B. ἀπειροκαλίας] τῆς ἀπειράτως τοῦ καλοῦ ἐχούσης
ἐξέως. R.

403 C. ἀκροσφαλεῖς] ἄκρως σφαλλόμενοι. R.

D. ἡδυσμάτων] ἀρτυμάτων. R.

405 C. λυγρίζομενος] στρεφόμενος, καμπτόμενος, ἀπὸ τῶν
λύγων· λύγος δέ ἐστι φυτόν ἱμαντῶδες. τινὲς δὲ καὶ τὸ μετὰ
τιμωρίας βασανίζειν λυγρίζειν φασί· καὶ αἱ μάστιγες αἷς οἱ ἀθλη-
ταὶ τύπτονται λύγοι καλοῦνται. R.

D. ἄτοπα νῦν, ἃ μὴ ἔστι τοπάζειν, ὃ ἐστὶν ὑπονοῆσαι, ση-
μαίνει δὲ καὶ κακὸν καὶ ἄλογον καὶ θαυμάσιον. R.

406 A. Ἡρόδικον τὸν Σηλυμβριανόν φησιν ἱατρὸν. οὗτος
ἦν, παρ' ᾧ ὁ Κῶος φοιτήσας Ἱπποκράτης κάτω ἑαυτοῦ βαίνειν
ὅσον ἐπὶ τῇ ἱατρικῇ τοὺς πάντας ἀπέλιπεν. R.

A. ἀπέκναισε] διέφθειρεν, ὥς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ διέ-
κοψε καὶ ἐλύπησεν. R.

407 B. μὴ μελετῶντι] τὸ ἀρετὴν ἀσκεῖν. R.

408 B. κυκεὼν ἐστὶ κραῖμα ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφι-
των καὶ τυροῦ καὶ ὕδατος ἀναμειγμένον, ᾧ ἐχρῶντο πρὸς πύ-
σιν. R.

B. Μίδας Φρυγῶν βασιλεὺς, ὃς δοκεῖ πλουσιώτατος γεγα-
νῆναι. τοῦτόν φασὶ καὶ ὄνον ὥτα ἔχειν, διὰ τὸ πρῶτον ὥτα-
κουσταῖς αὐτὸν χρῆσασθαι, παρ' ὅσον καὶ τὸ ζῶον ὃ ὄνος ἀκου-
στικώτατον. R.

411 A. μινυρῖζον] θρηνηῶν, ἢ ἡρέμα ἄδων. R.

A. γερανωμένος] λελαμπρυσμένος. R.

C. ἀκράχολοι] ἄκρως χολούμενοι. R.

414 C. τὸ ψεῦδος Φοινικικόν φησιν ἀπὸ τῶν κατὰ τοὺς
θάλακοντα καὶ τοὺς Σπαρτοὺς καὶ Κᾶδμον ψευδῶς λεγομένων.
οὗτος γὰρ Ἀγήνορος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Αἰβύνης ἦν, ἧς ἡ Φοι-
νίκη χώρα. R.

415 D. ἄλλοι ἀνθρώποι] ἀπὸ κοινοῦ τὸ πεισθεῖν. R.

D. ἀγάγη] τὸ τοὺς ἔπειτα πείσαι. R.

416 D. οὐκ ἔστιν ἄλλος ἄλλος· εἰ μὴ τῶν ἡμετέρων ἡμετέρων

Δ.

P. 420 A. ἐπισίτιοι] οἱ τροφῆς χάριν ἐργαζόμενοι. R.

C. φάρμακα] νῦν τὰ χρώματα, ἢ βαμματα. R.

E. ξυστίς ἐστι λεπτόν ὕφασμα, περιβόλαιον, ἢ χιτῶν ποδῆρης γυναικεῖος. οἱ δὲ τραγικὸν ἔνδυμα ἐσκευοποιημένον καὶ ἔχον ἐπιπόρπημα, ὃ ἐστὶν ἐπὶ τῇ πόρπῃ προσκόσμημα ἢ λίθινον ἢ χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν· πόρπη δὲ ἐστὶν ἡ ἄνω τῆς χλαμύδος σύνδεσις. οἱ δὲ ξυστίδα τὸ λεπτόν, παρὰ τὸ ἐξύσθαι. ἰδίως δὲ τὸ τῶν τραγωδῶν ἔνδυμα. R.

421 A. νευρορράφους εἶπε Λυκοῦργος τοὺς τὰ νεῦρα ῥάπτοντας ταῖς λύραις. R.

D. χυτρεὺς] κεραμεύς, ἀφ' ἑνὸς εἵδους τῶν κεραμευομένων, τῆς χύτρας. R.

422 E. πόλεις παίζειν εἶδος ἐστὶ πεττευτικῆς παιδιᾶς· μετῆται δὲ καὶ εἰς παροιμίαν. R.

423 C. φραῦλον τὸ ῥάδιον, ὡς νῦν. εὔρηται δὲ σημαίνειν καὶ τὸ ἀπλοῦν καὶ κακὸν καὶ μοχθηρὸν καὶ τυχόν καὶ μέγα. R.

424 B. μεταλαμβάνειν] γρ. μεταβάλλειν. R.

426 A. χαριέντως] εὐτραπέλως, σκωπτικῶς. R.

E. ὕδραν τέμνειν, παροιμία ἐπὶ τῶν ἀμηχάνων εἰρημένη, διὰ τὰς τῆς ὕδρας κεφαλὰς ἃς τέμνων Ἡρακλῆς οὐδὲν μᾶλλον ἐκράτει, ταύτης ἀναδιδούσης ἄλλας ἀντὶ τῶν κοπτομένων κεφαλᾶς. R.

427 A. Δελφοὶ πόλις ἐπὶ τοῦ Παρνασσοῦ πρὸς τῇ Φωκίδι. R.

429 E. δευσοποιὸν] ἔμμονον, δυσανόπλυτον, ὡς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν βαφέα. R.

E. ἑνιμμάτων] τριμμάτων, σημημάτων. τὸ δὲ σημημά ἐστι σποδός. R.

430 A. Χαλάστρα πόλις τῆς Μακεδονίας καὶ λίμνη, ἐνθα τὸ Χαλαστραῖον νίτρον γιγνόμενον διὰ ἐνναετηρίδος πηγῆνται ὁμοίως δὲ καὶ λύεται. R.

B. κονία σηῆγμα, σποδός. R.

D. παραγνατενώμεθα] σποντίζωμεν· ποῶνται γὰρ καὶ ἡ

Ε. ἐπεικῶς τὸ ἱκανῶς, ὥς νῦν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ πᾶν, καὶ παραδόξως, καὶ παρ' ἐλπίδα, καὶ μετὰ χρηστότητος, καὶ μετρίως ἢ συμμέτρως. R.

432 C. εἰ γὰρ ὄφελον] εὐντικὸν ἐπίρρημα. R.

C. ἰοὺ ἰοὺ] σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα. R.

434 A. πάντα τὰλλα μεταλλαττόμενα] ἀντὶ τοῦ πάσας τὰς ἄλλας τέχνας ἀμειβομένας ὑπ' αὐτοῦ μίαν, εἴτα ἐτέραν, εἴτα πάλιν ἄλλην καὶ ἄλλην. R.

436 D. χαριεντίζοιτο] εὐτραπελεύοιτο, σκώπτοι, ὥς Ἀριστοφάνης.

χαριεντίζει καὶ καταπαίξεις ἡμῶν καὶ βωμολοχεύει. R.

437 A. διασαφητικὸν τὸ ἦ, ἀντὶ τοῦ ἥπερ, οἷον ἥπερ ταύτη. R.

439 B. τῷ αὐτῷ] τῷ ἑαυτοῦ μέρει. ἡ μὲν γὰρ ἐπιθυμία ἄγει πρὸς τὸ πιεῖν, ὁ δὲ λόγος ἀνθ' ἐλκει. R.

440 A. ἐμπλήσθητε] ὀφθαλμοὶ δηλαδὴ. R.

B. τοῦ τοιούτου λέγει, τοῦ συμμαχεῖν τῷ λόγῳ τὸν θυμὸν. ὁ δὲ νοῦς οὗτος· ταῖς δὲ ἐπιθυμίαις σε κοινωνήσαντα ταῖς εὐλογιστοῖς, καὶ γινώσκοντά σε τοῦτο ἐκ τῆς πείρας, οὐχ ὑπολαμβάνω σε εἰπεῖν ὅτι ἥσθημαι ἐν ταῖς τοιαύταις ἀγαθαῖς ἡδοναῖς τὸν θυμὸν ἀντιπραττοντα ταῖς ἐπιθυμίαις, ὥσπερ ἐπὶ ταῖς τοῦ Λεοντίου ἀλόγοις ἡδοναῖς ἀντέπραττεν. R.

443 D. νεάτη ἤρουν νήτη ὑπερβολαίων ἢ ἐσχάτη χορδὴ τοῦ δις διὰ πασῶν συστήματος, ὑπάτη δὲ ἢ μετὰ τὸν προσλαμβανόμενον λεγόμενον φθόγγον πρώτη χορδὴ τοῦ αὐτοῦ τοῦ δις διὰ πασῶν συστήματος. μέση δὲ καὶ αὐτὴ ἦτοι φθόγγος ἢ χορδὴ ἢ τελευταία μὲν τοῦ πρώτου διὰ πασῶν, ἀρχὴ δὲ τοῦ δευτέρου, ὥς εἶναι τούτων κοινὴν, ὥς Πτολεμαῖός τε φησι καὶ οἱ ἄλλοι μουσικοί. R.

E.

449 A. ἥα δυσλλάβως τὸ ἐπορευόμην. σὺν τῷ ἰῶτα γράφεται· οἱ γοῦν Ἴωνες ἥια λέγουσι, καὶ ἥσαν τὸ ἥσαν· καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ οὕτως ἀναγνωστέον· ὅτι ἀκμαζόντες ἥσαν ἐς αὐτῶν. οἱ δὲ Ἴωνες ἥσαν καὶ ἥσαν. R.

451 A. Ἀδράστειαν] τρεῖς Μοῖρας εἶναι θυγατέρας Ἀνάγκης φασίν, Κλωθῶ, Λάχαι, Ἀτροπον, ἣν καὶ Ἀδράστειαν καλοῦσιν, ὅτι περ οὐκ ἂν τις αὐτὴν ἀποδράσειεν, ἢ ὅτι ἀειδράστειά

τις οἷον ἔστιν, ὡς αἰὲν δρωσα τὰ καθ' ἑαυτήν, ἢ ὡς πολυδράστεια (πολλὰ γὰρ δρᾶ) τοῦ ἄλφα πληθος δηλοῦντος ὡς ἐπὶ τῆς ἀξύλου ὕλης. ἡ δὲ αὐτὴ καὶ Νέμεσις λέγεται ἀπὸ τῆς νεμήσεως, ὡς διαορούσα καὶ νέμουσα τὸ ἐπιβάλλον ἐκάστω. R.

452 B. χαριέντων] νῦν τῶν ἐν ἔργῳ τὸ σκόπτειν ποιούμενων. R.

E. φιλοπαίσμων Ἀττικῶς ὁ φιλοπαίγμων. R.

453 D. νεῖ] νῦν κολυμβᾷ· σημαίνει δὲ καὶ τὸ νῆθαι. R.

D. νευστέον] κολυμβητέον. R.

D. δελφῖνα] ὡς τὸν Ἀρίωνα δηλονότι τὸν Μηθυμναῖον. Μηθυμνα πόλις ἐν Λέσβῳ τῇ νήσῳ, ἀφ' ἧς Ἀρίων, καθαρωδὸς Περιάνδρου τοῦ Κορινθίου τυράννου. οὗτος ἱκανῶς ἔχων χρημάτων, ἐπιθυμία πλειόνων εἰς τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν ἤκει, ἀφ' ὧν ἀπὸ τῆς τέχνης χρήματα συλλέξας πολλὰ εἰς Κόρινθον ἐπαναπλεῖ. ἐν ᾧ τῶν ναυτῶν διὰ τὰ τοῦδε χρήματα βουλομένων αὐτὸν ἀνελεῖν, τούτων μὲν ἐκείνοις, εἰ ἀφεῖεν, ἐξίστατο, πείθει δὲ οὐκ ἔχων ἔδειτο αὐτῶν ἐπὶ τῆς πρώρας ἄσαι βραχύ, εἰτα εἰς τὴν θάλασσαν ἄλλεσθαι. καὶ οἱ μὲν ἔδωκαν, ὁ δὲ ἄσας ἑαυτὸν ἔρριψε· δελφίς δὲ ὑποθεὶς ἑαυτὸν τῷ καθαρωδῷ εἰς Ταῖναρον κομίζει τὸ τῆς Λακωνικῆς ἀκρωτήριον. περὶ ταύτης οὖν τῆς ἱστορίας ἐνταῦθα φησὶν. R.

E. ἡ] διασφαητικόν, ὡς νῦν, ψιλούμενον καὶ περισπώμενον. ἔστι δὲ καὶ ἀπορηματικόν, ἀλλὰ δὴ καὶ ἐρωτηματικόν, αἰ δὲ βαρύνοιτο, διαξενκτικόν δηλοῖ. R.

E. ἀνδρείως] ἀντὶ τοῦ θρασέως. R.

454 D. τὸ πρὸς αὐτὰ τεῖνον] τὸ ἐπιτήδειον. R.

455 C. ποπάνων] πλακουντίων πλατέων καὶ λεπτῶν καὶ περιφερῶν. ἔφημα δὲ ἔστιν ὃ ἔνιοι ἐραῖον καλοῦσιν, οἱ δὲ γλυκύ. R.

456 C. εὐχαῖς ὅμοια] τὰ μὴ καθήκοντα· ἔστι γὰρ ὅτε καὶ τοιαῦτα εὐχόμεθα. R.

457 B. ἐνδύσονται] γρ. ἀμφιέσονται. R.

460 C. σπαργῶσι] Ὀμηρος

οὐθата γὰρ σφαργεῦντο.

τοὺς μαστοὺς πλήρεις ἔχουσι γάλακτος, καὶ σπαρττονται ὑπὸ θλίψεως, δέονται τε τοῦ ἐκκριθῆναι αὐτό. σημαίνει δὲ καὶ ὅτι μῶσι καὶ ὄργῳσι καὶ ταραττονται. R.

Γ. τίθεται ταῖς τοῖς τίθους παρεχούσαις, τροφαῖς δὲ ταῖς τὸν ἄλλον ἀναδεχομέναις πόνον, αἱ καὶ τίθηται καλοῦνται, αἵτινες περιφέρουσι, προσπαίξουσι, καὶ τῆς ἄλλης τροφῆς τῆς μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμὸν ἐπιμέλειαν ἔχουσιν. R.

464 E. βιαίον δίκη βίας δίκης διαφέρει. βιαίον μὲν γὰρ ἐστίν, εἴ τις βίᾳ ἐπεισελθὼν τι ἔλαβεν ἄλλότριον ἢ ἐκ χωρίου ἢ ἐξ οἰκίας, βιαιῶν ἐκρίνετο. ἐν δὲ ταῖς σχολικαῖς ὑποθέσεσιν βίας ἔγκλημα ἐστὶ κατὰ τῶν κόρην ἀρπασάντων ἢ παῖδα ἐλεύθερον. σημειωτέον δὲ ὅτι βιαιῶν γράφουσι τὴν δίκην οἱ παλαιοί, καὶ οὐδεὶς βίας. αἰκίας δὲ δίκη ἐστίν, ὅταν ἐκ προχείρου πάθους τινὸς καὶ μὴ ἐκ προνοίας ἀδίκων τις ἄρξῃ χειρῶν. εἰσῆγετο δὲ πρὸς τοὺς τεσσαράκοντα. R.

465 C. πορισάμενοι] κλέψαντες, ἢ τι τοιοῦτον. R.

Γ. αἰκίας τοὺς οἰκείους, οὐχὶ δὲ τοὺς δούλους μόνον, ὥς ἡ νῦν συνήθεια. ἐστὶ καὶ παρ' Ἡροδότῳ ἢ χρησῖς. R.

Δ. Ὀλυμπιονίκαι οἱ τοὺς ἐν Ὀλυμπίᾳ νικῶντες ἀγῶνας. μετὰ Πίσον γὰρ καὶ Πέλοπα καὶ Ἡρακλέα, τοὺς πρώτους διασπένοντες αὐτοὺς, ἡμεληθήσαν ἐπὶ οὐτῷ καὶ εἰκόσιν Ὀλυμπιάδας. Ἰφίτος δὲ καὶ Ἀνκούργος οἱ Ἡρακλεῖδαι καὶ Κλεοσθένης ὁ Κλεονίκου ἐπιγενόμενοι, καὶ εἰς ὑμῶνοιαν τοὺς Πελοποννησίους παρακαλοῦντες, πέμπουσι περὶ τοῦ ἀγῶνος ἐρωτῶντες εἰς ἀελφούς. καὶ ὁ Ἀπόλλων χρῶς τοῦτον ἀνανεοῦν, καὶ τοῖς νικῶσιν ἄθλον διδόναι κότινον, ὃ ἐστὶν ἐξ ἀγριελαίας στέφανον, οἱ δὲ τοῖς Ἡλείοις ἐπιτρέπουσι διαθεῖναι τὸν ἀγῶνα· οὗτοι δὲ τοῖς Πισάταις. ἄγεται δὲ διὰ πέντε ἔτων μέσον τεσσάρων συντελούντων. Ἡλις δὲ καὶ Πῖσα πόλεις Πελοποννήσου, τριακοσίους σταδίους ἀλλήλων ἀπέχουσαι. R.

Δ. ἀναδοῦνται] ἀναπλέκονται, στέφονται. R.

Ε. οὐκ οἶδα ὅτου] τοῦ Ἀδελμάντου δηλονότι. ἐξέκλινε δὲ τὸ τοῦ λόγου σκληρὸν διὰ τοῦ ἀορίστου. R.

467 C. ἀλλὰ μικρὸν] ὁ νοῦς οὗτος· ἄρα, ὦ Γλαύκων, ἡγεῖ οὐκ εἶναι μέγιστον κέρδος τὸ τοὺς μέλλοντας γενήσεσθαι παῖδας ἐμπειροπολέμους μετὰ χρόνον αὐτοπτεῖν ἢ μὴ τὰ περὶ πόλεμον; σχεδὸν δὲ τὸ Ὀμηρικὸν παραφράζει·

πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο,
Εὐφορβος. R.

Γ. οὐκ οἶδα] ἀντὶ τοῦ οὐκ οὔτως κατ' ἀπόνοιαν. R.

C. ὅσα ἄνθρωποι] ἀντὶ τοῦ κατὰ ἀνθρωπίνην φύσιν· οἱ γὰρ θεοὶ πάντα ἴσασιν. R.

468 B. πάντων, ἔφη, μάλιστα] συγκαταθετικώτερον δοκεῖ μοι. R.

C. πλεῖστοι ἐκ τοῦ τοιούτου] ἀγαθοὶ πλεῖστοι ἐκ τοῦ τιμᾶσθαι. τὸ Ὀμηρικὸν δὲ λέγει·

ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἐστίν·

ἴση μοῖρα μένουσι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζει.

D. ταῦτά γε] τοῦτο πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ῥαπισθέντων Ὀμηρικῶν λόγων ἐν ταῖς πρώτοις. R.

469 C. ὅλῳ καὶ παντὶ διαφέρειν, παροιμία ἐπὶ τῶν πάντῃ διαφερόντων λεγομένη, παρ' ὅσον τὰ πράγματα καὶ ὅλα τυγχάνει ὄντα, καθ' ὃ συνεχῇ ἐστὶν ἑαυτοῖς, καὶ μέρη ἔχει, καθ' ὃ καὶ διωρισμένα τούτοις πᾶσιν ἐστὶ. τὸ οὖν πάντῃ διαφέρειν τινός, ἅτε δὴ καὶ καθ' ὅλου καὶ κατὰ μέρος τοῦδε πᾶν διενεγκόν, ὅλῳ καὶ παντὶ λέγεται διαφέρειν. R.

E. ἀραιρέσεις τὰς ὑπὸ τῶν ἐν πολέμῳ ἡττηθέντων ἀναλήψεις τῶν νεκρῶν σωμάτων παρὰ τῶν οἰκείων αὐτοῖς. R.

470 C. ἀπο τρόπου τὸ αἰτίας χωρὶς, πρὸς τρόπον δὲ τὸ κατ' αἰτίαν. R.

D. ἀλιτρηιώδης πρὸς βίαν ποιουμένη, ἢ ἀμαρτανομένη, ἐκ τοῦ ἀλιτήριοι ὀνόματος παρηγμένη. κατὰ Διονύσιον γὰρ τὸν Ἀλικαρνασσεᾶ, λιμοῦ γενομένου Ἀθήνησιν οἱ πένητες προφερόμενα ἄλευρα διήρπαζον· ἐλέχθησαν οὖν οἱ τοὺς ἀλουύντας ἐπιτηροῦντες ἀλιτήριοι. διέτεινε δὲ τὸ ὄνομα, ὥστε καὶ ἐπὶ πάντων τῶν μετὰ βίας τι ποιοούντων ἢ ἀμαρτανόντων λέγεσθαι. R.

472 B. μὴ διάτριβε] μὴ καθ' ὑπέρθεσιν λέγε. R.

473 A. ἄρ' οἷόν τε] ὁ νοῦς οὕτως· ἄρα ἀκριβῶς, ὡς ὁ λόγος ἀπαιτεῖ, ἐνδέχεται τοὺς ἀνθρώπους πράττειν, ἢ ἡ πρᾶξις κατὰ φύσιν ἦττον ἀπτεται ἀληθείας ἢ περ ἡ λέξις καὶ ὁ λόγος· ἀλλ' ἐν μὲν τῷ οὐρανῷ εὐρίσκομεν καὶ κύκλον ἐν σώματι καὶ σφαῖραν καὶ τάξιν καὶ ἁρμονίαν καὶ ἀναλογίαν καὶ ὁμοιότητα καὶ ἰσότητα καὶ ἀπλῶς πάντα σύμφωνα τῷ λόγῳ· ἐν δὲ γῇ τοῦτο γενέσθαι δυσχερές. R.

C. τί λέγει, ὅπερ ἐπὶ Μάρκου τοῦ φιλοσόφου, βασιλέως Ῥωμαίων, ἀπέβη. R.

D. κακῶν παῦλα] τῶν πολλῶν ἀνθρώπων. τοῦτο δὲ καὶ Εὐριπίδης λέγει·

πόλις γὰρ ἐστὶ πᾶσα τῶν ἡγουμένων.

475 A. Ἀθήνησι δέκα μὲν ἦσαν φυλαί, διήρητο δ' ἐκάστη τούτων εἰς τρία, εἰς τριττύας, εἰς ἔθνη, εἰς φρατρίας. οἱ οὖν ἐκάστης τριττύος ἄρχοντες τριττύαρχοί τε καλοῦνται καὶ τριττυάρχουσιν. R.

C. κακόσιτον] κακόχυμον, βεβλαμμένον. R.

D. Διονύσια ἑορτὴ Ἀθήνησι Διονύσῳ ἤγετο, τὰ μὲν κατ' ἀγροὺς μηνὸς Ποσειδεῶνος, τὰ δὲ Ἀθήναια μηνὸς Μαιμακτηριῶνος, τὰ δὲ ἐν ἅστει Ἐλαφηβολιῶνος. R.

E. παίδων αἰνίγματι] Κλεάρχου γρίφος·

αἰνὸς τίς ἐστὶν ὡς ἀνὴρ τε κοῦκ ἀνὴρ
ὄρνιθα κοῦκ ὄρνιθ' ἰδὼν τε κοῦκ ἰδὼν,
ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένην
λίθῳ τε κοῦ λίθῳ βάλοι τε κοῦ βάλοι.

Ἄλλως.

ἄνθρωπος οὐκ ἄνθρωπος, ἄνθρωπος δ' ὅμως,
ὄρνιθα κοῦκ ὄρνιθα, ὄρνιθα δ' ὅμως,
ἐπὶ ξύλου τε κοῦ ξύλου καθημένην
λίθῳ βαλὼν τε κοῦ λίθῳ διώλεσεν.

ρυκτερίδα ὁ εὐνοῦχος νάρθηκος κισήρει. R.

ζ'.

485 B. φιλοτίμων καὶ ἐρωτικῶν] ὅτι ἔλεγεν ὅτι τριττυάρχουσιν οἱ φιλότιμοι πολλάκις, καὶ οἱ ἐρωτικοὶ συμπάσχοντες μελιγλώρους καλοῦσι τοὺς ὠχρούς. R.

C. ἐκόντας εἶναι] ἀντὶ τοῦ ἐθέλουσιν. τὸ δ' εἶναι παφελ-
κει Ἀττικῶς. R.

486 A. ἀνελευθερία ἐστὶν ἕξις φανύλη περὶ χρήματα, μὴ ἀναλίσκουσα ταῦτα εἰς ἃ δεῖ καὶ ὅσα δεῖ καὶ ὅτε δεῖ. σμικρολογία δὲ ἐστὶ φειδωλία, περὶ χυδαίων τινῶν ἢ φροντίδα ἢ συλλογὴν ποιουμένη. μεγαλοπρέπειά ἐστιν ἕξις βελτίστη περὶ δαπάνας, ἃς τῷ μεγάλῳ καὶ πρέπειντι γίνεσθαι προσήκει. R.

487 B. πρὸς μὲν ταῦτα] ὁ νοῦς οὗτος· οἱ πολλοὶ τῶν ἀκούοντων ταῦτα, διὰ τὸ μὴ εἶναι διαλεκτικώτατοι, ἐπιστομίζονται ῥαδίως ὑπὸ σοῦ. ὃ Σώκρατες. ὅντος δεινοῦ ἐν διαλεκτικῇ καὶ

σὺ μὲν οὐκ ἀληθῆ λέγεις ταῦτα λέγων, ἐκεῖνοι δὲ ἀδυνατοῦσιν ἐλέγχειν σε. ἀλλ' ἐκεῖνοι μὲν μὴ τολμῶντες πρὸς σὲ ἀντιλέγειν σιωπῶσιν· αὐτὰ δὲ τὰ πράγματα ἐναργῶς φαίνεται μὴ συμφωνοῦντα τοῖς ὑπὸ σοῦ λεγομένοις. R.

D. ἀλλοκότους] ἐξηλλαγμένους, ἐναντίους, ξένους, πλημμελεῖς, ἄλλοφυνεῖς. R.

488 A. εἰκάξω τὸ ὁμοιω, καὶ τὸ εἰκονίζω τὸ αὐτὸ ὁλοῖ. χρηταὶ δὲ τῇ λέξει ὅ τε Ξενοφῶν καὶ ὁ Ἀριστοφάνης καὶ ἄλλοι. R.

C. ἄλλοι μᾶλλον] πειθῶσιν, ἀπὸ κοινοῦ. R.

C. μανδραγόρα] ὑπνωτικός ὁ καρπὸς τοῦδε τοῦ φυτοῦ. Θεόφραστος δὲ ἐν τῇ περὶ φυτῶν πραγματείᾳ τὴν ῥίζαν τοῦδε ξυσθεῖσαν τε καὶ ὅξει δευθεῖσαν πρὸς τε τὰ ποδαργρικά καὶ πρὸς ὕπνον μᾶλλον εἶναι χρησίμην φησί, καὶ δὴ πρὸς φίλτρα. διδοῦσιν δὲ ἐν οἴνῳ ἢ ὕξει. R.

E. ἀδολέσχην] μακρολόγον, φλύαρον. R.

489 C. κομψευσάμενος] πανουργευσάμενος. κομψευσάμενον τὸν Εὐβουλὸν φησιν, ὃς ὑπὸ Σωκράτους ἐρωτηθεὶς· ὦ Εὐβουλε, σοφὸς ἐθέλεις εἶναι ἢ πλούσιος; ἔφη πλούσιος· τοὺς γὰρ σοφοὺς ὁρᾶν ἐπὶ ταῖς τῶν πλουσίων θύραις καθεύδοντας. πρὸς δὲ τὸν Σωκράτη πάννυ ἀγγλῶς εἰπεῖν· οἱ μὲν σοφοί, ὦ Εὐβουλε, ἴσασιν ὧν δέονται, τῆς πρὸς τὴν τῶν ἀναγκαίων χρεῖαν γὰρ χορηγίας, ἧς οἱ πλούσιοι, εἰ βούλονται, χορηγοί· αὐτοὶ δ' οὗτοι οἱ πλούσιοι οὐκ ἴσασιν· τῆς ἀνθρωπίνης γὰρ ἀρετῆς, ἣ διὰ τῆς διδασκαλίας τῶν σοφῶν τῷ βουλομένῳ παντὶ οἷα τ' ἐστὶ παραγίνεσθαι. R.

490 E. πολλοί, φησίν, ἀρξάμενοι φιλοσοφεῖν ἐγένοντο πονηρότατοι· μικρὰ δὲ τις αὐτῶν μοῖρα καὶ ὀλίγιστοι ἐκφεύγουσι τὴν φθορὰν ταύτην, καὶ οὐ γίνονται πονηροί, ἀχρηστοὶ δὲ ὅμως. R.

E. τὸ ἐξῆς· καὶ μετὰ τοῦτο αὖ τὰς τῶν ψυχῶν φύσεις, τὰς εἰς τὸ τῆς φιλοσοφίας ἐπιτήδευμα καθισταμένας καὶ μιμουμένας τὰς τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν πράξεις, δεῖ θεάσασθαι, οἷαι οὖσαι εἰς μείζον ἑαυτῶν ἐπιτήδευμα ἀφικόμεναι, πλημμελοῦσαι πρὸς κατὰ τῆς φιλοσοφίας προσῆψαν. R.

493 A. οὗτοι] οἱ δημαγωγοί, οὓς σοφιστὰς μεγίστους ἄρτι ἔλεγεν. R.

A. διὰ τοῦ θρήνματος ἐξετραγωδῆσε τὴν ἀλογίαν τῶν τοιούτων ὄχλων. R.

D. τούτοις] τοῖς ἰδιώταις, τοῖς ἀπαιδεύτοις. R.

D. Διομηθεὶς ἀνάγκη, παροιμία ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τι πραττόντων εἰρημένη, ἀφ' ἱστορίας τοιαύτης, ἥς καὶ Ἀριστοφάνης μὲνιηται ἐν Βατραχοῖς, ὅτι Διομήδης καὶ Ὀδυσσεύς τὸ Παλλὰδιον κλέψαντες ἐξ Ἰλίου νυκτὸς ἐπανήρσαν ἐπὶ τὰς ναῦς σελήνης ὑποφαινούσης, φιλοτιμούμενος δ' Ὀδυσσεύς αὐτοῦ μόνου δόξαι γενέσθαι τὴν πράξιν, ἐπεχείρησε τὸν Διομήδεα μετὰ τοῦ Παλλὰδιου προηγούμενον ἀνελεῖν. ὁ δὲ κατὰ τὸ τῆς σελήνης φῶς τὴν κατ' αὐτοῦ θεασάμενος τοῦ ἐπιφερομένου ξίφους σκιά, συλλαμβάνει τε τὸν Ὀδυσσεά, καὶ τὰς χεῖρας τοῦδε συνδεῖ, προάγειν τε κελεύει, καὶ τύπτων αὐτοῦ πλατεὶ τῷ ξίφει τὸ μετὰφρονον ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας παραγίνεται. R.

494 B. ἄλλως] μάλιστα, ὥς νῦν, ἢ μάτην, ἢ κατὰ ἄλλον τρόπον. R.

495 E. ἀποτεθρυνμένοι] ἀπηργισμένοι. εἴρηται κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν θρύων, ἃ ἐστὶ βοτάνη τις ἀγρία καὶ ἀγροῦς. R.

E. οἶμαι βαναυσίας ἐνταῦθα κοινότερον λέγεσθαι τὰς κατὰ τὰς τέχνας ἀναστροφάς, ἀπὸ τῶν διὰ πυρὸς ἐργαζομένων τεχνῶν εἰρημένες (βαῦνος γὰρ ἢ κάμινος), οὐ μὴν βαναυσίαν ἐν τούτοις λέγειν ἥτοι ἀπειροκαλίαν, ἣν ἀμφότερα μὲν οὕτως Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς Νικομαχείοις ἠθικοῖς καλεῖ, ἐν τοῖς μεγάλοις δὲ σαλακωσίαν. ἔστι δὲ περὶ χρημάτων δαπάνας ὑπερβολή, ἔλλειψις δὲ μικροπρέπεια· ἡν μεγαλοπρέπεια μεσότης ἐστίν. R.

497 E. εἰπόντος Ἀδεϊμάντιον ὅτι τέλος ἔχεται τὰ περὶ τούτων, ὁ Σωκράτης φησὶν ὅτι κωλύομαι ὑπακούσαι σοι βουλούμενος, ἀλλ' οὐ δύναμαι· ἔτι γὰρ δεῖ περὶ τῶν αὐτῶν λέγειν ἀναγκαίως. R.

498 A. Ἡράκλειτος ὁ Ἐφέσιος, φυσικὸς ὢν, ἔλεγεν ὅτι ὁ ἥλιος ἐν τῇ δυτικῇ θαλάσῃ ἐλθὼν καὶ καταδύς ἐν αὐτῇ σβέννυται, εἴτα διελθὼν τὸ ὑπὸ γῆν καὶ εἰς ἀνατολὴν φθάσας ἐξάπτεται πάλιν, καὶ τοῦτο αἰεὶ γίνεται. Ἄλλως. Ἡράκλειτος Βαθίωνος, Ἐφέσιος, μεγαλόφρων γεγονώς καὶ ὑπερόπτης παρ' ὀντινοῦν. οὗτος τὸ τοῦ ἡλλου ἔλεγεν εἶναι σχῆμα σκαφοειδὲς καὶ ὑπόκυρτον, καὶ τὴν ἐκλειψιν αὐτοῦ συμβαίνειν κατὰ τὴν τοῦ

σκαφοειδοὺς στροφὴν, ὥστε τὸ μὲν κοῖλον ἄνω γίνεσθαι, τὸ δὲ κυρτὸν κάτω πρὸς τὴν ἡμετέραν ὄψιν. ἀλλὰ μὴν καὶ Ξενοφάνη τὸν Κολοφώνιον κατὰ σβέσιν τὴν ἡλιακὴν ἐκλειψιν λέγειν γίνεσθαι φασί, καὶ πάλιν πρὸς ταῖς ἀνατολαῖς ἀνίσχειν αὐτόν. R.

B. διὰ τῆς εἰωθυίας εἰρωνείας Σωκράτης νῦν λαυθαίνοντως ὑποτίθεται ἡμῖν, ὅτι δεῖ τοὺς νέους μεираκιώδη φιλοσοφίαν μαθηάνειν. λέγει δὲ τὴν μαθηματικὴν· οἰκεία γὰρ αὕτη τοῖς νέοις θεοῖς. καὶ γὰρ δι' αὐτῆς τὰς κινήσεις τῶν νέων θεῶν διδασκόμεθα. ἡ δὲ διαλεκτικὴ τοῖς τοιοῦτοις ἀνδράσιν ἐπισφαλής, καὶ ὁ Πλωτῖνος τοιοῦτο λέγει τὸ παραδοτέον τοῖς νέοις τὰ μαθήματα πρὸς συνεθισμόν τῆς ἀσωμάτου φύσεως. R.

D. εἰς μικρὸν] ἀντὶ τοῦ εἰς μέγαν, εἰρωνικῶς. R.

D. οὐ γὰρ πώποτε εἶδον] πικρὸν τὸ λέγειν ὅτι ἔργω μὲν τὰ νῦν λεγόμενα καλῶς οὐκ εἶπον οἱ πολλοί, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον τοιαῦτα ῥήματα εἶδον. καὶ γὰρ ὁ Θουκυδίδης, ἐπιπλήττων τοὺς Ἀθηναίους, λέγει ὅτι ὑμεῖς θεαταὶ μὲν ἐστε τῶν λόγων, ἀκραταὶ δὲ τῶν ἔργων. τὸ δὲ ἐξεπίτηδες ἀντὶ τοῦ ἐκ παρασκευῆς καὶ ἐπιμελείας πιθανῶς συντεθέντα. καὶ τὸ πολὺ μᾶλλον ἔμφασιν πολλὴν ἔχει τῆς τῶν πολλῶν ἀφροσύνης, καὶ τὸ ὁμοιωμένα ἀλήτοις εἶναι τὰ τοιαῦτα ῥήματα καὶ οὐχὶ τοῖς οὕσιν ἐδήλωσε διὰ τοῦ ἐξῆς, ὅτι ἄνδρα ὁμοιωμένον ἀρετῆς ἔργῳ πρῶτον, εἰτα λόγῳ, οὐκ εἶδον οἱ τοιοῦτοι. R.

E. ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου, ὥσπερ νῦν] εἰρωνικῶς. ἡ γὰρ ἀλήθεια αὐτομάτως ὥς εἰπεῖν συνέρχεται· οὐ γὰρ ἀγράφῳ γραμματεῖω ἔοικεν ἡ ψυχὴ. R.

E. ἐτέρα] ἀριστοκρατουμένη. R.

499 A. τὰ δὲ κομψὰ] δεῖ πορίσασθαι ἐκ τούτων ὅτι ἡ τῆς ἀληθείας εὗρεσις αὐτὴ καθ' ἑαυτὴν ἐστὶν αἰρετὴ καὶ οὐ πρὸς ἄλλο σκοπεῖ, ἀλλὰ μόνον ἡ γνῶσις αὐτῆς ἀρκεῖ πρὸς εὐδαιμονίαν. R.

B. κατήκοι] ἀντὶ τοῦ κατακουόμενοι. R.

C. εὐχαῖς ὅμοια] τοῦτο καὶ κενὴν φασὶ μακαρίαν. R.

E. ὅτι εὐμετάβολον τὸ τῶν πολλῶν πλῆθος, δηλοῖ καὶ Ὅμηρος ἀπεικάζων τὴν ὁρμὴν αὐτῶν κύμασι παντοίων ἀνέμων καὶ τοῖς τοιούτοις. ἀλλὰ καὶ νῦν τοῦτο λέγει, ὅτι καὶ λόγῳ τὴν αὐτοῖς ἐνδείχεται τὴν ἀληθῆ φιλοσοφίαν, καὶ αὐτῷ ἔργῳ τοιούτος ἢ φαινόμενος, ῥαδίως αὖν πείσει αὐτούς, καὶ τοσούτῳ ὅσον

ὅσω ἂν εἰεν πλείους. καὶ γὰρ οἱ πλείους μᾶλλον τῇ τῆς ὕλης ἀτάξια ἀναλογουῦσι, καὶ μᾶλλον εὐάλωτοι πρὸς ἐκάτερα, ἥπερ οἱ ὀλιγώτεροι. R.

500 A. οὐκοῦν] ἀντὶ τοῦ τοιγαροῦν. R.

D. οὐ προσήκον ἐπεισκευωματούσας] οὐ προσηκόντως εἰσεληλυθότας. R.

503 A. βασανιζόμενον οὐ τὸν αἰνιζόμενον καὶ τιμωρούμενον σημαίνει παρὰ ταῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸν ἀνακρινόμενον καὶ ἐλεγχόμενον καὶ δοκιμαζόμενον ἢ διὰ λόγων ἢ πραγμάτων, οἷος τίς ἐστίν, ἀπὸ λίθου γένους τινὸς καλουμένου βασάνου, ᾧ τὸ καθαρὸν χρυσίον δοκιμάζεται. R.

B. ὄκνος] ἀνάδυσσις, εὐλάβεια, ἀναβολή. R.

504 D. ὑπογραφήν] ὅτι τὸ πρὸ ὀλίγου τὸ ἀνδρείκελον ἐνέγραφεν καὶ θεοείκελον ἐν τῷ πίνακι. R.

505 A. πολλάκις ἀκήκοας] ἀπειράκις γὰρ ἡ αἰδίδος ψυχὴ ταῦτα καὶ ἤκουσεν καὶ ἐπελάθετο. R.

506 B. πάλαι καταφανής] ἐξ αἰδίου γὰρ αἱ ψυχαὶ ἀλλήλας γινώσκουσι. διὰ τὸ ὀρεκτὸν εἶναι τὸν νοῦν καὶ τὴν ἐπιστήμην κατὰ φύσιν αὐταῖς, καὶ τὸ δοξαστὸν ὡς ἐπίκτητον ἀποπέμπεσθαι, οὐκ ἀποχρήσει αὐταῖς ἡ δόξα. R.

D. παρ' ἄλλων] παρὰ τῶν κρείττονων ἡμῶν γενῶν. R.

D. ἄρκέσει] τὸ γὰρ θεῖον πᾶν οὐ μόνον αὐταρκὲς ἀλλὰ καὶ ἱκανόν. R.

D. ὅπως μὴ] ἑλλιπὴς ἡ φράσις· τοῦτο δὲ ἔθος Ἀττικόν. λαίπει γὰρ τὸ σκόπει ἢ τι τοιοῦτο. R.

D. ἐάσωμεν] παρὰ γὰρ τὴν τῶν καταδεεστέρων ἀνεπιτηδείότητα τὰ κρείττονα ἀδυνατοῦσιν ἐνεργεῖν. R.

507 C. οὐ πᾶν] οὐδαμῶς. R.

509 B. τὸ γελοιῶς δια τὴν ὑπερβολήν. ἀσύγκριτον γὰρ ἀγαθὸν ἀπλῶς πρὸς πάντα. τὰ γὰρ κρείττονα ἡμῶν γένη διαπορθμεύουσι τὰ παρὰ θεῶν εἰς ἡμᾶς ἀγαθὰ. ἡ δὲ θεία ἀνάγκη τῇ θεῖᾳ βουλήσει ἢ αὐτῇ, καὶ ὅμοιον ἢ τε αἴρεσις τῷ κλήρῳ, καὶ τὸ ἐλέσθαι τῷ λαχεῖν, καὶ τὸ εἶναι τῷ ἐνεργεῖν, καὶ τὸ βούλεσθαι τῷ δύνασθαι, καὶ εἶναι ἀπλῶς ἐν θεῷ πάντα ἐνιαύως. Ἄλλως, τὸ γελοιῶς ἡγοῦν ἐγκοσμῶς. οἱ γὰρ νέοι καὶ ἐγκόσμιοι θεοὶ τοῦτο αἰνέουσιν, περὶ μὲν γὰρ τὸ σωματικὸν σπῆν τοῖς νοητοῖς πα-

ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνώρεα γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν
περὶ τῶν ἐγκοσμίων εἴρηται θεῶν. ὁ γοῦν Γλαύκων ἀναλόγως
ἐγκοσμίῳ προσώπῳ εἰκότως γελῶν λέγει. τὸ δὲ Ἀπολλόν οὐ-
κείον τῷ τε ἡλίῳ εἰς ταυτὸν ἐρχομένῳ τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ τῷ λέ-
γοντι ἐπιγνόντι τὸν ἑαυτοῦ βασιλείᾳ ἥλιον καὶ Ἀπόλλωνα τὸν
αὐτόν. R.

C. Ἀπολλόν] ἐπίφθεγμα θαυμαστικόν, ὡς τὸ Ἡράκλεις. R.

D. Σχόλιον ἐκ τῶν Ἀρχύτου καὶ Βροντίου καὶ Ἰαμβλίου
ἐπιτηθέν. Γραμμὴν δίχα τὸ πρῶτον τεταμημένην, εἴτε εἰς ἴσα
τεμήματα κατ' Ἀρχύταν καὶ τὸν Χαλκιδικᾶ Ἰαμβλίον, εἴτε καὶ ἐκ
ἄνισα, ὡς ἐν τῶν τισὶν ἀντιγράφων τοῦ Πλάτωνος εὗρηται. τα-
ῦτα πάντα δηλοῦσθαι εἰς δύο κατὰ πρώτην διαίρεσιν τεμνί-
μενα, τὸ νοητὸν ἀηλονότι καὶ ὁρατόν. εἰ μὲν εἰς ἴσα, διὰ τε τὴν
τῶν λόγων μετουσίαν καὶ τῶν εἰδῶν, καὶ τὴν τῶν μετεχόντων
πρὸς τὰ μετεχόμενα ὁμοιότητα, καὶ τῷ τὴν ἀναλογίαν τὴν αὐτὴν
πῶς εἶναι ἐπ' ἀμφοτέρων· εἰ δὲ εἰς ἄνισα, ὡς ἐν ἄλλοις εὗρηται,
διὰ τὴν τῶν νοητῶν πρὸς τὰ αἰσθητὰ ἴσως ὑπεροχὴν καὶ ἀνο-
μοιότητα. οἷον ἐκάτερον αὐτὸ εἰς δύο ἀνὰ τὸν αὐτὸν διηρησθαι
λόγον, τῷ τὴν γνωστικὴν δύναμιν δι' ὅλου ὁμοειδῆ πρὸς ἑαυτὴν
εἶναι. τὸ μὲν γὰρ ὁρατὸν εἰς εἰκόνας καὶ ὧν εἰσὶν εἰκόνες, τὸ δὲ
νοητὸν εἰς τὰ διανοητὰ καὶ τὸ ἰδίως νοητὸν διακρίνεσθαι. καὶ
εἰκόνας μὲν σκιὰς τε καὶ τὰ ἐν τοῖς ὕδασι καὶ κατοπτροῖς καὶ
ὅλως πυκνοῖς καὶ λεῖοις καὶ φανοῖς ξυμσταμένα εἰδωλὰ τε καὶ
φαντάσματα εἶναι, ὧν δ' εἰσὶν εἰκόνες, αὐτὰ δηλονότι τὰ αἰσθητὰ
σώματα, ζῶα τε καὶ φυτὰ καὶ τὰ παραπλήσια· καὶ διανοητὰ
μὲν τὰ μαθηματικά τε καὶ ἐπιστητὰ γένη, γεωμετρίαν, ἀστρο-
νομίαν καὶ τὰ ταύτοις ἀδελφεὰ, νοητὰ δὲ τὰς ἰδέας τε καὶ οὕτως
οὐσίας οὐσίας. ἀνάλογον οὖν ἔχειν ὡς τὰ εἰκαστὰ πρὸς τὰ αἰ-
σθητὰ τε καὶ φυσικὰ σώματα, οὕτω τὰ διανοητὰ πρὸς τὰ νοητὰ.
εἰκόνας τε γὰρ τῶν νοητῶν εἶναι τὰ διανοητὰ, ὡς τὰ εἰκαστὰ
τῶν αἰσθητῶν, τὰ τε αἰσθητὰ καὶ νοητὰ τῇ μᾶλλον καὶ ἥτιον
ἀληθείᾳ τῶν εἰκασθέντων καὶ διανοητῶν διακριθῆναι. τὰ μὲν
γὰρ μᾶλλον τὰ δὲ ἥτιον ἀληθῆ εἶναι. καθ' αὐτὰ μὲν γὰρ καὶ
οὐκ ἐν ἄλλοις ὑφιστάμεναι τὰ αἰσθητὰ, σκιὰς δὲ καὶ εἰδωλὰ τοῖς
αἰσθητοῖς παρυφίστασθαι, ἐν ἐκείνοις καὶ οὐ καθ' αὐτὰ ὄντα·
καὶ διὰ τοῦτο ἐκείνων ὑποσπασθέντων μηδὲ ταῦτα φαίνεσθαι
ἐν ἑαυτοῖς ἀλλ' ἐν τοῖς αἰσθητοῖς. οὕτως δὲ καὶ τὰ νοητὰ πρὸς τὰ αἰσθητὰ
εἶναι ἀνάλογον, ὡς τὰ νοητὰ πρὸς τὰ αἰσθητὰ.

αὐτὰ ὑποπίπτουσι, εἰκαστὰ δὲ μᾶλλον καὶ δοξαστὰ εἶναι. οὕτω δὲ
 καὶ τὰ διανοητὰ τῶν νοητῶν εἶναι εἰκόνας καὶ εἰδῶλα, ὅτε μὴδὲ
 οὐκ ἀνάγκη αὐτὰ κυρίως ἀλλ' ἐξ ἀφαιρέσεως ὄντα, καὶ πρὸς τὰ καθ' αὐτὰ
 καὶ οὕτως ὄντα, τὰ νοητὰ δηλονότι, τὴν ἀναφορὰν ἔχοντα.
 διὸ καὶ τὴν ψυχὴν τὰ μὲν αἰσθητὰ καὶ νοητὰ πρῶτα τε καὶ αὐ-
 τοῦθεν γινώσκειν, ὥσπερ καὶ ὑφίσταται πρῶτα, τὰ δὲ εἰκαστὰ καὶ
 διανοητὰ δευτέρα, ὡς καὶ δευτέρα ὑφίσταται. ὥσπερ γὰρ οὐ
 μένει ἐν τοῖς εἰκαστοῖς τῇ δόξῃ ταῦτα περιλαβοῦσα, ἀλλὰ ζητεῖ
 τὰ καθ' αὐτὰ ὑφιστάμενα, οἷς ἔπεται τὰ εἰκάσματα, οὕτω καὶ τὰ
 ἐπιστητὰ καὶ διανοητὰ θεωροῦσα καὶ διανοουμένη οἷον τριγών-
 ον ἰδρυμένον διάμεσον καὶ τὰ παραπλήσια, οὐ περὶ τούτων
 διανοεῖται, ἀλλ' ἐκείνων περὶ οἷς ταῦτα ἔοικε. ταῖς τε γὰρ εἰκόσι
 τὰ περὶ τὰ μαθημῆματα γένη εἶναι ἀνάλογον, καὶ τὴν αὐτῶν γνῶ-
 σιν ταῖς τῶν εἰδῶλων εἰκασίαις ἔχειν τινὰ ὁμοιότητα. ὑπὸ τε γὰρ
 τῶν νοήσεων τὴν τῶν μαθηματικῶν γνῶσιν λαμβάνειν τὴν ἐνέρ-
 γειαν, καὶ ἀπὸ τῶν νοητῶν ἐπὶ τὰ μαθηματικά ὡς εἰκόνας μετα-
 βαίνειν, ὑποθέσεις τε ἀναποδείκτους ἑαυταῖς ὑποτιθεμένην λό-
 γον οὐδένα οὐδενὶ ἀξιῶν διδόναι. ὡς παντὶ φανερόν, ἐκ ταιού-
 των τε ὑποθέσεων ὡς ἀρχῶν οὐκ ἐπ' ἀρχὴν ἀλλ' ἐπὶ τελευτὴν
 ἵκναι, αὐτὰ σκεπτομένην τὰ μαθηματικά τῇ διανοίᾳ. τῶν νοη-
 τῶν δὲ γε τῶν λόγων μετὰ τῆς τοῦ διαλέγεσθαι δυνάμεως καὶ
 τῆς τελείας διαλεκτικῆς τῇ νοήσει προσχρωμένῃ ἅπτεσθαι ἐξ
 ὑποθέσεων ὡς οὐκ ἀρχῶν (οὐδὲν γὰρ ὅ τι ἐκείνων εἶναι ἀρχήν)
 ἀλλ' ὅπερ καλοῦνται ὑποθέσεων καὶ ἐπιβάσεων ἐπ' ἀρχὴν τὴν
 ἀνυπόθετον ἵκναι, ἥς μὴδὲν ἔτι δηλονότι προϋποτίθεται, ὅτε καὶ
 μὴδὲν ὄν, ὃ ἂν εἴη πρὸ ἐκείνης. κακείθεν αὖ ἐπὶ τελευτὴν καὶ
 τὰ διανοητὰ κατέλπει, οὐδενὶ προσχρωμένῃ αἰσθητῶ, ἀλλὰ τοῖς
 νοητοῖς αὐτοῖς εἶδеси οἷ αὐτῶν. ὥσπερ δὲ ἔχει τὰ πράγματα ἀλη-
 θείας τε καὶ μὴ, οὕτω σαφηνείας τε καὶ μὴ τὰ περὶ αὐτὰ καταγι-
 νομένα τῆς ψυχῆς ἔχειν πάθη. εἶναι δὲ ταῦτα τέτταρα, νοῦν,
 αἰσθητοῖς, πίστιν καὶ εἰκασίαν, ἐπὶ τέτταρσι τούτοις πραγμασι-
 νοητοῖς, διανοητοῖς, αἰσθητοῖς τε καὶ εἰκαστοῖς· ὧν νοῦν μὲν
 καὶ αἰσθητοῖς ἀρχὰς εἶναι τοῦ λόγου, ὡς ἐν τῷ περὶ νοῦ τε καὶ
 αἰσθητοῖς Ἀρχύτῳ δοκεῖ, τέλη δὲ ἐπιστήμην καὶ δόξαν, ὡς ὑπὸ
 μὲν ἐκείνων αποτελουμένων κακείθεν ὁρμωμένου, κατιόντος δὲ
 καὶ τελευτῶντος εἰς ἐπιστήμην καὶ δόξαν. καὶ τοιαῦτα μὲν εἶναι
 τὰ γένη τῶν ὄντων, τὰς αὐτὰ δὲ καὶ τὰ τούτων κατῆγορα. Β.

Z.

P. 514 A. Ἀττικοὶ καὶ τὸ ἰδέ οἰκύνουσι καὶ τὸ λαβέ καὶ τὸ φαγέ, ὁμοίως τῷ ἐλθέ, εὔρέ, εἰπέ. R.

516 E. γνωματεύοντα] διακρίνοντα, διαγινώσκοντα ἀκριβῶς. R.

517 C. ἐνταῦθα] ἐν τῷ νοητῷ. R.

518 B. μετρίως] ἀντὶ τοῦ ἐπιεικῶς πάνυ. R.

519 C. Πτολεμαῖος ὁ μέγας ἐν δ' Γεωγραφουμένων φησὶ τὰς μακάρων νήσους ἔξ τὸν ἀριθμὸν ἐν τῇ ἐντὸς Αἰβύη κατὰ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος. R.

520 B. τοιοῦτοι γινόμενοι] οἱ φιλόσοφοι. R.

521 A. εἰ μὲν εὔροις, φησί, βίον ἀμείνω φιλοσόφου βίον. λέγοι δ' ἂν θεοῦ μόνον· καὶ γὰρ θεὸς ἀμείνων φιλοσόφου μόνος. R.

C. οστράκον περιστροφῇ] παροιμία ἐπὶ τῶν ταχέως τι ποιοῦντων λεγομένη. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα παιδιᾶς. Ἄλλως. ἐπὶ τῶν διὰ τάχους εἰς φυγὴν ὁρμῶντων, ἢ ἐπὶ τῶν εὐμεταβόλων. R.

525 D. τοὺς περὶ ταῦτα δεινούς] τοὺς ἀριθμητικούς. R.

E. αὐτὸ τὸ ἐν] τὴν μονάδα τὴν παρὰ τοῖς μαθηματικοῖς. R.

526 B. ὀξεῖς] οἷος ἦν Θεαίτητος. R.

C. μελῖξ πόνον παρέχει μανθάνοντι] ἴσως τοῦτο βούλεται λέγειν ὁ Πλάτων, ὅτι τῶν μετὰ πολλοῦ πόνου κατορθουμένων τεχνῶν οὐκ ἔστιν οὐδεμία τοιαύτη εὐκόλος ὥς ἡ ἀριθμητική. R.

B. οὐ δέον] ἀντὶ τοῦ οὐ δεόντως, Ἀττικῶς. R.

D. ἡδύς] εὐήθης. ἐκάλουν δὲ οὕτω καὶ τοὺς ὑπομωρούς. R.

D. ἐκάστου] ἐκάστου ἀνδρὸς τοῦ μανθάνοντος. R.

529 C. δίκη] νῦν τιμωρίαν. R.

D. Αἰδάλος ὁ Εὐπαλάμου καὶ Φρασιμήδης, ἀγαλματοποιὸς ἀριστος. R.

530 A. ὁ τῷ ὄντι, φησὶν, ἀστρονομικὸς τὸν μὲν ὁρώμενον οὐρανὸν βλέπει τε καὶ θαναμάζει διὰ τῆς εὐτάκτου κινήσεως τὸν δημιουργόν, ἄτοπον δὲ ἡγήσαιτ' ἂν ἐξονυχίζειν καὶ λιπαρῶς τοῖς φαινόμενοις κεκηνέναι καὶ παντὶ τρόπῳ ζητεῖν τὰς κινήσεις αὐτῶν λεπτομερῶς. R.

D. ὅσα παγῆναι] περὶ μουσικῆς, ἢ ἔστιν ἀντίστροφος

ἀστρονομίας· ἡ μὲν γὰρ ὄψει, ἡ δὲ ἀκοῇ πέπηγεν· λέγει δ' οὐ τὴν τοῦ ἀλόγου ἐπιμέλειαν, ἀλλὰ τὴν κατὰ Πυθαγόραν ἐν λόγῳ καὶ θεωρήματι. R.

531 B. κολλόπων] κολλάβων. οὕτω δὲ λέγονται τὰ τῶν χορδῶν ἐπιτόνια, περὶ ἃ εἰλοῦνται αὐταί. τὸ γὰρ νατιαῖον τοῦ τραχήλου τοῦ βοῦς μέρος κόλλωψ καλεῖται, διὰ τὸ εἰς κόλλαν εὐθετεῖν. R.

532 A. διαλεκτικὴν τὴν διακριτικὴν τῆς πραγματικῆς, οὐ τὴν νῦν λεγομένην. R.

533 E. πρώτην μοῖραν] τὴν τῶν νοητῶν, τὴν τῶν μαθηματικῶν, τὴν τῶν φυσικῶν, τὴν τῶν τεχνικῶν. R.

534 D. ἐπικαταδαρθάνειν] ἐπικατακοιμίζεσθαι. R.

E. θριγκὸς] περίφραγμα, στεφάνη, τειχίον, περίβολος. R.

535 B. δριμύτητα] ὀξύτητα, σφοδρότητα, θερμότητα, ταχύτητα. R.

536 B. ἄρρατον] ἰσχυρόν, στερεόν, ἢ δυσκίνητον. R.

C. προπεπηλακισμένην] ὑβρισμένην, ἡδικημένην, διασεσυρμένην, ἐξουθενημένην. R.

C. Σόλωνι] τούτου γὰρ τὸ αἰεὶ γηράσκω πολλὰ διδασκόμενος. R.

537 A. εἰς ἀριθμὸν] ὥς Ὅμηρος· ἐν ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ. R.

H.

P. 544 B. ὥσπερ παλαιστῆς] ἔθος γὰρ τούτοις, ὅταν πέσωσιν ὁμοῦ, ὥς μηδένα ἐπιπесеῖν τοῦ λοιποῦ, πάλιν ἐγερθέντας ἐφ' ὁμοίῳ συμπλεκῆναι στήματι, ὅπερ τὴν αὐτὴν εἶπε λαβὴν. R.

D. ἐκ θρυός] τὸ ἐν τῇ τ τῆς Ὀδυσσεύς Ὀμήρου ὑπὸ Πηνελόπης ῥηθὲν Ὀδυσσεὶ ἀγγνωρίζομένῳ αὐτῇ ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν πολιτείῳν παρωδεῖται. ἔστι δὲ τὸ

οὐ γὰρ ἀπὸ θρυός ἐσσι παλαιφάτου, οὐδ' ἀπὸ πέτρας.

οἱ γὰρ παλαιοὶ ἐκ θρυῶν καὶ πετρῶν τοὺς πρὸ αὐτῶν γεννηθῆναι ὑπελάμβανον, διὰ τὸ τὰς τικτούσας εἰς στελέχη καὶ σπῆλαια τὰ βρέφη ἐκτιθέναι, ἐπεὶ καὶ τὰς μίξεις κατὰ τὰς ἐρημίας ἐποιούντο οἱ πάλαι ἄνθρωποι, θρυῶν ἢ πετρῶν πλησίον. R.

546 A. τὰ φυτὰ διέστησε τῶν ζώων οὐ τῷ αἰσθητικῷ περιπατητικῷ (οἶδε γὰρ καὶ φυτῶν αἰσθησιν), ἀλλὰ τῷ ἐγγείῳ,

τουτέστι τῷ μονίμῳ, ὡς κατερριζωμένα ἐν γῇ, τὰ δὲ τῷ ἐπιγίῳ, ὅ ἐστι τῷ πορευτικῷ, ὡς φερόμενα ἐπὶ γῆς. R.

A. εἰ ὁ πᾶς χρόνος αἰῶνός ἐστι τοῦ παντὸς εἰκὼν· λέγεται γὰρ καὶ ὁ αἰὼν πᾶς. τὸ μὲν οὖν παράδειγμα τὸν ἅπαντα αἰῶνά ἐστι, μέτρον δ' ὁ πᾶς αἰὼν. μέτρον ἄρα καὶ ὁ πᾶς χρόνος. ἀλλ' ὁ μὲν τῆς τοῦ νοητοῦ ζωῆς μέτρον, ὁ δὲ τῆς τοῦδε τοῦ κόσμου ζωῆς, ὁ χρόνος. καὶ εἴη ἂν τῆς τῶν ἐν αὐτῷ πάντων ἀσωμάτων κινήσεως καὶ σωματικῶν πασῶν κοινῆς συναποκαταστάσεως μέτρον παντελές, ὃ δὴ πολλάκις συνελισσόμενον ποιεῖ τὸν ἀπειρον χρόνον. R.

B. θεῖον γεννητὸν οὐ τὸν ὅλον φησὶ κόσμον, εἰ καὶ προηγούμενως τοῦτον, οὔτε τὸν ἐν οὐρανῷ μόνον οὔτε τὸν ὑπὸ σελήνῃ, ἀλλὰ πᾶν τὸ ἀεικίνητον καὶ περιφερόμενον, εἴτ' ἐν οὐρανῷ εἴθ' ὑπὸ σελήνῃ, ὡς μὲν σωματικὸν γεννητὸν καλούμενον (οὐδὲν γὰρ σῶμα ἀνθυποστατον), ὡς δ' ἀεικίνητον, θεῖον· μιμνῆται γὰρ τὰ θεϊότατα τῶν ὄντων ἄγρυπνον ἔχοντα ζωὴν. τὸν τέλειον δ' ἀριθμὸν οὐ μόνον χρὴ νοεῖν ἐπὶ δακτύλων τιθέντας (οὗτος γάρ ἐστιν ἀριθμητὸν μᾶλλον ἢ ἀριθμός, καὶ τελειούμενος καὶ οὐδέποτε τέλειος αἰεὶ γιγνόμενος), ἀλλὰ τὴν αἰτίαν τοῦτον νοεῖν μὲν οὖσαν, περιέχουσαν δὲ τὸν πεπερασμένον ὅρον τῆς τοῦ κόσμου πάσης περιόδου. R.

550 A. πατρὸς λόγους] ὁ γὰρ πατὴρ πλησιαίτατος, ὡς σύνοικος. R.

B. τῷ μέσῳ] τῷ ἐν τῇ ἑαυτοῦ ψυχῇ. R.

C. ὅτι ἐκ τοῦ φιλοτίμου φιλόπολις γίνεταί, ἀπὸ τιμημάτων οὐσῶν τῶν ἀρχῶν, ὡς Ῥωμαῖοι. Ἄλλως. ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις εἰς μεγάλα μέρη διηρεῖται τέτταρα. ταῦτα δὲ πολιτικά τιμήματα ἐκάλουν, ἅπερ ἦν πεντακοσιομεδίμνων, ἱππέων, ξενιτῶν, θητικῶν· οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ φ' μέτρα ξηρὰ καὶ ὑγρὰ ποιεῖν κληθέντες ἀνήλiskon εἰς τὸ δημόσιον τάλαντον· οἱ δὲ τὴν ἱππάδα τελούντες ἐκ μὲν τοῦ δύνασθαι τρέφειν ἵππους κεκλησθαι δοκοῦσιν, ἐπόλουν δὲ μέτρα τ', ἀνήλiskon δὲ ἡμιτάλαντον· οἱ δὲ τὸ ξευγησίον τελούντες ἀπὸ σ' μέτρων διελέγοντο, ἀνήλiskon δὲ μνᾶς ι'. οἱ δὲ τὸ θητικὸν οὐδεμίαν ἀρχὴν ἥρχον οὐδὲ ἀνήλiskon. R.

D. φιλοχορημαῖσται οἱ φιλοῦντες πορίζειν χρήματα, φιλοχρήματοι δὲ οἱ φιλοῦντες χρήματα. R.

552 B. κηφήν] εἶδος μελίσσης ἄκντρον, ὃ κατεσθίει τὸ μέλι μόνον, ἀργὸν δέ· ἀφ' οὗ καὶ τοὺς μὴ δυναμένους θρᾶν οὕτω φασίν. R.

C. δεινὰ κέντρα ἔχοντας] τοὺς ἐν τῇ ὀλιγαρχίᾳ δυνάστας. R.

553 C. γλίσχρως] πᾶν ὑπαρῶς καὶ μετὰ φειδωλίας. R.

C. τῖσρα ἐστὶν ἡ λεγομένη κυρβασία. ἔστι δὲ κόσμος ἐπικεφάλαιος, ἧ οἱ Περσῶν βασιλεῖς μόνοι ὁρῇ ἔχρωντο, οἱ δὲ στρατηγοὶ κεκλιμένη. Ἡρόδοτος δὲ ἀρσενικῶς τὴν τίσραν φησί. τινὲς δὲ καὶ κίταριν λέγουσι τὸ αὐτό· Θεόφραστος δὲ ἐν τῷ περὶ βασιλείας Κυπρίων εἶναι λέγει τὴν κίταριν. R.

C. στρεπτούς] ὁμοίους περὶ τὸν τράχηλον ἢ τὰς χεῖρας, οὓς καὶ στεφάνους χειρῶν λέγει Ἴων ἐν Φουροῖς. ἀκινάκης δὲ Περσικόν τι ἔλφος, ἧ δόρυ μικρὸν Περσικόν. R.

554 A. ἀνχημρός] στυννός, σκοτεινός. R.

B. τυφλόν] τὸν Πλούτον, οἶμαι, φησίν. R.

D. οὐ πείθων] ἐαυτὸν δηλονότι, οὐδὲ ὀυθμίζων τὰ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ μόρια, καὶ διὰ τὸ ἄμεινον ἐπιτηδεύων τὴν ἀρετὴν. R.

556 A. οὔτε διδάσκοντες λόγῳ, φησί, τοὺς νέους εἰργουσιν ἀκολασταίνειν, οὔτε βία κολάζοντες. R.

C. θεωρίας] ἐορτάς, ἀπὸ τῆς εἰς θεῶν συνδρομῆς τῶν ἐν αὐταῖς τελουμένων παρηλλαγμένως τοῖς κατὰ τὸν ἄλλον τοῦ βίου χρόνον γιγνομένοις λεγομένας οὕτως. R.

558 D. χρηματιστικά] χρημάτων ποριστικά. R.

560 C. λωτοφάγους] τοὺς ψευδεῖς καὶ ἀλαζόνας λόγους καὶ δόξας, δηλονότι ἀλληγορικῶς. Ἄλλως. ὁ λῶτος δένδρον ἐστὶν ἐν Λιβύῃ κατὰ τὴν Μέμφιν φνόμενον, εὐμέγεθες, ἡλικίου ἅπιος ἢ μικροῦ ἔλαττον· φύλλον δὲ ἐντομάς ἔχον καὶ πρηνῶδες· τὸ δὲ ξύλον μέλαν. γένη δ' αὐτοῦ πλείω, διαφορὰς ἔχοντα τοῖς καρποῖς. ὁ δὲ καρπὸς ὥσπερ κύαμος· πεπαίνεται δὲ ὥσπερ οἱ βότρυες μεταβάλλων τὰς χροάς. φύεται δὲ καθὰ τὰ μύρτα παρ' ἀλλήλα πυκνός ἐν τοῖς βλαστοῖς. ἐσθιόμενος δὲ ἐν τοῖς λωτοφάγοις καλουμένοις γλυκύς ἐστι καὶ ἡδὺς καὶ ἀσυνής, καὶ ἔτι πρὸς τὴν κοιλίαν ἀγαθός· ἡδίων δ' ὁ ἀπύρηνος. ποιουσί δὲ καὶ οἶνον ἐξ αὐτοῦ. τὸ δένδρον δὲ καὶ πολὺ καὶ πολὺκαρπον καὶ παρὰ τὴν Λωτομανίδα νῆσον. ἀπέχουσαν τῆς γῶρας μικρὸν

563 A. *εὐτραπεία* ἐστὶν ἕξις τις ἐν μεσότητι θεωρουμένη βωμολοχίας καὶ ἀγροικίας· ἔστι δὲ περὶ σκώμματα, ἣ τὸν ἔχοντα παρέχεται δύνασθαι τε σκῶσαι ἐμμελῶς καὶ ὑπομένειν σκωπόμενον. βωμολοχία δὲ ἡ πάντα καὶ πάντας οἰομένη δεῖν σκῶπτειν. ἀγροικία δὲ ἡ μήτε σκῶπτειν μήτε σκωφθῆναι βουλομένη, ὀργιζομένη δ' ἐπ' ἀμφοῖν. R.

B. *χαριεντισμός* ἐστὶ σκῶμμα μετὰ τέρψεως καὶ χάριτος τινος. R.

C. *ἐνταῦθα*] ἐν τῇ ἀκράτῳ ἐλευθερίᾳ. R.

D. *σημειῶσαι τὴν παροιμίαν λεγομένην ἐπὶ τῶν ὁμοιωνμένων πάντως ἀρχομένων τοῖς αὐτῶν ἀρχουσιν.* ἔστι δὲ ἡ ὅλη· οἷα περ ἡ δέσποινα, τοῖα καὶ κύων. R.

564 B. δύο κηφῆνων εἶδη φησὶν ἐν ταῖς πολιτείαις, ἀρχῶν καὶ δαπανηρῶν ἀνδρῶν, τὸ μὲν ἀνδρεῖον καὶ κεκεντρωμένον, οἷον χολῇ ἐν σώματι, τὸ δ' ἄκεντρον, οἷον φλέγμα. οὗτοι δορυτεροὶ εἰσιν ἐν δημοκρατίᾳ, ὥς ἂν καὶ ἀρχεῖν εἰδισμένοι. R.

E. *βλίσκει*] ἀφαιρεῖ τὸ μέλι ἀπὸ τῶν κηρίων. R.

565 C. *εἰσαγγελία* ἐστὶ κυρίως ἡ περὶ κοινῶν καὶ δημοσίων ἀδικημάτων εἰσαγομένη δίκη ὑπὸ τῶν πρυτάνεων, περὶ ὧν διαφρῆδην μὲν οὐδὲν λέγουσιν οἱ νόμοι, συγχωροῦσι δὲ κρίσεις γίνεσθαι. καὶ τοῦτ' ἐστὶν οἷον τὸ ἐν ταῖς τῶν σοφιστῶν διατριβαῖς μελετώμενον τὸ τῶν ἀγράφων ἀδικημάτων. R.

566 A. *τυραννικὸν αἶτημα*] τοῦτο Πεισιστράτου. Ἀθηναῖος γὰρ οὗτος ὢν, ἐπιβουλεύων τῇ τυραννίδι κατὰ τῶν πολιτῶν, πολλαῖς καὶ χαλεπαῖς πληγαῖς ἑαυτὸν κατατρώσας, ἐνεδύξατο τοῖς Ἑλλήσιν ὥς ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τάντας πάθει, καὶ ἤτησε φύλακας τοῦ ἑαυτοῦ σώματος, καὶ ἔλαβε τριακοσίους δορυφόρους ἐκ τῆς πόλεως, οὓς εἰσοικισάμενος καὶ θεραπεύσας ἐτυράννησεν Ἀθηναίων. R.

C. *Κροῖτος* υἱὸς Ἀλκιάττου, *Αὐδὸς* γένος, βασιλεὺς τῶν ἐντὸς Ἄλφειο ποταμοῦ, ὃς περὶ τῆς ἀρχῆς, εἰ πολυχρόνιος ἔσται, χρηστηριαζόμενος, ἀνείλεν ὁ Ἀπόλλων χρησμόν τοιοῦτον αὐτῷ·

ἀλλ' ὅταν ἡμίονος βασιλεὺς Μήδοισι γένηται,

καὶ τότε, *Αὐδὲ* πόδαβρε, πολυψηφίδα παρ' Ἑρμοῦ

φεύγειν, μηδὲ μένειν, μηδ' αἰδεῖσθαι κακὸς εἶναι.

καὶ οὗτος μὲν ὁ ὅλος χρησμός· ἡμίονον δὲ τὸν Κῦρόν φησιν, ἐπεὶ περ Ἀρμήνης τῆς Ἀλκιάττου θυγατρὸς, *Αὐδῆς* οὖσης αὐτῆς,

καὶ Ἀστυάγους τοῦ Μήδων βασιλέως Μανδάνη γίνεται παῖς, ταύτης δὲ καὶ Καμβύσου, Πέρσου τινός, ὁ Κύρος υἱός, ὁ καθελὼν Κροῖσόν τε καὶ δὴ καὶ αὐτὴν τὴν βασιλείαν τῶν Ἀνδῶν. R.

E. μέλλει] ἔοικεν, φαίνεται, δοκεῖ, ὥς νῦν. παρὰ δὲ Σοφοκλεῖ ἐν Τρωίλῳ, μένει. R.

568 A. οὐκ ἔτός] ὅτε μὲν οὐ μάτην, ὅτε δ' οὐκ ἀλόγως· παρὰ τὸ ἐτώσιον, ὃ ἐστὶ τὸ μάταιον, οἱ δὲ οὐκ εἰκότως. R.

A. τοῦτο Σοφοκλέους ἐστὶν ἐξ Αἴαντος τοῦ Λοκροῦ. ἐν ταῦθα δὲ Εὐριπίδου λέγεται τὸ ἱαμβεῖον εἶναι. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, εἰ συμπύπτοιεν ἀλλήλοις οἱ ποιηταί. R.

C. φωνάς] τὰς τῶν ὑποκριτῶν. R.

Θ.

572 E. μηχανωμένους] ἀπὸ κοινοῦ τὸ τίθει· τίθει μηχανωμένους αὐτῷ ἔρωτα, ὅταν ἐλπίσωσι μὴ ἄλλως τὸν νέον, ὑπόπτερον ὄντα κηφῆνα καὶ μέγαν, καθέξειν. R.

573 C. σὺ καὶ ἐμοὶ ἐρεῖς] παροιμία, ἥνίκα τις ἐρωτηθεῖς τι ὑπὸ γινώσκοντος τὸ ἐρωτηθέν, αὐτὸς ἀγνοῶν, οὕτως ἀποκρινῇται· σὺ καὶ ἐμοὶ ἐρεῖς. R.

C. κῶμοι] ῥῥαί, ἢ ὀρχήσεις μετὰ μέθης. R.

574 C. σημείωσαι τὴν σύνταξιν, πρεσβύτην πατέρα πληγαῖς τε δοῦναι. R.

D. νεωκορήσει] ἀντὶ τοῦ ἱεροσυλήσει, ὥς νῦν. παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς τὸ κοσμήσει τὸν ναόν· κορεῖν γὰρ σημαίνει τὸ κοσμεῖν. R.

D. δορυφοροῦσαι] ὁ νοῦς οὗτος· αἱ κακαὶ ἐπιθυμίαι τὸν ἔρωτα δορυφοροῦσαι κατισχύουσιν τῶν δοξῶν τῶν ἀγαθῶν, ὥς πάλαι εἶχεν. R.

E. ὑπὸ ἔρωτος] κακοῦ ἔρωτος, ὅτε εἶδωλα κακὰ ἐν τῇ φαντασίᾳ ἀνέπλαττεν. R.

575 C. οὐδ' ἔκταρ βάλλει] ἔκταρ σημαίνει ταῦτα, τὸ ἐγγύς, ἀπὸ τοῦ ἰκνεῖσθαι, τὸ πρόσφατον, τὸ ἄρτι, τὸ ταχέως, τὸ πυκνῶς, τὸ ἐξαπλύης. καὶ παροιμία. οὐδ' ἔκταρ ἤκει, ὥσπερ καὶ τὸ οὐδ' ἔκταρ βάλλει, τοιούστιν οὐδ' ἐγγύς ἐστιν. εἴρηται δὲ κατὰ γλῶτταν, ὥσπερ τὸ διωλύγιον κακὸν σημαίνει τὸ μέγα, οὗ μνημονεύει Πλάτων ἐν Θεαιτήτῳ. R.

576 C. πολλὰ δοκεῖ] ἀντὶ τοῦ ψευδοῦ· τὸ γὰρ ψεῦδος πολυχοῦν, ἀπλοῦς δ' ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφν. R.

577 E. περὶ ὅλης εἰπεῖν ψυχῆς] τὸ γὰρ λογιστικὸν τῆς τοῦ τυράννου ψυχῆς, ὑπὸ θυμοῦ καὶ ἐπιθυμίας κρατούμενον, οὐ ποιεῖ ἂ βούλεται καθ' αὐτό, ὥστε καὶ κατὰ τὰ χεῖρονα μέρη ποιῇ ἂ βούλεται ἢ ψυχῇ, ἀλλὰ κατὰ τὸ κρεῖττον μὴ ποιούσα αὐτῆς διὰ τοῦτο λέγεται, ἥκιστα ποιήσει ἂν βουληθῇ ὡς περὶ ὅλης εἰπεῖν τῆς ψυχῆς· καὶ γὰρ οὐχ ὅλη τότε ποιεῖ. R.

587 D. εἰληφθῶ κατὰ τὴν μονάδα αὐτὴν ὁ βασιλικός, κατὰ δὲ τὸν γ' ὁ ὀλιγαρχικός, τῆς μονάδος πολλαπλασιασθείσης ἐπ' αὐτόν, κατὰ τὸν θ' δὲ ὁ τυραννικός, τοῦ γ' γεγονότος ἐφ' ἑαυτόν. τοῦ τριπλασίου ἄρα τῆς μονάδος τοῦ γ', τουτέστι τοῦ ὀλιγαρχικοῦ τοῦ πρὸς τὸν βασιλικὸν ἀφαστῶτος τριπλασίον, ὡσαύτως τριπλασίον τῷ θ' ἀριθμῷ ἀφαστήκεν ὁ τυραννικός. ἔστι δὲ οὗτος ἐπίπεδος ἀριθμὸς κατὰ τὸ μήκος τὸν γ' τὸ πλάτος τὸν θ' καὶ αὐτὸν ὄντα πολλαπλασιασθείς. εἰδῶλον δὲ τὸν τυραννικὸν φησὶ τοῦ βασιλικοῦ τὸ ἔσχατον. δύναμιν δὲ τὸν γ' καλεῖ, ὅτι δὴ καὶ ἡ μονάς καὶ αὐτὸς ὁ γ' ἐφ' ἑαυτόν καὶ ὁ θ' κατ' αὐτόν ἐπολλαπλασιάσθησαν, οὐ μὲν γ', οὐ δὲ θ', οὐ δὲ κζ' ποιήσαντα. τρίτην δὲ αὐξὴν λέγει τὴν τοῦ θ' ἐπὶ τὴν δύναμιν τὸν γ' πολλαπλασιάσαν, καὶ ποιήσαντες τὸν κζ', τὸ βάθος ἤγουν στερεὸν ἀριθμόν. δευτέρα γὰρ ἦν ἡ ἀπὸ τοῦ γ' ἐφ' ἑαυτόν γενομένου, καὶ ποιήσαντος τὸν θ', τὸ πλάτος ἤγουν τὸν ἐπίπεδον, ὥσπερ ἡ τῆς μονάδος ἐπὶ τὸν γ' πολλαπλασιάσεις πρώτη αὐξὴ τε ἦν καὶ τὸ μήκος ἐποίησεν αὐτό. τελειωθείσαν δὲ πολλαπλασιάσιν τὴν τοῦ κζ' ἐφ' ἑαυτοῖς γινομένην. αὕτη γὰρ ποιεῖ τὸν ψκθ'. R.

588 C. ἡ Χίμαιρα τὸ εἶδος ἔστι πρόσθε λέων, ὅπισθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα (τουτέστιν αἷξ), δεινὸν ἀποπνέουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο· ἦν Ἡσίοδος μὲν Τυφῶνος καὶ Ἐχιδνῆς, Ὅμηρος δὲ τραφῆναι ὑπὸ Ἀμισωδάρου φασίν. Σκύλλη δὲ Κραταίας καὶ Τυρρήνου ἢ Φόρκου, πρόσωπον ἔχουσα καὶ στήθεα γυναικός, ἐκ λαγόνων δὲ κυνῶν κεφαλὰς ἔξ καὶ πόδας δώδεκα, ὁ δὲ Κέρβερος Αἰδου μὲν κύων λέγεται εἶναι, εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, οὐρανὸν δὲ δράκοντος, κατὰ νώτου δὲ πᾶσι τοῖσιν ὄφειν εἶχε κεφαλὰς. R.

590 A. Ἐριφύλη] Κάδμος ὁ Ἀγηνόρος καὶ Τηλεφάστου λαμβάνει μὲν γυναῖκα παρὰ Διὸς Ἀρμονίαν τὴν Ἀρεως καὶ

Ἀφροδίτης, ὧν κατὰ τοὺς γάμους εὐωχοῦνται πάντες οἱ θεοί. Κάδμος δὲ παρὰ Ἥφαιστον πέπλον καὶ ὄρμον λαβὼν ἡφαιστῶ-
τευκτον, Ἀρμονίαν δῶρον γαμήλιον δίδωσιν. ὅς ὄρμος εἰς Πολυ-
νείκην τὸν Κάδμον κατήχθη ἀπόγονον. οὗτος δὲ πρὸς Ἐτεοκλέα
τὸν ἀδελφὸν περὶ τῆς Θηβῶν βασιλείας πόλεμον ἀράμενος ἄλλους
τε πολλοὺς λαμβάνει συνεργοὺς, καὶ δὴ καὶ μάντιν ἄριστον,
Ἀμφιάραον τὸν Οἰκλέους, πεισθέντα ὑπὸ τῆς γυναικὸς τῆς ἰδίας,
Ἐριφύλης τῆς Ταλαοῦ καὶ Ἀνσίππης, λαβούσης ἐπὶ τούτῳ δῶ-
ρον παρὰ Πολυνείκους τὸν ὄρμον· στρατευσάμενοι οὖν ἄλλοι
μὲν ἄλλως ἀπώλοντο. Ἀμφιάραος δὲ φεύγων ἐποχούμενος ἄρ-
ματι περὶ τὸν Ἰσμηρὸν κεραινοῦται ποταμὸν. καὶ διὰ τοῦτο
λέγεται τὴν Ἐριφύλην ἐπὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς τὸν ὄρμον δέξασθαι
ψυχῇ. R.

I.

P. 595 C. τῶν τραγικῶν] τῶν συμφορᾶς μεστῶν· ἐπὶ τῶν
τοιούτων γὰρ ταῖς τραγωδίαις ἐχρῶντο. R.

599 D. Ἀνκοῦργος Σπαρτιάτης ἢ Λακεδαιμόνιος γέροντες
τῶν Τρωϊκῶν μετὰ ἔτη υθ', ἣν δὲ κατὰ Σιμωνίδην Πρῦτανιδας
μὲν υἱός, Εὐνόμου δὲ ἀδελφός, καὶ θεῖος τοῦ Εὐνόμου υἱοῦ.
Χαριλάου τοῦ βασιλεύσαντος τῆς Σπάρτης, ἧς ἤρξε καὶ Ἀνκοῦρ-
γος αὐτὸς ἔτη ιγ', ὅτε καὶ τοὺς νόμους ἔγραψεν, ἐπιτροπεύων τὸν
ἀδελφίδου. κατὰ δὲ τοὺς πλείστους Προκλέους μὲν τοῦ Ἀριστο-
δήμου Σόος, οὗ Εὐρυπῶν, οὗ Πρῦτανις, οὗ Εὐνομος, οὗ Πολυ-
δέκτης ἐκ προτέρας γυναικός, ἐκ δὲ Διωνάσσης υἱάτερας Ἀνκοῦρ-
γος, ὃν καὶ τοὺς νόμους ἐκ Κρήτης φασὶ μετενεγκεῖν εἰς Λακε-
δαίμονα. R.

Ε. Χαρώνδας ἐκ Κατάνης, πόλεως Σικελίας, διάσημος νο-
μοθέτης τῶν Ἀθήνηθεν ἐλθόντων εἰς Θουρίους ἐποίκων. φευ-
ρόντων δὲ τῷ πατρὶ συνακολουθήσας κατώκησεν ἐν Χαλκίδι·
τὴν δὲ ὄψιν ἐλευθέριος ἦν. γενόμενος δὲ τῶν Πυθαγορείων εἰς
διηγεγεκε τῷ προτροπτικῷ. R.

Ε. Σόλων Ἀθηναῖος, Ἐξηκαστίδου υἱός, σοφὸς καὶ νομο-
θέτης καὶ δημαγωγὸς γεγονώς. οὗτος Παιδιστράτου κατειπὼν
μέλλοντος τυραννεῖν, διὰ τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπιβουλήν ἀπεδήμησεν
εἰς Αἴγυπτον καὶ Κύπρον, ἀλλὰ καὶ πρὸς Κροῖσον τὸν βασιλέα
Ἀνδῶν, εἰτα εἰς Κιλικίαν, οὗ κτίζει πόλιν Σόλους λεγομένην, ἐν
ἣ τοὺς κατοικισθέντας ὑπ' αὐτοῦ Ἀθηναίους, πολλὰ τῆς Ἑλλά-

δος φωνῆς διὰ τὸ χυμῶν βαρβαρωθῆναι παραφθεγγομένους, σολοικίζειν καὶ σολοίκους ἔλεγον, ἐξ οὗ καὶ σολοικισμός. τοῦτον τὸ μηδὲν ἄγαν. ἔγραψε δὲ νόμους οὓς ἄξοντας ἐκάλεσαν, καὶ ὑποθήκας δι' ἐλεγείας. ἔτη δὲ γεγυνώς ὀρθοῦντα ἐν Κύπρῳ τελευτῇ. R.

600 A. Θάλης Ἐξαμύου, Μιλήσιος, Φοῖνιξ δὲ καθ' Ἡρόδοτον, οὗτος πρῶτος ὠνομάσθη σοφός· εὗρε γὰρ τὸν ἥλιον ἐκλείπειν ἐξ ὑποδρομῆς σελήνης, καὶ μικρὰν ἀρχτον αὐτὸς ἔγνω καὶ τὰς τροπὰς πρῶτος Ἑλλήνων, καὶ περὶ μεγέθους ἡλίου καὶ φύσεως, ἀλλὰ καὶ ἀψυχα ψυχὴν ἔχειν ὅπως οὖν ἐκ τῆς μαγνήτιδος καὶ τοῦ ἡλέκτρον. ἀρχὴν δὲ τῶν στοιχείων τὸ ὕδωρ· τὸν δὲ κόσμον ἐμψυχον ἔφη καὶ δαϊμόνων πλήρη. ἐπαιδευθὴ ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ τῶν Ιερέων. τοῦτον τὸ γνωθὶ σαυτὸν. ἐτελεύτησε δὲ μονήρης, γηραιός, γυμνικὸν ἀγῶνα θεώμενος, ὑπὸ καύματος ἐκλυθεῖς. R.

A. Ἀνάχαρσις Γνούρου υἱὸς τοῦ βασιλέως Σκυθῶν, μητρός δ' Ἑλληνίδος· διὸ καὶ δίγλωσσος ἦν. οὗτος ἐξενώθη ἐν Ἀθηναῖς Σόλωνι, καὶ ἐπανελθὼν εἰς τὴν Σκυθίαν ἔφη Ἑλληνικὰ παραδιδάξαι, ἐτοξεύθη ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ ἀποπνέων ἔφη· διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἐσώθη, διὰ δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ πατρίδι ἀνῆρέθη. R.

B. Πυθαγόρας Μνησαρχοῦ δακτυλιογλύφου, Τυρρηνός· νέος δὲ ὢν ἦλθεν ἐκ Τυρρηνῶν εἰς Σάμον, καὶ διήκουσε Φερικύδους τοῦ Συρίου, εἶτα Ἐρμοδάμαντος, ἐν Σάμῳ ἀμφοῖν, εἶτα Ἀβάριδος τοῦ Ὑπερβορέου καὶ Ζάρατος τοῦ μάγου. μεθ' οὗς ὑπὸ Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων ἐπαιδευθῇ. εἶτα εἰς Σάμον ἐλθὼν διὰ Πολυκράτη τὸν τύραννον ἀπῆρεν εἰς Κρότωνα τῆς Ἰταλίας, καὶ τ' ἔσχε μαθητάς, προτέρους τε ἀδελφοὺς Εὐνόμον καὶ Τυρρημόν, καὶ δοῦλον Ζάμολξιν, ᾧ Γέται θύουσιν ὡς Κρόνῳ, γαμετὴν τε Θεανώ, ἐξ ἧς παῖδες Τηλαύγης ὁ σχολαρχήσας μετ' αὐτὸν καὶ Δάμων ἢ ὡς τινες Μνήσαρχος, θυγάτηρ δὲ Μνῆα, ἢ ὡς τινες Ἀριγνώτη. συνεγράψατο δὲ βιβλία τρεῖς, παιδευτικόν, πολιτικόν, φυσικόν. τὸ δὲ φερόμενον ὡς Πυθαγόρου Ἀνσιδός ἐστι τοῦ Ταραντίνου, μαθητοῦ αὐτοῦ, φυγόντος εἰς Θήβας ἐκ τοῦ ἐμπρησμοῦ καὶ καθηγησαμένου Ἐπαμεινώνδα. τινὲς δὲ καὶ τὰ χρυσᾶ ἔφη Πυθαγόρου φασὶν εἶναι. ἀπείχετο δὲ τῶν ἐμψύχων καὶ κυάμων, καὶ τὴν ψυχὴν ἔφη ἀθάνατον. ἐνενηκοντούτης δὲ

τελευτᾷ μετὰ μαθητῶν μ', ἐμπροσθέντων ἐν οἴκῳ τῇ αὐτῇ. ἄλλοι δὲ φασιν ὅτι πολεμῶν μετὰ τῶν μαθητῶν ὑπὸ Ἀκραγαντίων ἀπώλετο. R.

B. Κρεώφυλος Χίος, ἐποποιός. τινὲς δὲ αὐτὸν ἰστόρησαν γαμβρὸν Ὀμήρου ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ ὅτι ὑποδεξάμενος Ὀμήρου ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὸ ποίημα τῆς Ἰλιάδος. R.

C. Πρωταγόρας Ἀρτέμωνος, Ἀβδηρίτης. οὗτος φαστοβαστάκης ἦν, ἐντυχὼν δὲ Δημοκρίτῳ ἐφιλοσόφησε, καὶ ἐπὶ ῥητορείαν ἔσχε, καὶ πρῶτος λόγους ἐριστικούς εὔρε, καὶ μισθὸν ἔπραξε τοὺς μαθητὰς μνᾶς ῥ'. διὸ καὶ ἐπεκλήθη λόγος. τούτου μαθητῆς Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ καὶ Πρόδικος ὁ Κεῖος. ἐκαύθη δὲ τὰ τούτου βιβλία ὑπ' Ἀθηναίων· εἶπε γάρ· περὶ θεῶν οὐκ ἔχω εἰδέναι οὔτε ὡς εἰσὶν οὔτε ὡς οὐκ εἰσὶν. ἔγραψε δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Πλάτων διάλογον. πλείοντος δὲ αὐτοῦ εἰς Σικελίαν ἐτελεύτησε ναυαγῆσας ἑτῶν ἑνενηκοντα, σοφιστεύσας ἔτη τεσσαράκοντα. R.

C. Πρόδικος Κεῖος φυσικὸς φιλόσοφος, Δημοκρίτου σύγχρονος τοῦ Ἀβδηρίτου, Γοργίου δὲ καὶ Πρωταγόρου μαθητῆς. τελευτᾷ κῶνειον πιδὼν ὑπὸ Ἀθηναίων ὡς τοὺς νέους διαφθεῖων. R.

605 A. ἀντίστροφον] ἀντὶ τοῦ ἰσόστροφον. R.

D. κηδος] λύπη, ὡς νῦν, ἢ μέριμνα, ἢ ἐπὶ γάμῳ συναλλαγῇ. R.

606 D. βωμολογία ἐστὶ προσεδρεῖα τις περὶ τοὺς βωμοὺς ὑπὲρ τοῦ τι παρὰ τῶν θυνόντων λαβεῖν. μεταφορικῶς δὲ καὶ ἡ παραπλησίως ταύτῃ ὠφελείας ἕνεκά τινος κολακεία, καὶ βωμολόχος ὁ κατ' αὐτὴν διακείμενος, ἢ ὁ εὐτράπελος καὶ γελοιοποιός· τινὲς δὲ τὸν μετὰ τινος εὐτραπείας κόλακα, ἢ τὸν πανοῦργον καὶ συκοφάντην. καὶ βωμακέυματα καὶ βωμολοχεύματα, ὡς Ἀπολλόδαμος ὁ Κυρηναῖος. R.

607 B. λακέρυζα] μέγα κρᾶζουσα. R.

609 A. ἐρυσίβην] θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτῳ γιγνόμενον, ὃ λυμαίνεται τὸν καρπὸν. τινὲς δὲ νόσον ἐκ τοῦ περιέχοντος ἐπιγνηνομένην τοῖς σπέρμασιν. R.

610 E. σχολῇ] νῦν ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς. σημαίνει δὲ καὶ τὴν περί τι προσεδρεῖαν καὶ σπουδὴν, καὶ τοῦναντιον τὴν ἀπὸ τινος ἀργίαν, ἔτι δὲ καὶ τὴν κατὰ τὴν παιδευτικὴν ἐν λόγοις διατριβὴν. R.

• 611 C. τὸν Γλαυκὸν φασὶ Σισύφου καὶ Μερόπης εἶναι υἷον, γενέσθαι δὲ θαλάττιον δαίμονα. οὗτος γὰρ περιτυγῶν τῇ ἀθανάτῳ πηγῇ καὶ κατελθὼν εἰς αὐτὴν ἀθανασίας ἔτυχε, μὴ δυνηθεὶς δὲ ταύτην τισὶν ἐπιδειξάι εἰς θάλασσαν ἐρρίφη. καὶ περὶ τοὺς αἰγιαλοὺς πάντας καὶ τὰς νήσους ἅπας τοῦ ἐνίου τοῦ ἅμα τοῖς κήτεσι. μαντεύεται δὲ πάντα φανῶν· καὶ γὰρ ἐπιτηροῦσιν οἱ ἄλκις νύκτα, καθ' ἣν αὐτοῖς χοῦ σὺν πατάγῳ πολλῷ, καὶ καταδύντες εἰς τὸ κοῖλον τῆς νεῶς ἐστραμμένης αὐτῆς (ἀόρατος γὰρ ὁ δαίμων αὐτοῖς) θυμιῶσιν, ἐπευχόμενοι ἀπαλλαγὴν ὧν προαγορεύει. ὁ δὲ προσνηξάμενος τῇ πέτρῳ ὀλοφύρεται τὴν ἀθανασίαν Ἑλλάδι φωνῇ αἰολιζούσῃ, καὶ προλέγει ζώων καὶ καρπῶν φθοράν. οἱ δὲ ἐπεύχονται ἀποσιτοὶ καὶ ἀποτοὶ διατελοῦντες. R.

612 B. νέφος τὴν Ἄιδος κυνὴν φασὶν ἀθάνατον καὶ ἀφάνες, ἥγουν ἀορασίαν, ὃ περιβάλλονται οἱ θεοί, ὅταν ἐθέλωσι ἀλλήλοις μὴ γινώσκεισθαι. εἰληπται δὲ εἰς παροιμίαν ἐπὶ τῶν ἀφανῶς τι ποιοῦντων. R.

614 B. Ἦρ μὲν ἐστὶν ὁ τοῦ μύθου πατήρ, Ἀρμενίου τοῦ νομα υἱός, Πάμφυλος γένος. τοῖς δὲ μυθικοῖς πλάσμασι ποιητικῆς χάριτος δεῖ καὶ τῶν τοῦ κάλλους σχημάτων, ὧν ἡ ποιητικὴ διακορῆς. καὶ τούτῳ τὸν Ἀλκίνοῦ ἀπόλογον ἐνταῦθα παρεκλήθη φθαί φαμεν, ἥ ἐστὶ τοῦ Ὀδυσσεῶς νέκυια, καὶ τὰ ἐν Αἴδου θεάματα, τῷ ψυχούλῳ τῶν σφαγίων χρησαμένον αἵματι. ὅτι καὶ εἰς παροιμίαν παρεκλήθη τὸ τὸν περὶ τῶν ἐν Αἴδου τι λέγοντα λέγεσθαι Ἀλκίνοῦ λέγειν ἀπόλογον. ἀντιπαρατίθεται οὖν τῷ τοῦ Ἀλκίνοῦ λόγῳ ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσεῶς ῥηθέντι ὁ ὑπὸ τοῦ Ἡρόδ. πλὴν ἐκεῖ μὲν ὁ Ἀλκίνοος πρὸς εἰρήνην ὑπόκειται βλέπων καὶ τρυφήν· ἐνταῦθα δὲ γεννάδας τις ὁ Ἦρ ἰστόρηται καὶ πολεμικός, καὶ μετὰ τὸ κατὰ τὸν πόλεμον ἀποθανεῖν, ἃ χωρὶς σθείσης αὐτῷ τῆς ψυχῆς ἴδοι ἐν Αἴδου ἀπαγγέλλον δαίματα. R.

616 A. ἀσπάλατός ἐστι φυτόν ἀκανθῶδες. R.

621 B. μῦθος ἐσώθη] τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς προστιθέναι τοῖς μύθοις ἔθος ἦν, ὅτι μῦθος ἀπώλετο, δεικνύναι βουλομένοις ὡς ἄρα οἱ μῦθοι λέγουσι μὴ ὄντα, καὶ ἅμα ἐρρήθησαν καὶ οὐκ εἰσὶν. Πλάτων δὲ τούναντίον πανταχοῦ σώζεσθαι τε καὶ σώζειν φησὶ τοὺς μύθους τοὺς παρ' αὐτῷ, μάλα γε εἰκότως. τῶν γὰρ ὄντων εἰσὶν ἐξηγηταί, καὶ ὠφέλιμοι διὰ τοῦτο. τοὺς γὰρ πιθο-

ένους αὐτοῖς ἐπανάγουσιν αὐτοφυῶς ἐπὶ τὴν τῶν ὄντων ἀλήθειαν, καίπερ ἄνευ εἰκότων καὶ ἀποδείξεων διδάσκοντες, ὥς ἂν αἰς ἀδιαστροφῶσι ἡμῶν προλήψει περὶ τῶν πραγμάτων συνάγοντες. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΙΜΑΙΟΝ.

Ὑπόθεσις. Σωκράτης εἰς Πειραιᾷ ἀφικόμενος τῆς τῶν ἐνδοδεῖων ἑορτῆς ἕνεκα καὶ πομπῆς, διελέκται περὶ πολιτείας καὶ πρὸς τε Πολέμαρχον τὸν Κεφύλου καὶ Γλαῦκωνα καὶ Ἀδείμαντον καὶ δὴ καὶ Θρασύμαχον τὸν σοφιστὴν. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ τῆς ἡμέρας ταύτης ἐν ἄστει πρὸς Τίμαιον καὶ Ἐρμοκράτη καὶ Κριτίαν καὶ τέταρτον ἐπὶ τούτοις ἄλλον ἀνώνυμον διηγεῖται τὴν Πειραιεὶ ξυνουσίαν, ὥς ἐν τῇ Πολιτείᾳ ὑπόκειται. διηγησάμενος δὲ παρεκάλεσε καὶ τοὺς ἄλλους οἰκείους αὐτῶν ἀνταφεστιᾶσαι λόγοις τῇ ταύτης ὑστεραίᾳ. συνελθύνθασιν οὖν ἀκροσόμενοι τε καὶ ἐροῦντες εἰς τήνδε τὴν ἡμέραν, τρίτην οὖσαν πό τῆς ἐν Πειραιεὶ συνουσίας. ἐν τε γὰρ τῇ Πολιτείᾳ τὸ κατέστην χθὲς εἰρηται, κἀνταῦθα τὸ τῶν χθὲς μὲν δαιτυμόνων, τὰ οὖν δὲ ἐστιατέρων. πάρεσι δὲ εἰς τήνδε τὴν ἀκρόασιν οὐ πάντες, ἀλλ' ὁ τέταρτος δι' ἀσθένειαν ἀπολείπεται. R.

P. 17 A. ὁ Ἀττικὸς, φησὶν ὁ Πρόκλος, ὁρθῶς περὶ τοῦ τεύχεος τοῦδε ἐπισημαίνεται. ἔοικε γὰρ ὁ ἀπολειπόμενος οὗτος εἶναι τῶν μετὰ Τίμαιον ξένων. διὸ καὶ ὁ Σωκράτης αὐτὸν ἐρωτᾷ τὸν Τίμαιον ὅπου ποτὲ εἴη ὁ τέταρτος, καὶ ἐκεῖνος ὥς περὶ αἰτιθεῖον τινὸς ἀπολογεῖται, τὴν ἀπουσίαν ἀναγκαίαν αὐτῷ καὶ βουλητὸν δεικνύς. R.

B. ἀνταφεστιᾶν φησὶν, ἀλλ' οὐκ ἀνθεστιᾶν· ἡ γὰρ ἀφεστιᾶσις τὴν ὁλοτελή τῆς ἐστιᾶσεως ἀποπλήρωσιν συνέλληφεν. R.

18 C. εὐμνημόνευτον] ὅτι τὸ ἄηδες εὐμνημόνευτον· κινεῖ γὰρ μᾶλλον τὴν φαντασίαν ὥς παράδοξον, καὶ τὸν τύπον ἐαυτοῦ τρανέστερον ἡμῖν ἐντίθησιν. R.

E. ὑπὸ γὰρ τῶν ἀρχόντων κατὰ τὸ καθήκον ἐκάστω λάθρα ἀνελκίσαντων νιγνυμένων τῆς συνέρξεως καὶ οὐ φανερώς, ὑπολαμ-

βάνειν ἀνάγκη τυχερῶς τοὺς φαύλους συναρμόζεσθαι αὐτοὺς ταῖς φαύλαις καὶ οὐ κατὰ τινα πρόνοιαν. R.

19 C. ὅτι Σωκράτης ποθεῖ μετὰ τὴν πολιτείαν ταύτην ἰδεῖν κινουμένην τὴν πόλιν τὴν κατὰ αὐτὴν εἰς ἀγῶνας καὶ ἄθλους, ἵνα μετὰ τὴν εἰρηνικὴν ζωὴν, ἣν παραδέδωκε, τὰς περιστατικὰς ἐνεργείας ἱστορήσῃ. R.

20 A. Τίμαιος ἐκ Λοκρῶν τῶν Ἐπιζεφυρίων, τῆς ἐν Ἰταλίᾳ πόλεως, φιλόσοφος Πυθαγόρειος, ἔγραψε μαθηματικά τε καὶ περὶ φύσεως σύγγραμμα, τὸν Πυθαγορικὸν τρόπον. ἔνθεν ὁ Πλάτων καὶ τὸν διάλογον εἰς αὐτὸν ἔγραψε, καθὰ καὶ ὁ σιλλογράφος φησὶ περὶ αὐτοῦ·

πολλῶν δ' ἀργυρίων ὀλίγην ἡλλάξατο βίβλον,
ἐνθεν ἀφορμηθεὶς τιμαιογραφεῖν ἐπεχείρει.

ἐκ ταύτης τῆς πόλεως καὶ Ζάλευκος ὁ νομοθέτης ἦν. ὁ δὲ Κριτίας ἦν μὲν γενναῖος καὶ ἀδράς φύσεως, ἥπτετο δὲ καὶ φιλοσόφων συνοουσιῶν, καὶ ἐκαλεῖτο ἰδιώτης μὲν ἐν φιλοσόφοις, φιλόσοφος δὲ ἐν ἰδιώταις. ἐτυράννευσε δὲ καὶ αὐτός εἰς τῶν ἁ' γεγονώς. ὁ δὲ Ἐρμοκράτης Συρακούσιός ἐστι στρατηγός, κατὰ νόμον ζῆν ἐφιέμενος· διὰ καὶ πολιτικῆς πῶς μετείχε καὶ φιλοσοφίας. R.

D. ἄκουε δὴ] τοῦτο παροιμιῶδες ἐστίν ἐφ' ὧν ἐκκαλεῖσθαι βουλόμεθα τὸν ἀκούοντα, ἴσον ὃν τῷ δέχοντι δὴ τὰ ἄξια ἀκοῆς. R.

E. οἰκείοις] λέγονται γὰρ οἰκείοι καὶ οἱ συγγενεῖς. R.

E. ἐν τῇ ποιήσει]

εἰπέμεναι Κριτίῃ ξανθότοριχι πατρός ἀκούειν·

οὐ γὰρ ἀμαρτινὸν πείσεται ἡγεμόνι. R.

E. Κριτίαν ἡμέτερον πάππον] Ἐξηκαστίδης, Σόλων, Δραπίδης, οὗ Κριτίας ὁ πρῶτος, οὗ Κάλλαισχος, οὗ Γλαύκων, Κριτίας ὁ δεύτερος, Περικτιόνη, Χαρμίδης, Πλάτων, Γλαύκων, Ἀδείμαντος. R.

21 A. Κριτίας] ὁ παλαιὸς δηλαδή. R.

B. Ἀπατούρια ἑορτὴ Ἀθήνησιν εἰς Διόνυσον, ἐκ τοῦδε· Μελάνθιος ἀντὶ Θυμοίτου τοῦ βασιλέως Ἀθηναίων Ἐάνθω μονομαχῶν τῷ Βοιωτῷ ἠπάτησεν αὐτὸν εἰπὼν· παρὰ τὴν ὁμολογίαν, ὃ Ἐάνθε, δεύτερος ἦκεις. τοῦ δὲ Ἐάνθου ἐπιστραφέντος, ἵνα ἴδαι τὸν δεύτερον, αὐτὸν μὲν μηδὲνα ἰδεῖν, Μελάνθιον δὲ τοῦτον ἐξ ἐπιδρομῆς ἀνελεῖν, καὶ οὕτως ἐξ ἀπάτης κινήσαι Ἀθη-

ναλους, ὑπὲρ Οἰνόης πολεμοῦντας Βοιωτοῖς. ἐώρταζον δὲ ἡμέρας τρεῖς, ὧν ἡ πρώτη ἐκαλεῖτο ἀνάρρυσις (τὰ γὰρ θύματα λέγεται ἀναρρῦματα, παρὰ τὸ ἄνω ἐρπύμενα θύεσθαι· καὶ γὰρ ἐν ταύτῃ πολλὰ ἐθύετο), ἡ δὲ δευτέρα δορυπία, καθ' ἣν εὐαχίαι καὶ δεῖπνα πολλὰ, ἡ δὲ τρίτη κουρεῶτις· ἐν ταύτῃ γὰρ τοὺς κόρους ἐγγράφον εἰς τοὺς φράτερας, τριετείς ἢ τετραετείς ὄντας. ἐν ἡ καὶ τῶν παίδων οἱ ἐντροχεστότεροι ποιήματα ἅττα ἤδον, τὰ τῶν παλαιῶν βραψυδοῦντες. R.

B. φρατέρων] Ἀθήνησιν αἱ φυλαὶ μετὰ μὲν Ἰωῖα τέσσαρες, ἀπὸ δὲ Κλεισθένους δέκα, μετὰ δὲ ταῦτα δώδεκα. διηρέθη δὲ ἐκάστη εἰς τρία, καὶ τὸ τρίτον ἐκλήθη τριττύς, εἴτα πατριά καὶ φρατρία, καὶ φράτερες οἱ εἰς τὴν αὐτὴν φυλὴν ταττόμενοι καὶ φρατρίαν ὡς ἀλλήλων συγγενεῖς, καὶ εἰς τοὺτους τοὺς φράτερας ἡ ἐγγραφή τῶν κόρων ἐρίγνεται. R.

D. τί, τὸ ἔργον· πῶς, τίνα τρόπον· παρὰ τίνων, τῶν διασσωσμένων αὐτὸ μέχρι τῆς Σόλωνος ἀκοῆς. R.

E. Σαΐτικὸς] ἐκ τῶν Μακεδῶν Αἰγυπτιακῶν. ἐπτακαιδεκάτῃ δυναστεία ποιμένες ἦσαν ἀδελφοὶ Φοίνικες ξένοι βασιλεῖς, οἱ καὶ Μέμφιν εἶλον, ὧν πρῶτος Σαΐτης ἐβασίλευσεν ἔτη ιδ', ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαΐτης νομὸς ἐκλήθη· οἱ καὶ ἐν τῷ Σεθρῶτι νομῷ πόλιν ἐκτίσαν, ἀφ' ἧς ὁρμώμενοι Αἰγυπτίους ἐχειρῶσαντο. δεύτερος τούτων Βυῶν ἔτη μ', τρίτος Ἀρχάης ἔτη λ', τέταρτος Ἀφωφίς ἔτη ιδ' // ργ'. ὁ δὲ Σαΐτης προσέθηκε τῷ μηνὶ ὥρας ιβ', ὡς εἶναι ἡμερῶν λ', καὶ τῷ ἐνιαυτῷ ἡμέρας ε', καὶ γέγονεν ἡμερῶν τεξέ. R.

E. νομὸς] ἀπὸ τοῦ κενεμῆσθαι τὴν γῆν οὕτω λέγεται. R.

E. σημειῶσαι ὅτι τὴν Σάιν ἀκίνητον φησιν ὑπὸ σεισμῶν. διὸ καὶ Αἰγύπτιοι εἰς τὴν ἄρκτον αὐτὴν ἱερατικῶς ἀναπέμπουσιν, ὡς μετέχουσάν τινος ἐκείθεν ἀπορροίας, διὰ τὸν περὶ τὸν πόλον τόπον δεξαμένην ἑδραλαν στάσιν. R.

22 A. Φορωνεύς Ἰνάχου καὶ Μελίας, Ἀργείων βασιλεὺς. Νυβη δὲ τούτου παῖς καὶ Τηλοδίκης τῆς Σούθου. Δευκαλίων δὲ καὶ Ἐπιμηθεὺς Προμηθέως καὶ Κλυμένης. Πύρρα δὲ Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας τῆς ὑπὸ Θεῶν πεπλασμένης. R.

A. ὅτι τρεῖς ἱστοροῦσι γενέσθαι κατακλυσμούς, πρῶτον τὸν ἐπὶ Ὠγύγῳ, ὅς ἦν τῆς Ἀττικῆς βασιλεὺς, δεύτερον τὸν ἐπὶ Δευκαλίωνος, ὅτε καὶ τὰ κατὰ Θετταλίαν ὄρη διέστη καὶ τὰ ἐκτὸς

Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα, τρίτον τὸν ἐπὶ Δαρδάνου τοῦ Διὸς καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἀτλαντος, ὃς Δάρδανος ἐβασίλευσε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν τῆς ἀντίπερα Σαμοθράκης ἠπείρου, διὰ σχεδιάς αὐτόσε κομισθείς. R.

B. τινὰ] Πατένειτ τοῦνομα. R.

C. ὅτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους γενέσθαι φασὶ τὸν τε πρὸς Θεσσαλίαν καὶ τοὺς ἐκείνη τοποὺς κατακλυσμὸν, καὶ τὴν ἐν Αἰθιοπία ὑπὸ τοῦ Φαέδοντος ἐκπύρωσιν. R.

D. παρὰλλαξιν τὴν ἀσυμμετροίαν τῶν ἐν γῇ πρὸς τὰς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἡκούσας εἰς αὐτὴν ἀπορροίας φησί· συμμέτρως γὰρ ἔχοντα διαμένει, ἀσυμμέτρως δὲ φθίβεται. ἢ τὸν τῶν οὐρανίων ποικίλον σχηματισμὸν· οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ κατὰ οὐρανὸν περὶ γῆν ἰόντες, καὶ ἄλλοτε ἄλλα σχήματα δεικνύντες διὰ τὰς ποικίλας νοήσεις τῶν ψυχῶν· γράμματα γὰρ ἐκεῖνα τὰ σχήματά ἐστι καὶ τύποι τινὲς δραστήριοι δι' ἐκείνους. R.

D. λυόμενος] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ λύων τῆς ἀπορίας ὁ Νῆλος ἡμᾶς. R.

E. κατὰ δὲ τήνδε] κατὰ τὴν ἀνω Αἴγυπτον δηλονότι· κατὰ γὰρ τὴν κάτω, ἣν ἔργον τοῦ ποταμοῦ φησὶν Ἀριστοτέλης, ὄμβροι εἰσάθαι γίνεσθαι. ἐπανιέναι δὲ λέγει οὐ τὸ κάτωθεν ἀναβλυσθαινεῖν, ἀλλὰ τὸ τὸ ὕδωρ ἀλλαχόθεν αὐξόμενον ἀνωτέρω τῆς γῆς χωρεῖν, ὑδάτων καταρροηνηγμένων εἰς τὸν Νεῖλον ἐξ ἄλλων τόπων τῶν κατὰ τὰ Σελήναια ὄρη, ἀφ' ὧν αἱ τοῦτον πηγαί, ἐκ τῆς γιγνομένης ἐν αὐτοῖς πιλήσεως τῶν νεφῶν ὑπὸ τῶν Ἑτησίων ἀνέμων, ὡς Θεόφραστος φησί. ταῦτα δὲ τὰ ὄρη ὑψηλότατά ἐστι. R.

23 A. διαφορὰν ἔχον] ἀντὶ τοῦ παραδόξως ἐκβεβηκός. R.

A. πάλιν δι' εἰωθότατον] ὅτι κατὰ τινὰς ἐπιτελοῦνται περιφορὰς καὶ αἱ τοιαῦται φθοραί, ἐχούσας τινὰ καὶ αὐτὰς ἀκολουθίαν πρὸς τὴν ὅλην τοῦ θείου γεννητοῦ περίοδον. R.

D. Γῆς τε καὶ Ἡφαίστου] Ζεὺς Μῆτιδι συνελθὼν καὶ γενομένην ἔγκυον καταπίνει, ἐπεὶ περ ἔλεγε παῖδα γεννήσειν μετὰ τὴν μέλλουσαν ἐξ αὐτῆς γενναῖσθαι κόρην, ὃς δυναστεύσει οὐρανοῦ. ὡς δ' ὁ καιρὸς τῆς ταύτης ἐνέσθη γεννήσεως, δεῖται Ἡφαίστου πρὸς τοῦτο συνεργοῦ, ὡς κατὰ τῆς κεφαλῆς πλῆξιεν αὐτόν· ἐπὶ ταύτης γὰρ ἐκνοφόρει τὸ ἔμβρυον. ὁ δὲ οὐκ ἄλλως ὑπακούσας κατένευσεν, εἰ μὴ τῇ γεννωμένῃ συγχωρηθεῖη συν-

ελθεῖν εἰς εὐνήν. ὑποστάντος δὲ τοῦ Διὸς, πελέκει τούτου τὴν κεφαλὴν Ἥφαιστος πλήττει. καὶ γεννᾶται μὲν οὕτως ἐξ αὐτῆς Ἀθηναῖ, ἐπιδιώκων δὲ αὐτὴν Ἥφαιστος ἀποσπέρμαίνει μὲν εἰς τὸν ταύτης μηρὸν, ἥ δὲ λαβοῦσα ἔριον τὸ σπέρμα ἐξέμαξεν, ἔρριπέ τε εἰς γῆν. καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐρίου καὶ τῆς χθονὸς δρακοντόπους ἄνθρωπος ἐγένετο, Ἐριχθόνιος τοῦνομα. τοῦτ' οὖν ἐνταῦθά φησιν, ὅτι Ἀθηναῖοι τούτου λέγουσι γενέσθαι παρ' αὐτοῖς αὐτόχθονα. R.

24 Α. παραδείγματα νῦν, ὥς φησι Πρόκλος, τὰς εἰκόνας καλεῖ, ἐπεὶ περ αὐταὶ γίνονται παραδείγματα τοῖς ἀπ' αὐτῶν ἀναπεμπομένοις, καὶ δι' αὐτῶν τὰ πρῶτα γινώσκουσιν. R.

Γ. μαθήματα] γεωμετρία, ἀστρονομία, λογιστική, ἀριθμητική, καὶ αἱ ταύταις συγγενεῖς. R.

Ε. Εὐρώπη κέκληται ἀπὸ Εὐρώπης τῆς Ἀγένορος ἢ Φολυκος ἢ Τιτυοῦ, Ἀσία δὲ ἀπὸ Ἀσίας τῆς Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, Αἰθὺν δὲ ἀπὸ Αἰθύνης τῆς Ἐπάφου, βασιλέως Αἰγύπτου, καὶ Μίμψεως τῆς Νείλου· οἱ δὲ Ἀμφιρροῆς. R.

Ε. Ἀτλαντικοῦ πελάγους] τὸν Ἡρακλέα λόγος πολλὰς ἀβάτους διαπορευθέντα εἰς τὸν Ἀτλαντα, τὸ ὄρος, ἐξ οὗ καὶ τὸ πέλαγος ὠνομάσθαι, ἐλθεῖν· ὃ ἐξ Ἀτλαντος τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Κλειτοῦς καλεῖται, οὗ διὰ τὸ ὕψος ἐπ' αὐτοῦ φέρεσθαι φασὶ τὸν οὐρανόν. καὶ γὰρ τοῦ αἰθέρος αὐτοῦ λέγει Μάρκελλος τὴν τοῦδε ναυεῖν κορυφὴν. καὶ σκιὰν ἐκπέμπειν ἄχρι πεντακισχιλίων σταδίων· ἀπὸ γὰρ θ' ὥρας ἡμερινῆς κρύπτεσθαι τὸν ἥλιον ὑπ' αὐτοῦ μέχρι τελέως καταδύσεως. καὶ ὁ Ἄθως ἐπὶ ἑπτακισίους σταδίους ἕως Ἀήμονος σκιάζει. Πτολεμαῖος δὲ τὰ Σελήναϊα ὄρη τὸ ὕψος ἄπλετον ἔχειν φησί. καὶ Ἀριστοτέλης τοῦ Κανκιάσου τὴν κορυφὴν τὸ τρίτον μετὰ δυσμᾶς καὶ τὸ τρίτον πρὸ ἀνατολῶν μέρος τῆς νυκτὸς ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίων καταυγάζεσθαι. R.

Ε. Ἡρακλέους στήλας] Ἡρακλῆς ἤκε μὲν εἰς Ἐρύθειαν, ἡ νῆσός ἐστιν Ὠκεανοῦ κειμένη πλησίον, ἡ νῦν Γάδειρα καλεῖται, ἐπὶ δὲ τῷ τὰς βοῦς ἀγαγεῖν Γηρυόνου τοῦ Χρυσάορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ, ὃς ἦν τρία σώματα ἔχων συμφυέντα ὡς ἐν ἀπὸ λαγόνος τε καὶ μηρῶν, εἶχε δὲ βοῦς φοινικᾶς, βοῦκαλον Εὐρυτιῶνα, κύνα φύλακα Ὀρθρον δικέφαλον, τὸν Ἐχίδνης καὶ Τυφῶνος. δι' Εὐρώπης οὖν πορευθεὶς Αἰθύνης ἐπέβη, καὶ

παρελθὼν Ταρτηρσὸν ἴστησι μὲν σημεῖα τῆς πορείας ἐπὶ τῶν ὄρων Εὐρώπης καὶ Αἰβύης ἀντιστοίχους δύο στήλας, ἐλαύνει δὲ πρὸς Εὐρυσθέα τὸν Τίρυνθος βασιλεῖα τὰς βοῦς, ἣ προσετάρη ὑπ' αὐτοῦ. R.

Ε. ἡ δὲ νῆσος] ὅτι μὲν ἐγένετο τοιαύτη τις νῆσος καὶ τηλικαύτη, δηλοῦσί τινες τῶν ἱστορούντων τὰ περὶ τῆς Ἑξω θαλάσσης. εἶναι γὰρ καὶ ἐν τοῖς αὐτῶν χρόνοις ἐπὶ τὰ μὲν νήσους ἐν ἐκείνῳ τῷ πελάγει Περσεφόνης ἱεράς, τοεῖς δὲ ἄλλας ἀπλέτους, τὴν μὲν Πλούτωνος, τὴν δὲ Ἀμμωνος, μέσῃν δὲ τούτων ἄλλην Ποσειδῶνος χιλίων σταδίων τὸ μέγεθος, καὶ τοὺς οἰκούντας ἐν αὐτῇ μνήμην ἀπὸ τῶν προγόνων διασώζειν περὶ τῆς Ἀτλαντίδος, οὕτως γενομένης νήσου ἐκεῖ παμμεγεθεστάτης, ἣν ἐπὶ πολλὰς περιόδους δυναστεῦσαι πασῶν τῶν ἐν τῷ Ἀτλαντικῷ πελάγει νήσων, Ποσειδῶνος καὶ αὐτὴν οὕσαν ἱεράν. ταῦτα μὲν οὖν Μάρκελλος ἐν τοῖς Αἰθιοπικοῖς γέγραπεν, ἡμεῖς δὲ ἀπὸ τῶν Πρόκλου ἐξελόντες παρεθέμεθα. R.

25 Α. βασιλείων] δέκα γὰρ βασιλεῖς ἦσαν ἐν αὐτῇ τεχθέντες δίδυμοι πεντάκις· καὶ τὰλλα δὴ τὰ ἐνταῦθα λεγόμενα ἐν τῷ Κριτίᾳ διαρρηθὴν ἱστόρηται. Ποσειδῶνος δὲ καὶ Κλειτοῦς οὗτοι, ὧν ὁ πρῶτος, ὡς ὁ Πρόκλος φησί, Ἀτλας ἐκαλεῖτο, ἔξ οὗ καὶ ἡ νῆσος ὠνόμασται. R.

Β. Αἴγυπτος κέκληται ἀπὸ Αἰγύπτου τοῦ Βήλου καὶ Ἀγχιρρόης τῆς Νείλου, τοῦ βασιλέως Αἰγυπτίων. τοῦτον ὁ πατήρ ἐν Ἀραβίᾳ κατοικίζει· ὁ δὲ καταστρεφάμενος τὴν Μελαμπόδων χώραν ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον. R.

Β. Τυρρηνία δὲ ἀπὸ Τυρρηνοῦ τοῦ Ἀγρωῶνος τοῦ Ἀτρός τοῦ Ἀνδοῦ, καὶ δὴ καὶ τὸ Τυρρηνικὸν πέλαγος, οὗτος κατὰ χρημὸν ἐκ Ἀνδίας ἀπάρας εἰς τοὺςδε ἀρίκετο τοὺς τόπους, ἐκ Σαρδοῦς τε τῆς αὐτοῦ γυναικός, ἀφ' ἧς καὶ κατὰ Ἀνδίαν Σαρδεῖς ἡ πόλις, καὶ ἡ ἀργυρόφλεψ νῆσος τὸ πρὶν Σαρδῶ νῦν ὀνομάζεται. R.

Γ. Πρόκλου. ὅτι ὅπου ἄμα σεισμὸς γίνεται κατακλυσμὸς· κύμα τούτου τοῦ πάθους αἴτιον. ὅταν γὰρ τὸ τὸν σεισμὸν ποιῶν πνεῦμα, μηδέπω ῥέον ὑπὸ γῆν, τὴν θάλατταν ὑπὸ τινος ἐναντίου πνεύματος αὐτῷ κινουμένην ἐξ ἐναντίας φερόμενον ἀπώσκει μὲν εἰς τοῦπίσω μὴ δυνηθῇ διὰ τὸν προωθούντα ἀνεμὸν αὐτήν, ἰστὰ δὲ καὶ ἐμποδίζον αὐτῆς τὴν πρόοδον αἴτιον γίγνεται

τοῦ πολλὴν ὠθομένην ὑπὸ τοῦ ἐναντίου τούτῳ πνεύματος ἀθροισθῆναι, τότε δὴ, πολλῆς τῆς θαλάττης γενομένης διὰ τὸ ἀπ' ἐναντίας ὠθοῦν, αὐτὸ μὲν ὑπὸ γῆν ἔδω, τῆς ῥοῆς ἀθρόας ἐπιρρυθείσης, καὶ ἐποίησε τὸν σεισμόν, ἣ δὲ θάλασσα ἐπέκλυσε τὸν τόπον. τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον καὶ περὶ Ἀχαίαν γενέσθαι τὸν σεισμόν ἅμα καὶ τὴν τοῦ κύματος ἔφοδον τοῦ ἐπικλύσαντος τὰς παραθαλασσίους πόλεις, Βοῦραν καὶ Ἑλίην. R.

D. κάρτα, λίαν, μεγάλως. R.

D. τοῦτο καὶ οἱ τοὺς ἐκείνῃ τόπους ἱστοροῦντες λέγουσιν, ὡς πάντα τεναγῶδη τὸν ἐκεῖ εἶναι χώρον. τέναγος δὲ ἐστὶν ἰλύς τις ἐπιπολάζοντος ὕδατος οὐ πολλοῦ καὶ βοτάνης ἐπιφαινομένης τούτῳ, ἢ πηλώδη πελάγη, ἢ διάβροχοι ἢ κάθυγροι τόποι. R.

40 C. ἰλλομένην φησὶν ὁ Συμπλίκιος καὶ ὅσοι συνηγοροῦσι τῷ Πλάτῳ, τοῦ Ἀριστοτέλους εἰλουμένην ἀναγινώσκοντος καὶ τούτου τὸν Πλάτωνα ταῖς εὐθύναις ὑπάγοντος τὴν γῆν εἰλεῖσθαι καὶ στρέφεσθαι φάσκοντα. T.

52 E. πλοκάνων] πλόχανόν ἐστι πλέγμα, ᾧ ὁ σῖτος καθάιρεται. R.

76 A. λέμμα φλοιός, λέπισμα. R.

81 B. δροόχων] τὰ στηρίγματα τῆς πηγνυμένης νεῶς δροόχους φασίν. R.

84 B. εὐρώτος] σεσηπυίας ὑγρότητος. R.

B. σφακέλισαν] σφακελισμός ἐστὶ σήψις μυελοῦ, καὶ σφάκελος ἢ μετὰ σπασμοῦ τῆς χολῆς πρόεσις. ὁ δὲ σπασμός οὗτος μετὰ φλεγμονῆς. ἱατροὶ δὲ τὴν μελανίαν ἢ τὴν σφοδρὰν ὀδύνην, ἔνιοι δὲ τὴν τῶν ὀστέων σήψιν. λέγεται δὲ καὶ ὁ σφηνγμός καὶ ὁ παλμός. ἀλλὰ καὶ ὁ μέσος τῆς χειρὸς δάκτυλος. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΡΙΤΙΑΝ.

P. 108 D. μελλητέον] ὑπερθετέον ἐστίν. R.

109 C. σημειῶσαι τὸ ἐκ προύμνης, οἶμαι, τὸ ἐνδοθεν. R.

110 D. Ἰσθμός γῆ στενὴ καὶ ἀμφιθάλασσος, καθ' ἣν ἢ Ἀχαία τῇ Πελοποννήσῳ συνάπτεται. R.

D. Κιθαιρῶν ὄρος Βοιωτίας, Πάρνης δὲ ὄρος μεταξὺ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, πλησίον Πανάκτου. R.

E. Ὠρωπὸς πόλις Βοιωτίας. R.

E. Ἀσωπὸς ποταμὸς Βοιωτίας. R.

111 B. φελλεὺς τόπος σκληρὸς ποσῶς καὶ πετρώδης, συνερῆς δέ. οἱ δὲ τὸν ἐξ ἐπιπολῆς πετρώδη. R.

B. σᾶ τὰ σῶα μονοσυλλάβως φασὶν Ἀττικοί, καὶ τὸν σῶον σῶν. καὶ ἡ σῶα σᾶ παρ' αὐτοῖς. R.

112 A. Ἥριδανὸς καὶ Ἰλισσὸς καὶ ἀλλαχοῦ μέν, ἀλλ' οὗτοι ἐν τῇ Ἀττικῇ. R.

A. Πνύξ τόπος Ἀθήνησιν, ἐν ᾧ ἐκκλησίαι ἐγίνοντο πάλαι μὲν πᾶσαι, ὕστερον δὲ ἅπαξ, ὅταν τὸν στρατηγὸν χειροτονῶσιν. ἐκλήθη δὲ οὕτως ἦτοι ἀπὸ τοῦ πυκνοῦσθαι τὸν ὄχλον ἐκεῖ, ἢ ἀπὸ τοῦ πυκνὰ εἶναι τὰ περὶ αὐτὴν οἰκήματα. R.

A. Ἀνκαβηττός ὄρος τῆς Ἀττικῆς. εἴρηται δὲ οὕτως διὰ τὸ λύκοις πληθύνειν. R.

B. ξυσσίτια τὰ δεῖπνα ἃ κοινῇ ποιοῦνται Λακεδαιμόνιοι. καλεῖται δὲ καὶ φιλήτια, ἐπεὶ φιλίας συναγωγὰ ἐστίν.

D. εὐκράς εὐκρατος ἢ εὐκέφαλος, ὡς Εὐριπίδης Ἀντιόπη.

115 B. ἀκρόδρυα κοινῶς οἱ τῶν δένδρων καρποί.

B. μεταδόρπια] ἐπίδειπνα.

D. τὸ πλεῖθρον ἐστὶ ποδῶν ἑξ' ἴμοιρον.

D. στάδιόν ἐστι μέρος τι μίλιον ἑβδομον τεσσαρεσκαίδέκατον· τὸ γὰρ μίλιόν ἐστι ἑξ' στάδια.

116 C. φιλῦσαι ἐπὶ τοῦ πατρός, ἐπὶ δὲ μητρὸς γεννῆσαι. καὶ φιλῦων ὁ γεννῶν, καὶ τὸ γέννημα φῖτυ, ὡς Εὐπολις Ἀντολύκῳ· ἀτὰρ ἡγάρες καινὸν * τὸ * φῖτυ τῶν βοῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΙΝΩΑ.

P. 315 B. Καρχηρόνιοι] Καρχηδῶν ἐν Αἰβύῃ πόλις διάσημος, ἧς οἱ πολῖται οὗτοι. R.

C. Ἀθάμας Αἰόλου τοῦ Ἑλληνος καὶ Αἰναρέτης τῆς Δηϊμάχου, βασιλεύων Βοιωτίας, ἐκπίπτει διὰ τινος τύχης αὐτῆς.

ὥπερ ὁ Πύθιος χρᾶ ἐκέισε κατοικεῖν, οὐ ὑπ' ἀγρίων ζώων ξενισθῆ. ἔλθόντος δὲ καθ' ἣν χώραν λύκοι κρέα προβάτων διενέμοντο, αὐτοὺς μὲν διὰ δέος φασὶ φυγεῖν, συνέντα δὲ τοῦτον οἰκῆσαι τε αὐτοῦ, καὶ τῇ Ἀθαμαντίᾳ καὶ τοῖς ἀπ' αὐτοῦ τῆς οἰκείας κλήσεως μεταδοῦναι. R.

C. ἐρχομαιστρίας] τὰς χάς τοῖς τετελευτηκόσιν ἐπιφεροῦσας, ὡς ἐπὶ τοῦδε. ἔλεγον δὲ καὶ τὸ βλάψαι καταχτροῖσαι, ὡς Ἀριστοφάνης. λέγονται δὲ καὶ ὅσαι τοὺς ἐναγείς καθαίρουσιν, αἷμα ἐπιχέουσαι τοῦ ἱερείου. ἔτι δὲ καὶ αἱ θορηγήτραι, καὶ δὴ καὶ αἱ μαῖαι αἱ ἐπιθεῖσαι ἐν χύτραις τὰ βρέφη. R.

316 A. ἀλλ' αἰε] τὸ ἀλλὰ λαμβάνεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἔστω, καὶ ἀντὶ τοῦ ὅταν δέ, καὶ ἀντὶ τοῦ ἔπειτα δέ. R.

318 B. Μαρσύας Τάρνιδος ὁ πρῶτος μετὰ Ἀθηναίων αὐλῶν εὐρετής, εἶτα Φρυγίου καὶ Μιξολυδίου ἀρμονίας. οὗτος ἐς τοῦτον προῆλθεν αὐλητικῆς, ὡς περὶ αὐτῆς ἑρῖσαι Ἀπόλλωνι, τοῦ πλεονεκτήσαντος τὴν κρῖσιν ποιουμένων Μουσῶν, καὶ δὴ νικηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ δίδωσι δίκην τῆς ἥττης τὸ δέγμα δαρεῖς· οὐ δὴ ἀπὸ τοῦ σώματος ὁνέτος αἵματος ποταμός προῆλθεν ὁ τούτου ὀμώνυμος. Ὀλυμπαν δὲ τινες οὐ Φρύγα, Μυσὸν δὲ φασι, καὶ τοῦτον γενέσθαι πρῶτον κρουμάτων εὐρετήν. R.

319 B. ἐννέωρος] ἐνναέτης· ὥρος γὰρ ὁ ἐνιαυτός· ἡγοῦν ἀπὸ ἐννέα ἔτων ἄρξας, ἢ ἐννέα ἔτη βασιλεύων. R.

E. συμπαίστην] συμπαίγμονα. R.

321 A. ἐντείνοντες] πληγὰς διδόντες. R.

A. τοὺς δασμοὺς] Αἰγέως τοῦ Πανδύλονος βασιλεύοντος Ἀθηναίων, κατὰ τὴν τῶν Παναθηναίων ἑορτὴν Ἀνδρογέως ὁ Μίνω πάντας ἀγῶνας νικᾷ. τοῦτον Αἰγεὺς στέλλει μὲν ἐπὶ τὸν Μαραθώνιον ταῦρον, διαφθείρεται δὲ ὑπ' αὐτοῦ, ἢ ὡς τινες, πορευόμενος ἐπὶ Θήβας διὰ τὸν Αἰῶνα ἀγῶνα πρὸς τῶν ἀνταγωνιστῶν διὰ φθόνον ἀπόλλυται. ὁ μαθὼν Μίνως Ἀθήνας τε πολεμεῖ καὶ Μέγαρα εἶλε, μὴ οἷός τε δ' ὦν πορθῆσαι ταύτας, εἴγεται τῷ Διὶ πατρὶ Ἀθηναίων δίκην λαβεῖν· καὶ διὰ τοῦτο ἕως ἐνσκήπτει τοῦτοισι καὶ λοιμός. χρωμένων δὲ περὶ τῆς τοῦτων ἀπαλλαγῆς ἀνείπεν ὁ Ἀπόλλων δίκας Μίνω δοῦναι ἅς ἂν αὐτὸς εἰρήται. Μίνως δὲ κελεύει δεξέταις κόρυς ἐπὶ καὶ κόρας ἴσας ἀόπλους πέμπειν κατ' ἔτος τῷ Μινωταύρῳ βορὰν κατὰ τὸν λαβύρινθον. ὅς ὑπὸ Αἰιδάλου κατεσκευάστο γῶρος τις σκολιός.

Θησεὺς δὲ μετὰ καὶ τῶν λοιπῶν κατὰ τὸ τρίτον ἔτος εἰς τὸν δασμόν καταλεγείς τὸν τε Μινώταυρον ἀναιρεῖ, καὶ παύει τὴν εἰς Κρήτην πομπὴν τοῦ δασμοῦ. περὶ τούτου οὖν ἐνταῦθα φησιν. R.

D. φλαῦρον] κακόν, ὥς νῦν, ἢ φαῦλον, ἢ κοῦφον κακόν. τινὲς δὲ φλαῦρον μὲν τὸ μικρόν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. R.

Εἰς τοὺς νόμους.

A.

Ὁ Ἀθηναῖος οὗτος ξένος πεποίηται ἐνταῦθα εἰς τὴν Κρήτην ἀπῶν, ἔστι δὲ Πλάτων, ὡς ἐκ τοῦδε φανερόν. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἀθηναῖος ξένος ἐν τῷ Νόμῳ λέγει ὅτι ἤδη αὐτῷ δύο πολιτείας προηνούσθησαν· ἡ οὖν οὐδ' ἐκείναι Πλάτωνος, ἢ εἰ μὴ τοῦτο, ὁ αὐτὸς ἂν εἴη τῷ Ἀθηναίῳ ξένῳ. οὗτος οὖν εἰς Κρήτην ἀφικόμενος, καὶ περιτυγχάνων ἔξω πρὸ τῆς Κνωσοῦ Κλεινὰ τε τῷ Κρητὶ καὶ Μεγίλλῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ, ἐπιτετραμμένοις μὲν τῶν τὴν Κνωσὸν οἰκούντων ἀποικίαν ποιήσασθαι ἐκεῖθεν καὶ καταστήσασθαι πόλιν νόμους τε προσήκοντας τοῖς πολίταις διαθεῖναι, προσεχῶς δ' ὠρμημένοις ἐπὶ τὸ τοῦ Διὸς ἄντρον, ἰερὸν τοῦτο γενόμενον ἀγιάτατον, ἐν ᾧ τὰ σεπτότατα καὶ ἀρρητότατα τῶν μυστηρίων ἐπετελεῖτο — περιτυχὼν δ' οὖν αὐτοῖς ὁ ξένος καὶ ταῦτα παρ' αὐτῶν πυθόμενος, ἤρето ἐπὶ τούτοις τίνας αὖτε εἶεν οἱ νόμοι; τῶν δὲ μὴ δυνηθέντων τελείαν ἀποδοῦναι τῇ τῶν νόμων διάθεσιν, ὁρῶντων δὲ τὸν ξένον εὖ παρεσκευασμένον περὶ νόμων θέσιν, καὶ παρακαλούντων συλλήπτورا αὐτὸν γινέσθαι τῆς πολιτείας, ἄρχεται ὁ Ἀθηναῖος ξένος τῆς τῶν νόμων διαθέσεως· ἐν οἷς δὴ οὐκέτι, ὥσπερ ἐν τοῖς τῆς μεγάλης Πολιτείας, κοινὰ πάντα προστάττει, ἀλλ' ἐκάστῳ ἀγρὸν ἀπονέμει καὶ πρὸς τούτῳ οἰκίαν, ἔτι μέντοι καὶ γυναῖκα ἰδίαν καὶ παῖδας οὐκ ἔτι κοινούς, πλὴν ὅτι οὐδὲ ταῦτα ἀόριστα ἀφῆκεν, ἀλλὰ τοὺς κλήρους εἰς ὠρισμένον ἀριθμὸν παρέλαβε. τεσσαράκοντα γὰρ καὶ πέντε τοὺς πάντας κλήρους διανέμειν παρακελεύεται· τὴν δ' αἰτίαν τοῦ τοσούτου ἀριθμοῦ γνωσόμεθα, ὅταν αὐτὸς ἐπιμνησθῇ. ὁρίζει δὲ καὶ τὰ τιμήματα, ὥσπερ ὁ Σόλων Ἀθηναίοις.

καὶ τρόπον ἄλλον. πεντακοσιομέδιμνοι γὰρ παρ' ἐκείνῳ καὶ ἱππεὺς καὶ ξενεῖται καὶ οἱ θῆτες· καὶ παρὰ τοῦτο δὲ τέτταρα ταῦτα ὀρισθῆσεται, οὐκ ἐπὶ δὲ τοῖς αὐτοῖς προσαγορευόμενα ὀνόμασιν οὐδὲ τῆς αὐτῆς ὄντα ποσότητος, πλὴν ὠρισμένα, ὥστε μὴ ἰξῆναι, εἰ τυχοί, τῷ πρώτῳ πλεῖον τετρακοσίων ἔχειν περιουσίαν, μήτε μὴν τῷ ἐσχάτῳ τῶν ἑκατὸν ἐλάττωσαι. τοιαύτη τις ἔστιν ἡ ὑπόθεσις. Π.

P. 624 B. διαφέρει λόγος φήμης. ὁ μὲν γὰρ δῆλος γίνεται καὶ ὑφ' οὗ φέρεται, ἡ δὲ ἄγνωστον ἔχει τὴν ἀρχήν. R.

B. τὸν ἀδελφὸν] ἐγένετο καὶ τούτων τρίτος ἀδελφός, Τάλας, ὃς δὴ ἑνοσπλος τὴν Κρήτην περιμέναι φρουρῶν ἐλέγετο. R.

625 A. κλέος] καὶ οἱ Στωϊκοὶ πλατωνίζοντες κλέος φασὶ τὸ ἐπὶ τῶν σπουδαίων γενόμενον δίκαιον, δόξαν δὲ τὴν ἐπὶ τῶν ἀσπουδῶν δόκησιν. R.

A. πολιτείας τῆς μιᾶς ζωῆς τῆς ὅλης πόλεως, νόμων δὲ τῶν διανεμόντων τὰ μέρη ἐξ αὐτῆς πόλις. R.

B. τοῦ Διὸς ἄντρον] οὐ τὰ μέγιστα τῶν τοῦ Διὸς μυστηρίων καὶ τῶν Κουρήτων ἐνιεργᾶσθαι ἐλέγετο. R.

C. ὅπλων ἕξιν] σχέσιν ἢ περιβολήν, ἢ ἀπλῶς ὅπλισιν, παρὰ τὸ ἔχειν. R.

D. ἀπολογεῖται διὰ τὴν τῶν τόξων χρῆσιν· καὶ γὰρ ὄνειδος ἦν, ὡς τὸ τοξότα λαβητῆρ· οὐ γὰρ ἀγχέμαχοι, ἀλλὰ πόρρωθεν βάλλουσιν οἱ τοξόται. αἰτιᾶται οὖν τὸν τόπον. R.

D. τόξα ὁ βίος, τόξεύματα τὰ βέλη. R.

D. πρὸς πόλεμον ἡμῖν ἅπαντα ἐξήρτυται] ὥστε πρὸς νίκην ἴσθαι ὁ τοῦτο θέμενος. τιμοκρατικὸν δὲ καὶ θυμικὸν τὸ πόλεμον τέλος εἶναι τῶν νόμων. R.

E. ἄνοιαν] ὅτι δὴ λανθάνει αὐτοὺς ὡς ἀνάγκη καὶ τὰς πόλεις καὶ πάντας ἀνθρώπους πολεμεῖν διὰ βίου, ὁ Μίνως ἀνοήτους ἐκείνους ἐνόμιζεν, ὅσοι μὴ τὸν πόλεμον τέλος ποιοῦνται. τοῦτο δ' οὐκ ὀρθῶς ὁ Κρῆς ἔφη· καὶ γὰρ ἡ ἀριστοκρατία τὴν εὐρήνην τέλος ποιουμένη, τὸν πόλεμον ὡς ἀναγκαῖον δι' αὐτὴν ἀναιρεῖται. R.

E. ἄρχοντας] ἐφίσταντο γὰρ ἄρχοντες τοῖς συσσιτίοις, ἵνα μὴ ἀμέτρως διαιωόμενοι περὶ τὸν πόλεμον ἀργότεροι γίγνωνται. R.

626 A. ἀκήροικτον] μὴ ἀπλῶς ἐκ τινος πεισιτάσεως γιγνώ-

μενον, καὶ δεόμενον κήρυκος τοῦ διεγείροντος τοὺς ἀπείρους φύσει πάντας ἐπὶ τοῦτον παρεσκευάσθαι. R.

B. τὸ μὲν τῶν κτημάτων τέλος προσήκοι ἂν ταῖς κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν πολιτείαις, τὸ δὲ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῇ κατὰ τὸν λόγον. τὰς ἄλλας οὖν διὰ τούτων ἀποδοκιμάσας πολιτείας, μόνην ἐγκρίνει τὴν τιμοκρατικὴν διὰ τῆς περὶ τὸν πόλεμον σπουδῆς. R.

B. ὅρον] ἀντὶ τοῦ τέλους τῆς νομιζομένης παρὰ σοὶ πολιτείας. R.

C. ἡ ἀπόκρισις ἐνδείξιν ἔχει τοῦ Λακωνικοῦ τρόπου, σύντομος οὖσα καὶ συνεστραμμένη, ἅμα δὲ καὶ κατὰ τὴν λίαν τραχύτητα ὑποφαίνουσα. καὶ τὸ ὡς θεῖε Λακωνικόν, πλὴν ὅτι τὸ θ' ἐνήλλακται· σέιτε γὰρ τὸ θεῖε παρ' αὐτοῖς. R.

C. ἐλέγξει βούλεται ἐντεῦθεν τὴν ἐκεῖνων ὁμολογίαν περὶ τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον νόμου. κέχρηται δὲ δύο ἐπιχειρήμασι, προτέρῳ μὲν τῷ διὰ τῆς διαλύσεως τρόπῳ, μετὰ ταῦτα δὲ ἐπιστημένου τοῦ Κλεινίου ἐντρεχῶς πρὸς τὴν ἐπιχειρήσιν, χρήται καὶ ἐτέρῳ τῷ κατὰ σύνθεσιν. ἔστι δὲ ὁ ἐλεγχόμενος λόγος αὐτῶν ὁ τιθέμενος ὅρον εἶναι τῆς εὐ πολιτευομένης πόλεως τὸ πολεμεῖν καὶ νικᾶν τοὺς ἄλλους. R.

D. οὐ γὰρ σε Ἀττικόν] οὐ σέ φημι ἀπὸ ἀνθρώπου ἔχειν τὴν ἐπωνυμίαν, Ἀτθίδος ἢ τινος τοιούτου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς θεοῦ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐπιστημόνως γε καὶ φρονίμως οὕτως διατιθέντα τοὺς λόγους. R.

D. ἀναγαγὼν] τῇ ἀναλύσει χρησάμενος καὶ ἐφ' ἑνὰ ἕκαστον ἀναγαγὼν ἐκ τῆς ὅλης πόλεως. R.

E. ἐθαύμασεν ὁ ξένος τὸν λόγον, ὅτι δὴ ἐπὶ μὲν τῶν πόλεων καὶ κωμῶν ὁμοίαν τὴν φύσιν (ἀνθρώπων γὰρ πρὸς ὁμοίους ἀνθρώπους) ἡ μάχη, ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς ἀνομοίαν· λόγου γὰρ πρὸς ἄλογον. R.

E. πρώτη τε καὶ ἀρίστη] ἀληθὲς μὲν τοῦτο, μὴ μέντοι λέγε ἀριστον τὸ τῆς ἐγκρατείας εἶδος· τούτου γὰρ ἄμεινον τὸ σφρονικόν. R.

627 A. εὐρίσκει καὶ πρὸς τοῦτο ἀπαντῆσαι. ὥς γὰρ ψυχῇ ἐλέγετο κρείττων ἑαυτῆς ἐκείνη ἐν ᾗ ὁ λόγος ὥς ἀμείνων ἐκράτει, ἥτις δ' ἑαυτῆς ἐν ᾗ τὸ ἄλογον, οὕτω καὶ πόλις καὶ κώμη ἐπὶ ἀμεινόνων καὶ χειρόνων ἀνδρῶν ἔχουσιν. R.

A. τὸ κρείττω] ὁμωνυμία τίς ἐστι περὶ τὰς εἰρημένους παρὰ τοῦ

κλεινίου φωνάς, καὶ δυνατὸν ἦν τῷ ἀντιλαμβανομένῳ τῶν λέξεων ἀντιώσσει αὐτὸν περιβαλεῖν. τὸ γὰρ κρεῖττον καὶ ἥττον καὶ ἄμελλον καὶ χεῖρον δύναται καὶ ἐπὶ τῆς ἑνδον ζωῆς τῆς ψυχικῆς θεωεῖσθαι καὶ ἐπὶ τῆς κατὰ τὰ σώματα διαφορᾶς, καὶ οὐδὲν κωλύεται κρεῖττων κατὰ τὴν ζωὴν χεῖρων εἶναι κατὰ τὸ σῶμα. οὕτω δὲ καὶ ἐν πόλει εἰ κρατοῖεν οἱ ἄμελους τῶν χειρόνων τὸν εἰρημένον ὁππον, λέγοιτ' ἐν ἑαυτῆς κρεῖττων, ἀλλὰ καὶ ἥττων, καὶ ἔσται παντίσθης τῶν ὀνομάτων περὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα. διορισμοῦ δὲ ἡρεῖα περὶ τὴν ὁμωνυμίαν. ἀλλ' ἵνα μὴ τὸ πάρεργον ἔργον ποιήσωμεν, ἄλλως διὰ παραδείγματος μεθοδεύειν τὸ σκῆμμα. R.

A. εἴ ποτ' ἐστὶ που] οὐ γὰρ ἐν νοητοῖς οὐδ' ἐν οὐρανίοις, ἀλλ' ἐν τῇ γενέσει. R.

A. τὸ χεῖρον κρεῖττον τοῦ ἄμελους] ἐπειδὴ κρεῖττον οὐκ ὄνουν λέγεται τὸ βέλτιον ἀλλὰ καὶ τὸ επικρατέστερον, ἐπειδὴ τὸ χεῖρον νικᾷ, καὶ κρεῖττιόν ἐστιν· ὃ καὶ αἰνύματι ἔοικεν, εἶναι τὸ χεῖρον κρεῖττον. ἀλλ' ἐστὶ τὸ χεῖρον κρεῖττον οὐχ ὡς βέλτιον, ἀλλ' ὡς επικρατέστερον ὅν τηνικαῦτα. R.

629 A. ὁ Τυρταῖος οὗτος Ἀθηναῖος ἐγένετο, εὐτελὲς τὴν ἡγῆν' γραμματιστῆς γὰρ ἦν καὶ χαλὸς τὸ σῶμα, καταφρονούντος ἐν Ἀθήναις. τοῦτον Λακεδαιμονίοις ἔχρησεν ὁ Ἀπόλλων καταπέμψασθαι, ὅτε πρὸς Μεσσηνίους εἶχον τὴν μάχην καὶ ἐν πορίᾳ κατέστησαν πολλῇ, ὡς δὴ ἱκανοὺς αὐτοῖς ἐσομένους πρὸς συνιδεῖν τὸ λυσιτελές· αὐτῷ γὰρ ἐπέτρεψε χρήσασθαι συμμόλῳ, ἀφικόμενος δὲ οὗτος εἰς Λακεδαιμόνα καὶ ἐπίπνους γεόμενος συνεβούλευσεν αὐτοῖς ἀνελεῖσθαι τὸν πρὸς Μεσσηνίους ὄλεμον, προτρέπων παντοίως· ἐν οἷς καὶ τὸ φερόμενον εἰπεῖν τος·

Μεσσηνὴν ἀγαθὸν μὲν ἀροῦν, ἀγαθὸν δὲ φυτεύειν. οὗτον οὖν ἐν τῷ λόγῳ παρέλαβεν ὁ Ἀθηναῖος ξένος, ὡς καὶ οὗτον πολέμον σύμβουλον γεγονότα. R.

630 A. περὶ Θεόγινδος καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ταύτης ἱστορίας ἀποβολία πολλὴ ἐγένετο τοῖς παλαιοῖς. καὶ οἱ μὲν φασιν αὐτὸν Μεγάρων γεγενῆσθαι τῆς Ἀττικῆς· οὕτως ὁ Αἰδύμος, ἐπιφύμενος τῷ Πλάτῳι ὡς παριστοροῦντι· οἱ δὲ ὅτι ἐκ Σικελίας, καὶ μὴ εἶη ἐκ Σικελίας, οὐδὲν λυμάννεται τὸ προκείμενον, ἀλλὰ καὶ τοῦναντίον· οὐ γὰρ ὑπὲρ Ἀττικοῦ ὡς Ἀθηναῖος λέγει, ἀλλὰ καίτοι πρὸς Ἀθηναῖον αὐτὸν παραβάλλων τὸν Τυρταῖον,

τὸ ἀληθές περὶ τὴν κρίσιν ἐφύλαξε καὶ τὸν Θεόγγιν καὶ ξένον ὄντα προέκρινε. τί δὲ ἐκώλυεν αὐτὸν ἐκ ταύτης μὲν εἶναι τῆς Μεγαρίδος, ἀπελθόντα δὲ εἰς Σικελίαν, ὥς ἡ ἱστορία ἔχει, γενέσθαι νόμο Μεγαρέα ἐκεῖ, ὥς καὶ τὸν Τυρταίου Λακεδαιμόνιον; R.

D. τετάρτη] πρώτη γὰρ ἡ φρόνησις, ἡ δικαιοσύνη· ἡ δὲ ἀνδρεία, ὥς περὶ τὸν θυμὸν μόνον ἔχουσα, τετάρτη. τῶν γὰρ ἄλλων ἑκατέρα περὶ τὴν τριμέρειαν ἔχει· καὶ γὰρ ἡ σωφροσύνη ἐπὶ τὸν λόγον διὰ τοῦ θυμοῦ τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ἐπιθυμητικοῦ ἀναπέμπει. R.

D. χρῆν] ἀντὶ τοῦ ἔδει, χωρὶς τοῦ ε. R.

D. θείας] δηλονότι πολιτείας. παρὰ θεῶν γὰρ φατε ἐκείνους εἰληφέναι τοὺς νόμους, καὶ διὰ τοῦτο θείους καὶ τὴν πολιτείαν θείαν. ἀξιολογῶν οὖν ἀποδότω καὶ τοὺς νόμους τῆς θείας πολιτείας. R.

E. ζητοῦσιν] τὰ μερικὰ καὶ περὶ τὰ συναλλάγματα κλήρων καὶ ἐπικλήρων, οὐ περὶ τούτων, ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς ἀρετῆς, ὡς αὐτός. ἐν γὰρ τοῖς ἑβιβλίοις τὰ κατὰ τὴν ἀρετὴν πραγματευσάμενος, ἐπὶ τέλει ἐν τοῖς β' βιβλίοις καὶ ἐκεῖνα ἠξίωσε μνημῆς. R.

E. κληρός ἐστὶ κτημάτων οὐσία τις ἢ λαχμός ἢ μέτρον τι γῆς, ὅθεν καὶ κληροῦχοι οἱ ταῦτα κατέχοντες [ἢ τὸ τῶν ἱερῶν ἀνδρῶν σύστημα]. ἐπὶ κληρός δὲ ἐστὶν ἡ ἐπὶ κλήρῳ παντὶ καταλελειμμένη παῖς, ὁρφανὴ πατρὸς καὶ μητρὸς, ἀδελφῶν τε οὐδα ἔρρημος. τινὲς δὲ ταύτην ἐπιπαματίδα καὶ πατροῦχον καλοῦσιν. R.

631 A. τὸ σμικρότατον] ὅπερ ἀνωτέρω φανυλότατον μόριον τὴν ἀνδρείαν φησί, τοῦτο σμικρότατον λέγει νῦν. R.

B. εὐδόκιμοι] ὥς κατὰ τὸ φιλότιμον καὶ θυμικὸν χαρακτηριζόμενοι τῆς ψυχῆς εἶδος, τῶν ἄλλων περὶ χρήματα καὶ ἡδονὰς ἐννόμους ἢ παρὰ νόμους ὁρῶντων· αἱ δὲ τῆς ἐπιθυμίας πάντα ἐστίν. R.

C. ὁ Θεόφραστος φησιν· εἰ ζωὴν εἶχεν ὁ πλοῦτος, πρὸς μόνους αὖ ἀπῆλθε τοὺς ἀγαθοὺς. ἕκαστος γὰρ τοῦ οὐκ αἰκείου ἐφίεται ἀγαθοῦ· τοῦτο δὲ τῷ πλούτῳ ἐστὶν ἀγαθόν, τὸ τοῖς ἀγαθοῖς ὄργανον γίνεσθαι. τὸ γὰρ ἕκαστῳ ἀγαθόν, τοῦτο καὶ ἐφετὸν ὑπάρχει. τοῦτο δ' αὐτῷ καὶ κατὰ σῆμα. πάντα δὲ τῆς κατὰ

φύσιν ὁρέγεται διαθέσεως. νῦν δὲ ἐπειδὴ οὐκ ἔχει ὁ πλοῦτος ζωὴν, ἐμπίπτει καὶ εἰς τοὺς κακοὺς. R.

C. ὥς μεταβατικὸν καὶ μερικὸν νοῦν τὴν φρόνησιν οὕτω καλεῖ οὐκ ἀπλῶς. R.

D. ταῦτα δὲ πάντα] τὰ θεῖα ἀγαθὰ τῶν ἀνθρωπίνων. R.

D. τὰς ἄλλας προστάξεις] νομοθεσίας τὰς περὶ τῶν κλήρων καὶ ἐπικλήρων καὶ τῶν λοιπῶν. R.

E. τιμῶντα] οἱ μὲν ἄλλοι νομοθετεῖται διὰ κολάσεως καὶ ζημίας, οὗτος δὲ διὰ τιμῆς τινὸς πειθῶ τοῖς πολίταις ἐμποιεῖ πρὸς αὐτόν. R.

633 A. τὰ συσσίτια] οἱ συσσιτοῦντες δέκα ἦσαν, ἡ δὲ κρίσις τῶν συνταττομένων αὐτοῖς τοιαύτη τις ἦν. μαγδαλίαν γάρ, ἥ ἐστὶ μᾶζα στέατος, ἕκαστος ἔφερε, καὶ τις παρειστήκει αὐτοῖς φέρον ἐπὶ κεφαλῇς ἄγγος, εἰς ὃ οἱ κρίνοντες τὰς μᾶζας ἐνέβαλλον. οἱ μὲν ἄξιον κρίνοντες τὸν προσιόντα ἀτύπωτον παντελῶς, ὅσοι δὲ μὴ, τῷ δακτύλῳ κοιλάναντες οὕτως ἐνέβαλλον τὴν μᾶζαν. μεθ' ὃ εἰ καὶ μίαν κοιλότητα εὖρον ἔχουσιν, ἐξέβαλλον τὸν κρηττέμενον τοῦ συσσιτίου· οὐ γὰρ ὥς ἐπὶ τῶν παρ' Ἀθηναίοις ψήφων, ἡ τῶν πλειόνων ἐκράτει. τὸν δ' ἐγκριθέντα ὁ πρεσβυτάτος τῶν συσσιτίων ἤγεε εἰς τὸν οἶκον, οὐ τα συσσίτια, καὶ παρὰ τὴν θύραν ἔνδον ἰστάς ἔλεγεν· ἀπὸ τῆς θύρας ταύτης λόγος οὐκ ἐξέρχεται, παραγγέλλων ἵν' ἐν ἀπορρήτῳ ἔχοι πάντα τὰ αὐτῶν. ἐκόμιζε δὲ ἕκαστος οἰκοθεῖν τὰ πρὸς τὸν μῆνα ἀρκέσοντα ἄλφита καὶ τυροὺς καὶ φαίνικας καὶ οἶνον. ὅσοι δὲ τούτων ἐν θήρῃ ἢ θύοντες ἐτύγχανον, μέρη ἐκ τούτων ἔπεμπον τοῖς ἐν τῷ συσσίτιῳ. ἦσαν δὲ χοροὶ τρεῖς παρὰ Λάκωσι, νέων, ἀνδρῶν, πρεσβυτῶν, καὶ ἡδον οἱ μὲν γέροντες·

ἡμεῖς ποτ' ἡμεῖν ἄλκιμοι νεανίαι,

οἱ δὲ νεανίσκοι·

ἡμεῖς δὲ γ' ἔσμεν· ἦν δὲ λῆς, πεῖραν λάβε,

ὁ τῶν παιδῶν δὲ·

ἡμεῖς δὲ γ' ἔσόμεσθα πολλῶ κρείσσονες. R.

A. ἡ τέταρτον] τὰς διαμαστιγώσεις, τὰς γυμνοπαιδίας, τὰ κρύπτεια· ταῦτα γὰρ πρὸς ἀνδρείαν τείνει. R.

A. κρεῖν] δέοι, ἢ ἀντὶ τοῦ χρεῶν εἶναι. R.

A. εἴτε μερῶν] ἡ ἀρετὴ δύναται καὶ ὥς ὅλου εἰς μέρη τὰς ὑπ' αὐτὴν ἀρετὰς διαιρεῖσθαι τε καὶ ἐν αὐταῖς ὑπάρχειν, καὶ

ὡς πρὸς τι πᾶς ἐχούσας τὰς κατὰ μέρος, ὡς γένος ἢ καθόλου ὑπάρχειν αὐτῶν. ὡς ὅλον μὲν εἰς μέρη, οὐ τὸ πρὸ τῶν μερῶν (τοῦτο γὰρ ἀδιαίρετον) ἀλλ' ὡς τὰ ἐν τοῖς μέρεσιν· ἐκ γὰρ τῶν κατὰ μέρος ἡ ὁλικὴ ἀρετὴ. ἀλλὰ καὶ ἐκάστη τῶν ἀρετῶν ὅλον τί ἐστίν, ἀλλ' ὡς τὸ ἐν τῷ μέρει ὅλον. οὐ κωλύεται μὴν καὶ ὡς γένος εἰς εἶδη διαιρεῖσθαι ἀντιδιαιρούμενα μὲν, οὐκ ἐναντία δέ, ὅτε καὶ ὡς πρὸς τι συνεισάγειν ἄλληλα ἐνδέχεται. καὶ γὰρ τὰ ὑπὸ τὴν ἀρετὴν εἶδη, τὸ μὲν ἄρχον, ὡς αἰ τοῦ λογικοῦ μέρους ἀρεταὶ τῆς ψυχῆς, τὰ δ' ἀρχόμενα, ὡς αἰ τοῦ ἀλόγου. ταῦτα δὲ τῶν πρὸς τι. R.

A. δηλοῦντα μόνον] οἱ γὰρ Λάκωνες πολυνοῖα μὲν, οὐ πολυλογίᾳ δέ, ὡς Ἀθηναῖοι, ἐχρῶντο. R.

B. τὸ περὶ τὰς κατεργήσεις] τὰς διαμαστιγώσεις φησίν. ἐγένοντο δ' αὐταὶ πρὸς τῷ βωμῷ τῆς Ὀρθωσίας Ἀρτέμιδος, τῆς τὴν πολιτείαν ἀνορθώσης. παρειστήκει γὰρ ἡ ταύτης ἱέρεια φέρουσα τι ἐπὶ τῆς χειρὸς κεκρυμμένον, ὃ μέχρι τοῦ νῦν ἄγνωστόν ἐστι, καὶ εἰ μὲν ἦττον τοῦ δέοντος ἐμαστιγοῦτο (κινεῖν γὰρ τὰς χεῖρας οὐκ ἐτόλμα, ἔχων ταύτας ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὁ μαστιζόμενος), ἐβαρεῖτο ἐκείνη ὑπὸ τοῦ φερομένου, δεάντως δὲ τὴν δίκην εἰ ὑπέιχε, κούφως ἡ ἱέρεια διετίθετο. R.

B. ταῖς χερσὶ μάχαις] τὰς γυμνοπαιδείας λέγει. γυμνάζοντες γὰρ τοὺς παῖδας ἐν ἡλίῳ τύπτειν ἀλλήλους ἐποιοῦν μέχρι νίκης. ἐνίοτε δὲ καὶ σφαῖραν ἢ ἄλλο τι ἐρρίπτουν, ὥστε τὸν πρῶτον ἀρπάσαντα νικᾶν. καὶ πολὺς αὐτοῖς οὗτος ὁ ἀγών. R.

B. κρυπτεία τις] ἠφίστό τις ἀπὸ τῆς πόλεως νέος ἐφ' ᾧ μὴ ὀφθῆναι ἐπὶ τοσόνδε χρόνον. ἠναγκάζεται οὖν τὰ ὄρη περιερχόμενος καὶ μήτε καθεύδων ἀδεῶς, ἵνα μὴ ληφθῇ, μήτε ὑπηρέταις χρώμενος μήτε σιτία ἐπιφερόμενος διαζῆν. ἄλλο δὲ καὶ τοῦτο γυμνασίας εἶδος πρὸς πόλεμον· ἀπολύοντες γὰρ ἕκαστον γυμνὸν προσέταττον ἐνιαυτὸν ὅλον ἔξω ἐν τοῖς ὄρεσι πλανᾶσθαι, καὶ τρέφειν ἑαυτὸν διὰ κλοπῆς καὶ τῶν τοιούτων, οὕτω δὲ ὥστε μηδεὶν κατάδηλον γενέσθαι. διὸ καὶ κρυπτεία ὠνόμασται· ἐκολάζοντο γὰρ οἱ ὅπουδ' ἂν ὀφθέντες. R.

B.

P. 672 C. ἀκταίνειν, γανυριᾶν, ἀτάκτως πηδᾶν, ἢ μετεω-

ρίζειν, ἢ ὀρμαῖν, ἢ ἐξάττειν, ἀπὸ τοῦ ἐξαΐειν καὶ ἰσχύειν. ἀπὸ τούτου οὖν τὸ ἀπταινώσῃ. R.

673 D. κολοφῶν σημαίνει τὸ κῦρος τῆς ἐπικρίσεως. R.

Γ.

P. 678 C. πορεῖά ἐστι τὰ εἰς πορείαν χρήσιμα. R.

681 A. αἱμασιώδεις] αἱμασιαὶ τοῖχοι κυρίως ἤκανθωμένοι. R.

692 A. ψάλιον] χαλινόν. R.

Δ.

P. 715 E. θεὸν μὲν τὸν δημιουργὸν σαφῶς, παλαιὸν δὲ λόγον λέγει τὸν Ὀρφικόν, ὅς ἐστιν οὗτος.

Ζεὺς ἀρχή, Ζεὺς μέσσα, Διὸς δ' ἐκ πάντα τέτυκται.

Ζεὺς πυθμὴν γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.

καὶ ἀρχὴ μὲν οὗτος ὡς ποιητικὸν αἶτιον, τελευτὴ δὲ ὡς τελικόν, μέσσα δὲ ὡς ἐξ Ἰσου πᾶσι παρῶν, καὶ πάντα διαφόρως αὐτοῦ μετέχῃ. εὐθεία δὲ τὸ κατὰ δίκην σημαίνει καὶ ἀξίαν, καὶ ἀπαρεγκλίτως, καὶ οἶονεὶ κανόνι ἐνί, τὸ δὲ περιπορευόμενος τὸ αἰωνίως. τὸ αἰεὶ ὡσαύτως καὶ κατὰ τὰ αὐτά· ἡ γὰρ περιφορὰ τοῦτο ἔχει ὡς ἐν αἰσθητοῖς. R.

718 D. τὰ τοῖνον δὴ λεχθέντα] τὰ περὶ θνυσιῶν καὶ γυνέων. R.

E. ἀνιδιτὶ] ἀνιδρωτὶ, ὡς ἐν τῷ Διογενειανῷ. R.

723 E. δευτέρων ἀμεινόνων] παροιμία λεγομένη μὲν ἐπὶ τῶν θνυμένων ἐκ δευτέρου, τῶν προτέρων ἀπαισιῶν ὀφθέντων δηλαδή· μετῆκται δὲ ἐκ τούτων καὶ ἐπὶ τῶν λεγομένων δευτέρου τῶν αὐτῶν, ὅποταν μὴ κατὰ γνώμην ἡμετέραν προβῇ τὰ πρότερα. R.

Ε.

P. 731 E. τυφλοῦται γὰρ περὶ τὸ φιλούμενον ὁ φιλῶν] παροιμία ἐπὶ τῶν διὰ φιλίαν μηδένα λόγον ποιουμένων τάλῃ-θοῦς. R.

739 A. καθάπερ πετιῶν ἀφ' ἱεροῦ] παρὰ παροιμίας φησὶ τῆς κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς, ἢ τέτακται ἐπὶ τῶν τὴν ἐσχάτην βοήθειαν κινούντων. μετέλπηται δὲ ἀπὸ τῶν πεττευνόντων· παρὰ

τούτοις γὰρ κεῖται τις ψῆφος οἶον ἱερὰ καὶ ἀκίνητος, θεῶν τομιζομένη, ὥς φησι Κλέαρχος ἐν Ἀρχεσίλῃ. R.

ξ.

P. 775 D. ἐξομοργνύμενον] ἀποματτόμενον. R.

777 C. περιδίνων] πειρατῶν. R.

780 C. εἰς πῦρ ξάλειν] παροιμία ἐπὶ τῶν καθ' ἑαυτῶν τι πραττόντων μάτην ἢ λεγόντων ἢ κακοπαθούντων λεγομένη. R.

Ζ.

P. 791 D. ἀκρόχολα] προχείρως ὀργιζόμενα. καὶ ἀκροχολία ἢ τοιαύτη διάθεσις. R.

792 E. μάργοις] ὑβριστικοῖς, ἀκρατέσι, μαινομένοις. R.

795 C. Γηρῶνης Χρυσάορος καὶ Καλλιρρόης τῆς Ὠκεανοῦ, βασιλεὺς Εὐρυθείας τῆς νήσου τῆς νῦν Γάδαιρα καλουμένης, ὃς εἶχε τριῶν ἀνδρῶν συμφνὲς σῶμα, ἡνωμένον εἰς ἓν κατὰ τὴν γαστέρα, ἐσχισμένον τε εἰς τρεῖς ἀπὸ λαγόνων τε καὶ μηρῶν. R.

C. Βριάρεω] Οὐρανὸς ἐκ Γῆς πρώτους γεννᾷ Κόττον, Βριάρεω, Γύγην, ἐκατόγχειράς τε καὶ πεντήκοντα κεφαλὰς ἔχοντας. R.

796 A. Ἀνταῖος ὁ Ποσειδῶνος, Λιβύης βασιλεὺς, ὃς τοὺς ξένους ἀναγκάζων παλαίειν αὐτῷ ἀνήρει. τούτῳ παλαίειν ἀναγκάζομενος Ἡρακλῆς, ὅτε δὴ πεμφθεὶς παρ' Εὐρύσθεως τοῦ βασιλέως Τίρυνθος ἐπὶ τῷ παρὰ τῶν Ἑσπερίδων μὲν τὰ χρυσὰ μῆλα λαβεῖν, κομίσαι δὲ πρὸς αὐτόν, τοῦτον οὖν ἀράμενος τὸν Ἀνταῖον μετέωρον ἄμμασιν Ἡρακλῆς κλάσας ἀπέκτεινε. ψάλλοντα γὰρ τῆς γῆς ἰσχυρὸν συνέβρινε γίνεσθαι. διὸ καὶ τῆς Γῆς αὐτὸν εἶναι τινες παιδὰ φασιν. R.

A. Κερκύων] τὴν μὲν ἀπὸ χειρῶν πάλην ἐξεῦρε Θησεύς, τὴν δὲ ἀπὸ σκελῶν Κερκύων, Βράγχου καὶ Ἀργιόπης νύμφης. πρὸς τοῦτον τὸ πέμπτον ἄθλον ἐν Ελευσίνι παλαίων διηγωνίσαστο Θησεύς. οὗτος γὰρ τοὺς παριόντας ἠνάγκαζε παλαίειν, καὶ παλαίων ἀνήρει. Θησεύς δὲ μετέωρον αὐτὸν ἀράμενος ἔρριψεν εἰς γῆν καὶ ἀπέκτεινεν. R.

A. Ἐπειὸς Πανοπέως τοῦ Φώκου, ὃς ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ ἀγῶνι ἐνίκησε πυγμῇ. Ἄμυκος δὲ Ποσειδῶνος καὶ νυμφῆς Βιθυνίδος Μελίης, ὃς καὶ ἐξεῦρεν ἑαυτοῦ παγκρατοῦς. R.

1. κόρη καὶ δέσποινα] ἡ Ἀθηνᾶ. R.
- 99 E. ὠνόμασαν] νόμους κινδερφδικούς λέγοντες δηλον-
- 100 C. ὅταν] φήμην, μαντείαν διὰ κληδόνας, καὶ ὅτε-
τό μαντεύεσθαι. R.
101. ἀποφράδες ἡμέραι, ἐν αἷς τοῖς κατοικομένοις χοᾶς ἐπι-
σιν, ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπιτήδευτοι. R.
102. Καρικῇ Μούσῃ] τῇ Θρηνώδει· δοκοῦσι γὰρ οἱ Κᾶρες
δοδοὶ τινες εἶναι καὶ ἀλλοτρίους νεκροὺς ἐπὶ μισθῷ Θρη-
τεινὲς δὲ ἐξήκουσαν τῇ βαρβάρῳ καὶ ἀσαφεῖ, ἐπειδὴ οἱ Κᾶ-
ρβαρόφωνοι. R.
- 103 E. ταλασίης] ἐργασίας, ἢ ἐριουργίας. R.
- 104 B. τητῶμενα] στερισκόμενα. R.
105. ἐχθροδοποῦ] κακοποιοῦ, ἀπεχθοῦς, ἢ ἐχθροποιοῦ. R.
- 106 E. καταλογάδην] τὰ πεζῷ γραφόμενα λόγῳ. R.
- 107 D. πελταστικῇ] πέλτη ἐστὶν εἶδος ἀσπίδος, ὥς φησιν
οὐτέλης, ἥτις ἴτην οὐκ ἔχει, οὐδ' ἔστιν ἐπίχαλκος, οὐδὲ βοὸς
λόγος δέρματι περιτεταμένη, καὶ ἡ ταύτῃ χρωμένη τέχνη
τικῇ, καὶ πελτασταὶ οἱ μετιόντες αὐτήν. R.
- 108 A. ἀπώμοτοι] ἀπηγορευμένοι, φευκτόν. R.
- 109 B. παροιμία, οὐδὲ θεὸς ἀνάγκη μάχεται, τῇ ἑαυτοῦ καὶ
ἐν ἡλαδῇ. R.
- 110 D. ὑηνῶν] χοιρείων, ἢ σκαιῶν καὶ ἀμαθῶν. R.
- 111 C. πεττεία ἐστὶ παιδιὰ τις διὰ πεσσῶν γινομένη. πεσσοὶ
καὶ κύβοι, παρὰ τὸ πίπτειν αὐτοὺς οὕτω λεγόμενοι. πεσσὸς
ἡ γραμμὴ καὶ ἡ ψήφος, ὁμωνύμως· Ἀρίσταρχος δὲ πεσ-
σαλαῖ τας ψήφους, ἐν αἷς ἔπαιζον. ἦσαν δὲ αὐταὶ πέντε.
καὶ αὐτὸ τὸ σκεῦος οὕτω λέγοντες, ἐφ' οὗ ἔπαιζον.
καὶ πέντε γραμμάς, ὧν ἡ μέση γραμμὴ ἱερὰ ἐκαλεῖτο. καὶ
αὐτῆς ψήφον ἐσχάτην ἐκλίνουν, καὶ αὐτὴν ἱερὰν καλοῦν-
θεν ἐκ τοῦδε καὶ παροιμία, κινήσω τὸν ἀφ' ἱερᾶς, ἐπὶ τῶν
ἐν βοήθειαν κινούντων λεγομένη. R.
- 112 C. οὐ μὴν] ἀλλὰ μὴν, ὥς ἐπὶ τοῦδε, ἢ οὐδαμῶς, ἢ οὐ

μάσθη δὲ οὕτως ἀπὸ τῆς Σκιρᾶδος Ἀθηνᾶς. καὶ Σκίρα ἐστὶν Ἀθήνησιν. R.

834 C. ἀβόλοις] ἄβολος νέος, οὐδέπω γινώμονα ἔχων. γινώμονα δ' ἔλεγον τὸν βαλλόμενον ὀδόντα, δι' οὗ τὰς ἡλικίας ἐξήταζον. τὸν δὲ αὐτὸν καὶ κατηρτυκότα ἔλεγον. ἐκ μεταφορᾶς δὲ τῆς ἀπὸ τῶν τετραπόδων καὶ λειπογινώμονας τοὺς ἀπογεγνηκότας, ἐν οἷς ἐλελοίπει τὸ γινώρισμα. R.

839 C. Θυέστης Πελοπία τῇ θυγατρὶ, ἐξ ὧν Αἰγισθος, Οἰδίπους Ἰοκάστη τῇ μητρὶ, ἐξ ὧν Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης, Μακαρεὺς Κανάρχη τῇ ἀδελφῇ, καὶ οἱ λοιποὶ δὲ Αἰδίου παιδὲς ταῖς ἀδελφαῖς. R.

E. σταδιοδρόμοι γάμων ἀπάντων ἀπείρατοι, α' Ἴκκος Ταραντῖνος, β' Κρίσων Ἰμεραῖος, γ' Ἀστυλλος Κροτωνιάτης, δ' Διόπομπος Θεσσαλός. R.

843 B. ἀνάδαστον] ἀναμεμερισμένην. R.

849 B. τῇ νέᾳ] ἔνη καὶ νέα· ἡ τριακοστὴ τοῦ μηνὸς ἡμέρα παρ' Ἀθηναίους οὕτως ἑκαλεῖτο. ἐκλήθη δὲ ἔνη καὶ νέα, ὅτι τὸ μὲν τι μέρος ἔχει τοῦ παρωχημένου μηνός, ὅπερ ἔνη ἐστὶ· καὶ γὰρ ἔνον τὸ παλαιὸν φασί, νέον δὲ τὸ νῦν ἐπιλαβὸν τοῦ εἰσεληλυθότος, ὃ διὰ τοῦ νέου δηλοῦσι. κατὰ γὰρ σελήνην ἦγον τοὺς μῆνας. ὃ δὲ τῆς σελήνης μῆν ἐστὶν εἰκοσιεννέα τέταρτον ἡμερῶν. R.

C. πιλήσεως] τῆς διὰ τῆς τῶν ἐρίων πυκνώσεως γινομένης ἐσθῆτος. R.

D. μεταβαλλόμενος] μεταπιπράσκων. R.

E. τεκμηράμενοι] σημειωσάμενοι. R.

850 A. μέτοικοι εἰσιν οἱ ἐνοικοῦντες ξένοι ἐν τῇ πόλει, καὶ τελοῦντες ἀνὰ δραχμὰς ἑβ' τοῦ ἐνιαυτοῦ εἰς τὸ δημόσιον, καὶ τριώβολον τῷ γραμματεῖ. μετοίκιον οὖν ἐστὶ τέλος οὕτω καλούμενον, ὃ ἐτίθεσαν τῇ μὲν πόλει δραχμὰς ἑ, τῷ δὲ τελώνῃ τριώβολον. R.

C. ἀπογραφὴ ἐστὶν ἡ ἀπαρίθμησις ἢ ἀποσημείωσις τῶν ὀφειλομένων εἰσφορῶν ἑκάστῳ τῶν πολιτῶν, καὶ ἀπογραφεῖς οἱ ταύτην ποιοῦντες καὶ τοὺς ὑπὸ βουλιεύοντος εἰσπράττειν εἰσάγοντες

Θ.

P. 853 D. κεραισβόλους ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἐν τοῖς πυροῖς σπείροις συμφυομένων σκληρῶν κόκκων τοὺς ἀπαιδεύτους ἔπειθεῖς τοῖς νόμοις καὶ σκληροὺς ταῖς γνώμαις φησίν. οὐ-
 ὦν οἱ κόκκοι σκληροὶ τ' εἰσὶ καὶ μέλανες, στρουγγύλοι, ἰσο-
 θεῖς κέγχροις, οἷ συνεψόμενοι τοῖς ὀσπείοις οὐ τήκονται.
 ται δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὴν κατασποράν καὶ τὸ ἄροτρον τοῖς
 τῶν βοῶν βεβλήσθαι καὶ ἀντιτύπτειν, καὶ διὰ τοῦτο
 σβόλα κληθῆναι. R.

D. ἀτεράμων] ἀκαταπόνητος. R.

854 B. ἀλιτηριώδεις ἀπο τῶν ἀλιτηρίων. οὗτοι δὲ λέγου-
 ν τοῦδε. λιμός ποτε κατέλαβε τοὺς Ἀθηναίους· τῶν δὲ
 ντων ἐπιτηροῦντες οἱ πένητες ἀλούμενα τὰ ἄλευρα διήρ-
 ν, κἀντεῦθεν οἱ τοῦτο ὀρῶντες αὐτῶν ἐκλήθησαν ἀλιτή-
 παρέτεινε τὸ ὄνομα καὶ ἐπὶ τῶν μετὰ βίας τι ποιοῦντων
 θαι. παράγεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ ἀλιτρεῦειν, ὅ ἐστιν ἁμαρ-
 ν. R.

B. ἀποδιοπομπήσεις] τὰς ἀποστροφὰς τὰς γιγνομένας ὑπὸ
 ἀποτροπαίου Διός, διὰ τὸ καθαιρεῖσθαι τὰ δεινὰ· ἢ τὰς
 ομπὰς τὰς πρὸς τὸν προστρόπιον Δία, καὶ οἶονεὶ καθάρ-
 καὶ ἱλασμούς. R.

B. ἀποτροπαίων] τῶν ἀποτρεπόντων τὰ κακά. λαμβάνεται
 λέξις καὶ ἐπὶ τῶν φρενικῶν καὶ μισεῖσθαι ἀξίων ἀνθρώ-
 R.

855 C. ἄτιμος οὐ μόνον ὁ ἀπεστερημένος τῆς ἐπιτιμίας,
 μὴ βουλευεῖν μῆτε δικάζειν μῆτε ἄρχειν μῆτε πολιτεύεσθαι
 ἄλλο τι τῶν κοινῶν ποιεῖν, ἀλλὰ τὸν ἀτιμώρητον. R.

C. ἀριστίνδην] κατ' ἐκλογὴν καὶ αἵρεσιν τῶν ἀρίστων. R.
 C. εἰσαγωγαί εἰσιν αἱ εἰς τὰ δικαστήρια εἰσενέγξις ἐκά-
 τῶν δικῶν, καὶ εἰσαγωγεῖς οἱ τοῦτο ποιοῦντες. προσκλή-
 δὲ εἰσιν αἱ ἐπὶ τῶν ἀμφισβητούντων κλήρου ἢ ἐπικλήρου.
 ἀμφισβητῶν προσκαλεῖται τὸν ἐπιδεδικασμένον πρὸς τὸν
 ντα· εἰ δὲ μὴ προσκαλέσαιοτο, ἀτελής ἢ δίκη. διαψήφισις
 τοὺς δημότας τὴν ψῆφον ὑπὲρ τῶν παρεγγεγράφθαι δο-
 τῶν ἐνεργεῖν. R.

D. κατὰ τὸ στόμα] κατὰ τὴν ἀρχήν, μεταφορικῶς. R.

856 E. ἀνέλη] ἀντὶ τοῦ μαντεύσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνωθεν λαμβάνειν τὸ πνεῦμα καὶ πληροῦσθαι τοῦ θεοῦ, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνελῆν τὴν ἀγνοίαν. καὶ ἐπὶ τοῦ φρονεῖν ἢ λέξις λαμβάνεται ἢ ἀπὸ τοῦ ἀνω λαμβάνειν τὸ ἐν βάθει πνεῦμα τοῦ ἀνδρός, ἢ ἐκ τοῦ ἐναντίου ἀπὸ τοῦ ἀνελῆν τὴν γνώσιν τὸ ἀνελῆν φασίν. R.

858 B. λιθολόγοις] οἰκοδόμοις. R.

E. διαπτυτόμενα] διαπτύόμενα. R.

860 E. Μαγνησία πόλις ἐν Κρήτῃ, Θεσσαλῶν ἄποικος, ἐξ ἧς οὗτοι. R.

865 A. ψιλοῖς] γυμνοῖς ὅπλων. R.

A. ὁ ἐκ Αἰλφῶν κομισθεὶς νόμος ἤγουν χρησμός ἐπὶ τοῦ ἄκοντος ἀνελόντος τὸν φίλον.

ἔκτεινας σὸν ἐταῖρον ἀμύνων· οὐ σε μιάνει

αἷμα, φόνον δὲ πέλεις καθαρώτερος ἢ πάρος ἦσθα.

ὁ δ' ἀντίστροφος τούτῳ ἐπὶ τοῦ μὴ ὑπεραποθανόντος τοῦ φίλου.

ἄνδρὶ φίλῳ θνήσκοντι παρῶν πέλας οὐκ ἐπαμύνας·

ἦλυθες οὐ καθαρὸς· περικαλλέος ἔξιθι νηοῦ. R.

866 B. προστρεπομένου] ἀποπεμπομένου, τρεπομένου ἐφ' ἑαυτόν. R.

C. ἀπενιαντησάτω] ἐνιαυτὸν φευγέτω διὰ τὸν φόνον. R.

D. τέγγων] βρέχων, ὥς νῦν, ἢ μαλάττων. R.

871 A. ὑμνεῖν] μέμφεσθαι, ἢ λοιδορεῖν, ὥς ἐπὶ τοῦδε, καὶ εὐφημισμὸν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ οδύρεσθαι. R.

B. ἀνεψιότης ἢ μέχρι ἀνεψιαδῶν συγγένεια, οἱ εἰσι παῖδες ἀνεψιῶν. οὗτοι δὲ πάλιν ἀλλήλων λέγονται ἀνεψιοί, οὔτινες γονεῖς ἔχουσιν ἀδελφούς. R.

E. ἀνατὶ] ἀβλαβῶς καὶ ἄνευ τίσεως καὶ τιμωρίας. R.

E. ἐπισκῆπτεσθαι φασὶ μαρτυρίας ἢ γραμμάτων τὸ ποιῆσασθαι διάλυσιν τοῦ ἐγκλήματος, τὴν μαρτυρίαν οὐ ἐπισκῆπτονται. παραδιδόασι δὲ ταῦτα σημηνάμενοι μέχρι τοῦ χρόνου τῆς δίκης· κατὰ γὰρ τοῦτο χωρεῖ ἡ δίκη. καὶ του τοῦτο ποιοῦντο ἐπισκῆπτόμενοι λέγουσιν. R.

873 B. ἀφοσιούτω] καθαιρέτω, ὥς νῦν, ἢ ἀπαρχὰς προσάγέτω, ἢ τιμάτω, ἢ τὴν ἐπὶ θανάτῳ ἀποδιδότω τιμὴν, ἢ πληροφορεῖτω. R.

C. ἀβίου] ἀβλαβοῦς, ἢ ἄνευ βίας. R.

874 C. νηποινὶ] ἄνευ τιμωρίας καὶ ποινῆς. R.

I.

885 C. θεοὺς οὐδαμῶς] ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ θεοὺς οὐ θεοὺς. R.

D. ἐξακείσθαι] ἐξιᾶσθαι, θεραπεύειν. R.

887 B. συντείνεις] σπουδάζεις, Ἀττικά. R.

D. ἀκούοντές τε καὶ ὁρῶντες] δις νοητέον τοῦτο, ἐν τε δη-
τῇ ἀρχῇ τῆς ἐννυίας καὶ ἐν τῷ συμπεράσματι καὶ ὑγιῶς
ὁ νόημα. τὸ δὲ σχῆμα τοῦτο παρὰ τε ῥήτορσι καὶ φιλοσό-
ποισι καὶ πολλαχοῦ. R.

888 E. διὰ τύχην] ἐν ἄλλῳ· διὰ τέχνην. R.

889 D. συνέριθοι] συνεργοί, ὡς νῦν, ἢ συνυφαίνουσιν. R.

892 A. ἐντεῦθεν Ὡριγένει τὰ περὶ προϋπάξεως. R.

893 B. τῆς κινήσεως ἢ μὲν σωματικῇ κατὰ τόπον, κατὰ
ἡγεῖα, κατὰ ποσότητα, κατὰ οὐσίαν· ἢ δὲ ψυχικῇ ἢ ἄλλοι
ὑπὸ ἄλλου δὲ κινουμένη, ἢ ἑαυτὴν τε κινουσα καὶ ἕτερα
κινουμένη. R.

894 E. ὑπὸ ἄλλου] τοῦ νοῦ δηλαδή· οὗτος γὰρ πάντῃ ἀκί-
νῆτος. R.

896 A. τοῦτον κινεῖν φῆς] ἐν ἄλλῳ· τὸ ἑαυτὸ κινεῖν φῆς. R.

899 D. ἡκιστα γὰρ οὐδαμῶς, ἢ οὐχ ἦττον. Διβάμιος δὲ φη-
εῖ τινὰ ἄλλον τρόπον, ὅτι ἡκιστα ὥφθη μετελθὼν ἐν τῷ βίῳ
τῇ φιλίᾳ ἔμπορος· ἀντὶ τοῦ *οὐ* πάντῃ. R.

900 E. μετόν] ἐξόν, ἢ ἐπὶ ἐξουσίας ὄν. R.

901 A. ὁ ποιητὴς] Ἡσίοδος ἐν Ἑργοῖς καὶ Ἡμέραις·

λιμὸς γάρ τοι πάμπαν ἀεργῶ σύμφορος ἀνδρῶ.
τῷ δὲ θεοὶ νεμεσῶσι καὶ ἀνέρες, ὅς κεν ἀεργός
ζῶῃ κηφήνῃσσι κοθύροισι εἰκελὸς ὀργῇ,
οἳ τε μελισσῶν κάματον τρύχουσιν ἀεργοί
ἔσθοντες. σοὶ δ' ἔργα φίλ' ἔστω μέτρια κοσμεῖν.

ἄνθρωποι αἱ ἀργαὶ τῶν μελισσῶν, κόθουροι δὲ αἱ ἄκεντροι καὶ
δοῦροι, ἢ αἱ φυλάττουσαι τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον· οὔροι
οἱ φύλακες. R.

C. παραιτητοὺς] παρακαλουμένους, συγγνώμονας, ἢ καὶ
καλοῦντας. R.

906 B. λῆμμα] φρόνημα, ὡς νῦν, ἢ κέρδος. R.

907 E. τιμωρεῖν τὸ ἐνεργητικὸν βοηθεῖν, τιμωρεῖσθαι δὲ

ΙΑ.

P. 913 B. μὴ κινεῖν τὰ ἀκίνητα] παροιμία ἐπὶ τῶν καλῶς δοξάντων ἢ γεγονότων λεγομένη. R.

914 B. ἐνοδῖαν δαίμονα τὴν Ἀρτεμιν ἦτοι τὴν Σελήνην φησίν, ἐπεὶ καὶ ὁ Ἀπόλλων Ἀργυιεύς, καὶ γὰρ ἄμφω τὰς ὁδοὺς πληροῦσι φωτός, ὁ μὲν ἡμέρας, ὁ ἥλιος, ἡ δὲ νυκτός. διὸ καὶ ἰδρύνουσι τούτους ἐν αὐταῖς. ἀλλὰ καὶ τὸν Ἑρμῆν ἐνόδιον καὶ ἡγεμόνα λέγουσιν, ὥς δέον αὐτῷ πρὸς τὰς πράξεις ἡγεμόνι χρῆσθαι. καὶ τοῦτον δὲ ἐπὶ τῶν ὁδῶν διὰ τοῦτο ἀνεστήλουν. R.

E. μεθιέτω] παριέτω ἢ ἀφιέτω. R.

915 B. τοῦ τρίτου μεγέθει τιμήματος] τρίτον τμήμα, καθὼς ἐν τῷ πρὸ τούτου παρεθέμεθα, τὸ ζευγῆσιον ἦν, εἰς ὃ οἱ τελοῦντες ἀπὸ διακοσίων μέτρων διελέγοντο, ἀνήλυσκον δὲ εἰς τὸ δημόσιον ἰ. μνάς. R.

E. ἔρανος ἐστὶν εἰσφορὰ τις ἐκάστου μηνός, ἢ ἐκ συμβολῆς δειπνον, ἢ εὐωχίας, ἢ ἀνὰ μέρος δειπνον. καὶ ἐρανιστὰί οἱ τε τὴν εἰσφορὰν αὐτὴν εἰσφέροντες καὶ οἱ κοινωνοὶ ταύτης. R.

E. πριάμενος] ἀγοράσας. R.

916 A. ἀναγωγὴ ἐστὶν ἡ τῶν προθέντων ἀνδραπόδων ἀνάδοσις, ἐχόντων αἰτίαν τινά. R.

A. ἱερὰν νόσον τὴν ἐπιληψίαν φασίν. R.

C. ἐξηγηταὶ τρεῖς γίνονται πυθόχρηστοι, οἷς μέλει καθάριεν τοὺς ἄγει τινὲ ἐνισχηθέντας· καὶ οἱ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια. R.

919 D. γεωμόροι] γεωργοί. R.

920 C. λῆμμα] κέρδος ὡς νῦν ἢ φρόνημα. R.

D. διαιτηταὶ εἰσιν ἐν οἷς Ἀθηήνησιν εἰσῆγοντο αἱ ἰδιωτικαὶ δίκαι· εἰ δέ τινες μὴ ἐπελθοντο τοῖς διαιτηθεῖσιν, αὐτοὶ εἰσῆγον αὐτοὺς εἰς τὸ δικαστήριον καὶ παρὰ τοὺς δικαστάς. ἐγίνοντο δὲ διαιτηταὶ πάντες Ἀθηναῖοι, οἷς ἐξηκοστὸν ἦν ἔτος. τὸν δὲ ἀδικοῦντα διαιτητὴν ἐξῆν εἰσαγγέλλειν· καὶ εἴ τις ἑάλω, αἰτίμην ἦν τὸ ἐπιτίμιον. R.

921 A. προῖκα] ἄνευ μισθοῦ, ὡς νῦν, ἢ φερνή. R.

D. ἐπαβελία ἐστὶν ἐπιτίμιόν τι, τουτέστι τοῖς διώκουσι χρηματικὴν τινα δίκην, εἰ μὴ ἔλωσιν. ἦν δὲ τοῦτο ἕκτον μέρος τοῦ τιμήματος, οὗ ἐπεδικάζοντο, καὶ ἐνεγράφοντο. καὶ ἐκαλεῖτο οὕτως, ὅτι ἐπὶ τῇ δραχμῇ ὀβολὸς ἦν, τῆς δραχμῆς λογιζομένης

πρὸς ἔξ. ἐλάμβανε δὲ ὁ φεύγων παρὰ τοῦ διώκοντος, εἰ τὴν δίκην ἀπέφευγε. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ Ἀφόβου. R.

926 B. κηδεύματα] γαμικὰ συναλλάγματα. R.

928 C. δίκην λαχεῖν] ἐνστήσασθαι, ὅ ἐστι καὶ λῆξις δίκης. R.

929 A. ἀπορορηθῆναι] ἀπαγορευθῆναι. R.

931 B. Οἰδίπουν δὲ Λαῖον καὶ Ἰοκάστης, μητρογαμήσας δι' ἄγνοιάν τινα, ἐτύφλωσε μὲν, ὅτι τοῦτο πράξειεν, ἑαυτὸν, ἐλαύνεται δὲ διὰ τὴν ἀθεμιτοσυγίαν ἐκ Θηβῶν. Ἐπεὶ οὖν καὶ Πολυνείκης οἱ τούτου υἱοί, δυνατοὶ ὄντες, οὐκ ἐπαμύνουσιν ἐλαυνομένῳ αὐτῷ. ὁ δὲ ἀρᾶται αὐτούς. οἱ δὲ περὶ τῆς βασιλείας Θηβῶν ἀλλήλους κτείνουσιν. R.

B. Φαῖνιξ Ἀμύντορος· οὗτος τυφλοῦται ὑπὸ τοῦ πατρὸς· κατεφύσθη γὰρ πρὸς τὸν πατέρα ὑπὸ Φθίας τῆς αὐτοῦ παλαιότητος, ὅτι δὴ πειραθεῖται πρὸς εὐνὴν αὐτῇ συνελθεῖν. ἴσται δὲ ὑπὸ Χείρωνος Πηλέως σπουδῇ. ὁ δὲ Ἀμύντωρ κατενέχεται αὐτοῦ μηποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱόν. ὁ δὲ γέγονε· καὶ γὰρ θεοὶ ἐτέλειον ἐπαράς. R.

B. Ἰπολύτῳ] Θησεὺς ὁ Αἰγέως καὶ Αἴθρας ἐξ Ἰπολύτης τῆς Ἀμαξόνης γεννᾷ Ἰπόλυτον, μεθ' ἣν Φαῖδραν γυναικα ἄγει, ἣ διὰ τὸ κάλλος Ἰπολύτου ἐρᾷ. ὁ δὲ οὐ πείθεται αὐτῇ σαρφρονῶν. ἣ δὲ πρὸς τὸν πατέρα κατεῖπεν αὐτοῦ ὡς μᾶλλον ἐρῶντος αὐτῆς· ὁ δὲ ἀρᾶται τὸν υἱὸν διασφαρῆναι Ἰπόλυτον, καὶ ἐπιτυγχάνει. οὗτος γὰρ ὀχοῦμενος ἄρματι, ὑπὸ τάφρου τῶν ἵππων συνταραχθέντων αὐτοῦ, πίπτει τε εἰς γῆν, καὶ ταῖς ἡνίκαις ἑλκασθεὶς ἐλκόμενος θνήσκει. R.

B. ἀραῖος] βλαβερός. R.

932 A. κωφῇ] ἀσθενής, ἀμβλεῖα, ὡς νῦν, ἢ ἄηχος. R.

933 A. δυσωπουμένους] ὑφωμένους, ὑπόπτως ἔχοντας. R.

936 D. ἐὰν δ' ἐπατιώμενος ὁ δεσπότης] οἶμαι, εἰ δύο συζυγίας δεσποτῶν καὶ δούλων εἶεν, ἐναλλὰξ δὲ ὁ τῆς ἑτέρας συζυγίας δεσπότης μετὰ τοῦ τῆς ἑτέρας συζυγίας δούλου σύνθοιτο ποιῆσαι τὴν βλάβην εἰς τὸν δούλον αὐτοῦ. ἵνα τῆς ἐπὶ ταύτῃ ἀποτίσεως γινομένης ἀποδοθῇ οὗτος ὁ δούλος τῷ συνθεμένῳ δεσπότη μετ' αὐτοῦ ποιῆσαι τὴν βλάβην, καὶ δούλους οὕτως ἔχει δύο, ἕνα μὲν τὸν βλαβέντα καὶ ἐξ ἀρχῆς, ἕτερον δὲ τὸν βλάψαντά τε τοῦτον καὶ ὕστερον. R.

D. κακοτεχνιῶν δίκης ὄνομά ἐστιν, ἣν εἰσέησαν οἱ λέγοντες μάρτυρας ψευδομαρτυρεῖν, κατὰ τῶν παρασχομένων τοὺς ψευδομάρτυρας. R.

937 B. ἐπίσκηψίς ἐστι δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρτυρησάντων. R.

D. ἀνάδικος κρίσις· εἰ ἐάλωσαν ἦτοι πάντες οἱ μάρτυρες ψευδομαρτυριῶν ἢ ὑπερημίσεις, ἐκρίνετο ἄνωθεν ἡ δίκη. οὐκ ἐπὶ πάντων δὲ τῶν ἀγώνων ἐγίνοντο ἀνάδικοι αἱ κρίσεις, ἀλλ' ὥς φησι Θεόφραστος ἐν 5' νόμων, ἐπὶ μόνῃς ξενίας καὶ ψευδομαρτυριῶν καὶ κλήρων. R.

IB.

P. 942 A. ἐπ' αὐτοφώρῳ] ἐπ' ὀφθαλμοῖς, ἐπ' αὐτῷ τῷ κλέματι ἁλούς. R.

E. πύλων] τῶν ἐκ συμπεπιλημένων ἐρίων γινομένων ἐνδομάτων. R.

943 A. ἀστρατείας δίκη ἐστὶ γραφή κατὰ τοῦ κατειλεγμένου μὲν ἐν στρατιωτικῇ τάξει, μὴ στρατευσαμένου δέ. R.

D. λιποταξίου δίκη ἐστὶ γραφή κατὰ τοῦ στρατευσαμένου μὲν, λιπόντος δὲ τὸ στρατόπεδον καὶ τὴν τάξιν αὐτοῦ. R.

944 C. διαφέρει δὲ ὅλον πον καὶ τὸ πᾶν] παροιμία ἐπὶ τῶν πάντῃ διαφερόντων λεγομένη, παρ' ὅσον τὸ μὲν ὅλον τοῦ συνεχοῦς ἐστὶ ποσοῦ, τὸ δὲ πᾶν τοῦ διωρισμένου, ταῦτα δὲ εἶδη τοῦ ποσοῦ ἀλλήλοις ἀντιδιαιρούμενα. R.

D. Καινὺς ὁ Θειταλὸς Ἀτράκος μὲν ἦν θυγάτηρ τὸ πρῶν. Καινὺς ὀνομαζομένη, εἰς ἄνδρα δὲ μετέβαλε Ποσειδῶνος βουλήσει, ἔτι δὲ καὶ τὸ ἀδαμαστος εἶναι καὶ ἄτρωτος. διὸ ἐν τῇ τῶν Κενταύρων καὶ Λαπιθῶν μάχῃ αὐτορριζοῖς δένδροισι συνεχύσθη ὑπὸ τῶν Κενταύρων. ὑπὸ δὲ τινων ἀπωρνεῶσθαι λέγεται τὴν μεταβολὴν δὲ φησι τοῦτου λαβεῖν χάριν τοῦ Ποσειδῶνος ἐρώμενον γενέσθαι. R.

945 B. εὐθύνοί εἰσιν ἄρχοντες τινες οἱ τὰς εὐθύνας λαμβάνοντες παρὰ τῶν ἀρχόντων, ὥσπερ καὶ οἱ λογισταὶ καὶ πάροδοι ἐφ' ἐκάστη ἀρχῇ· καὶ γὰρ τῷ ἄρχοντι εὐθύνος ἦν καὶ πάροδος, καὶ τῷ βασιλεῖ ὁμοίως καὶ τῷ πολεμάρχῳ καὶ τοῖς δημοσθέταις. ἐκπράσσει δὲ ο εὐθύνος ὅσα ἐπὶ τῆς ἀρχῆς, ἣ πρὸς τέτακται, ὥφλόν τινες εἰς τὸ δημόσιον. R.

D. εὐθύνη ἐστὶ κολαίς κατὰ τῶν ἀρξάντων ἢ πρεσβευσάντων ἢ τε τῶν τῆς πόλεως χειρισάντων ὅλως.

947 C. ἡμέτους] παῖδας πάντη γάμων ἀπειράτους. R.

D. ψαλῖδα ἦτοι καμάραν, ὥς νῦν, ἢ ταχείαν κίνησιν, ἢ ὑδρορόην, ἢ ἄρμενον. R.

949 D. ἐνεχυρασίαν] ἀσφάλειαν. R.

E. χρηματίζεται] τοῦτο μὲν τὸ παθητικὸν τὸ χρήματα πράττεσθαι, τὸ δὲ χρηματίζειν τὸ ενεργητικὸν τὸ πράγμασι χρῆσθαι, οἷον χρηματίζει ἡ βουλή. ἀφ' οὗ καὶ χρήματα τὰ πράγματα. R.

950 D. θεωροῖς] τοῖς εἰς ἐορτάς που πεμπομένοις κοινωνῆσαι αὐτῶν. R.

951 B. ἀνομίλητος] ἀκοινώνητος, ἀσυνδύαστος. R.

953 A. τημελεῖν] ἐπιμελεῖσθαι. R.

C. πρυτάνεις εἰσὶ μέρος τι τῶν πεντακοσίων τὸ δέκατον, πενήκοντα ἄνδρες, οἱ διοικοῦντες ἅπαντα τὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς πραττόμενα, καὶ ἐπρυτάνευσον κατὰ πρυτανείαν ἐκ διαδοχῆς. πρυτανεία δὲ ἐστὶν ἀριθμὸς τις ἡμερῶν, ἦτοι λς ἢ λή ἢ λε, ὥς ἐκάστη φυλὴ πρυτανεύειν λέγεται. β' μὲν γὰρ οἱ μῆνες, ι' δὲ αἱ πρυτανεῖαι, καὶ φυλαὶ ι'. καὶ διήρηνται εἰς ταύτας αἱ ἡμέραι τοῦ ἐνιαυτοῦ· κατὰ γὰρ σελήνην ἄρουνσι τοῦτον, ὥς ἐκάστη τῶν ι' φυλῆ ἐπιβάλλειν λε ἡμέρας, πλεονάζειν δὲ ὀλίγας. διὰ καὶ τὰς λοιπὰς ἀπέδωκαν οἱ Ἀθηναῖοι ταῖς πρώταις λαχούσαις τίταρσι φυλαῖς, ἵνα ἐκείνων μὲν ἐκάστη τὰς λς ἡμέρας πρυτανεύῃ, αἱ δὲ λοιπαὶ ἕξ ἀνὰ λε· πρυτανεία δὲ οὐδετέρως οὐχ εὐρίηται· τινὲς δὲ ἀργυρίον τι, ὃ κατατίθεται ὑπὸ τῶν δικαζομένων, καὶ δίδοται δικαστικὸν τοῖς ἐξακισχιλλοῖς. R.

954 A. φωρᾶν] ἐρευνᾶν, ἐκζητεῖν. R.

958 E. χοῦν] χωννύναι. R.

962 C. τοπάζειν] στοχάζεσθαι, ἐνθυμεῖσθαι, ὑπονοεῖν, καὶ ὑποτοπεῖν δέ. R.

968 A. σημείωσαι ὅτι νυκτερινὸν σύλλογον τὴν Ἐπινομίδα φησίν. R.

E. ἢ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς κύβους] ἡ παροιμία παρὰ Φερεκράτει ἐν τοῖς Μυρμηκανθρώποις. κεῖται δὲ ἐπὶ τῶν ἀποκινδυνεύοντων. το μὲν γὰρ τρεῖς ἕξ τὴν παντελῆ νίκην δηλοῖ, τὸ δὲ τρεῖς κύβοι τὴν ἥτταν. πάλαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδίās

κύβοις καὶ οὐχ ὥς νῦν δύο. ἔστι δὲ ὁμωνυμία· κύβον γὰρ ἔλεγον ἰδίως αὐτὸν τὸν ῥιπτοῦμενον, ὅτε πλήρης ἔστι καὶ μή. τοὺς δὲ κύβους τοὺς τοιούτους οἱ Ἴωνες καλοῦσιν οἶνας, καὶ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσιν· ἢ τρεῖς ἕξ ἢ τρεῖς οἶνας. R.

969 B. ὕπαρ ἔστι τὸ μέσον ἐργηγόρσεως καὶ ὕπνου ὀρώμενον. R.

ΕΙΣ ΕΠΙΝΟΜΙΑ.

P. 974 A. παιδικῆς] οἶμαι, ἰλαρᾶς· ἕξ οὗ καὶ παιδικώτερον τὸ ἰλαρώτερον. R.

978 B. διαριθμῆσεται] διαλογίσεται. R.

980 B. προσπαῖσαντι] προσπαίξαντι· ἀντὶ τοῦ ἕ τὸ σ οἱ Ἀττικοί. R.

983 C. ῥύμας] ὀρμαῖς βιαίας. R.

ΕΙΣ ΤΑΣ ΕΠΙΣΤΟΛΑΣ.

B.

P. 314 C. οὐδ' ἔστι σύγγραμμα] ἐντεῦθεν δηλοῦται διὰ τί οἱ Πλάτων ἐν ταῖς βίβλοις αὐτοῦ μηδὲν διαλέγεται. e.

Δ.

P. 320 A. Δίον ὁ Συρακούσιος Ἰππαρίνου μὲν υἱὸς ἦν ἀνεψιμοῦς δὲ Διονυσίου τοῦ προτέρου, κατὰ δὲ οἰκειότητα τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Ἀριστομάχης ἀδελφός, εὐφυῆς δὲ καὶ μεγαλοψυχία καὶ φιλοτιμία διαφέρων τοῦ γενέσθαι τινὸς ἄξιος. Ἰππαρίνος γὰρ παλδῶν ὄντων αὐτῷ τῶν περὶ Δίωνα, τριῶν μὲν υἱῶν, τριῶν δὲ θυγατέρων, τελευταῖον τὸν βίον ἐπίτροπον Διονύσιον κατέστησεν οἰκεῖον ὄντα, καὶ τὰς γυναῖκας ἅμα καὶ τὰς κόρας διέθηκε γῆμαι, Ἀριστομάχην μὲν τὴν πρεσβυτάτην αὐτόν, τὴν

δὲ λοιπὰς τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ δοῦναι, *Λεπτίνῃ* τε καὶ *Θεαρίδῃ*. καὶ οὕτω γέγονε τελευτησάσης τῆς *Δοκρίδος* αὐτοῦ γυναικός, ἐκ ἧς ἐγγέγονει αὐτῷ *Διονύσιος* ὁ νεώτερος, ὁμώνυμος αὐτοῦ υἱός. R.

Z.

P. 326 C. εἰ μὲν τὸ δύναιτο συνυπακούμενον λήψῃ, ὥς ἀπαρέμφата προπεριδρασθήσονται τό τε μελλῆσαι καὶ τὸ ἡρεμῆσαι. εἰ δὲ καὶ αὐτὰ ταῦτα ἐκδέξῃ, ὥς εὐκτικὰ παροξυνθήσεται. R.

333 E. γεγονότε φίλω] ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ λείπει τὸ φίλω. R.

337 E. ἐπιστολῇ] ἐντολή, ἐπίσκηψις. R.

342 B. ἀληθές ἐστιν] ἐν ἄλλῳ· ἀληθῶς ἐστὶν ὅν, ἐν μὲν. R.

344 A. *Ανγκέα* φασὶ τὸν *Αφαρέως* καὶ *Αρῆνης* οὕτω γενέσθαι ὀξυδερκῇ, ὥς καὶ τὰ ὑπὸ γῆν βλέπειν. ἀφ' οὗ καὶ ἡ παροιμία. R.

345 A. ἴτω] ἡ λέξις ἐπιχωριάζοντός ἐστιν ἀντὶ τοῦ ἴστω, τῇ *Βοιωτίᾳ* διαλέκτῳ, ἐπὶ θανάτου εἰλημμένη, ἧς καὶ ἐν τῷ *Φαίδωνι* μέμνηται ὑπὸ *Κέρητος* εἰρημένης. R.

D. *Σκύλλα* λέγεται ἡ δι' ἐναντίων ἀνέμων συχνὴ καὶ πολυκύμων τῶν τῆς θαλάττης ρευμάτων σύμπτωσις, κατ' ἀκρωτήρια τινὰ ἐπὶ πολὺ διήκοντα τῶν μεγίστων πελαγῶν γιγνομένη φοβερά τε καὶ πολύμορφος, φωνὴν τε ἀφιεῖσα οἷα σκυλάκων νεογνῶν (ἐξ οὗ καὶ τοῦνομα εἴληφεν), οἷα γίνεται ἡ περὶ τὸν κατὰ *Σικελίαν* πορθμὸν. *Χάρυβδις* δὲ ἡ ἀναπινομένη θάλασσα περὶ τε τὸν εἰρημένον πορθμὸν καὶ περὶ τὰ *Γάδειρα*, καὶ πάλιν βαγδαίως ἐπαναστρέφουσα· ἡ τῆς ἡμέρας τρις συσπῶσα τὸ ὕδωρ πάλιν ἀνίει. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εἰς χάος ροιβδεῖν, ὃ ἐστὶν ἀναρροφεῖν. R.

D. ἀναμετρήσαιμι] διαπεράσαιμι. R.

346 D. ἐδυσχέραινον μὲν ὅλως] ἐν ἄλλῳ λείπει τὸ ὅλως. R.

347 D. *χρεῖν*] *δέοι*. R.

H.

P. 353 E. *Φοίνικες* ἀπὸ *Φοινίκης* τῆς χώρας· αὕτη δὲ ἀπὸ *Φοίνικος* τοῦ *Ἀγῆνορος* καὶ *Μερόπης* τῆς *Νείλου*. *Οπικοὶ* δὲ ἔθνος *Ἰταλίας*. R.

Ε. τέμνειν φάρμακον] πείθειν, τιμᾶν, ἡγείσθαι, ὡς οἶμαι, νῦν. R.

ΙΓ.

P. 361 B. μύρτα] ὁ καρπὸς τῆς μυρσίνης. R.

363 A. ἀμοργίς κυρίως ἡ λινοκαλάμη, ἐξ ἧς γίνεται ἐνδύματα ἀμόργινα ἢ ἀμοργίδια λεγόμενα· οἱ δὲ τὰ παραπλήσια βύσσω. ἔστι δὲ ἀμοργίς καὶ ἡ τοῦ ἐλαίου ὑποστάθμη καὶ ἡ τρυῆ τοῦ οἴνου. R.

B. βασιλέως] τῶν Περσῶν δηλαδή. R.

ΕΙΣ ΔΙΑΛΟΓΟΝ ΠΕΡΙ ΔΙΚΑΙΟΥ.

P. 374 A. παροιμία, ὅτι πολλὰ ψεύδονται ἄνθρωποι, ἐπὶ τῶν κέρδους ἕνεκα καὶ ψυχαγωγίας ψευδῇ λεγόντων. φασὶ γὰρ τοὺς ποιητὰς πάλαι λέγοντας τᾷ λήθῃ, ἄθλων ὕστερον αὐτοῖς ἐν τοῖς ἀγῶσι τιθεμένων ψευδῇ καὶ πεπλασμένα λέγειν αἰρεῖσθαι, ἵνα δια τούτων ψυχαγωγούντες τοὺς ἀκροαμένους τῶν ἄθλων τυχάνωσιν. ἐμνήσθη ταύτης καὶ Φιλόχορος ἐν Ἀτθίδος α' καὶ Σόλων Ἐλεγείας καὶ Πλάτων ἐν ταῦθα. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΣΙΣΤΡΦΟΝ.

P. 387 C. Φάρσαλος πόλις Θεσσαλίας, ἧς οἱ πολῖται Φαρσάλιοι. ἐκ ταύτης φασὶν Ἀχιλλεὺς τὸν Θέτιδος γενέσθαι. R.

D. ἡ] ἀντὶ τοῦ ἄρα ἀπορηματικοῦ. R.

389 A. μεταρσιολέσχας] διαφέρει μετέωρα μεταρσίων, ἧ τὰ μὲν μετέωρα ἐν οὐρανῷ καὶ αἰθέρι ἐστίν, ὡς ἥλιος καὶ τὰ λοιπὰ καὶ οὐρανὸς καὶ αἰθήρ, μετάρσια δὲ τὰ μεταξὺ τοῦ αἰθέρος καὶ γῆς ἐν αἰέρι συνιστάμενα, ὡς ἄνεμοι, νεφέλαι, ὄμβροι, ἀστραπαὶ, βρονταί, κομήται, δοκίδες, πώγωνες, λαμπάδες, ἱριδες, ἄλλως, διάττοντες, θυμοί, θύακες καὶ τὰ τοιαῦτα. R.

C. πάντα κάλων ἐφέντες] ἐπιτείναντες ἢ κινήσαντες ἢ σεί-
 ες. παροιμία ἐπὶ τῶν πάσῃ προθυμίᾳ χρωμένων. παρήκται
 τὸ τῶν τὰ σχοινία ἢ τὰ ἄρμενα χαλῶντων ναυτῶν. R.

390 B. αὐτοσχεδιάζοντες] αὐτομάτως ἢ συντόμως τι ποι-
 ες. R.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΛΚΥΟΝΑ.

P. 109. l. 1. Ἀλκυὼν ὄρνις μέγεθος μὲν ἴση μικρῷ στρουθῷ,
 ἂν δὲ ποικίλη· ἔστι δὲ ἀναμῖξ χλωρά, κυανή, ὑποπόρφυρος,
 ἔχουσα λεπτὸν, ἐπιμηκές, χλωρόν. διαιτᾶται δὲ παρὰ
 τοῦ Σικελικοῦ πελάγους αἰγιαλούς, πέντε μὲνα νυῖσκουσα
 ἐκ βελόνης δὲ τοῦ ἰχθύος τῶν ἀκανθῶν ἐπιπλεκομένων ὑπ'
 ὧς ἰστοῦ πήγνυσι τὴν καλιὰν παρὰ μόνων ἀνθρώπων
 ρεσθαι δυναμένην, ὑπ' ἄλλων δὲ τινος τὸ παράπαν οὐ· ἔστι
 κύα τὸ σχῆμα ὁμοία λατρικῇ, ὥς εἶναι τὸ κύτος κοιλότερον
 ἢ τὸ στόμιον δὲ στενόν τε καὶ οὕτω κρύφιον, ὥς μόνη ταύτη
 καὶ εἰσιτητὸν καὶ γνώριμον. ἐν παιτὶ μὲν τῷ οἰκίῳ ἄρρει
 νυμένη καιρῷ. ἐν χειμῶνι δὲ νεοττεύουσα μέσῳ, ὥς ἑπτὰ ἡμέ-
 ρογάγεσθαι τὴν καλιὰν, ἑπτὰ δὲ τίκτειν καὶ τρέφειν τοὺς
 τοὺς· τὴν δὲ ἡμέραν τοῦ τοκετοῦ φασὶν ἱεράν. σπανίως δὲ
 λαμβάνεται, καὶ τότε κατὰ τὸν τῆς Πλειάδος δύσεως καιρὸν, ἐπι-
 ξομένη δὲ τῶν πετρῶν ἄδει τι μέλος λιγυρόν, ὅτε δὴ καὶ τὸ
 γγός ἐστιν ἀκύμαντον καθάπαξ καὶ νήνεμον. τῆς δὲ ἀλκυό-
 νος μὲν μελῶν ἄφρωνος, ἢ δὲ ἐλάττων ὠδικῆ· πᾶσαι δὲ οὕτως
 ὁμοκόμοι πεφύκασιν, ὥς τῶν ἐρρένων γηρασκόντων ὑποπτᾶ-
 ῖν τε καὶ διαφέρειν αὐτοὺς, ἢ ἐκείνοι βούλονται, ἐπαποθνή-
 σκειν τε τούτοις τὰς οἰκείας θηλείας ἐκ τοῦ ἀβρώτους καὶ ἀπό-
 διατελεῖν μετὰ τὴν τῶν ἐρρένων τελευτήν. καλοῦνται δὲ
 καὶ ὧν μόνον εἴ τις ἀκούσειε τὴν φωνήν, σημεῖον ἔχει παν-
 θες, ὥς φασιν, ὥς μετὰ βραχὺν τινα χρόνον τεθνήσκειται.

P. 110. l. 17. ἀνέφικτα] ἀδύνατα καταληφθῆναι.

ib. l. 20. νεογλὸς] ἀντὶ τοῦ νέογνος, νεογέννητος, νεογενής.

P. 112. l. 24. γυναῖν] ὅτι δύο γυναῖκας εἶχεν Σωκράτης
Ξανθίππην καὶ Μυρτώ.

ib. l. 31. Φαληρικοῦ] Φάληρον δῆμος Αἰαντίδος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΡΤΞΙΑΝ.

P. 392 A. Διὸς ἑλευθερίου] τὸν Μῆδον ἐκφυγόντες Ἀθη-
ναῖοι ἰδρύσαντο τὸν ἑλευθέριον Δία. τοῦτον δὲ ἔνιοι καὶ σωτῆρά
φασιν. τιμᾶται δὲ ἑλευθέριος Ζεὺς καὶ ἐν Συρακούσαις καὶ Τα-
ραντίνοις καὶ Πλαταιαῖς καὶ Καρίᾳ. R.

B. Μέγαρα πόλις περὶ τὸν Ἴσθμόν, ἀνὰ μέσον Πελοπον-
νήσου καὶ τῆς Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας. καὶ πόλις ὁμώνυμος ταύ-
τῃ ἐν Σικελίᾳ, περὶ ἧς νῦν φησίν. R.

398 C. Κείος] ὁ ἀπὸ τῆς Κέω. ἔστι δὲ Κίος πόλις Μυσίας,
ἐξ ἧς οὗτος. R.

400 E. Ἐρατοσθένης σίσυραν φησι στέγαστρον ἐξ αἰγείων
δεσμάτων τετριχωμένων, σίσυρναν δὲ τὸ ἐκ τῶν κωδίων ῥαπτό-
μενον ἀμπερόνιον, ὃ γούρναν φασίν. R.

405 B. λίθον ἐψησαι] παροιμία ἐπὶ τῶν ἐπιχειρούντων
ἀδυνάτοις. R.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΞΙΟΧΟΝ.

P. 364 A. τόπος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ Κυνόσαργες καλούμε-
νος, ἐν ᾧ τοὺς νόθους τῶν παίδων ἔταπτον. ὠνομάσθη δὲ οὕτως
ἀπὸ κυνὸς ἀργοῦ, τουτέστι λευκοῦ ἢ ταχέος· καὶ γὰρ Ἡρακλεῖ
θύοντας κύνα τοιοῦτον ἀρπάσαντα τοῦ θνομένου τὰ μηρία ἀν-
τοῦ καταθεῖναι, καὶ ἐπερωτήσαντας τοὺς θεοὺς ποῦ Ἡρακλέους
ἰδρῦσαι ἱερὸν λαβεῖν χρησμόν ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ. ἐξ οὗ καὶ τοὺς
νόθους ἐκεῖ συντελεῖν, ὅτι καὶ Ἡρακλῆς νόθος ὢν Διὸς υἱός
(Ἀμφιτρυῶνος γὰρ γυνήσιος ἦν) ἴσα θεοῖς ἐτιμήθη. λαμβάνει-

ται δὲ καὶ εἰς παροιμίαν ἐπὶ ὕβρει καὶ ἀρᾷ, οἷον ἔσθ' εἰς Κυνό-
σαργες. R.

A. Καλλιρρόη κρήνη ἐν τῇ Ἀττικῇ. R.

B. μορμολυττομένους] μορμολυκεία φασὶ τὰ τῶν ὑποκρι-
τῶν πρόσωπα, ἃ Δωριεῖς γόργεια καλοῦσιν. ἐντεῦθεν καὶ τὸ
ἐκφοβῆσαι μορμολύξασθαι καὶ μορμολυττομένους τοὺς ἐκφο-
βοῦντας λέγουσιν. R.

B. ἐπιτωθάζων] ἐπιλοιδορούμενος, ἢ ἐπεμβαίνων, ἢ χλευ-
άζων ὡς νῦν, ἢ καυχώμενος. R.

365 A. συνειλεγμένον τὰς ἀφᾶς] συνηγμένον τὰς πληγὰς. R.

B. μονονουχί] σχεδόν, ἐγγύς. R.

C. εὐλαὶ εἰσιν οἱ ἐν τοῖς τραύμασιν ἐγγινόμενοι σκώληκες,
κνώδαλα δὲ κυρίως τὰ θαλάττια θηρία· κινώθαλα γὰρ ἐστὶ
τὰ ἐν τῇ ἀλὶ κινούμενα. Ὅμηρος δὲ καὶ ἐπὶ χερσαίου φησί·
κνώδαλον ὅτι φύγησι, καὶ ἔχνεσσιν γὰρ ὀπηδεῖ.

πλήν κνώδαλον μικρὸν ζῶον τὸ θαλάττιον καὶ τὸ χερσαῖον. R.

366 A. ὀριγνωμένη] ὀρεγομένη. R.

C. παρὰ ἀκαρῇ] ἀντὶ τοῦ παρὰ βραχὺ, παρὰ ὀξύ, ὃ οὐχ
οἷον τε κεῖραι. R.

367 B. δις παῖδες οἱ γέροντες] ἐπὶ τῶν πρὸς τῷ γήρῳ εὐ-
ηθεστέρων εἶναι δοκούντων. R. μέμνηται δὲ αὐτῆς Κρατῖνος
ἐν Δηλιάσι λέγων·

ἦν ἄρ' ἀληθὴς ὁ λόγος, ὡς δις παῖς [ἐστὶν ὁ] γέρων.

καὶ Πλάτων ἐν Νόμων α'. οὐ μόνον ἄρα, ὡς ἔοικεν, ὁ γέρων
δις παῖς γίγνεται ἀλλὰ καὶ ὁ μεθυσθεὶς· καὶ Μένανδρος Χῆρος
καὶ Ἀριστοφάνης Νεφέλειος α'. Böttiger. kl. Schriften T. III,
p. 197.

368 D. ποππυσθείη] κολακευθείη, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐπὶ
τοῖς ἵπποις ποππυσμάτων ἐν τῷ δαμάζεσθαι. R.

D. ἐγκαθέτους] ἐνεδρευτάς, δολίους, κατασκόπους. R.

D. κατεχειροτόνησαν] κατεψηφίσαντο. ἢ καταχειροτονία
ἐγίνετο οὕτως. ἔλεγεν ὁ κῆρυξ, οἷον ὅτῳ Μειδίας δοκεῖ ἀδι-
κεῖν, ἀράτω τὴν χεῖρα. εἶτα οἱ θέλοντες ἐξέτεινον τὰς χεῖρας,
καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο πρῶτον καταχειροτονία, εἶτα πάλιν δεύτερον
ἔλεγεν ὁ αὐτὸς κῆρυξ, ὅτῳ μὴ δοκεῖ ἀδικεῖν Μειδίας, ἀράτω
τὴν χεῖρα, καὶ ἐξέτεινόν τινες, καὶ ἐκαλεῖτο ἀποχειροτονία. καὶ
λοιπὸν κρίσκει πάσας τὰς χεῖρας ὁ κῆρυξ, τῶν τε προτέρων καὶ

καταχειροτονοῦντων, τῶν τε ὑστέρων καὶ ἀποχειροτονοῦντων, καὶ ὅσων ἂν ᾗσαν πλείους, ἐκείνων καὶ ἡ γνώμη ἐκράτει. R.

369 A. συγκλύδωνος] ἐπιμύκτου, ἐπηλύτου. R.

E. καθικέσθαι] καθάψασθαι. R.

371 A. οἱ δύο θεοὶ] Ἀπόλλων καὶ Ἄρτεμις. R.

D. ἀγιστείας] ἀγιωσύνας, καθαρότητας, λατρείας. R.

D. γεννήτη] Ἀριστοτέλης φησί, τοῦ ὅλου πλήθους διηρημένου Ἀθήνησιν εἰς τε τοὺς γεωργοὺς καὶ τοὺς δημιουργοὺς, φυλὰς αὐτῶν εἶναι τέσσαρας, τῶν δὲ φυλῶν ἐκάστης μοίρας εἶναι τρεῖς, ἅς τριτῦας τε καλοῦσι καὶ φρατρίας, ἐκάστης δὲ τούτων τριάκοντα εἶναι γένη, τὸ δὲ γένος ἐκ τριάκοντα ἑκάστου ἀνδρῶν συνεστάναι. τούτους δὴ τοὺς εἰς τὰ γένη τεταγμένους γεννήτας καλοῦσιν. R.

E. Ἐλευσινίας] Δήμητρος, διὰ τῶν αὐτῆς τελετῶν. R.

E. ἐναύσασθαι] μεταλαβεῖν. R.

ΤΙΜΑΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

ἐκ τῶν

τ ο υ Π λ ά τ ω ν ο ς λ έ ξ ε ω ν .

Τίμαιος Γαίαιανῶ ἐν πράττειν.

Ἐπιστάμενος ἀκριβῶς τὴν γνώμην καὶ τὴν περὶ Πλάτωνα σπουδὴν καὶ φιλοκαλίαν, εἰσθώς τε τῇ τῶν Κρονίων ἑορτῇ τῶν ἑαυτοῦ τοῖς φίλοις ἀπάρχεσθαι, παιδιᾷ τε ἅμα καὶ τῇ τῆς παιδίας ἀδελφῇ σπουδῇ χρῆσάμενος ἐξέλεξα τὰ παρὰ τῷ φιλοσόφῳ γλωσσηματικῶς ἢ κατὰ συνήθειαν Ἀττικὴν εἰρημένα, οὐχ ὑμῖν μόνοις τοῖς Ῥωμαίοις ὄντα ἀσαφῇ, ἀλλὰ καὶ τῶν Ἑλλήνων τοῖς κλειστόις, τάξας τε ταῦτα κατὰ στοιχείον καὶ μεταφράσας ἀπέστειλά σοι, νομίσας καὶ αὐτὸν ἔξειν σε παιδιὰν οὐκ ἄμουσον ἱερῶσο.

Ἀγαθοεργοὶ αἰρετοὶ κατ' ἀνδραγαθίαν.

Ἀγαλμα πᾶν ἀνάθημα.

Ἀγμαι ἀποδέχομαι, θανμάζω ἄγαν.

Ἀγείρουσαν ὡς ἱέρειαν περιερχομένην.

Ἀγιστεῦειν ἱεροθυτεῖν.

Ἀγίαν τὸν ἡγούμενον τινος.

Ἀγνος φυτόν, ὃν καὶ λύγον.

Ἀγὸς μίasma, μύσος.

Ἀγροικὸς σκληρὸς καὶ ἀπαίδευτος, ἧ ὃ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν.

Ἀγρονόμοι οἱ τοῖς ἀγροῖς ἐπιφοιτῶντες ἄρχοντες.

Ἀγρόμολος ὁ ἐννός πως τῷ ἐπι-

Αἰκίας ὕβρεως δίκη.

Ἀἵστωρ ἄπειρος, ἀμαθής.

Αἰξωνεύεσθαι ἀπὸ δήμουτινός ἢ κατηγορία τοῦ Αἰξωνέως, ὡς ἀπὸ Ἀβδήρων Ἀβδηρίτης, ὡς ἐπὶ βλασφημίᾳ διαβεβλήται.

Ἀκακοὶ οἱ ἔξω κακίας.

Ἀκήρατοι καθαροί.

Ἀκινάκης περιζώνιον στενὸν ἑτερόστομον, ὥσπερ ἡμίτομον μαχαίρας.

Ἀκέραιοι οἱ ἔξω κήρας.

Ἀκκίζει ἀπαξιόις.

Ἀκροχειρίζεσθαι πνευτεῦν ἢ πανκακτιάειν πρὸς ἕτερον ἄνευ

Ἀκταίνειν γαυριᾶν καὶ ἀτάκτως
πηδᾶν.

Ἀλαζῶν ψευδῆς.

Ἀλευάδαι οἱ ἐν Λαρίσσει τῆς
Θεσσαλίας εὐγενέστατοι, ἀπὺ
Ἀλευόν το γένος ἔχοντες.

Ἀλέπεδον ὄμαλόν καὶ ἄσπορον
παδίον.

Ἀλιτρηϊῶδες ἀμαρτωλὸν ἢ πλά-
νον· ἄλλη γὰρ ἢ πλάνη καὶ ἡ
ἀμαρτία.

Ἀλλόκοτον ἐξηλλαγμένον.

Ἀλλοτριονομοῦντες ἐναλλα-
γὴν ὀνομάτων ποιῶντες ἢ ὁ-
λως τισὶ τινα μὴ προσηκόντως
διανέμοντες.

Ἀμεταστρεπτὶ οὐχ ὑποστρέφει
εἰς τοῦτόν.

Ἀμόθεν γέ ποθεν ἀπὸ τίνος
μέρους [ἰσημέρου].

Ἀμυνα καὶ ἐπὶ ἀμοιβῆς καὶ ἐπὶ
εἰσπραξέως δίκης.

Ἀμφιλαφὲς πολὺ καὶ ἄφθονον,
ἔστιν δ' ὅτε καὶ ἀμφίσκιον.

Ἀμφιθαλεῖς ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέ-
ρα οἰκοθαλεῖς.

Ἀμφικτύονες οἱ ἐν πολλῶν πό-
λεων ἀρετοὶ δικασταί, οἷον
ἀμφικτύονες καὶ περίοικοι.

Ἀμνηγέπη ἐνὶ γαστρὶ πῶ ἢ ὅπως-
οὖν.

Ἀναδῆσαι ταινίας ἐπιβαλεῖν.

Ἀνάοια ἃ οὐκ ἂν τις ἄραιο.

Ἀνακηκεῖ ἀναπηδᾷ.

Ἀνάπλεως ἀναπεπλησμένος· χοῖ-
ται δὲ ἐπὶ τοῦ μεμολυσμένου.

Ἀνατὶ δίχα βλάβης καὶ οἷον δίχα
τῆς ζημίας.

Ἀνατείνας τὴν ψυχὴν ἐπὶ τὰ
ἄνω τρέψας καὶ ἐπὶ τὴν τῶν
θεῶν θέαν.

Ἀνασκεινδύλευσθ ἡναί ἀνασκο-
λοπισθῆναι, ἀνασταυρωθῆναι.

Ἀναλόκατος ἡ κληρονομηθεῖσα γῆ.

ἢ πάλιν εἰς διαίρεσιν διαδιδο-
μένη.

Ἀναπεμπάζεσθαι ἐπαναλα-
βάνειν κεφαλαιωδέστερον τὰ ἐί-
ρημένα.

Ἀνακρυγχνιλιάσαι ἀναγασθαι-
σαι.

Ἀνδρηλατεῖν ἄνδρας ἐξελα-
νεῖν καὶ φνυγαδεύειν.

Ἀνείλεται ἀνείλεται.

Ἀνιμᾷ ἀνέλκει.

Ἀνεργήσει ἀναδῆσει, ἀναρτήσει
καὶ οἷον κωλύσει.

Ἀνδραποδῶ δὴ τρέιχα τὴν τῶν
ἀνδραποδῶν ἰδίον κουραν, ἢ
ἀπελευθερωθέντες ἡλλασσαν
Ἀθήνησιν αἱ δοῦλαι τε καὶ οἱ
δοῦλοι.

Ἀνδρείκελον χρόα ἐπιτηδῆα
ὡς πρὸς ἄνδρὸς μέμνηται.

Ἀνοργίαστοι (ἄνδραπαστοι C) οἱ
ἀμύητοι, οἳ τελεταὶ καὶ ὄργια
οὐκ ἐγίνοντο.

Ἀντικρὺ κατ' εὐθὺν, ἐπ' εὐθείας.

Ἀντυγες· αἱ τῶν ἀρμάτων περι-
φέρειαι οὕτως λέγονται.

Ἀντωμοσία γραφή κατὰ τίνος
ἔνορκος περὶ ᾧν ἡδικῆσθαι φη-
σι· διωμοσία δὲ ὃ ἐκατέρωθεν
γινόμενος ὅρκος καὶ ἐπὶ τῶν
δικαζομένων, τοῦ μὲν ὡς πρό-
ξαντα διώκειν, τοῦ δὲ ὡς οὐκ
ἔπραξεν. ἔξωμοσία δὲ ἄρρησις
σὺν ὄρκῳ ὡς ἀδυνατοῦντος ἢ
παρὰ καιρὸν ὄντος αὐτῷ του
λειτουργεῖν.

Ἀξων τὸ τῶν ἄρματος ξύλον, πέδι-
λ' δ' δινούνται οἱ τροχοί.

Ἀπειαντίσαι ἐνιαυτῷ πνεῖν
τὴν πατρίδα ἐπὶ τισὶν ἀδική-
μασι.

Ἀπέσβη τέθνηκεν.

Ἀποδίοπομπις εἶσθαι ἀποπέμ-
πεσθαι καὶ διωφείσθαι τὰ ἄμαρ-
ματα.

τήματα, συμπορεύονται χωριόμε-
νους τῷ Διί.

ποκνᾷειν κατ' ὀλίγον ἀπο-
ξύνειν καὶ ὥσπερ διὰ διαφθείρειν.
πύστολα τὰ εἰς τὴν θάλασσαν
ἐκπεμπόμενα ἢ ἐκπλέοντα.
παστοματίζειν ἀπὸ μνήμης
λέγειν.

πορρησις ἀπαγόρευσις.
ποτεθρυωμένοι ἀπηρωμέ-
νοι· εἴρηται δὲ κατὰ μεταφορὰν
ἀπὸ τῶν [τε]θρύων, ὥστε εἶναι
ἀγανα καὶ ἀγρία φρενᾶ.

πορράδες ἡμέραι, ἐν αἷς τοῖς
κατοικομένοις χοῶς ἐπιφέρου-
σιν, ἢ αἱ πρὸς πράξεις ἀνεπι-
τήδαιοι.

πορὶς ἐμπεφυκότως.

πορρὶς φιάλη.

πορρὸς βέβαιον, ἀμετακίνητον.
πορρῶμασι βῶς ὁ κέρμα ἀντὶ
πορρῶν ἀλλασσόμενος.

πορρῶδης γῆ λευκὴ καὶ καθαρὰ.
πορρῶν δὲ κατ' ἀνδραγαθίαν
ἀρετῶν.

πορρῶν δὲ ἀντὶ τοῦ καταλλάσσε-
σθαι· ὅθεν καὶ τὸ μισθαρνεῖν
τὸ μισθὸν ἀντὶ τινος λαμβάνειν
λέγεται.

πορρῶν δὲ ἰσχυρόν, στερεόν.
πορρῶν δὲ πρὸ ὀλίγου χρόνου πεποιη-
μένος.

πορρῶν δὲ ἰσχυρόν, στερεόν.
πορρῶν δὲ πρὸ ὀλίγου χρόνου πεποιη-
μένος.

πορρῶν δὲ ἰσχυρόν, στερεόν.
πορρῶν δὲ πρὸ ὀλίγου χρόνου πεποιη-
μένος.

πορρῶν δὲ ἰσχυρόν, στερεόν.
πορρῶν δὲ πρὸ ὀλίγου χρόνου πεποιη-
μένος.

πορρῶν δὲ ἰσχυρόν, στερεόν.
πορρῶν δὲ πρὸ ὀλίγου χρόνου πεποιη-
μένος.

πορρῶν δὲ ἰσχυρόν, στερεόν.
πορρῶν δὲ πρὸ ὀλίγου χρόνου πεποιη-
μένος.

πορρῶν δὲ ἰσχυρόν, στερεόν.
πορρῶν δὲ πρὸ ὀλίγου χρόνου πεποιη-
μένος.

πορρῶν δὲ ἰσχυρόν, στερεόν.
πορρῶν δὲ πρὸ ὀλίγου χρόνου πεποιη-
μένος.

πορρῶν δὲ ἰσχυρόν, στερεόν.
πορρῶν δὲ πρὸ ὀλίγου χρόνου πεποιη-
μένος.

πορρῶν δὲ ἰσχυρόν, στερεόν.
πορρῶν δὲ πρὸ ὀλίγου χρόνου πεποιη-
μένος.

μαστός· ἔστι δ' ὅτε καὶ ὁ κακός.
Ἀτὺφον μοίρας τῆς ἀβλέβους
ὑπὸ τύφου καὶ μὴ τεθυμμένης.
Ἀτυχῆσαι μὴ τυχεῖν.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Ἀτὺφον καὶ ξηρὰν παραλλήλως εἴ-
πεν· ἔστι δὲ ταῦτ' αὖ.

Εδῆψαν τὴν γῆν ἀντὶ τοῦ ἐδο-
δοτομήσαν.

Εδιδάξα ἐπαίδευσά αὐτὸς δι'
ἑαυτοῦ· ἐδίδαξά μιν ἐπαίδευσά-
μην δι' ἑτέρον, αὐτὸς ἐπιμελη-
θεὶς τούτου.

Εδος τὸ ἀγαλμα καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ
ἴδονται.

Ἐνθράττειν ὑποκινεῖν, ταράτ-
τειν.

Ἐλεν· συγκατάθεσις μὲν τῶν εἰ-
ρημένων, συναφὴ δὲ πρὸς τὰ
μέλλοντα.

Ἐλλομένων συνεσταλμένων, συγ-
κεκλεισμένων.

Ἐλκάζων οἰόμενος ἢ ὁμοίων.

Ἐλη ἡλίον ἀλέα ἢ αὐγὴν.

Ἐλῆσις ἑκκαυσίς.

Ἐλυφώσιν ἐλλοῦσι, συνάγουσιν.

Ἐλξαι καὶ εἰκασί λέγει ἀντὶ τοῦ
λοικάσιν.

Ἐσαγγελίαι (ἐπαγγελίαι C) καθ'
ὣν μὴ εἰσι κολάσεις ὠρισμέναι
κατὰ τοὺς κειμένους ἡδὴ νόμους.

Ἐμαλαυτέθη ἐνέδωκε καὶ ἀσθε-
νῶς διετέθη ὑπὸ δειλίας.

Ἐμβραχὺ συντόμως καὶ οἶον ἐν
βραχεῖ.

Ἐμπειρία τριβὴ ἐκ πείρας.

Ἐμπολέμια τὰ εἰς πόλεμον ἐπι-
τήδεια καὶ εὐχρηστο.

Ἐναγχος ἐν τῷ ἔγγιστα παρελ-
θάντι χρόνῳ.

Ἐναυλος λόγος ἐνηχος.

Ἐναυλίζειν θύειν.

Ἐνδίκως δικαίως καὶ κατὰ δίκην.

Ἐνδοῦναι προδοῦναι, παραδοῦ-
ναι, ἢ καὶ εἰσαι.

Ἐνεός ὁ ἐστερημένος φωνῆς.

Ἐγκατον ἐχθρὸν ἐνδιάθετον.

Ἐνη καὶ νέα ἢ τριανὰς καλουμέ-
νη· ἔνον τὸ παλαιὸν καὶ νέον
τὸ νέον.

Ἐντελεῖς οἱ ἀγοντες καὶ οἱ ἀο-

Ἐγχεῖ μπει ἐγκρεῖ, ἐνερῖδει,
πλήται.

Ἐνωστία τάγμα ποδόν· εἰρηται
δὲ ἀπὸ τοῦ ὁμνῦναι αὐτοὺς μὴ
λείπειν τὴν τάξιν.

Ἐξαμβλὸν διὰ φθεῖρειν τὰ κατὰ
γαστρός [διεφθορός] καὶ ἡπο-
κτείνειν αὐτό.

Ἐπαμφοτερίσαι εἰς ἀμφιβολ-
λίαν ἀγαγεῖν τὸν λόγον.

Ἐξάντη· τὸ ν ἐγκαίται δι' εὐστο-
μίαν ἀντὶ τοῦ ὕγιῃ καὶ ἐξω αὐτῆς.

Ἐξετασμός ἀρίθμησης.

Ἐξηγηταὶ τρεῖς γίνονται πυθό-
χρηστοί, οἷς μέλει καθαιρεῖν
τοὺς ἄγχι τινὲς ἐνασχθέντας·
καὶ οἱ ἐξηγούμενοι τὰ πάτρια.

Ἐξομοργνύμενος ἐκματτόμε-
νος καὶ ἀπαυπαυμένος.

Ἐξοστρακισμός φυγὴ δεκαετῆς.
πῆγμα δὲ γίνεται ἐν τῇ ἀγορᾷ
εἰσόδους ἔχον, δι' ὧν εἰσὼν
πολίτης ἑκάστος ὁστρακὸν τί-
θησιν ἐπιγεγραμμένον· τούτων
δὲ ὑπὲρ ἑξακισχίλια γενομένων,
φυγὴ δεκαετῆς καταψηφίζεται
τοῦ κρινομένου.

Ἐξωμοσία ἐνορκος παραίτησις δι'
εὐλογον αἰτίας.

Ἐπαγωγὰ ἀγωγὰ δαίμονος
φάνλον ἐπὶ τινα γενόμεναι.

Ἐπετίμα ἠῦξει τὴν τιμὴν.

Ἐπιβολὴ ἡ εἰσφορὰ [παρκαταβολ-
λῇ, τέλος, φόρος, καταβολή].

Ἐπήβολοι οἱ ἐπιτυχῶς βάλλον-
τες· βάλλειν γὰρ τὸ τυχεῖν· ἢ
οἱ ἐντογχάνοντες.

Ἐπηλὺς ὁ ἄλλοθεν ἐπεληλυθώς,
τουτέστιν ὁ ἄλλοθεν.

Ἐπηλυγάζονται ἐπικρύπτου-
ται, ἐπισκιάζονται· λῶγη γὰρ
λέγεται ἡ σκιά.

Ἐπάρως ἀναπέσας.

Ἐπιβάδαι αἰ μετὰ τὰς φορτὰς ἡμέ-

τίοις καὶ ποτοῖς χρῶνται Ἀθη-
ναῖοι.

Ἐρρε φθείρου, ἀπαλλάττου.

Ἐρυνά τὰ ἐχυρά καὶ τὰ δυσπρόσ-
βατα χωρία.

Ἐρμαιον εὐρεμα· ἀπὸ τοῦ ἐν
ἔδει λεγομένου· κοινὸς Ἐρμῆς.

Ἐρυσίβη μιλτώδης δρόσος, πά-
χυν δὲ δρόσος χιονώδης.

Ἐπεσφάλακεν οἱ μὲν ἐσπάσθη,
οἱ δὲ ἐσάπη ἢ παρὰ καιρὸν ἀτρο-
φῆσαν ἐμαράνθη.

Ἐταιρίστριαι αἱ καλούμεναι
τριβάδες.

Ἐτνος ὄφον ἐξ ὀσπρίου.

Εὐερεκῆς εὐ τετειγισμένη.

Εὐηνίως ἀφιλονείκως.

Εὐθύναί δίκαια κατὰ τῶν ἀρετάν-
των κακῶς.

Εὐθύ Λυκείον ἐκ' εὐθείας εἰς
Λυκείον· τόπος δὲ ἐστὶν Ἀθή-
νησιν.

Εὐρὼς ὑγρότης σεσηπυῖα.

Ἐφίται· πεντήκοντά εἰσιν οὗτοι
οἱ ἀπὸ Λράκοντος περὶ φόνου
δικάζοντες κριταί.

Ἐφοροι πέντε μείζους καὶ πέντε
ἐλάττους.

Ἐχέγγυον· τὸ διὰ πίστεως ἄξιον
οὕτως καλεῖ.

Ἐχθόδο πὺν ἐχθροποιόν.

Ζεῖραι χιτῶνες ἀνακεκολλημένοι.

Ζάπυρα τοῦ ζῆν ποιητικά.

Ζυγομαχεῖν εἰργεσθαι ὑπὸ τινος.

Ἡ γάρ; οὐχ οὕτως;

Ἡκιστα οὐ πάν.

Ἡδὺς εὐήθης καὶ ἄφρων.

Ἡλθεος ἀφθαρτος πρὸς γυναῖκας.

Ἡμεδαπὸς ἡμέτερος πολίτης.

Ἡπιάλος ὁ ὀριγοπύρετος.

Ἡπὸν ἀρα γε, [μονονουχί, ἀντίκα
μάλα].

Ἡσχαλλον ἐδυσχέραινον.

Ἡτριοντὸ τοῦ ὑφάσματος πλέγμα.
Ἡτρον ὁ μεταξὺ ὀμφαλοῦ τε καὶ
αἰδοίου τόπος, ἐνθα μάλιστα
γίνεται Ἀρης ἀλεγεινὸς ὀλῖβοις
βροτοῖσιν.

Θαλλὸς πᾶν τὸ θάλλον, κυρίως
δὲ ὁ τῆς ἐλαίας κλάδος.

Θέρμη ὁ πυρετός.

Θάυματα νευροσπάσματα.

Θηπολεῖν θειῶν εἰκόνας ἔχοντα
περιπολεῖν, ἀργύριον εἰσπρα-
σόμενον.

Θεσμοδῆται νομοθῆται ἢ νομοφύ-
λακες.

Θόλος οἶκος περιφερῆς, ἐν ᾧ οἱ
πρυτάνεις συνεισιτιῶντο· πρυτα-
νεῖον δὲ ὠνόμασται, ἐπεὶ πυρὸν
ἦν ταμείον.

Θολῶσαι θολερὸν ποιῆσαι.

Θράττει ταράττει, κινεῖ.

Θυηπολοῦσι περιπολοῦσι διὰ
θυσιῶν ὑπισχνούμενοι θεοῦς
ἐξέλasseσθαι.

Θυήματα θυμιάματα· ἄλφιστα δὲ
ἐστὶ ταῦτα ὀλῖβ καὶ μέλιτι δι-
δευμένα.

Θυραυλεῖν ἔξω τῶν θυρῶν ἀν-
λῖζεσθαι καὶ ἀναστρέφεσθαι.

Θῶπες οἱ μετὰ ψεύδους καὶ θαν-
μασμοῦ τινὶ προσιδόντες ἐπὶ κο-
λάκευσιν.

Ἰδιον ἰδιωτικόν.

Ἰδίειν ἰδρῶν.

Ἰεράτω κατὰ νόμον ὀργιαζέτω καὶ
θυέτω· ὀργεῶνες γὰρ οἱ θῦται.

Ἰερομηνία μὴν ἐν ᾗ ἡμέραι εἰδὼν
ἐορταστικά.

Ἰερομνήμονες οἱ εἰς Πύλας ἐκπιμ-
πόμενοι γραμματεῖς.

Ἰκταρ ἐγγύς· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ
ἐπιπνεῖσθαι.

Ἰμᾶν ἀνέλκειν, ἀνασπᾶν.

Ἰπνοπλάθει φουρνόπλάσσει.

ἴνδ' ἄλλεται φαντάζεται.
Ἰππαγρέται· τρεῖς οὗτοι ἐγένοντο
ἀρχοντες ἐν Σπάρτῃ.
Ἰουτελής ὁ χωρὶς ζημίας ἐπιδημαῶν
ἴσα τοῖς πολίταις.

Καὶ τάχει ἔμεν· καὶ ταχέως
παρενομέθαι.
Κάκη ἢ κακία, ὥς πλάνη καὶ
βύλη.

Καραδουκεῖν τὸ τοῦ πράγματος κε-
φάλαιον ἐπισητεῖν καὶ ἐπισκο-
πεῖν ὅπῃ χωρήσει.

Κατῆρεν κατέπλευσεν.
Κάτω γμὴ ἐρίου σπάσμα καὶ μή-
ρυμα.

Καταβολὴ περισδικὴ λήψις πυ-
ρετοῦ.

Κατόπιν μετὰ ταῦτα.

Κεκόμψευται πεπιθάνευται.
Κεραμεὶ καὶ δύο, ὁ μὲν ἔνδον
τείχευς, ὁ δὲ ἐκτός, ἐνθα τοὺς ἐν
πολέμῳ τελευτῶντας ἔθαπτον.

Κερασφόλου ἀττηκτον καὶ μὴ εἴ-
κον παιδεία, ἀλλ' ἀπηνὲς ὄν· ἐλ-
ρηται δὲ ἀπὸ τῶν σπερμάτων,
αἵτινα κατὰ τῶν κερμάτων βαλλό-
μενα ἀττηκτα καὶ ἀνέψηκτα μένει.

Κηφῆνες κοθούροισι τοῖς
καθεζομένοις καὶ φυλάττουσι
τὴν τῶν μελισσῶν ἔξοδον. οὗροι
γὰρ οἱ φυλάσσοντες, καὶ οἱ θυ-
ροβολοὶ τὰς θυράς φρουροῦντες.

Κιβδηλον οἶονεὶ κρύβδηλον τι
ὄν.

Κινδυνεύει ἐγγίζει.

Κλητήρες οἱ εἰς μαρτυρίαν κλη-
τοί.

Κνώφος ὄργανόν τι [ὄν] ἐν κύκλῳ
κέντρα ἔχον, δι' οὗ τοὺς βασιαν-
ζομένους ἐκτείνουσιν· ὁμοίου
δὲ ἐστὶν κναφικὸν κτενί.

Κοάλεμος ματαϊόφων· κοεῖν

Κόλλαβοι τὰ τῶν χορδῶν ἐπι-
τόνια.

Κομψὸς λόγος καὶ ὁ ἀγαθὸς δὲ
καὶ ὁ πιθανότατος ὑποδύμενος
τὴν ἀλήθειαν.

Κομιδὴ τελείως· ἐλρηται δὲ ἀπὸ
τῆς τῶν καρπῶν κομιδῆς, ἥτις
γίνεται τελειωθέντων αὐτῶν.

Κορυβαντιᾶν παρεμαίνεσθαι
καὶ ἐνθουσιαστικῶς κινεῖσθαι.

Κόρυδοι ὅμοιοι ὄρνυξιν ὄρνιθες.

Κορυζᾶν μύξας ῥεούσας ἔχειν·
κόρυζα γὰρ ἡ μύξα.

Κοροπλάθοι οἱ τοὺς κόρους
πλάττοντες κηρῷ ἢ γύψῳ.

Κράδη κλάδος.

Κραπαλώντα ἔτι ἀπὸ τῆς μέ-
θης βαρυνόμενον.

Κρανίον ἐν Κορίνθῳ γυμνάσιον.

Κραυρότερον ψαθυρότερον καὶ
εὐθραυστότερον.

Κραμεῦσαι κνάμω ψηφοφορεῖσαι,
ὡ ἐχρῶντο οἱ βουλευταί.

Κυλοιδιᾶν τὰ κύλα οἰδαίνειν· κύλα
γὰρ τὰ ὑπὸ τοὺς ταρσούς τῶν
ὀφθαλμῶν μυῖα καλεῖται.

Κύρβις στηλὴ τριγώνου πυρα-
μοειδῆς, νόμους ἔχουσα περὶ
θεῶν.

Κύρτος πᾶν πλέγμα τὸ εἰς ἰχθύων
ἄγραν πεποιημένον.

Κωμωδεῖν σκώπτειν.

Κωλαγρέται αἱ ταμίαι τοῦ δικαστι-
κοῦ μισθοῦ καὶ τῶν εἰς θεοὺς
ἀναλωμάτων.

Λαμπτήρ φανός.

Λαχεῖν δίκην γράψασθαι.

Λάχος κλήρος.

Λεία ἀρπαγὴ ἀπὸ τῶν πολεμίων.

Λήξεις τῆς τριακάδος καληνμέ-
νης· λήξεως τε περὶ δικῶν καὶ
προσκλησεων καὶ κλητῆρων· κλη-
τήρες δὲ οἱ μάρτυρες.

Λίσπαι οἱ δὴ πα πεπρωμένοι.

Λύγη σιὰ, ἀπόκρυψις.

Λυκαβητὸς ὄρος τραχύ.

Μανον τὸ ἀραιόν [καὶ ὁ μαινό-
μενος, ὁ μὴ ἰσχυρὸς ταῖς φρε-
σίν].

Μέλεος ὁ τοῖς μέλεσι μάταιος.
Μέρομερος ὁ διὰ πανουργιῶν
φροντίδας τισὶν ἐμποιῶν.

Μεσεγγυωθῆν ἐπὶ μεσιτῶν ἀπα-
τεθῆν ὡς ἀμφισβητούμενον.

Μεταλαγχάνειν ἀφυστερεῖν ἢ
ἀποτυγχάνειν κλήρον.

Μεταποιεῖσθαι ἀντιποιεῖσθαι.

Μετρίως ὀργασμένος ἀντὶ τοῦ
μεταλαγμένος ἢ δεδυνμένος.

Μορμολυκεῖα τὰ φοβερά τοῖς
παισὶ προσωπεῖα· μορμολύττει
καὶ μορμολύττει ἀντὶ τοῦ ἐκφο-
βεῖν ἀμφοτέρων.

Μορυχαία οἰκία τις ἀπὸ Μορύ-
χου, ἐν ἣ καὶ Ἀρτεμις μορυχαία
ἀπὸ τοῦ καθιδρύσαντος.

Μορρυχία καὶ Ζεῖα λιμένες ἔτεροι
τοῦ Πειραιεύς.

Μυδᾶν δίνυρον εἶναι καὶ σήπε-
σθαι.

Νεοθνήσκει νεωστὶ τεθνηώς.

Νεοτελής ὁ νεωστὶ τετελεσμένος.

Νεοεργὸν νεωστὶ ἐργασμένον.

Νῦν δὴ πρὸ ὀλίγου χρόνου [ἡμῖν].

Νῦν ἐν τῷ ἐνεστώτι χρόνῳ.

Νῦν ἡμεῖς, νῶϊν ἡμῖν.

Ξεναγοὶ οἱ τοῖς ξένοις ἡγουμέ-
νοι ὁδόν.

Ξύλων ἐρεψίμων· στεγασμάτῃ
ἐστὶ τὰ ἐρέψιμα τὰ εἰς τὰς οἰκίας
κατατεταγμένα.

Ξυστίδες ποδήρη ἐνδύματα· οἱ
δὲ χλαμύδας κομικὰς φασιν ὅτι
ἀπὸ τοῦ ἐξέσθαι καὶ ἐργάσθαι
ἐπιμελώς.

Ὅα ἀκροδρότων εἶδος, μήλοισι μι-
κροῖς ἐμπερές.

Οἶναρα τὰ τῆς ἀμπέλου φύλλα.
Οἱστροῦ συντόμως καὶ μακρικῶς
κινεῖται.

Ὅκνεῖ εὐλαβῶς ἔχει.

Ὅκρίβας πῆγμα τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ
τιθεόμενον, ἐφ' οὗ ἵσταντο οἱ τὰ
δημόσια λέγοντες, θυμέλη γὰρ
οὐδέπω ην. λέγει γοῦν τις· λο-
γιὸν ἐστὶ πῆξις ἐστορεσμένη ξύ-
λων, εἴτα ἐξῆς· ὁκρίβας δὲ ὀνο-
μαῖζεται.

Ὅμηρίδαι οἱ τὰ Ὀμήρου ὑπο-
κρινόμενοι.

Ὅμοσε εἰς ταυτὸ ἀπὸ τῶν ἐναν-
τίων ἐς μάχην φερόμενοι.

Ὅμογυιοὶ θεοί, οἷς οἱ συγγενεῖς
κοινῶς ὀργιάζουσιν.

Ὅμοτέρμονες οἱ ἄμου τὰ τέλη
ἔχοντες, οἷον οἱ γείτονες· ἄμου
γὰρ ἔχουσι τὰ τέματα.

Ὅργᾶ ἐπείγεται, ἐπιθυμεῖ.

Ὅργασας μαλάξας.

Ὅργας ἡ εὐγείας καὶ λιπαρὰ καὶ
ἀκμαία.

Ὅργιάζων θύων, ἐπιτελῶν.

Ὅρεξαι δοῦναι, ἀποτείνειν.

Ὅργισται οἱ τὰ μυστήρια ἐπιτε-
λοῦντες.

Ὅρχηστρα τὸ τοῦ θεάτρου μέ-
σον χωρίον· καὶ τόπος ἐπιφα-
νῆς εἰς πανηγυρίαν, ἐνθα Ἀρμα-
δίου καὶ Ἀριστογείτονος εἰκόνες.

Ὅσια τὰ ἰδιωτικά καὶ μὴ ἱερά.

Ὅττα φῆμη, μαντεία [καὶ] διὰ
κλήδονος.

Ὅν ἄλλως προσοεῖ· οὐ μάλιστα.
Ὅν ἐτός (ἔτος C) ὅν ἐτωσίως
γεγραφώς, οὐ ματαίως.

Ὅν ἐν ὑπονοίᾳ· ὅν ἐν αἰνιγ-
μῳ, ὅν ἐν ἀλληγορίᾳ.

Ὅν ἡκιστα· πάνν, ὡς Πορφύ-
ριος ἐν τῷ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ

σταλλος δὲ τὸ ὑπὸ κρόους συνε-
σταλμένον καὶ πεπηγός.

ειρῶντα πειράζοντα διὰ λό-
γων παῖδα ἢ γυναῖκα.

ἐλανοι πέμματα ἐκ παιπάλης
καὶ ἐλαίου καὶ μέλιτος πεποιη-
μένα πρὸς θυσίαν.

ἐλτη ὄπλον κοῦφον ἴτυν οὐκ
ἔχον, ἀλλ' ἐκ μόντης βύρσης γε-
γονός.

ελάτης ὁ ἀντὶ τροφῶν ὑπηρε-
τῶν καὶ προσπελάζων.

ενεστικὸν τὸ παρὰ Θετταλοῖς
θητικόν, ὡς τὸ εἰλωτικὸν παρὰ
τοῖς Σπαρτιάταις.

εργαγειρόμενοι νικηφό-
ροι οἱ νικήσαντες ἐν δημοσίῳ
ἀγῶνι καὶ δῶρα παρὰ τῶν φί-
λων καὶ οἰκείων λαμβάνοντες
καὶ περιούντες.

ερεῖπον περὶ τινα ἦσαν θερα-
τευτικῶς καὶ φυλακτικῶς.

εττεία ἡ διὰ ψήφων παιδιά·
ἔστιν ὃ ὅτε καὶ γεωμετρίαν
λέγει.

ἐέθρον ἕκτον μέρος σταδίου.
ἐημμέλεια πολλὴ ἀμέλεια.

ἐύξ χωρίον, ἐν ᾧ τὰ ἀπόρρητα
ἐκκλησιάζουσιν.

ἐρικιλτικὴ ποικίλον ὕφασμα ἢ
ὄφαντικὴ ποικίλων.

ἐμπὴ ἀπόπεμψις.

ἐπαναπέμματα πλατέα καὶ λε-
πτὰ καὶ περιφερῆ.

ἐρκος κύρτος θαλάσσιος ὁ εἰς
ἄγρην ἰχθύων.

ἐσνιώμενος ἐπικαλούμενος σὺν
λύπῃ.

ἐρανὲς κάταντες.

ἐρόσχημα παρακάλυμμα τοῦ
ἥθους ἢ πρόφασις.

ἐρόμνον τὸ τοῦ δένδρου στέλεχος
καὶ ἕδραν αἰῶν περικείμενη.

Προσέπαισε προσέπαιξε· τῷ σ
ἀντὶ τοῦ ξ κέχρηται.

Πρὸς τὸ τῆς Ἀγρᾶς· τὸ τῆς
Ἀγρᾶς θεσμοφύριον Ἀρτέμιδος
δηλοῦ.

Πρόβασις ἡ τῶν βοσκημάτων κτη-
σις.

Προβολή γραφή κατὰ τῶν συκο-
φαντούντων.

Προτέλεια αἱ πρὸ τῶν γάμων
τελούμεναι θυσίαι καὶ δωρεαί.

Πρυτανεία μηνιαία φυλῆς ἀρχή.

Πρὸ ἔτι· ὄρθρου βαθύος.

Πυφῶν φλέγων [ῆ] καίων.

Πύθιοι δ' ἄνδρες αἰρετοὶ παρὰ
Δάκωσιν, δύο καθ' ἑκάστον βα-
σιλέα σύσσιτοι.

Ῥῶν συγκριτικὸν πρὸς ἕτερον,
ῥῶδιον ἀπόλυτον καθ' αὐτό, ῥῶ-
στον ὑπερθετικόν.

Ῥαψωδοὶ ὑποκριταὶ ἔπων.

Ῥῆσις μακρὰ διεξοδικὸς λόγος
μακρός.

Ῥῆτραι συνθῆκαι λόγων.

Ῥικνὸν ἐπικαμπὲς ἡ ὀυσὸν.

Ῥύμμα ἀπορυπτιον ἡ σμήχον.

Ῥυμβεῖν δορβεῖν· τούτο δὲ ἀπὸ
τῆς κινήσεως τοῦ ῥόμβου.

Σαρδόνιος γέλως ὁ προσποίη-
τος ἀπὸ τῆς Σαρδονύς τῆς νήσου.

Σατυρικά δράματα· πλείονα ἢν
ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς με-
ταξὺ ταῦτα ἐμίσγυντο πρὸς διά-
χυσιν.

Σηκὸς ἑταυλὶς τριγυφὶ περιεχο-
μένη.

Σισύρα αἰγίον στέγαστρον τε-
τριχωμένον· ἔστι δ' ὅτε καὶ τὸ
τραχὺ καὶ ἄγνακτον ἱμάτιον,
ὡς καὶ Ἀριστοφάνης· ἐν πέντε
σισύραις ἐγκεκορδυλημένος.

Σιωρεῖται λόγος ἀνδρῶν ἑξακο-
σίων Ἀρκαδικός, ὁ ἀρχόμενος

τε ἐν τοῖς πολέμοις καὶ τελευ-
ταῖος ἀναχωρῶν.

Σκηπτόμενος προφασιζόμενος.

Σκληφρὸς ὁ σκληρὸς καὶ παρη-
βηκὸς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυ-
νάμενος.

Σκαλὺθρία ταπεινὰ διαφορία
παρὰ τοῖς Θεσσαλοῖς, ἃ τινες
θραυτὰ καλοῦσιν.

Σμινύην οἱ μὲν δίκειλλαν, οἱ δὲ
ἄξινην καλοῦσιν.

Σπαργώσα σπαραττομένη ὑπὸ
θλίψεως καὶ δεομένη ἐνκρίσιώς
τινος.

Σταθερὰ μέσον ἡμέρας, ὅτι
κατὰ κορυφὴν ὁ ἥλιος γίνεται·
σταθερὸς στάσιμος, ἰσχυρός.

Στρυφνὸν στερεόν.

Στερίφαι στεῖραι, παρὰ τὸ στε-
ρεῖν ἔχειν τὴν ὑστέραν.

Στέμφυλα ἐλαιῶν καὶ σταφυλῶν
ἀποπιέσματα, οἷς ἀντὶ ὀψῶς
ἐχρῶντο.

Στρατεία ἡ ἐνέργεια καὶ ὥσπερ
πάλῃ· στρατιά τὸ τῶν στρατιω-
τῶν ὑπὸ ἑνα ἑπαρχον τάγμα·
στρατόπεδον λέγεται καὶ τὸ
πλήθος τῶν στρατιωτῶν, λέγι-
ται * δὲ * καὶ τόπος, ἐν ᾧ ἀθροί-
ζεσθαι αὐτοὺς ἐπιτήδειον.

Στροφιγγεὶς οἱ τῶν θηρῶν στρο-
φεῖς.

Στύραξ ὁ σαρωτήρ καλούμενος,
ἡ τοῦ δόρατος ἀρχή, ἐφ' ἣ στη-
ρίζεται.

Συμβιβᾶσαι εἰς συμβίβασιν καὶ
ὁμολογίαν ἔλθεῖν περὶ τινος.

Συνέριθοι συνεργαί.

Συνέμπορος συνοδοιπὸρος.

Σφαδάξειν δυσανασχετεῖν μετὰ
τινος ὥσπερ σπασμοῦ.

Σφενδόνη τοῦ δακτυλίου ἡ πε-
ριφέρεια ἡ εἰς λίθον βολήν.

Σφεδανὸν καταπληκτικόν, πολί-
μικόν.

Σφριγῶντες ἀκμάζοντες, ὥσπερ
διεσφηνωμένοι ὑπὸ πυκνότητος
καὶ ἀκμῆς· παρ' Ἱπποκράτει δὲ
σφριγάνον τὸ ἀκμάζον λέγεται.
Σχηματισμένος προσποιού-
μενος ἢ συνταττόμενος.

Ταινίας ἀναδοῦμενοι· ἔθος
τοῖς νικῆσαι ἀναδοῦναι ται-
νίας.

Ταλασιουργία ἡ περὶ τῶν ἐρίων
ἐργασίμη τέχνη.

Ταλαντοῦσθαι ἑτεροφορεῖ-
σθαι.

Τὰς ψυχὰς ἀποτεθρυωμέ-
νοι ἀντὶ τοῦ ἀπηγρωμένοι καὶ
ἄγονοι.

Τέγγων μαλάττων, βρέχων· τέγ-
γεσθαι εἰκείν, ἐνδιδοῦναι.

Τεθυμμένος ὑπὸ πυρὸς ἐκκε-
καυμένος ἢ κεκακωμένος.

Τελεσθέντα ἀναλωθέντα.

Τελεταὶ αἱ μυστηριώδεις θυ-
ναίαι.

Τέλος τάξις, βλάβη, ἀνάλωμα.

Τέμπη μεταξὺ ὄρων στενότητες.

Τερθρεία γοητεία ἢ περιπάθεια.

Τίνθης ὁ γαστρίμαχος.

Τερατολόγοι οἱ θυνμαστὰ καὶ
παράδοξα μυθεύοντες.

Τευτάξων πραγματευόμενος, ἐν-
διατρέβων.

Τέως πρὸ τοῦ ἢ ἕως τινός.

Τήθῃ μάρμηρ· τηθῆς δὲ τῷ θείῳ
ἀνάλογος.

Τήν ἄλω πενην· τὴν πανουρ-
γίαν.

Τήν λῆξιν· τὸν κληρὸν.

Τίδητα ἔχων στρέφῃ ἀντὶ τοῦ
ἐνδιατρίβειν.

Τιμαλφῆστατον τιμὴν πολλὴν
εὐρίσκον· τὸ γὰρ ἄλφειν εὐ-
ρίσκειν ἐστίν, ἐξ οὗ καὶ Ὀμηρος
ἄλφεισιβοίας καλεῖ τὰς εὐρισκού-
σας κόρας εἰς τιμὴν βόας.

Τοπάξω ὑπονῶ, οἶομαι.

Τί μὴν κατάφασιν δηλοῖ ἀντὶ τοῦ
πῶς γὰρ οὐ ἢ διὰ τί γὰρ οὐ;

Τραγικὴ σκηπὴ πῆγμα μετέω-
ρον, ἐφ' οὗ ἐν θεῶν σκευῇ τινὲς
παριόντες ἔλεγον.

Τριτὺς φυλῆς μέρος τρίτον.

Τυφῶνος πολυπλοκάτερον·

Τυφῶν ὁ λεγόμενος κερωννώ-
θῆναι ὑπὸ Διός· τοῦτον ποικι-
λώτερον.

Τωθάξων χλευάζων, σκώπτων,
διασύρων.

Τηνεῖς ὑκόν τι καὶ ζωῶδες
ποιεῖς.

Τμνοῦσάι λέγεται καὶ ἐξ ὀρθῆς λεί-
ξεως καὶ κατ' εὐφημισμὸν ἀντὶ
τοῦ ἐκαιτιῶνται τὸ γῆρας, ὡς
ἐν α' Πολιτείας.

Τπάγειν εἰς δίκην ἐνάγειν.

Τπ' ἀγγὰς ὑπὸ τὸν δρθρον ἢ
ὑπὸ τὸν πεφωτισμένον ἀέρα.

Τπερτερία τὸ τῆς ἀμάξης πῆγ-
μα.

Τποκορίζεσθαι πρὸς κόρην
ἢ κόρον λέγειν ἀποσμικροῦν-
τα, ὅλον ἱππάριον, πατρί-
διον.

Φαληρικὸν ἱππόδρομον Ἀθη-
νησιν.

Φάναι ἐν αὐτῷ ὑπολαμβάνειν· τὸ
δὲ λέγειν ἑτέρω δηλοῦν.

Φαρμακεία κρήνη, ἐξ ἧς οἱ πί-
νοντες ἀπέθνησκον· ἐνιοὶ δὲ
τόπον, εἰς ὃν ἀπάγονται ἐπὶ κό-
λασιν οἱ ἐπὶ φαρμακείᾳ ἀλόντες.

Φαῦλον ἀπλοῦν, ῥᾶδιον, εὐτελές.

Φελλίᾳ χορῆς λεπτογεία.

Φηγοὶ σπέρματος εἶδος.

Φιδόη φθίσις ἐξ αἵματος ἀναγω-
γῆς.

Φλαῦρον πονηρόν.

Φορμίσκοι καλαθίσκοι.

Χαλαστραῖον νίτρον, ἀπὸ Χα-
λάστρας τῆς ἐν Μακεδονίᾳ λί-
μνης.

Χαμεύνια τὰ ἐπὶ τῆς γῆς στρων-
νύμενα.

Χαμαίξηλος διφρίον μικρόν ἢ
ταπεινὸν σκιμπόδιον.

Χαραδριός, ὃς ἐπειδὴν τι φάγη,
ταχέως ἀναλίσκει ὑπὸ θερμότη-
τος· ἐνιοὶ δὲ τοῦτον καλοῦσιν
αἰθνιαν.

Χαρίζεσθαι κοινῶς μὲν ὥς οἱ
πολλοί, ἰδίως δὲ ἐπὶ ἀφροδισίων
ἢ ἐπὶ τοῦ ἐν λόγῳ ὑποκατακλί-
νεσθαι· εἴτε σοὶ δεῖ χαρίζεσθαι,
καὶ πάλιν· ἵνα σοὶ χαρίσωμαι.

Χειροσκόποι οἱ τὰς χειροτονίας
ἐπισκοποῦντες.

Χῆτις σπάνις, ἔνδεια, στέρησις.

Χλιδὴ ἐκλυσις καὶ μαλακία, εἴ-
ρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐχλιδάνθαι καὶ
ἐκλελύσθαι ἀσθενεῖα τοῦ θερ-
μοῦ.

Χραίνειν ἤγουν ἀποχραίνειν·
παρὰ τοῖς ζωγράφοις δὲ λέγεται
τὸ μὲν χραίνειν τὸ [δὲ] χρωζειν
διὰ τοῦ ὁραθίου, τὸ δὲ ἀποχραι-
νειν τὸ τὰ χρωσθέντα ἐνοποιεῖν.

Ψαιστά· οὕτως λέγονται τῶν
σπλάγγνων νεκομένων εἰς λε-
πτὰ μετὰ ἄρτον ἀπαρχαί τινες.
Ψῆτται (ψίτται C) ἰχθύων εἶδος.
Ψυκτὴρ ποτήριον μέγα καὶ πλα-
τὺ εἰς ψυχροποσίαν παρσκευα-
σμένον.

Ῥ μέλεε ὦ μάταιε, ὦ δειλαίε·
ἐνιοὶ δὲ ὦ ἐπιμελείας ἄξιε καὶ
οἶον μεμελημένε.

Ῥ οὔτος ὦ σὺ.

Ῥργασμένος μεμαλαγμένος.

Ῥρωπὸς χώρα μετὰξὺ Βοιωτίας
καὶ τῆς Ἀττικῆς.

Ῥς ἔοικεν ὥς φαίνεται, ὥς δοκεῖ.

Ῥς οἶόν τε ὥς δυνατόν.

Ῥ τὰν ὦ οὗτος.

ONOMASTICON PLATONICUM.

- Ἀβραῖς* Charm. p. 158 B.
Ἀγαθοκλῆς Lach. 180 D, Protag. 316 E.
Ἀγάθων Symposii persona; adde Protag. 315 E.
Ἀγαμέμνων Cratyl. 395 A, Symp. 174 C, Theag. 124 C, Hipp. min. 370 BC, Rep. II. 383 A, III. 390 E, 392 E, VII. 522 D, X. 620 B, Leg. IV. 706 D, Epist. II. 311 A.
Ἀγαμήδης Axioch. 367 C.
Ἄγης Cratyl. 394 C, Alcib. 124 A.
Ἀγλαῖων Rep. IV. 439 E.
Ἀγλαοφῶν Gorg. 448 B, Ion. 532 E.
Ἄγρα Phaedr. 229 C.
Ἀδείμαντος ὁ Ἀρίστωνος, οὗ ἀδελφός Πλάτων, Apol. 34 A.
Ἀδείμαντος Γλαύκωνος ἀδελφός, persona Parmenidis et Republicae.
Ἀδελμάντω ἀμφοτέρω, ὃ τε Κηπίδος καὶ ὁ Δευκολοφίδου Protag. 315 E.
Ἀδμητος Symp. 208 D.
Ἀδράστεια Phaedr. 248 C, Rep. V. 451 A.
Ἀδράστος Phaedr. 269 A.
Ἀδάνιδος κῆποι Phaedr. 276 B.
Ἀζᾶς Crit. 114 C.
Ἀδάμας Min. 315 C.
Ἀθηνᾶ Cratyl. 404 B, 407 A, 417 E, Symp. 197 B, Alcib. II. 150 D, Euthyd. 302 D, Protag. 321 D, Hipp. maj. 290 B, Rep. II. 379 E, Tim. 21 E, Crit. 109 C, Leg. V. 745 B, VIII. 848, XI. 920 D etc.
Ἀθῆναι Apol. 29 D, Lach. 183 A, Euthyd. 302 C, Prot. 337 D, Charm. 157 E, Hipparch. 229 B, Gorg. 461 E, 515 E, Hipp. maj. 281 A, Leg. I. 641 E, VI. 753 A, Rep. IV. 435 E, Epist. VII. 333 B etc.
Ἀθηνόδοτος Epist. XVI.
Ἀθως Leg. III. 699 A.
Ἀλεκός Apol. 41 A, Alcib. 121 B, Theag. 124 C, Gorg. 524 A, Hipp. maj. 292 E.
Ἀλαντόδοτος Apol. 34 A.
Ἄλας Apol. 41 B, Cratyl. 428 C, Symp. 210 E, Hipp. min. 371 B, Rep. V. 468 D, X. 620 B.
Ἀλγίνα Phaed. 59 C, Cratyl. 433 A, Alcib. 121 B, Gorg. 511 D, 516 E, Leg. IV. 707 E, Epist. IV. 321 B.
Ἀλγίνης υἱός Ἀλεκός Gorg. 526 E.
Ἀλγισθος Theag. 124 C.
Ἀλγυπτοί Menex. 245 D.
Ἀλγυπτος Apol. 80 C, Politic. 290 D, Philob. 18 B, Phaedr. 274 C, Gorg. 511 D, Menex. 239 E, 241 E, Rep. IV. 436 A, Tim. 21 C, 25 B, Crit. 113 A, 114 C, Leg. II. 656 D, 660 B, V. 747 C, VII. 799 A, 819 A, XII. 953 E, Epin. 987 A.
Ἀλγυπτιοί Tim. 21 E.
Ἄιδης Cratyl. p. 403 sq.
Ἄιδος κυνῆ Rep. X. 612 B.
Ἀλθιοπία Eryx. 400 B.
Ἀλνείας Lach. 191 A.
Ἀξωνεύς Lach. 197 E.
Ἄλολος Alcyon c. 1.

- Αλεξίνης* Apol. 33 E, Phaed. 59 B.
Αίσωπος Phaed. 60 C, 61 B, Alcib. I. 123 A.
Ἀκδημία Lys. 203 A, Axioch. 366 E.
Ἀκαρναν Euthyd. 271 C.
Ἀκείμβροτος Cratyl. 394 C.
Ἀκουμένος Symp. 176 B, 214 B, Phaedr. 227 A, 268 A, Protag. 315 C.
Ἀλέξανδρος Gorg. 471 B.
Ἀλεξίδημος Meno 76 E.
Ἀλευάδαι Meno 70 B.
Ἀλέκτας Gorg. 471 A.
Ἀλκυσίης Symp. 179 B, 208 D.
Ἀλκιδιάδης, persona dialogorum cognominum, item Symposii et Protagorae; adde Euthyd. 275 B, Gorg. 481 D, 519 A, morumque imaginem Rep. VI. 494 B.
Ἀλκίβιον ἀπόλογος Rep. X. 614 B.
Ἀλκμαίων Alc. II. 143 C.
Ἀλκων inscriptione dialogi.
Ἀμαζόνες Menex. 239 B, Leg. VII. 806 A.
Ἀμαζόνες στήλη Axioch. 365 A.
Ἀμασις Tim. 21 E.
Ἀμέλης Rep. X. 621 A.
Ἀμυστρίας Alc. I. 123 C.
Ἀμυν Polit. 257 B, Phaedr. 275 C, Alcib. II. 148 E, Leg. V. 739 C.
Ἀμόργινα Epist. XIII. 363 A.
Ἀμυνος Leg. VII. 796 A.
Ἀμύνανδρος Tim. 21 C.
Ἀμύντωρ Leg. XI. 931 B.
Ἀμψίης Crit. 114 B.
Ἀμφιάρεος Axioch. 368 A.
Ἀμφίλυτος Theag. 124 D.
Ἀμφίπολις Apol. 28 E.
Ἀμφιτρίων Theat. 175 A.
Ἀμφίων Gorg. 485 E, 500 B, Leg. III. 677 D.
Ἀνάγκη Symp. 195 C, Rep. X. 616 sq.
Ἀναγνώσαιοι Theag. 127 E.
Ἀνακρέων Charm. 157 E, Hipparch. 228 B, Phaedr. 235 C.
Ἀναξαγόρας Apol. 26 D, Phaed. 72 C, 97 D, Cratyl. 400 A, 409 A, 413 C, Phaedr. 270 A, Ecast. 132 A, Alc. I. 118 C, Gorg. 465 D, Hipp. maj. 281 C, Epist. II. 311 A, Sisyph. 389 A.
Ἀναξαγόρειοι Cratyl. 409 B.
Ἀνάχαρσις Rep. X. 600 A.
Ἀνδρομάχη Ion. 535 B.
Ἀνδρομήδης Epist. XIII. 362 B.
Ἀνδροτίων Protag. 315 C, Gorg. 487 B.
Ἀνδρων Protag. 315 C, Gorg. 487 B.
Ἀνδρείων Meno 90 A.
Ἀνταῖος Theat. 169 B, Leg. VII. 796 A.
Ἀντήνωρ Symp. 221 C.
Ἀντίλοχος Ion. 537 A.
Ἀντίμοιρος Protag. 315 A.
Ἀντισχίς Apol. 32 B.
Ἀντισθένης Phaed. 59 B.
Ἀντιφών ὁ Ἀθηναῖος Apol. 33 E.
Ἀντιφών ὁ Πυριλάμπους Parm. 127 A.
Ἀντιφών ὁ Ραμνοῦσιος Menex. 236 A.
Ἄνυτος persona Menonis; adde Apol. 18 B, 23 E etc.
Ἀξίλοχος persona dialogi cognominis; adde Euthyd. 271 B, 275 A etc.
Ἀπήμεαντος Hipp. min. 303 B, 373 A; maj. 286 B.
Ἀπολλόδοτος ὁ Κυζικηνός Ion. 541 C.
Ἀπολλόδοτος ὁ Φαληρεὺς, persona Phaedonis et Symposii; adde Apol. 34 A, 38 B, Protag. 310 A, 328 B.
Ἀπόλλων Phaed. 58 B, 60 D, 85 B, Cratyl. 405 C, Symp. 190 E, 197 A, Phaedr. 253 B, 265 B, Euthyd. 302 D, Protag. 343 B, Rep. III. 399 E, IV. 427 B, Leg. I. 624 A,

- 632 D, II. 654 A, 665 A, III. 680 A, VI. 766 B, VII. 790 E, VIII. 833 B, XII. 946 C etc.
- Ἀπόλλων* sculptus Epist. XIII. 361 A.
- Ἀργεῖα* *ἱέρεια* Axioch. 367 C.
- Ἀργεῖοι* Phaed. 89 C, Menex. 239 B, 244 D, 245 B etc.
- Ἄργος* Alc. I. 121 A, Theag. 124 C, Leg. III. 683 C, 690 D, IV. 707 E, Epist. VIII. 354 B.
- Ἀρδιαῖος* Rep. X. 615 C.
- Ἀρειος πάγος* Phaedr. 229 D, Axioch. 367 A.
- Ἄρης* Cratyl. 404 B, 407 D, Symp. 196 D, Phaedr. 252 C, Rep. III. 390 C, Leg. II. 671 E, VIII. 833 B, XI. 920 D etc.
- Ἄρειος ἀστήρ* Tim. Locr. 97 A, Epin. 987 C.
- Ἀριστείδης* Lach. 179 A, Gorg. 526 B, Meno 94 A, Virt. 376 sq.
- Ἀριστείδης* nepos Theaet. 151 A, Theag. 130 B, Lach. 179 A etc.
- Ἀριστιππος ὁ Κυρηναιῖος* Phaed. 59 B.
- Ἀριστιππος ὁ Λαρισαῖος* Meno 70 B.
- Ἀριστογείτων* Symp. 182 C, Hipparch. 229 C.
- Ἀριστόδημος ὁ Ἀριστομάχου* Leg. III. 692 B.
- Ἀριστόδημος ὁ Κυδαθηναίεύς* Symp. 173 B, 218 B.
- Ἀριστόδοτος* Epist. X.
- Ἀριστοκράτης* Gorg. 472 A.
- Ἀριστόκριτος* Epist. III. 319 A.
- Ἀριστοτέλης* persona Parmenidis.
- Ἀριστοφάνης* persona Symposii: adde Apol. 19 B etc.
- Ἀριστοφῶν* Gorg. 448 B.
- Ἀρίστων* Apol. 34 A, Rep. I. 327 A, II. 368 A etc.
- Ἀρίστων Ἡγησίππου πιετήρ* Epist. II. extr.
- Ἀριστώνης* Rep. I. 328 B.
- Ἀρίστων* Protag. 320 A.
- Ἀρκαῖδες* Symp. 193 A.
- Ἀρκαδία* Rep. VIII. 565 D.
- Ἀρμένιος* Rep. X. 614 B.
- Ἀρμόδιος* Symp. 182 C, Hipparch. 229 C.
- Ἀρμονία* Phaed. 95 A.
- Ἀρτεμῖς* Theaet. 149 B, Cratyl. 406 B, Leg. VIII. 833 B.
- Ἀρτεμίδιον* Menex. 241 A, Leg. IV. 707 C.
- Ἀρτοξέρξης* Alc. 121 B, 123 D.
- Ἀρχέδημος* Epist. II. 310 B, III. 319 A, VII. 339 A, 349 C.
- Ἀρχέλαος* Alcib. 141 D, Theag. 124 D, Gorg. 470 D, 479 A, 525 D.
- Ἀρχέπολις* Cratyl. 394 C.
- Ἀρχίδαμος* Alcib. 124 A.
- Ἀρχιλόχος* Ion. 531 A, Rep. II. 364 C.
- Ἀρχνός* Menex. 234 B.
- Ἀρχιππος* Epist. IX. 357 D.
- Ἀρχύτης* Epist. VII. 338 C, 350 A, IX. XII. XIV.
- Ἀσία* Tim. 24 B, Alcib. 105 C, 121 A, Lys. 209 D, Gorg. 523 E, Menex. 239 E etc.
- Ἀσκληπιάδα* Protag. 311 B, Phaedr. 270 C, Rep. III. 405 etc.
- Ἀσκληπιεῖα* Ion. 530 A.
- Ἀσκληπιός* Phaed. 118 A, Symp. 186 E, Rep. III. 406 C, 408 B, X. 599 C.
- Ἀσπασία* Menex. 235 E, 249 C.
- Ἀσσύριοι* Leg. III. 685 C.
- Ἀστυνάξ* Crat. 392 B etc.
- Ἀστύλος* Leg. VIII. 840 A.
- Ἀσωπός* Crit. 110 E.
- Ἀταλάντη* Rep. X. 620 B.
- Ἄτη* Symp. 195 D.
- Ἀτλαντικὸν πέλαγος* Tim. 24 E, Crit. 114 A.
- Ἀτλαντὶς* Tim. 25 A, Crit. 108 E etc.
- Ἄτλας* Phaed. 90 C, Crit. 114 A etc.
- Ἀτρεΐς* Cratyl. 395 B, Politic. 268 E.
- Ἄτροπος* Rep. X. 617 C, 620 E, Leg. XII. 960 C.
- Ἄττικὴ* Lach. 183 A, Menex. 237 C.

- Crit. 110 C, Leg. III. 698 A, IV. 706 A etc.
Ἀττικιστί Cratyl. 398 D, 410 C.
Ἀττικός Leg. I. 626 D.
Ἀυτόλυκος Rep. I. 334 A.
Ἀυτόχθων Crit. 114 C.
Ἀφροδίσιος ὄρκος Symp. 183 B.
Ἀφροδίτη Cratyl. 406 B, Sophist. 242 E, Phileb. 12 B, Symp. 177 E, 180 D, 196 D, 203 B, Phaedr. 242 D, 265 B, Rep. III. 390 C, Leg. VIII. 840 E.
Ἀφροδίτης ἀστήρ Epin. 987 B, Tim. Locr. 97 A.
Ἀχαιμένης Alcib. 120 E.
Ἀχαιοί Leg. III. 682 E, 685 E.
Ἀχιλῶς Phaedr. 230 B, 263 D.
Ἀχερουσιᾶς Phaed. 113 A sq.
Ἀχέρων Phaed. 112 E, Axioch. 371 B.
Ἀχιλλεύς Apol. 28 C, Symp. 179 E, 208 D, 221 C, Protag. 340 A, Hipp. maj. 292 E, Hipp. min. 363 sqq., Ion. 535 B, Rep. III. 388 A etc.
Βάνης Theag. 124 D.
Βατίεια Cratyl. 392 A.
Βενδίδεια Rep. I. 354 A.
Βίας Protag. 343 A, Hipp. maj. 281 C, Rep. I. 335 E, Axioch. 368 B.
Βοιωτοί Phaed. 99 A, Alcib. 112 C, Symp. 182 B, Menex. 242 B, 244 D, 245 C, Leg. I. 636 B.
Βορέας Phaedr. 229 C, Leg. II. 661 A.
Βρασιδᾶς Symp. 221 C.
Βριάρεως Euthyd. 299 C, Leg. VII. 795 C.
Βρύσων Epist. XIII. 360 C.
Γάδειρος Crit. 114 B.
Γανυμήδης Phaedr. 255 C, Leg. I. 636 C.
Γέλων Epist. VII. 333 A.
Γηροῦνης Euthyd. 299 C, Gorg. 484 B, Leg. VII. 795 C.
Γλαῦκος Phaed. 108 D.
Γλαῦκος ὁ θαλάττιος Rep. X. 611 C.
Γλαῦκων ὁ Ὀμηρικός Ion. 530 D.
Γλαῦκωνες personae Parmenidae, Symposii, Republicae; adde Charmidae patrem Symp. 222 B, Theag. 128 D, Charm. 158 B, Protag. 315 A, Axioch. 364 A.
Γοργίας persona dialogi cognominis: adde Apol. 19 E, Phileb. 58 C, Symp. 198 C, Phaedr. 261 C, 267 A, Theag. 127 E, Menon. 70 B, 76 C, 95 C, Hipp. maj. 282 B etc.
Γοργόνες Phaedr. 229 D.
Γόρτυς Leg. IV. 708 A.
Γύγης Rep. II. 359 D, X. 612 B.
Γωβρύης Axioch. 371 A.
Δαίδαλος Euthyphr. 11 C, 15 B, Alcib. 121 A, Meno 97 D, Hipp. maj. 284 A, Ion. 533 A, Rep. VII. 529 E, Leg. III. 677 D.
Δάμων Alc. 118 C, Lach. 180 D, 197 D, 200 A, Rep. III. 400 B, IV. 424 C, Axioch. 364 A.
Δαναίδες Axioch. 371 E.
Δαναός Menex. 245 D.
Δαρδανίη Leg. III. 681 E.
Δάρδανος Hipp. maj. 293 B, Leg. III. 702 A.
Δαρεῖος Phaedr. 258 B, Lys. 212 E, Gorg. 483 D, Menex. 240 A, Leg. III. 694 C, 695 E, 698 C, Epist. VII. 332 A.
Δᾶρις Menex. 240 A, Leg. III. 698 C.
Δεινομάχη Alcib. 105 D, 123 C.
Δέλτα Tim. 21 D.
Δελφικόν γράμμα Phileb. 48 C, Phaedr. 229 E, Alcib. 124 B, Hipparch. 228 D, Ernst. 138 A, Charm. 164 D, Protag. 343 B, Leg. XI.

244 A, Euthyd. 299 C, Rep. IV.
27 B, Leg. V. 738 C, VI. 759 C,
VII. 828 A, IX. 856 E, 865 B, XI.
14 A, Epin. 988 A, Epist. III.
15 B.

Ἀκαλίων Tim. 22 A, Crit. 112 A.
Ἀκίον. Apol. 28 E, Symp. 221 A,
Lach. 181 B.

Ἀκίος Crit. 43 C, Phaedr. 58 A, 59 E,
Axioch. 371 A.

Ἀκμήτης Cratyl. 404 B, Leg. VI. 782
E, Axioch. 371 E.

Ἀκρόκοπος persona Theagis et in-
scriptio dialogi; adde Apol. 33 E.
Ἀκρόκρης Lys. 204 E sq.

Ἀκρόκρης Lys. 205 D.

Ἀκρόκρης ὁ Πυριλάμπους Gorg. 481
E, 513 B.

Ἀκρόκρης Lys. 207 B.

Ἀκρόκρης Crit. 114 C.

Ἀκρόκρης Leg. III. 700 B.

Ἀκρόκρης Leg. IV. 717 D, IX. 872 E etc.

Ἀκρόκρης Symp. 222 B.

Ἀκρόκρης Ἀνάγκη Rep. VI. 493 D.

Ἀκρόκρης Alcib. 150 D, Rep. III.

389 E.

Ἀκρόκρης Rep. V. 475 D, Leg. I.

337 B.

Ἀκρόκρης Leg. VIII. 844 D.

Ἀκρόκρης Gorg. 472 A.

Ἀκρόκρης ὁ γραμματιστής Erast.

132 A.

Ἀκρόκρης tyrannus maior Epist. VII.

332, VIII. 353.

Ἀκρόκρης tyrannus minor Epist. I.

III. VII. VIII. XIII.

Ἀκρόκρης minoris filius Epist. VIII.

356 B.

Ἀκρόκρης persona Euthydem.

Ἀκρόκρης Cratyl. 406 C, Phileb. 61

B, Symp. 175 E, 177 E, Phaedr.

265 B, Leg. II. 653 D, 665 A, 671

A, III. 700 B, VII. 812 B, VIII.

Ἀκρόκρης Phaedr. 252 E.

Ἀκρόκρης Κόρινθος Euthyd. 292 E.

Ἀκρόκρης Euthyd. 293 A, Leg.
VII. 796 B.

Ἀκρόκρης Symp. 261 D sqq.

Ἀκρόκρης Cratyl. 399 A.

Ἀκρόκρης Atheniensis Menex. 234 B.

Ἀκρόκρης Syracusanus Epist. I. III. IV.
VII. VIII. XIII.

Ἀκρόκρης Symp. 180 D.

Ἀκρόκρης Axioch. 365 D.

Ἀκρόκρης Epist. XVIII.

Ἀκρόκρης Charm. 157 E, Tim. 20 E.

Ἀκρόκρης Phaedr. 244 B, 275 B, Leg.
V. 738 C.

Ἀκρόκρης Cratyl. 409 A, Leg. III. 682
E, 684 E, 702 A.

Ἀκρόκρης Leg. III. 682 E.

Ἀκρόκρης Lach. 188 D, Rep. III. 399
A, Leg. II. 670 B, Epist. VII. 336 C.

Ἀκρόκρης Epist. II. 313 A.

Ἐλκείδης Symp. 206 D, Leg. VI.
784 A.

Ἐλκείδης Alcib. 122 D, Leg. VI. 776 C.

Ἐλκείδης Ion. 535 B.

Ἐλκείδης Axioch. 371 A.

Ἐλκείδης Ion. 538 C.

Ἐλκείδης Apol. 28 C, Cratyl. 392 C,
394 B, Ion. 535 B, Symp. 179 E.

Rep. III. 391 B, Leg. XII. 944 A.

Ἐλκείδης Crit. 114 C.

Ἐλκείδης Sophist. 216 A.

Ἐλκείδης ξένος persona Sophistae et
Politici.

Ἐλκείδης Sophist. 242 D, Phaedr.
261 D.

Ἐλκείδης Phaedr. 243 A, Rep. IX. 586 C.

Ἐλκείδης Menex. 243 E, Axioch. 371 E.

Ἐλκείδης Epist. XIII. 360 C.

Ἐλκείδης Cratyl. 397 C, Symp. 209 D,
Phaedr. 244 B, Gorg. 481 D, Men-
ex. 239 A, Rep. V. 470 C, X. 806

E, Crit. 112 E, Leg. III. 682 E, IV.

- Ἕλληνες Politic. 262 D, Charm. 156 D, Rep. V. 469 B, Tim. 22 B, Leg. II. 659 B, III. 693 A etc.
- Ἕλληνικὸν νόμισμα Leg. V. 742 A.
- Ἕλληνας Tim. 21 E, Crit. 114 B, Meno 82 B, Crat. 409 D.
- Ἕλλησπορτος Menex. 243 A, Rep. III. 404 B, Leg. III. 699 A.
- Ἐμπειροκλήης Theaet. 152 E, Soph. 242 D, Lys. 214 B, Gorg. 493 A, Meno 76 C, Sisyp. 389 A.
- Ἐρδυμίαν Phaedr. 72 B.
- Ἐπειός Ion. 533 A, Rep. X. 620 C, Leg. VII. 796 A.
- Ἐπιγένης Apol. 33 E, Phaedr. 59 B.
- Ἐπίδαυρος Ion. 530 A.
- Ἐπικράτης Phaedr. 227 B.
- Ἐπιμενίδης Leg. I. 642 D, II. 677 D.
- Ἐπιμηθεύς Protag. 320 D, 361 C.
- Ἐπίχαμος Theaet. 152 E, Gorg. 505 E.
- Ἐρασίστρατος persona Eryxiae.
- Ἐραστος Epist. VI. XIII. 362 B.
- Ἐρατώ Phaedr. 259 D.
- Ἐρέτρια Menex. 240 A, Leg. III. 698 C.
- Ἐρετριεὺς Cratyl. 434 C.
- Ἐρεχθεύς Alc. 132 A, Crit. 110 A.
- Ἐρινός Theaet. 143 B.
- Ἐρινύες Axioch. 371 E.
- Ἐριφύλη Rep. IX. 590 A.
- Ἐριχθόνιος Crit. 110 A.
- Ἐρμαῖ Hipparch. 228 sq.
- Ἐρμαῖα Lys. 206 D, 223 B.
- Ἐρμείας Epist. VI.
- Ἐρμῆς Cratyl. 407 E, 429 C, Protag. 322 C, Leg. XII. 941 A.
- Ἐρμούδατος Tim. 38 D, Tim. Loc. 96 E, Epin. 987 B.
- Ἐρμονιεύς persona Cratyl; adde Phaedr. 59 B.
- Ἐρμοκράτης persona Timaei et Critiae.
- Ἐρμος Rep. VIII. 566 C.
- Ἐρμίστας persona dialogi cognominis.
- Ἐρυσίμαχος persona Symposii; adde Phaedr. 268 A, Protag. 315 C.
- Ἐρυσίχθων Crit. 110 A.
- Ἐρχίας Alcib. 123 C.
- Ἐρως Cratyl. 420 A, Symp. 177 sqq., Phaedr. 252 B, Rep. IX. 574 D.
- Ἐσπερος Leg. VII. 821 C, Tim. Loc. 96 E.
- Ἔστια Cratyl. 401 B, Phaedr. 247 A, Leg. V. 745 B, VIII. 848 D, IX. 856 A.
- Εὐαθλος Theag. 129 A.
- Εὐαίμων Crit. 114 B.
- Εὐδίκος persona Hippiae minoris; adde Hipp. maj. 286 B.
- Εὐδοξος Epist. XIII. 360 C.
- Εὐδώρος Meno 94 C, Virt. 378 A.
- Εὐνύς Apol. 20 B, Phaedr. 60 D, Phaedr. 267 A.
- Εὐήνωρ Crit. 113 C.
- Εὐθύδημος persona dialogi cognominis; adde Cratyl. 386 D.
- Εὐθύδημος ὁ Διακλέους Symp. 222 B.
- Εὐθύδημος ὁ Κεφάλου Rep. I. 328 B.
- Εὐθύφρων persona dialogi cognominis; adde Cratyl. 396 D, 399 E, 407 D, 428 C.
- Εὐκλείδης persona Theaeteti; adde Phaedr. 59 B.
- Εὐμηλος Crit. 114 B.
- Εὐμολπος Menex. 239 B, Rep. II. 363 C.
- Εὐπόλεμος Cratyl. 394 C.
- Εὐριπίδης Phaedr. 268 C, Rep. VIII. 568 A.
- Εὐρύκλος Phaedr. 90 C.
- Εὐρύβατος Protag. 327 D.
- Εὐρύβιος Epist. III. 318 C, VII. 349 E.
- Εὐρυκλής Sophist. 252 C.
- Εὐρυμίδων Menex. 241 E.
- Εὐρυπτόλεμος Axioch. 369 A.
- Εὐρύπυλος Rep. III. 405 D, 408 A.

- Εὐρυστάκης Alcib. 121 A.
 Εὐρουσθένης Leg. III. 683 D.
 Εὐρώπη Gorg. 523 E, Alcib. 105 B, 141 B, Menex. 239 D, Tim. 24 E, Crit. 112 E, Min. 318 D, Leg. III. 698 B etc.
 Εὐτυχιάδης Crat. 397 B.
 Εὐφρημος Phaedr. 244 A.
 Εὐφραίος Epist. V.
 Εὐφράνιος Theaet. 144 C.
 Εφεσος Theaet. 179 E, Theag. 129 D, Ion. 541 D.
 Εφεστιάδαι Epist. XIV.
 Επιάτης Symp. 190 B, Axioch. 368 D.
 Εγκράτης persona Phaedonis; adde Epist. IX. 358 B.
 Εασφόρος Tim. 38 D, Leg. VII. 821 C.
 Ζάμοξις Charm. 156 D.
 Ζενέππος Protag. 318 B.
 Ζηνίσις Gorg. 453 D.
 Ζεύς Euthyphr. 5 E, Cratyl. 396 B, 410 D, Symp. 190 C, 197 B, Phaedr. 246 E, Protag. 322 C, Min. 319 C, Leg. I. 624 A etc.
 Ζεύς Δωδωναίος Phaedr. 275 B.
 Ζεύς ἑλευθέριος Theag. 121 A, Eryx. 392 A.
 Ζεύς ἔρκειος Euthyd. 302 D.
 Ζεύς Ἀνναίος Rep. VIII. 565 D.
 Ζεύς ξένιος Soph. 216 B, Leg. V. 730 E, VIII. 843 A, XII. 953 E, 965 E, Epist. VII. 329 B.
 Ζεύς Ὀλύμπιος Rep. IX. 583 B, Leg. XII. 950 E.
 Ζεύς ὁμόγνιος Leg. IX. 881 D.
 Ζεύς ὄρειος Leg. VIII. 842 E sq.
 Ζεύς πατρώος Euthyd. 302 D, Rep. III. 391 E, Leg. IX. 881 D.
 Ζεύς πολιοῦχος Leg. XI. 921 C.
 Ζεύς σωτήρ Rep. IX. 583 B, Epist. VII. 334 D.
 Ζεύς φίλιος Euthyphr. 6 B, Phaedr. 234 E, Alc. 109 D, Gorg. 519 E, Min. 321 C.
 Ζεύς φράτεις Euthyd. 302 D.
 Ζήθος Gorg. 485 E, 489 E, 506 B, Hipp. maj. 293 B.
 Ζήνων Soph. 216 A, Parm. 127 B, Phaedr. 261 D, Alcib. 119 A.
 Ζώπυρος Alcib. 122 B.
 Ζωροάστρης Alcib. 122 A.
 Ἥγησιππος Epist. II. extr.
 Ἡθονόη Cratyl. 407 B.
 Ἥλιος Rep. VI. 508 A, Tim. 22 C, Leg. VII. 821 B, XII. 945 E etc.
 Ἥλις Symp. 182 B, Hipp. maj. 281 A, min. 363 C.
 Ἡο Rep. X. 614 B.
 Ἡρα Euthyphr. 8 B, Cratyl. 404 B, Phaedr. 253 B, Rep. II. 378 D, 381 D, III. 390 C, Tim. 40 E, Leg. II. 672 B, VI. 774 A, Epin. 984 D, Axioch. 367 C.
 Ἡρας ὁσπῆρ Tim. Locr. 96 E.
 Ἡρακλεῖδαι Alc. 121 B, Menex. 239 B, Leg. III. 685 D, V. 736 C.
 Ἡρακλείδης ὁ Κλαζομένιος Ion. 541 D.
 Ἡρακλείδης ὁ Συρακόσιος Epist. III. 318 sq. VII. 348 sq.
 Ἡρακλεία λίθος Ion. 533 D, Tim. 80 C.
 Ἡράκλειοι στήλαι Phaedr. 100 B, Tim. 25 C, Crit. 108 E, 114 B.
 Ἡράκλειτος Cratyl. 401 D, Theaet. 152 E, 160 D, Sophist. 242 D, Symp. 187 A, Hipp. maj. 289 B, Rep. VI. 498 B.
 Ἡρακλείτσιοι Theaet. 189 E, Cratyl. 440 C.
 Ἡρακλεῶται Leg. VI. 776 C.
 Ἡρακλῆς Phaedr. 89 C, Symp. 177 B, Theaet. 169 E, 175 A, Alc. 120 E, Lys. 205 C, Euthyd. 297 D, 303 A, Gorg. 484 B, Hipp. maj. 293 A, Leg. III. 685 D, Axioch. 371 E.

- Ἡριδανός* Crit. 112 A. [456 B.
Ἡρόδικος ὁ Λεοντίδος Gorg. 448 B.
Ἡρόδικος ὁ Σηλυμβριανός Phaedr.
 227 D, Protag. 316 E, Rep. III.
 406 A.
Ἡροσκάμανδρος Theag. 129 B.
Ἡσιόδος Apol. 41 A, Cratyl. 396 C,
 402 B, Symp. 195 C, 209 D, Charm.
 163 D, Protag. 316 D, Ion. 531 A,
 Rep. II. 377 D, V. 466 C, VIII. 547
 A, X. 600 D, 612 B, Min. 319 A,
 Epin. 990 A.
Ἡφαιστος Euthyphr. 8 B, Cratyl. 391
 E, 407 C, Politic. 274 C, Philob. 61
 C, Symp. 192 D, 197 B, Alc. 121
 A, Protag. 321 D, Rep. II. 378 D,
 III. 389 A, 390 C, Tim. 23 D, Crit.
 109 C, 112 B, Leg. XI. 920 D.
Θαλῆς Theaet. 174 A, Protag. 343
 A, Hipp. maj. 281 C, Rep. X. 600
 A, Epist. II. 311 A.
Θαμοῦς Phaedr. 274 E sq.
Θαμύρας Ion. 533 B, Rep. X. 620 A,
 Leg. VIII. 829 E.
Θαυμάς Theaet. 155 D.
Θεάγης persona dialogi cognominis;
 adde Apol. 33 E, Rep. VI. 496 B.
Θεάγτης persona dialogi cognomi-
 nis et Sophistae; adde Politic.
 258 A, 266 A.
Θεαρίων Gorg. 518 B.
Θέμις Rep. II. 379 E, Leg. XI. 936 E.
Θεμιστοκλῆς Theag. 126 A, Gorg.
 455 E, 503 C, 515 D, 519 A, Meno
 93 D, 99 B, Rep. I. 329 E, Virt.
 377 A, Axioch. 368 D.
Θεόγυις Meno 95 D, Leg. I. 630 C.
Θεοδότης Epist. III. 318 sq., VII.
 348 sq.
Θεόδοτος Apol. 33 E.
Θεόδωρος ὁ Κυρηναῖος, persona
 Theaeteti, Sophistae, Politici.
Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος Phaedr. 261
 C, 266 E.
Θεόδωρος ὁ Σάμιος Ion. 533 A.
Θεοφρίδης Apol. 33 E.
Θεοκλύμενος Ion. 538 E.
Θεονόη Cratyl. 407 B.
Θεόφιλος Cratyl. 394 E, 397 B.
Θερσίτης Gorg. 525 E, Rep. X. 620 C.
Θέσις Min. 321 A.
Θέτις Apol. 28 C, Symp. 179 E, Hipp.
 min. 371 D, Rep. II. 383 B, Leg.
 XII. 944 A.
Θεταλία Crit. 45 C, 53 E, Politic.
 264 C, Hipp. maj. 284 A, Leg. I.
 625 D, VI. 776 D.
Θεταλίδης Gorg. 513 A.
Θεταλοῖ Crat. 405 C, Meno 70 A.
Θεῶδ Philob. 18 B, Phaedr. 274 C.
Θῆβαι Ἀλγύπτιαι Phaedr. 274 D.
Θηβαῖοι Phaedr. 59 C, Epist. VII.
 345 A.
Θηραμένης Axioch. 368 D.
Θησεύς Phaedr. 58 A, Theaet. 169 B,
 Rep. III. 391 C, Leg. III. 687 E,
 XI. 931 B, Crit. 110 B.
Θουκυδίδης Meno 94 C, Lach. 17
 A, Virt. 376 C.
Θουκυδίδης nepos Lach. 179 A,
 Theag. 130 A.
Θούριος Euthyphr. 271 C, Leg. I. 636 E.
Θράκας Charmid. 156 D, Rep. I. 32
 A, IV. 435 E, Leg. I. 637 D, VI.
 805 D.
Θράσυλλος Theag. 129 D.
Θρασύμαχος persona Reipublicae;
 adde Phaedr. 261 C, 266 C, 267 C,
 271 A, Clitoph. 406 sq.
Θράττα Theaet. 174 A.
Θυέστης Cratyl. 395 B, Politic. 26
 E, Legg. VIII. 838 C.
Ίαδες Μοῦσαι Sophist. 242 D.
Ίαπετός Symp. 195 B.
Ίαστί Lach. 188 D, Rep. III. 308 B.
Ίατροκλῆς Cratyl. 394 C.
Ίβηρες Leg. I. 637 D.
Ίβνκος Parmen. 136 E, Phaedr. 242 C.

- Ἰδη* Rep. III. 391 E, Leg. III. 682 B.
Ἰέρων Epist. II. 311 A, VII. 336 A.
Ἰερώνυμος Lys. 203 A.
Ἰθάκη Ion. 535 C. Rep. III. 393 B.
Ἰκκος Protag. 316 D, Leg. VIII. 839 E.
Ἰλιν Phaedr. 261 B, Rep. III. 393 B, VII. 522 D, Leg. III. 682 D etc.
Ἰλισσός Phaedr. 229 A, Crit. 112 A, Axioch. 364 A.
Ἰνέχος Rep. II. 361 D.
Ἰνυκός Hipp. maj. 282 sq.
Ἰόλεως Phaed. 89 C, Euthyd. 297 D.
Ἰππακίδης Epist. VII. 324 A, VIII. 353 B etc.
Ἰππαρχος Hipparch. 228 sq.
Ἰππίας ὁ Ἡλείδος persona dialogorum enigmatum et Protagorae; adde Apol. 19 E, Phaedr. 267 B.
Ἰππίας ὁ Πεισιπλάτων Hipparch. 220 B, Theag. 124 D.
Ἰπποδάμεια Cratyl. 395 D.
Ἰπποθάλῃς persona Lysidis.
Ἰπποκένταυροι Phaedr. 229 D.
Ἰπποκράτης ὁ Ἀπολλοδώρου persona Protagorae.
Ἰπποκράτης ὁ Κῶος Phaedr. 270 C, Protag. 311 B.
Ἰππόλυτος Leg. III. 687 E, XI. 931 B.
Ἰππονίκος Apol. 20 A, Crat. 384 A, Theaet. 165 A, Protag. 311 A, 315 D, Eryx. 395 A, Axioch. 366 C.
Ἰρις Cratyl. 408 B, Theaet. 155 D.
Ἰσθμός Crit. 52 B, Lys. 205 C, Crit. 110 D, Leg. XII. 950 E.
Ἰσις Leg. II. 657 B.
Ἰσμενίας Meno 90 A, Rep. I. 336 A.
Ἰσοκράτης Phaedr. 278 E, Epist. XIII. 360 C.
Ἰσολόχος Alc. 119 A.
Ἰταλία Rep. X. 599 E, Tim. 20 A, Leg. II. 659 B, VI. 777 C, Epist. III. 317 B, VII. 326 B etc.
Ἰτώναι πύλαι Axioch. 364 B.
Ἰφικλῆς Euthyd. 297 E.
Ἴων ὁ Ἀπόλλωνος Euthyd. 302 D.
Ἴων Ἐφέσιος persona dialogi cognominis.
Ἴωνες Symp. 220 C, Euthyd. 302 C, Leg. III. 680 C.
Ἰωνία Theaet. 179 D, Symp. 182 B, Theag. 129 D.
Ἴωνικός ποιητής Tim. Locr. 104 D, Leg. III. 681 C.
Καδμεία νίκη Leg. I. 641 C.
Καδμείοι Menex. 239 B.
Κάδμος Phaedr. 95 A, Menex. 245 D, Leg. II. 663 E.
Καινέης Leg. XII. 944 D.
Κάλλιστος Charm. 153 C, Protag. 316 A.
Καλλιάρχης Alc. 119 A.
Καλλίας ὁ Ἰππονίκου persona Protagorae; adde Apol. 20 A, Cratyl. 391 B, Theaet. 164 E, Phileb. 19 B, Eryx. 395 A, Axioch. 366 C.
Καλλίας ὁ Καλλιάρχου Alcib. 119 A.
Καλλιπλῆς persona Gorgiae.
Καλλιπρίτη Theag. 125 D, E.
Καλλιμάχος Epist. XVIII.
Καλλιξένος Axioch. 368 D.
Καλλιόπη Phaedr. 259 D.
Καλλιρρόη Axioch. 364 A.
Καλλίστρατος Sisyph. 388 C.
Καμβύσης Menex. 239 E, Leg. III. 694 C, 695 E.
Κάρι Lach. 187 B, Euthyd. 285 B.
Καρινή μουσα Leg. VII. 800 E.
Καρχηδόνιοι Min. 315 B, Leg. I. 637 D, II. 674 A, Epist. VII. 333 A, 349 C, VIII. 353 A, Eryx. 400 A.
Κέρης persona Phaedonis; adde Crit. 45 B, Epist. XIII. 363 A.
Κεῖροι Protag. 341 E, Hipp. maj. 282

Κένταυροι Politic. 291 A, 303 C,
Phaedr. 229 D, Axioch. 369 C.

Κεραμεικός Parmen. 127 C.

Κέρεβρος Rep. IX. 588 C.

Κερκύων Leg. VII. 796 A.

Κέφαλος persona Reipublicae; adde
Phaedr. 227 A, 263 D.

Κέφαλος ὁ Κλαζομένιος Parmen.
126 A.

Κῆπις Protag. 315 E.

Κηϋξ Alcyon. c. 1.

Κισριεύς Epist. XVII.

Κιθαιρών Crit. 110 E.

Κίμων Theag. 126 A, Gorg. 503 C,
515 D etc.

Κινησίας Gorg. 501 E.

Κινύρας Leg. II. 660 E.

Κλαζομεναί Parmen. 126 B.

Κλεινίας ὁ Ἀλκιβιάδου Alcib. 112
C, Protag. 309 C, Gorg. 481 D.

Κλεινίας ὁ Ἀξιόχου persona Euthy-
demi et Axiochi.

Κλεινίας ὁ Κλεινίου Alcib. 118 E,
Protag. 320 A.

Κλεινίας ὁ Κοῆς persona Legum et
Epinomidis.

Κλεισθένης Axioch. 365 D.

Κλειτόμαχος Theag. 129 A.

Κόρινθος Theaet. 142 A, Theag.
124 C, Menex. 244 D, Epist. III.
318 A.

Κορίσκος Epist. VI.

Κοροβάντες Euthyd. 277 D, Leg.
VII. 790 D.

Κορώνεια Alcib. 112 C.

Κουρεώτις Tim. 21 B.

Κούρητες Leg. VII. 796 B.

Κρατίνος Epist. XIII. 363 A.

Κρατίστολος Epist. II. 310 C.

Κρατύλος persona dialogi cognomi-
nis.

Κρεσφόντης Leg. III. 683 D, 692 B.

Κρέων Θεσσαλός Protag. 339 A.

Κρέων Θηβαίος Alcib. 151 B, Epist.
II. 311 A.

Κρεώφυλος Rep. X. 600 B.

Κρήνης Epist. XV.

Κρήτες Protag. 342 D, Rep. V. 452
C, IX. 575 D, Min. 320 A, Leg. I.
625 etc.

Κρήτη Crit. 52 E, Phaed. 58 A, Rep.
VIII. 544 B, Min. 318 D, Leg. pas-
sim.

Κρίσων Protag. 335 E, Leg. VIII.
840 A.

Κριτίας, persona dialogi cognomi-

B, Rep. II. 378 A, Tim. 40 E, Min.
315 C, Leg. IV. 713 B.

Ἰδόνου Ἀσπίης Tim. Locr. 97 A,
Epinom. 987 C.

Ἰδύππας persona Lysidis et Eu-
thydemi: adde Phaed. 59 B.

Ἰάνη Theag. 125 D.

Ἰδίας Charm. 155 D.

Ἰλίας Ion. 541 C, Epist. XIII. 360 C.

Ἰκλῶπες Leg. III. 680 B, 682 A.

Ἰνόςαργες Axioch. 364 A, 372 B.

Ἰππας Menex. 241 E, Leg. V. 738 C.

Ἰρήνη Theaet. 143 C.

Ἰρύας Leg. I. 630 A.

Ἰρύος Alc. 105 C, Menex. 239 D,

Leg. III. 694 A, 695 E, Epist. II.

311 A, IV. 320 D.

Ἰρελίδαι Phaedr. 236 B.

Ἰρμελος Theag. 124 C.

Ἰρύτος Phaed. 114 A, Rep. III.

387 B, Axioch. 371 E.

Ἰρύος Leg. VIII. 830 C.

Ἰρύκαιναι συνάκτες Parmen. 128 C.

Ἰρκεδαμόνιοι Crit. 52 E, Cratyl.

412 B, Theaet. 162 A, 169 B,

Symp. 182 B, 193 A, Phaedr. 260

182 E, Alc. I. 121 A, II. 148 C, Lach.

182 E, 191 C, Protag. 342 C, Meno

Ἀλγείσας Rep. X. 617 C, 620 D, Leg.
XII. 960 C.

Ἀλγείας persona dialogi cognominis:
adde Symp. 221 A.

Ἀλκίτινος Hipp. maj. 282 B, Menex.
243 A.

Ἀλκόντιος Rep. IV. 439 E.

Ἀλκίτινης Epist. XIII.

Ἀλκίβιος Protag. 341 C.

Ἀλκίβιος Epist. XIII. 361 B.

Ἀλκίβιος Crit. 113 D.

Ἀλκίβιος Protag. 315 E.

Ἀλκίβιος Menex. 245 E.

Ἀλκίβιος Apol. 32 C.

Ἀλκίβιος Alcib. 123 E.

Ἀλκίβιος Epist. XIII. 361 A.

Ἀλκίβιος Rep. X. 621 A.

Ἀλκίβιος Protag. 327 D.

Ἀλκίβιος Cratyl. 406 A.

Ἀλκίβιος Menex. 239 E, Tim. 24 E, Crit.
108 E.

Ἀλκίβιος Phaedr. 237 A.

Ἀλκίβιος Phaedr. 267 C.

Ἀλκίβιος Tim. 20 A.

Ἀλκίβιος Leg. I. 638 B, Epist. XIII.
360 A.

Ἀλκίβιος Epist. VII. 344 A.

Ἀλκίβιος Politic. 262 E, Rep. II. 359 D.

Ἀλκίβιος Lach. 188 D, Rep. III. 398 E.

- Αναίας* Phaedr. passim, Clitoph. 406 A, 410 E, Rep. I. 328 B.
Αυσικλείδης Epist. II. 315 A.
Αυσίμαχος persona Lachetis; adde Theaet. 151 A, Theag. 130 A, Menon. 94 A, Virt. 377 D.
Αύσις persona dialogi cognominis.
Αωτοφάγοι Rep. VIII. 560 C.
Μάγνητες Leg. VIII. 848 D, IX. 860 E, XI. 919 D, XII. 946 B.
Μαγνήτης λίθος Ion. 533 D.
Μακαρεύς Leg. VIII. 838 C.
Μακάρων νῆσοι Symp. 179 E, Gorg. 523 B, Rep. VII. 519 C, 540 B.
Μακεδονία Alc. II. 141 D, Theag. 124 D, Gorg. 470 D sq.
Μαρτινική ξένη Symp. 201 D etc.
Μαραδάων Menex. 240 C, Leg. III. 698 E, IV. 707 C.
Μαργίτης Alcib. 147 C.
Μαριανδυνός Leg. VI. 776 D.
Μαράνας Symp. 215 C, Euthyd. 285 D, Rep. III. 399 E, Min. 318 B, Leg. III. 677 D.
Μαχών Ion. 538 C.
Μέγαρα Phaed. 59 C, 99 A, Crit. 53 B, Theaet. 142 C, Phaedr. 227 D, Eryx. 392 B.
Μεγαρεῖς οἱ ἐν Σινελίᾳ Leg. I. 630 A.
Μεγαροὶ μάχη Rep. II. 368 A.
Μέγилλος persona Legum et Epinomis.
Μειδίας Alcib. 120 A.
Μελαμποδίδα Ion. 538 E.
Μελανίππη Symp. 177 A.
Μέλης Gorg. 502 A.
Μελησίας persona Lachetis; adde Theag. 130 A, Menon. 94 C, Virt. 378 A.
Μέλητος Euthyphr. 2 B, 5 A, 15 E, Apol. 23 E, Theaet. 210 D.
Μέλισσος Thenet. 180 E, 183 E.
Μελίτη Parmen. 126 C.
Μενέλαος Symp. 174 C, Euthyd. 288 C, Rep. III. 408 A.
Μενέξενος persona dialogi cognominis et Lysidis; adde Phaed. 59 B.
Μενοίτιος Rep. III. 388 D, Leg. XII. 944 A.
Μένων persona dialogi cognominis.
Μεσσήνη Alc. 122 D, Leg. III. 683 C, 690 D, 698 E, VI. 777 C, Epist. VIII. 354 B.
Μήδεια Euthyd. 285 C. —
Μήδοι Menex. 239 D, Leg. III. 695 A, Epist. VII. 332 A.
Μήστωρ Crit. 114 C.
Μήτις Symp. 203 B.
Μητίων Ion. 533 A.
Μητροόβις Euthyd. 272 C, Menex. 235 E.
Μητροόδωρος Ion. 530 C.
Μίδας Phaedr. 264 C, Rep. III. 408 B, Leg. II. 660 E.
Μίθαικος Gorg. 518 B.
Μίκκος Lys. 204 A.
Μιλήσιοι Leg. I. 636 B.
Μιλτιάδης Gorg. 503 C, 516 D, Axioch. 368 D.
Μίνως Apol. 41 A, Gorg. 523 E, 526 C, Min. 318 D—321 B, Leg. I. 624 B, 630 D, 632 D, IV. 706 A, Epist. II. 311 A, Axioch. 371 B.
Μνήμη Euthyd. 275 D.
Μνημοσύνη Theaet. 101 D, Crit. 108 D.
Μνησεύς Crit. 114 B.
Μνησίθεος Cratyl. 395 E.
Μοῖραι Symp. 206 D, Rep. X. 617 C, Leg. VII. 799 B, XII. 960 C.
Μορυχία οἰκία Phaedr. 227 B.
Μούσαι Cratyl. 406 A, Theaet. 191 D, Symp. 187 D, 197 A, Phaedr. 237 A, 245 A, 259 B, 262 D, 265 B, Alcib. 108 C, Ion. 534 B, Rep. VIII. 545 D, Tim. 47 D, Crit. 108 C, Leg. II. 653 D, 654 C, III. 682

- A, VL 775 B, 783 A, VII. 796 E, 817 D etc.
Μουσαῖος Apol. 41 A, Protag. 316 D, Ion. 536 B, Rep. II. 363 C, 364 E.
Μυρίνη Cratyl. 392 A.
Μυρτίλος Cratyl. 395 C.
Μυρτώ Alcyon c. 8.
Μυρωνίδης Epist. XIII. 363 E.
Μυσών ἑσχατος Theaet. 209 B.
Μύσων Protag. 343 A.
Μυτιλήνη Protag. 346 D, Menex. 243 C.
Μῶμος Rep. VI. 487 A.
Νάξος Euthyphr. 4 C.
Ναύκρατις Phaedr. 274 C.
Ναυσικύδης Gorg. 487 C.
Νεῖλος Phaedr. 257 E, Politic. 264 C, Tim. 21 E, Leg. XII. 953 E.
Νεμέα Theag. 128 E, Lys. 205 C, Leg. XII. 950 E.
Νέμεσις Leg. IV. 717 D, Tim. Locr. 104 E.
Νεοπτόλεμος Hipp. maj. 286 A.
Νέστωρ Symp. 221 C, Phaedr. 261 B, Hipp. maj. 286 B, min. 304 C, Ion. 537 A, Leg. IV. 711 E, Epist. II. 311 B, Eryx. 394 B.
Νηϊθ Tim. 21 E.
Νηρηίδες Crit. 116 E.
Νικηράτος Lach. 200 D, Gorg. 472 A, Rep. I. 327 C.
Νικίας ὁ Ἡροσικαμάνδρου Theag. 129 B.
Νικίας ὁ Νικηράτου persona Lachelis; adde Gorg. 472 A, Rep. I. 327 C.
Νικόστρατος Apol. 33 E.
Νίνος Leg. III. 685 C.
Νιόβη Rep. II. 380 A, Tim. 22 A.
Νύμφαι Phaedr. 230 B, 241 E, 263 D, 278 B, Leg. VII. 815 C.
Ξανθίας Meno 94 C, Virt. 378 A.
Ξανδίππη Phaed. 60 A, Alcyon c. 8, Ξανδίππος Alc. 104 B, Protag. 315 A, Meno 94 A, Virt. 377 D.
Ξάνθος Cratyl. 392 A.
Ξενοφάνης Sophist. 242 D sq.
Ξέρξης Alc. 105 C, 121 B, 123 C, Gorg. 483 D, Rep. I. 336 A, Leg. III. 695 E, Axioch. 371 A.
Ὀδυσσεύς Apol. 41 B, Phaed. 94 D, Phaedr. 261 B, Alc. 112 B, Hipp. min. 363 B—371 E, Ion. 535 B, Rep. I. 334 A, X. 620 C, Leg. IV. 707 E, Epist. II. 311 B.
Οἶαρος Symp. 179 D.
Οἰδέπους Alc. II. 138 B, 141 A, Leg. VIII. 838 C, XI. 931 B.
Οἰνός Protag. 310 C.
Οἰνοπίδης Erast. 132 A.
Οἰνόφρυτα Menex. 242 B.
Ὀλυμπία Phaedr. 236 B, Hipp. min. 368 B, Leg. XII. 950 E, Epist. II. 310 D, VII. 350 B.
Ὀλύμπια Phaedr. 256 B, Hipp. min. 363 C, Rep. IX. 583 B, Leg. VII. 807 C, 822 B, VIII. 840 A.
Ὀλύμπιον Phaedr. 227 B.
Ὀλυμπιονίκαι Rep. V. 465 D.
Ὀλύμπιοι θεοί Leg. IV. 717 A, V. 727 E.
Ὀλυμπος Leg. X. 904 E, Epin. 977 B.
Ὀλυμπος ὁ ἀσλητής Symp. 215 C, Ion. 533 B, Min. 318 B, Leg. III. 677 D.
Ὀμήρειοι Theaet. 179 E, Cratyl. 407 A.
Ὀμηρίδαι Phaedr. 252 B, Ion. 530 D, Rep. X. 599 E.
Ὀμηρος Apol. 41 A, Cratyl. 391 D, 394 C, 402 B, 407 A, Theaet. 152 E, 160 D, Symp. 174 B, 209 D, Phaedr. 243 A, 278 C, Alc. 112 B, II. 147 C, Hipparch. 328 B, Protag. 311 D, 316 D, Hipp. min. 363 B, Ion. 530 B, Rep. I. 334 B, II. 379 D, III. 393 D, 396 E, 404 B, X.

- 595 B, 598 D, 599 C, 605 C, 607 A,
612 B, Leg. II. 658 B, IX. 858 E,
Eryx. 403 D.
Ὀπικοί Epist. VIII. 353 E.
Ὀρέσσης Cratyl. 394 E, Alc. II. 143
D etc.
Ὀρθαγόρας Protag. 318 C.
Ὀρφεύς Apol. 41 A, Cratyl. 400 C,
Symp. 179 D, Protag. 315 A, 316
D, Ion. 533 C, 536 B, Rep. II. 364
E, X. 620 A, Leg. III. 677 D, VIII.
829 E.
Ὀρφικοί βίοι Leg. VI. 782 D.
Ουρανία Symp. 180 D, 187 D, Phaedr.
259 D.
Ουρανός Euthyphr. 6 A, Cratyl. 396
B, Symp. 180 D, Rep. II. 377 E,
Tim. 40 E.
Παῖαν Leg. II. 664 C.
Παίων Crit. 108 C, Leg. III. 700 B.
Παλαμήδης Apol. 41 B, Phaedr. 261
D, Rep. VII. 522 D, Leg. III. 677
D, Epist. II. 311 B.
Παλλὰς Cratyl. 406 D.
Παμφυλία Rep. X. 615 C.
Πάν Cratyl. 408 C, Phaedr. 263 D,
279 B.
Πάνες Leg. VII. 815 C.
Παναθήναια Euthyphr. 6 C, Parmen.
127 B, Hipparch. 228 B, Ion. 530 B.
Πάνδαρος Rep. II. 379 E, III. 408 A.
Πανοπεύς Ion. 533 A, Rep. X. 620 C.
Πάνοπος κρήνη Lys. 203 A.
Πάραλος ὁ Δημοδόκου Apol. 33 E.
Πάραλος ὁ Περικλέους Protag. 315
A, Meno 94 A, Virt. 377 D.
Παράμονος Epist. XV.
Παρμενίδης persona dialogi cogno-
minis; adde Theaet. 152 E, 180 E,
183 E, Soph. 217 C, 237 A, 241 D,
242 C, Symp. 195 C.
Πάρης Crit. 110 E.
Πατροκλῆς Euthyd. 297 E.
Πάτροκλος Apol. 28 C, Symp. 180
A, 208 D, Ion. 537 A, Rep. III. 391
B, 406 A, Leg. XII. 944 A.
Πανσανίας persona Symposii; adde
Protag. 315 D.
Πανσανίας ὁ Λακεδαιμόνιος Epist.
II. 311 A.
Πειραιεύς Menex. 243 E, Rep. I. 327
A, IV. 439 E, Epist. VII. 324 C.
Πειρίδους Rep. III. 391 C.
Πεισίστρατος Hipparch. 228 B,
Theag. 124 D.
Πελίας Symp. 179 B.
Πελοπίδαι Rep. II. 380 A, Leg. III.
685 D.
Πελοπόννησος Leg. III. 685 B, IV.
708 A, Epist. VII. 333 B sqq.
Πέλωπ Cratyl. 395 C, Menex. 245 D,
Hipp. maj. 293 B.
Πενία Symp. 203 B.
Πεντελικός λίθος Eryx. 394 E.
Πεπάρηθος Alcib. 116 D.
Περδίκκας Theag. 124 D, Gorg. 471
A, Rep. I. 336 A, Epist. V.
Περίανδρος Theag. 124 D, Rep. I.
336 A, Epist. II. 311 A.
Περικλῆς Symp. 215 E, 221 C,
Phaedr. 269 A, 270 A, Alc. 104 B,
105 B, 118 D, 122 A, II. 144 B,
Theag. 126 A, Protag. 315 A, 320
A, 329 A, Gorg. 455 E, 472 B, 503
C, 515 E, 516 D, 519 A, Meno 94
A, Menex. 236 B, Epist. II. 311 A,
Virt. 377 D.
Πέρσαι Alcib. 120 A — 122 C, Lach.
191 C, Menex. 239 C — 241 B,
Min. 316 A, Leg. I. 637 D, 642 E,
III. 693 A, 695 A, 699 E, Epist.
VII. 332 B.
Περσεύς Alc. 120 E.
Περσική ζώνη Hipp. min. 368 C.
Πέγασος Phaedr. 229 D.
Πηλεύς Theag. 124 C, Rep. III. 391
C, Leg. XII. 944 A.
Πηνελόπη Phaedr. 84 A, Alc. 112 B.
Πιττεύς Euthyphr. 2 B.

Πρωταγόρας Protag. 339 C — 347 A,
Hipp. maj. 281 C, Rep. I. 335 E.
Πρωταγιά Lach. 191 C, Menex. 241
C, 245 A, Leg. IV. 707 C.
Πρωτων Apol. 34 A, 38 B, Phaed.
59 B, Epist. II. 314 C, VII. 330 A.
Πρωτάδες Axioch. 370 C.
Πρωτος Leg. I. 631 C, VII. 801.
Πρωτων Cratyl. 402 D, 403 E, Gorg.
523 A, Axioch. 371 A.
Πρωτωνος μὴν Leg. VIII. 828 D.
Πρωξ Crit. 112 A.
Πρωξ Axioch. 372 A.
Πρωμαρχος persona Reipublicae;
adde Phaedr. 257 B.
Πρωγνωτος Gorg. 448 B, Ion. 532 E.
Πρωιδος Epist. II. 311 A.
Πρωκλειτος Protag. 311 C, 328 C.
Πρωκράτης Meno 90 A.
Πρωμνία Symp. 187 D.
Πρωξενος Epist. II. 310 C, 314 C,
XIII. 360 C.
Πρωτος Gorg. 511 D, Leg. VII. 804 E.
Πρωτος Symp. 203 B.
Πρωιδων Cratyl. 402 D, Gorg. 523
A, Rep. III. 391 C, Crit. 113 D,
119 D.
Πρωιδων Apol. 28 E, Symp. 221 A,
Charm. 153 A.
Πρωιδωνος Rep. I. 338 C.
Πρωιδων Eryx. 394 B, 400 B.
Πρωιδωνος οἶνος Ion. 538 C, Rep.
III. 405 E.
Πρωιδων Ion. 535 B, Rep. III. 388 B.
Πρωιδωνος persona Protagorae; adde
Apol. 19 E, Cratyl. 384 B, Theaet.
151 B, Symp. 177 B, Phaedr. 267
B, Theag. 127 E, Charmid. 163 D,
Lach. 197 D, Euthyd. 277 E, 305
C, Meno 75 E, 96 E, Hipp. maj.
282 C, Rep. X. 600 C, Eryx. 397
D — 399 E, Axioch. 366 B, 369 B.
Πρωκλής Leg. III. 683 D.
Πρωκλεις Politic. 274 C, Phileb.

16 C, Protag. 320 D, 361 D, Gorg.
523 D, Epist. II. 311 B.
Πρωταγόρας persona dialogi cognomi-
nis; adde Cratyl. 386 A — 391
C, Theaet. 152 A — 172 A, 183 C,
Soph. 232 D, Phaedr. 267 C, Euthy-
d. 286 C, Meno 91 D, Hipp.
maj. 282 D, Rep. X. 600 C.
Πρωταρχος persona Phileb.
Πρωτενς Euthyphr. 15 D, Euthyd.
288 B, Ion. 541 E.
Πρωτος Phaedr. 252 C.
Πρωταγόρας Rep. X. 600 A.
Πρωταγόρειοι Rep. VII. 530 D, Epist.
XIII. 360 B.
Πρωιδων Apol. 21 A, Rep. V. 461 E,
VII. 540 C, Leg. XI. 923 A, XII.
947.
Πρωιδωνος νίκη Lys. 205 C, Leg. VII.
807 C.
Πρωιδωνος νομοθέτης Leg. I. 632 D,
633 E.
Πρωιδωνος persona Parmenidis;
adde Alcib. 119 A.
Πρωιδωνος Alcib. 118 C, Protag.
316 E.
Πρωιδωνος Phaedr. 244 A.
Πρωιδων Alcib. 129 A, Gorg. 472 A,
Leg. XII. 950 E, Axioch. 367 C.
Πρωιδωνος Charm. 158 A, Gorg.
481 D, 513 B.
Πρωιδωνος Phaedr. 113 B, 114 A.
Πρωιδων Tim. 22 A.
Πρωιδων pers. Gorgiac; adde Phaedr.
267 B, Theag. 128 A.
Πρωιδωνος Apol. 41 A, Gorg. 523
E, Min. 318 D, Leg. I. 624 B, XII.
948 B, Axioch. 371 B.
Πρωιδων Cratyl. 402 B, Tim. 40 E.
Πρωιδων Tim. 21 E.
Πρωιδων Apol. 32 C, Alcib. 121 B,
Menex. 241 A, 245 A Leg. III.
698 C, IV. 707 C.

- Σαννίων* Theag. 129 D.
Σαπφώ Phaedr. 235 C.
Σάραμβος Gorg. 518 B.
Σαρδάνιος γέλως Rep. I. 337 A.
Σάρδεις Menex. 240 A.
Σάτυροι Politic. 291 A, 303 C, Symp. 215 B, 221 D, Leg. VII. 815 C.
Σάτυρος Protag. 310 C.
Σαυροματίδες Leg. VII. 804 E.
Σελήνη Symp. 215 B, 222 D, Leg. VII. 815 C.
Σειρήνες Cratyl. 403 D, Symp. 216 A, Phaedr. 259 A, Rep. X. 617 B.
Σελήνη Rep. II. 364 E, Leg. VII. 821 C.
Σερίφιος Rep. I. 330 A.
Σίβυλλα Phaedr. 244 B, Theag. 124 D.
Σιδώνιος Leg. II. 603 E.
Σικελαι Μούσαι Sophist. 242 D.
Σικελία Phaedr. 111 E, Theag. 129 C, Gorg. 518 B, Hipp. maj. 282 E, Menex. 242 E, Rep. X. 599 E, Epist. II. III. VII. VIII, Eryx. 393 A.
Σικελιώται Hipp. maj. 283 C, Epist. III. 319 D, VII. 327 B, VIII. 354 D, Eryx. 393 D.
Σικελός άνήρ Gorg. 493 A.
Σιμίας persona Phaedonis; adde Crit. 45 B, Phaedr. 242 B, Epist. XIII. 363 A.
Σιμοεύς Protag. 340 A.
Σιμωνίδης Protag. 316 D, 339 A, Hipparch. 228 C, Rep. I, 331 D, 335 E, Epist. II. 311 A.
Σίσυφος Apol. 41 B, Gorg. 525 E, Axioch. extr.
Σίσυφος persona dialogi cognominis.
Σικαμάνδριος Cratyl. 392 B.
Σικαμάνδρος Cratyl. 392 A, Protag. 340 A.
Σκείρων Theaet. 160 A.
Σκελλίας Gorg. 472 A.
Σκόπας Protag. 339 A.
Σκύθαι Lach. 191 A, Euthyd. 299 E, Gorg. 483 D, Menex. 239 E, Rep. IV. 435 E, Leg. I. 637 D, VII. 795 A, Eryx. 400 B.
Σκύλλα Rep. IX. 588 C, Epist. VII. 345 D, Axioch. 369 C.
Συγκρίων Cratyl. 429 E.
Σόλων Symp. 209 D, Phaedr. 258 B, 278 C, Erast. 133 C, Charm. 155 A, Lach. 188 B, Protag. 343 A, Hipp. maj. 285 E, Rep. VII. 536 C, X. 599 E, Tim. 20 E — 25 E, Crit. 108 D, 113 A, Leg. IX. 858 E, Epist. II. 311 A.
Σούνιον Crit. 43 D.
Σούς Cratyl. 412 B.
Σοφοκλής Phaedr. 268 C, Rep. I. 329 B.
Σπάρτη Leg. I. 637 A, VI. 753 A, 778 D, VII. 806 C.
Σπερχειός Rep. III. 391 B.
Σπενσιππος Epist. II. 314 E, XIII. 361 E.
Σπειριακή οδός Hipparch. 229 A.
Στέφανος Meno 94 C, Virt. 378 A.
Στησίλεως Lach. 183 D.
Στησίμβροτος Ion. 530 D.
Στησίχορος Phaedr. 243 A, 244 A, Rep. IX. 586 C, Epist. III. 319 E.
Στρατόνικος Sisyph. 387 A.
Στύξ Phaedr. 113 C, Rep. III. 387 B.
Συρακοσία τραπέζα Rep. III. 404 D, Epist. VII. 326 B.
Συρακόσιαι πρόξενες Eryx. 392 D.
Συρακοῦσαι Leg. I. 638 B, Epist. II. 312 A, III. 315 D, VII. VIII etc.
Συρία Epinom. 987 A.
Σύριος νομοθέτης Epinom. 987 B.
Σφαγία Menex. 242 C.
Σωκράτειοι λόγοι Epist. XIII. 363 A.
Σωκράτης Euthyphr. 2 A, Apol. 28 E, 32 A, Crit. 52 B, Phaedr. 60 A, 116 A, Cratyl. 384 B, Theaet. 143 E, 149 A, Alc. 121 A, Symp. 215

- Α — 222 Α, Phaedr. 229 Α, Lach.
 181 Β, Euthyd. 297 Ε, Meno 96
 D, Menex. 235 Ε, Epist. II. 314 C,
 VII. 325 Β, XI. 358 Ε etc.
Σωκράτης ὁ νεώτερος persona Po-
 litici; adde Theaet. 147 D, Sophist.
 218 Β.
Σωσίας Cratyl. 397 Β.
Σωτήρι τὸ τρίτον Charm. 167 Β,
 Rep. IX. 583 Β.
Σωφρονίσκος Alcib. 131 Ε, Euthyd.
 297 Ε, Lach. 180 Ε, Hipp. maj.
 288 Β.
Τάλως Min. 320 C.
Τάναγρα Alcib. 112 C, Menex. 242 Α.
Τάνταλος Euthyphr. 11 D, Cratyl.
 395 D, Protag. 315 C, Gorg. 525
 Ε, Axioch. 371 Ε.
Τάρας Leg. I. 637 Β, Epist. VII. 339
 D, 350 Α.
Τάρταρος Phaedr. 112 Α — 114 Β,
 Gorg. 524 Α — 526 Β, Axioch. extr.
Ταυρίας Charm. 153 Α.
Τειρεσίας Alcib. 151 Β, Meno 100 Α,
 Epist. II. 311 Α.
Τελαμών Apol. 41 Β.
Τερψιχόρα Phaedr. 259 C.
Τερψίων persona Theaeteti; adde
 Phaedr. 59 Β.
Τηθύς Cratyl. 402 Β, Theaet. 152 Ε,
 180 D, Tim. 40 Ε.
Τηλέμαχος Leg. VII. 804 Α.
Τηλέφος Phaedr. 108 Α.
Τημενος Leg. III. 683 D, 692 Β.
Τηρέλλος Epist. XIII. 363 C.
Τιμαίος persona dialogi cognominis
 et Critiae.
Τίμαρχος Theag. 129 Α.
Τιμόθεος Epist. XIII. 363 Α.
Τίμων Epist. XIV.
Τίσανδρος Gorg. 497 C.
Τίσας Phaedr. 267 Α, 273 Ε, Epist.
 VII. 349 C.
Τίσων Epist. XIII. 363 C.
Τιτανική φύσις Leg. III, 701 C.
Τιτύος Gorg. 525 Ε, Axioch. 371 Ε.
Τριπόλεμος Apol. 41 Α, Leg. VI.
 782 Β.
Τροία Apol. 28 C, 41 Β, Cratyl. 391
 Ε, 395 Α, Phaedr. 243 Α, Alc. II.
 149 C, Hipp. maj. 286 Α, min. pas-
 sim, Rep. III. 405 Ε, 408 Α, IX.
 586 C, Leg. III. 682 D, 685 C, IV.
 711 Ε, Epist. XII. 359 D.
Τροφάνιος Axioch. 367 C.
Τύννυχος Ion. 534 D.
Τυρρηνία Tim. 25 Β, Crit. 114 C,
 Leg. V. 738 C.
Τυρταίος Leg. I. 629 Α, II. 667 Α,
 IX. 858 Ε.
Τυφών Phaedr. 230 Α.
Υδρα Rep. IV. 426 Ε.
Υπερβόρει Charm. 158 Β, Axioch.
 371 Α.
Φαέθων Tim. 22 C.
Φαίαξ Eryx. 392 Α.
Φαίδρος persona dialogi cognominis
 et Symposii; adde Protag. 315 C.
Φαίδων persona dialogi cognominis.
Φαιδωνίδης Phaedr. 59 Β.
Φαιναρέτη Theaet. 149 Α, Alc.
 131 Ε.
Φαληρόθεν Symp. 172 Α.
Φανοςθένης Ion. 541 D.
Φαρμάκεια Phaedr. 229 C.
Φαρσάλλιοι Sisyp. 387 C.
Φᾶσις Phaedr. 109 Β.
Φάσων Protag. 310 Α.
Φειδίας Protag. 311 Ε, Meno 91 D,
 Hipp. maj. 290 Α.
Φειδόστρατος Hipp. maj. 286 Β.
Φερικράτης Protag. 327 D.
Φερρέφαττα Cratyl. 404 C.
Φερσεφόνη Cratyl. 404 C, Meno 81 Β.
Φήμιος Ion. 533 C.
Φθία Crit. 44 Β, Theag. 124 C.
Φίλαγρος Epist. XIII. 363 Β.

Φιλαιίδης Epist. XIII. 363 B.
 Φίληθος persona dialogi cognominis.
 Φιλημονίδης Theag. 129 B.
 Φιλημων Theag. 129 B.
 Φιλιππίδης Protag. 315 A.
 Φίλιππος Symp. 172 B.
 Φιλιστίδης Epist. III. 315 E.
 Φιλιστίων Epist. II. 314 D.
 Φιλόλαος Phaed. 61 D.
 Φιλόμηλος Protag. 315 A.
 Φιλωνίδης Epist. IX. 357 E.
 Φλιάσιοι Phaed. 57 A.
 Φοίνικες Rep. III. 414 C, IV. 436 A,
 Leg. V. 747 C, Epist. VIII. 353 E.
 Φοίνιξ ὁ Ἀμύντορος Rep. III. 390
 E, Leg. XI. 931 B.
 Φοίνιξ ὁ Φιλίππου Symp. 172 B.
 Φόρκυς Tim. 40 E.
 Φορωνεύς Tim. 22 A.
 Φρύγες Cratyl. 410 A, Politic. 262 E.
 Φρυγιστί Lach. 188 D, Rep. III. 399 A.
 Φρύνιχος Min. 321 A.
 Φρυνίων Epist. IX. 358 B.
 Φρυνώνας Protag. 327 D.
 Φωνυλίδης Rep. III. 407 A.
 Χαιρέδημος Euthyd. 297 E sq.

Χαίρεφῶν persona Charmidae, Gorgias, Alecyonis, adde Apol. 20 E.
 Χάριτες Theaet. 152 C, Leg. III. 682 A.
 Χαρμαντίδης Rep. I. 328 D.
 Χαρμίδης persona dialogi cognominis; adde Theag. 128 D, Protag. 315 A, Symp. 222 B, Axioch. 364 A.
 Χάρωνβδης Epist. VII. 346 E.
 Χαρώνας Rep. X. 599 E.
 Χείρων Hipp. min. 371 D, Rep. III. 391 D.
 Χίλων Protag. 343 A.
 Χίμαιρα Phaedr. 229 D, Rep. IX. 588 C.
 Χίος Euthyd. 271 C.
 Χρύσης Rep. III. 393.
 Χρύσιππος Cratyl. 395 B.
 Ξεανός Theaet. 152 E, 180 D, Cratyl. 402 B, Tim. 40 E.
 Ξεπς Axioch. 371 A.
 Ξρέθνια Phaedr. 229 B.
 Ξρομάξης Alcib. 122 A.
 Ξρωπία Crit. 110 E.
 Ξτος Symp. 190 B.

INDEX SCRIPTORUM

in dialogis et appendice laudatorum.

Ἀλκίνοος ὁ ῥήτωρ App. 216. 222.
Ἀλκίνοος ὁ Σωκρατικός ἐν δια-
 λόγῳ Καλλιᾶ App. 329.
Ἀλκύλος Rep. VII. 563 C. *Γλαύκῳ*
Ποτρυῇ App. 236. *Ἑπτὰ ἐπὶ Θή-*
βαις v. 2 Euthyd. 291 D; v. 592
 — 594 Rep. II. 361 B, 362 A;
 App. 335. *Νισβῇ* Rep. II. 380 A,
 III. 391 E. *Ξανθείαις* Rep. II.
 381 D? *Ὀπλῶν κρίσει* Rep. II.
 383 B? *Τηλέφῳ* Phaed. 108 A.
Ἀλσιππος Alc. 123 A; App. 274. 281.
Ἀκουσίλαος Conv. 178 C.
Ἀλέξιος App. 329.
Ἀλκαῖος App. 261.
Ἀλκμαίων App. 281.
Ἀμφίς Ἀκκοῦ App. 319.
Ἀνακρέων Theag. 125 D.
Ἀναξαγόρας Phaed. 72 C, 97 C;
 Cratyl. 400 A, 409 A; App. 308.
Ἀνατόλιος App. 192.
Ἀντίμαχος App. 268.
Ἀπολλοδώρος App. 227.
Ἀπολλοδώρος ὁ Ἐρυθραῖος App.
 270.
Ἀπολλοδώρος ὁ Κυρηναῖος App.
 361.
Ἀραρώς App. 227.
Ἀρίσταρχος App. 381.
Ἀριστείδης App. 272.
Ἀριστοξένος App. 302; *περὶ μου-*
σικῆς ἀκροάσεως App. 234; *ἐν*
τῷ Σωκράτους βίῳ App. 226.
Ἀριστοτέλης App. 196. 208. 246.

263. 277. 281. 295. 299. 304. 307.
 313. 366. 367. 381. 396; *διδασκα-*
λίαις 226; *ἠθικοῖς μεγάλοις* 347;
ἠθικοῖς Νικομαχείοις 233. 275.
 347; *κατηγορίαις* 200; *λογικῇ*
πραγματείᾳ 324; *περὶ οὐρανοῦ*
 369; *φυσικῆς ἀκροάσεως* γ' 296.
Ἀριστοφάνης App. 250. 346. 371.
Ἀμφιαράῳ 287. *Βαβυλωνίοις*
 234. *Βατράχοις* 226. 295. 347?
Γεωργοῖς 226. 295. *Γῆρα* 327.
Γηρυτιάδῃ 255. 341. *Δαιταλεῦσιν*
 327. *Δράμασιν* 228. *Εἰρήνῃ* 227
 244. 286. *Ἐκκλησιαζούσαις* 347.
Θεσμοφοριαζούσαις 285. 288.
Θεσμοφοριαζούσαις δευτέραις
 236. *Ἰππεῦσιν* 245. *Ἀντιστράτῃ*
 334. *Νεφέλαις* Apol. 19 C; Conv.
 221 B; App. 250. 406. *Νεφέλαις*
 α' 395. *Ὀρνισιν* 228. *Πελαργοῖς*
 226. *Πλούτῳ* 251. 294. *Προαγῶνι*
 292. *Σιηνᾶς καταλαμβάνουσας*
 227. *Σφήξιν* 228. 251. *Ταγηνι-*
σταῖς 255. 295. *Τελμισσεῦσιν*
 228. 286. *Τριφάλῃτι* 232. *Ὠρεῖς*
 228.
Ἀριστάννυμος Ἠλίῳ δειγούντι App.
Ἀρχέλαος App. 225. [227.
Ἀρχιλόχος Rep. II. 365 C; Eryx. 397
 E; App. 291. 326.
Ἀρχιμήδης App. 290.
Ἀρχιππος Ἰχθύουσιν App. 226.
Ἀρχύτας App. 350.
Ἄττικός App. 363.

- Βεργίλιος ὁ Ῥωμαῖος App. 270.
 Βροντίκος App. 350.
 Γουγίας App. 274. 299.
 Δερκυλλίδας App. 149.
 Δημοκρίτος App. 326.
 Δημοσθένης App. 272. 278. Orat.
 IX §. 17 App. 275. IX §. 45 App.
 285. XIX §. 30 App. 285. XIX
 §. 154 App. 288. XIX §. 251.
 App. 232. XIX §. 259 App. 339.
 XIX §. 304 App. 250. XIX §. 314
 App. 285. XIX §. 326 App. 286.
 XXIII §. 1 App. 285. XXIII §. 43
 App. 232. XXIV §. 82 App. 334.
 XXV §. 51 App. 232. XXVII §. 67
 App. 387. XXIX §. 12 App. 311.
 LVI §. 14 App. 224.
 Δίδυμος App. 229. 235. 375.
 Δικαίταρχος App. 227; περὶ μου-
 σικῶν ἀγώνων 302.
 Διογενιανός App. 293. 326. 328.
 379.
 Διόδωρος περὶ Μιλήτου App. 329.
 Διονύσιος ὁ Ἀλικαρνασσεύς App.
 344.
 Διονύσιος ὁ τύραννος Epist. III.
 315 B.
 Δούρις App. 233. 326.
 Ἑλλάνικος App. 233. 259.
 Ἐμπειδοκλῆς Men. 76 C; App. 308.
 320. 323.
 Ἐπίχαρμος Theaet. 152 E; Gorg.
 505 E; Axioch. 366 C; App. 235.
 301. 321.
 Ἐρατοσθένης App. 250. 270. 394.
 Ἐριππος Ἀθηναῖς γυναῖς App.
 319.
 Εὐβουλος App. 227. 346.
 Εὐκλος App. 326.
 Εὐπολις Ἀντολύνω App. 227. 228.
 370. Δήμοις 329. Κόλαξιν 228.
 Μαρινᾷ 230. Πόλεσιν 228. Προς-
 παλτίσις 329. Φίλοις 228. 329.
 Χρυσῶ γένει 256. 294.
 Εὐριπίδης Theag. 125 B; Ion. 533
 D; Rep. VIII. 568 A; Epist. I. 309
 D; App. 345. 357. Ἀνδρομέδα
 App. 255. Ἀντιόπη Alc. II. 146
 A. Gorg. 484 E — 486 C. App.
 314. 370. Ἰππολύτω v. 352 Alc.
 p. 113 C; v. 612 Theaet. 154 D;
 Conv. 199 A. Κρεσφόρτη Axioch.
 368 A. Κύκλωπι v. 654 App. 292.
 Λαμίας προλόγω App. 260. Λι-
 κυνίω App. 285. Μελανίππη
 Conv. 177 A; App. 275. Μηδεία
 v. 758 App. 326; v. 1079 App.
 177. Πελαῖαν App. 328. Πολυ-
 δω Gorg. 492 E. Τηλέφω App.
 260. Τημένω App. 327. Τρωά-
 σιν v. 1169 Rep. VIII. 568 B.
 Φοινίσσαις v. 19 App. 179; v.
 469 App. 358; v. 858 Alc. II. 151
 B. Φρίξω App. 317. Χρυσίππω
 App. 177.
 Ἐφορος App. 291. 295.
 Ἐχεφυλλίδας App. 233.
 Ζήνων App. 281.
 Ζήνων ὁ Ἐλεάτης Parmen. 127 D.
 Ζωῖλος εἰς Πολυφημον ἐγκωμίω
 App. 286.
 Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός App. 270.
 Ἡράκλειτος Cratyl. 402 A; Conv.
 187 A; Hipp. maj. 289 B; App.
 169. 245. 347.
 Ἡρόδοτος I. 25 App. 235; I. 55
 Rep. VIII. 568 C; I. 132 App.
 355; I. 170 App. 360; III. 20
 App. 327; V. 9 App. 287; VI. 86
 App. 335; VIII. 106 App. 343.
 Ἡρόδοτος App. 233.
 Ἡσίοδος Rep. III. 390 E; Min. 320
 D; App. 257. 292? Eeg. v. 25
 Lys. 215 C; v. 40 Rep. V. 466 C;
 Leg. III. 690 E; v. 41 Leg. III.
 677 E; v. 109 Rep. VIII. 547 A; v.
 120 Cratyl. 397 E, Rep. V. 469
 A; v. 233 Rep. II. 363 B; v. 256
 Leg. XII. 943 E; v. 287 Protag.
 340 D; Rep. II. 364 C; Leg. IV.

- 718 E, App. 305; v. 302 Leg. X.
901 A, App. 385; v. 309 Charm.
163 B; v. 359 Cratyl. 428 A; v.
454 Theaet. 207 A; v. 484 Epist.
XI. 359 A? Θεογον. v. 116 Conv.
178 B; v. 154 Rep. II. 377 E; v.
195 Cratyl. 406 C; v. 203 Cratyl.
398 B; v. 306 App. 358; v. 337
Cratyl. 402 B; v. 780 Theaet.
155 D.
- Θεογένης περὶ Αἰγίνης App. 227.
Θέογυις v. 32 — 36 Men. 95 D; v.
77 Leg. I. 630 A; v. 435 — 438
Men. 96 A; v. 1253 Lys. 212 E.
Θεόκριτος XXIX. 1 App. 261.
Θεόπομπος Στρατιώτις App. 226.
Θεόφραστος App. 366. 376; περὶ
βασιλείας 355; ἐν ζ' νόμων 388;
περὶ φυτῶν 346.
Θουκυδίδης App. 149. 216. 234.
254. 259; I. 1 App. 341; II. 4
App. 288; III. 38. App. 347; III.
45 App. 298; VI. 56 App. 285;
VIII. 64 App. 288.
Θράσυλλος App. 149.
Θρασύμαχος App. 275.
Ιακώβου ἐπιστολή 1. 17 App. 225.
Ιάμβλιχος App. 190. 219. 240. 350.
Ιβνός Parm. 136 E; Phaedr. 242
C; App. 253.
Ιπποκράτης Phaedr. 270 C; App.
326. 407.
Ιππώναξ App. 294. 318.
Ισοκράτης Orat. X §. 17 App. 274.
Ιστρός ἐν τοῖς Ἡλιακοῖς App. 233.
Ιων App. 283; Φρονήσις 355.
Καλλίας Πεδήτης? App. 329.
Καλλίμαχος App. 293. 326; ὕμνῳ
Δήμητρος καλᾶθου 261.
Κλέαρχος App. 275. 327. 345; ἐν
Λοκείῳ 380.
Κλείταρχος App. 332.
Κράτης Λαμία App. 254.
Κρατῖνος App. 227. Βουκόλοις 292.
Αἰλιάσειν 395. Δραπέτιςιν 254.
Πολαία 256. 294. 325. Πυρίην
228. Χείρωσιν 228. 238. 329.
Ὄραις 288.
Κρατῖνος ὁ νεώτερος App. 290.
Κρασίφύλος App. 361.
Κρησιφῶν App. 229.
Κυδίας Charm. 155 D.
Κώμαρχος App. 233.
Λάβης App. 254.
Λιβάντιος App. 385.
Λικύμνιος App. 275.
Λουκίλλιος ὁ Ταρραῖος App. 333.
Λυκοῦργος App. 340.
Λυκόφρων App. 295.
Λυαῖος App. 290; πρὸς Μετάνει-
ραν ἐπιστολή 311; Σωκράτους
ἀπολογία 226.
Λύσις ὁ Ταραντῖνος App. 361.
Μάγνης Ποαστρία App. 249.
Μανέθων Αἰγυπτιακοῖς App. 365.
Μάρκελλος Αἰθιοπικοῖς App. 367,
368.
Μαρσύας ὁ νεώτερος App. 256.
Μέλητος App. 226.
Μέλισσος Theaet. 180 E.
Μένανδρος App. 235. Ἀδελφοῖς β'
276. Ἀνδρογύνῳ 249. Δεισιδαί-
μονι 251. Ἐαυτὸν τιμωρομένην
232. Ἐγχειρίδιῳ 239. Θεοφορο-
μένην 233. 330. Καταψευδομένην
246. Κερκυράῳ 233. 330. Πλο-
κίῳ 233. Ραπιζομένην 251. Σι-
κνωτίῳ 258. Συνερώσῃ 245.
Τόρῃ 232. Χήρᾳ 239. 395.
Μεταγένης Ὀμήρῳ App. 228.
Μουσαῖος Rep. II. 364 E.
Νικάνδρος ὁ Θυατειρηνός App.
280.
Νικάνωρ ὁ τὸν Ἀλεξάνδρου βίον
γράφας App. 269.
Νικολῆς περὶ Θεωρίας App. 234.
Ξενοφάνης App. 347.
Ξενοφῶν App. 267. 338. 346; ἐν
τῇ Ἀναβάσει 282; ἐν Σωκράτους
ἀπολογία 226.

Ὀλυμπιάδωρος ἐν τῷ εἰς τὸν πρῶτον Ἀλκιβιάδην ὑπομνήματι App. 262.

Ὀλεμπιος ὁ Ἀκραγαντίνος App. 317.

Ὀμηρος Ἰλιάδος α' 15 Rep. III. 393 A; α' 131 Rep. VI. 501 B; α' 169 Hipp. min. 370 C; α' 225 Rep. III. 389 E; α' 249 App. 191; α' 348 Cratyl. 428 D; α' 590 Rep. 389 A, App. 350; β' 365 Phaedr. 260 A; β' 396 App. 347; β' 408 Conv. 174 B; β' 547 Alc. 132 A, App. 284; β' 594 App. 281; β' 623 Rep. VI. 501 B; β' 651 App. 243; β' 813 Cratyl. 392 A; β' 827 App. 276; β' 851 Theaet. 194 E; γ' 8 Rep. III. 389 E; γ' 100 Cratyl. 428 D; γ' 172 Theaet. 183 E; γ' 215 App. 311; γ' 359 App. 288; δ' 50 Rep. II. 370 E; δ' 218 Rep. III. 408 A; δ' 321 App. 256; δ' 412 Rep. III. 389 E; δ' 431 Rep. III. 389 E; δ' 453 Phileb. 62 D; ε' 127 Alc. II. 150 D; ε' 221 Cratyl. 407 D; ε' 223 Lach. 191 A; ε' 845 Rep. X. 612 B; ζ' 181 App. 358; ζ' 211 Soph. 268 D, Gorg. 449 A, App. 299; ζ' 236 Conv. 219 A; ζ' 265 Cratyl. 415 A; ζ' 402 Cratyl. 392 B; η' 166 App. 243; η' 321 Rep. V. 468 D; η' 360 Epist. VII. 344 C, App. 244; θ' 13 Phaedr. 112 A; θ' 19 Theaet. 153 C; θ' 108 Lach. 191 B; θ' 162 Rep. V. 468 D; θ' 548—552 Alc. II. 149 D; ι' 116 App. 246; ι' 308—313 Hipp. min. 365 A; ι' 312 Hipp. min. 370 A; ι' 316, 318 App. 344; ι' 340 App. 273; ι' 357 Hipp. min. 370 B; ι' 363 Crit. 44 B; ι' 378 App. 291; ι' 438 App. 278; ι' 441 Gorg. 485 D; ι' 447 Leg. XI. 931 B; ι' 455 App. 387; ι' 497—501 Rep. II. 364 D, Leg. X. 906 D; ι' 644

Cratyl. 428 C; ι' 650—655 Hipp. min. 371 B; κ' 224 Conv. 174 D, Alc. II. 140 A; κ' 482 Conv. 179 B; λ' 385 App. 373; λ' 514 Conv. 214 B; λ' 638 Ion. 538 C, Rep. III. 405 E; λ' 846 Rep. III. 405 E; μ' 19—24 App. 224; μ' 200—207 Ion. 539 B—D; μ' 234 Epist. VII. 344 C, App. 244; μ' 311 Rep. V. 468 D; ν' 567 App. 402; ξ' 90—102 Leg. IV. 706 D; ξ' 201 Cratyl. 402 B, Theaet. 152 E; ξ' 291 Cratyl. 392 A; ξ' 294 Rep. III. 390 B; ξ' 302 Cratyl. 402 B; ο' 187 Gorg. 523 A; ο' 262 Conv. 179 B; ο' 394 Rep. III. 406 A; π' 112 Rep. VIII. 545 D; π' 114—116 App. 288; π' 328 App. 358; π' 433 Rep. III. 388 C; π' 554 Theaet. 194 E; π' 776 Rep. VIII. 566 C; π' 811 App. 343; π' 856 Rep. III. 386 E; ρ' 32 App. 262; ρ' 259 App. 243; ρ' 446 Axioch. 367 D; ρ' 588 Conv. 174 C, Rep. III. 411 B; σ' 23 Rep. III. 388 A; σ' 54 Rep. III. 388 C; σ' 84 Leg. XII. 944 A; σ' 104 App. 244; σ' 108 Phileb. 47 E; σ' 392 App. 192; σ' 593 App. 407; τ' 92 Conv. 195 D; υ' 64 Rep. III. 386 D; υ' 74 Cratyl. 391 E; υ' 216—218 Leg. III. 681 E; υ' 241 Soph. 268 D, Gorg. 449 A, App. 299; φ' 308 Protag. 340 A; χ' 15, 20 Rep. III. 391 A; χ' 168 Rep. III. 388 C; χ' 262 App. 268; χ' 395 Rep. III. 391 B; χ' 414 Rep. III. 388 B; χ' 506 Cratyl. 392 B; χ' 507 Cratyl. 392 E; ψ' 84 App. 232; ψ' 100 Rep. III. 387 A; ψ' 103 Rep. III. 386 D; ψ' 151, 175 Rep. III. 391 B; ψ' 335—340 Ion. 537 A B; ω' 10—12 Rep. III. 388 A; ω' 80—82 Ion. 538 D; ω' 525 Axioch. 367 D; ω' 527—532 Rep. II. 379 D.

- μῆρος Ὀδυσσεύς α' 32 Alc. II. 142 D; α' 177 App. 190; β' 258 App. 326; γ' 26 — 28 Leg. VII. 804 A; δ' 242 Conv. 220 C; δ' 371 App. 280; δ' 22 Theaet. 183 E; θ' 372 — 376 App. 237; ι' 9 Rep. III. 390 B; ι' 91 Rep. VIII. 560 C; ι' 112 — 115 Leg. III. 680 B; ι' 270 Soph. 216 A; ι' 440 App. 342; κ' 279 Protag. 309 A; κ' 495 Men. 100 A; λ' 307 Conv. 190 B; λ' 449 App. 353; λ' 489 — 491 Rep. VII. 516 D; λ' 509 Gorg. 526 C, Min. 319 D; λ' 576 Gorg. 525 D; λ' 582 Protag. 315 C; λ' 601 Protag. 315 B; λ' 633 Conv. 198 C; μ' 342 Rep. III. 390 B; μ' 428 Epist. VII. 345 E; ν' 89 App. 242; ξ' 234 Theaet. 183 E; ο' 245 Axioch. 368 A; π' 97 App. 335; π' 121 Theaet. 170 E; ρ' 218 Lys. 214 A, App. 258; ρ' 317 App. 396; ρ' 322 Leg. VII. 777 A; ρ' 347 Charmid. 161 A, Lach. 201 B; ρ' 383 Rep. III. 389 D; ρ' 485 Soph. 216 A, Rep. II. 381 D; τ' 43 Leg. X. 904 E; τ' 109 — 113 Rep. II. 363 B; τ' 163 Apol. 34 D, Rep. VIII. 544 D, App. 353; τ' 174 Min. 319 B; τ' 178 Leg. I. 624 A; τ' 395 Rep. I. 334 A; τ' 563 Charm. 173 A; υ' 17 Phaed. 94 D, Rep. III. 390 D, IV. 441 B; υ' 301 App. 333; υ' 351 — 357 Ion. 539 A, App. 326; φ' 285 Amat. 135 A; χ' 16 App. 288; ω' 6 — 9 Rep. III. 387 A; ω' 40 Rep. VIII. 566 C.
- μῆρος Μαργίτη Alc. II. 147 B.
- ρφένς Phaed. 69 C; Cratyl. 400 C, 402 B; Phileb. 66 C; Conv. 218 B; Rep. II. 364 E; Leg. II. 669 D; App. 230, 270, 271, 379.
- ἀρμενίδης Theaet. 180 E, Soph. 237 A, 244 E, 258 D; Conv. 178 B.
- Ἰνδαρος Theaet. 173 E; Phaedr. 227 B, 236 D; Euthyd. 304 B; Gorg. 484 B, 488 B; Men. 76 D, 81 B; Rep. I. 331 A, II. 365 B, III. 408 B, V. 457 B; Leg. III. 690 B, IV. 715 A; App. 295.
- Πλάτων ὁ κωμικός Alc. I. 121 D? App. 281. Νίκαις App. 227. Πεδήταις? 329.
- Πλάτων ὁ φιλόσοφος Γοργίας 514 E App. 292. Θεαίτητος 142 B App. 230; 162 A App. 357; 200 E App. 325. Γκπία μίξονι 303 A App. 319. Κρατύλος 403 E App. 249. Λύσιδι 214 A App. 258. Μένωζ 319 C App. 249. Νόμων α' 646 A App. 395; γ' 702 D App. 268; δ' 712 A App. 311; ε' 751 D App. 236; ε' 757 B App. 323; θ' 862 A App. 310; ια' 919 B App. 233. Παρμενίδης App. 279, 322. Πολιτείας α' 329 B App. 407; γ' 403 A App. 298; ε' 453 A App. 283; ε' 497 D App. 235; θ' 583 B App. 255, 291. Πολιτικῶ καὶ Σοφιστῇ App. 300. Συμποσίῳ 203 D App. 249. Τιμαίω 48 B App. 235; 78 B et 81 B App. 400; 82 E App. 405. Φαίδρω 236 B App. 253; 270 B App. 299. Φαίδωνι 60 B App. 319; 62 A App. 391. Φιλήβω App. 322.
- Πλωτίνος App. 322, 347.
- Πλούταρχος ὁ Ἀθηναῖος App. 307, 319.
- Πλούταρχος ὁ Χαίρωνεύς App. 281.
- Πολυδευκής ἐν διαμαστικοῖς VIII. 104 App. 276.
- Πορφύριος πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ νοῦ χωρίζοντας τὸ νοητὸν App. 404.
- Πρόκλος App. 192, 218, 219, 239, 338, 363, 367 etc.
- Πρωταγόρας Cratyl. 386 C; Theaet. 152 A; App. 241, 275, 361.
- Πτολεμαῖος App. 367; ἀρμονικοῦς 341; ἐν δ' γεωγραφουμένων 352;

- ἐν ζ' τῶν γεωγραφικῶν ὑφηγή-
σεων 328.
Πυθαγόρας App. 353. 361.
Πῶλος App. 306.
Ξανυρίων Γέλωτι App. 227.
Σιμπλίσιος App. 369.
Σιμωνίδης Protag. 339 A; Gorg.
451 C; Rep. I. 331 D; II. 365 C;
VI. 489? App. 298. 301. 333. 359.
Σόλων Amat. 133 C; Charm. 157 E;
Lach. 188 B, 189 A; Lys. 212 E;
Rep. VII. 536 C; App. 265. 287.
353. 364. 392.
Σοφοκλῆς Αἰάντι v. 479 App. 330.
Αἰάντι Λοκρῶ Theag. 125 B,
Rep. VIII. 568 A? App. 357.
Αἰχμαλωτισιν App. 251. Ἀμφια-
ράω σατυρικῶ App. 262. Δαι-
δάλω App. 333. Κηδάλιον App.
289. Αἰνυταίς App. 325. Ναυ-
πλίω καταπλέοντι App. 255. 291.
Οἰδίποδι ἐπὶ Κολωνῶ v. 1106
App. 326. Οἰδίποδι τυράννῳ v.
4 App. 232. Τρωίῳ App. 357.
Φιλοκτήτῃ v. 386 App. 345.
Σπένσιππος App. 219.
Σπασίνος Κυπρίοις Euthyphr. 12
A; Rep. II. 379 E?
Στησίχορος Phaedr. 243 A; Rep.
IX. 586 C; App. 293.
Στράβων VI. 1 App. 250.
Σπράττις Αἰμυνοπέδαις App. 293;
Ποταμίοις 295.
Τίμαιος App. 275. 332.
Τίμων ὁ μισάνθρωπος App. 200.
Τίμων ὁ συλλογράφος App. 201.
364.
Τύρταϊος Phaedr. 269 A; Leg. I.
629 AE, II. 660 E; App. 281.
375.
Τρεφίδης πρὸς Ἀριστογείτονα
App. 254; κατ' Ἀριστοφάνους
288.
Φερεκράτης Ἀγρόις Protag. 327;
Μυρμηγκανθρώποις App. 389;
Χείρωνι 250.
Φερεκνύδης App. 233. 286.
Φημονόη App. 283.
Φιλήμων Γάμψ App. 291; Ἡρώδι
249.
Φίλιππος App. 227.
Φίλιππος ὁ Ὀπουντίος App. 218.
Φιλόστρατος περὶ γυμναστικῆς
App. 333.
Φιλόχορος Ἀτθίδος α' App. 392;
γ' 251; περὶ ἡμερῶν 227.
Φύλλης App. 302.
Φωνυλίδης Rep. III. 407 A.
Χίλων App. 254. 283.
Χρύσιππος περὶ θεότητος App.
269.
Ωριγένης App. 385.

DIALOGORUM PLATONICORUM

ORDO ALPHABETICUS.

(Spurii notantur asterisco.)

Alcibiades primus	Vol. II, pag. 271.
* Alcibiades secundus	" II, " 326.
* Alcyon	" VI, " 109.
* Amatores s. Erastae	" II, " 358.
Apologia Socratis	" I, " 25.
* Axiochus	" VI, " 134.
Charmides	" III, " 1.
* Clitophon	" III, " 459.
Convivium s. Symposion	" II, " 139.
Cratylus	" I, " 157.
Critias	" IV, " 422.
Crito	" I, " 59.
* Definitiones	" VI, " 70.
* Demodocus	" VI, " 92.
* Epinomis	" V, " 419.
* Epistolae	" VI, " 1.
* Erastae. Vid. Amatores.	
* Eryxias	" VI, " 113.
Euthydemus	" III, " 89.
Euthyphro	" I, " 1.
Gorgias	" III, " 199.
* Hipparchus	" II, " 346.
Hippias maior	" III, " 363.
Hippias minor	" III, " 400.
Io	" III, " 421.
* De Iusto	" VI, " 81.
Laches	" III, " 31.
Leges	" V, " 1.
Lysis	" III, " 64.
Menexenus	" III, " 439.
Meno	" III, " 316.

PLATO VI.

28

* Minos	Vol. IV, pag.	441.
Parmenides	" II, "	1.
Phaedo	" I, "	77.
Phaedrus	" II, "	202.
Philebus	" II, "	51.
Politicus	" I, "	421.
Protagoras	" III, "	135.
Res publica	" IV, "	1.
* Sisyphus	" VI, "	101.
Sophista	" I, "	339.
Symposium. Vid. Convivium.		
* Theages	" II, "	367.
Theaetetus	" I, "	237.
Timaeus	" IV, "	319.
* Timaeus Locrus	" IV, "	407.
* De Virtute	" VI, "	86.

Albini Isagoge	Vol. VI, pag.	145.
Alcinoi Didascalicus	" VI, "	150.
Olympiodori vita Platonis	" VI, "	190.
Prolegomena philosophiae Platonicae	" VI, "	196.
Scholia	" VI, "	223.
Timaei Glossarium	" VI, "	397.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

№ 3

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

000

ΠΑ

ΠΑΛΑΤΩΝΟΣ ΔΙΑΔΟΓΟΙ

ἀριθ. χρ.

2974

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟΝ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας